

PLANUL DE MANAGEMENT PENTRU ARIILE NATURALE PROTEJATE:

ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac

ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii

ROSPA0054 Lacul Dunăreni

ROSPA0056 Lacul Oltina

2.363 Rezervația Naturală Pădurea Canaraua Fetii

IV.29 Rezervația Naturală Lacul Dunăreni

IV.27 Rezervația Naturală Lacul Oltina

CUPRINS

1. Introducere	4
1.1 Scurtă descriere a planului de management	4
1.2 Scurtă descriere a ariilor naturale protejate	4
1.3 Cadrul legal referitor la aria naturală protejată și la elaborarea planului de management 14	
1.4 Procesul de elaborare a planului de management.....	15
1.5 Procedura de modificare și actualizare a planului de management.....	16
1.6 Regulamentul ariilor naturale protejate	16
2. Descrierea ariei naturale protejate	16
2.1 Informații Generale.....	16
2.2 Mediul Abiotic.....	18
2.3 Mediul Biotic	31
2.4 Informații socio-economice și culturale	347
3. Evaluarea stării de conservare a speciilor și habitatelor de interes conservativ	367
4. Planul de management	377
4.1 Scopul planului de management.....	377
4.2 Temele și obiectivele planului de management.....	377
4.3 Obiectivele specifice.....	378
4.4 Măsurile de conservare/management	383
5. PLAN DE ACTIVITĂȚI	442
ANEXA NUMĂRUL 1 LA PLANUL DE MANAGEMENT	478
Localizarea ariilor naturale protejate	478
ANEXA NUMĂRUL 2 LA PLANUL DE MANAGEMENT	Error! Bookmark not defined.
Hărți Mediul Abiotic	480
ANEXA NUMĂRUL 3 LA PLANUL DE MANAGEMENT	Error! Bookmark not defined.

Hărți Mediul Biotic.....	487
ANEXA NUMĂRUL 4 LA PLANUL DE MANAGEMENT	Error! Bookmark not defined.
Evaluarea impacturilor asupra speciilor	581
ANEXA NUMĂRUL 5 LA PLANUL DE MANAGEMENT	Error! Bookmark not defined.
Estimarea resurselor necesare desfășurării activităților planificate.....	Error! Bookmark not defined.
ANEXA NUMĂRUL 6 LA PLANUL DE MANAGEMENT	587
REGULAMENTUL ariilor naturale protejate:.....	587

1. INTRODUCERE

1.1 Scurtă descriere a planului de management

Planul de management reprezintă documentul oficial de planificare, reglementare și prezentare a unei arii naturale protejate prin care se stabilesc obiectivele, măsurile și resursele umane și materiale necesare pentru conservarea biodiversității ariei respective.

Întocmirea Planului de management integrat pentru Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac face parte din demersurile ce contribuie la îndeplinirea obligațiilor României în ceea ce privește conservarea biodiversității și managementul ariilor naturale protejate din țara noastră.

În zonele de suprapunere a ariilor naturale protejate de interes comunitar ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac, ROSPA0008 Băneasa Canaraua Fetii, ROSPA0054 Lacul Dunăreni, ROSPA0056 Lacul Oltina cu ariile naturale protejate de interes național Rezervațiile naturale Pădurea Canaraua Fetii, Lacul Dunăreni și Lacul Oltina, se respectă necesitățile categoriei celei mai restrictive Rezervația naturală categoria IV IUCN.

1.2 Scurtă descriere a ariilor naturale protejate

Prezentul plan de management vizează următoarele arii naturale protejate: ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac 13.631 ha, ROSPA0008 Băneasa Canaraua Fetii 6.096 ha, ROSPA0054 Lacul Dunăreni 1.261 ha, Pădurea Canaraua Fetii 168.3 ha, Lacul Dunăreni 704 ha, ROSPA0056 Lacul Oltina 3.303 ha, Lacul Oltina 3.303 ha, deținute de către Direcția Silvică Constanța în baza Convenției de custodie nr. 0041/23.02.2010, suprafața totală ținând cont de suprapuneri fiind de 16206,8 ha.

Prezentarea ariilor naturale protejate și a speciilor de interes conservativ vizate de contractul de custodie:

1.2.1 Situl Natura 2000 ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii Iortmac

Suprafața ha: 13.631 ha

ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii Iortmac se suprapune peste ROSPA0008 Băneasa Canaraua Fetii 6096 ha, Pădurea Canaraua Fetii 168,3 ha, ROSPA0054 Lacul Dunăreni 1261 ha, ROSPA0056 Lacul Oltina 3303 ha, ROSPA0039 Dunăre Ostroave.

Recunoașterea conform legislației comunitare/naționale cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție: Situl Natura 2000 ROSCI072 Pădurea și Valea Canaraua Fetii Iortmac este declarat sit de importanță comunitară prin O.M. 1964/2007 cu modificările și completările ulterioare.

Aspecte privind proprietatea asupra ariei/zonei proiectului și modul principal de utilizare a terenurilor din cadrul acesteia. În județul Constanța suprafața ariei protejate se regăsește pe

teritoriul următoarelor localități: Strunga, Răzoarele, Negureni, Lipnița, Băneasa, Goruni, Făurei, Carvăn, Dobromir, Tudor Vladimirescu.

În ce privește utilizarea terenurilor, 20 % din suprafață reprezintă luciu de apă, 7% mlaștini, turbării, 22 % culturi teren arabil, 19 % alte terenuri arabile, 7 % pășuni stepe, 23 % păduri de foioase, 2 % vii și livezi.

Descrierea științifică a ariei/zonei proiectului relief, climă, condiții hidro-geografice, pedologie, geologie, tipuri de ecosisteme, habitate/specii de importanță comunitară și altele asemenea, cu precizarea surselor de informație:

Din punct de vedere geomorfologic, situl Băneasa Canaraua Fetei se încadrează în Podișul Negru Vodă, format pe un substrat calcaros. Aparține de vasta platformă epicontinentală, carbonată, din perioada jurasică Malm Dogger, întreaga zonă a Dobrogei fiind dominată de substrate sedimentare de tip lagunar, extrem de diversificate. Cariera de piatră este săpată în mal calcaros, dând un aspect de canion.

Relieful este de tip carstic, în centrul rezervației fiind reprezentat de o vale largă Valea Canaraua-Fetii, cu pereți de calcar de până la 40 m înălțime, brăzdați de fisuri, nișe, uneori grote, chiar peșteri cum ar fi Peștera Canaraua-Fetii pe două nivele, având 54 m lungime.

Spre deosebire de peșterile obișnuite, care se dezvoltă de obicei în lungul diaclazelor ce spintecă masele de calcar, peșterile din această zonă s-au format prin dizolvarea diferențiată a straturilor de calcar de către apele freatice, ori de apa mării când aceasta avea un nivel mult superior celui de azi.

Aria protejată are o spectaculozitate aparte datorită structurii particulare a substratului geologic ce oferă premisele unui relief de tip carstic din punct de vedere geomorfologic.

Substratul alcătuit din calcar mezozoic ieșite la zi pe mari suprafețe este acoperit de depozite de loess și de soluri castanii de păduri xerofile, soluri cenușii, cernoziomuri, regosoluri.

Importanța ariei/zonei proiectului pentru biodiversitate și/sau pentru conservarea speciilor/tipurilor de habitate avute în vedere la nivel european, național și regional de exemplu: numărul de exemplare pentru speciile pentru care aria a fost desemnată, suprafața ocupată de tipurile de habitate existente, cât din populația unei specii de importanță națională/europeană se regăsește în respectiva arie protejată.

Tipuri de habitate prezente în sit 7 tipuri de habitate: 91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu *Quercus* spp.; 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun, 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin, 40C0* Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice, 62C0* Stepe ponto-sarmatice, 3260 Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din *Ranunculus fluitantis* și *Callitriche-Batrachion*, 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos.

Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE 8 specii: 2635 *Vormela peregusna*, 1302 *Rhinolophus mehelyi*, 1355 *Lutra lutra*, 1310 *Miniopterus*

schreibersi, 1321 *Myotis emarginatus*, 1304 *Rhinolophus ferrumequinum*, 1303 *Rhinolophus hipposideros*, 1335 *Spermophilus citellus*.

Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE
4 specii: 1219 *Testudo graeca*, 1217 *Testudo hermanni*, 1220 *Emys orbicularis*, 1188 *Bombina bombina*.

Specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE **5 specii:** 1130 *Aspius aspius*, 1124 *Gobio albipinnatus*, 1145 *Misgurnus fossilis*, 2522 *Pelecus cultratus*, 1134 *Rhodeus sericeus amarus*.

Specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE **5 specii:** 1088 *Cerambyx cerdo*, 4053 *Paracaloptenus caloptenoides*, 4033 *Erannis ankeraria*, 1060 *Lycaena dispar*, 1078 *Callimorpha quadripunctaria*, 1052 *Euphydryas maturna*, 1083 *Lucanus cervus*, 4043 *Pseudophilotes bavius*, 1074 *Eriogaster catax*.

Specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE **2 specii:** 2125 *Potentilla emilii-popii*, 4067 *Echium russicum*.

Alte specii importante de floră și faună **41 specii:** *Hyla arborea*, *Asparagus verticillatus*, *Caragana frutex*, *Carex hallerana*, *Centaurea rutifolia ssp. Jurineifolia*, *Centaurea varnensis*, *Coronilla scorpioides*, *Crocus flavus*, *Crucianella angustifolia*, *Cytisus agnipilus*, *Daucus guttatus ssp. Zaharia*, *Dianthus nardiformis*, *Dianthus pseudarmeria*, *Dictamnus albus*, *Echinops ritro ssp. Ruthenicus*, *Festuca callieri*, *Galium volhynicum*, *Himantoglossum hircinum*, *Jasminum fruticans*, *Koeleria lobata*, *Koeleria nitidula*, *Minuartia bilykiana*, *Onobrychis gracilis*, *Ononis pusilla*, *Orchis purpurea*, *Paeonia peregrina*, *Paeonia tenuifolia*, *Parietaria lusitanica ssp. Serbica*, *Ranunculus oxyspermus*, *Ruscus aculeatus*, *Saponaria glutinosa*, *Stipa ucrainica*, *Thymus zygioides*, *Valerianella pumila*, *Vicia narbonensis*, *Ablepharus kitaibelii*, *Anguis fragilis*, *Coluber caspius*, *Elaphe longissima*, *Vipera ammodytes*

Caracteristici generale ale sitului

Rezervația prezintă specii floristice caracteristice regiunii ponto-caspice și regiunii macaroneze-mediteraneene, fiind semnalate aproximativ 1000 de specii de plante superioare, reprezentând 27% din flora României. În ceea ce privește fauna aria naturală protejată cuprinde numeroase specii de animale rare, de origine submediteraneană, balcanică sau pontică. Rezervația este deosebit de importantă prin multitudinea de habitate și specii rare, protejate pe care le deține, multe fiind specii de păsări migratoare care poposesc aici datorită condițiilor climatice. Habitatele

caracteristice rezervației sunt: păduri termofile cu *Quercus pedunculiflora* și *Carpinus orientalis*, zone de stepă calcifilă, grote și suprafețe mlăștinoase.

1.2.2 Situl Natura 2000 ROSPA 0008 Băneasa – Canaraua Fetii

Suprafața: 6096 ha

ROSPA 0008 Băneasa – Canaraua Fetii se suprapune cu ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac.

Recunoaștere conform legislației comunitare/naționale cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție:

ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii este declarat sit de importanță comunitară prin Hotărârea Guvernului nr. 1284 din 24/10/2007 modificată prin H.G. nr. 971 din 05/10/2011.

Aspecte privind proprietatea asupra ariei/zonei proiectului și modul principal de utilizare a terenurilor din cadrul acesteia

În județul Constanța suprafața ariei protejate se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Strunga, Răzoarele, Negureni, Lipnița, Băneasa, Goruni, Făurei, Carvăn, Dobromir, Tudor Vladimirescu

În ce privește utilizarea terenurilor, 55 % sunt păduri de foioase, 30 % culturi terenuri arabile, 9 % alte terenuri arabile, 6 % pajiști naturale, stepe.

Importanța ariei/zonei proiectului pentru biodiversitate și/sau pentru conservarea speciilor/tipurilor de habitate avute în vedere la nivel european, național și regional de exemplu: numărul de exemplare pentru speciile pentru care aria a fost desemnată, suprafața ocupată de tipurile de habitate existente, cât din populația unei specii de importanță națională / europeană se regăsește în respectiva arie protejată.

Situl a fost declarat arie de protecție specială avifaunistică datorită prezenței celor 34 de specii de pasări cuprinse în anexa 1 a Directivei Consiliului 79/409/CEE – Directiva Pasări, fiind deosebit de important deoarece aici cuibăresc două specii de pasări amenințate la nivel global: vânturelul de seară *Falco vespertinus* și dumbrăveanca *Coracias garrulus*. De asemenea, situl este important pentru concentrările mari de lopătari *Platalea leucordia* și berze negre *Ciconia nigra* precum și datorită faptului că acesta reprezintă o importantă zonă de cuibărit pentru specii amenințate la nivelul UE *Accipiter brevipes*, *Buteo rufinus*, *Hieraaetus pennatus*, *Dendrocopus medius*, *Dendrocopus syriacus*, *Emberiza hortulana*. Situl este deosebit de important în perioada de migrație pentru speciile de răpitoare.

Valoarea remarcabilă a sitului este completată de prezența speciilor rare de flori, a speciilor submediteraneene, balcanice și pontice de amfibieni, reptile și mamifere, precum și a speciilor de nevertebrate, mai ales lepidoptere de o maximă valoare.

Speciile de pasări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC 34 specii:
A090 *Aquila clanga*, A404 *Aquila heliaca*, A031 *Ciconia ciconia*, A030 *Ciconia nigra*, A081 *Circus aeruginosus*, A082 *Circus cyaneus*, A083 *Circus macrourus*, A084 *Circus pygargus*, A429 *Dendrocopos syriacus*, A098 *Falco columbarius*, A097 *Falco vespertinus*, A075 *Haliaeetus albicilla*, A092 *Hieraaetus pennatus*, A094 *Pandion haliaetus*, A072 *Pernis apivorus*, A234 *Picus canus*, A255 *Anthus campestris*, A215 *Bubo bubo*, A338 *Lanius collurio*, A246 *Lullula arborea*, A224 *Caprimulgus europaeus*, A307 *Sylvia nisoria*, A077 *Neophron percnopterus*, A089 *Aquila*

pomarina, A403 *Buteo rufinus*, A080 *Circaetus gallicus*, A402 *Accipiter brevipes*, A243 *Calandrella brachydactyla*, A231 *Coracias garrulous*, A339 *Lanius minor*, A242 *Melanocorypha calandra*, A236 *Dryocopus martius*, A379 *Emberiza hortulana*, A238 *Dendrocopos medius*.

Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC: A244 *Galerida cristata*, A086 *Accipiter nisus*, A256 *Anthus trivialis*, A226 *Apus apus*, A228 *Apus melba*, A087 *Buteo buteo*, A366 *Carduelis cannabina*, A364 *Carduelis carduelis*, A363 *Carduelis chloris*, A373 *Coccothraustes coccothraustes*, A113 *Coturnix coturnix*, A208 *Columba palumbus*, A212 *Cuculus canorus*, A382 *Emberiza melanocephala*, A096 *Falco tinnunculus*, A299 *Hippolais icterina*, A252 *Hirundo daurica*, A251 *Hirundo rustica*, A233 *Jynx torquilla*, A271 *Luscinia megarhynchos*, A230 *Merops apiaster*, A262 *Motacilla alba*, A319 *Muscicapa striata*, *Oenanthe oenanthe*, A337 *Oriolus oriolus*, A214 *Otus scops*, A273 *Phoenicurus ochruros*, A315 *Phylloscopus collybita*, A314 *Phylloscopus sibilatrix*, A353 *Sturnus roseus*, A351 *Sturnus vulgaris*, A311 *Sylvia atricapilla*, A310 *Sylvia borin*, A309 *Sylvia communis*, A308 *Sylvia curruca*, A283 *Turdus merula*, A285 *Turdus philomelos*, A232 *Upupa epops*, A085 *Accipiter gentilis*, A247 *Alauda arvensis*, A088 *Buteo lagopus*, A099 *Falco subbuteo*, A383 *Miliaria calandra*, A210 *Streptopelia turtur*

1.2.3 Rezervația naturală Pădurea Canaraua Fetei cod 2.363

Suprafața: 168.3 ha

SPA-ul Băneasa - Canaraua Fetei se suprapune parțial rezervației naturale Pădurea Canaraua Fetei, în aceste arii protejate fiind semnalate aprox. 1000 de specii de plante superioare, reprezentând 27% din flora României. Până în prezent în cuprinsul ariei protejate au fost identificate 6 specii amenințate din Lista Roșie națională, la care se adaugă încă 4 specii amenințate: *Achillea ochroleuca* coada șoricelului albă, *Crucianella angustifolia*, *Parietaria lusitanica* ssp. *serbica* paracherniță, *Potentilla emilii-popii* cinci-degete. Fitogeografic, partea sud-estică a zonei aparține regiunii ponto-caspice provincia ponto-dunăreană, iar partea sud-estică, regiunii macaroneze-mediteraneene provincia dacică, subprovincia daco-moessică. Situl prezintă specii caracteristice ambelor regiuni, ceea ce demonstrează caracterul de graniță pe care această regiune îl are, la care se adaugă și numeroase specii de plante tipice climatului balcanic și mediteranean.

Situl constituie o stațiune tipică de unde a fost descrisă asociația *Parietario serbicae-Alysetum saxatilis*; la aceasta se adaugă asociația *Rhamno catharticae-Jasminietum fruticantis*, precum și cenotaxonii *Quercetum pedunculiflorae-cerris* și *Carpino orientalis-Quercetum cerris*, întâlniți numai în județul Constanța. Specia amenințată *Erodium hoefftianum* pliscul cocorului a fost inventariată doar în acest sit, din cele studiate.

Este de subliniat prezența speciilor *Dictamnus albus* frășinel, *Jasminum fruticantis* iasomie, rar identificate în alte situri din Dobrogea.

Vegetația forestieră este constituită de cenotaxonii *Paeonio peregrinae-Carpinetum orientalis*, *Carpino orientalis-Quercetum cerris*, *Quercetum pedunculiflorae-cerris*.

Pădurea este dominată de specii de arbori ca stejarii xerofili *Quercus cerris* cerul, *Quercus pedunculiflora* stejarul brumăriu, *Tilia tomentosa* teiul argintiu, specii de *Acer* arțari, alături de care apar specii submediteraneene ca *Padus mahaleb* vișinul turcesc, *Fraxinus ornus* mojdrean, *Carpinus orientalis* cărpinița, *Cotinus coggygia* scumpie, sau arbuști: *Amygdalus nana* migdalul

pitic, *Paliurus spina-christi* păliur, *Ononis columnae* osul iepurelui, asociația *Rhamno catharticae-Jasminietum fruticantis* fiind caracteristică pentru vegetația arbustivă din zonă.

Vegetația ierboasă, de stepă primară petrofilă, este reprezentată prin asociația *Sedo hillebrandtii-Polytrichetum piliferi*. Asociația *Parietario serbicae-Allysetum saxatilis* este caracteristică pentru faleza calcaroasă. Stepă de loess include asociațiile *Elytrigietum hispidi* și *Botriochloetum ischaemi*.

Vegetația ierboasă include un număr ridicat de specii rare *Crucianella oxyloba* sânziene galbene, *Ruscus aculeatus* ghimpele, *Ornitholagum oreoides* ceapa ciorii albă, *Crocus moesiacus* șofranul roșu, *Crocus variegatus* șofranul alb, *Iris sintesii* irișii sălbatici albaștri, *Paeonia peregrina romanica*, *Paeonia tenuifolia* bujorii românești, *Adonis vernalis* ruscuța de primăvară, *Cytisus agnipilus* bobîțel specie nouă pentru flora României, *Linum tauricum* inișor, *Centaurea varnensis* centauree, *Astragalus haarbachii* var. *macedonicus*, descris prima dată în această rezervație, *Astragalus cornutus*, *Astragalus hamosus* cosacii, *Dianthus giganteus* garofițele sălbătice, *Potentilla emili-popii* - cinci-degete, *Potentilla semihirta*, *Thymus zygoides* cimbrîșor mic, *Parietaria serbica* parechernița, *Stipa capillata* năgară, *Stipa ucrainica* colilie.

Stâncăriile au numeroase specii rare, plante calcifile și xerofile.

1.2.4 Situl Natura 2000ROSPA0054 Lacul Dunăreni

Suprafața: 1261 ha

ROSPA0054 Lacul Dunăreni se suprapune cu ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac.

Recunoaștere conform legislației comunitare/naționale cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție:

ROSPA0054 Lacul Dunăreni este declarat sit de importanță comunitară prin Hotărârea Guvernului nr. 1284 din 24/10/2007 modificată prin H.G. nr. 971 din 05/10/2011.

Aspecte privind proprietatea asupra ariei/zonului proiectului și modul principal de utilizare a terenurilor din cadrul acesteia.

În județul Constanța suprafața ariei protejate se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Aliman, Ion Corvin, Dunăreni, Viile

În ce privește utilizarea terenurilor, 36 % râuri și lacuri, 31 % mlaștini, turbării, 21 % culturi terenuri arabil, 12 % alte terenuri arabile.

Importanța ariei/zonului proiectului pentru biodiversitate și/sau pentru conservarea speciilor/tipurilor de habitate avute în vedere la nivel european, național și regional de exemplu: numărul de exemplare pentru speciile pentru care aria a fost desemnată, suprafața ocupată de tipurile de habitate existente, cât din populația unei specii de importanță națională/europeană se regăsește în respectiva arie protejată.

Lacul Dunăreni reprezintă o zonă de ape stătătoare, mlaștini și terenuri arabile, ce adăpostește și găzduiește în special păsări acvatice migratoare, cât și păsări care ierneză pe

teritoriul ariei. În urma observațiilor ornitologice în cadrul sitului au fost identificate peste 100 de specii de păsări dintre care 35 protejate la nivel național și internațional.

Situl Lacul Dunăreni oferă condiții de cuibărit pentru păsări precum: stârcul pitic *Ixobrychus minutus*, călifarul roșu *Tadorna ferruginea*, rața roșie *Aythya nyroca*, stârcul purpuriu *Ardea purpurea*, stârcul galben *Ardeola ralloides*, ciovlică ruginie *Glareola pratincola*.

În timpul pasajului zona prezintă importanță ca loc de hrănire și cuibărit pentru speciile: cormoran pitic *Phalacrocorax pygmeus*, lopătar *Platalea leucorodea*, rața roșie *Aythya nyroca*, barza albă *Ciconia ciconia*, bătaș *Philomachus pugnax*, chira de baltă *Sterna hirundo* și altele asemenea. În perioada de migrație situl adăpostește peste 20.000 de exemplare de păsări de baltă, fiind posibil candidat ca sit RAMSAR.

În timpul iernii atunci când nu este înghețat lacul Dunăreni oferă hrană și locuri de odihnă pentru specii precum cormoranul pitic *Phalacrocorax pygmeus*, gâsca cu gât roșu *Branta ruficollis*, gărlita mare *Anser albifrons* și altele asemenea.

Speciile de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC 35 specii:
A393 *Phalacrocorax pygmeus*, A020 *Pelecanus crispus*, A022 *Ixobrychus minutus*, A023 *Nycticorax nycticorax*, A034 *Platalea leucorodia*, A397 *Tadorna ferruginea*, A060 *Aythya nyroca*, A196 *Chlidonias hybridus*, A293 *Acrocephalus melanopogon*, A229 *Alcedo atthis*, A029 *Ardea purpurea*, A024 *Ardeola ralloides*, A396 *Branta ruficollis*, A138 *Charadrius alexandrinus*, A197 *Chlidonias niger*, A031 *Ciconia ciconia*, A080 *Circaetus gallicus*, A081 *Circus aeruginosus*, A027 *Egretta alba*, A026 *Egretta garzetta*, A135 *Glareola pratincola*, A075 *Haliaeetus albicilla*, A131 *Himantopus himantopus*, A176 *Larus melanocephalus*, A177 *Larus minutus*, A094 *Pandion haliaetus*, A019 *Pelecanus onocrotalus*, A151 *Philomachus pugnax*, A032 *Plegadis falcinellus*, A132 *Recurvirostra avosetta*, A195 *Sterna albifrons*, A193 *Sterna hirundo*, A307 *Sylvia nisoria*, A166 *Tringa glareola*, A170 *Phalaropus lobatus*.

Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC: A298 *Acrocephalus arundinaceus*, A297 *Acrocephalus scirpaceus*, A295 *Acrocephalus schoenobaenus*, A054 *Anas acuta*, A056 *Anas clypeata*, A198 *Chlidonias leucopterus*, A212 *Cuculus canorus*, A036 *Cygnus olor*, A253 *Delichon urbica*, A269 *Erithacus rubecula*, A359 *Fringilla coelebs*, A153 *Gallinago gallinago*, A459 *Larus cachinnans*, A182 *Larus canus*, A183 *Larus fuscus*, A179 *Larus ridibundus*, A150 *Limicola falcinellus*, A156 *Limosa limosa*, A271 *Luscinia megarhynchos*, A383 *Miliaria calandra*, A262 *Motacilla alba*, A260 *Motacilla flava*, A319 *Muscicapa striata*, A058 *Netta rufina*, A160 *Numenius arquata*, A337 *Oriolus oriolus*, A017 *Phalacrocorax carbo*, A273 *Phoenicurus ochruros*, A141 *Pluvialis squatarola*, A005 *Podiceps cristatus*, A052 *Anas crecca*, A050 *Anas Penelope*, A055 *Anas querquedula*, A051 *Anas strepera*, A221 *Asio otus*, A059 *Aythya ferina*, A061 *Aythya fuligula*, A144 *Calidris alba*, A149 *Calidris alpine*, A147 *Calidris ferruginea*, A145 *Calidris minuta*, A146 *Calidris temminckii*, A366 *Carduelis cannabina*, A364 *Carduelis carduelis*, A363 *Carduelis chloris*, A136 *Charadrius dubius*, A006 *Podiceps grisegena*, A008 *Podiceps nigricollis*, A249 *Riparia riparia*, A275 *Saxicola rubetra*, A276 *Saxicola torquata*, A351 *Sturnus vulgaris*, A004 *Tachybaptus ruficollis*, A161 *Tringa erythropus*, A164 *Tringa nebularia*, A165 *Tringa ochropus*, A163 *Tringa stagnatilis*, A162 *Tringa tetanus*, A283 *Turdus merula*, A285 *Turdus philomelos*,

A232 *Upupa epops*, A142 *Vanellus vanellus*, A053 *Anas platyrhynchos*, A043 *Anser anser*, A041 *Anser albifrons*

1.2.5 Rezervația naturală Lacul Dunăreni cod IV.29

Suprafața:704 ha

Rezervația naturală Lacul Dunăreni este inclusă în ROSPA0054 Lacul Dunăreni și ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac.

Recunoaștere conform legislației comunitare/naționale cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție:

Desemnată ca rezervație cu o suprafață de 703 ha prin Hotărârea Guvernului nr. 2151/2004 ca urmare a Hotărârii CJ Constanța din 02.07.2003.

Importanța ariei/zonei proiectului pentru biodiversitate și/sau pentru conservarea speciilor/tipurilor de habitate avute în vedere la nivel european, național și regional de exemplu: numărul de exemplare pentru speciile pentru care aria a fost desemnată, suprafața ocupată de tipurile de habitate existente, cât din populația unei specii de importanță națională/europeană se regăsește în respectiva arie protejată.

Lacul Dunăreni reprezintă o zonă de ape stătătoare, mlaștini și terenuri arabile, ce adăpostește și găzduiește specii protejate de păsări acvatice migratoare, cât și specii de păsări care ierneză pe teritoriul ariei. În urma observațiilor ornitologice au fost identificate peste 100 de specii de păsări dintre care 35 protejate la nivel național și internațional. Situl Natura 2000 ROSPA0056 Lacul Oltina

Suprafața:3303 ha

ROSPA0054 Lacul Oltina se suprapune cu ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac.

Recunoaștere conform legislației comunitare/naționale cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție:

ROSPA0054 Lacul Oltina este declarat sit de importanță comunitară prin Hotărârea Guvernului nr. 1284 din 24/10/2007 modificată prin H.G. nr. 971 din 05/10/2011.

Aspecte privind proprietatea asupra ariei/zonei proiectului și modul principal de utilizare a terenurilor din cadrul acesteia.

În județul Constanța suprafața ariei protejate se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Oltina, Satu Nou.

În ce privește utilizarea terenurilor acestea se distribuie astfel: 71 % râuri și lacuri, 17 % mlaștini, turbării, 3 % culturi terenuri arabile, 3 % alte terenuri arabile, 4 % păduri de foioase.

Importanța ariei/zonei proiectului pentru biodiversitate și/sau pentru conservarea speciilor/tipurilor de habitate avute în vedere la nivel european, național și regional -ex.: numărul de exemplare pentru speciile pentru care aria a fost desemnată, suprafața ocupată

de tipurile de habitate existente, cât din populația unei specii de importanță națională / Europeană se regăsește în respectiva arie protejată.

Așezarea lacului în vecinătatea Fluviului Dunărea și zonele mlăștinoase cu stuf de la malul lacului au atras în zona acestui sit un număr mare de specii de păsări, aici putând fi văzute peste peste 108 specii de păsări. În zona lacului Oltina sunt bine reprezentate păsările acvatice care găsesc condiții bune de cuibărit și hrănire precum: rața roșie *Aythya nyroca*, călifar roșu *Tadorna ferruginea*, chiră de baltă *Sterna hirundo*, chirighiță cu obraz alb *Chlidonias hybridus*, stârc roșu *Ardea purpurea*, barză albă *Ciconia ciconia*, stârc galben *Ardeola ralloides*.

În timpul iernii pot fi observate pe lacul Oltina numeroase specii de păsări, ce găsesc aici loc de odihnă și hrană, cele mai reprezentative fiind gâsca cu gât roșu *Branta ruficollis*, specie periclitată la nivel internațional, cormoranul pitic *Phalacrocorax pygmaeus*, lebăda de iarnă *Cygnus Cygnus*, gărlița mare *Anser albifrons*, rața cu cap castaniu *Aythya ferina*, rața mică *Anas crecca*, rața mare *Anas platyrhynchos* și altele asemenea

În timpul migrației pe lac pot fi observate mii de exemplare de păsări, numărul depășind 20.000 de exemplare ceea ce face ca situl să fie candidat Ramsar. Astfel, aici pot fi observate efective importante de: pelican comun *Pelecanus onocrotalus* 600 – 700 indivizi, chirighiță cu obraz alb *Chlidonias hybridus* peste 2000 indivizi, chiră de baltă *Sterna hirundo*, pescăruș mic *Larus minutus*, pescăruș râzător *Larus ridibundus*, egretă mică *Egretta garzetta* 400 – 500 indivizi, gărliță mare *Anser albifrons* 7000 – 12.000 indivizi, nagăț *Vanelus vanelus* 2100 – 2500 indivizi și altele asemenea

De-a lungul timpului, fundul lacului s-a acoperit cu un mal fin, bogat în nevertebrate. Cercetările efectuate în limanele fluviatile, Oltina, Dunăreni și Bugeac, evidențiază existența unor valori destul de scăzute ale diversității specifice zooplanctonului, însumând laolaltă 53 specii și varietăți holoplanctonice care aparțin grupelor Rotatoria, Cladocera și Copepoda. Cladocerele sunt crustacee de apă dulce din clasa branchipode de talie mică, chiar microscopice, cu 4-6 perechi de apendice toracice și reprezintă una din verigile esențiale, în lanțurile trofice din toate ecosistemele acvatice. Nevertebratele atrag aici limicole, rațe, călifari și lebede. Pe insulele ce apar la începutul verii se instalează colonii de chire, chirighițe, pescăruși, piciorongi, ciocîntorși.

Speciile de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A393 *Phalacrocorax pygmeus*, A019 *Pelecanus onocrotalus*, A020 *Pelecanus crispus*, A396 *Branta ruficollis*, A397 *Tadorna ferruginea*, A060 *Aythya nyroca*, A293 *Acrocephalus melanopogon*, A229 *Alcedo atthis*, A029 *Ardea purpurea*, A024 *Ardeola ralloides*, A138 *Charadrius alexandrinus*, A196 *Chlidonias hybridus*, A197 *Chlidonias niger*, A031 *Ciconia ciconia*, A030 *Ciconia nigra*, A080 *Circaetus gallicus*, A081 *Circus aeruginosus*, A038 *Cygnus Cygnus*, A027 *Egretta alba*, A026 *Egretta garzetta*, A135 *Glareola pratincola* 200-400, A075 *Haliaeetus albicilla*, A131 *Himantopus himantopus*, A022 *Ixobrychus minutus*, A176 *Larus melanocephalus*, A177 *Larus minutus*, A023 *Nycticorax nycticorax*, A094 *Pandion haliaetus*, A151 *Philomachus pugnax*, A034 *Platalea leucorodia*, A032 *Plegadis falcinellus*, A132 *Recurvirostra*

avosetta, A195 *Sterna albifrons*, A193 *Sterna hirundo*, A307 *Sylvia nisoria*, A166 *Tringa glareola*, A170 *Phalaropus lobatus*.

Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

A298 *Acrocephalus arundinaceus*, A296 *Acrocephalus palustris*, A297 *Acrocephalus scirpaceus*, A295 *Acrocephalus schoenobaenus*, A168 *Actitis hypoleucos*, A247 *Alauda arvensis*, A054 *Anas acuta*, A056 *Anas clypeata*, A052 *Anas crecca*, A050 *Anas Penelope*, A053 *Anas platyrhynchos*, A055 *Anas querquedula*, A051 *Anas strepera*, A041 *Anser albifrons*, A043 *Anser anser*, A028 *Ardea cinerea*, A059 *Aythya ferina*, A061 *Aythya fuligula*, A144 *Calidris alba*, A149 *Calidris alpine*, A147 *Calidris ferruginea*, A145 *Calidris minuta*, A146 *Calidris temminckii*, A366 *Carduelis cannabina*, A364 *Carduelis carduelis*, A363 *Carduelis chloris*, A136 *Charadrius dubius*, A137 *Charadrius hiaticula*, A198 *Chlidonias leucopterus*, A212 *Cuculus canorus*, A036 *Cygnus olor*, A253 *Delichon urbica*, A269 *Erithacus rubecula*, A359 *Fringilla coelebs*, A153 *Gallinago gallinago*, A459 *Larus cachinnans*, A182 *Larus canus*, A183 *Larus fuscus*, A179 *Larus ridibundus*, A283 *Turdus merula*, A285 *Turdus philomelos*, A232 *Upupa epops*, A142 *Vanellus vanellus*, A150 *Limicola falcinellus*, A156 *Limosa limosa*, A292 *Locustella luscinioides*, A271 *Luscinia megarhynchos*, A383 *Miliaria calandra*, A262 *Motacilla alba*, A260 *Motacilla flava*, A319 *Muscicapa striata*, A058 *Netta rufina*, A160 *Numenius arquata*, A337 *Oriolus oriolus*, A017 *Phalacrocorax carbo*, A273 *Phoenicurus ochruros*, A141 *Pluvialis squatarola*, A005 *Podiceps cristatus*, A006 *Podiceps grisegena*, A008 *Podiceps nigricollis*, A249 *Riparia riparia*, A275 *Saxicola rubetra*, A276 *Saxicola torquata*, A351 *Sturnus vulgaris*, A004 *Tachybaptus ruficollis*, A048 *Tadorna tadorna*, A161 *Tringa erythropus*, A164 *Tringa nebularia*, A165 *Tringa ochropus*, A163 *Tringa stagnatilis*, A162 *Tringa totanus*

1.2.6 Rezervația naturală Lacul Oltina cod IV.27

Suprafața: 1900 ha

Recunoaștere conform legislației comunitare/naționale cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție:

Desemnată ca rezervație cu o suprafață de 703 ha prin HG 2151/2004 ca urmare a Hotărârii CJ Constanța din 02.07.2003.

Importanța ariei/zonului proiectului pentru biodiversitate și/sau pentru conservarea speciilor/tipurilor de habitate avute în vedere la nivel european, național și regional -ex.: numărul de exemplare pentru speciile pentru care aria a fost desemnată, suprafața ocupată de tipurile de habitate existente, cât din populația unei specii de importanță națională / Europeană se regăsește în respectiva arie protejată

Din punct de vedere floristic situl este important pentru prezența speciei vulnerabile, de interes comunitar, trifoișul de baltă *Marsilea quadrifolia*, specie protejată pe plan internațional, cât și pentru prezența speciei liana grecească *Periploca graeca*, specie amenințată, de interes național. Vegetația xerofilă pe versanții limitrofi lacului este reprezentată stepe ponto-sarmatice formate din asociațiile *Stipetum capillatae* și *Botriochloetum ischaemi*. Specii stepice din aceste pajiști: bărboasa *Botriochloa ischaemum*, păiușul stepic *Festuca valesiaca*, firuța *Poa angustifolia*, *Elymus hispidus*, năgară *Stipa capillata*, iarbă de sadină *Chrysopogon gryllus*, timoftică de stepa *Phleum phleoides*, *Bombocilaena erecta*, garofiță *Dianthus leptopetalus*, rostogol *Echinops ritro* subsp. *ruthenicus*, vârtejul-pământului *Medicago orbicularis*, pelin *Artemisia austriaca*, iarba

căinelui *Cynodon dactylon*. Pajiștile ponto-panonice stepice pe loess din sit se încadrează în asociația *Agropyro cristati-Kochietum prostratae*, caracterizat de speciile: pir cristat *Agropyron cristatum* ssp. *pectinatum*, păiușul stepic *Festuca valesiaca*, mătură neagră *Kochia prostrata*, coroniște *Coronilla varia*, laptele-cucului *Euphorbia nicaeensis*, *Echium italicum*, scaiul măgăresc *Onopordon tauricum*, frunza voinicului *Sisymbrium orientale*, cinci degete *Potentilla bornmuelleri*, culbeceasă *Medicago falcata*, *M. lupulina*, lușca ambiguă *Ornithogalum amphibolum*.

Vegetația ierboasă mezofilă este reprezentată de asociația *Trifolio fragifero-Cynodontetum*. Această vegetație face tranzația între pajiștile stepice și lacul Oltina. Speciile caracteristice sunt: iarba căinelui *Cynodon dactylon*, piciorul coșului *Ranunculus sardous*, trifoi *Trifolium fragiferum*, ipcarigele *Gypsophila muralis*, papanași *Trifolium arvense*, *Vicia villosa*, ștevie creță *Rumex crispus*, rugină *Juncus bufonius*, năsturel *Rorippa austriaca*, iarba câmpului *Agrostis stolonifera*. Vegetația hidrofilă din apele lacului se încadrează în asociația *Nymphoidetum peltatae* subasociația *marsileaetosum*, cu speciile caracteristice: trifoiășul de baltă *Marsilea quadrifolia*, plutică *Nymphoides peltata*, cosor *Ceratophyllum demersum*, brădișor *Myriophyllum spicatum*, broscariță *Potamogeton pectinatus*. Vegetația higrofilă lemnoasă formează zăvoaie în lungul canalelor care leagă lacul de Dunăre, aparținând asociațiilor *Salicetum albae*, cu speciile: plop alb și negru *Populus alba*, *P. nigra* și specii de salcie *Salix alba*, *S. viminalis*, *S. fragilis*, hamei *Humulus lupulus*, mur de miriște *Rubus caesius*, păducel *Crataegus monogyna*, sânger *Cornus sanguinea*, scorombar *Prunus spinosa*, măceș *Rosa canina* volbură mare *Calystegia sepium*, urzică *Urtica dioica*, lăsnicior *Solanum dulcamara*, lipicioasa *Galium aparine*.

1.3 Cadrul legal referitor la aria naturală protejată și la elaborarea planului de management

Elaborarea Planului de management se realizează în baza prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, modificată de Legea 49/2011. Pentru elaborarea Planului de Management se au în vedere prevederile Ghidului și structurii realizate în cadrul Proiectului SINCRO Sistem Integrat de Management și Conștientizare în România a Rețelei Natura 2000 implementat în perioada noiembrie 2011 – septembrie 2012, cu finanțarea Programului Operațional Mediu – Axa prioritară 4, de către Agenția Națională de Protecția Mediului în parteneriat cu Ministerul Mediului și Pădurilor.

Actele normative care sunt relevante în contextul aplicării planului de management sunt următoarele:

- Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a III a- zone protejate
- Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificări și completări ulterioare
- Hotărârea Guvernului nr. 1143/2007 privind instituirea de noi arii protejate
- Hotărârea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificări și completări ulterioare

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificări și completări ulterioare
- Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 1052/2014 privind aprobarea Metodologiei de atribuire în administrare și custodie a ariilor naturale protejate, cu modificări și completări ulterioare.

1.4 Procesul de elaborare a planului de management

Elaborarea Planului de management pentru ariile naturale protejate vizate de contractul de custodie se realizează în cadrul proiectului „Servicii pentru elaborarea Planurilor de management integrat pentru cele 37 de arii naturale protejate aflate în custodia Direcției Silvice Constanța Lotul I, beneficiarul fiind Asociația Română pentru Dezvoltare Durabilă – Constanța ARDDC. Finanțarea se realizează prin intermediul Programului Operațional Mediu - Axa prioritară 4 „Implementarea Sistemelor Adecvate de Management pentru Protecția Naturii.

Planul de Management este elaborat de către o echipă formată din mai mulți specialiști din diverse domenii, cu implicarea factorilor interesați. Implicarea celor care sunt afectați sau pot influența Planul de management se va asigura prin organizarea de întâlniri și consultări cu comunitățile locale și factorii interesați.

Procesul de elaborare a Planului de management cuprinde următoarele etape:

1. Pregătirea elaborării Planului de management

- Identificarea contextului legal pentru elaborarea Planului de management
- Planificarea detaliată pentru elaborarea planului

2. Colectarea și structurarea informației necesare pentru elaborarea Planului de management

Vor fi colectate următoarele tipuri de date:

- Date preliminare referitoare la valorile naturale și amenințările cu care se confruntă acestea
- Date intermediare și finale obținute din studiile care stau la baza elaborării planului: studiul de evaluare detaliată a biodiversității și studiul de evaluare detaliată a impactului antropic

- 3. Definirea Scopului Planului de management al Sitului**
- 4. Identificarea unui set de Teme principale ale Planului de management**
- 5. Identificarea Obiectivelor generale și specifice asociate fiecărei teme**
- 6. Identificarea unui set de măsuri pentru punerea în practică a obiectivelor.**
- 7. Identificarea și planificarea activităților de monitorizare.**
- 8. Prioritizarea măsurilor/activităților**
- 9. Atribuirea de resurse pentru fiecare măsură/activitate.**

Resursele pot fi: Umane, Financiare, Instituționale, Echipamente

- 10. Definitivarea Planului de lucru/Calendarului de implementare**

11. Colaborarea pentru facilitarea participării publicului și realizarea procedurii SEA.

1.5 Procedura de modificare și actualizare a planului de management

Planul de management este conceput în vederea definirii principalelor direcții de acțiune, astfel încât, pe termen lung, să se poată realiza principalele obiective ale ariilor naturale protejate. Acesta cuprinde prevederi care iau în considerare factorii ce ar putea schimba situația actuală, permițând astfel o flexibilitate în luarea deciziilor, fără a compromite obiectivul principal, acela de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar.

Revizuirea Planului de management se va face la 5 ani de la aprobarea lui.

Luând în considerare influența factorilor antropici și naturali, se impune adoptarea unui management adaptativ pentru a putea fi acceptate cu ușurință deciziile necesare în astfel de condiții.

1.6 Regulamentul ariilor naturale protejate

Regulamentul ariilor naturale protejate se află în Anexa nr. 2 la prezentul document

2. DESCRIEREA ARIEI NATURALE PROTEJATE

2.1 Informații Generale

2.1.1 Localizarea ariilor naturale protejate

Ariile naturale protejate vizate sunt situate în județul Constanța, în partea de sud-vest a Dobrogei.

ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac se suprapune peste ROSPA0054 Lacul Dunăreni, ROSPA0056 Lacul Oltina și parțial cu ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii. De asemenea, rezervația naturală Pădurea Canaraua Fetii este inclusă în ROSPA0008 Băneasa –

Canaraua Fetii, rezervația naturală Lacul Oltina este inclusă în ROSPA0056 Lacul Oltina, iar rezervația Lacul Dunăreni este inclusă în ROSPA0054 Lacul Dunăreni.

Ariile naturale protejate se întind pe suprafața următoarelor localități : Aliman, Băneasa, Dobromir, Ion Corvin, Lipnița, Oltina.

Situl se află în totalitate în cadrul bioregionii stepice iar din punct de vedere geografic este amplasat între 43°59'22.55 - 44°13'9.33 latitudine nordică și 44° 8'55.71- 44° 9'50.81 longitudine estică.

Accesul la nivelul sitului se face folosind drumul național nr. 3, în dreptul localităților Lipnița, Băneasa, Negureni, respectiv drumul județean nr.391A între localitățile Oltina-Răzoarele-Băneasa-Dobromir.

Harta localizării în zonă și Harta limitelor administrative sunt prezentate în Anexa nr. 1 la Planul de management.

2.1.2 Limitele ariei naturale protejate

Limitele ariilor protejate ce fac obiectul acestui contract au fost delimitate la precizia scării 1:10.000-1:25.000, în format digital, ca vectori cu referință geografică în sistemul național de proiecție Stereografic 1970, datum Dealul Piscului. Aceste limite au fost puse la dispoziția publicului de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului pe site-ul instituției www.mmediu.ro. Harta limitelor sitului este prezentată în figura 1, fiind suprapusă peste modelul numeric altitudinal al terenului. Deoarece o mare parte a segmentelor de limită a două sau mai multe arii protejate se suprapun sau merg în paralel dar foarte aproape unele de celelalte, simbologia acestor limite este una complexă. Cu toate acestea, nu au fost operate modificări asupra structurii spațiale a datelor figura 1.

2.1.3 Suprapuneri cu alte arii naturale protejate

ROSCI 0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac se suprapune peste ROSPA0054 Lacul Dunăreni, ROSPA0056 Lacul Oltina și parțial cu ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii. De asemenea, rezervația naturală Pădurea Canaraua Fetii este inclusă în ROSPA 0008 Băneasa – Canaraua Fetii, rezervația naturală Lacul Oltina este inclusă în ROSPA0056 Lacul Oltina, iar rezervația Lacul Dunăreni este inclusă în ROSPA0054 Lacul Dunăreni.

Ariile naturale protejate care fac obiectul prezentului plan de management se suprapun de asemenea cu situl RAMSAR nr. 2114 Ostroavele Dunării-Bugeac-Iortmac.

Harta suprapunerilor poate fi consultată în Anexa 1 a planului de management.

Tabel 2 Lista cuprinzând suprapunerile cu alte arii protejate

Nr	Arie cu care se suprapune				Tip suprapunere	Suprafață totală suprapusă ha
	Denumire	Tip	Categorie	Tip responsabil Denumire responsabil		
1	ROSCI0172 Pădurea și Valea	SCI	De interes comunitar	Direcția Silvică Constanța		13.631

	Canaraua Fetii-Iortmac					
2	ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii	SPA	De interes comunitar	Direcția Silvică Constanța	P	3537.1
3	ROSPA0054 Lacul Dunăreni	SPA	De interes comunitar	Direcția Silvică Constanța	I	1.261
4	ROSPA0056 Lacul Oltina	SPA	De interes comunitar	Direcția Silvică Constanța	I	3.303
5	Pădurea Canaraua Fetii	mixt	Rezervație de interes național categoria IV IUCN	Direcția Silvică Constanța	I	168.3
6	Lacul Dunăreni	mixt	Rezervație de interes național categoria IV IUCN	Direcția Silvică Constanța	I	704
7	Lacul Oltina	mixt	Rezervație de interes național categoria IV IUCN		I	1900
8	Ostroavele Dunării-Bugeac-Iortmac	RAMS AR	Zone umede de importanță internațională		P	16026

2.2 Mediul Abiotic

2.2.1 Geologie

Harta geologică este prezentată în Anexa nr. 2 la Planul de management

Ariile protejate aferente convenției de custodie nr. 41 se află în Dobrogea de Sud, regiune suprapusă peste platforma Sud-Dobrogeană care se extinde la vest de Dunăre până la falia pericarpatică. Cuvertura sedimentară a acestei regiuni este foarte complexă fiind dominată de depozite calcaroase și depozite loessoide. Structura complexă este explicată de diferențele de vârstă ale diferitelor strate care formează cuvertura sedimentară: Formațiunile presiluriene peste cristalinelul de Palazu, primul strat sedimentar este reprezentat de un complex de gresii și nisipuri glauconitice, șisturi aleuropelitice compacte, apoi urmează o alternanță de gresii atât fine cât și granulare. 2 Silurianul este format din șisturi argiloase cariere. 3 Devonianul este o particularitate a Dobrogei de Sud fiind format dintr-un complex fosilifer. În Devonianul inferior, situat între 1092-1203 m adâncime, domină argilitele negre cu conținut ridicat de pirită fosiliferă cu tentaculiți, trilobiți, bivalve. Devonianul mediu cuprinde gresii și argile negre în orizontul de adâncime cuprins

între 800 și 951 m. Conține fosile precum bivalvele, brahipode și resturi de plante. Devonianul superior se dezvoltă între 602 și 652 m în forajul de la Mangalia și este reprezentat de marnocalcare cu fosile piritizate. 4 Mezozoicul este format din gresii și nisipuri glauconitice, gresii feldspatice dar și dolomite și calcare dolomitice. 5 Jurasicul este dominat de calcare grezoase dar și calcare dolomitice compacte. 6 Cretacicul conține strate discontinue de calcare dure cu grosimi mici 1m care se întrepătrund cu calcare slab grezoase. 7 Paleogenul aflurează în perimetrul localităților Văleni – Lespezi – Cetate și este reprezentat de nisipuri cuarțoase și calcare cu o grosime totală de 70 m. 8 Oligocenul este întâlnit mai ales în partea estică a Dobrogei de Sud și este reprezentat de argile bituminoase. 9 Neogenul are răspândire mare și constă în strate de nisipuri cuarțoase, gresii, conglomerate, marne și argile. Din Kersonian aflurează calcare lumașelice, calcare dure, calcare cenușii și albe.

Rocile de vârstă holocenă au o importanță deosebită pentru regiunea în care se regăsesc ariile protejate vizate pentru că aceste strate se află în marea lor majoritate la suprafața și determină structura peisajelor și a habitatelor. În faza cretacică au avut loc sedimentări ale unor depozite groase de calcar, marne, conglomerate, gresii, nisipuri și pietrișuri. În faza paleocenă a avut loc denudarea reliefului sud-dobrogean. Faza eocenă s-a caracterizat printr-o sedimentare de amploare în urma căreia au rezultat nisipuri, marne, calcare, pietrișuri și argile. Faza burdigalian-helvețiană este caracterizată prin exondarea reliefului, agenții externi efectuând peneplenizarea acestuia. În această fază a fost îndepărtată cuvertura eocenă ajutând la aflorarea rocilor paleocene. Faza tortoniană este particulară prin faptul că apele marine au acoperit uscatul până la limita nordică a Dobrogei de Sud ajutând la sedimentarea unor depozite de gresii, microconglomerate, calcare și argile. În faza sarmațiană are loc inundarea totală a Dobrogei de Sud astfel sedimentându-se depozite calcaroase ce sunt astăzi acoperite de loess. Aceste depozite calcaroase sunt foarte importante în formarea reliefului, conferindu-i ariei protejate aspectul de podiș structural orizontal sau slab ondulat. Faza pliocenă este responsabilă pentru erodarea văilor largi care domină relieful sitului. Faza cuaternară a definitivat rețeaua hidrografică și a acoperit cu loess relieful anterior.

Prin urmare, situl este dominat de prezența depozitelor leossoide pe platouri din calcare sarmațiene. De-a lungul văilor depozitele loessoide sunt erodate peisajul fiind determinat de aflorarea depozitelor calcaroase, ce formează peșteri, grote, crevase și alte elemente de relief rezidual. Acestea sunt deosebit de importante acționând ca adăposturi atât pentru reptile și mamifere mici cât și pentru lilieci. Platourile loessoide favorizează formarea bălților temporare de primăvară în microformele de relief de sufoziune sau de eroziune, fiind astfel importante în asigurarea conectivității populațiilor de amfibieni cu lacurile permanente din cadrul sitului, dar și cu rețeaua de râuri și canale de irigații. Peisajul calcaros determină crearea unor habitate extrem de favorabile pentru reptile, asigurând atât adăposturi pentru estivare și hibernare sub forma crevaselor, cât și adăpost pentru speciile criptice în fața prădătorilor, din cauza accesibilității grele pe pantele abrupte.

Tabel 3: Tipurile de roci din cadrul ariei protejate și procentul de ocupare

Nr. Crt.	COD	Suprafața km² în cadrul Ariei Protejate	Procentul din Aria Protejată	Denumire
1	al	0.71	0.51	Nisipuri, gresii glauconitice, conglomerate
2	br	6.39	4.66	Calcare, marnocalcare, argile, dolomite
3	dc	3.22	2.34	Nisipuri

4	lv	4.33	3.15	Argile, nisipuri, calcare lacustre
5	p	1.05	0.76	Marne
6	qh2	20.20	14.73	Nisipuri, nisipuri argiloase de luncă, nisipuri de dune, depozite loessoide
7	qp2/2-3	92.01	67.12	Depozite loessoide
8	qp1/1	4.80	3.50	Argile roșii
9	sm	4.33	3.15	Argile, calcare, diatomite
10	to	0.04	0.02	Calcare, argile

2.2.2 Relief și geomorfologie

Tabel 4: Unitățile de relief peste care se suprapun ariile protejate aferente convenției de custodie nr. 41 și procentul ocupat de fiecare dintre acestea.

Nr. Crt.	Unitatea de relief	Suprafața km ² în cadrul Ariei Protejate	Procentul din Aria Protejată
1	Podișul Cobadinului	15.2	9.38
2	Podișul Oltinei	146.6	90.54
3	Balta Borcei	0.1	0.06

Perimetrul acoperit de ariile protejate aferente convenției de custodie nr. 41 se încadrează în Podișul Dobrogei de Sud, unitate de relief de podiș tipic, dezvoltată pe structuri geologice de platformă care determină altitudini ce rar depășesc 200 m. În alcătuirea acestui podiș intră următoarele subunități: Podișul Medgidiei, Podișul Cobadin, Podișul Oltinei și Podișul Dobrogei Maritime. Dintre acestea doar Podișul Oltinei și Podișul Cobadin se suprapun limitei sitului. În plus, doar o suprafață restrânsă din subunitatea luncii Dunării ce poartă numele de Balta Borcei se suprapune sau delimitează limita nordică a sitului.

Podișul Cobadin ocupă 9.38% din suprafața sitului în partea sudică a acestuia, mai precis în SPA Băneasa – Canaraua Fetii, dar și o mică porțiune din sudul SCI Pădurea și Valea Canaraua Fetii - Iortmac. Această subunitate de relief este dezvoltată pe structuri carstice cretacee sau sarmatice suprapuse peste un fundament cristalin. Substratul calcaros formează platouri puțin vâlvurite și cu o fragmentare redusă comparativ cu alte subunități de podiș din Dobrogea. Altitudinea maximă din această subunitate este de 184 m în extremitatea sudică lângă localitatea Cerchezu. În partea sudică, către Negru Vodă, această subunitate are înălțimi mai mari care scad ușor spre Dunăre pe direcție NNE – SSV. Pe aceeași direcție curg și văile tributare Dunării din acest perimetru, care sunt seci în cea mai mare parte a anului. În jumătatea nordică a acestei subunități, altitudinile abia ating 150 m, relieful fiind aici mai puternic fragmentat de către Văile Urluia și Valea Mare și de afluenții lor. Aceste văi formează la gura de vărsare limanele fluviatile Baci și Vederosa. Relieful Podișului Cobadinului este particularizat de dezvoltarea formelor carstice de tipul poliilor și văilor de tip canion. Aceste elemente constituie treapta cea mai joasă de altitudine, care este mărginită de platouri loessoide mai înalte. În ceea ce privește endocarstul,

putem aminti forme precum peșterile uscate dar și sorburile cu dezvoltare mare în perimetrul localităților Plopeni, Olteni, Șipote, Negrești, Negru Vodă, Urluia și Lespezi.

Podișul Oltinei ocupă 90.54% din suprafața sitului în partea central-nordică a acestuia. SCI Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac, SPA Lacul Dunăreni și SPA Lacul Oltina se află în întregime în această subunitate de relief. SPA Canaraua Fetii este suprapus și pe Podișul Oltinei și pe cel al Cobadinului. Altitudinea maximă a Podișului Oltinei se află în Dealul Dobromirului, 209 m. Relieful tipic de podiș este dominat de terasa levantină și terasele fluviatile care scad în altitudine spre Dunăre. Văile principale poartă numele de ceire și curg pe direcție NV – SE, uneori invers față de panta generală a reliefului. În perimetrul sitului, văile curg pe direcție S-N spre Dunăre. Văile au profil transversal tipic văilor calcaroase cu versanți foarte abuți și prezintă depozite uriașe de aluviuni în punctele de confluență. Un astfel de exemplu în cadrul sitului este Pârâul Băneasa. Aceste văi formează limate fluviatile înainte de vărsarea în Dunăre. Astfel, în partea nordică a sitului găsim relief de luncă cu lacuri și maluri pe loess care aparțin tot Podișului Oltinei deși sunt mai aproape ca structură de Balta Borcei -0.1% din suprafața sitului- cu care limita ariilor protejate vizate se atinge tangențial. În Podișul Oltinei, relieful are fundament pe depozite cretacice sarmațiene și pliocene, astfel că văile au aspect de canion, fiind denumite popular canarale. Astfel de exemple în cadrul ariilor protejate de interes sunt Oltina, Dobromir și Valea Mare. Interfluviile sunt foarte extinse cu aspect tabular fiind acoperite cu loess. Datorită prezenței cuverturii loessoide putem identifica forme de relief de sufoziune și tasare precum crovurile. Cu toate acestea, relieful carstic și cel fluviatil domină peisajul ariilor protejate aferente convenției de custodie nr. 41. Relieful fluviatil se remarcă prin particularitatea regimului hidrologic cu scurgere temporară a râurilor din Dobrogea de Sud. Regimul precipitațiilor determină debite uriașe de tip viitură, într-un interval mic de timp, albiile fiind într-un proces continuu de modelare. Principalele râuri care drenează suprafața ariei protejate au caracter temporar, apa infiltrându-se în masa de calcar. Cu toate acestea, ele se termină în limane fluviatile la vărsarea în Dunăre acolo unde un aport ridicat de apă efilează din pânza freatică completând relieful de luncă pe nisipuri și soluri puternic gleizate.

Versanții văilor dar mai ales malurile loessoide ale lacurilor Oltina și Dunăreni sunt în continuă modelare sub acțiune agenților externi. Eroziunea creează aici mici torenți și ravene.

Pentru a realiza analize ale declivității terenului sau ale expoziției versanților au fost vectorizate curbele de nivel de pe hărțile topografice după care s-a realizat interpolarea valorilor de altitudine pentru obținerea unei suprafețe continue ce poartă numele de model numeric altitudinal al terenului. Acest model a fost întâi reclasificat în trepte hipsometrice -Figura 4- pentru a cuantifica procentul care îi revine fiecărei trepte de altitudine. În cazul acestor situri, deși relieful predominant este cel de podiș, o suprafață însemnată -36.1%- din suprafața ariilor protejate este cuprinsă între 1-40 m altitudine. În această categorie intră văile de tip canion Dragomir, Valea Mare, Oltina dar și Lacurile Oltina, Dunăreni, Iezerul Viile, Ceamurlia și Iortomac cu suprafețe însemnate. Pe lângă acestea se adaugă și relieful din lunca Dunării reprezentat de perimetrele aflate la nord de lacul Dunăreni și la N-NE de lacul Oltina. Treptele altitudinale între 40-87, 87-126, 126-

163, 163-212 m ocupă pe rând 12.96, 17.69, 17.14, 16.02 %, reprezentând diferitele trepte ale interfluviilor tabulare de podiș structural.

Harta unităților de relief, Harta expoziției versanților, Harta curbelor de nivel și Harta pantelor sunt prezentate în Anexa nr. 2 la Planul de management.

Tabelul 5: Procentul din aria protejată ocupat de o anumită clasă de expoziție a versanților

Nr. Crt.	Clasa de expoziție a versanților	Procentul din Aria Protejată
1	Suprafețe cvasiorizontale	13.01
2	Nord -0-22.5-	5.55
3	Nord-est -22.5-67.5-	11.89
4	Est -67.5-112.5-	14.44
5	Sud-est -112.5-157.5-	8.09
6	Sud -157.5-202.5-	6.17
7	Sud-vest -202.5-247.5-	8.75
8	Vest -247.5-292.5-	16.02
9	Nord-vest -292.5-337.5-	11.32
10	Nord -337.5-360-	4.70

Procentul din aria protejată ocupat de o anumită clasă de expoziție a versanților s-a obținut prin analiză GIS. Modelul altitudinal al terenului a fost reclasificat pentru a crește precizia datelor de altitudine. După aceasta modelul altitudinal a fost convertit în valori de expoziție a versanților cuprinse între 0 și 360°. Clasele de expoziție sunt prezentate în tabelul 5.

Particularitatea acestui sit constă în prezența unor suprafețe cvasiorizontale în proporție mare, de 13.01%. Acest lucru este determinat de prezența limanelor fluviale cu o suprafață însemnată. Celelalte clase de expoziție a versanților au o reprezentare aproximativ similară - Tabelul 5-.

Expoziția versanților condiționează cantitatea de radiații și lumină care cade pe suprafața topografică. În funcție de cantitatea de radiații, dar și de momentul și durata în care aceste radiații sunt primite, suprafața topografică se încălzește diferit. În aceste condiții, expoziția versanților reprezintă un factor esențial în funcționarea microclimatelor sau a topoclimatelor. Foarte multe specii de reptile preferă să își stabilească situl de hibernare pe versanții însoriți care se încălzesc mai bine în zilele scurte de iarnă, limitând astfel riscul de îngheț în profilul solului în timpul nopții. Distribuția plantelor este puternic condiționată de expoziția versanților. Se pot distinge specii de plante care preferă strict un anumit tip de expoziție.

Tabelul 6: Procentul din aria protejată ocupat de o anumită clasă de pantă

Nr. Crt.	Clasa de pantă grade	Procentul din Aria Protejată
1	0-5	55
2	5-10	38
3	10-15	6

4	15-20	1
5	>20	<1

Declivitatea terenului reprezintă gradul de înclinare al suprafeței topografice și se constituie într-un factor ce influențează atât distribuția habitatelor cât și a speciilor. Spre exemplu pe pantele foarte mari care rezultă pe maluri în loess sau pe versanții calcaroși, un număr foarte mare de specii de păsări preferă să își facă cuiburi. Panta acționează astfel ca un factor de protecție împotriva eventualelor prădători. Panta influențează scurgerea apei pe versanți și eroziunea de suprafață. Se pot forma astfel bălți temporare sau forme de relief de eroziune care la rândul lor creează habitate ca, de exemplu, habitatele cu soluri lipsite de vegetație.

Calcularea modelului de pantă s-a efectuat plecând de la modelul numeric altitudinal al terenului. Valorile de pantă au fost clasificate conform Tabelului 6. Aproximativ 55% din suprafața sitului este ocupat de suprafețe cvasiorizontale sau cu pante mici -0-5 grade-. Acest procentaj este determinat de întinderea mare a lacurilor din nordul sitului, de relieful de luncă, de fundul văilor calcaroase, dar și de platourile acoperite cu loess. Pantele cuprinse între 5 și 10 grade ocupă 38% din suprafața sitului. Această clasă este reprezentată mai ales de interfluviile vălurite. Pantele peste 10 grade ocupă aproximativ 7% din suprafața sitului și sunt reprezentate de versanții văilor carstice, dar și malurile abrupte dezvoltate pe loess, din jurul limanelor fluviale.

Altitudini

Se determină, prin analiză GIS, următoarele altitudini, din cadrul ariei naturale protejate:

- Altitudinea minimă: 4 m
- Altitudinea maximă: 212 m
- Altitudinea medie: 76.5 m.

Caracterizarea generală a unităților de relief

Situl se suprapune peste două mari unități de relief: Podișul Oltinei în partea central-nordică, și Podișul Cobadinului în partea sudică.

Caracterizarea geomorfologică și influența proceselor geomorfologice asupra speciilor și habitatelor

Degradarea calcarelor în urma stresului termic și a eroziunii creează un relief rezidual cu extindere însemnată în lungul văilor sau fostelor văi. Aceste procese geomorfologice creează habitate indispensabile pentru speciile prioritare. Spre exemplu crevassele sunt folosite de unele speciile în mod constant atât ca adăposturi pentru estivare atunci când perioadele cu temperaturi ridicate extreme se prelungesc, dar și pentru hibernare. Peșterile sau grotle formate în stratele calcaroase sunt esențiale pentru speciile de lilieci.

Procesele de sufoziune și tasare a loessului creează forme de relief cu aspect concav care favorizează bălțirea apei din precipitații. Aceste fenomene sunt întâlnite în special pe platourile loessoide ale interfluviilor dintre Văile Canaraua Fetii – Pârâul Dobromir – Valea Mare – Valea

Florilor. Astfel sunt create habitate umede cu caracter temporar dar care au un rol foarte important, acela de a asigura conectivitatea între populațiile din lacurile permanente și Dunăre.

Depozitele de loess au grosime mare în partea de nord a ariilor protejate vizate, malurile lacurilor Oltina și Dunăreni fiind dominate de astfel de depozite. Pe aceste maluri abrupte au loc procese de eroziune în suprafață, formându-se microforme de relief foarte variate de tipul turnurilor, ravenelor, ogașelor, și altele asemenea. Foarte frecvent au loc și prăbușiri însă masa de loess dislocată este relativ mică și se depune la baza versanților. Se pot produce și prăbușiri ale malurilor datorate abraziunii lacustre care modelează continuu perimetrul udat al lacurilor Oltina și Dunăreni.

Procesele hidrogeomorfologice sunt importante în cadrul sitului deoarece râurile principale Canaraua Fetii și Dobromir – Valea Mare drenează suprafețe cu structura geologică complexă. Exceptând calcarele, argilele și depozitele loessoide sunt puternic friabile, astfel că râurile transportă cantități mari de suspensii mai ales în timpul viiturilor. Viiturile sunt foarte violente, putând uneori să depășească debitul scurs într-un an pe valea respectivă. Astfel au loc procese intense de depunere a aluviunilor în sectorul de vărsare, în extremitatea nordică a ariei protejate. Astfel se formează habitate ripariene sau habitate care completează biodiversitatea limanelor fluviatile de la gura de vărsare în Dunăre. Transferul de aluviuni către Dunăre a fost perturbat prin realizarea unor diguri de protecție la inundații atât la nord de lacul Dunăreni, cât și de Oltina.

2.2.3 Hidrografie

Cea mai mare parte a resurselor hidrografice din cadrul sitului provine de pe teritoriul Bulgariei. Apele subterane sunt infiltrate în rocile calcaroase din Nord-Estul Bulgariei iar principalele artere hidrografice care drenează ariile protejate vizate izvorăsc din Podișul Pre-Balcanic care are altitudinea maximă de 209 m în Dealul Dobromirului.

Un alt factor care a favorizat formarea lacurilor în Dobrogea de Sud a fost complexitatea litologică. Prezența în acest areal a depozitelor calcaroase a intensificat procesul de formare a cuvetelor lacustre. Rețeaua hidrografică tributară acestor lacuri a fost modificată semnificativ prin crearea dolinelor și a altor depresiuni carstice în profilul văii.

Cele mai reprezentative elemente hidrografice ale sitului sunt limanele fluviatile ce s-au format la gurile de vărsare a tributariilor Dunării. Limanul fluviatil Oltina are o suprafață de 19 km² iar bazinul său hidrografic este în mare parte de natură carstică. Afluentul principal este Canaraua Fetii care are un bazin de 2630 km² desfășurați mai mult pe teritoriul Bulgariei. Deși adâncimea acestui lac nu este foarte mare, adâncimea maximă fiind de numai 1.5 m, el este format într-o depresiune carstică și loessoidă, astfel că malurile au în profil transversal pante foarte mari -Figura 9-. Malurile friabile ale acestui lac, dar și suspensiile aduse din bazinul hidrografic reduc considerabil transparența apei -Figura 10-. În condițiile în care vântul are intensitate destul de ridicată iar lacul are o suprafață mare, atunci abraziunea malurilor are un efect semnificativ în creșterea turbidității apei. Se poate ajunge la valori de transparență de 0.1 m în condițiile în care suspensiile depășesc 160 mg/l. În amonte de Lacul Oltina se află lacurile mai mici Iortomac și Ceamurlia, care sunt acoperite de vegetație în proporție de 75 %. Legătura dintre cele trei lacuri este asigurată de albia pârâului Canarau Fetii. Legătura acestor lacuri cu Dunărea a fost condiționată în ultimele decenii de crearea unui stavilar, dar și a unui dig de apărare la inundații,

ridicat chiar pe grindul fluviatil. Aceste lacuri sunt folosite în scop piscicol însă creează condiții ideale pentru foarte multe păsări de baltă.

Limanul Dunăreni are o suprafață de 7.7 km² și colectează apele drenate în bazinul Dobromir – Valea Mare. Pe aceeași vale există și un lac cu o suprafață mai restrânsă: Iezerul Viile. Lacul Dunăreni are apă puțină cu o adâncime medie pe perioada verii de 30-40 cm. În anii cu secetă prelungită poate seca. Este delimitat de o faleză în depozite de loess ce depășește 10 m înălțime. Grindul fluviatil a fost întărit prin construirea unui dig de apărare la inundații. Astfel în ultimele decenii transferul de apă din Dunăre a fost condiționat de stăvilare, lucru ce a produs schimbări esențiale în sistemul lacustru.

Aceste limanuri conțin apă dulce, mineralizarea variind între 250 și 400 mg/l. Atunci când transferul de apă din Dunăre este blocat mineralizarea crește semnificativ. O excepție este lacul Iortomac care are o mineralizare de peste 1000 mg/l datorită alimentării preponderent din izvoare. Proprietățile hidrologice ale lacurilor din sit sunt strâns legate de cele ale Dunării. Între unitățile lacustre și Dunăre există un schimb de apă mai ales când perioadele ploioase se prelungesc. Legătura se realizează prin mlaștini sau gârle dar și prin canale într-un mod controlat de om. În aceste condiții, nivelul apei lacurilor se comportă aproximativ la fel cu nivelul Dunării în perioadele de legătură. În restul anului, nivelul apei variază independent în funcție de parametrii meteorologici. Evaporația excesivă conduce la scăderea nivelului apei și implicit la creșterea valorilor de concentrație a diverșilor indicatori chimici. În ultimele decenii un rol foarte important l-au avut canalele de legătură, dar și digurile pentru inundații amplasate la nord de Lacurile Oltina și Dunăreni.

Dacă rețeaua hidrografică nu este foarte bine reprezentată în partea vestică a Dobrogei de Sud, nu același lucru se poate spune și despre apele subterane. Substratul geologic favorizează aici o puternică infiltrație și reduce debitul de suprafață până când râurile seacă complet. Apele care ajung în subteran formează primul strat freatic care este puternic condiționat de climatul semiarid. Coborând în adâncime, există rezerve semnificative de apă de foarte bună calitate, cantonate în calcarele sarmațiene și cretacice. Mai mult, există depozite de apă și în structurile loessoide dar de cele mai multe ori apa este sălcie datorită mineralizării cu carbonați de calciu și magneziu. Adâncimea nivelului apei freatică variază în aceste structuri loessoide între 5 m pe văi și uneori 20-30 m pe interfluviile de podiș cu structuri loessoide de grosime mare. În Podișul Cobadin, aceste ape ajung la adâncimi de chiar 50 m. Aceste ape au importanță deosebită în crearea unor microforme de relief concave, prin sufoziune. În aceste adâncituri în loess pot apărea băltiri și chiar mici lacuri în crovuri.

Apele de adâncime sunt localizate în straturi pre-cuaternare situate la adâncimi diferite. Ele au debite mari cuprinse între 30 și 160 metri cubi pe oră. Fisurația foarte mare a depozitelor de calcar determină curgerea continuă a acestor ape, urmând o direcție generală către mare. Uneori aceste acvifere au caracter artezian.

Principalele ape curgătoare care drenează aria protejată sunt: 1 Valea Dobromir care izvorăște de pe teritoriul Bulgariei, primește afluenții Ion Corvin și Negureni de pe partea stângă, iar de pe partea dreaptă primește afluentul Valea Mare. Se varsă în Dunăre dar nu înainte de a forma limanul fluviatil Dunăreni. 2 Canarua Fetei care primește afluentul Chiciu, formează limanul fluviatil Oltina după ce trece prin alte două lacuri mai mici: Iortmac și Ceamurlia. Celelalte ape curgătoare, de importanță mai redusă sunt ierarhizate în Tabelul 7.

Tabel 7: Bazinele hidrografice care intersectează ariile protejate aferente convenției de custodie nr. 41 -*suprafața reprezintă pâraiele care se varsă direct în Dunăre și al căror bazin intersectează ariile protejate-

Nr	Nume bazin	Cod bazin	Ordin bazin	Supraf. totală bazin ha	Supraf. bazin în ANP ha	Pondere din ANP -%-
1	Dunărea	XIV_1	1	4388*	245	1.51
2	Chici	XIV_1.39.1	3	4975	1966	12.13
3	Negureni	XIV_1.39a.3	3	1916	817	5.04
4	Almalău	XIV_1.37	2	14970	417	2.57
5	Canlia	XIV_1.38	2	1847	465	2.87
6	Canaraua Fetei	XIV_1.39	2	15760	8116	50.09
7	Valea Florilor	XIV_1.39a.4	3	2944	214	1.32
8	Valea Mare	XIV_1.39a	2	20506	3962	24.45

Harta hidrografică este prezentată în Anexa nr. 2 la Planul de management

2.2.4 Clima

Energia radiației solare este transformată în energie calorică și asimilată în procesele ce au loc pe suprafața terestră. Atât cantitatea primită cât și diferențele din procesul de asimilare generate spre exemplu de albedoul suprafeței active, creează un complex de microclimate care se transferă în structura habitatelor. Radiația solară medie măsurată în ansamblul regiunii Dobrogei de Sud, nu prezintă variații spațiale foarte mari raportându-ne la suprafața restrânsă a sitului. Variațiile temporare ale acestui parametru sunt însă foarte importante în conturarea fazelor fenologice ale vegetației. Cea mai apropiată stație meteorologică la care s-au făcut măsurători de radiație pe o perioadă lungă de timp este cea de la Constanța. Valorile de radiație sunt cuprinse între 0.381 cal/cm²/min la solstițiul de iarnă și 0.935 cal/cm²/min la solstițiul de vară. Expoziția suprafeței topografice în raport cu unghiul de incidență al razelor solare este importantă în formarea unor habitate dominate de asociații termofile. Pe pantele însoțite ale Dobrogei de Sud se înregistrează uneori valori ale radiației de 120 kcal/cm²/min.

Timpul real în care Soarele strălucește pe parcursul unei zile sau durata de strălucire a Soarelui este un alt parametru meteorologic esențial ce influențează procesul de fotosinteză dar și fitnessul speciilor de animale într-un mod indirect. Acest parametru a fost măsurat la stația meteorologică Adamclisi, principalele rezultate fiind următoarele: cea mai însoțită lună este iulie

cu circa 300 ore de strălucire iar luna cu cea mai redusă durată de strălucire a Soarelui este decembrie cu aproximativ 80 ore Figura 11.

Figura 11: Variația anuală a duratei de strălucire a Soarelui la stația meteorologică Adamclisi.

Circulația generală a atmosferei este caracterizată în Dobrogea de Sud de influența Anticlonului Azoric în perioada verii și de cea a Anticlonului Siberian în perioada rece a anului. Pe lângă aceste condiții generale, frecvența vântului este dirijată de culoarul Dunării, astfel că în regiunea în care este localizat situl predomină vânturile de nord. La stația meteorologică Adamclisi predomină vânturile de Vest 13.5% și cele de NV 12.8%. Viteza medie anuală a vântului este de 3.8 m/s la stația Adamclisi. Datorită întinderii mare a lacurilor din cadrul sitului, dar și datorită apropierii de Dunăre, în perioada caldă a anului se formează vânturi de tip briză care agită apa lacurilor Dunăreni și Oltina.

Regimul termic al regiunii este caracterizat de oscilații sezoniere destul de mari ce se datorează circulației generale a atmosferei. La stația Adamclisi, temperatura medie anuală este de 10.8 °C, dar amplitudinea anuală este mare: între -0.7 °C în luna ianuarie și 21.8 °C în iulie. Influența apei Dunării și a lacurilor din cadrul sitului poate să modereze regimul termic din lunile de iarnă, comparativ cu stația Adamclisi însă în partea sudică a sitului valorile sunt similare. Valorile cele mai mari ale temperaturii medii anuale din cadrul sitului se înregistrează în Lunca Dunării și pe văile canion tributare. Maximul estimat de modelul WorldClim este de aproximativ 11 °C. Valorile medii de temperatura scad ușor în funcție de altitudinea terenului. Se ajunge la valori medii anuale de 10 °C spre granița cu Bulgaria, în perimetrul Dealului Dobromir. Temperaturile extreme absolute constituie parametrii ce limitează abundența populațiilor din cadrul sitului, în cazuri excepționale putând chiar să afecteze viabilitatea acestora. Valori extreme pozitive apar în Dobrogea de Sud atunci când circulația atmosferică antrenează aer tropical, fierbinte, de origine sahariană. Cele extreme negative apar atunci când sunt transportate mase de aer polar de origine polară sau siberiană. Valoarea maximă înregistrată la stația Adamclisi este de 41 °C 05.07.2000 în timp ce minimul absolut este de -23.2 °C 31.01.1987.

Regimul precipitațiilor din Podișul Dobrogei de Sud se caracterizează printr-un maxim pluviometric în lunile mai – iunie, ce poate chiar să depășească 100 mm. Spre exemplu, în luna mai 1970 s-au înregistrat 166.9 mm. Precipitațiile medii anuale din regiunea ariei protejate variază între 450 și 530 mm, valorile mai mari caracterizând sudul podișului, către granița cu Bulgaria iar valorile mai mici fiind concentrate în nordul regiunii, către lunca Dunării. Cu toate acestea,

climatul semiarid al regiunii produce uneori cantități de precipitații ce scad sub 400 mm anual. În anul 1976, la Adamclisi, s-au înregistrat 295.1 mm. La polul opus pentru aceeași stație se află anul 1996 cu o cantitate anuală de 628.8 mm la stația Adamclisi.

O particularitate climatologică a sitului o reprezintă cantitatea maximă de precipitații căzute în 24 ore. Deși climatul este per ansamblu semiarid, cantitățile medii zilnice pot depăși uneori cantitățile anotimpuale. Principalul exemplu vine de la un post pluviometric amplasat în interiorul ariei protejate, la Dobromir. Aici s-au înregistrat 118.5 mm căzuți în 24 h. Alte exemple sunt cantitățile căzute la Negru Vodă în data de 22.06.1988 -155.8 mm- și la Nicolae Bălcescu în data de 09.06.1986 -129 mm-. Acest tip de precipitații sunt de natură frontală și se produc de obicei în zilele de vară. În general pot genera unde de viitură foarte mari, care depășesc cu mult debitul mediu anual al văilor carstice.

Datorită diversității condițiilor abiotice din Podișul Dobrogei de Sud, se individualizează o serie de topoclimate care sunt deosebit de importante în conturarea unor habitate cu valoare conservativă. Printre acestea, în perimetrul ariilor protejate vizate se disting următoarele:

1. Topoclimatul de pădure: este întâlnit mai ales pe interfluviile din Podișul Cobadin, în sudul sitului, către granița cu Bulgaria. Acest topoclimat se întâlnește pe dealurile cu altitudini ce se apropie de 200 m și care sunt acoperite cu păduri ce conțin asociații submediteraneene. Comparativ cu climatul general al zonei, acesta este mai rece și mai umed.

2. Topoclimatul culoarelor de vale: acest tip de topoclimat are o răspândire mare în cadrul sitului, pe văile calcaroase cu deschidere mare precum Dobromir și Canaraua Fetei. Versanții calcaroși cu albedou ridicat sunt supuși unei insolații puternice generând temperaturi medii zilnice și anuale semnificativ mai mari decât cele de pe interfluviile din jur. În acest mod se explică bogăția specifică foarte mare din cadrul Rezervației Canaraua Fetei care păstrează un climat cu nuanțe submediteraneene accentuate. În cadrul topoclimatului culoarelor de vale masele de aer sunt canalizate dinspre bălțile de la Dunăre în amonte constituindu-se în vânturi locale cu viteze ce pot accentua abraziunea lacustră a malurilor lacurilor Oltina și Dunăreni.

3. Topoclimatul depresiunilor periferice de pe latura dunăreană: are o influență vizibilă în formarea habitatelor în partea nordică a sitului acolo unde depresiunile periferice situate la gura de vărsare a tributurilor Dunării, formează limane fluviatile. Valorile de temperatură și umezeală relativă a aerului sunt ceva mai ridicate comparativ cu interfluviile din împrejurimi -în anumite condiții de circulație a maselor de aer peste Dobrogea de Sud valorile sunt chiar și cu 10% mai mari-. Procesul de evapotranspirație de pe suprafața întinsă a lacurilor Oltina și Dunăreni, fenomenele hidrometeorologice precum roua, bruma și ceața au o frecvență mult mai ridicată comparativ cu regiunile învecinate. Excepție fac malurile înalte ale Dunării.

4. Topoclimatul versanților Dunării și a limanelor fluviatile: malurile înalte formate pe depozite loessoide din extremitatea nordică a sitului creează un topoclimat influențat de circulația

locală a aerului. Brizele dunărene cresc umezeala relativă a aerului iar temperatura medie anuală depășește 11 °C pe aceste maluri însorite.

Harta temperaturilor medii multianuale și Harta precipitațiilor medii multianuale sunt prezentate în Anexa nr. 2 la Planul de management

2.2.5 Soluri

Localizarea sitului în Dobrogea de Sud, regiune aflată la interferența dintre climatul continental excesiv Est-European și climatul submediteranean, conferă un caracter de ariditate. Caracterul de ariditate al climei, alături de structura geologică calcaroasă, apele și vegetația stau la baza formării claselor și tipurilor de sol din această regiune. Molisolurile dezvoltate mai ales pe interfluviile loessoide dintre văile Canlia-Canaraua Fetii-Chici-Dobromir dar și între Valea Mare-Valea Florilor, ocupă 67.7% din suprafața sitului Figura 15. Această clasă de soluri este reprezentată de tipul cernoziomurilor ce prezintă cea mai mare varietate de genuri de sol în cadrul sitului. Cernoziomurile tipice sunt foarte răspândite sub stepa care acoperă Dobrogea și au în compoziție loessuri cu textură lutoasă sau uneori luto-argiloasă. Datorită conținutului ridicat de azot aceste soluri sunt folosite pentru cultura cerealelor și a plantelor furajere. În aceste condiții se poate vorbi de o modificare sensibilă a calității solului și implicit o schimbare în funcționalitatea habitatelor tipice de stepă. Rendzinele au culoare roșie sau brună și se formează pe versanții văilor sau pe malurile cu pantă mai mare a limanelor fluviale din nordul ariei protejate. Aceste soluri au o fertilitate mult mai redusă, profilul de sol având adâncime mică. Pe lângă fertilitatea scăzută, pantele ridicate pe care aceste soluri se dezvoltă au limitat impactul antropic la fânețe și pășuni.

Solurile cu caracter azonal din clasa solurilor halomorfe ocupă 0.63% din suprafața ariei protejate. Aceste soluri se întâlnesc exclusiv pe lunca râului Dobromir, înainte de intrarea în lacul Dunăreni. Sunt soluri cu exces de umiditate, cu pericol de gleizare excesivă chiar și în anii secetoși. Sunt formate pe depozite fluvio-lacustre cu textură complexă. Tipul de sol care domină această clasă din cadrul sitului este cel al solonețurilor, reprezentate la rândul lor de solonețuri tipice și solonețuri luvice. Se caracterizează printr-un conținut ridicat de săruri -NaCl- care fac imposibilă utilizarea lor în practicile agricole. Din acest motiv solonețurile formează habitate nealterate cu valoare conservativă foarte mare la nivelul sitului.

Solurile neevoluate, trunchiate sau desfundate, ocupă 11.7% din suprafața ariei protejate. Ele se concentrează pe fundul văilor calcaroase dar și pe versanții acestora. Erodisolurile sunt soluri recente formate mai ales datorită activităților umane care au condus la dinamica versanților. Fertilitatea erodisolurilor este foarte redusă. Protosolurile aluviale au în principal textură nisipoasă și au importanță conservativă deoarece formează habitate tipice de luncă.

În concluzie, solurile cu caracter azonal, dar deosebit de importante pentru că determină formarea unor habitate de interes comunitar, sunt solurile cu exces de umiditate unde nu există drenaj artificial al apei. Solonețuri tipice și solonețuri luvice cu conținut ridicat de săruri întâlnim lângă lacul Dunăreni, iar solurile aluviale în mozaicuri cu mlaștini și bălți domină Valea Canaraua Fetii și afluenții acesteia. Cernoziomurile cu textură lutoasă favorizează formarea bălților temporare în pășuni care au extindere mare în interiorul sitului.

Tabelul 8: Tipuri de soluri din ariile protejate aferente convenției de custodie nr. 41

Descriere clasă	Descriere tip	Descriere gen	Descriere textură
-----------------	---------------	---------------	-------------------

MOLISOLURI	Cernoziomuri	Cernoziomuri tipice, carbonatice - inclusiv vermice, carbonatice pe terase cu depozite loessoide-	Lutoasă
MOLISOLURI	Cernoziomuri	Cernoziomuri si erodisoluri -pe versanți-	Lutoasă
MOLISOLURI	Cernoziomuri	Cernoziomuri -sub pădure sau pajiște-și litosoluri	Lutoasă
MOLISOLURI	Cernoziomuri	Cernoziomuri vermice, semicarbonatice	Lutoasă
MOLISOLURI	Cernoziomuri	Cernoziomuri vermice, slab levigate	Lutoasă
SOLURI HALOMORFE	Soloneturi	Solonețuri tipice și solonețuri luvice	Lutoasă
SOLURI NEEVOLUATE TRUNCHIATE SAU DESFUNDATE	Erodisoluri	Erodisoluri si/sau regosoluri	Lutoasă
SOLURI NEEVOLUATE TRUNCHIATE SAU DESFUNDATE	Protosoluri aluviale	Protosoluri aluviale	Nisipoasă/ Lutonisipoasă
SOLURI NEEVOLUATE TRUNCHIATE SAU DESFUNDATE	Soluri aluviale	Soluri aluviale -inclusiv protosoluri aluviale-	Lutoasă/ Nisipolutoasă

Harta solurilor este prezentată în Anexa nr. 2 la Planul de management.

2.2.6 Elemente de interes conservativ, de tip abiotic

Printre elementele abiotice de interes conservativ reamintim pereții calcaroși de pe valea Canaraua Fetii. Acești pereți calcaroși au înălțimi de până la 40 m și sunt protejați într-o rezervație mixtă ce se numește Rezervația Canaraua Fetii. Suprafața acestei rezervații este de 168.3 ha iar peisajul este dominat de versanți aproape verticali, dar și de forme carstice de tipul turnurilor. Interesul conservativ al acestei rezervații nu derivă strict dintr-un factor abiotic, fiind rezultatul interacțiunii complexe a mai multor elemente abiotice, care generează o bogăție floristică și faunistică impresionantă pentru o arie protejată de dimensiuni reduse. Substratul calcaros și climatul blând cu precipitații de 500 mm anual au permis funcționarea unui microclimat favorabil unei bogății specifice uriașe. Peste 1200 de specii de fluturi au fost identificate în această zonă, iar 27% din flora totală a României se întâlnește în cadrul rezervației. Reprezentative sunt plantele

considerate rarități precum ghimpele *Ruscus aculeatus*, iris sălbatic *Iris sintenisii*, bujorul românesc *Paeonia romanica*.

2.3 Mediul Biotic

2.3.1 Ecosisteme

Pe teritoriul sitului se întâlnesc câteva tipuri de ecosisteme majore, care reprezintă și o caracteristică a diversității ecologice a regiunii, la nivelul sitului se întâlnesc ecosisteme de stepă, ecosisteme de tip silvicol, păduri submediteraneene, ecosisteme de silvostepă și zone umede.

Habitatele terestre ale Dobrogei, în special ale Dobrogei de sud, se caracterizează printr-o slabă pondere a ecosistemelor naturale. Puternica dezvoltare a agriculturii a făcut ca mediul neantropizat să fie reprezentat doar de o fâșie îngustă de teren în lungul litoralului Mării Negre, de unele zone necultivate din zona de vest, zone situate de-a lungul Dunării și care adăpostesc specii vegetale și animale caracteristice fostei stepe dobrogene alături de specii care trăiesc în apropierea apei, ca și câteva păduri situate în sudul și sud-vestul extrem al județului. Aceste păduri, în mare măsură ocrotite de lege, adăpostesc o floră și o faună cu totul deosebită de cea din restul țării, aici întâlnindu-se o serie de specii de origine sudică-mediteraneană sau irano-ponto-caspică.

O pondere deloc neglijabilă o au ecosistemele antropizate, cu precădere agroecosistemele ocupând suprafețe importante. Zonele care odinioară erau acoperite de asociații tipice de stepă au fost puternic transformate sub influența antropică în agroecosisteme. Cel mai puternic afectate sunt zonele de sud și centrală a Dobrogei, unde practic asociațiile naturale au fost înlocuite în cea mai mare parte. În prezent, doar în zone accidentate versanți, platouri pietroase, văi sau pe gorganele înconjurate de culturile agricole, mai pot fi întâlnite mici arii de vegetație stepică. Însă, și aceste mici petece, care au fost încadrate de specialiști în categoria stepelor pontice, sunt alterate de o serie de plante introduse accidental de om. Pădurile au fost de asemenea afectate de intervenția omului. Zonele de silvostepă aproape că au dispărut, iar din vastele masive forestiere din sud-vestul Dobrogei nu au mai rămas decât pâlcuri izolate de mari suprafețe de terenuri agricole.

Ecosistemele din lunca Dunării reprezintă o caracteristică particulară a acestei regiune, conservarea acestor ecosisteme reprezentând o prioritate de prim rang. În lacurile de pe suprafața sitului sunt prezente asociații danubiene de tipul *Chara tomentosa*, *Nitella gracilis*, *Nitellopsis obtusa* și *Lychnothamnus barbatus*, cu *Hydrocharis morsus-ranae*, *Stratiotes aloides*, *Utricularia vulgaris*, *Potamogeton perfoliatus*, *Potamogeton gramineus*, *Potamogeton lucens*, *Elodea canadensis*, *Najas marina*, cu *Nymphaea alba*, *Trapa natans*, *Nuphar luteum*, *Potamogeton natans*, *Ranunculus aquatilis*, *Hottonia palustris*, *Bolboschaenus maritimus*, *Schoenoplectus tabernaemontani*, *Cyperus fuscus*, *Cyperus flavescens*, *Ranunculus laterifolius*, *Radiola linoides*, *Lindernia procumbens*, *Eleocharis acicularis*, *Litorella uniflora*.

Malurile apelor, ca și zonele mlăștinoase sau inundabile sunt acoperite de asociații danubiene palustre cu *Phragmites australis*, *Thelypteris palustris*, *Schoenoplectus lacustris*, cu *Glyceria fluitans*, *Catabrosa aquatica*, *Leersia oryzoides*, *Oenanthe aquatica*, *Rorippa amphibia*, cu *Typha angustifolia*, *Typha latifolia*, cu *Sparganium erectum*, *Berula erecta*, *Sium latifolium*, cu *Typha laxmani*, *Epilobium hirsutum*, asociații vest pontice cu *Phragmites australis* ssp. *humilis* și *Aster tripolium*, asociații daco-danubiene cu *Glyceria maxima*, *Schoenoplectus palustris*, cu *Carex elata*, *Carex rostrata*, *Carex riparia*, *Carex acutiformis*, asociații danubiene mezo-higrofile cu *Eleocharis palustris*. Stufărișurile dominate de *Phragmites australis* trestia, și *Typha* papura

acoperă suprafețe importante din zonele umede ale sitului, reprezentând din punct de vedere al biodiversității unul din cele mai valoroase ecosisteme la nivelul întregului continent.

Apar de asemenea ecosisteme dominate de tufărișuri dominate de *Hippophae rhamnoides* și *Salix elegans*, de *Salix cinerea* și *Rubus caesius*, de *Tamarix ramosissima* sau de specia invazivă *Amorpha fruticosa*.

Ecosistemele de stepă. Definitorii pentru întreaga zonă de sud-est a țării sunt stepele, acest tip de asociații vegetale ocupa în trecut cea mai mare parte a Dobrogei. Caracterizate prin asociații dominate de plante ierboase și subarbuști și printr-o faună relativ săracă, dominată de insecte, aceste regiuni au fost intens antropizate și în prezent cea mai mare parte a fostelor stepe este ocupată de agroecosisteme. Suprafețe de stepe tipice, în adevăratul sens al cuvântului, se poate spune că nu s-au păstrat în Dobrogea. Resturi din fosta vegetație stepică, adesea puternic ruderalizată, găsim însă peste tot în zonele menționate anterior. Merită subliniat aici cazul particular al vegetației care s-a păstrat pe mormintele de tip gorgan din aceste zone; datorită pantei gorganelor, de regulă acestea nu au fost cultivate și în felul acesta mici petece din fosta vegetație de stepă se păstrează sub formă de insule izolate între culturile agricole.

Ecosistemele de stepă mai bine păstrate se întâlnesc acolo unde terenul accidentat a fost mai puțin propice agriculturii. Din această categorie, în Dobrogea se întâlnesc stepe instalate pe soluri loessoide și stepe instalate pe soluri pietroase. O categorie aparte o reprezintă silvostepele, veritabilă zonă de întrepătrundere a două tipuri diferite de ecosisteme, unde atât flora cât și fauna au trăsături distincte.

Stepele Dobrogei erau acoperite de o vegetație caracterizată prin mai multe tipuri de pajiști. În funcție de speciile dominante, aceste pajiști, aflate pe substraturi de cele mai multe ori calcaroase, sunt vest pontice, ponto-balcanice, ponto-panonice, balcanice și daco-balcanice, în fiecare categorie intrând mai multe tipuri diferite, în funcție de speciile dominante.

Ecosisteme silvicole. Ecosistemele silvicole ocupă câteva corpuri de pădure, fiind localizate și foarte fragmentate la nivelul Pădurii Canarua Fetii, unde se păstrează relativ nealterate de intervenția omului.

Ecosistemele silvicole pot fi subîmpărțite în mai multe categorii, în funcție de caracteristicile ecologice ale speciilor dominante. Astfel, pădurile **danubian vest-pontice** sunt dominate de *Quercus pedunculiflora*, *Acer tataricum*, de *Quercus pedunculiflora*, *Tilia tomentosa*, *Viola jordanii*, de *Quercus pubescens*, *Galium dasypodium* – toate situate în zona de silvostepă, și de păduri dominate de *Quercus pubescens*, *Paeonia peregrina*, care formează păduri submediteraneene în sudul Dobrogei.

În zona de sud-vest a Dobrogei apar și păduri **balcanice mixte** cu *Quercus cerris* și *Lithospermum purpureoeruleum*, care lipsesc în celelalte zone ale Dobrogei. Speciile dominante în ecosistemele silvicole sunt stejarul pufos *Quercus pubescens* și stejarul brumăriu *Quercus pedunculiflora* alături de care apar specii xeroterme ca *Acer tataricum*, *Ulmus minor*, *Pyrus pyraeaster*, *Pyrus elaeagrifolia*. Dintre arbuștii care formează adesea un strat bine dezvoltat, domină *Crataegus monogyna*, *Cornus mas*, *Cornus sanguinea*, *Euonymus europaea*, *Ligustrum vulgare*, *Sambucus nigra*, *Prunus mahaleb*. În teritoriile acoperite de păduri încheiate, stratul ierbos este format din specii de origine sud-europeană cum sunt *Paeonia peregrina*, *Lithospermum purpureoeruleum*, *Piptatherum virescens*, *Cynanchum vincetoxicum*, *Chrysanthemum corymbosum*, *Myrrhoides nodosa* și altele asemenea. În luminișurile formate prin defrișare și pe liziere apar însă

numeroase specii de stepă *Agropyron intermedia*, *Centaurea orientalis*, *Euphorbia steposa*, *Bromus inermis*, *Festuca rupicola*, *Galium verum*, *Salvia nutans*, și altele asemenea

În pădurile formate predominant de stejar brumăriu - *Quercus pedunculiflora*, în partea superioară a stratului arborilor se găsesc și exemplare rare de *Tilia tomentosa*, *Fraxinus oriariifolia*, *Ulmus minor* iar în partea inferioară se instalează *Acer campestre*, *Acer tataricum*, *alus sylvestris*, *Pyrus pyraster*. Stratul arbuștilor este dominat de corn *Cornus mas*, alături de care se întâlnesc și păducelul *Crataegus monogyna*, socul *Sambucus nigra*, alunul *Corylus avellana*, *Cornus sanguinea*, *Euonymus europaea*. Stratul ierbos, variabil ca întindere, este format din *Paeonia peregrina*, *Asparagus verticillatus*, *Asparagus tenuifolius*, *Myrrhoides nodosa*, *Stachys sylvatica*, *Geranium robertianum*, *Viola hirta* și altele asemenea

Fragmentar în zona de trecere de la stepă la pădure apar și pâlcuri de pădure formate predominant de stejar pufos *Quercus pubescens*. Alături de stejarul pufos apar și alte specii cum sunt *Carpinus orientalis*, *Fraxinus ornus*, *Pyrus pyraster*. În stratul arbuștilor se găsește scumpia *Cotinus coggygia*, specie cu o capacitate marcantă de înmulțire vegetativă prin lăstari, și care formează grupări compacte. În unele cazuri, scumpia poate acoperi complet solul, formând grupări monospecifice. În aceste pâlcuri de pădure apar și alte specii de arbuști *Cornus mas*, *Ligustrum vulgare*, *Crataegus monogyna* și *Rosa canina*. Stratul ierbos este format din specii de origine sudică *Lithospermum purpureo-coeruleum*, *Galium dasypopdum*, *Chrysanthemum corymbosum* alături de care se găsesc specii caracteristice asociațiilor de stepă *Festuca valesiaca*, *Bromus inermis*, *Filipendula hexapetala*, *Allium paniculatum*, *Vicia angustifolia* și altele asemenea

Ecosisteme ruderaie. Pe lângă ecosistemele naturale prezenate anterior, în Dobrogea se întâlnesc și ecosisteme antropizate dominate de asociații ruderaie, care uneori ocupă suprafețe întinse, în care apare și o faună caracteristică, reprezentată de specii rezistente la impactul antropic sau din specii asociate cu anumite plante gazdă.

Asociațiile de plante ruderaie descrise din Dobrogea sunt dominate de specii ca *Cephalaria transsylvanica*, *Leonurus marubiastrum*, *Nepeta cataria*, *Marrubium vulgare* asociație care se întâlnește în lungul șoselelor și al căilor ferate, cu diferite tipuri de scaieți, speciile dominante fiind *Onopordon acanthium*, *Carduus nutans*, *Centaurea calcitrapa* asociație întâlnită pe islazuri, de *Agropyron repens*, *Arctium lappa*, *Artemisia annua*, *Ballota nigra* terenuri lăsate în pârloagă, cu *Polygonum aviculare*, *Lolium perene*, *Sclerochloa dura*, *Plantago major* în curți, pe cărări sau pe terenuri virane în mediul urban și rural -Skolka et al, 2004.

În cadrul ariilor protejate, distribuția tipurilor de habitate este următoarea:

ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac

Clase de habitate	Procent din suprafața sitului
Râuri, lacuri	20%
Mlaștini, turbării	7%
Pajiști naturale, stepe	7%
Culturi -teren arabil-	22%
Păduri de foioase	23%
Vii și livezi	2%

Alte terenuri arabile	19%
-----------------------	-----

ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii

Clase de habitate	Procent din suprafața sitului
Pajiști naturale, stepe	6%
Culturi -teren arabil-	30%
Alte terenuri arabile	9%
Păduri de foioase	55%

ROSPA0054 Lacul Dunăreni

Clase de habitate	Procent din suprafața sitului
Râuri, lacuri	36%
Mlaștini, turbării	31%
Culturi -teren arabil-	21%
Alte terenuri arabile	12%

ROSPA0056 Lacul Oltina

Clase de habitate	Procent din suprafața sitului
Râuri, lacuri	71%
Mlaștini, turbării	17%
Culturi -teren arabil-	3%
Alte terenuri arabile	5%
Păduri de foioase	4%

2.3.2 Habitate în baza cărora a fost declarată aria naturală protejată

Tipurile de habitate de interes comunitar pentru care a fost declarat Situl Natura 2000 ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac sunt prezentate în tabelul următor:

Lista habitatelor de interes comunitar din ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac și ponderea acestora:

COD HABITAT	DENUMIRE HABITAT	SUPRAFAȚA	
		ha	% din supraf SCI
9110*	Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>Quercus</i> spp.	545.24	4

91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	1499.41	11
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	136.31	1
40C0*	Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice	272.62	2
62C0*	Stepe ponto-sarmatice	681.55	5
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din <i>Ranunculion fluitantis</i> și <i>Callitricho-Batrachion</i>	13.631	0.1
91AA	Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos	204.465	1.5
Total suprafață habitate de interes comunitar		3353.226	24.6
Suprafață neocupată de habitate de interes comunitar		10277.774	75.4
Total suprafață sit		13631	100,0

Aceste habitate de interes comunitar sunt descrise mai jos indicându-se pentru fiecare habitat următoarele elemente: clasificarea tipului de habitat, codul unic al tipului de habitat, denumire habitat, palaeartic Habitats, PalHab, habitatele din România Hdr, Habitatele Natura 2000, asociații vegetale AV, tipuri de pădure TP, specii caracteristice, Harta distribuției tipului habitat, statutul de prezență spațial, statutul de prezență management, suprafața tipului de habitat din cadrul ariei protejate, perioada de colectare a datelor din teren.

Tipurile de habitate pentru care a fost declarată aria naturală protejată vor fi descrise din punctul de vedere al existenței acestora în aria naturală protejată și al caracteristicilor pe care acestea le au în general și în mod special în cadrul acesteia, după cum urmează:

A. Date Generale ale tipului de habitat: date care sunt general valabile pentru habitatul respectiv indiferent de locul unde acesta este întâlnit/semnalat.

B. Date specifice ale tipului de habitat la nivelul ariei naturale protejate: date care sunt caracteristice ale tipului de habitat în cadrul ariei naturale protejate.

40C0* Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice

A. Date generale ale tipului de habitat:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	40C0*
3.	Denumire habitat	TUFĂRIȘURI DE FOIOASE PONTO - SARMATICE -PONTO – SARMATIC DECIDUOUS THICKETS-
4.	Palaeartic Habitats -PalHab-	93.2 Ponto-Sarmatic wooded steppes 31.8B7 Ponto-Sarmatic deciduous thickets 31.8B71 Ponto-Sarmatic steppe bush

		<p>31.8B712 Ponto-Sarmatic <i>Caragana</i> steppe bush 31.8B72 Ponto-Sarmatic pre-steppe thorn thickets 31.8B722 Ponto-Sarmatic sea buckthorn 31.8B73 Ponto-Thracian sub-Mediterranean scrub 31.8B731 Western Pontic jasmine christ's thorn scrub 31.8B732 Thracian christ's thorn scrub</p>
5.	Habitatele din România -Hdr-	<p>R3128 Tufărișuri balcanice de păliur <i>Paliurus spina-christi</i> R3129 Tufărișuri balcanice de iasmin <i>Jasminum fruticans</i>- R3130 Tufărișuri ponto-panonice de vișinel <i>Prunus fruticosa</i> R3131 Tufărișuri ponto-panonice de migdal pitic <i>Amygdalus nana</i> R3132 Tufărișuri ponto-sarmatice de <i>Caragana frutex</i> R3133 Tufărișuri de cătină albă <i>Hippophaë rhamnoides</i></p>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale AV	<p><i>Asphodelino luteae-Paliuretum</i> Sanda et Popescu 1999, <i>Paliureto - Crataegetum monogynae</i> Cristureanu et Țeculescu 1968- 1970, <i>Paliuretum spinae-christi</i>, Borza 1931 Dihoru, 1969 1970, <i>Asphodelinetum luteae</i> Dihoru 1970 <i>Rhamno catharticae - Jasminetum fruticantis</i> ,Mihai et al. 1964, Mititelu et al. 1993 As. de <i>Caragana frutex</i> Dihoru et al. 1970 <i>Hippophaëtum rhamnoides</i> Borza 1931, <i>Hippophaëtum</i> Issler 1924 <i>Gymnospermio altaicae-Celtetum glabratae</i> Petrescu 2000-2001 <i>Prunetum tenellae</i> s.l. <i>Prunetum fruticosae</i> s. l.</p>
8.	Tipuri de pădure TP	Nu e cazul.
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	<p>Habitatul cuprinde tufărișuri cu frunze căzătoare, caracterizate de prezența speciilor ponto-sarmatice: <i>Caragana frutex</i>, <i>Paliurus spina-christi</i>, <i>Jasminum fruticans</i>, cu numeroase elemente floristice submediteraneene, pontice și balcanice, fitocenozele având un caracter termofil, xerofil și calcifil, situate la limita silvostepii și zonei nemorale.</p> <p>Habitatul cuprinde tufărișuri caducifoliolate ale zonei de stepă cu arbuști din regiunile pontică și sarmatică și ale teritoriilor adiacente din interiorul sau din afara zonei de limita estică a pădurilor de stejari cu <i>Potentilla alba</i>, din zona pădurilor stepice de stejari și arțar tătăresc, <i>Acer tataricum</i>, și a pădurilor stepice subeuxinice, care fac parte din habitatul 91I0* Păduri stepice euro-siberiene cu <i>Quercus</i> spp. Habitatul include mai multe comunități vegetale cu specii endemice pentru Dobrogea, cum sunt asociațiile <i>Asphodelino luteae - Paliuretum</i> și <i>Rhamno catharticae - Jasminetum fruticantis</i>.</p>

10.	Specii caracteristice	<i>Paliurus spina-christi</i> , <i>Jasminum fruticans</i> , <i>Caragana frutex</i> , <i>Asphodeline lutea</i> , <i>Prunus -Cerasus- mahaleb</i> , <i>Prunus tenella</i> , <i>Prunus fruticosa</i> , <i>Pyrus pyraster</i> , <i>Rhamnus cathartica</i> , <i>Rhamnus saxatilis ssp. tinctorius</i> , <i>Hippophaë rhamnoides</i> , <i>Cytisus nigricans</i> , <i>Crataegus monogyna</i> , <i>Koeleria gracilis</i> , <i>Teucrium chamaedrys</i> , <i>Bromus inermis</i> , <i>Lithospermum purpureocaeruleum</i> , <i>Chrysopogon gryllus</i> , <i>Lychnis coronaria</i> , <i>Dianthus nardiformis</i> , <i>Genista sessilifolia</i> , <i>Orlaya grandiflora</i> .
11.	Arealul tipului de habitat	Întâlnit numai în România și Bulgaria
12.	Distribuția în România	Se regăsesc în zona de silvostepă și în mod secundar și cea nemorală, în Podișul Dobrogei de Nord, Podișul Dobrogei de Sud, Podișul Central Moldovenesc, Câmpia Moldovei, Subcarpații Moldovei – Humulești, Podișul Sucevei - Câmpulung Moldovenesc, Depresiunea Rădăuți.
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național ha	Nu există date exacte pentru suprafața totală națională. R3128 Tufărișuri balcanice de păliur - <i>Paliurus spina-christi</i> - - suprafețe restrânse la 20 – 200 mp alternând cu vegetație forestieră și pajiști stepice, în total < 10 ha. R3129 Tufărișuri balcanice de iasmin - <i>Jasminum fruticans</i> - - suprafețe restrânse la 50 – 100 mp, fragmentar distribuită în zone de câmpie și podișuri joase, în total < 10 ha. R3130 Tufărișuri ponto-panonice de vișinel - <i>Prunus fruticosa</i> - – suprafețe fragmentare 100 – 200 mp, în margini de pădure, culturi agricole, pajiști uscate, în total < 10 ha. R3131 Tufărișuri ponto-panonice de migdal pitic - <i>Amygdalus nana</i> - - suprafețe restrânse la 100 – 300 mp, fragmentar între alte tufărișuri, în total < 100 ha. R3132 Tufărișuri ponto-sarmatice de <i>Caragana frutex</i> - suprafețe extrem de reduse, în total < 10 ha. R3133 Tufărișuri de cătină albă - <i>Hippophaë rhamnoides</i> - – 800 ha în Subcarpații de curbură, mai puțin în restul țării, în total < 1000 ha. Total: < 1000 ha
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice tipului de habitat 40CO* la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informații/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	40C0* TUFĂRIȘURI DE FOIOASE PONTO - SARMATICE - PONTO – SARMATIC DECIDUOUS THICKETS-

3.	Distribuția tipului de habitat hartă	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției tipului de habitat 40C0
4.	Distribuția tipului de habitat descriere	Habitatul s-a găsit într-o singură locație în sit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014, în zona Rezervației Canaraua Fetii, dar în afara acesteia, la nord de mănăstire, pe pantele falezelor calcaroase de dinaintea mănăstirii, pe partea stângă a drumului dinspre carieră.
5.	Statutul de prezență spațial	Izolată
6.	Statutul de prezență management	naturală
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0172 Pădurea și valea Canaraua Fetii – Iortmac: 272,61 ha - 5% din suprafața totală a sitului-
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat , raportată la suprafața națională	< 27%
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie - Septembrie/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	Literatură de specialitate folosită: Habitatele R3130 Tufărișuri ponto-panonice de vișinel - <i>Prunus fruticosa</i> - reprezentate de asociația <i>Crataego – Cerasetum - Prunetum- fruticosae</i> Soó -1921- 1951 și R3131 Tufărișuri ponto-panonice de migdal pitic - <i>Amygdalus nana</i> - reprezentate de asociația <i>Prunetum tenellae</i> Soó 1946 - <i>Prunetum nanae</i> Borza 1931, <i>Amygdaletum nanae</i> Soó -1927- 1959- sunt tufărișuri cu o răspândire mai largă, atât în regiunea Panonică, cât și în cea Pontică. Astfel aceste două sunt încadrate atât în habitatul de interes comunitar 40C0* Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice -Doniță et al. 2005-2006, Gafta & Mountford 2008-, cât și la 40A0* Tufărișuri subcontinentale peri-panonice -Mountford et al. 2008-. Această suprapunere parțială este subliniată și de Gafta & Mountford -2008-, care datorează adiacenței și interferenței celor două regiuni fitogeografice. În concluzie se recomandă ca suprafețele acestor tipuri de habitate prezente în Dobrogea să fie încadrate în 40C0* Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice, pe baza considerențelor fitogeografice.

6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin

A. Date generale ale tipului de habitat 6430:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	6430
3.	Denumire habitat	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpilor, până la cel montan și alpin -hydrophilous tall-herb fringe communities of plains and of the montane to apine levels-
4.	Palaeartic Habitats PalHab	37.7 Moist or wet tall-herb and fern fringes and meadows 37.716 Continental mixed riverine screens 37.8 Subalpine moist or wet tall-herb and fern stands 37.814 Carpathian tall herb communities 37.8141 Carpathian <i>Adenostyles</i> communities 37.81432 East Carpathian monkshood communities 37.8144 Carpathian butterbur communities 37.81441 Carpathian white butterbur communities 37.81442 Carpathian glabrous butterbur communities 37.8221 Carpathian fescue tall grass communities 37.88 Alpine dock communities
5.	Habitatele din România Hdr	R3613 Pajiști sud-est carpatice de <i>Carduus kernerii</i> , <i>Festuca carpatica</i> și <i>Trisetum fuscum</i> R3701 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Aconitum tauricum</i> R3702 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Adenostyles alliaria</i> și <i>Doronicum austriacum</i> R3703 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Cirsium waldsteinii</i> și <i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>transilvanicum</i> R3704 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Senecio subalpinus</i> și ștevia stânelor <i>Rumex alpinus</i> -R3705 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Rumex obtusifolia</i> și <i>Urtica dioica</i> R3706 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Petasites kablikianus</i> R3707 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Telekia speciosa</i> și <i>Petasites hybridus</i>

		R3708 Comunități daco-getice cu <i>Angelica sylvestris</i> , <i>Crepis paludosa</i> și <i>Scirpus sylvaticus</i> R3714 Comunități daco-getice cu <i>Filipendula ulmaria</i> , <i>Geranium palustre</i> și <i>Chaerophyllum hirsutum</i>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale AV	<i>Aconitetum taurici</i> Borza 1934 ex Coldea 1990 <i>Adenostylo - Doronicetum austriaci</i> Horvat 1956, <i>Adenostyletum alliariae banaticum</i> Borza 1946 <i>Cirsio waldsteinii - Heracleetum transsilvanici</i> Pawł. ex Walas 1949 <i>Cardueto - Heracleetum palmati</i> Beldie 1967, <i>Heracleetum palmati</i> auct. rom. <i>Petasitetum kablikiani</i> Szafer et al. 1926 - <i>Petasitetum glabrati</i> Morariu 1943 <i>Telekio-Petasitetum hybridi</i> Morariu 1967, Resmeriță et Rațiu 1974 <i>Petasitetum hybridi</i> auct. rom., <i>Aegopodio - Petasitetum hybridi</i> auct. rom., <i>Telekio-Petasitetum albae</i> Beldie 1967, <i>Petasitetum albae</i> Dihoru 1975, <i>Petasiteto - Telekietum speciosae</i> Morariu 1967 <i>Telekio - Filipenduletum</i> Coldea 1996 <i>Telekio speciosae - Aruncetum dioici</i> Oroian 1998 <i>Angelico - Cirsietum oleracei</i> Tüxen 1937 <i>Scirpetum sylvatici</i> Ralski 1931 em. Schwich 1944 <i>Filipendulo-Geranium palustris</i> Koch 1926 <i>Chaerophyllo hirsuti - Filipenduletum</i> Niemann et al. 1973 <i>Lysimachio vulgaris - Filipenduletum</i> Bal.-Tul. 1978 <i>Chaerophylletum aromatici</i> Neuhäuslova-Novotna et al. 1969 <i>Arunco - Petasitetum albi</i> Br.-Bl. et Sutter 1977 <i>Convolvulo - Eupatorietum cannabini</i> Görs 1974 <i>Convolvulo - Epilobietum hirsuti</i> Hilbig et al. 1972 <i>Aegopodio - Anthriscetum nitidae</i> Kopecký 1974 <i>Angelico sylvestris - Cirsietum cani</i> Burescu 1998 <i>Cicerbitetum alpinae</i> Bolleter 1921 - <i>Adenostylo - Cicerbitetum</i> Br.-Bl. 1959-.
8.	Tipuri de pădure TP	Nu e cazul.
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	Acest tip de habitat întrunește comunități higrofile și nitrofile de ierburi înalte, de-a lungul cursurilor de apă și lizierelor forestiere, aparținând ordinilor <i>Glechometalia hederaceae</i> și <i>Convolvuletalia sepium Senecion fluviatilis</i> , <i>Aegopodion podagrariae</i> , <i>Convolvulion sepium</i> , <i>Filipendulion</i> , și comunități

		de ierburi perene înalte higrofile din etajul montan până în cel alpin, aparținând clasei <i>Betulo-Adenostyletea</i> .
10.	Specii caracteristice	<i>Glechoma hederacea</i> , <i>Epilobium hirsutum</i> , <i>Senecio fluviatilis</i> , <i>Filipendula ulmaria</i> , <i>Angelica archangelica</i> , <i>Petasites hybridus</i> , <i>Cirsium oleraceum</i> , <i>Chaerophyllum hirsutum</i> , <i>Aegopodium podagraria</i> , <i>Alliaria petiolata</i> , <i>Geranium robertianum</i> , <i>Silene dioica</i> , <i>Lamium album</i> , <i>Lysimachia punctata</i> , <i>Lythrum salicaria</i> , <i>Crepis paludosa</i> , <i>Aconitum lycoctonum</i> , <i>Aconitum vulparia</i> , <i>Aconitum napellus</i> , <i>Geranium sylvaticum</i> , <i>Trollius europaeus</i> , <i>Adenostyles alliariae</i> , <i>Cicerbita alpina</i> , <i>Digitalis grandiflora</i> , <i>Calamagrostis arundinacea</i> , <i>Cirsium helenioides</i> .
11.	Arealul tipului de habitat	Răspândit în toată Europa, din etajul nemoral până în cel alpin, de-a lungul cursurilor de ape.
12.	Distribuția în România	Maramureș, Munții Rodna, Bazinul Sucevei, Bazinul Jijiei, Bazinul Bistriței Aurii, Muntele Ceahlău, Munții Călimani, Bazinul Bahluiului, Valea Trotușului, Munții Hășmaș, Munții Gurghiului, Valea Nemțșorului, Subcarpații Neamtului, Bazinele Tarcăului și Neamțului, Munții Vrancei, Bazinul Tazlăului, Munții Harghita, Bazinul Râmnicului Sarat, Cheile Tișței, Valea Siretului, Bazinul Sușița, Bazinul Milcovului, Munții Baraolt, Muntele Siriu, Munții Bucegi, Muntele Postăvaru, Munții Piatra Craiului, Munții Gârbovei, Munții Iezer-Păpușa, Munții Făgăraș, Bazinul superior și mijlociu al Oltului, Munții Cindrel, Munții Sebeșului, Munții Lotru, Bazinul Bistriței de Vâlcea, Munții Parâng, Munții Retezat, Munții Țarcu-Godeanu, Munții Semenice, Valea Mraconiei, Culoarul Timiș-Bega, Munții Plopișului, Munții Apuseni, Depresiunea Gheorgheni, Defileul Mureșului, Depresiunea Ciuc, Munții Baraolt, Podișul Târnavelor.
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național ha	Nu există date exacte pentru suprafața totală națională. R3613 Pajiști sud-est carpatice de <i>Carduus kernerii</i> , <i>Festuca carpatica</i> și <i>Trisetum fuscum</i> – suprafețe restrânse de aprox. 100 ha. R3701 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Aconitum tauricum</i> – suprafețe restrânse, de ordinul 10 – 50 ha. R3702 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Adenostyles alliaria</i> și <i>Doronicum austriacum</i> - suprafețe restrânse, de ordinul 100 – 200 ha. R3703 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Cirsium waldsteinii</i> și <i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>transilvanicum</i> - suprafețe restrânse, de ordinul 10 – 100 ha. R3704 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Senecio subalpinus</i> și ștevia stânelor - <i>Rumex alpinus</i> - - suprafețe mari, de ordinul 1000 – 5000 ha.

		<p>R3705 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Rumex obtusifolia</i> și <i>Urtica dioica</i> – suprafețe mari în zoele montane în apropierea stânelor.</p> <p>R3706 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Petasites kablikianus</i> - suprafețe mari, de ordinul 1000 ha.</p> <p>R3707 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Telekia speciosa</i> și <i>Petasites hybridus</i> - suprafețe restrânse, de ordinul 100 – 500 ha.</p> <p>R3708 Comunități daco-getice cu <i>Angelica sylvestris</i>, <i>Crepis paludosa</i> și <i>Scirpus sylvaticus</i> - fâșii de lățimi variabile în văile umede și difuz luminate din etajele colinar și montan inferior.</p> <p>R3714 Comunități daco-getice cu <i>Filipendula ulmaria</i>, <i>Geranium palustre</i> și <i>Chaerophyllum hirsutum</i> – suprafețe de la 200–500 mp până la 4–5 ha în terenurile înmlăștinate.</p> <p>Total: aprox. 5000 – 10000 ha.</p>
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice tipului de habitat 6430 la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	6430 comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpilor, până la cel montan și alpin hydrophilous tall-herb fringe communities of plains and of the montane to apine levels-
3.	Distribuția tipului de habitat hartă	Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
4.	Distribuția tipului de habitat descriere	Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
5.	Statutul de prezență spațial	Conform descrierilor din clasificările naționale de habitate și corespondențele dintre acestea și habitatele de interes comunitar, habitatul 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin cuprinde comunități preponderent din etajul colinar și montan inferior, edificate de-a lungul pâraielor și râurilor, ori în liziera galeriilor, dominate de <i>Petasites</i> sp., <i>Aconitum</i> sp., <i>Filipendula ulmaria</i> , și altele asemenea, comunități necaracteristice zonelor stepice. Literatura de specialitate nu semnalează nici una dintre fitocenozele încadrate în acest tip de habitat de interes comunitar din situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetei – Iortmac. Situl conține însă ecosisteme acvatice cu suprafețe întinse sub forma lacurilor cu origine de limane fluviatile, a căror complex de habitate cuprinde și zone de mal temporar inundate/mlăștinoase cu zăvoaie și cu

		vegetație higrofilă, magnocaricete, buruienișuri, stufărișuri, și altele asemenea. Pe de altă parte comunitățile dominate de specii nitrofile de talie mare, din zonele umede în etajul silvostepii – prezente mai ales sub forma unor pâlcuri cu vegetație mezo-higrofilă -dominată de <i>Lysimachia vulgaris</i> , <i>Lythrum salicaria</i> , <i>Mentha</i> sp., și altele asemenea-, intercalate în complexul de habitate a zăvoaielor cu specii de esență moale din lungul râurilor de câmpie nu sunt asociate unui tip de habitat de interes comunitar în corespondența națională, deși unele interpretări din țările vecine le cuprind în habitatul 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin, fapt care se poate justifica prin importanța structurii diverse și mozaicate în persistența stării de conservare favorabilă a ecosistemelor pădurilor-galerii de luncă.
6.	Statutul de prezență	Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0172 Pădurea și valea Canaraua Fetii – Iortmac: 136,30 ha -1% din suprafața totală a sitului
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat, raportată la suprafața națională	1,4 – 2,7 %
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie - Septembrie/2014

3260 Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din *Ranuncion fluitantis* și *Callitricho-Batrachion*

A. Date generale ale tipului de habitat 3260:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	3260
3.	Denumire habitat	Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan; cu vegetație din <i>ranuncion fluitantis</i> și <i>callitricho – batrachion</i> -watercourses of plain to montane levels with the <i>ranuncion fluitantis</i> and <i>callitricho – batrachion</i> vegetation-
4.	Palaeartic Habitats PalHab	24.43 Mesotrophic river vegetation
5.	Habitatele din România Hdr	R2208 Comunități danubiene cu <i>Ranunculus aquatilis</i> și <i>Hottonia palustris</i>

6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale AV	<i>Ranunculetum aquatilis</i> -Sauer 1947- Géhu 1961 <i>Hottonietum palustris</i> Tüxen 1937 <i>Callitrichetum palustris</i> -Dihoru 1975, Burescu 1999
8.	Tipuri de pădure TP	Nu e cazul.
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație submersă sau natantă din <i>Ranunculion fluitantis</i> și <i>Callitricho-Batrachion</i> nivel scăzut al apei în timpul verii sau mușchi acvatice. Acest habitat este uneori asociat cu comunitățile de <i>Butomus umbellatus</i> de pe maluri. Vegetația este alcătuită din specii acvatice submerse, dintre care mai reprezentative sunt: <i>Ranunculus aquatilis</i> , <i>Hottonia palustris</i> , <i>Myriophyllum verticillatum</i> , <i>Ceratophyllum demersum</i> . La suprafața apei se dezvoltă speciile ce realizează stratul natant al fitocenozelor: <i>Lemna minor</i> , <i>Lemna trisulca</i> , <i>Hydrocharis morsus-ranae</i> , <i>Wolffia arrhiza</i> , <i>Salvinia natans</i> , <i>Spirodela polyrhiza</i> .
10.	Specii caracteristice	<i>Ranunculus aquatilis</i> , <i>Hottonia palustris</i> , <i>Polygonum amphibium</i> , <i>Potamogeton natans</i> , <i>Ranunculus trichophyllus</i> , <i>Myriophyllum verticillatum</i> , <i>Myriophyllum spicatum</i> , <i>Ceratophyllum demersum</i> , <i>Lemna minor</i> , <i>Lemna trisulca</i> , <i>Spirodela polyrhiza</i> , <i>Typha angustifolia</i> , <i>Phragmites australis</i> .
11.	Arealul tipului de habitat	Răspândit în toată Europa, din zonele de câmpie până în cel montan, în cursuri lente de apă, cu adâncime redusă.
12.	Distribuția în Romania	În regiunile: Crișana, Banat, lunca și Delta Dunării, sudul Moldovei. Au fost identificate din Banat, zona de interfluviu Timis-Bega, Porțile de Fier, piemontul Lugojului, Munții Dognecei; din nord-vestul României: Câmpia Ierului, pe marginea lacurilor, canalelor, bălților, Câmpia Careiului, Câmpia Crasna - Homorod, Câmpia Ecedea, Câmpia Barcăului, Câmpia Buduslăului; Câmpia Crișurilor: la Salonta, Mădăraș, Câmpia Livadei; Transilvania: Depresiunea Bârsei; Câmpia Munteniei la Slatina și Curtișoara; Câmpia Olteniei pe teritoriul dintre Jiu-Desnățui-Craiova-Dunăre.
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național -ha-	Nu există date exacte pentru suprafața totală națională. R2208 Comunități danubiene cu <i>Ranunculus aquatilis</i> și <i>Hottonia palustri</i> 0,5-2 ha în cazul ocurențelor în bazinele cu apă permanentă, 3-4 ha în Delta Dunării.
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice tipului de habitat 3260 la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație	Descriere
-----	------------	-----------

1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară;
2.	Codul unic al tipului de habitat	3260 cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan; cu vegetație din <i>Ranunculion fluitantis</i> și <i>callitricho – batrachion</i> watercourses of plain to montane levels with the <i>Ranunculion fluitantis</i> and <i>callitricho – batrachion</i> vegetation-
3.	Distribuția tipului de habitat hartă	Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
4.	Distribuția tipului de habitat descriere	Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
5.	Statutul de prezență spațial	Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
6.	Statutul de prezență management	Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0172 Pădurea și valea Canarua Fetii – Iortmac: 13,63 ha -0,1% din suprafața totală a sitului-
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat raportată la suprafața națională	Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembri/2014

91AA* Vegetație ponto-sarmatică cu stejar pufos

A. Date generale ale tipului de habitat 91AA:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	91AA*
3.	Denumire habitat	Vegetație ponto – sarmatică cu stejar pufos -eastern white oak woods
4.	Palaeartic Habitats -PalHab-	41.7371 Thracian white oak – oriental hornbeam woods 41.7372 Moesian white oak woods 41.73723 Moesian <i>Paeonia peregrina</i> – white oak woods 41.73724 Moesian <i>Galium dasypodium</i> – white oak woods 41.73726 Moesian <i>Echinops</i> – white oak woods 41.76833 Dobrogean <i>Quercus pedunculiflora</i> – lime – oriental hornbeam forest

5.	Habitatele din România -Hdr-	<p>R4158 Păduri danubian-vest-pontice mixte de stejar brumăriu - <i>Quercus pedunculiflora</i>-, și tei argintiu -<i>Tilia tomentosa</i>- cu <i>Viola jordanii</i></p> <p>R4161 Păduri-rariști vest-pontice de stejar pufos -<i>Quercus pubescens</i>- cu <i>Galium dasypodium</i></p> <p>R4162 Păduri vest-pontice mixte de stejar pufos -<i>Quercus pubescens</i>- cu <i>Paeonia peregrina</i></p> <p>R4163 Păduri-rariști balcanice de stejar pufos -<i>Quercus pubescens</i>- cu <i>Echinops banaticus</i></p>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale AV	<p><i>Quercus pedunculiflorae</i> – <i>Tilietum tomentosae</i> Doniță 1970</p> <p><i>Galium dasypodi</i> – <i>Quercetum pubescentis</i> Doniță 1970</p> <p><i>Paeonia peregrinae</i> – <i>Carpinetum orientalis</i> Doniță 1970</p> <p><i>Echinops banatici</i> – <i>Quercetum pubescentis</i> Boșcaiu et al. 1979</p> <p><i>Paeonia peregrinae</i> – <i>Quercetum pubescentis</i> -Sârbu 1978- Sanda et Popescu 1999</p> <p><i>Ceraso mahaleb</i> – <i>Quercetum pubescentis</i> Jakucs et Fekete 1957</p> <p><i>Tilia tomentosae</i> – <i>Quercetum pedunculiflorae</i> Doniță 1968</p> <p><i>Lathyrus collini</i> – <i>Quercetum pubescentis</i> Klika 1932</p>
8.	Tipuri de pădure TP	<p>8422 Amestec de gorun și stejar brumăriu din Dobrogea</p> <p>8223 Stejeret de stejar pufos pur din silvostepă dobrogeană cu sol superficial</p> <p>8212 Stejerete de stejar pufos pe sol profund din Dobrogea</p>
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	<p>Pădurile xeroterme de tip submediteranean din regiunile de silvostepă se dezvoltă pe loessuri și pe soluri pietroase, bazice, hidric deficitare în timpul verii, pe terenuri plane sau slab înclinate, între altitudinile de 100 - 200 m. Pădurile sunt dominate de stejar pufos -<i>Quercus pubescens</i>-, și de specii xerotermofile submediterane, formând enclave calde și masive forestiere insulare în arealul subcontinental de <i>Quercion frainetto</i> și <i>Carpinion illyricum</i>.</p> <p>Subtipuri regionale constituie pădurile tracice de stejar pufos -<i>Quercus pubescens</i>- și cărpiniță -<i>Carpinus orientalis</i>- în sudul arealului habitatului, respectiv pădurile moesiace de stejar pufos -<i>Quercus pubescens</i>- în nordul arealului – incluzând sudul și sud-estul României.</p>
10.	Specii caracteristice	<p>Stratul coronamentului: <i>Quercus pubescens</i>, <i>Quercus virgiliana</i>, <i>Quercus frainetto</i>, <i>Carpinus orientalis</i>, <i>Acer tataricum</i>, <i>Tilia tomentosa</i> -eventual <i>Quercus pedunculiflora</i>, <i>Carpinus betulus</i>, <i>Ulmus procera</i>, <i>Quercus dalechampii</i>, <i>Quercus polycarpa</i>-. Stratul arbuștiv: <i>Fraxinus ornus</i>, <i>Cotinus coggygria</i>, <i>Cornus mas</i>, <i>Crataegus monogyna</i>, <i>Corylus avellana</i>, <i>Ligustrum vulgare</i>, <i>Prunus</i></p>

		<p><i>spinosa, Sorbus torminalis, Sorbus domestica, Syringa vulgaris, Euonymus verrucosus.</i></p> <p>Stratul ierbos: <i>Paeonia peregrina, Lathyrus collinus, Galium dasypodium, Echinops banaticus, Viola jordanii, Arum orientale, Ornithogalum fimbriatum, Myrrhoides nodosa, Pulmonaria obscura, Asparagus tenuifolius, Bupleurum praealtum, Veratrum nigrum, Verbascum phoeniceum, Vincetoxicum hirundinaria, Bromus benekeni, Asparagus verticillatus, Piptatherum virescens, Vinca herbacea, Acanthus balcanicus, Carex hallerana, Dictamnus albus, Orchis simia, Achillea coarctata.</i></p>
11.	Arealul tipului de habitat	Câmpiile bazinului Mării Negre, dealurile Turciei europene, nordul Câmpiei Tracice, sudul și sud-estul Bulgariei, partea centrală a Dealurilor Maritsa și Tundja, colinele de la poalele estice și nordice ale Munților Rodopi, sudul Munților Dinarici, lanțul muntos balcanic și al regiunilor învecinate incluzând sudul-estul și sudul României.
12.	Distribuția în Romania	Județul Bacău ,Dealul Perchiu-Onești, județul Galați,Dunele de nisip de la Hanul Conachi, Pădurea Breana-Roșcani, Pădurea Gârboavele, Pădurea Mogoș-Mățele, Pădurea Pogănești-Suceveni, județul Vaslui,Pădurea Bădeana, Pădurea Seaca-Movileni, Canaralele Dunării, județul Giurgiu ,Pădurea Comana, județul Constanța,Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Fântânița Murfatlar, Pădurea Eseschioi, Pădurea Hagieni-Cotul Văii, Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Recifii Jurasici Cheia, Munții Măcinului, județul Olt Pădurea Călugărească, Pădurea Studinița, județul Iași,Pădurea Roșcani, județul Teleorman,Pădurea Troianu, Podișul Nord-Dobrogean.
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național ha	<p>R4158 Păduri danubian-vest-pontice mixte de stejar brumăriu, <i>Quercus pedunculiflora</i>, și tei argintiu,<i>Tilia tomentosa</i> cu <i>Viola jordanii</i> – suprafețe reduse de aprox. 3000 ha.</p> <p>R4161 Păduri-rariști vest-pontice de stejar pufos -<i>Quercus pubescens</i>-cu <i>Galium dasypodium</i> - suprafețe reduse de aprox. 8000 ha.</p> <p>R4162 Păduri vest-pontice mixte de stejar pufos -<i>Quercus pubescens</i>-cu <i>Paeonia peregrina</i> - suprafețe reduse de aprox. 6000 ha.</p> <p>R4163 Păduri-rariști balcanice de stejar pufos -<i>Quercus pubescens</i>- cu <i>Echinops banaticus</i> - suprafețe reduse de aprox. 1000 ha.</p> <p>Total: aprox. 18000 ha</p>
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice tipului de habitat 91AA *la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară

2.	Codul unic al tipului de habitat	91aa* vegetație ponto – sarmatică cu stejar pufos -eastern white oak woods-
3.	Distribuția tipului de habitat -hartă-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției tipului de habitat 91AA*
4.	Distribuția tipului de habitat -descriere-	Fragmentele habitatului se găsesc legate de falezele calcaroase din sit, astfel se găsesc trei fragmente relativ reduse, în zona stâncăriilor calcaroase din interiorul, și din nordul Rezervației Canaraua Fetii.
5.	Statutul de prezență spațial	marginal
6.	Statutul de prezență -management-	naturală
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0172 Pădurea și valea Canaraua Fetii – Iortmac: 204,46 ha -1,5% din suprafața totală a sitului-
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat, raportată la suprafața națională	1,1 - 1,2%
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014

62C0* Stepe ponto-sarmatice

A. Date generale ale tipului de habitat 62C0*:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	62C0*
3.	Denumire habitat	Stepe ponto – sarmatice -ponto – sarmatic steppes-
4.	Palaeartic Habitats - PalHab-	34.92 Ponto – Sarmatic steppes 34.9211 Western Pontic <i>Stipa stenophylla</i> steppes 34.9213 Western Pontic feathergrass steppes 34.921 Western Pontic steppes 34.922 Sarmatic steppes 34.923 Eastern Pontic steppes
5.	Habitatele din România -Hdr-	R3406 Pajiști daco-sarmatice de <i>Carex humilis</i> , <i>Stipa joannis</i> și <i>Brachypodium pinnatum</i>

		<p>R3407 Pajiști ponto-panonice de <i>Stipa stenophylla</i> ,<i>Stipa. tirsas</i>- și <i>Danthonia -provincialis- alpina</i></p> <p>R3409 Pajiști pontice de <i>Stipa lessingiana</i>, <i>Stipa pulcherrima</i> și <i>Stipa joannis</i></p> <p>R3411 Pajiști daco-balcanice de <i>Chrysopogon gryllus</i> și <i>Festuca rupicola</i></p> <p>R3414 Pajiști ponto-panonice de <i>Festuca valesiaca</i></p> <p>R3415 Pajiști ponto-balcanice de <i>Bothriochloa ischaemum</i> și <i>Festuca valesiaca</i></p> <p>R3416 Pajiști balcanice de <i>Festuca callieri</i>, <i>Sedum sartorianum</i> și <i>Thymus zygoides</i></p> <p>R3417 Pajiști balcanice de <i>Thymus zygoides</i> și <i>Agropyron brandzae</i></p> <p>R3418 Pajiști ponto-panonice de <i>Agropyron cristatum</i> și <i>Kochia prostrata</i></p> <p>R3419 Pajiști vest-pontice de <i>Stipa ucranica</i> și <i>Stipa dasyphylla</i></p> <p>R3420 Pajiști vest-pontice de <i>Poa bulbosa</i>, <i>Artemisia austriaca</i>, <i>Cynodon dactylon</i> și <i>Poa angustifolia</i></p> <p>R3421 Pajiști ponto-balcanice de <i>Artemisia lerchiana</i>, <i>Koeleria lobata</i> și <i>Agropyron brandzae</i></p>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale - AV	<p><i>Carici humilis</i> – <i>Stipetum joannis</i> Pop et Hodișan 1985</p> <p><i>Chrysopogono</i> – <i>Caricetum humilis</i> Zólyomi ,1950, 1958</p> <p><i>Danthonio</i> – <i>Stipetum stenophyllae</i> Ghișa 1941</p> <p><i>Stipetum stenophyllae</i> Soó 1944</p> <p><i>Stipetum lessingianae</i> Soó ,1927 n. n., 1947</p> <p><i>Stipetum pulcherrimae</i> Soó 1942</p> <p><i>Thymio pannonici</i> – <i>Chrysopogonetum grylli</i> Doniță et al. 1992</p> <p><i>Medicagini minimae</i> – <i>Festucetum valesiaca</i> Wagner 1941</p> <p><i>Bothriochloetum -Andropogonetum- ischaemi</i> -Krist. 1937- Pop 1977</p> <p><i>Festucetum callieri</i> Șerbănescu 1965 apud. Dihoru 1969</p> <p><i>Agropyro</i> – <i>Thymetum zygoidi</i> Dihoru ,1969, 1970</p> <p><i>Agropyro</i> – <i>Kochietum prostratae</i> Zólyomi ,1957, 1958</p> <p><i>Agropyretum pectiniforme</i> ,Prodan 1939, Dihoru 1970</p> <p><i>Astragalo ponticae</i> – <i>Stipetum ucranicae</i>,Dihoru 1969, 1970, Sanda et Popescu 1999,<i>Stipo ucranicae</i> – <i>Festucetum valesiaca</i> Dihoru 1970.</p> <p><i>Artemisio austriaca</i> <i>Poetum bulbosae</i> Pop 1970</p> <p><i>Cynodonto</i> – <i>Poetum angustifoliae</i> ,Rapaics 1926, Soó 1957</p>

		<p><i>Koelerio – Artemisietum lerchianae</i> Dihoru 1970</p> <p><i>Agropyro – Kochietum prostratae</i> Zólyomi ,1957, 1958</p> <p><i>Agropyretum pectiniformis</i>, Prodan 1939, Dihoru 1970</p> <p><i>Taraxaco serotini – Bothriochloetum iscaemi</i>,Burduja et al. 1956, Sârbu et al. 1999</p> <p><i>Taraxaco serotini – Festucetum valesiaca</i>,Burduja et al. 1956, Răvăruț et al. 1956, Sârbu et al. 1999</p> <p><i>Elytrigietum hispidi</i>,Dihoru 1970, Popescu et Sanda 1988</p> <p><i>Thymo comosi - Caricetum humilis</i>, Zólyomi 1931, Morariu et Danciu 1974</p>
8.	Tipuri de pădure TP	Nu e cazul.
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	<p>Pajiști stepice vest-pontice, cu caracter xero-termofil, continental, pe diferite expoziții ale dealurilor din regiunea de stepă și silvostepă, pe coaste uscate și erodate, între 50 – 650 m. Se dezvoltă pe soluri bălane de stepă, cernoziomuri, hidric deficitare în timpul verii, pe substrat de loessuri, sau calcare. Majoritatea acestor pajiști a rămas pe locuri greu accesibile pentru arat, și sunt folosite ca pășuni. Uneori se găsesc în asocieri cu tufărișuri caducifoliolate ponto-sarmatice și păduri est-europene de stejar pufos.</p> <p>Comunitățile xero-termofile și heliofile ale acestui habitat se încadrează în alianțele vegetale: <i>Festucion valesiaca</i>, <i>Stipion lessingiana</i>, <i>Artemisio – Kochion</i>, <i>Pimpinello – Thymion zygoidi</i>.</p>
10.	Specii caracteristice	<p><i>Stipa capillata</i>, <i>Stipa lessingiana</i>, <i>Stipa ucranica</i>, <i>Stipa pulcherrima</i>, <i>Stipa joannis</i>, <i>Koeleria lobata</i>, <i>Koeleria macrantha</i>, <i>Agropyron pectiniforme</i>, <i>Festuca valesiaca</i>, <i>Bothriochloa ischaemum</i>, <i>Poa angustifolia</i>, <i>Chrysopogon gryllus</i>, <i>Elymus hispidus</i>, <i>Bromus barcensis</i>, <i>Agropyron brandzae</i>, <i>Agropyron ponticum</i>, <i>Festuca callieri</i>, <i>Melica ciliata</i>, <i>Alyssum saxatile</i>, <i>Kochia prostrata</i>, <i>Vinca herbacea</i>, <i>Salvia nutans</i>, <i>Cephalaria uralensis</i>, <i>Teucrium polium</i>, <i>Iris pumila</i>, <i>Euphorbia dobrogensis</i>, <i>Crambe tataria</i>, <i>Thymus zygoides</i>, <i>Artemisia caucasiaca</i>, <i>Artemisia pedemontana</i>, <i>Artemisia lerchiana</i>, <i>Sedum hillebrandtii</i>, <i>Polytrichum piliferum</i>, <i>Dianthus nardiformis</i>, <i>Dianthus pseudarmeria</i>, <i>Satureja coerulea</i>, <i>Pimpinella tragium</i> subsp. <i>lithophila</i>, <i>Taraxacum serotinum</i>, <i>Achillea clypeolata</i>, <i>Astragalus ponticus</i>, <i>Ajuga laxmannii</i>, <i>Convolvulus cantabricus</i>, <i>Astragalus dasyanthus</i>, <i>Goniolimon besseranum</i>, <i>Echinops ritro</i> subsp. <i>ruthenicus</i>, <i>Sedum sartorianum</i> subsp. <i>hillebrandtii</i>.</p>
11.	Arealul tipului de habitat	<p>Câmpiile, platourile și dealurile la vest de Marea Neagră și Nistru, bazinele Transilvaniei și Traciei de nord, regiunea cursului inferior al Dunării, până la limita sudică a Platoului Podolic, Platoul Rus Central, Platoul Volgăi, Orenburg și Bașchiria.</p>

12.	Distribuția în România	Județul Vaslui,Coasta Rupturile-Tanacu, Fânașurile de la Glodeni-Negrești, Movila lui Burcel-Miclești, Dealul Perchiu-Onești, Fânașele Bârca-Iași, județul Suceava, Fânașele Frumoasa-Moara, Fânașele seculare Ponoare-Bosanci, județul Galați, Pădurea Breana-Roșcani, județul Iași, Pădurea Roșcani, Pădurea și pajiștile de la Mârzești-Iași, Rezervația Valea lui David-Iași, județul Constanța, Canaralele Dunării, Dealul Alah Bair-Băltăgești, Dealurile Agighiolului, Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Pădurea Eseschiori-Lacul Bugeac, Pădurea Hagieni-Cotul Văii, Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Recifii Jurasici Cheia, Dealul Istrița-Buzău, Delta Dunării, județul Tulcea, Dealul Deniz Tepe, Podișul Nord-Dobrogean, Munții Măcinului, extrazonal pe suprafețe mici pe Podișul Târnavelor.
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național -ha-	<p>R3406 Pajiști daco-sarmatice de <i>Carex humilis</i>, <i>Stipa joannis</i> și <i>Brachypodium pinnatum</i> – suprafețe restrânse de 5 – 10 ha.</p> <p>R3407 Pajiști ponto-panonice de <i>Stipa stenophylla</i>, <i>Stipa. tirsia</i> și <i>Danthonia -provincialis- alpina</i> – suprafețe de aprox. 200 – 300 ha.</p> <p>R3409 Pajiști pontice de <i>Stipa lessingiana</i>, <i>Stipa pulcherrima</i> și <i>Stipa joannis</i> - suprafețe reduse de la câteva 100 de mp până la 2–3 ha, în total aprox. 50–60 ha în Transilvania, în celelalte regiuni fragmente de fitocenoze în cadrul altor tipuri de vegetație stepică.</p> <p>R3411 Pajiști daco-balcanice de <i>Chrysopogon gryllus</i> și <i>Festuca rupicola</i> – suprafețe reduse de aprox. 350 ha în toată țara.</p> <p>R3414 Pajiști ponto-panonice de <i>Festuca valesiaca</i> – peste 150000 ha.</p> <p>R3415 Pajiști ponto-balcanice de <i>Bothriochloa ischaemum</i> și <i>Festuca valesiaca</i> – aprox. 15000-20000 ha.</p> <p>R3416 Pajiști balcanice de <i>Festuca callieri</i>, <i>Sedum sartorianum</i> și <i>Thymus zygooides</i> – aprox. 150-200 ha.</p> <p>R3417 Pajiști balcanice de <i>Thymus zygooides</i> și <i>Agropyron brandzae</i> – aprox. 50-100 ha.</p> <p>R3418 Pajiști ponto-panonice de <i>Agropyron cristatum</i> și <i>Kochia prostrata</i> – aprox. 100-120 ha.</p> <p>R3419 Pajiști vest-pontice de <i>Stipa ucranica</i> și <i>Stipa dasyphilla</i> – suprafețe de aprox. 5 – 10 ha.</p> <p>R3420 Pajiști vest-pontice de <i>Poa bulbosa</i>, <i>Artemisia austriaca</i>, <i>Cynodon dactylon</i> și <i>Poa angustifolia</i> - islazuri de 500–600 ha.</p> <p>R3421 Pajiști ponto-balcanice de <i>Artemisia lerchiana</i>, <i>Koeleria lobata</i> și <i>Agropyron brandzae</i> – suprafețe restrânse de 4 – 5 ha.</p> <p>Total: 1635 - 1800 ha</p>
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice tipului de habitat la nivelul ariei naturale protejate 62C0*:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	62c0* Stepe ponto – sarmatice - ponto – sarmatic steppes
3.	Distribuția tipului de habitat -hartă-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției tipului de habitat 62C0*
4.	Distribuția tipului de habitat -descriere-	habitatul se găsește sub forma unor pâlcuri restrânse intercalate în pădurile termofile din sud-estul lacului Oltina, din nordul și sud-estul lacului Iortmac, pe pantele calcaroase din nordul și din interiorul Rezervației Canarua Fetii, la est de Carvăn, în pădurea Saidi Orman, respectiv pe dealul Tasi, la sud de Cuiugiuc, aproape de frontieră, – această locație din urmă fiind în afara limitelor sitului, dar reprezentând un pâlc valoros prin diversitatea sa floristică.
5.	Statutul de prezență spațial	Izolat
6.	Statutul de prezență management	Naturală
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0172 Pădurea și valea Canarua Fetii – Iortmac: 681,55 ha , 5% din suprafața totală a sitului
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat , raportată la suprafața națională	68 – 69%
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014

9110* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu *Quercus* spp.

A. Date generale ale tipului de habitat 9110*:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	9110*
3.	Denumire habitat	Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>quercus</i> spp., euro – siberian steppic woods with <i>quercus</i> spp.

4.	Palaeartic Habitats - PalHab-	<p>41.7A Euro-siberian steppe oak woods</p> <p>41.7A153 Getic – pre - Carpathian <i>Corylus colurna</i> – sessile oak forest</p> <p>41.7A221 Pontic <i>Acer tataricum</i> – <i>Quercus pedunculiflora</i> steppe woods</p> <p>41.7A223 Pontic <i>Acer tataricum</i> – <i>Quercus pedunculiflora</i> – <i>Quercus cerris</i> steppe woods</p> <p>41.7A224 Sarmatic <i>Acer tataricum</i> – <i>Quercus robur</i> steppe woods</p> <p>41.7A225 Sarmatic <i>Acer tataricum</i> – <i>Quercus robur</i> – <i>Quercus petraea</i> steppe woods</p> <p>41.7A228 Danubian <i>Quercus pedunculiflora</i> – lime – oriental hornbeam forest</p>
5.	Habitatele din România -Hdr-	<p>R4138 Păduri dacice de gorun -<i>Quercus petraea</i> și stejar pedunculat -<i>Quercus robur</i> cu <i>Acer tataricum</i></p> <p>R4142 Păduri balcanice mixte de gorun -<i>Quercus petraea</i> și alun turcesc ,<i>Corylus colurna</i> cu <i>Paeonia dahurica</i></p> <p>R4146 Păduri-rariști moldave de stejar pedunculat -<i>Quercus robur</i>-și cireș ,<i>Prunus avium</i> cu <i>Acer tataricum</i></p> <p>R4156 Păduri danubian-balcanice de stejar brumăriu, <i>Quercus pedunculiflora</i>, cer, <i>Q. cerris</i>, gârniță, <i>Q. Frainetto</i>, stejar pufos - <i>Q. pubescens</i> cu <i>Acer tataricum</i></p> <p>R4157 Păduri-rariști danubian-vest-pontice de stejar brumăriu,<i>Quercus pedunculiflora</i> cu <i>Acer tataricum</i></p> <p>R4159 Păduri și rariști danubiene de stejar brumăriu, <i>Quercus pedunculiflora</i> și stejar pedunculat, <i>Quercus robur</i> cu <i>Tulipa biebersteiniana</i></p>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale AV	<p><i>Aceri tatarico</i> - <i>Quercetum petraeae</i> - <i>roboris</i> ,Soó 1951 em. Zólyomi 1957</p> <p><i>Orno</i> - <i>Quercetum praemoesicum</i> Roman 1974 <i>coryletosum colurnae</i></p> <p><i>Aceri tatarico</i> - <i>Quercetum roboris</i> Zólyomi 1957</p> <p><i>Quercetum pedunculiflorae</i> - <i>cerris</i> Morariu 1944</p> <p><i>Quercetum pedunculiflorae</i> Borza 1937</p>
8.	Tipuri de pădure -TP	<p>5411 Goruneto-stejăret de productivitate mijlocie</p> <p>6161 Stejăret normal din silvostepă</p> <p>7212 Gârnițet cu <i>Glechoma hirsuta</i> de productivitate superioară</p> <p>8111 Pădure de stejar brumăriu pur pe cernoziom puternic degradat cu substrat de loess</p>

		8221 Pădure de stejar pufos pur din silvostepă pe substrat de loess sau lut 8411 Amestec normal de stejar pedunculat și stejar brumăriu
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	<p>Pădurile xerotermofile de stejar odinioară formau vegetația naturală din sud-estul Europei, însă în prezent sunt foarte fragmentate. Acest tip de habitat întrunește pădurile formate din diferite specii de stejar - stejar pedunculat, <i>Quercus robur</i>, cer -<i>Quercus cerris</i>, stejar brumăriu - <i>Quercus pedunculiflora</i>, stejar pufos - <i>Quercus pubescens</i> - cu specii de tei - <i>Tilia</i> sp., mai ales tei argintiu - <i>Tilia tomentosa</i>, și arțar tătăresc - <i>Acer tataricum</i>, formate într-un climat continental cu o mare amplitudine a temperaturilor; pădurile de stejar care reprezintă trecerea de la pădurile de luncă spre pădurile xerotermofile - precum și stejerețele originare din păduri de luncă de specii cu esență tare; și nu în ultimul rând rariștile și mozaicul acestor păduri cu poienițe și pajiști stepice ori cu tufărișuri xerofile bogate în specii xerotermofile. Spre deosebire de fragmentele central-europene a acestui habitat, în România aceste păduri nu sunt legate de substratul format exclusiv din loess. Se pot edifica pe depozite loessoide, luto-argiloase, mărnose sau nisipoase, pe soluri eutrofice, de tip cernoziom, hidric deficitare în timpul verii, între altitudinile 15-100-300-500 m.</p> <p>Subtip local pe Dealul Dohomna, Parcul Natural Porțile de Fier constituie Păduri balcanice mixte de gorun, <i>Quercus petraea</i> și alun turcesc -<i>Corylus colurna</i> cu <i>Paeonia dahurica</i>, R4142, Orno - <i>Quercetum praemoesicum</i> Roman 1974 subas. <i>coryletosum colurnae</i></p>
10.	Specii caracteristice	<p>Stratul coronamentului: <i>Quercus robur</i>, <i>Quercus petraea</i>, <i>Quercus dalechampii</i>, -eventual <i>Quercus pedunculiflora</i>, <i>Quercus cerris</i>, <i>Tilia platyphyllos</i>, <i>Tilia cordata</i>, <i>Tilia tomentosa</i>, <i>Acer tataricum</i>, <i>Carpinus orientalis</i> eventual <i>Carpinus betulus</i>, <i>Ulmus minor</i>, <i>Fraxinus excelsior</i>, <i>Prunus avium</i>.</p> <p>Stratul arbuștiv: <i>Fraxinus ornus</i>, <i>Corylus avellana</i>, <i>Corylus colurna</i>, <i>Rhamnus catharticus</i>, <i>Crataegus monogyna</i>, <i>Crataegus pentagyna</i>, <i>Crataegus laevigata</i>, <i>Cornus mas</i>, <i>Cornus sanguinea</i>, <i>Ligustrum vulgare</i>.</p> <p>Stratul ierbos: <i>Melica uniflora</i>, <i>Helleborus odoratus</i>, <i>Potentilla micrantha</i>, <i>Lychnis coronaria</i>, <i>Potentilla alba</i>, <i>Vincetoxicum hirundinaria</i>, <i>Iris graminea</i>, <i>Iris variegata</i>, <i>Lithospermum purpureo-coeruleum</i>, <i>Tamus communis</i>, <i>Tulipa biebersteiniana</i>, <i>Paeonia dahurica</i>, <i>Dictamnus albus</i>, <i>Chamaecytisus hirsutus</i>, <i>Chamaecytisus austriacus</i>, <i>Polygonatum latifolium</i>, <i>Carex michelii</i>.</p>
11.	Arealul tipului de habitat	Europa de sud-est, din Austria, prin Cehia, Ungaria, România, până în Bulgaria, sub formă de fragmente.

12.	Distribuția în România	Județul Brașov Dealul Cetății Lempeș-Mlaștina Hărman, Pădurea de gorun și stejar de la Dosul Fânașului, Pădurea de gorun și stejar de pe Dealul Purcărețului, Situl Sighișoara-Târnava Mare, județul Cluj, Suatu-Ghiriș, Lacul Știucilor-Sic-Puini-Valea Legiilor, județul Hunedoara ,Pădurea Bejan-Deva, Coridorul Jiului, județul Olt, Pădurea Călugărească, Pădurea Vlădila, Braniștea Catârilor, județul Giurgiu, Pădurea Comana, județul Iași, Pădurea Irmolea-Homița, Pădurea și pajiștile de la Mârzești-Iași, Pădurea Uricani, Pădurea Roșcani, județul Vaslui, Pădurea Seaca-Movileni, județul Galați, Pădurea Gârboavele, județul Constanța, Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Canaralele Dunării, Podișul Nord-Dobrogean, Munții Măcinului, Câmpia Careiului.
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național -ha-	R4138 Păduri dacice de gorun, <i>Quercus petraea</i> și stejar pedunculat <i>Quercus robur</i> cu <i>Acer tataricum</i> – aprox. 35 000 ha. R4142 Păduri balcanice mixte de gorun, <i>Quercus petraea</i> și alun turcesc, <i>Corylus colurna</i> cu <i>Paeonia dahurica</i> – reduse de câteva 100 ha. R4146 Păduri-rariști moldave de stejar pedunculat, <i>Quercus robur</i> și cireș, <i>Prunus avium</i> cu <i>Acer tataricum</i> – reduse de câteva 1000 ha. R4156 Păduri danubian-balcanice de stejar brumăriu, <i>Quercus pedunculiflora</i> , cer, <i>Q. cerris</i> , gârniță, <i>Q. frainetto</i> stejar pufos - <i>Q. pubescens</i> cu <i>Acer tataricum</i> – aprox. 16 000 ha, în sudul țării. R4157 Păduri-rariști danubian-vest-pontice de stejar brumăriu - <i>Quercus pedunculiflora</i> - cu <i>Acer tataricum</i> – aprox. 49 000 ha, din care 31 000 ha în Câmpia Dunării, restul în sudul Moldovei și în Dobrogea. R4159 Păduri și rariști danubiene de stejar brumăriu - <i>Quercus pedunculiflora</i> și stejar pedunculat - <i>Quercus robur</i> cu <i>Tulipa biebersteiniana</i> – reduse de câteva 100 ha. Total: 104 000 – 105 000 ha
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice tipului de habitat 91I0* la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>quercus</i> spp., euro – siberian steppic woods with <i>quercus</i> spp.
3.	Distribuția tipului de habitat -hartă-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției tipului de habitat 91I0*

4.	Distribuția tipului de habitat -descriere-	Habitatul este prezent sub forma șleaurilor din sud-estul lacului Oltina și din nordul și estul lacului Iortmac. De asemenea se găsesc pâlcuri ale habitatului pe versanții domoli înșoriți ai văii Canaraua Fetei, precum și pe platourile din partea superioară a falezelor calcaroase. Astfel se găsesc pâlcuri ale habitatului în zona Rezervației Canaraua Fetei -atât în interiorul, cât și în afara acesteia-.
5.	Statutul de prezență - spațial-	Marginal
6.	Statutul de prezență - management-	Naturală
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0172 Pădurea și valea Canaraua Fetei – Iortmac: 545,24 ha, 4% din suprafața totală a sitului
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat , raportată la suprafața națională	0,52 - 0,53%
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014

91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun

A. Date generale ale tipului de habitat 91 M0:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	91M0
3.	Denumire habitat	Păduri balcano – panonice de cer și gorun , pannonian – balcanic turkey oak – sessile oak forests
4.	Palaeartic Habitats - PalHab-	41.76 Balkano – Anatolian thermophilous <i>Quercus</i> forests 41.76812 Moesio – Danubian oriental hornbeam – <i>Quercus cerris</i> forest 41.76814 Danubian – Balkanic <i>Festuca heterophylla</i> forest 41.76831 Dobrogean <i>Paeonia</i> – sessile oak forest 41.76832 Dobrogean sessile oak – lime – oriental hornbeam – ash forest 41.76834 Western – Pontic sessile oak – lime – oriental hornbeam – <i>Galanthus</i> – forest 41.769 Getic sub-continental thermophilous oak woods

		<p>41.7691 Getic white cinquefoil – <i>Quercus cerris</i> forest</p> <p>41.7692 Getic early sedge <i>Quercus frainetto</i> forest</p> <p>41.7693 Getic crocus – <i>Quercus frainetto</i> – <i>Quercus cerris</i> forest</p> <p>41.7696 Pre-Carpathian <i>Quercus cerris</i> – <i>Quercus petraea</i> s. l. forests</p> <p>41.7697 Getic <i>Pulmonaria mollis</i> – <i>Quercus cerris</i> forest</p>
5.	Habitatele din România -Hdr-	<p>R4132 Păduri panonic-balcanice de gorun, <i>Quercus petraea</i> și cer, <i>Q. Cerris</i>, fag, <i>Fagus sylvatica</i> cu <i>Melittis melissophyllum</i></p> <p>R4133 Păduri balcanice de gorun, <i>Quercus petraea</i> cu <i>Helleborus odorus</i></p> <p>R4134 Păduri vest-pontice de gorun, <i>Quercus petraea</i> cu <i>Mercurialis ovata</i></p> <p>R4136 Păduri vest-pontice mixte de gorun, <i>Quercus petraea</i>, tei argintiu, <i>Tilia tomentosa</i> și cărpiniță, <i>Carpinus orientalis</i> cu <i>Nectaroscordum siculum</i></p> <p>R4137 Păduri vest-pontice mixte de gorun, <i>Quercus petraea</i> și tei cu frunză mare, <i>Tilia platyphyllos</i> cu <i>Galanthus plicatus</i></p> <p>R4140 Păduri daco-balcanice de gorun, <i>Quercus petraea</i>, cer, <i>Q. cerris</i> și tei argintiu, <i>Tilia tomentosa</i> cu <i>Lychnis coronaria</i></p> <p>R4149 Păduri danubian-balcanice de cer, <i>Quercus cerris</i> cu <i>Pulmonaria mollis</i></p> <p>R4150 Păduri danubian-balcanice de cer, <i>Quercus cerris</i> cu <i>Festuca heterophylla</i></p> <p>R4151 Păduri balcanice mixte de cer, <i>Quercus cerris</i> cu <i>Lithospermum purpureocoeruleum</i></p> <p>R4152 Păduri dacice de cer, <i>Quercus cerris</i> și carpen, <i>Carpinus betulus</i> cu <i>Digitalis grandiflora</i></p> <p>R4153 Păduri danubian-balcanice de cer, <i>Quercus cerris</i> și gârniță, <i>Q. frainetto</i> cu <i>Crocus flavus</i></p> <p>R4154 Păduri danubian-balcanice de gârniță, <i>Quercus frainetto</i> cu <i>Festuca heterophylla</i></p> <p>R4155 Păduri danubian-balcanice de gârniță, <i>Quercus frainetto</i> și cer, <i>Q. cerris</i> cu <i>Carex praecox</i></p>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale -AV-	<p><i>Quercetum petraeae - cerris</i> Soó, 1957, 1969</p> <p><i>Aremonio-Quercetum petraeae</i> Hoborka 1980</p> <p><i>Fraxino orni - Quercetum dalechampii</i> Doniță 1970</p> <p><i>Orno - Quercetum praemoesiacum</i> Roman 1974</p> <p><i>Nectaroscordo - Tiliatum tomentosae</i> Doniță 1970</p> <p><i>Galantho plicatae - Tiliatum tomentosae</i> Doniță 1968</p> <p><i>Tilio argenteae - Quercetum petraeae-cerris</i> Soó 1957</p>

		<p><i>Quercetum petraeae - cerris</i> Soó, 1957, 1969 <i>tilietosum tomentosae</i> Pop et Cristea 2000</p> <p><i>Quercetum cerris</i> Georgescu 1941</p> <p><i>Quercetum farnetto - cerris</i> Rudski 1944 <i>carpinetosum orientalis</i> Jov 1956</p> <p><i>Carpino - Quercetum cerris</i> Klika 1938, Boşcaiu et al. 1969, <i>Quercetum farnetto - cerris</i> Georgescu 1945 Rudski 1949</p> <p><i>Quercetum frainetto</i> Păun 1964</p>
8.	Tipuri de pădure -TP-	<p>5161 Gorunet normal cu cărpiniță</p> <p>5332 Goruneto-șleau dobrogean de productivitate inferioară</p> <p>7431 Amestec de stejar pedunculat, gorun, cer și gărniță</p> <p>7111 Ceret normal de dealuri</p> <p>7122 Ceret de depresiune</p> <p>7131 Ceret de silvostepă pe cernoziom degradat cu substrat de loess</p> <p>7211 Gârnițet de platou de productivitate superioară</p> <p>7215 Gârnițet de câmpie de productivitate inferioară</p> <p>7311 Cereto- gârnițet de dealuri</p> <p>7414 Amestec de gorun cu gărniță de productivitate superioară, Goruneto-ceret de productivitate mijlocie</p>
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	<p>Pădurile mixte de cer, <i>Quercus cerris</i>, și gorun, <i>Quercus petraea</i>, eventual de gărniță, <i>Quercus frainetto</i>, răspândite în etajul colinar ,200-450-500-600 m, pe diferite roci -mai ales pe loess, dar și pe nisipuri, andezite, tufe, calcare, dolomite și conglomerate. Solul este independent de surplusul de apă provenit din fluctuațiile pânzei de apă freatică, și pădurile au un caracter subcontinental xero-termofil. În general comunitățile sunt edificate pe sol brun, mai rar pe soluri rendzine sau ranker, uneori pe un sol format din amestecul rocii dure cu roca mai moale de pe suprafață, loess, argilă, uneori nisip, deseori pe pante puternic înclinate. Fizionomia actuală a comunităților este influențat de utilizarea anterioară, lucrările forestiere, pășunatul, lăstărirea, furajerea porcilor și activitatea vânatului. În majoritatea pădurilor tăierile au fost efectuate în câte 5-25-40 ani, iar regenerarea pădurilor se făcea prin lăstărirea -care reprezintă și modul natural de regenerare-.</p> <p>Subtipuri dobrogene a acestui tip de habitat de interes comunitar constituie pădurile vest-pontice mixte de gorun, <i>Quercus petraea</i>, tei argintiu, <i>Tilia tomentosa</i> și cărpiniță, <i>Carpinus orientalis</i> cu <i>Nectaroscordum siculum</i>, R4136, <i>Nectaroscordo - Tilietum tomentosae</i> Doniță 1970 și pădurile vest-pontice mixte de gorun, <i>Quercus petraea</i>, și tei cu frunză mare, <i>Tilia</i></p>

		<p><i>platyphyllos</i> cu <i>Galanthus plicatus</i>, R4137, <i>Galantho plicatae</i> - <i>Tilietum tomentosae</i> Doniță 1968.</p> <p>Subtip local-regional pe Podișul Mehedinți constituie pădurile vest-pontice de gorun, <i>Quercus petraea</i> cu <i>Mercurialis ovata</i>, R4134, Orno - <i>Quercetum praemoesicum</i> Roman 1974 în sens lat.</p>
10.	Specii caracteristice	<p>Stratul coronamentului: <i>Quercus cerris</i>, <i>Quercus petraea</i>, - eventual <i>Quercus dalechampii</i>, <i>Quercus polycarpa</i>, <i>Quercus pedunculiflora</i>, <i>Quercus frainetto</i>-, <i>Acer tataricum</i>, <i>Carpinus orientalis</i> -eventual <i>Carpinus betulus</i>, <i>Fagus sylvatica</i>, <i>Fagus orientalis</i>, <i>Fagus taurica</i>.</p> <p>Stratul arbuștiv: <i>Fraxinus ornus</i>, <i>Crataegus monogyna</i>, <i>Crataegus pentagyna</i>, <i>Crataegus laevigata</i>, <i>Cornus mas</i>, <i>Cornus sanguinea</i>, <i>Ligustrum vulgare</i>.</p> <p>Stratul ierbos: <i>Melica uniflora</i>, <i>Festuca heterophylla</i>, <i>Carex praecox</i>, <i>Brachypodium sylvaticum</i>, <i>Pulmonaria mollis</i>, <i>Lychnis coronaria</i>, <i>Ruscus aculeatus</i>, <i>Potentilla micrantha</i>, <i>Melittis melissophyllum</i>, <i>Lithospermum purpureo-coeruleum</i>, <i>Tamus communis</i>, <i>Myrrhoides nodosa</i>, <i>Asparagus tenifolius</i>, <i>Helleborus odorus</i>, <i>Arum orientale</i>, <i>Acanthus balcanicus</i>, <i>Galanthus plicatus</i>, <i>Galanthus graecus</i>, <i>Nectaroscordum siculum</i>, <i>Crocus flavus</i>.</p>
11.	Arealul tipului de habitat	<p>Câmpia Panonică, zonele de câmpie și colinare din sudul, sud-vestul, sud-estul și vestul României, zonele colinare din nordul peninsulei Balcanice -Bulgaria-, zonele colinare din Grecia continentală supra-mediteraneană, zonele colinare din Anatolia supra-mediteraneană.</p>
12.	Distribuția în Romania	<p>Banat, Crișana, Dobrogea, Oltenia, Podișul Lipovei, Defileul Mureșului, Câmpia Crișurilor, județul Satu Mare, Podișul Someșan, Defileul Crișului Repede-Pădurea Craiului, județul Mehedinți, Munții Almăj, Munții Locvei, Munții Dognecei-Bocșa Română, masivul forestier din Dobrogea sud-vestică, Podișul Babadag, Podișul Nord-Dobrogean, Munții Măcinului, județul Constanța, , Munții Plopișului, Hunedoara, Dealurile Clujului, Munții Aninei, Drocea-Munții Zarand, Peșteana-Jiu, Sloboda-Aiud, Munții Metaliferi, Câmpia Găvanu-Burdea, Câmpia Boian, Câmpia Romanați, Podișul Bălăciței, județul Ilfov, Pădurile Pustnicu și Brănești, Pădurea Bolintin, județul Giurgiu, Pădurea Comana, județul Teleorman, Pădurea Troianu, județul Olt, Pădurea Saru, Pădurea Topana, județul Dolj, Coridorul Jiului, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, județul Gorj. Cheile Nerei-Beușnița, Cazanele Dunării, Porțile de Fier, Munții Țarcu, Munții Godeanu, Munții Cernei, Munții Dubova, Cheile Minișului, județul Galați.</p>

13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național -ha-	<p>R4132 Păduri panonic-balcanice de gorun, <i>Quercus petraea</i> și cer <i>Q. cerris</i> fag, <i>Fagus sylvatica</i> cu <i>Melittis melissophyllum</i> – aprox. 180 000 ha, din care 110 000 în vestul și 70 000 ha în sudul țării.</p> <p>R4133 Păduri balcanice de gorun, <i>Quercus petraea</i> cu <i>Helleborus odorus</i> – suprafețe reduse de câteva 1000 ha.</p> <p>R4134 Păduri vest-pontice de gorun, <i>Quercus petraea</i> cu <i>Mercurialis ovata</i> – aprox. 10 000 ha.</p> <p>R4136 Păduri vest-pontice mixte de gorun, <i>Quercus petraea</i>, tei argintiu, <i>Tilia tomentosa</i> și cărpiniță, <i>Carpinus orientalis</i> cu <i>Nectaroscordum siculum</i> – aprox. 6 000 ha.</p> <p>R4137 Păduri vest-pontice mixte de gorun, <i>Quercus petraea</i> și tei cu frunză mare, <i>Tilia platyphyllos</i> cu <i>Galanthus plicatus</i> – aprox. 1 500 ha.</p> <p>R4140 Păduri daco-balcanice de gorun, <i>Quercus petraea</i>, cer, <i>Q. cerris</i> și tei argintiu, <i>Tilia tomentosa</i> cu <i>Lychnis coronaria</i> – aprox. 25 000 ha, din care 15 000 în vestul în sudul țării.</p> <p>R4149 Păduri danubian-balcanice de cer, <i>Quercus cerris</i> cu <i>Pulmonaria mollis</i> – aprox. 21 000 ha, din care 15 000 ha în vestul și 6 000 ha în sudul țării.</p> <p>R4150 Păduri danubian-balcanice de cer, <i>Quercus cerris</i> cu <i>Festuca heterophylla</i> – aprox. 45 000 ha, din care 30 000 în vestul și 15 000 în sudul țării.</p> <p>R4151 Păduri balcanice mixte de cer, <i>Quercus cerris</i> cu <i>Lithospermum purpureocoeruleum</i> – aprox. 6 000 ha.</p> <p>R4152 Păduri dacice de cer, <i>Quercus cerris</i> și carpen, <i>Carpinus betulus</i> cu <i>Digitalis grandiflora</i> - suprafețe reduse de câteva 1000 ha.</p> <p>R4153 Păduri danubian-balcanice de cer, <i>Quercus cerris</i> și gârniță, <i>Q. frainetto</i> cu <i>Crocus flavus</i> – aprox. 105 000 ha, din care 55 000 în sudul și 50 000 în vestul țării.</p> <p>R4154 Păduri danubian-balcanice de gârniță, <i>Quercus frainetto</i> cu <i>Festuca heterophylla</i> – aprox. 27 000 ha.</p> <p>R4155 Păduri danubian-balcanice de gârniță, <i>Quercus frainetto</i> și cer, <i>Q. cerris</i> cu <i>Carex praecox</i> – aprox. 17 000 ha în sudul țării.</p> <p>Total: 445 500 – 450 000 ha</p>
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice tipului de habitat 91 M0 la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație	Descriere
-----	------------	-----------

1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	91m0 păduri balcano – panonice de cer și gorun, pannonian – balcanic turkey oak – sessile oak forests
3.	Distribuția tipului de habitat -hartă-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției tipului de habitat 91 M0
4.	Distribuția tipului de habitat -descriere-	Se găsesc suprafețe relativ mari ai habitatului în cadrul sitului, în următoarele zone: la est-sud-est de Băneasa, precum și un pâlc mic la nord de localitate, la sud de Negureni, la sud și sud-vest de Răzoarele, la sud și sud-est de lacul Iortmac, la sud de drumul județean 391A, spre valea Canaraua Fetii, la nord-est de Goruni, spre valea Canaraua Fetii, între Goruni și Carvăn, precum și unele pâlcuri restrânse la nord de Lipnița.
5.	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândit
6.	Statutul de prezență - management-	Degradată
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0172 Pădurea și valea Canaraua Fetii – Iortmac: 1499,4 ha -11% din suprafața totală a sitului-
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat , raportată la suprafața națională	0,33%
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014

3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație de *Magnopotamion* sau *Hydrocharition*

A. Date generale ale tipului de habitat 3150:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	3150
3.	Denumire habitat	Lacuri eutrofe naturale cu vegetație de <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i> , natural eutrophic lakes with <i>Magnopotamion</i> or <i>Hydrocharition</i> -type vegetation
4.	Palaeartic Habitats - PalHab-	22.13. Permanent eutrophic lakes, ponds and pools 22.41. Free-floating vegetation of mesotrophic waterbodies 22.411 Duckweed covers

		<p>22.412 Frogbit rafts</p> <p>22.413 Water soldier rafts</p> <p>22.415 Salvinia covers</p> <p>22.421 Large pondweed beds</p> <p>22.35 Central Eurasian amphibious communities</p>
5.	Habitatele din România -Hdr-	<p>R2202 Comunități danubiene cu <i>Lemna minor</i>, <i>L. trisulca</i>, <i>Spirodela polyrhiza</i> și <i>Wolffia arrhiza</i></p> <p>R2203 Comunități danubiene cu <i>Salvinia natans</i>, <i>Marsilea quadrifolia</i>, <i>Azolla caroliniana</i> și <i>A. filiculoides</i></p> <p>R2204 Comunități danubiene cu <i>Riccia fluitans</i> și <i>Ricciocarpus natans</i></p> <p>R2205 Comunități danubiene cu <i>Hydrocharis morsus-ranae</i>, <i>Stratiotes aloides</i> și <i>Utricularia vulgaris</i></p> <p>R2206 Comunități danubiene cu <i>Potamogeton perfoliatus</i>, <i>P. gramineus</i>, <i>P. lucens</i>, <i>Elodea canadensis</i> și <i>Najas marina</i></p>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale - AV-	<p>All. <i>Lemnion minoris</i> Bolos et Masclans 1955:</p> <p><i>Lemnetum gibbae</i> Miyawaki et Tx. 1960</p> <p><i>Marsileaetum quadrifoliae -natantis-</i> P. Burescu 2003</p> <p><i>Lemnetum minoris</i> Soó1927</p> <p><i>Lemnetum trisulcae</i> Knapp et Staffers 1962</p> <p><i>Lemno-Spirodeletum</i> Koch 1954</p> <p><i>Spirodeletum polyrhizae</i> W. Koch 1954</p> <p><i>Ricciocarpetum natantis</i>, Segal 1963, R. Tx. 1974</p> <p><i>Riccietum fluitantis</i> Slavnic 1956 em Tx. 1974</p> <p><i>Wolffietum arrhizae</i> Miyawaki et Tx. 1960</p> <p><i>Lemno-Salvinietum natantis</i> Miyawaki et J. Tx. 1960</p> <p><i>Spirodelo-Salvinietum natantis</i> Slavnic 1965</p> <p><i>Lemno-Azolletum caroliniana</i> Nedelcu 1967</p> <p>All. <i>Utricularion vulgaris</i> Passarge 1964</p> <p><i>Lemno-Utricularietum vulgaris</i> Soó1928</p> <p><i>Spirodelo-Aldrovandetum</i> Borhidi et Komlódi 1959</p> <p>All. <i>Hydrocharitum</i> Rübél 1933</p> <p><i>Lemno-Hydrocharitetum morsus-ranae</i>, Oberd. 1957, Pass. 1978</p> <p><i>Stratiotetum aloidis</i> Nowinski 1930</p> <p><i>Ceratophylletum demersi</i> Hild. 1956</p> <p>All. <i>Potamion lucentis</i> Rivas Martinez</p> <p><i>Potamogetonetum lucentis</i> Hueck 1931</p>

		<p><i>Potamogetonetus perfoliati</i> Koch 1926 en Passary 1964 <i>Potamogetoneto perfoliati-Ranunculeto circinati</i> Saner 1937 <i>Potamogetonetus nodosi</i>, Soó1960, Segal 1964 <i>Potamo-Ceratophylletum submersi</i> I. Pop 1962 All. <i>Potamion pussili</i> Vollmar en Hejny 1978 <i>Najadetus minoris</i> Ubriszy 1941 <i>Zannichellietum pedicellatae</i> Nordh 1954 em Pott 1992 <i>Potamogetonetus crispus</i> Soó 927 <i>Potamogetonetus graminei</i> Koch 1926 <i>Potamogetonetus pectinati</i> Carstensen 1955</p>
8.	Tipuri de pădure -TP	Nu e cazul.
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	<p>Este un habitat ce caracterizează bazinele cu ape eutrofice, lacuri, bălți, ghioluri, crovuri, brațe moarte, canale de irigație, canale de drenaj situate pe cursul inferior și mijlociu al celor mai multe râuri din țară, precum și în Delta Dunării. Dezvoltarea și evoluția habitatului cu ape eutrofice este strâns legată de evoluția în postglaciar a întregii rețele hidrografice din România, împreună cu Delta Dunării.</p> <p>Vegetația acvatică a acestor bazine este tristratificată, în sinuzia submersă vegetează speciile unor hidrofite ca <i>Utricularia vulgaris</i>, <i>Utricularia australis</i>, <i>Ceratophyllum submersum</i>, <i>C. demersum</i>, <i>Potamogeton pectinatus</i>, <i>P. pusillus</i>, <i>P. crispus</i>, <i>Ranunculus circinatus</i>, <i>Najas minor</i>, <i>Zannichellia palustris</i> ssp. <i>pedicellata</i>. Stratul natant este ocupat de hidrofitele aparținând speciilor <i>Lemna minor</i>, <i>L. gibba</i>, <i>Marsilea quadrifolia</i>, <i>Spirodela polyrrhiza</i>, <i>Wolffia arrhiza</i>, <i>Trapa natans</i>, <i>Persicaria amphibia</i>, <i>Stratiotes aloides</i>, <i>Potamogeton lucens</i>, <i>P. nodosus</i>. Stratul plantelor emerse cuprinzând hidrofite ca <i>Alisma plantago-aquatica</i>, <i>Alisma lanceolatum</i>, <i>Butomus umbellatus</i>, <i>Sagittaria sagittifolia</i>, <i>Oenanthe aquatica</i>, <i>Mentha aquatica</i>, <i>Berula erecta</i>, <i>Veronica anagallis-aquatica</i>, <i>Sparganium erectum</i> ssp <i>neglectum</i>, <i>Sparganium natans</i> -<i>S. minimum</i>-, <i>Eleocharis palustris</i>, <i>Schoenoplectus lacustris</i>, <i>Typha angustifolia</i>.</p>
10.	Specii caracteristice	<p><i>Lemna minor</i>, <i>L. trisulca</i>, <i>Spirodela polyrrhiza</i>, <i>Riccia fluitans</i>, <i>Ricciocarpus natans</i>, <i>Marsilea quadrifolia</i>, <i>Stratiotes aloides</i>, <i>Ceratophyllum demersum</i>, <i>Potamogeton lucens</i>, <i>P. pectinatus</i>, <i>P. nodosus</i>, <i>P. crispus</i>, <i>Persicaria amphibia</i>, <i>Hydrocharis morsus-ranae</i>, <i>Lemna gibba</i>, <i>Wolffia arrhiza</i>, <i>Aldrovanda vesiculosa</i>, <i>Utricularia vulgaris</i>, <i>Potamogeton perfoliatus</i>, <i>P. gramineus</i>, <i>Ceratophyllum submersum</i>, <i>Salvinia natans</i>, <i>Najas marina</i>, <i>Zannichellia palustris</i>.</p>
11.	Arealul tipului de habitat	Larg răspândit în apele stătătoare dulcicole din toată Europa.

12.	Distribuția în Romania	Ape stagnante, bălți, iazuri, brațe moarte ale râurilor din zona de câmpie și Delta Dunării, R2202 Comunități danubiene cu <i>Lemna minor</i> , <i>L. trisulca</i> , <i>Spirodela polyrhiza</i> și <i>Wolffia arrhiza</i> , ape puțin adânci, din Câmpia Munteniei, lunca și Delta Dunării, Câmpia vestică, Timiș – Bega, Criș, R2203 Comunități danubiene cu <i>Salvinia natans</i> , <i>Marsilea quadrifolia</i> , <i>Azolla caroliniana</i> și <i>A. Filiculoides</i> -, canalele obturate din Câmpia Munteniei, Comana, Mogoșoaia, Căldărușani, cu ape stagnante, adesea reofile, puțin profunde, semiumbrite, cu temperatura medie anuală de 10,50 C°, R2204 Comunități danubiene cu <i>Riccia fluitans</i> și <i>Ricciocarpus natans</i> , lunca și Delta Dunării, Banat, Lugoj, Timiș – Bega, în ape și canale cu apă stătătoare sau foarte lin curgătoare cu depuneri sau suspensii de material organic -R2205 Comunități danubiene cu <i>Hydrocharis morsus-ranae</i> , <i>Stratiotes aloides</i> și <i>Utricularia vulgaris</i> -, Crișana, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea, Delta Dunării, în ape permanente -R2206 Comunități danubiene cu <i>Potamogeton perfoliatus</i> , <i>P. gramineus</i> , <i>P. lucens</i> , <i>Elodea canadensis</i> și <i>Najas marina</i> -.
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național -ha-	Nu există date exacte pentru suprafața totală națională. R2202 Comunități danubiene cu <i>Lemna minor</i> , <i>L. trisulca</i> , <i>Spirodela polyrhiza</i> și <i>Wolffia arrhiza</i> : aprox. 2000 - 3000 ha R2206 Comunități danubiene cu <i>Potamogeton perfoliatus</i> , <i>P. gramineus</i> , <i>P. lucens</i> , <i>Elodea canadensis</i> și <i>Najas marina</i> : aprox. 50 - 100 ha
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice tipului de habitat 3150 la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație de <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i> , natural eutrophic lakes with <i>Magnopotamion</i> or <i>Hydrocharition</i> -type vegetation
3.	Distribuția tipului de habitat -hartă-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției tipului de habitat 3150
4.	Distribuția tipului de habitat -descriere-	Habitatul este prezent pe suprafețe mari în lacul Oltina, sub forma unor fâșii de 100 – 200 m în zona marginală, urmând forma lacului. Se găsește un pâlc redus al habitatului la ferma de pești din Dunăreni, la marginea lacului Dunăreni.
5.	Statutul de prezență -spațial-	Marginală

6.	Statutul de prezență -management-	Naturală
7.	Suprafața tipului de habitat	Habitatul nu figurează pe Formularul Standard al sitului.
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat , raportată la suprafața națională	Nu există suficiente date.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie - Septembrie/2014

2.3.3 Specii de floră și faună pentru care a fost declarată aria naturală protejată

Speciile de interes comunitar pentru care a fost declarat Situl Natura 2000 ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac sunt prezentate în tabelele următoare:

Specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

COD SPECIE	DENUMIRE SPECIE
2125	<i>Potentilla emilii-popii</i>
4067	<i>Echium russicum</i>

Specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

COD SPECIE	DENUMIRE SPECIE
1088	<i>Cerambyx cerdo</i>
4053	<i>Paracaloptenus caloptenoides</i>
4033	<i>Erannis ankeraria</i>
1060	<i>Lycaena dispar</i>
1078	<i>Callimorpha quadripunctaria</i>
1052	<i>Euphydrias maturna</i>
1083	<i>Lucanus cervus</i>
4043	<i>Pseudophilotes bavius</i>
1074	<i>Eriogaster catax</i>

Specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

COD SPECIE	DENUMIRE SPECIE
1130	<i>Aspius aspius</i>
1124	<i>Gobio albipinnatus</i>
1145	<i>Misgurnus fossilis</i>
2522	<i>Pelecus cultratus</i>
1134	<i>Rhodeus sericeus amarus</i>

Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

COD SPECIE	DENUMIRE SPECIE
1219	<i>Testudo graeca</i>
1217	<i>Testudo hermanni</i>
1220	<i>Emys orbicularis</i>
1188	<i>Bombina bombina</i>

Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

COD SPECIE	DENUMIRE SPECIE
2635	<i>Vormela peregusna</i>
1302	<i>Rhinolophus mehelyi</i>
1355	<i>Lutra lutra</i>
1310	<i>Miniopterus schreibersi</i>
1321	<i>Myotis emarginatus</i>
1304	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>
1303	<i>Rhinolophus hipposideros</i>
1335	<i>Spermophilus citellus</i>

Speciile de păsări de interes comunitar pentru care a fost declarat Situl Natura 2000 ROSPA 0008 Băneasa – Canaraua Fetei sunt prezentate în tabelul următor:

COD SPECIE	DENUMIRE SPECIE
-------------------	------------------------

A090	<i>Aquila clanga</i>
A404	<i>Aquila heliaca</i>
A031	<i>Ciconia ciconia</i>
A030	<i>Ciconia nigra</i>
A081	<i>Circus aeruginosus</i>
A082	<i>Circus cyaneus</i>
A083	<i>Circus macrourus</i>
A084	<i>Circus pygargus</i>
A429	<i>Dendrocopos syriacus</i>
A098	<i>Falco columbarius</i>
A097	<i>Falco vespertinus</i>
A075	<i>Haliaeetus albicilla</i>
A092	<i>Hieraaetus pennatus</i>
A094	<i>Pandion haliaetus</i>
A072	<i>Pernis apivorus</i>
A234	<i>Picus canus</i>
A255	<i>Anthus campestris</i>
A215	<i>Bubo bubo</i>
A338	<i>Lanius collurio</i>
A246	<i>Lullula arborea</i>
A224	<i>Caprimulgus europaeus</i>
A307	<i>Sylvia nisoria</i>
A077	<i>Neophron percnopterus</i>
A089	<i>Aquila pomarina</i>
A403	<i>Buteo rufinus</i>
A080	<i>Circaetus gallicus</i>
A402	<i>Accipiter brevipes</i>
A243	<i>Calandrella brachydactyla</i>
A231	<i>Coracias garrulus</i>
A339	<i>Lanius minor</i>
A242	<i>Melanocorypha calandra</i>
A236	<i>Dryocopus martius</i>
A379	<i>Emberiza hortulana</i>
A238	<i>Dendrocopos medius</i>

Speciile de păsări de interes comunitar pentru care a fost declarat Situl Natura 2000 ROSPA0054 Lacul Dunăreni sunt prezentate în tabelul următor:

COD SPECIE	DENUMIRE SPECIE
A393	<i>Phalacrocorax pygmeus</i>
A020	<i>Pelecanus crispus</i>
A022	<i>Ixobrychus minutus</i>
A023	<i>Nycticorax nycticorax</i>
A034	<i>Platalea leucorodia</i>
A397	<i>Tadorna ferruginea</i>
A060	<i>Aythya nyroca</i>
A196	<i>Chlidonias hybridus</i>
A293	<i>Acrocephalus melanopogon</i>
A229	<i>Alcedo atthis</i>
A029	<i>Ardea purpurea</i>
A024	<i>Ardeola ralloides</i>
A396	<i>Branta ruficollis</i>
A138	<i>Charadrius alexandrinus</i>
A197	<i>Chlidonias niger</i>
A031	<i>Ciconia ciconia</i>
A080	<i>Circaetus gallicus</i>
A081	<i>Circus aeruginosus</i>
A027	<i>Egretta alba</i>
A026	<i>Egretta garzetta</i>
A135	<i>Glareola pratincola</i>
A075	<i>Haliaeetus albicilla</i>
A131	<i>Himantopus himantopus</i>
A176	<i>Larus melanocephalus</i>
A177	<i>Larus minutus</i>
A094	<i>Pandion haliaetus</i>
A019	<i>Pelecanus onocrotalus</i>
A151	<i>Philomachus pugnax</i>
A032	<i>Plegadis falcinellus</i>
A132	<i>Recurvirostra avosetta</i>
A195	<i>Sterna albifrons</i>
A193	<i>Sterna hirundo</i>

A307	<i>Sylvia nisoria</i>
A166	<i>Tringa glareola</i>
A170	<i>Phalaropus lobatus</i>

Speciile de păsări de interes comunitar pentru care a fost declarat Situl Natura 2000 ROSPA0056 Lacul Oltina sunt prezentate în tabelul următor:

COD SPECIE	DENUMIRE SPECIE
A393	<i>Phalacrocorax pygmeus</i>
A019	<i>Pelecanus onocrotalus</i>
A020	<i>Pelecanus crispus</i>
A396	<i>Branta ruficollis</i>
A397	<i>Tadorna ferruginea</i>
A060	<i>Aythya nyroca</i>
A293	<i>Acrocephalus melanopogon</i>
A229	<i>Alcedo atthis</i>
A029	<i>Ardea purpurea</i>
A024	<i>Ardeola ralloides</i>
A138	<i>Charadrius alexandrinus</i>
A196	<i>Chlidonias hybridus</i>
A197	<i>Chlidonias niger</i>
A031	<i>Ciconia ciconia</i>
A030	<i>Ciconia nigra</i>
A080	<i>Circaetus gallicus</i>
A081	<i>Circus aeruginosus</i>
A038	<i>Cygnus cygnus</i>
A027	<i>Egretta alba</i>
A026	<i>Egretta garzetta</i>
A135	<i>Glareola pratincola</i>
A075	<i>Haliaeetus albicilla</i>
A131	<i>Himantopus himantopus</i>
A022	<i>Ixobrychus minutus</i>
A176	<i>Larus melanocephalus</i>
A177	<i>Larus minutus</i>
A023	<i>Nycticorax nycticorax</i>
A094	<i>Pandion haliaetus</i>
A151	<i>Philomachus pugnax</i>

A034	<i>Platalea leucorodia</i>
A032	<i>Plegadis falcinellus</i>
A132	<i>Recurvirostra avosetta</i>
A195	<i>Sterna albifrons</i>
A193	<i>Sterna hirundo</i>
A307	<i>Sylvia nisoria</i>
A166	<i>Tringa glareola</i>
A170	<i>Phalaropus lobatus</i>

2.3.3.1 . Plante

Date referitoare la speciile de floră și faună pentru care a fost declarată aria naturală protejată

Speciile de floră și faună pentru care a fost declarată aria naturală protejată vor fi descrise din punctul de vedere al existenței acestora în aria naturală protejată și al caracteristicilor pe care acestea le au în general sau în mod special în cadrul acesteia, după cum urmează:

A. Date generale ale speciei: date care sunt general valabile pentru specia respectivă indiferente de locul unde aceasta este întâlnită/semnalată

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate: date care sunt caracteristice speciei în cadrul ariei studiate.

2125 *Potentilla emilii-popii*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS	2125
2	Denumirea științifică	<i>Potentilla emilii-popii</i> Nyár.
3	Denumirea populară	Cinci degete
4	Statutul de conservare în România	Convenția de la Berna – Anexa I – Specii care necesită măsuri specifice de conservare a habitatului. OUG 57/2007 – Anexa 3, Legea 49/2011. – Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică, VU- vulnerabil, – cf. Dihoru & Negrean, 2009
5	Descrierea speciei	Plantă înaltă de 15 – 35 cm, din familia Rosaceae, cu 1 – 3 tulpini florifere erecte cu peri albi, lungi, viloși și patenți, amestecați cu peri și mai lungi

		ondulați și crispuli, formând un indument setulos. Frunzele fasciculelor bazale sterile sunt lung pețiolate, cu 5, - 7, foliole, alungit, lanceolate cu 5 – 7 dinți pe ambele margini. Frunzele tulpinale sunt asemănătoare frunzelor bazale, 5 – foliolate, cele superioare sunt 5 – foliolate până la ternate sau 1 – foliolate, cu foliole alungit ovate – liniar lanceolate, cu 1 – 3 dinți terminali. Stipelele sunt laciniate, cele superioare mari, penat multifidate. Toate frunzele pe față sunt aproape verzi, pe dos au toment omogen, acoperind complet epiderma, format din peri ondulați, crispuli, deși, și peri mai lungi, flexibili. Inflorescența este îngrămădit cimos corimboasă, aproape capituliformă abundent viloasă și glanduloasă. Sepalele externe sunt de lățimea celor interne, însă mult mai lungi, și la maturitate lung acuminat. Petalele sunt palid galbene, aproape egale sau mai lungi decât sepalele. Carpelele sunt de 1,5 mm lungime, crenate și rugoase.
6	Perioade critice	Perioada de înflorire: lunile mai-iunie.
7	Cerințe de habitat	Specie perenă, xerofilă, termofilă. Crește în locuri aride, stâncoase, ierboase, sau grohotișuri însorite, uneori la margini de pădure sau tufăriș, pe soluri calcaroase.
8	Arealul speciei	Subendemism dobrogean, răspândit în Bulgaria de nord-est și România de sud-est.
9	Distribuția în România	Răspândită în Dobrogea, Topolog, Dealul Tușan-Măgurele, Valul lui Traian, Adamclisi, Coroana, Rezervațiile Pădurea Dumbrăveni, Pădurea Canaraua Fetii, Pădurea Esehioi, Dealul Alah Bair, Pădurea Hagieni, Independența.
10	Populația națională	Nu există date suficiente.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
	Specia	<i>Potentilla emilii-popii</i> Nyár.
2.	Informații specifice speciei	Răspândită în asociațiile alianței <i>Pimpinello – Thymion</i> . Se găsește pe coastele calcaroase ale falezelor din zona Rezervației Canaraua Fetii. Populațiile sunt foarte reduse datorită dificultăților de reproducere.
3.	Distribuția speciei harta distribuției	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Potentilla emilii-popii</i>

4.	Distribuția speciei interpretare	S-au găsit două populații în sit, pe coastele calcaroase din imediata vecinătate nordică a Rezervației Canaraua Fetii -neinclusă în rezervație-, și în sudul rezervației, pe faleza vestică.
5.	Statutul de prezență temporal	Rezidentă.
6.	Statutul de prezență -spațial-	Izolată.
7.	Statutul de prezență management	Nativă.
8.	Abundență	Aproximativ 5900 - 6000 de exemplare în total în sit.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014.

4067 *Echium russicum*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	4067
2	Denumirea științifică	<i>Echium russicum</i> J. F. Gmel.
3	Denumirea populară	Capul șarpelui
4	Statutul de conservare în România	Convenția de la Berna – Anexa I – Specii care necesită măsuri specifice de conservare a habitatului. OUG 57/2007 – Anexa 3, Legea 49/2011. – Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică.
5	Descrierea speciei	Plantă înaltă de 30 – 90 cm, din familia Boraginaceae, cu tulpină erectă, cilindrică, acoperită cu peri rigizi, setiformi, albi, tuberculați la bază și peri scurți și moi. Rădăcina este pivotantă. Frunzele bazale liniar lanceolate formează rozetă. Frunzele tulpinale liniar lanceolate, atenuate în pețiol scurt, acute, cele inferioare lungi de 7 – 10 cm, late de 5 – 10 cm, cele superioare descrescente. Inflorescența este cilindrică, de 25 – 30 cm lungime, formată din numeroase cincine scurte îndesuite, bracteate. Florile sunt roșii închiși, scurt pedicelate. Laciniile caliciului sunt liniar lanceolate, acuminat, acoperite cu peri lungi, setiformi. Corola este tubuloasă, slab infundibuliformă, de 12 – 17 mm lungime, ușor curbată și bilabiată, cu 5 lobi, tubul corolei fiind minim de două ori

		mai lung decât caliciul. Staminele sunt 5, cu filamente roșietice, mult exserte din corolă. Stilul este lung, pubescent, de asemenea exsert, cu stigmat subcapitat. Nuculele sunt oblic ovoidale, trigone, zgrăbunțoase, cu baza plană, la vârf acute, de 2 – 3 mm.
6	Perioade critice	Perioada de înflorire: lunile iunie-iulie.
7	Cerințe de habitat	Specie anuală – bienală, subtermofilă, xeromezofilă. Este răspândită prin pajiști stepice și tufărișuri, livezi și fânețe, din zona de câmpie până în etajul gorunului.
8	Arealul speciei	Element ponto-panonic, continental, din punct de vedere biogeografic, răspândit în Europa Centrală și de Sud-Est, din Austria, prin Balcanii de est, sudul Rusiei europene, până în sudul Munților Caucazului și Asia de Sud-Vest.
9	Distribuția în România	Răspândită în toată țara. Specie rară în Dobrogea, semnalată din: Măcin, Greci, Luncavița, Telița, Malcoci, Teche, Platoul Babadag, Dobromir, Canaraua Fetii, Esehioi, Hagieni și Pădurea Dumbrăveni.
10	Populația națională	Nu exista date suficiente
11	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	<i>Echium russicum</i> J. F. Gmel.
2.	Informații specifice speciei	Extrem de rar în Dobrogea, nu s-a găsit în sit în sezonul de evaluare pe teren din 2014.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Nu s-a găsit în situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac.
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Nu e cazul.
5.	Statutul de prezență -temporal-	Prezență incertă.
6.	Statutul de prezență -spațial-	Prezență incertă. Nu s-a regăsit în sit în timpul căutării sistematice, în perioada de înflorire a speciei din etapa de evaluare pe teren din vara 2014. De asemenea nu s-a notat prezența speciei în zona sitului în ultimul deceniu -comunic. pers. M. Petrescu 2014-.
7.	Statutul de prezență -management-	Nativă.

8.	Abundență	Prezență incertă.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie-Septembrie 2014

2327 *Himantoglossum jankae* Somlyay, Kreutz & Óváry

A. Date generale ale speciei:

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	2327
2	Denumirea științifică	<i>Himantoglossum jankae</i> Somlyay, Kreutz & Óváry
3	Denumirea populară	Ouăle popii
4	Statutul de conservare în România	<p>Convenția de la Berna – Anexa I – Specii care necesită măsuri specifice de conservare a habitatului.</p> <p>OUG 57/2007 – Anexa 3, Legea 49/2011. – Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică.</p> <p>Legea 69/1994 - CITES Appendix II -</p> <p>EN -periclitat- – cf. Boșcaiu et al., 1994</p> <p>R -rar- – cf. Oltean et al., 1994</p>
5	Descrierea speciei	<p>Plantă înaltă de 30 – 110 cm, din familia <i>Orchidaceae</i>. Tuberculi întregi alungiți sau sferici. Tulpină spre vârf slab muchiată. Frunze ovate – oblong lanceolate cu baza vaginată, reticulat nervate, puțin cărnoase, la început verzi-albăstruie, ofilesc la timpul înfloririi. Inflorescență laxă cu -10-- 20 – 40 --75- flori. Labelul florilor trilobat, închis roșu-purpuriu, la bază alburiu sau crem, cu macule papilate purpurii, mult mai lung decât celelalte tepale, care formează un coif. Lobul mijlociu al labelului divizat până la 50 mm adâncime. Pinten la înflorire până la 8 mm.</p>
6	Perioade critice	Perioada de înflorire: lunile mai-iunie.
7	Cerințe de habitat	Specie perenă, xeromezofilă, subtermofilă, răspândită sporadic în zonele de stepă-silvostepă, prin tufișuri, rariți și margini de pădure, coaste înierbate, pe sol calcaros.
8	Arealul speciei	Europa Centrală și de Sud -Slovia, Ungaria, România, Peninsula Balcanică-, Asia Mică -Nordul Turciei-.
9	Distribuția în România	Răspândit în Dobrogea, Moldova, Oltenia, Crișana, Banat, Transilvania, Muntenia.
10	Populația națională	Nu există date suficiente.

11	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă.
----	---	---------------

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	<i>Himantoglossum jankae</i> Somlyay, Kreutz & Óváry
2.	Informații specifice speciei	Numele actual valid al speciei este <i>Himantoglossum hircinum</i> -L.- Spreng. subsp. <i>caprinum</i> -M. Bieb.- H. Sund. Flora României menționează doar <i>Himantoglossum hircinum</i> -L.- Spreng. larg răspândit în țară. Sârbu et al. -2013- consideră, că <i>Himantoglossum caprinum</i> -M. Bieb.- Spreng. crește numai în Crimeea și specia citată din Slovacia, Ungaria, România, Peninsula Balcanică și Nordul Turciei este <i>Himantoglossum jankae</i> Somlyay, Kreutz & Óváry. - citat eronat până acum-.
3.	Distribuția speciei harta distribuției	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Himantoglossum jankae</i>
4.	Distribuția speciei interpretare	Specia s-a găsit în situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac în două locații -deși nu figurează pe Formularul Standard al sitului. Amândouă populații sunt relativ restrânse. O populație se găsește în liziera pădurii situate la sud-est de lacul Iortmac, în apropierea drumului comunal 51A. Cealaltă populație se găsește în poienițele pădurii la sud de Rezervația Canaraua Fetii -în afara rezervației-, în apropierea graniței Româno - Bulgare. S-a mai găsit o populație în afara sitului, în zona Carvăn, pe Dealul Tasi.
5.	Statutul de prezență temporal	Rezident.
6.	Statutul de prezență spațial	Izolat.
7.	Statutul de prezență management	Nativă.
8.	Abundență	Extrem de rară. Specia s-a găsit într-un număr total de 29 de exemplare în sit, la care se adaugă un număr de aproximativ 42 exemplare din afara sitului, de pe Dealul Tasi.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie 2014

1428 *Marsilea quadrifolia* L

A. Date generale ale speciei:

Nr.	Informație	Descriere
-----	------------	-----------

1	Cod Specie - EUNIS	1428
2	Denumirea științifică	<i>Marsilea quadrifolia</i> L.
3	Denumirea populară	Trifoi cu patru foi
4	Statutul de conservare în România	Convenția de la Berna – Anexa I – Specii care necesită măsuri specifice de conservare a habitatului. OUG 57/2007 – Anexa 3, Legea 49/2011. – Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică.
5	Descrierea speciei	Feriguță din familia <i>Marsileaceae</i> , cu rizom subțire, repent și ramificat, frunză lung pețiolată și patru-foliată, sporocarpi aproape sferici și protal cu 1 – 2 lobi filiformi. Plantă glabră, până la 20 cm înălțime, cu rădăcină fixată, și limbul frunzei natantă, cu foliole obovat-cuneate, cu marginea întreagă. Pe pedicelii secundari, de la baza pețiolului foliat nasc sporocarpii apropae sferici, turtiți lateral, alipit păroși, așezați orizontal. Se cunosc două forme, una acvatică, cu frunze natante, cealaltă terestră, cu frunze erecte aeriene.
6	Perioade critice	Sporocarpii apar în lunile septembrie – octombrie.
7	Cerințe de habitat	Este răspândită pe marginea lacurilor eutrofe, ape stagnante și mlaștini de șes, în apă de adâncimi reduse -până la 40 – 50 cm.
8	Arealul speciei	Este răspândită în Europa Centrală, Caucaz, Siberia de vest, până în Asia de est, și s-a stabilit și în America de Nord.
9	Distribuția în România	Următoarele situri de importanță comunitară au fost desemnate pentru protecția speciei: Lunca Teuzului, Diosig, Crișul Alb, Crișul Repede amonte de Oradea, Lunca Timișului, Scroviștea, Valea Călmățuiului, Râul Prut, Defileul Mureșului, Brațul Măcin, Câmpia Ierului, Comana, Cefa, Ciuperceni – Desa, Călimani – Gurghiu, Coridorul Jiului, Porțile de Fier, Câmpia Careiului, Delta Dunării. În general se poate regăsi în țară în Transilvania, Crișana, Banat, Oltenia, Muntenia, și Dobrogea, în zone umede, cu apă stagnantă.
10	Populația națională	Nu exista date suficiente.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	1428 <i>Marsilea quadrifolia</i> L.
2.	Informații specifice speciei	Specia nu figurează pe formularul standard al sitului, deși este semnalat de literatura de specialitate din zona lacului Oltina.
3.	Distribuția speciei - harta distribuției-	

		A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Marsilea quadrifolia</i>
4.	Distribuția speciei - interpretare-	Specia s-a găsit pe malul lacului Oltina, în partea nord-estică a acestuia.
5.	Statutul de prezență - temporal-	Rezident.
6.	Statutul de prezență - spațial-	Izolată.
7.	Statutul de prezență - management-	Nativă.
8.	Abundență	Specia s-a găsit pe o suprafață de aproximativ 1,7 ha, cu o abundență -acoperire- de 15%.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014

2.3.3.2 Nevertebrate

1088 *Cerambyx cerdo*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1088
2	Denumirea științifică	<i>Cerambyx cerdo</i> -Linnaeus, 1758-
3	Denumirea populară	Română: Croitorul mare al stejarului Engleză: Great Capricorn Beetle
4	Statutul de conservare în România	VU / Vulnerabil /Vulnerable -Tatole et al. 2008
5	Descrierea speciei	Taxonomie. Specia <i>Cerambyx cerdo</i> -Linnaeus, 1758- face parte din Ordinul Coleoptera, Superfamilia Chrysomeloidea, Familia Cerambycidae, Subfamilia Cerambycinae. Descrierea morfologică. Este unul din cele mai mari coleoptere europene. Lungimea corpului este de 23-55 mm, culoarea neagră cu nuanțe de maro și marginile elitrelor roșietice. Partea ventrală și picioarele sunt acoperite cu perișori gri. Antenele sunt lungi și depășesc lungimea corpului la mascul, la femelă sunt puțin mai scurte decât corpul. Pronotul este lucios, cu zbârcituri discoidale, mai mult sau

		<p>mai puțin regulate. Elitrele au la bază o rugozitate puternică, care devine mai fină spre partea apicală. Pubescenta elitrelor este fină, puțin aparentă. Primele două articole ale tarsului posterior au pe partea ventrală un șanțuleț longitudinal, median.</p> <p>Biologie și ecologie: Este o specie xilografă, preferă pădurile bătrâne cu esențe foioase, în special cele de cvercine. Uneori poate fi întâlnită și în parcuri. Arborii cu ramurile uscate atrag femelele. Adulții sunt crepusculari și nocturni, ziua se ascund în coronamentul arborilor și în scorburi, dar în perioada de împerechere sunt activi pe trunchiul copacilor. Se hrănesc cu seva copacilor infiltrată prin fisurile din scoarță, respectiv pe fructe coapte. Ciclul de viață este de 3-5 ani. Femelele depun în jur de 300 ouă. Ouăle sunt depuse în părțile moarte ale trunchiurilor bătrâni, însorite. Îmediat după eclozare adulții ierneză, emerg doar în primăvara anului următor. Adulții sunt activi în perioada mai-august. Zboară pe distanțe foarte scurte, de obicei sub 500 m de la locul de emergență.</p>
6	Perioade critice	<p>Perioada critică pentru adulți este perioada de activitate și de reproducere, și anume lunile iunie-iulie. Adulții devin activi la lăsarea serii, zburând pe distanțe foarte scurte, câteva zeci sau sute de metri. Au un zbor lent, astfel pe drumurile publice sunt loviți și uciși de autovehicule. Sunt atrași de lumină artificială din iluminatul public sau privat ,mai ales de becuri cu vapori de Hg. Indivizii atrași de lumina artificială nu se vor întoarce în habitat, de obicei datorită impactului cu suportul becului sau alte corpuri solide din zona becului, indivizii cad la sol și mor, sau sunt uciși de prădători.</p> <p>Perioada critică pentru restul stadiilor de dezvoltare a ciclului biologic -ou, larvă, pupă este permanentă. Scoaterea trunchiurilor copacilor bătrâni de <i>Quercus</i> spp. din habitat în care sunt depuse ouă, sau în care se află larve ori pupe de <i>Cerambyx cerdo</i> pentru prelucrare sau utilizarea ca lemne de foc conduc automat la uciderea indivizilor aflate în stadii preimaginale.</p>
7	Cerințe de habitat	<p>Habitatul speciei <i>Cerambyx cerdo</i> cuprinde mai ales pădurile de cvercine -în Europa Centrală preponderent <i>Quercus robur</i> și <i>Quercus petraea</i>- în componența căreia intră arbori bătrâni parțial uscați. Larvele se dezvoltă și pe alte specii de arbori -<i>Castanea</i>, <i>Betula</i>, <i>Salix</i>, <i>Ulmus</i>, <i>Juglans</i>, <i>Coryllus</i>, <i>Fagus</i>, <i>Caprinus</i> și altele asemenea Pentru reproducere au nevoie de copaci bătrâni însoriți de la marginea pădurii sau arbori izolați. De obicei nu părăsesc habitatul forestier.</p>
8	Arealul speciei	<p>Specie vest-paleartică, arealul speciei cuprinde aproape toată suprafața Europei, mai ales zona estică, centrală și sudică, în partea nordică a continentului specia și-a redus arealul, zona Mediteraneană și Caucazul. A fost semnalat din următoarele țări din statele Uniunii Europene: Austria, Belgia, Bulgaria, Cehia, Germania, Grecia, Estonia, Spania, Franța, Ungaria, Italia, Lituania, Letonia, Malta, Olanda, Polonia, Portugalia, România, Slovacia, Suedia. În Marea Britanie este</p>

		considerat specie extinsă. A mai fost semnalat și din alte state europene -Serbia, Croația, Elveția, Republica Moldova, Ucraina, Belarusia-, respectiv în afara continentului european din Georgia, Azerbaidjan, Iran, Maroc, Turcia și Tunisia.
9	Distribuția în România	În România specia este prezentă mai ales în zonele cu păduri de gorun, <i>Quercus petraea</i> . A fost semnalat din toate zonele țării, dar este mai răspândită în sudul și estul României -Tatole et al. 2009.
10	Populația națională	Nu există astfel de date.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă – date insuficiente sau nesigure.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1	Specia	<i>Cerambyx cerdo</i> -Linnaeus, 1758- Cod unic: 1088 Specia este listată în Anexele II și IV al Directivei Habitare, respectiv Anexele 3 și 4A din Legea 49/2011.
2	Informații specifice speciei	Specia a fost semnalată în tipul de habitat 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Cerambyx cerdo</i>
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia a fost semnalată în corpurile de pădure situate la sud de localitatea Negureni, respectiv în Pădurea Cogea Cor, la est de localitatea Băneasa. Habitatul potențial al speciei cuprinde toate corpurile de păduri din tipul de habitat 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun.
5	Statutul de prezență -temporal-	Rezident
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	Nativă
8	Abundență	Rară

9	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/ 2014
---	---	-----------------------

4053 *Paracaloptenus caloptenoides*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	4053
2	Denumirea științifică	<i>Paracaloptenus caloptenoides</i> -Brunner von Wattenwyl 1861-
3	Denumirea populară	Calul dracului -după Tatole et al. 2009
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabilă -VU; Vulnerable, după Tatole et al. 2009
5	Descrierea speciei	<p>Taxonomie. Specia <i>Paracaloptenus caloptenoides</i>, Brunner von Wattenwyl 1861 face parte din Ordinul Orthoptera, Superfamilia Acridoidea, Familia Acrididae, Subfamilia Calliptaminae.</p> <p>Descrierea morfologică. Specia micropteră, are corpul de culoare brună, uneori roșcată sau cenușie. Masculii sunt vizibil mai mici decât femelele, lungimea corpului este de aproximativ 16-18 mm la mascul și 24-30 mm la femelă. Prosternul prezintă un tubercul ușor aplatizat. Tegminele sunt scurte -2-5 mm, rotunjite la capăt, atingând marginea posterioară a primului tergite abdominal. Tibiile posterioare sunt roșii. La mascul, cercii sunt foarte bine dezvoltati, iar lobul dorsal apical al cercului este puțin mai lung decât cel ventral. Epifalusul este trapezoidal. Specia nu stridulează.</p> <p>Habitat natural și biologie. Specie geofilă, termofilă care preferă poienile și lizierele xerofile ale pădurilor din zona de câmpie și deal cu vegetație mărunță, sub 10 cm dispusă în mozaic cu petece în care se vede substratul. Specia are o singură generație anuală. Larvele eclozează din ouăle hibernante, depuse în stratul superficial al solului. Adulții apar masiv în a doua jumătate a lunii iulie și se pot observa până la sfârșitul lunii septembrie. Se hrănesc cu speciile de vegetație din habitat. Specia este sensibilă la infecții fungice, astfel perioade ploioase indivizii mor în număr semnificativ. Se deplasează pe distanțe foarte scurte, din acest motiv distribuția speciei în habitat este foarte localizată.</p>
6	Perioade critice	Începând cu mijlocul lunii aprilie și continuând cu luna mai specia trece prin cea mai dificilă perioadă ce corespunde cu emergența larvelor, apoi

		urmează o perioadă de creștere și dezvoltare a larvelor care de asemenea este dificilă până în luna iulie când are loc procesul de apariție a adulților urmând o perioadă dificilă cea de căutare a partenerilor. Perioadele enumerate corespund cu activitățile de pășunat și/sau cosit din pajiștile preferate de larve și adulți de pe lângă lizierele pădurii.
7	Cerințe de habitat	Specie geobiontă, <i>Paracaloptenus caloptenoides</i> preferă pajiștile xerofile cu vegetație scurtă. Este caracteristică stepelor cu vegetație arbustivă pe substrat calcaros. Preferă vegetația abundentă xerofitică, în general specii din familia Gramineae, stâncării, în general solul este sărăcăcios cu substrat de lipsit de detritus organic; preferă acele zone ale habitatului cu luminozitate maximă și perioadă lungă de lumină.
8	Arealul speciei	Este o specie ponto-mediteraneeană, care trăiește în estul bazinului mediteraneean și în jurul Mării Negre. A fost semnalat din Austria, Ungaria, țările fostei Iugoslavii, România, Moldova, Ucraina, Turcia și Grecia.
9	Distribuția în România	Specia a fost semnalată din sud-vestul țării, Domogled, Valea Cernei, din estul și sud-estul Moldovei, respectiv din Dobrogea. În estul României, în Moldova și Dobrogea specia este foarte rară, Iorgu 2009, 2011, Iorgu & Pisciă 2008, Iorgu et al. 2009, Lupu 2012, Tatole et al. 2009.
10	Populația națională	Nu există astfel de date.
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților raportate în literatură și comunicări verbale din partea dr. Ionuț Iorgu -Muzeul Grigore Antipa-, fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	<i>Paracaloptenus caloptenoides</i> , Brunner von Wattenwyl 1861 Cod unic: 4053 Specia este listată în Anexele II și IV al Directivei Habitate, respectiv Anexele 3 și 4A din Legea 49/2011.
2.	Informații specifice speciei	Specia are o singură semnalare din Dobrogea. Nu a fost semnalată în situl ROSCI0172 Valea și Canaraua Fetii – Iortmac în anul 2014.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Nu a fost semnalat în situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac în anul 2014.
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Specia nu a fost semnalată în anul 2014 în ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac. A fost identificat habitat potențial în zona Canafarua Fetii, în tipul de habitat 40C0 * Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice, respective la marginea pădurilor din tipul de habitat 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos.

5.	Statutul de prezență - temporal-	rezident
6.	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7.	Statutul de prezență - management-	nativă
8.	Abundență	prezență incertă
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/2014

4033 *Erannis ankeraria*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	4033
2	Denumirea științifică	<i>Erannis ankeraria</i> , Staudinger, 1861
3	Denumirea populară	Cotarul lui Anker, după Székely 2011
4	Statutul de conservare în România	Taxon cu informație deficitarăDD, Data Deficient- după Rákosy, Goia & Kovács 2003
5	Descrierea speciei	<p>Taxonomie. Specia <i>Erannis ankeraria</i> , Staudinger, 1861- face parte din Ordinul Lepidoptera, Superfamilia Geometroidea, Familia Geometridae, Subfamilia Ennominae.</p> <p>Descrierea morfologică. Este un geometrid cu aripile gălbui-cenușii, cele anterioare cu două benzi subțiri transversal, brune. Aripile posterioare sunt albicioase, fără bandă transversală. Franjurile aripilor au o culoare brun-deschisă. Se poate confunda ușor cu specii asemănătoare:<i>Erannis defoliaria</i>, <i>Alsophila aceraria</i>, <i>Agripis aurantiaria</i>, însă acestea zboară toamna târzie. Singura specie care zboară odată cu <i>E.ankeraria</i>, și se poate conduda cu aceasta, este <i>Agriopis marginaria</i>, însă această din urmă are la partea terminal a nervurilor de pe aripile anterioare câte un punct de culoare întunecată.</p> <p>Femelele sunt aptere, fără rudimente de aripi, de culoare cenușiu-gălbui, cu puncte și pete negre pe abdomen, torace și picioare.</p> <p>Habitatul natural și biologie. Trăiește în păduri de stejar pufos, <i>Quercus pubescens</i> și mojdrean <i>Fraxinus ornus</i>, de pe pantele înșorite, xerotherme, calcaroase.</p>

		Masculii zboară primăvara devreme, în funcție de starea vremii chiar de la mijlocul lunii februarie, uneori până la începutul lunii aprilie. După datele de observații din Ungaria, vârful curbei de zbor este atins înainte de înflorirea cornului, <i>Cornus mas</i> , iar adulții se hrănesc mai ales pe inflorescențele acestei plante. Perioada de zbor al speciei durează aproximativ două săptămâni. Sunt fluturi nocturni, încep zborul după amurg, pe la orele 18-19 seara. Femelele se pot întâlni pe trunchiurile copacilor. Larvele se hrănesc mai ales pe frunzele stejarului pufos și a mojdreanului.
6	Perioade critice	Tot anul. Defrișările pădurilor de stejar pufos în orice perioadă a anului pot afecta direct specia, care se dezvoltă pe acești arbori în toate stadiile de dezvoltare. Femelele fiind aptere, nu părăsesc trunchiul copacilor.
7	Cerințe de habitat	Specia este legată de prezența pădurilor de stejar pufos aflate în stare naturală pe pantele însoțite, mai ales pe substrat calcaros. Calitatea habitatului este influențat și de prezența altor specii vegetale lemnoase, cum sunt mojdreanul <i>Fraxinus ornus</i> , citat ca și plantă gazdă, respectiv cornul <i>Cornus mas</i> , ca bază trofică pentru adulți, cărpinița <i>Carpinus orientalis</i> și altele asemenea
8	Arealul speciei	Specia a fost decrisă din Ungaria. Este un element adriato-ponto-mediteranean, răspândită mai ales în sud-estul Europei. A fost semnalat din sudul Italiei, Slovenia, Croația, Ungaria, România și Bulgaria. În afara continentului european a mai fost semnalat din partea asiatică a Turciei, Armenia, Turkmenistan, în nordul Siriei și în nordul Iranului.
9	Distribuția în România	Toate semnalările de pe teritoriul României sunt vechi și se bazează pe exemplarele capturate de prof. Alexei Alexinschi în prima jumătate a secolului XX la Tecuci și în împrejurimi „Pădurea Drăgănești. Cu toate acestea, specia a fost inclusă în formularele standard ale unor situri Natura 2000 din Dobrogea și sud-estul Moldovei. Nu cunoaștem de unde provin semnalările pe baza cărora a fost inclusă în aceste situri, deoarece specia zboară primăvara foarte devreme, din februarie până în prima jumătate a lunii aprilie, perioadă în care nimeni nu a colectat lepidoptere în zonele respective și nu există nici o semnalare din literatură. Totuși, prezența acestei specii în fauna României este posibilă, mai ales în vestul țării Banat, Crișana, Satu Mare, dar și în sudul Moldovei, de unde a fost semnalată în perioada 1933-1945.
10	Populația națională	Nu există date, doar trei exemplare colectate de peste 70 de ani.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă – date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	<i>Erannis ankeraria</i> Staudinger, 1861 Cod unic: 4033 Specia este listată în Anexele II și IV al Directivei Habitare, respectiv Anexele 3 și 4A din Legea 49/2011.
2.	Informații specifice speciei	Nu există nici o semnalare din Dobrogea.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Nu a fost semnalat în situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac în anul 2014.
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Nu este cazul. În situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac a fost identificat habitat potențial pentru specia respectivă mai ales în Canaraua Fetii, însă specia nu a fost găsită.
5.	Statutul de prezență -temporal-	Nu este cazul.
6.	Statutul de prezență -spațial-	Nu este cazul.
7.	Statutul de prezență -management-	Nu este cazul.
8.	Abundență	Nu este cazul.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/2014.

1060 *Lycaena dispar*

A.Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1060
2	Denumirea științifică	<i>Lycaena dispar</i> , Haworth, 1802
3	Denumirea populară	Fluturele roșu de mlaștină -după Székely 2008 Fluturele de foc al măcrișului -după Rákósy 2013

4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil VU, după Rákosy, Goia & Kovács 2003
5	Descrierea speciei	<p>Taxonomie. Specia <i>Lycaena dispar</i>, Haworth, 1802 face parte din Ordinul Lepidoptera Superfamilia Papilionoidea, Familia Lycaenidae, Subfamilia Lycaeninae.</p> <p>În România este prezentă subspecia: <i>Lycaena dispar rutila</i>, Werneburg, 1864, care este răspândită aproape în toată Europa, din sudul Franței până în Munții Urali.</p> <p>Specia nominată, descrisă din Anglia, <i>Lycaena dispar dispar</i> --Haworth-, 1802- este extinct. Mai există o subspecie răspândită în Olanda: <i>Lycaena dispar batava</i> -Oberthür, 1923-, care a fost -re-introdusă și în Anglia.</p> <p>Descrierea morfologică. Anvergura 28-40 mm. Fața dorsală a aripilor este roșu ca focul, cu nuanțe aurii la mascul. La femelă este un pic mai gălbuie, lângă tiv cu un șir de puncte negre. Fața ventrală a aripilor este roșu-cărămiziu la aripile anterioare, și albastru deschis cu o bandă galbenă-roșie la margine și un șir de oceli negri tivți cu alb la aripile posterioare.</p> <p>Habitatul natural și biologie. Specie higrofilă, caracteristică malurilor de ape curgătoare sau stătătoare, zonele înmlăștinate dar prezentă și în alte zone umede în care vegetează specii de <i>Rumex</i>. Ouăle sunt depuse în grămăjoare pe <i>Rumex hydrolapatum</i>, <i>R. crispus</i>, <i>R. aquaticus</i>, și alte specii de măcriș. O femelă depune până la 500 de ouă. Larvele din generațiile secunde ierneză în stadiul larvar 2 sau 3, colorându-se din verde în brun-violet. Fixate pe tijele de <i>Rumex</i>, larvele pot rezista până la 4 săptămâni sub apă.</p> <p><i>Lycaena dispar</i> este o specie bivoltină, zboară în perioada mai–august, uneori formează o a treia generație parțială în perioada septembrie-octombrie. În Dobrogea este cu siguranță trivoltină, în trei generații, găsindu-se mereu indivizi până în luna octombrie. Exemplarele primei generații, mai-iunie, sunt sedentare, masculii chiar apărând teritoriul ocupat de câțiva metri pătrați. Exemplarele generațiilor următoare sunt foarte vagile, astfel specia poate să apară în afara habitatului specific, în pajiști, livezi, chiar și în sate și orașe. Specia de obicei formează mici colonii, numărul exemplarelor observabile rămânând mereu redus.</p> <p>Prezența speciei în habitatul primordial se poate dovedi în perioada primei generații, mai-iunie, în rest exemplarele eclozate părăsesc repede habitatul lor favorabil, deci stabilirea localizării populației se poate face sigur numai în perioada primei generații. Acest fapt se explică prin cerințele ecologice ale speciei față de zone higrofile, respectiv structura metapopulațională a speciei. Habitatul redus ca suprafață și insular nu poate să mențină o populație numeroasă, iar fluxul genetic se poate menține doar prin migrarea exemplarelor în căutarea altor populații.</p>
6	Perioade critice	Practic perioade critice pot fi pe tot parcursul anului, în special prin intervenția omului asupra habitatului speciei prin reducerea zonelor cu

		măcriș, <i>Rumex</i> spp. prin înlăturarea plantelor, desecarea bălților și mlaștinilor, activități agricole pe malurile apelor, suprapășunatul vegetației din habitat și altele asemenea Cum specia se răspândește și în jurul canalelor de irigații pe terenurile agricole, renunțarea la irigații constituie la fel un pericol, prin secarea acestor canale.
7	Cerințe de habitat	Specia apare în habitate umede, chiar și în zone puternic antropizate, pentru că larvele trăiesc pe specii de măcriș, <i>Rumex hydrolapathum</i> , <i>R. aquaticus</i> , specific acestui habitat. Teoretic pot apărea multe populații în special de-a lungul cursurilor de apă. Tipurile de habitate caracteristice: fânețe umede-mlăștinoase, mlaștini, zone inundabile, maluri de râuri și lacuri.
8	Arealul speciei	Din vestul Europei până în regiunea Amur. Subspecia <i>Lycaena dispar rutila</i> , care este prezentă în România, este răspândită din vestul Franței până în Munții Urali, exceptând nordul și sudul extrem al Europei, centrul și sudul Asiei Mici, Caucazul și sudul Transcaucaziei.
9	Distribuția în România	Este răspândită în toată România, cu excepția zonelor montane înalte. Lipsește din munți, la înălțimi de peste 1200 metri.
10	Populația națională	Nu există date concrete. Din literatura lepidopterofaunistică din România se cunosc sute de populații în România, dispersate pe întreg teritoriul țării, cu excepția etajului subalpin și alpin din Carpați.
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

A. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1	Specia	<i>Lycaena dispar</i> -Haworth, 1802- Cod unic: 1060 Specia este listată în Anexele II și IV a Directivei Habitate, respectiv Anexele 3 și 4A din Legea 49/2011.
2	Informații specifice speciei	Specia <i>Lycaena dispar</i> formează populații de-a lungul canalelor de irigații sau canalele care leg lacurile, la marginea apelor stătătoare -Lacul Oltina, Lacul Iortmac, Lacul Dumăreni-, respectiv pe fânețe umede, unde crește planta gazdă a fluturului, diferite specii de <i>Rumex</i> spp. Adulții pot părăsi habitatul larvar pentru a căuta surse de nectar, în primul rând în vecinătatea habitatelor higrofile și mezohigrofile. În perioada de vară târzie indivizii speciei pot apărea aproape oriunde pe suprafața sitului în căutare de hrană sau pâlcuri de plantă gazdă pentru ovipozitare.

3	Distribuția speciei -harta distribuției-	vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Lycaena dispar</i>
4.	Distribuția speciei interpretare	Specia <i>Lycaea dispar</i> a fost semnalat în patru puncte din sit: în zona Lacului Oltina în habitatul larvar, 4 masculi în data de 14.VII.2014, de-alungul unui canal cu o abundență ridicată a speciei de plantă gazdă, la limita, dar în afara sitului, la liziera pădurii ce înconjoară Lacul Iortmac 2-3 indivizi, la malul Lacului Iortmac în habitatul larvar -2-3 indivizi-, respectiv la extremitatea sudică a Canaralei Fetii, un mascul în data de 27.VII.2014 probabil imigrat din sud de granița româno-bulgară. Specia are mai multe zone cu habitate larvare.
5.	Statutul de prezență - temporal-	Rezident
6.	Statutul de prezență - spațial-	Izolată
7.	Statutul de prezență - management-	Nativă
8.	Abundență	Rară
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/2014

1078 *Callimorpha -Euplagia- quadripunctaria*

A.Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1078
2	Denumirea științifică	<i>Callimorpha -Euplagia- quadripunctaria</i> -Poda, 1761-
3	Denumirea populară	Română: Fluturele urs dungat -după Székely 2010- Engleză: Jersey Tiger
4	Statutul de conservare în România	La nivelul României nu este periclitată -LC, Least Concern- -după Rákosy, Goia & Kovács 2003-.
5	Descrierea speciei	Taxonomie. <i>Callimorpha-Euplagia- quadripunctaria</i> - Poda, 1761 face parte din Ordinul Lepidoptera -fluturi-, Superfamilia Noctuoidea, Familia

		<p>Erebidae, Subfamilia Callimorphinae. În literatură mai veche specia a fost încadrată în genurile <i>Euplagia</i> și <i>Panaxia</i>, respectiv în Familia Arctiidae.</p> <p>Descrierea morfologică. Anvergura 45-60 mm. Fața dorsală a aripilor anterioare sunt negre cu nuanțe verzui, cu o bandă transversală alb-gălbuie la mijloc și două benzi identice alb-gălbui, care înaintea tivului formează un V. Aripile posterioare sunt roșii, cu o bandă mare neagră înaintea apexului și la mijloc cu 1-2 pete mari și negre.</p> <p>Habitatul natural și biologie. Trăiește în pajiști, pășuni, tufărișuri, liziere de păduri și luminișuri, chiar și în zone ruderalizate, în zona tăieturilor de pădure invadate de zmeur, cariere închise, terase montane, delauri cu substrat calcaros, văi și ravene abundente în vegetație. Larvele sunt polifage și se dezvoltă din septembrie până în luna mai pe urzică <i>Urtica</i> sp., păpădie, <i>Taraxacum</i> sp., urzică moartă <i>Lamium</i> sp., iederă, <i>Glechoma</i> sp., cruciuliță, <i>Senecio</i> sp., pătlagină, <i>Plantago</i> sp., limba mielului, <i>Borago</i> sp., salată <i>Lactuca</i> sp. și cânepă <i>Eupatoria</i> sp.. Iernează în stadiu de larvă tânără, iar după hibernare și pe arbuști: zmeur, <i>Rubus</i> sp., caprifoi, <i>Lonicera</i> sp., alun <i>Corylus avellana</i>, și altele asemenea. În timpul zilei fluturii stau, se hrănesc și se împerechează pe inflorescențele speciilor de <i>Eupatoria cannabina</i>, <i>Origanum vulgare</i> și altele asemenea. De obicei se deplasează doar dacă sunt deranjați, în rest zboară pe distanțe scurte, de la o inflorescență la alta. Noaptea sunt în căutare de surse de nectar, fiind atrași și de lumina artificială. Fluturii zboară din mijlocul verii până la început de toamnă, aproximativ 15 iulie – 15 septembrie-, într-o singură generație.</p>
6	Perioade critice	<p>Specia poate fi periclitată pe tot parcursul anului, în special prin intervenția omului asupra habitatului speciei prin defrișarea vegetației arbustive din zona de luncă a pâraurilor, suprapășunatul și cositul vegetației ierboase, extinderea terenurilor agricole până la limita cursurilor de ape, utilizarea chimicalelor, insecticide, pesticide, îngrășăminte chimice, incendierea vegetației, depozitarea de deșuri, lucrări hidrotehnice, tursim necontrolat și altele asemenea.</p> <p>În perioada de zbor a fluturilor adulții sunt periclițiți de prezența becurilor cu vapori de Hg utilizate pentru iluminat public și privat într-un interval de cel puțin 1 km de la limita habitatelor.</p>
7	Cerințe de habitat	<p>Specia trăiește în fânețe, pajiști, tufărișuri, liziere de păduri, luminișuri de pădure, dar preferă văile umede și umbrite. Pentru menținerea populațiilor este nevoie de prezența cât mai abundentă a speciilor de plante gazdă, de obicei specii ruderales, fără cerințe ecologice foarte speciale.</p>
8	Arealul speciei	<p>Specia este prezentă din Europa până în Iran, de unde este înlocuită în areal de cealaltă specie, <i>Euplagia splendidior</i>. În Europa este răspândită din Marea Britanie, Devon pe toată suprafața continentului, cu excepția nordului extrem, până în regiunile Munților Urali.</p>
9	Distribuția în România	<p>Este răspândită pe toată suprafața României, mai ales în zonele colinare și montane, dar numai până la altitudinea de cca. 1000 m, Székely 2010. În general evită zonele foarte joase. Nu s-a semnalat din Delta Dunării.</p>

10	Populația națională	Nu există date exacte. Această specie are sute de populații dispersate pe întreg teritoriul României, cu excepția zonelor montane mai înalte de 800-900 metri și cu excepția Deltei Dunării. În zonele joase din Dobrogea, Câmpia de Vest și Banat are puține semnalări
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	<i>Callimorpha quadripunctaria</i> Poda,1761 Cod unic: 1078 Specia este listată în Anexa II a Directivei Habitate, respectiv Anexa 3 din Legea 49/2011. Specia a fost inclusă în Anexa II a Directivei Habitate în urma unei greșeli de tehnoredactare: de fapt a fost propusă pentru listă <i>subspecia</i> <i>C. quadripunctaria rhodosensis</i> Daniel, 1953, taxon endemic al insulei grecești Rhodos, însă s-a omis denumirea subspeciei. Astfel specia a rămas un taxon protejat, fiind listată și în Anexa 3 al OUG 57/2007, Rákosy 2005. Conform Legii 49/2011, fluturele <i>E. quadripunctaria</i> este specie prioritară. În România însă nu este inclusă pe lista roșie a lepidopterelor, Rákosy, Goia & Kovács 2003.
2.	Informații specifice speciei	Specia are semnalări puține din Dobrogea, inclusiv din situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac, unde a fost semnalat până acum doar din Canaraua Fetii, Rákosy & Székely 1996. Din Delta Dunării și centrul Dobrogei nu a fost semnalat, Székely 2012.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	

3.	Distribuția speciei harta distribuției	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Calimorpha quadripunctaria</i>
4.	Distribuția speciei interpretare	Specia <i>Callimorpha quadripunctaria</i> a fost semnalat în situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac doar de-alungul Canarelei Fetii, în doar trei puncte, în vegetația de tufăriș de la baza stâncăriilor, pe un coridor de 3 km lungime.
5.	Statutul de prezență - temporal-	rezident
6.	Statutul de prezență spațial	izolată
7.	Statutul de prezență management	nativă
8.	Abundență	rară
9.	Perioada de colectare a	Martie – August/2014

datelor din teren	
-------------------	--

1052 *Euphydryas maturna*

A.Date generale ale speciei *Euphydryas maturna*

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1052
2	Denumirea științifică	<i>Euphydryas maturna</i> -Linnaeus, 1758-
3	Denumirea populară	Română: Marmoratul frasinului -după Rákosy 2013- Engleză: Scarce Fritillary
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil, VU-după Rákosy, Goia & Kovács 2003
5	Descrierea speciei	<p>Taxonomie. Specia <i>Euphydryas -Hypodryas- maturna</i>, Linnaeus, 1758- face parte din Ordinul Lepidoptera, fluturi, Superfamilia Papilionoidea, Familia Nymphalidae, Subfamilia Melitaeinae, Genul <i>Euphydryas Hypodryas</i>.</p> <p>Pe baza studiilor morfologice și genetice din Dobrogea s-a descris recent o subspecie nouă, <i>E.maturna opulenta</i> -Rákosy & Varga 2012-.</p> <p>Descrierea morfologică. Specie de talie medie, anvergura de 40-56 mm, cu un dimorfism sexual relativ discret, masculii sunt mai mici, desenul de pe fața dorsală mai contrastant, aripile anterioare sunt mai ascuțite, cu marginea externă relativ dreaptă. Fața ventrală a aripilor este de culoare cărămizie, cu un caroiaj de culoare întunecată care delimitează 4 benzi transversale; pe fața dorsală a aripilor anterioare ies în evidență niște pete subapicale de culoare crem-albicioasă. În interiorul celulei discale există două pete subcostale de culoare crem-albicioasă ce alternează cu două pete roșcate. Banda submarginală de culoare cărămizie este bine dezvoltată. Pe fața dorsală a aripilor posterioare există o serie de pete postdiscale crem-albicioase; petele cărămizii care formează banda submarginală sunt mari, compacte și proeminente, dar lipsite de puncte negre la interior.</p> <p>Habitatul natural și biologie. Este o specie hirgo-termofilă silvicolă, preferă pădurile de foioase din structura cărora nu lipsește frasinul, <i>Fraxinum excelsior</i> Fluturii trăiesc la marginile de păduri, zboară în zona de lizieră sau în poieni, unde fluturii găsesc atât plantele gazdă, frasin, cât și surse de nectar, pentru aceasta din urmă utilizând o gamă largă de specii ierboase și arbustive, <i>Veronica hederifolia</i>, <i>V.</i></p>

		<p><i>chamaedrys</i>, <i>Ligustrum vulgare</i>, <i>Acer tataricum</i>, <i>Populus tremula</i>, <i>Viburnum lantana</i>, <i>Scabiosa</i> spp. și <i>Plantago</i> spp..</p> <p>Specia are o singură generație anuală, zboară începând cu mijlocul lunii mai până la sfârșitul lunii iunie. Femelele depun ouăle în mai multe straturi pe fața inferioară a frunzelor de <i>Fraxinus</i> spp., la o înălțime de 4-10 m. La început sunt gregare, dar la mijlocul sau sfârșitul verii coboară din coronament la nivelul solului unde intră în repaus până primăvara următoare. Larvele posthibernante se hrănesc solitar la nivelul vegetației ierboase, pe anumite specii de plante, <i>Veronica hederifoli</i>, <i>V. chamaedrys</i>, <i>Lonicera</i> spp. și altele asemenea. Masculii au comportament teritorial, ocupă vârfurile crengilor atârnatne sau se așează pe vârful plantelor înalte umbelifere, urzică. Deseori se pot observa la nivelul solului nud și umed, de unde extrag săruri minerale. Nu părăsesc habitatul, de obicei se pot întâlni într-un perimetru foarte limitat.</p>
6	Perioade critice	<p>Tot anul. Distrugerea vegetației lemnoase, arbustive și chiar ierboase din lunci și zăvoaie, reîmpădurirea luminișurilor, eliminarea selectivă a frasinului, drenajele și folosirea pe scară largă a insecticidelor pot afecta foarte drastic mărimea populațiilor. Suprapășunatul vegetației ierboase în perioada de hrănire a larvelor ieșite din hibernare, martie-aprilie respectiv eliminarea vegetației ierboase de la liziera pădurilor -prin cosire sau suprapășunat- în perioada de activitate a adulților, mai-iunie pot compromite derularea normală a ciclului de viață a speciei.</p>
7	Cerințe de habitat	<p>Dezvoltarea speciei necesită în primul rând prezența planetei primare: frasinul, <i>Fraxinus</i> spp.. Femelele depun ouăle pe frasini de la liziera pădurilor, iar adulții se mișcă între zona de coronament, stratul arbustiv și stratuș ierbos. Astfel specia are nevoie de plante nectarifere, arbuști și plante ierboase de la marginea pădurilor în componența cărora se găsesc frasini.</p>
8	Arealul speciei	<p>Specia este răspândită din Franța prin centrul și estul Europei până în Munții Urali. Lipsește din nordul extrem și din sudul Europei, Asia Mică, Caucaz și Transcaucazia. Cele mai viguroase populații se mențin în țările scandinave și Bazinul Carpatin. În Europa a fost semnalat din Austria, Belarusia, Bosnia și Herțegovina, Bulgaria, Croația, Cehia, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Letonia, Lituania, Macedonia, Moldova, Montenegro, Polonia, România, Rusia, Serbia, Slovacia, Slovenia, Suedia și Ucraina. A dispărut din Belgia și Luxemburg, respectiv s-a înregistrat un declin puternic, peste 30%, din Bosnia și Herțegovina, Germania și Ucraina.</p>
9	Distribuția România în	<p>Se cunoaște din Banat, Crișana și Transilvania, sudul Munteniei, nordul Moldovei și Dobrogea. Cele mai viguroase populații au fost semnalate din zona Satu Mare și Banat.</p>

		În ultimele două decenii specia a fost semnalată din Dobrogea din Ciucurova și Canaraua Fetii, dar există o semnalare foarte veche din Telița, Dincă et al. 2009, Rákosy et al. 2012.
10	Populația națională	Nu există date exacte. Se cunosc doar populațiile semnalate și publicate în literatură, fără efective populaționale exacte. Singura populație evaluată, în Cheile Turzii, jud.Cluj în 2006 a avut un efectiv de 160 indivizi, Vizauer 2006; Nagy, Virágh & Vizauer 2007.
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei *Euphydryas maturna* la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere
1.	Specia	<i>Euphydryas maturna</i> -Linnaeus, 1758- Cod unic: 1052 Specia este listată în Anexa II și IV a Directivei Habitare, respectiv Anexa 3 și 4A din Legea 49/2011.
2.	Informații specifice speciei	Populațiile din Dobrogea și inclusiv din situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac probabil aparțin subspeciei <i>E.maturna opulenta</i> Rákosy & Varga, 2012.
3.	Distribuția speciei harta distribuției	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Euphydryas maturna</i>

4.	Distribuția speciei - interpretare-	<p>Specia a fost semnalată în 2014 pe baza unei larve observate în Canaraua Fetii, în data de 11.05.2014. Este siingura populație cunoscută din situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac. Specia a fost semnalată prima dată de aici în anii 1993 și 1995, Dincă et al. 2009, Székely 2008. Cercetările lepidopterofaunistice efectuate în Canaraua Fetii începând cu anul 1978 realizat de către mai mulți entomologi, Rákosy & Székely 1996 nu au demonstrat prezența speciei în această locație. Din această cauză considerăm că specie are aici o populație sau foarte redusă numeric, sau cu fluctuații anuale însemnate, astfel în anumiți ani mărimea populației nu atinge nici pragul detectabilității.</p> <p>Dincă et al., 2009 consideră că această populație este un fragment al unei populații mult mai numeroase din Suha Reka din Bulgaria, de fapt continuarea Canaralei Fetii la sud de granița româno-bulgară. Totodată această populație din Canaraua Fetii și Suha Reka se află la extremitatea sud-estică a arealului european a speciei. Rákosy et al., 2012 consideră că populațiile din Dobrogea aparțin unei subspecii deocamdată endemice, <i>E. matura opulenta</i> Rákosy & Varga, 2012- descrisă recent din nordul Dobrogei, Ciucurova, Rákosy 2013, Rákosy et al. 2009, 2012. Deocamdată nu se știe dacă populațiile Canaraua Fetii și din Suha Reka, Bulgaria aparțin subspeciei noi descrise.</p>
5.	Statutul de prezență - temporal-	Rezident
6.	Statutul de prezență - spațial-	Izolată
7.	Statutul de prezență - management-	Nativă
8.	Abundență	prezență certă
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/2014

1083 *Lucanus cervus*

A. Date generale ale speciei *Lucanus cervus*

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1083
2	Denumirea științifică	<i>Lucanus cervus</i> -Linnaeus, 1758-
3	Denumirea populară	Română: Rădașca.

		<p>Alte denumiri populare -regionalisme-: bourel, buhai, caraban, cerb, cleștar, cornac, taur, boul-babei, boul-Domnului, boul-lui-Dumnezeu, capul-cerbului, răgaci/răgace, vaca-Domnului.</p> <p>Enlgeză: Stag Beetle.</p>
4	Statutul de conservare în România	După Tatole et al. -2009- specia <i>Lucanus cervus</i> este încadrat în categoria risc redus. Considerăm că această încadrare corespunde categoriei IUCN nepericlitat -LC, Least Concern-.
5	Descrierea speciei	<p>Taxonomie. Specia <i>Lucanus cervus</i> -Linnaeus, 1758- face parte din Ordinul Coleoptera -gândaci-, Suprafamilia Scarabeoidea, Familia Lucanidae, Subfamilia Lucaninae.</p> <p>Descrierea morfologică. Este unul din cei mai mari și remarcabili gândaci din Europa. Caracteristice sunt mandibulele mari, brun-roșcate ale mascului. La exemplare mari, lungimea mandibulelor,coarnelor poate atinge aproape jumătate din lungimea totală a gândacului, care este 25 - 75 mm. Femelele sunt ceva mai mici decât masculii și nu au „coarne. În schimb au mandibula sub formă de „clește mic, între 25-50 mm, de care se folosesc și pentru a accesa hrană. Corpul este alungit, masiv, de culoare maroniu închis spre negru lucios. Masculii au antenele măciucate formate din patru articole, Tatole et al. 2009. Capul este mai lat decât lung iar protoracele are lățimea mai mică decât cea a capului. Lungimea elitrelor este cu puțin mai mare decât capul și protoracele luate la un loc. Femelele sunt asemănătoare ca formă și colorit cu masculii, dar prin mărimea mai redusă și forma mandibulelor o face a se deosebi foarte mult de acesta.</p> <p>Habitatul natural și biologie. Este o specie silvicolă, trăiește mai ales în păduri de foioase bătrâne, dominate de specii ale genului <i>Quercus</i>, dar și în livezi de pomi fructiferi, cu detritus organic de origine vegetală deasupra solului aflat într-un grad avansat de descompunere. Adulții deseori zboră și în zone deschise, în parcuri și grădini. Stadiile larvare preferă resturile vegetale rezultate din arborii vârstnici căzute la pământ sau scorburile arborilor. Perioada maximă de activitate a stadiului imago este mai-iulie. Adulții zboară în amurg, sunt atrași de lumină, în timpul zborului produc un bâzâit caracteristic iar zborul lor este destul de nesigur. La mascul, în zbor axul longitudinal al corpului este oblic, coarnele arătând în sus. Au un zbor greoi și lent.</p> <p>Ziua adulții pot fi observați pe trunchiurile stejarilor și ale altor arbori, hrănindu-se cu seva acestora, dar în timpul zilelor cu arșiță se camuflează. Începând cu sfârșitul lunii iulie exemplarele nu mai sunt întâlnite ci doar resturi ale componentelor chitinoase ale corpului, mandibule, elitre, cap rezultate prin dezmembrarea indivizilor morți.</p> <p>Specie xilodetricolă, larvele se dezvoltă în rădăcinile puternice ale trunchiurilor bătrâne de <i>Quercus</i>, <i>Fagus</i>, <i>Salix</i>, <i>Populus</i>, <i>Tilia</i>, <i>Aesculus</i> sau pomi fructiferi din livezi, Tatole et al. 2009. Larvele se dezvoltă o perioadă îndelungată, 1-6 ani. Se împușează și emerg în sol vara târzie sau la început de toamnă, însă adulții ierneză în sol și ies la suprafață doar primăvara. După a perioadă de împerechere scurtă, adulții mor, trăind cel</p>

		<p>mult trei luni, Harvey et al. 2011.</p> <p>Ciclul de viață durează 3-4 ani. Dimorfismul sexual este foarte interesant: cele două mandibule sunt utilizate de către masculi pentru îndepărtarea de la reproducere a adversarilor. Între aceștia au lupte aprige, cel mai puternic îl prinde între mandibule pe cel mai slab și-l îndepărtează. După împerechere și depunerea pontei cei doi parteneri mor iar resturile chitinoase pot fi indicii ale prezenței lor în habitatele cercetate.</p>
6	Perioade critice	<p>Perioada critică pentru adulți este perioada de activitate și de reproducere, și anume lunile mai-iulie. Adulții masculi și femele ies din scorburi numai pentru împerechere -ei nehrănindu-se în această perioadă- expunându-se diferitelor pericole naturale -prădători-, dar și a activităților economice desfășurate de om în habitatele specifice: activități ale lucrărilor silvice, în pomicultură, pășunatul în aceste habitate, lucrări de exploatare și curățire asupra pomilor fructiferi din livezi și nu în ultimul rând prin tratamente fitosanitare desfășurate de om tocmai în perioada de reproducere. La lăsarea seriei adulții zboară pe distanțe relativ scurte: masculii maxim 3 km, femelele maxim 1 km, Rink & Sinsch 2007. După observații personale, imediat după lăsarea seriei adulții zboră la nivelul coronamentului, înălțime 5-8 m, după lăsare întinericului zboară la înălțimi reduse, 1-2 m față de sol, astfel de-alungul drumurilor publice intens circulate sunt loviți de autovehicule. Exemplarele lovite de obicei sunt ucise, cele doborâte mor după o perioadă scurtă, deseori fiind călcate de autovehicule. În această perioadă adulții sunt atrași de lumină artificială din iluminatul public și privat, mai ales de becuri cu vapori de Hg. Indivizii atrași de lumina artificială nu se vor întoarce în habitat, de obicei datorită impactului cu suportul becului sau alte corpuri solide din zona becului, indivizii cad la sol și mor.</p> <p>Perioada critică pentru restul stadiilor de dezvoltare a ciclului biologic -ou, larvă, pupă- care durează mult mai mult timp, 3-4 ani, este permanentă. În urma activităților de curățenie și îngrijire a pădurilor și mai ales a livezilor, acestea își duc viața în interiorul resturilor de putregai, prin eliminarea resturilor sunt eliminate și larvele. Scoaterea trunchiurilor copacilor bătrâni de <i>Quercus</i> spp. din habitat în care sunt depuse ouă, sau în care se află larve ori pupe de <i>Lucanus cervus</i> pentru prelucrare sau utilizarea ca lemne de foc conduc automat la uciderea indivizilor aflate în stadii preimaginale. Supraviețuiesc doar cele care se retrag în rădăcina arborilor. Împuparea larvelor se produce pe sol, iar acest stadiu deși durează un timp redus, de câteva săptămâni, acestea sunt eliminate fie pe cale naturală prin consumarea lor de către insectivore, fie că sunt eliminate prin lucrările de îngrijire a culturilor de pomi fructiferi sau silvice.</p> <p>De asemenea, tratamentele fitosanitare utilizate fără discernământ în livezile din zona de deal sunt o adevărată decimare a celor trei stadii: adult, larvă, nimfă.</p> <p>Prin urmare populațiile de <i>Lucanus cervus</i> sunt supuse presiunii aproape continue prin acțiuni asupra stadiilor larvare și stadiului nimfal, dar mai cu</p>

		seamă asupra stadiului de adult. Aceasta este și explicația dată declinului formidabil al populațiilor de-a lungul întregului continent.
7	Cerințe de habitat	Habitatul primordial al speciei <i>Lucanus cervus</i> sunt mai ales pădurile de cvercine, mai ales <i>Quercus robur</i> în componența căreia intră arbori bătrâni parțial uscați. În Europa, într-un procent mai redus s-a observat că larvele se dezvoltă și pe alte specii de arbori, <i>Fraxinus</i> , <i>Prunus</i> , <i>Castanea</i> , <i>Salix</i> și altele asemenea. Adulții zboră și în afara habitatului, astfel se pot observa în zone deschise, parcuri, grădini și chiar zone locuite, Harvey et al. 2011. Atât adulții cât și stadiile larvare se hrănesc cu detritus organic rezultat din arbori, pomi fructiferi bătrâni dar microhabitatul specific pentru hrănire, reproducere și camuflare trebuie să îndeplinească anumite condiții în primul rând să fie nederanjat tot timpul anului. Baza trofică de origine vegetală este reprezentată exclusiv din resturi provenite din coronamentul îmbătrânit al acestora, crengi, frunze, butuci, rădăcini-. Prin acțiunea de curățire a pădurilor și livezilor este eliminată hrana atât pentru larve cât și pentru adulți.
8	Arealul speciei	Specia are o răspândire largă, pe tot continentul European, mai puțin în Macedonia, Islanda, Turcia Europeană, insulele Mediteraneene, Islanda, Fauna Europaea versiunea 2.6.2.. A fost semnalată din următoarele țări europene: Albania, Andora, Austria, Belarusia, Belgia, Bosnia, Croația, Cehia, Cipru, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Ungaria, Islanda, Irlanda, Italia, Letonia, Liechtenstein, Lituania, Luxemburg, Malta, Norvegia, Polonia, Portugalia, România, Rusia, San Marino, Serbia, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Elveția, Olanda, Turcia, Ucraina și Marea Britanie. În afara Europei a mai fost semnalat din Georgia, Israel, Libia, Siria și partea asiatică a Turciei, Harvey et al. 2011.
9	Distribuția în România	În România specia este prezentă mai ales în zonele cu păduri de gorunete: zona intracarpatică, zona Munților Apuseni și în zone restrânse din Dealurile de Vest, Câmpia de Vest și Câmpia României, Harvey et al. 2011, astfel în România este bine reprezentată, Tatole et al. 2009. În toată literatura veche de peste 20 de ani specia a fost prezentă în toate ecoregiunile din România, dar în aceleași tipuri de habitat, păduri de foioase și livezi. Nu este prezentă în zonele alpine și în pădurile dense de conifere, de asemenea în zonele de stepă, nisipuri sau în zonele lipsite de păduri de foioase.
10	Populația națională	Nu există astfel de date.
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă – datele de estimare a efectivelor numerice a populațiilor de la nivel național sunt numai date calitative care s-au cumulat în ultimile decenii, efectuate de diverși experți de la diferite instituții.

B. Date specifice speciei *Lucanus cervus* la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1	Specia	<p><i>Lucanus cervus</i> -Linnaeus, 1758-</p> <p>Cod unic: 1083</p> <p>Specia este listată în Anexa II a Directivei Habitate, respectiv Anexa 3 și 4A din Legea 49/2011.</p>
2	Informații specifice speciei	<p>În situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii - Iortmac specia <i>Lucanus cervus</i> apare în tipurile de habitat 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun, respectiv 91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>Quercus</i> spp. Adulții speciei a fost semnalat și în afara acestor tipuri de habitate forestiere, la distanțe de până la 700 m față de limita habitatului primordial.</p>
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	<p>A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Lucanus cervus</i></p>
4	Distribuția speciei interpretare	<p>Arealul potențial de răspândire al speciei <i>Lucanus cervus</i> în situl ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii - Iortmac cuprinde toate pădurile din tipurile de habitate 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun, respectiv 91I0 * Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>Quercus</i> spp.</p> <p>Adulții speciei au fost semnalate în patru zone: în liziera pădurii mixte cu Păduri balcano-panonice de cer și gorun și Vegetație de silvostepă</p>

		eurosiberiană cu <i>Quercus</i> spp. din zona Strunga – Răzoarele, în sudul Cararalei Fetii, în cvercet cu tipul de habitat 91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>Quercus</i> spp. -zona de graniță cu Bulgaria-, respectiv câte o populație mai numeroasă în Pădurea Băneasa și în pădurea de cvercet de lângă Negureni, ambele din tipul de habitat 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun. Unele semnalări sunt în afara habitatului primordial, pădurile de cvercine dominate de arbori mai în vârstă, pentru că adulții zboară în afara habitatului larvar în pădurile învecinate sau chiar în zonele deschise de la liziera pădurilor. Abundența populațiilor identificate este diferită în fiecare zonă unde s-a identificat specia.
5	Statutul de prezență - temporal-	rezident
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/2014

4043 *Pseudophilotes bavius*

A. Date generale ale speciei *Pseudophilotes bavius*

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	4043
2	Denumirea științifică	<i>Pseudophilotes bavius</i> , Eversmann, 1832
3	Denumirea populară	Albăstrelul jaleșului cârn, după Rákosy 2013
4	Statutul de conservare în România	Taxon periclitat ENdupă Rákosy, Goia & Kovács 2003
5	Descrierea speciei	Taxonomie. Albăstrelul jaleșului cârn - <i>Pseudophilotes bavius</i> Eversmann, 1832- face parte din Ordinul Lepidoptera, Superfamilia Papilionoidea, Familia Lycaenidae, Subfamilia Polyommatae. Pe întreg arealul de răspândire a speciei au fost descrise o serie de subspecii locale sau chiar endemice, unele considerate specii de sine stătătoare. Din România, mai

exact din Câmpia Transilvaniei s-a descris subspecia endemică *Ps. bavius hungarica* Diószeghy, 1913. În Dobrogea este prezentă subspecia *Ps. bavius egea*, Herrich-Schäffer, 1852, cunoscută până în prezent numai din Asia Mică, România -Dobrogea- și nord-estul Bulgariei. Această specie a fost semnalată pentru prima dată în Europa din Dobrogea în anul 1988 - Székely 1994-, până atunci fiind cunoscută doar din partea Asiatică a Turciei. În Bulgaria a fost semnalată doar în anul 2013.

Unii autori utilizează denumirea *Scoliantides bavius*, Eversmann, 1832, Tshikolovets 2011.

Descrierea morfologică. Este un fluture de talie redusă -anvergura aripilor între 17-25 mm, în medie 22-23 mm. Adulții subspeciei *Ps. bavius egea* sunt sensibil mai mari, 20-23 mm, decât subspecia *Ps. bavius hungarica*, 17-20 mm. Partea dorsală a aripilor este de o culoare albastru-violet strălucitoare, cu bandă marginală brun întunecată și cu franjuri albe. În banda submarginală a aripilor posterioare, deasupra punctelor negre apare un șir de 2-3 pete portocalii roșcate. Prezintă dimorfism sexual; astfel la femele zona apicală a aripilor este negricioasă. Fața ventral a aripilor este de o culoare albastru-cenușie deschisă, cu puncte negre mari, respectiv cu o bandă portocalie dezvoltată în zona submarginală a aripilor posterioare. Specia este destul de variabilă ca desen și culoare: există și exemplare aproape negre, dar și deschise la culoare. Șirul de pete portocalii de pe fața ventrală la unele exemplare de femele este vizibil și pe aripile anterioare.

Habitatul natural și biologie. Subspecia *Ps. bavius egea* trăiește în pajiștile stepice din Dobrogea cu jaleș cârn, *Salvia nutans*, formate pe soluri calcaroase sau stâncării. Biologia subspeciei dobrogene este necunoscută, dar probabil este identică cu cea a subspeciei din Transilvania. Subspecia *P. bavius hungarica* trăiește pe pajiști stepizate, pe soluri argilo-nisipoase, formate pe pantele colinelor cu orientare sud-sud-est. Ca și subspecia *P. bavius hungarica*, subspecia din Dobrogea are probabil o singură generație, care zboară în perioada aprilie-mai, doar 3-4 săptămâni. Începutul perioadei de zbor poate varia considerabil în funcție de evoluția condițiilor meteo din primăvara anului respectiv. Datele mai vechi, Rákosy & Székely 1996, Székely 1994 au sugerat faptul că această specie zboară mai târziu decât subspecia din Transilvania, exemplarele observate provenind din perioada 23 mai – 1 iunie. Însă Dincă et al., 2011 au demonstrat faptul perioada de zbor al acestei subspecii poate fi cu o lună mai devreme, în 2010 fiind observați indivizi în perioada 28 aprilie – 1 mai. În anul 2014, în data de 2 mai au fost observați singurii indivizi în zona Șipote, după care această specie nu a mai fost găsită în habitatele cercetate din zona Șipote, Dumbrăveni și Canaraua Fetei în perioada 3 – 13 mai.

În Transilvania subspecia *Ps. bavius hungarica* în anumiți ani, de exemplu în 2014, observații personale, a început să zboare în primele zile a lunii aprilie, iar în alți ani, de exemplu în 2005 doar la sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai, Crișan et al. 2014, Vizauer et al. 2005, 2006. Conform datelor din literatură subspecia *Ps. bavius egea* a fost semnalat doar din ultima decadă a lunii aprilie până la începutul lunii iunie, Dincă et al. 2011,

		<p>Rákosy & Székely 1996, Székely 1994, 2008-. Această subspecie în Anatolia dezvoltă o a doua generație parțială, dar din Dobrogea încă nu s-a semnalat generația secundă.</p> <p>Ouăle fluturului sunt albe, semisferice aplatizate, și sunt depuse de regulă pe mugurii floralii de <i>Salvia nutans</i>. Omizile se hrănesc cu semințele încă nedezvoltate ale plantei gazdă. Coloritul larvelor este aproape identică cu calixul floral al plantei gazdă: culoarea de fond este verde deschisă, cu striuri groase, violacee, dispuse în diagonală. Deși omizile sunt vizitate de furnici, specia este considerată ca fiind facultativ mirmecofilă. Se împușează sub un strat subțire de vegetație moartă de la nivelul solului, până la mijlocul lunii iunie. Pupele ovoiede au dimensiuni de 4-8 mm, de culoare brun-verzuie deschisă în stadiul incipient, dar devine brun-închisă înainte de eclozare. Stadiul de pupă durează aproximativ 10-11 luni, fluturii eclozează doar în primăvara următoare.</p>
6	Perioade critice	<p>Perioada critică pentru fluturile <i>Pseudophilotes bavius egea</i> este aprilie – iunie, când ciclul biologic trece prin stadiile de imago, ou, larvă și pupă. La sfârșitul lunii iunie larvele împușează la nivelul solului, sub vegetația moartă, de unde adulții eclozează în primăvara următoare. În această perioadă este strict interzisă orice intervenție umană, colectarea adulților, cosirea, pășunatul sau incendierea vegetației, defrișarea vegetației lemnoase și altele asemenea. Însă și în stadiul de pupă anumite intervenții -de exemplu incendierea vegetației sau suprapășunatul- pot afecta populațiile de obicei cu un efectiv redus numeric.</p>
7	Cerințe de habitat	<p><i>Pseudophilotes bavius egea</i> trăiește în pajiști de stepă uscate, deschise, pe pustiurile de loess și pe pajiști din zone calcaroase mai mult sau mai puțin invadate de vegetație arbustivă, de unde nu lipsește planta gazdă a speciei, jaleșul cârn, <i>Salvia nutans</i>.</p> <p>Conform cercetărilor și observațiilor efectuate asupra subspeciei din Transilvania, extinderea vegetației lemnoase, atât în mod natural, succesiunea naturală a speciilor de arbuști autotoni, mai ales porumbac, merișor, măceș și altele asemenea, cât și artificial, prin plantarea unor specii de arbori și arbuști alohtoni salcâm, cătină, pin negru și altele asemenea, reduce suprafața habitatului și fragmentează populația. Fluturii zboară la nivelul solului maximum la 1 m înălțime de sol, astfel nu sunt capabili să treacă de barierele formate din vegetația lemnoasă. Pe baza cercetărilor efectuate pe populații de <i>Ps.bavius hungarica</i>, fluturii au o capacitate de dispersie redusă, Vizauer & Adeumitroaie 2005, exemplarele marcate doar excepțional ajungând la 1 km distanță, Crișan et al. 2011.</p> <p>După observațiile personale din 2014 considerăm că subspecia din Dobrogea probabil s-a adaptat la habitate mai puțin deschise, la ochiurile de stepă din luminișurile și lizierele pădurilor de <i>Quercus pubescens</i> de pe pantele calcaroase cu expoziție sudică. Fluturii acestei subspecii sunt capabili să zboare peste stratul arbustiv, fiind observați indivizi care, după ce au fost deranjați, au zburat la înălțimea de 3-4 m deasupra coronamentului. Dacă este deranjat, indivizii subspeciei din Transilvania se refugiază în</p>

		desișul vegetației sau la nivelul solului, ascunzându-se chiar în crăpăturile solului.
8	Arealul speciei	Subspecia nominată <i>Pseudophilotes bavius bavius</i> Eversmann, 1832 a fost descrisă din Rusia, Baskiria. Specia este răspândită în Peninsula Balcanică -Macedonia, Grecia, Bulgaria-, Asia Mică, Siria, România, sudul Ucrainei, Crimeea, sudul Rusiei europene, nordul Iranului și nord-vestul Kazahstanului. Subspecia <i>Ps.bavius egea</i> , Herrich-Schäffer, 1852, a fost descrisă din Turcia Caucaz, fiind semnalat ulterior din România și Bulgaria. Deși are populații izolate în estul, sudul și sud-vesticul Mării Negre, morfologic aparțin aceleiași subspecii Rákosy 2013.
9	Distribuția în România	În România se întâlnesc 2 subspecii. Subspecia din Dobrogea, <i>Pseudophilotes bavius egea</i> , Herrich-Schäffer, 1852, descoperită în 1988, a fost semnalată din 5 zone: Canaraua Fetii, Dumbrăveni, Șipote, Gura Dobrogei și Dealul Allah Bair, Székely 1994, Rákosy & Székely 1996, Dincă & Vila 2008, Dincă et al. 2011 și altele asemenea. Subspecia endemică din Câmpia Transilvaniei, <i>Ps.bavius hungarica</i> Diószeghy, 1913, a fost descrisă din zona localității Vița -jud.Bistrița-Năsăud-, ulterior fiind semnalat din județele Cluj, Fânațele Clujului, Frata, Viișoara, Cheile Turzii, Juc-Hergelie, Valea Florilor și altele asemenea, Alba, Teiuș, Blaj și Sibiu, Dealul Zakel. Cea mai cunoscută și cercetată populație se cunoaște din Suatu, jud.Cluj, Crișan et al. 2011, 2014, Rákosy 1999, Vizauer & Adumitroaie 2005, Vizauer et al. 2006 și altele asemenea.
10	Populația națională	Nu există date exacte pentru subspecia <i>Pseudophilotes bavius egea</i> . Se cunosc doar câteva populații extrem de izolate în Dobrogea, numai din județul Constanța, și aceste semnalări provin din semnalări cu puțini indivizi. La fel, la subspecia <i>Pseudophilotes bavius hungarica</i> sunt cunoscute câteva populații izolate în Câmpia Transilvaniei și din sudul Transilvaniei. Studiul dinamicii populaționale, realizate în perioada 2004-2012 asupra efectivelor din Suatu, jud.Cluj demonstrează faptul că același populație poate avea o dinamică populațională multianuală foarte variată. Însă trendul general al acestei populații este una de declin foarte drastic, Crișan et al. 2014.
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare. Nu deținem date concrete privind mărimea populațiilor din Dobrogea pentru subspecia <i>Ps.bavius egea</i> .

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate pentru specia *Pseudophilotes bavius*

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	<i>Pseudophilotes bavius</i> , Eversmann, 1832 Cod unic: 4043

		Specia este listată în Anexele II și IV a Directivei Habitate, respectiv Anexele 3 și 4A din Legea 49/2011.
2.	Informații specifice speciei	Specia a fost semnalată dintr-un singur punct din sit, și anume în Canaraua Fetii. Prima semnalare s-a realizat în 1988, Rákósy & Székely 1996. Până în anul 1992 au fost semnalate trei exemplare, după care nu s-a resemnalat aceeași populație în ciuda faptului că zona a fost cercetată în anii următori de către mai mulți lepidopterologi, Dincă et al. 2011. Această populație nu a fost resemnalată nici în anul 2014. Singurele date legate de prezența speciei provin din perioada 1988-1992.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Nu este cazul.
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Nu este cazul.
5.	Statutul de prezență -temporal-	Nu este cazul.
6.	Statutul de prezență -spațial-	Nu este cazul.
7.	Statutul de prezență -management-	Nu este cazul.
8.	Abundență	prezență incertă
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/2014

1074 *Eriogaster catax*

A. Date generale ale speciei *Eriogaster catax*

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1074
2	Denumirea științifică	<i>Eriogaster catax</i> , Linnaeus, 1758
3	Denumirea populară	Română: Cloșca de toamnă, după Székely 2010. În broșuri de popularizare apare sub denumirea de molia catax. Engleză: Orange Eggar, după Ambrus et al. 2010

4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil, VU, după Rákosy, Goia & Kovács 2003
5	Descrierea speciei	<p>Taxonomie. Specia <i>Eriogaster catax</i>, Linnaeus, 1758 face parte din Ordinul Lepidoptera -fluturi-, Superfamilia Bombycoidea, Familia Lasiocampidae, Subfamilia Lasiocampinae.</p> <p>Descrierea morfologică. Specie de talie medie, cu anvergura de 27-45 mm, cu un pronunțat dimorfism sexual. Masculii sunt de talie sensibil mai mică decât femelele, anvergura de 27-35 mm și au antene cu pectinație foarte bine dezvoltată. Corpul este acoperit cu un înveliș bogat de peri de culoare galben-portocalie. Andomenul este relativ scurt, subțire și se termină cu două smocuri paralele de peri lungi ce protejează valvele. Aripile anterioare au o formă triunghiulară, cu apexul ascuțit, în timp ce aripile posterioare sunt mai rotunjite. Fața dorsală a aripilor anterioare este de culoare galben-portocalie, cu o nuanță mai întunecată în cele două treimi bazale. Aria mediană este încadrată de liniile antemediane și postmediană, de nuanță mai deschisă. Bordura marginală este relativ lată, de culoare cafeniu-movulie. Pata discală este proeminentă, perfect circulară, de culoare alb-argintie, cu contur întunecat. Fața dorsală a aripilor posterioare este monocromă, de culoare cafeniu-movulie, lipsit de elemente distincte de desen.</p> <p>Femelele sunt de talie mai mare decât masculii, anvergura de 35-45 mm, și au antene scurt pectinate. Corpul este acoperit cu peri de culoare brun-gălbuie. Abdomenul are vârful proeminent, bombat, acoperit cu un înveliș dens de peri de culoare cenușiu-negricioasă. Fața dorsală a aripilor este de culoare maroniu-roșcat-violacee; aria marginală de pe aripa anterioară este de culoare mai deschisă, delimitată spre interior de o dungă postmediană brun-gălbuie. Pata discală circulară este de asemenea, prezentă, dar ea are adesea o culoare albă mai puțin intensă ca la mascul.</p> <p>Habitatul natural și biologie. Cerințele ecologice ale speciei se îndreaptă spre zone cu un mozaic de habitate alternante, cu zone de lizieră de pădure, de tufăriș și de pajiști. Femela depune ouăle pe ramuri subțiri dar rezistente și le acoperă cu o substanță lipicioasă pe care le prinde cu perii gri și groși de pe abdomen. Iernarea are loc sub această formă, iar omizile apar în perioada aprilie-mai. La început stau într-un fel de cuib, perioadă în care se pot vedea, primăvara, când arborii încă nu au frunze. Omizile mature au aproximativ 50 mm lungime, sunt negre cu smocuri de peri gri-deschis, iar pe spate prezintă peri scurți bruni și pete galbene și albastre. Larvele sunt polifage și se hrănesc cu frunzele arborilor de <i>Crataegus</i>, <i>Quercus</i>, <i>Betula</i>, <i>Populus</i>, <i>Prunus</i> și <i>Berberis</i>, dar în primul rând pe porumbar, <i>Prunus spinosa</i>. Transformarea în pupă are loc la sfârșitul lui iunie. Zborul fluturilor este nocturn și are loc târziu, la sfârșitul lunii septembrie – mijlocul lunii octombrie. Specia este foarte rar observată în stare adultă și este greu de capturat. Se pot folosi capcane luminoase, dar perioada de captură este doar de câteva zile. Acolo unde apare această specie,</p>

		primăvara timpuriu pot fi observate colonii destul de însemnate de larve, în special pe porumbar, <i>Prunus spinosa</i> .
6	Perioade critice	Specia este vulnerabilă mai ales în stadiul de larvă, aprilie-mai, respectiv în stadiul de adult și perioada de zbor septembrie-octombrie. Intervențiile umane o pot afecta însă pe tot parcursul anului. Populațiile pot fi distruse sau reduse în mod drasic în urma defrișării tufărișurilor, incendierea vegetației ierboase și suprapășunatul habitatului.
7	Cerințe de habitat	Cerințele ecologice ale speciei se îndreaptă spre zone cu un mozaic de habitate alternante, cu zone de lizieră de pădure, de tufăriș și de pajiști.
8	Arealul speciei	Arealul general al speciei se întinde din vestul Europei până în Munții Urali, iar spre sud-est până în Orientul Mijlociu. În Europa se găsește pe tot continentul, cu excepția nordului extrem. Lipsește din Anglia și din Peninsula Iberică, în Spania se găsește numai în nord-est.
9	Distribuția în România	Este mai larg răspândită în Banat, Crișana și în Transilvania. Lipsește din Moldova, Muntenia și din Delta Dunării. Foarte rară în Dobrogea.
10	Populația națională	Nu există date.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare. Se cunosc mai ales semnalări accidentale ale speciei, date colectate la capcane luminoase. Fluturii apar la capcanele luminoase doar dacă sunt amplasate direct în habitat, la câțiva metri distanță de fluturi. Atracția adulților la lumina artificială este foarte slabă, chiar la o abundență ridicată doar câțiva masculi zboară în capcane, femelele doar accidental apar la lumină, Haraszthy 2014. În România colectările cu capcane luminoase la sfârșitul sezonului vegetativ, în perioada de zbor a adulților, septembrie-octombrie, sunt relativ sporadice. În ultimii ani se utilizează metoda semnalării larvelor primăvara -aprilie-mai-, o metodă mult mai eficientă pentru evaluarea mărimii populațiilor, Haraszthy 2014.

B. Date specifice speciei *Eriogaster catax* la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1	Specia	<i>Eriogaster catax</i> , Linnaeus, 1758 Cod unic: 1074 Specia este listată în Anexa II și IV a Directivei Habitate, respectiv Anexa 3 și 4A din Legea 49/2011.
2	Informații specifice speciei	Nu a fost semnalat din situl ROSCI0172 Pădurea și Valea canarua Fetii – Iortmac în anul 2014.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	Nu este cazul.

4	Distribuția speciei interpretare-	- Nu este cazul.
5	Statutul de prezență temporal-	- Nu este cazul.
6	Statutul de prezență spațial-	- Nu este cazul.
7	Statutul de prezență management-	- Nu este cazul.
8	Abundență	Prezență incertă. Specia a fost semnalată doar din 2-3 puncte din Dobrogea. De pe suprafața sitului, în Canaraua Fetii a fost semnalată în stadiul de larvă în data de 12.V.1993 , Rákosy & Székely 1996. În anul 2014 zona a fost intens cercetată, dar nu s-a identificat prezența cuiburilor de larve. Nu este exclus faptul că semnalarea din 1993 s-a realizat pe baza unei confuzii, pentru că larvele și cuiburile de larve sunt asemănătoare cu alte specii din familia Lasiocampidae. Semnalare certă, adulți capturați la capcană luminoasă s-a realizat în Pădurea Esehioi -Székely, com.pers., 2014-, la aproximativ 20 km distanță față de Canaraua Fetii.
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/2014

2.3.3.3 Ihtiofaună

1130 *Aspius aspius*

A. Date generale ale speciei *Aspius aspius*

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1130, Anexa 2 Directiva Habitate
2	Denumirea științifică	<i>Aspius aspius</i> , Linnaeus, 1758
3	Denumirea populară	Avat, la Dunăre, haut, Moldova, aun, Banat, gonaci, pește-lup, buțoi, guran
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă- LC

5	Descrierea speciei	<p>Dimensiunea maximă 80 cm, obișnuit 35-40 cm.</p> <p><i>D III -7- 8 -9-; A III 12-14 -15-, de obicei 13, V II 8, P I 16-18, L.Lat. -64-65 11-12/5 74 -75-76-, sp.branh. 9, dinți faringieni 3.5 – 5.2, vertebre 48-49</i></p> <p>Corpul mai puțin înalt ca la majoritatea <i>Cyprinidae</i>lor, amintind forma șalăului. Înălțimea maximă se cuprinde de 3,5-4,3 ori în lungime, iar grosimea de 2 ori în înălțimea maximă. În urma V, o carenă acoperită de solzi ușor îndoiți la mijloc. Lungimea capului se cuprinde de 3,7-4,2 ori în lungimea corpului și este egală cu înălțimea maximă a acestuia. Botul, relativ scurt se cuprinde de 3,2-3,3 -3,7- ori în lungimea capului. Gura mare, terminală și oblică în sus, foarte largă ajungând până sub mijlocul ochiului. Singurul ciprinid răpitor, are mandibula cu o proeminență care se potrivește într-o scobitură a fălcii superioare și care ajută la apucarea prăzii, suplinind astfel dinții.</p> <p>Lungimea pedunculului caudal 18,5-21,5 din cea a corpului, din lungimea standard, iar înălțimea minimă 9,5-11,5%. Dorsala este poziționată mai mult spre baza caudalei decât de vârful botului; spațiul predorsal reprezintă 51-55% din lungimea corpului. Marginea dorsalei concavă. Pectoralele nu ating baza ventralelor. Ventralele se inserează puțin înaintea capătului anterior al dorsalei, iar anala mult în urma capătului posterior al dorsalei. Anala are marginea puternic concavă. Caudala adânc scobită, lobi sunt aproximativ egali. Solzii sunt bine fixați, subțiri, cu striuri evidente; acoperă istmul în întregime.</p> <p>Culoarea spatelui măsliniu-închis, vânăt ceva mai jos, flancurile argintii, fața ventrală albă. Dorsala și caudala cenușii, ventralele și anala incolore sau palid roșietice, pectoralele incolore. Buzele albicioase.</p> <p>Trăiește în Dunăre și râurile de șes până în zona colinară, în bălți mari, lacuri dulci și salmastre, rar în părțile îndulcite ale mării. O parte din exemplarele din Dunăre intră în bălți pentru reproducere și se retrag la scăderea apelor, altele urcă în râuri în sus în timpul reproducerii.</p> <p>Reproducerea are loc în martie-aprilie până în mai, la 6-10°C. Icrele sunt depuse pe fund tare, atât în ape curgătoare cât și în bălți. Maturitatea sexuală la masculi este atinsă la 4 veri, iar la femele parte la 4, parte la 5 veri.</p>
6	Perioade critice	După vârsta de un an, la trecerea peștilor la hrănirea ihtiofagă, și până la maturitate, datorită scăderii drastice a stocurilor de pești pe Dunăre
7	Cerințe de habitat	Specie dulcicolă nectonică. Trăiește în fluvii, lacuri și chiar în regiunile marine salmastre, Marea Baltică, Azov și altele asemenea, în râuri mari cu un curs lent și în bălți. La ape adânci, înoată între 2 ape; în cele puțin adânci stă în stratul superficial. La maturitate este un pește solitar, înoată cu ușurință foarte rapid pe distanțe scurte. Aparține peștilor cu o viață diurnă, înoată activ în căutarea hranei. Se hrănește cu obleți, cleni, porcușori, mamifere mici și moluște. Caracterul lui vorace și de răpitor i-a atras și vechiul nume latin de „rapax”, iar popular i se spune și „peștele-

		lup,, lupul peștilor ,, „gonaciul,, vânător,, și altele asemenea nume culese de M. Băcescu atacă peștii mici și-i înghite după ce-i ametește prin lovituri de coadă.
8	Arealul speciei	Europa Centrală și Estică, de la Rin și până la Ural și la nord de Alpi, Dinarici; există în Struma, Marița, nordul Asiei Mici, Caucaz. Este comun în regiunile desărate ale M. Baltice și Azov; în bazinul fluviilor tributare acesteia din urmă, inclusiv limanurile.
9	Distribuția în România	La noi, în Dunăre până la guri, inclusiv apele salmastre din fața acestora. Complexul Razelm, lacurile litorale Siutghiol, Tăbăcărie, Tașaul, Mangalia; rar în părțile îndulcite ale mării, Tisa, Someș de la Dej, Crișul Repede de la Oradea, Mureș, Bega și afluentul său Beregsău, Timiș, Cerna; Jiu, Olt, Vedea, Argeș de la Pitești la vărsare; Neajlovul la Comana. În Ialomița de la Dridu până la vărsare. Lacul Herăstrău lângă București, Lacurile Snagov și Căldărușani. În râurile Siret și Prut pe întregul parcurs din țară; în Suceava, Moldova, Bistrița moldovenească aproape e vărsare. ROSCI: Balta Mică a Brăilei, Brațul Măcin, Canaralele Dunării, Ciuperceni-Desa, Corabia-Turnu Magurele, Coridorul Jiului, Crișul Negru, Defileul Mureșului, Delta Dunării, Domogled- Valea Cernei, Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Gura Vedei-Șaica-Slobozia, Lunca Inferioară a Crișului Repede, Lunca Joasă a Prutului, Lunca Mijlocie a Argeșului, Lunca Mureșului Inferior, Lunca Timișului, Oltenișa-Mostiștea-Chiciu, Oltul Mijlociu-Cibin-Hârtibaciu, Pădurea Esehioi-Lacul Bugeac, Pădurea Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Pădurea Zamostea-Lunca, Porțile de Fier, Râpa Lechința, Râul Prut, Râul Tur.
10	Populația națională	Nu dispunem de studii populaționale astfel încât să fie posibilă o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă

B. Date specifice speciei *Aspius aspius* la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	<i>Aspius aspius</i> -Linnaeus, 1758-
2.	Informații specifice speciei	Deși specia a fost capturată doar în lacurile Oltina și Dunăreni estimăm că specia este/ poate fi prezentă și în celelalte lacuri, Ceamurlia, Iortomac și Iezerul Viile, cu caracter permanent.
3.	Distribuția speciei -hartă distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Aspius aspius</i>
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Prezență probabilă pe toată zona pelagică, fiind o specie nectonică

5.	Statutul de prezență temporal-	- Populație permanentă;sedentară/rezidentă.
6.	Statutul de prezență spațial-	- Prezență probabilă pe toată zona pelagică, fiind o specie nectonică. Suprafața totală de habitat adecvat speciei este estimate la 2233 ha
7.	Statutul de prezență management-	- În lipsa unor măsuri precum pescuitul selectiv și eliberare exemplarelor de <i>Aspius aspius</i> poate duce la declinul populație sau chiar la dispariția specie din sit.
8.	Abundență	Un număr minim de 7371 exemplare în cazul Lacului Dunăreni, respectiv un număr minim de 140647 exemplare în Lacul Oltina, un număr minim de 148018 exemplare în sit – estimări din datele proprii -nr. exemplarelor capturate pe efort de pescuit recalculat pe suprafața luciului de apă.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	22-23.10.2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	Nu sunt date de referință

1124 *Gobio albipinnatus* -Lukash, 1933-

A. Date generale ale speciei *Romanogobio albipinnatus*

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1124, Anexa 2 Directiva Habitate
2	Denumirea științifică	<i>Romanogobio albipinnatus</i> -Lukash, 1933-
3	Denumirea populară	Porcușor de șes
4	Statutul de conservare în România	LC - preocupare minima
5	Descrierea speciei	Lungimea standard până la 10 cm, 12 cm cu caudala. <i>D III 7 -8-, A II-III 6, l.lat. -39- 41 5-6/43 -44-.</i> Dorsala scurtă fără spini. Corp alungit și cilindric, coada comprimată lateral; profilul frunții convex, lungimea capului reprezintă 21,6-27,7% din cea a corpului. Botul scurt și obtuz lungimea lui 7-16% din lungimea capului; spațiul posterior în general egal cu botul. Gura inferioară cu două mustăți scurte; mustățile în general, ajung până la marginea posterioară a ochiului. Înălțimea corpului reprezintă 16,2-24% din lungimea corpului fără caudală, iar grosimea 80-90% din înălțime. Înălțimea maximă situată la inserția dorsalei. Anusul mai aproape de ventrale decât de anală.

		<p>Culoarea pe spate gălbuie-ceușie deschis cu pete și dungi mai întunecate. Pe laturi 7-8, rar 6 sau până la 12 pete rotunde, mai mici ca la celelalte specii ale genului.</p> <p>Trăiește în Dunăre și în cursul inferior al râurilor de șes, cu locuri cu apă ceva mai adâncă și curent slab, substrat de nisip fin sau argilă.</p> <p>Este o specie bentopelagică reofilă, nocturnă în perioada adultă, dar puietul are comportament activ în timpul zilei. Evită locurile cu apă mai rapidă sau stătătoare și fund mâlos. Deși în curent se întâlnesc mai mulți indivizi, nu formează niciodată adevărate cârduri.</p> <p>Reproducerea are loc în lunile mai –iulie, se reproduce de mai multe ori - în medie de patru ori-, la intervale de două săptămâni, ponta fiind depusă pe pietrele din zonele mai puțin adânci. Se hrănește pe fundul apei, căutând în substrat asemenea crapului, gura subterminală și mustățile sunt adaptate pentru acest scop, consumând faună bentonică. Mai consumă diatomee, larve mici de efemeride, insecte, crustacee mici și alte animale din nisip, și altele asemenea</p>
6	Perioade critice	Primăvara în perioada reproducerii, în timpul viituri puternice și prelungite încărcate cu suspensii.
7	Cerințe de habitat	Specie bentopelagică, reofilă, porcușorul de șes este întâlnit în Dunăre și în cursul inferior al râurilor de șes. Evită locurile cu apă mai rapidă sau stătătoare și fund de nisip fin sau argilă. Preferă locuri cu apă ceva mai adâncă și curent slab, în general cu o viteză de 28-45 cm/s, cu fund de nisip fin sau argilă.
8	Arealul speciei	Bazinul Dunării de la Bratislava până la vărsare.
9	Distribuția în România	<p>În Dunăre și bazinul Dunării, de la intrarea în țară până la vărsare, inclusiv brațul Borcea și cele trei brațe ale deltei. Intră ocazional în unele bălți ale Dunării. S-a semnalat în balta Potelu, Oltenia, bălțile Călărași și Gălățuiul lângă Călărași, apoi Oltina și Bugeac, în Dobrogea, râul Tur, r. Satu-Mare. Someș de la cca 10 km amonte de Satu-Mare în jos;; Crasna de la Acâș, r. Carei; Beretău de la Nușfalău, r. Șimleu în aval. Crișul Repede la Toboliu -r. Oradea-; Crișul Negru de la Tinca -r. Salonta- și pâraul Teuz; Crișul Alb de la Chișinău Criș. Mureș de la Teiuș, frecvent numai de la Radna în aval; dintre afluenți, numai în Târnava Mare la Blaj, lipsind la confluența Târnavei cu Mureșul.</p> <p>În Bega de la Balint, r. Lugoj, în aval; lipsește în Berecsău și afluenți. În Timiș de la barajul Coșteiul, r. Lugoj, frecvent de la Albina, în raza orașului Timișoara, în aval; În pâraul Șurgan la vărsarea în Timiș, în Pogănici de la Otvești, r. Timișoara, până la vărsare în Timiș. Probabil și în bârzava. În Caraș de la Cacoveni, r. Oravița, până la ieșirea din țară. În Berzasca și Cerna la confluența cu Dunărea. În Jiu nesemnalat. În Olt de la Segarcea, r T. Măgurele, în Vedea de la Smârdioasa – Zimnicea, în Argeș de lângă București, în Ialomița de la Țândărei, r. Fetești, în Siret</p>

		regiunea Liești până la vărsarea în Dunăre. Cu siguranță și în cursul inferior al Prutului. ROSCI: Balta Mică a Brăilei, Câmpia Ierului, Canaralele Dunării, Ciuperceni-Desa, Corabia-Turnu Măgurele, Coridorul Jiului, Crișul Alb, Crișul Negru, Defileul Mureșului, Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul vederoasa, Gura Vedei-Șaica-Slobozia, Lunca Inferioară a Crișului Repede, Lunca Mureșului Inferior, Lunca Siretului Inferior, Lunca Timișului, Oltenița-Mostiștea-Chiciu, Pădurea Esehioi-Lacul Bugeac, Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Porțile de Fier, Râpa Lechința, Râul Tur.
10	Populația națională	Nu există studii populaționale pe regiuni întinse astfel încât să fie posibilă o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă

B. Date specifice speciei *Romanogobio albipinnatus* la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	<i>Romanogobio albipinnatus</i> -Lukash, 1933-, mai nou <i>Romanogobio vladykovi</i>
2.	Informații specifice speciei	Nu este cazul
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Specia nu a fost capturată, dar estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac. Metoda specifică de lucru nu permite elaborarea de hărți de distribuție.
4.	Distribuția speciei - interpretare-	Deși habitatele investigate prezintă condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în captură. Suprafața adecvată a habitatului speciei în aria naturală protejată este de aproximativ 100 ha.
5.	Statutul de prezență - temporal-	Deși specia nu a fost capturată estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac, cu caracter permanent.
6.	Statutul de prezență - spațial-	Deși specia nu a fost capturată estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac, mai ales în zona de curent și substrat cu nisip fin sau argilă.
7.	Statutul de prezență - management-	Prezență sporadică, nesemnificativă din punct de vedere al managementului.
8.	Abundență	Scăzută - date estimate pe baza opiniei experților
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	22-23.10.2014

10.	Alte informații privind sursele de informații	Nu sunt date de referință
-----	---	---------------------------

1145 *Misgurnus fossilis*

A. Date generale ale speciei *Misgurnus fossilis*

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1145, Anexa 2 Directiva Habitate
2	Denumirea științifică	<i>Misgurnus fossilis</i> , Linnaeus, 1758
3	Denumirea populară	Țipar, chișcar, vârlan
4	Statutul de conservare în România	LC -preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Talia până la 20-25 cm, rareori atinge 32 cm.</p> <p><i>D II – IV -5- 6 -7-, A II – IV, 5 -6-, VI – II 5-6, sp. br. 14, D. far. 11-14</i></p> <p>Corpul alungit, relativ cilindric, profilul dorsal și cel ventral aproape orizontale, comprimat lateral spre coadă și acoperit cu solzi foarte mici, fără a prezenta o linie laterală evidentă. Gura mică, inferioară, prevăzută cu 10 mustăți dintre care 4 la vârful botului -pe maxila superioară-, două mai lungi la colțurile gurii și 4 pe mandibulă. Caracteristic speciei - mucusul foarte alunecos care învelește tot corpul. Ochiul sunt mici. Sub ochi este ascuns sub tegument un țep mic ce provine din osul suborbitar. Înnotătoare mici și oarecum rotunjite. Dorsala se află deasupra ventralei, începutul ei este aproape la jumătatea distanței dintre ceafă și baza caudalei. Anala are baza scurtă, se prinde în urma verticalei posterioare a dorsalei. Caudala este mică, rotunjită și formată din 16-18 radii principale. Ventrala nu ajunge până la orificiul anal. De la baza caudalei și până la jumătatea distanței D.-C. se întinde o creastă evidentă; o creastă asemănătoare se află și pe fața ventrală a pedunculului caudal.</p> <p>Culoarea fundamental este galbenă, spatele brun, abdomenul bate în galben-portocaliu. Pe spate se află numeroase pete verzui-negricioase, pe mijlocul flancurilor, de la ochi și până la baza caudalei, se întinde o dungă lată, întunecată. Sub această dungă și deasupra ei, sunt numeroase puncte și pete, unele dintre ele contopindu-se și formând alte două dungi, longitudinale, mai înguste și incomplete. Ochiul sunt galbeni aurii. Toate înnotătoarele gălbui-fumurii, caudala și dorsala prezintă pe ele puncte întunecate.</p> <p>Țiparul se întâlnește în aproape toate bălțile, în lacuri și iazuri, până în zona colinară, mai rar în râurile de șes lent curgătoare. În râuri este localizat în porțiunile măloase și brațele laterale, unde găsește fund mălos</p>

		și vegetație. Având posibilitatea respirației aeriene și intestinale, rezistă la lipsa de oxigen din apă, în caz de secare a bălților, el se îngroapă în nămol și supraviețuiește chiar unor secări temporare a bălților. Este sensibil la schimbările de presiune atmosferică, înaintea furtunilor urcă la suprafața apei. Primăvara, în perioada de reproducere, nu întreprinde migrații propriu-zise, dar este mult mai mobil decât în restul anului. Reproducerea durează din martie până în iunie, când femelele depun icrele pe vegetația acvatică, cca 100000-150000. Încubația durează 7-8 zile, la 15°C.
6	Perioade critice	Perioada de reproducere și după reproducere, în caz de secetă prelungită.
7	Cerințe de habitat	Este specie dulcicolă, bentică stagnofilă, preferând bălți, lacuri sau râuri de șes cu curent lent și fund mălos, cu vegetație. Hrana constă din detritus organic, vegetație acvatică, viermi, crustacee, larve de insecte, moluște.
8	Arealul speciei	Europa Centrală și sud-estică; spre răsărit, din Franța, bazinul Loarei, până la Volga, inclusiv. Lipsește în Anglia, Scandinavia, Spania, Italia, Dalmația, Grecia, Crimeea, Caucaz, Asia Centrală, bazinul Oceanului Înghețat și fluviul Ural.
9	Distribuția în România	La noi, este prezentă în Dunăre de la Baziași până la vărsare și în toate bălțile și jepșele luncii inundabile și ale deltei, mai frecvent în deltă. În părțile îndulcitate ale complexului lagunar Razelm; în lacurile litorale Sutghiol și Tăbăcărie. În interiorul țării în aproape toate bălțile, heleșteele, șenalele și în cursul mai liniștit al râurilor până aproape de munte. În bazinul Someșului Mic, în bălțile de la Someșeni, în raza orașului Cluj și în cele de la Gherla, în brațul Someșului Mic de la Apahida, raza orașului Cluj. În bălțile din lungul Someșului începând de la Ulmeni, r. Cehul Silvaniei, în aval. În bazinul Crasnei, semnalat lângă Zalău. În pâraul Pețea, r.Oradea; în canalul colector al Crișurilor, în iazurile din Câmpia Transilvaniei, în Mureș, aval de Târgul Mureș, în Târnavă la vărsarea în Mureș; în pâraul Aranca din zona Sânnicolau-Mare și în bălțile vecine. În bazinul râului Bega, aval de Chizătău. În unele pâraie și bălți din Câmpia Banatului. În toate brațele moarte și bălțile din lungul Timișului, aval de Găvojdia. În caraș și bălțile vecine din raionul Oravița. În bazinul Oltului, semnalat în bălți și iazuri lângă Brașov, Iași și Sibiu. În bălțile din lungul Vedei și Teleormanului, în Argeș numai la Oltenița; în Neajlov de la izvoare până la vărsare și în toate bălțile limitrofe. În Dâmbovița la București, în Colentina, bălțile vecine și toate lacurile și bălțile din jurul Bucureștiului. În Mostiștea, Ialomița, la confluența cu Dunărea. În Siret, aval de Pașcani, în coturile liniștite ale Sucevei, din zona Rădăuți până la vărsare, în Șomuz, de la Fălticeni până la vărsare. În bazinul Bistriței moldovenești este cunoscut în pâraul Moara Lupșei, apoi în pâraul Bahna și iazurile lui. În bazinul Buzăului este citat numai în balta Jirlău. În Prut și bălțile lui, de la intrarea în țară, până la vărsare.
10	Populația națională	Nu există studii populaționale astfel încât să fie posibilă o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.

11	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă
----	---	--------------

B. Date specifice speciei *Misgurnus fossilis* la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	<i>Misgurnus fossilis</i> , Linnaeus, 1758
2.	Informații specifice speciei	Nu este cazul
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Specia nu a fost capturată, dar estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac. Metoda specifică de lucru nu permite elaborarea de hărți de distribuție.
4.	Distribuția speciei - interpretare-	Deși habitatele investigate prezintă condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în capturi
5.	Statutul de prezență - temporal-	Deși specia nu a fost capturată estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac, cu caracter permanent.
6.	Statutul de prezență - spațial-	Deși specia nu a fost capturată estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac, mai ales în zona litorală, cu adâncime mica și substrat mâlos
7.	Statutul de prezență - management-	Prezență sporadică, ne semnificativă din punct de vedere al managementului.
8.	Abundență	Scăzută - date estimate pe baza opiniei experților
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	22-23.10.2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	Nu sunt date de referință

2522 *Pelecus cultratus*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	2522
2	Denumirea științifică	<i>Pelecus cultratus</i> , Linnaeus, 1758
3	Denumirea populară	Sabiță
4	Statutul de conservare în România	LC , preocupare minimă

5	Descrierea speciei	<p><i>D II-III -6- 7, A II-III -24- 25-28 -29-, L. lat. -90-- 93 12-15/3-5 110 -115-, D.far. 2,5-5,2, sp.br. 18-23, vert. 50-52</i></p> <p>Capul scurt, se cuprinde de 4,4-5 ori în lungimea corpului. Gura este mică, superioară; buzele sunt înguste și subțiri, cărnoase numai la capete. Falca inferioară puternic proeminentă, se urcă în sus, aproape vertical. Corpul alungit, cu spatele aproape drept, iar abdomenul arcuit, în formă de muchie de sabie, de unde i se trage și numele. Înălțimea maximă a corpului se cuprinde în lungimea acestuia -fără caudală-, de 4,2-5,0 ori. Solzii sunt cicloizi, foarte subțiri și foarte caduci. Înotătoarele pectorale foarte lungi, cuprinzându-se de 3,0-3,7 ori în lungimea corpului și ascuțite ajungând până la baza ventralei. Dorsala este mică, poziționată dincolo de începutul analei. Caudala cu lobii inegali. Spatele este albastru ca oțelul călit sau cenușiu-verzui cu reflexe metalice; laturile și abdomenul albe-argintii, bătând câteodată foarte ușor în roșu-trandafiriu. Dorsala și caudala cenușii, celelalte înotătoare cenușii-gălbui cu reflexe roșcate. Irisul argintiu sau cu luciuri aurii.</p> <p>Sabița este un pește pelagic, ce trăiește în fluvii și râuri de șes, în regiunile salmastre din fața gurilor acestora. Comportamentul sabiței este unul activ, înotând între ape sau aproape de suprafață, în bancuri, de obicei pe vârste. În râuri mici nu intră; în schimb se găsește în limanuri salmastre, în bălți și în jepși. În bălțile de inundație ale fluviilor pătrunde primăvara, iar pentru reproducere se întoarce în fluviu. Reproducerea are loc în lunile aprilie-iunie, începând la o temperatură de 12°C. O femelă depune în medie 33500 icre semipelagice, în ape puțin adânci. După 3-4 zile apar larve nepigmentate ce măsoară 7 mm. Maturitatea sexuală, la 3-4 ani.</p>
6	Perioade critice	Primăvara-vară, în timpul/după reproducere, în anii cu viituri mari, prelungite, ape încărcate cu suspensii, situație ce influențează negativ dezvoltarea organismelor planctonice prin lipsa transparenței apei.
7	Cerințe de habitat	Specie dulcicolă, ocazional salmastricolă, nectonică, preferă fluviile și râurile de șes, cu un curs lent, precum și în multe lacuri interioare; frecvent în lacurile și limanurile litorale, precum și în părțile îndulcite ale mărilor. Se hrănește cu: plancton, mai ales tineretul, nevertebrate bentonice, insecte aeriene și pești mici.
8	Arealul speciei	Este o specie euro-asiatică răspândită în bazinele fluviilor ce se varsă în mările Baltică, Neagră, Caspică și Aral. Bazinele Mării Baltice, de la Oder la Neva și în sudul Suediei și Finlandei, Mării Negre, de la Dunăre la Kuban, Mării Caspice și Mării Aral, precum și părțile îndulcite ale acestor mări.
9	Distribuția în România	Dunărea de la intrare în țară până la vărsare, bălțile luncii inundabile, părțile îndulcite ale mării în fața gurilor Dunării, Lacul Razelm, Someș din zona Dej, Mureș de la Reghin până la vărsare, Bega de la Timișoara, Timiș la ieșirea din țară, Olt de la Racoș la vărsare. Ialomița de la dridu în aval, cursul inferior al Siretului, Prutul de la intrarea în țară până la vărsare. Balta Mică a Brăilei, Brațul Măcin, Câmpia Careiului, Câmpia Careiului, Câmpia Ierului, Canaralele Dunării, Cefa, Cheile Nerei-Beușnița,

		Ciuperceni-Desa, Comana, Corabia-Turnu Măgurele, Coridorul Jiului, Crișul Alb, Crișul Negru, Defileul Mureșului, Delta Dunării, Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederosa, Gura Vedei-Șaica Slobozia, Lunca Inferioară a Crișului Repede, lunca Joasă a prutului, Lunca Mureșului Inferior, Lunca Siretului Inferior, Lunca Timișului, Oltenița, Mostiștea-Chiciu, Oltul Mijlociu-Cibin-Hârtibaciu, Pădurea Esehioi-Lacul Bugeac, Pădurea și Valea Canaraua fetii-iortmac, Pădurea Stârmina, Porțile de Fier, Râpa Lechința, Râul Prut, Râul Tur.
10	Populația națională	Nu există studii populaționale astfel încât să fie posibilă o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă

B. Date specifice speciei *Pelecus cultratus* la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	<i>Pelecus cultratus</i> , Linnaeus, 1758
2.	Informații specifice speciei	Nu este cazul
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Specia nu a fost capturată, dar estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac. Metoda specifică de lucru nu permite elaborarea de hărți de distribuție.
4.	Distribuția speciei - interpretare-	Deși habitatele investigate prezintă condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în capturi.
5.	Statutul de prezență - temporal-	Probabil prezență sporadică în momentele de aflux de apă din Dunăre.
6.	Statutul de prezență - spațial-	Probabil prezență sporadică, cu precădere în capătul din aval - mai apropiat de canalul care face legătura cu Dunărea-
7.	Statutul de prezență - management-	Prezență sporadică, nesemnificativă din punct de vedere al managementului.
8.	Abundență	Scăzută - date estimate pe baza opiniei experților
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	22-23.10.2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	Nu sunt date de referință

1134 *Rhodeus sericeus amarus*

A. Date generale ale speciei *Rhodeus sericeus*

Nr.	Informație	Descriere
-----	------------	-----------

1	Cod Specie - EUNIS	1134, Anexa 2 Directiva Habitate
2	Denumirea științifică	<i>Rhodeus sericeus</i> , Pallas, 1776
3	Denumirea populară	Boarță, boarcă, bortănică, burtucă, chisoagă, behliță, blehniță, plutică.
4	Statutul de conservare în România	LC , preocupare minima
5	Descrierea speciei	<p>Talia indivizilor adulți 45-90 mm, de obicei, până la 60-70mm. <i>D III -8- 9 -10-</i>, <i>A III 8-9 -10-</i>, <i>sq. 35-38 -40-</i>, <i>L.lat. incompletă 4-7</i>, <i>D. far. 5-5</i>.</p> <p>Se aseamănă cu un pui de plătică. Gura subterminală, mică, arcuită și puțin oblică, lipsită de mustăți. Botul este obtuz. Dorsala începe puțin în urma inserției ventralei. Anala începe sub cea de-a 6-a radie ramificată a dorsalei. Solzii mari, mult mai înalți decât lungi, netezi, persistenți, se acoperă puțin între ei. Pieptul și istmul acoperite de solzi mai mici. Pedunculul scund și comprimat lateral. Linia laterală scurtă. Pectoralele scurte, rotunjite la vârf. Colorația variază puternic în funcție de sex și vârstă. Partea dorsală a corpului și capului este cenușie gălbuie, uneori bătând în verzu, flancurile albe, fără luciu metalic, dorsala și caudala cenușii, celelalte înotătoare bat în roșu. În lungul jumătății posterioare a corpului și a pedunculului caudal o dungă verzuie foarte evidentă. În epoca de reproducere masculul capătă un colorit deosebit de frumos: operculul și partea anterioară a jumătății dorsale a corpului sunt violete sau albastrui; pieptul și partea abdomenului portocalii sau roz; dunga din lungul corpului devine verde ca smaraldul, anala roșie.</p> <p>Boarța este un pește exclusiv de apă dulce, preferă apele stătătoare sau lin curgătoare. În râuri se întâlnește mai ales în brațele laterale, dar este frecvent întâlnită și în plin curent. Râspândirea sa este legată de prezența lamelibranhiatelor, scoicilor, <i>Unio sp.</i> sau <i>Anodonta sp.</i> Atinge maturitatea sexuală în al doilea an al vieții. Reproducerea are loc de la sfârșitul lui aprilie până în august. Își depune icrele între valvele moluștelor lamelibranhiate din apele dulci: <i>Unio</i> și <i>Anodonta</i>.</p> <p>Femelele au papila genitală alungită sub forma unui ovopozitor de 5-8 mm, alungindu-se în timpul reproducerii. Ele depun 8-14 icre cu diametru de 2,5-3 mm, în cavitatea branhială al lamelibranhiatelor. Dezvoltarea larvară pînă la cca 30-40 de zile are loc tot în cavitatea paleală a lamelibranhiatelor. Larvele rămân fixate de branhiile scoicilor cu ajutorul unor excrescențe ale sacului vitelin. În momentul părăsirii gazdei, puii măsoară 7-8 mm.</p>
6	Perioade critice	Perioada de reproducere: primăvară-vară. Când bioindicatorii ai gradului de poluare a apelor <i>Unio sp.</i> și <i>Anodonta sp.</i> , lamelibranhiate, dispar din habitatul natural al speciei <i>Rhodeus sericeus amarus</i> , reproducerea speciei este întreruptă.

7	Cerințe de habitat	Specie dulcicolă caracteristică bălților și porțiunilor de râu cu curs lent. Boarța trăiește exclusiv în ape dulci. Ea preferă funduri nisipoase și pietroase, evitând pe cele mâloase. Este întâlnită în apele stătătoare sau încete, brațele laterale ale râurilor dar și în plin curent. Răspândirea sa este legată de prezența lamelibranhiatelor <i>Unio sp.</i> și <i>Anodonta sp.</i> . Se hrănește cu plancton, cu alge filamentoase și unicelulare, resturi de plante superioare și detritus, întâmplător ingerează și organisme animale.
8	Arealul speciei	În Europa se întâlnește din estul Franței și de la Alpi și Dinarici până la Ural și Caucaz; există în Macedonia și Tracia. Apare în bazinul Mării Nordului, în partea de sud a bazinului Mării Baltice, în bazinul Mării Negre, în vestul și sudul Mării Caspice și Egee. În bazinul Mării Mediterane apare doar la nord de Ron. Este o specie invazivă în Franța, la sud de Ron. Și vest de Sena, în sudul Rusiei. A fost introdusă în Marea Britanie și nordul Italiei. Lipsește din Ural, Danemarca, Scandinavia, Peninsula Iberică, cea mai mare parte a bazinului Adriaticii și Mării Negre la sud de Kuban.
9	Distribuția în România	În Dunăre, de la Baziași până la vărsare. Se mai găsește în majoritatea râurilor și mai ales în brațele moarte și bălțile din lungul lor: Tisa, Iza, Tur, Someșul Mare, Someșul Mic, Crasna, Beretău, Crișul Repede, Crișul Negru, Crișul Alb, în Mureș, canalul colector al Crișurilor, Mureș Țaga, Tîrnava Mare, Arieși, Strei, Bega, Nera, Cerna, Jiu, Olt, Cibin, Argeș, Colentina, Dâmbovița, Neajlov, Sabar, Ialomița, Siret, Prut, Suceava, Moldova, Bistrița, Milcov, Putna, Bârlad, și altele asemenea Balta Mică a Brăilei, Brațul Măcin, Câmpia Careiului, Câmpia Ierului; Canaralele Dunării, Cefa, Cheile Nerei, Beușnița, Ciuperceni, Desa, Comana, Corabia-Turnu Măgurele, Coridorul Jiului, Crișul Alb, Crișul Negru, Defileul Mureșului, Delta Dunării, Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Gura Vedei-Șaica-Slobozia, Lunca Inferioară a Crișului Repede, Lunca Joasă a Prutului Lunca Mureșului Inferior, Lunca Timișului, Oltenița-Mostiștea-Chiciu, Oltul Mijlociu-Cibin-Hârtibaciu, Pădurea Esehioi-Lacul Bugeac, Pădurea Canaraua Fetii- Iortmac, Porțile e Fier, Râul Prut, Râul Tur.
10	Populația națională	Nu există studii populaționale astfel încât să fie posibilă o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă

B. Date specifice speciei *Rhodeus sericeus amarus* la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	<i>Rhodeus sericeus amarus</i> , Bloch, 1782
2.	Informații specifice speciei	Nu este cazul

3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Specia nu a fost capturată, dar estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac. Metoda specifică de lucru nu permite elaborarea de hărți de distribuție.
4.	Distribuția speciei - interpretare-	Deși habitatele investigate prezintă condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în capturi.
5.	Statutul de prezență - temporal-	Populație permanentă, sedentară/rezidentă
6.	Statutul de prezență - spațial-	În perioada de reproducere prezența speciei este condiționată prin modul de reproducere de prezența lamelibranhiatelor <i>Unio sp.</i> și <i>Anodonta sp.</i> . În afara perioadei de reproducere preferă zonele cu curent, substrat nisipos și cu vegetație submersă.
7.	Statutul de prezență - management-	Prin legătura speciei cu lamelibranhiatele <i>Unio sp.</i> și <i>Anodonta sp.</i> specia are la rândul ei valoare de indicator biologic privind calitatea apei.
8.	Abundență	Scăzută - date estimate pe baza opiniei experților
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	22-23.10.2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	Nu sunt date de referință

2.3.3.4 Herpetofaună

1993 *Triturus dobrogicus*

A. Date generale ale speciei *Triturus dobrogicus*

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1993
2	Denumirea științifică	<i>Triturus dobrogicus</i>
3	Denumirea populară	Română: Triton cu creastă dobrogean Engleză: Danube Crested Newt
4	Statutul de conservare în România	NT - Aproape amenințat/Near Threatened-IUCN Europa și EU27- EN - Periclitat/Endangered-Cartea roșie a vertebratelor din România
5	Descrierea speciei	Adultul. Triton de dimensiuni relativ mari, cu capul îngust, trunchiul lung, picioare scurte și piele slab rugoasă. De obicei atinge dimensiuni de până la 13 cm, femelele ajungând ocazional la 16 cm. Când se întind membrele de-a lungul corpului, cele anterioare în direcție posterioară și cele posterioare în direcție anterioară, membrele posterioare de-abia ating la masculi vârful degetelor anterioare sau sunt separate de ele printr-o

		<p>mică distanță; la femele nu ating niciodată vârful degetelor anterioare, fiind separate printr-o distanță apreciabilă. Dorsal este maroniu sau chiar roșcat, de obicei cu pete închise. Ventral roșu-portocaliu, cu pete negre care se pot contopi pentru a crea o bandă mediană; predomină pigmentul negru. Gușa neagră cu pete fine albe. Adesea femelele au o dungă vertebrală galbenă. În perioada de reproducere masculii au o creastă dorsală înaltă și puternic dințată, întreruptă în dreptul cloacei.</p> <p>Oul. Oul este aproape sferic, alb, de aproximativ 2 mm, învelit într-o capsulă gelatinoasă ce-i mărește diametrul la aproximativ 4 mm. Ponta este depusă în lunile martie - aprilie.</p> <p>Larva. Larvele sunt mari, ajungând înainte de metamorfoză la dimensiuni de 5-8 cm. Creasta dorsală este înaltă, începe din dreptul inserției membrului anterior și se continuă cu un filament caudal lung. Coloritul este variabil, de la maro-închis la gri-deschis, cu pete mari negre în special în zona cozii. Degetele sunt extrem de lungi și subțiri.</p> <p>Biologie și ecologie. Intră în apă relativ devreme, în februarie-martie; jocurile nuptiale și depunerea pondei au loc la începutul lui aprilie. În general adulții părăsesc apa la sfârșitul lunii iunie, deși unele exemplare pot rămâne în mediul acvatic perioade mai lungi de timp. În iulie-august larvele se metamorfozează. În restul timpului tritonii își petrec viața pe uscat, unde și hibernează; în regiunile inundate unde uscatul este mai rar își petrec viața terestră sub grămezi mari de stof tăiat sau îngropați în mărul noroios de pe malul bălților.</p>
6	Perioade critice	Specia este îndeosebi vulnerabilă în perioada de reproducere și până la metamorfoza larvelor, martie - iulie, când modificările caracteristicilor mediului acvatic pot influența supraviețuirea noilor generații de tritoni.
7	Cerințe de habitat	<p>Este o specie predominant acvatică, preferând ape stagnante sau lin curgătoare mari și adânci de la șes, din zonele de luncă și din deltă, cu vegetație palustră și expunere parțială la soare. Deseori poate fi întâlnită în bazine artificiale, locuri de adăpat, iazuri, piscine. Poate fi observată și în bălțile mici, de infiltrație, situate în zonele îndiguite.</p> <p>Este o specie extrem de vorace, hrănindu-se atât cu artropode și râme, cât și cu mormoloci și tritoni mai mici.</p>
8	Arealul speciei	Este distribuit de-a lungul Dunării, din Austria până în Delta Dunării.
9	Distribuția în România	<p>Este distribuită de-a lungul Dunării, de la Porțile de Fier până în deltă. Urcă și pe principalii afluenți ajungând până în Maramureș de-a lungul Tisei. În Câmpia Română, Crișana și Oltenia intergradează cu <i>Triturus cristatus</i>.</p> <p>A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Triturus dobrogicus</i></p>

10	Populația națională	Nu există date referitoare la populația națională.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei *Triturus dobrogicus* la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
	Specia	1993 - <i>Triturus dobrogicus</i> - prezentă în anexa II a Directivei Habitate, respectiv anexa 3 din Legea 49/2011
	Informații specifice speciei	Habitatul caracteristic al speciei include zone umede, bălți temporare și permanente în diferite habitate.
	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Triturus dobrogicus</i>
	Distribuția speciei interpretare-	Specia este prezentă în diferite habitate umede cu stufăriș din zona lacurilor Oltina, Iortmac și Dunăreni.
	Statutul de prezență temporal-	de rezident
	Statutul de prezență spațial-	larg răspândită
	Statutul de prezență management-	- Nativă
	Abundență	Rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	anul 2014

1188 *Bombina bombina*

Date generale ale speciei *Bombina bombina*

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1188
2	Denumirea științifică	<i>Bombina bombina</i>
3	Denumirea populară	Română: Izvoarașul -buhaiul- de baltă cu burtă roșie Engleză: Fire-bellied Toad

4	Statutul de conservare în România	LC - Preocupare minimă/Least Concern -IUCN Europa și EU27- NT - Aproape amenințat/Near Threatened -Cartea roșie a vertebratelor din România-
5	Descrierea speciei	<p>Adultul. Specie de talie mică, în general sub 5 cm, cu corp îndesat, aplatizat, cu numeroși negi pe partea dorsală și partea ventrală colorată intens. Pupila triunghiular – cordiformă și ochii proeminenți. Capul turtit, lungimea lui egală cu lățimea, sau mai mare, bot rotunjit. Partea dorsală foarte verucoasă, acoperită cu negi numeroși, rotunzi sau ovali, proeminenți, de cele mai multe ori cu un punct negru central, format din îngrămădirea în formă de mură a unor asperități cornoase, negre, uneori o ridicătură centrală conică, fără caracter de spin propriu-zis. Acești negi se pot grupa în formații liniare, de obicei constituind două umflături scurte între umeri care converg posterior și câte o umflătură de aspect parotoid după ochi.</p> <p>Caracteristic pentru această specie este desenul ventral, marmorat, cu pete portocalii până spre roșu pe un fond negru. Sunt de asemenea prezente pete mici albe relativ uniform distribuite. Pata viu-colorată de pe palma membrului anterior nu se continuă pe primul deget. Vârfurile degetelor sunt negre, niciodată galbene sau portocalii. Masculii prezintă calozități nupțiale pe partea internă a membrului anterior. De asemenea, masculii au saci vocali interni și capul mai lat decât femelele. Cântă, orăcăie, în general seara și noaptea, dar și pe timpul zilei, corurile putând fi recunoscute de la distanță destul de mare.</p> <p>Culoarea intensă are rol de avertizare - în caz de pericol, indivizii secretă o substanță vâscoasă, albicioasă, toxică. Pentru a fi mai evident acest mecanism de apărare, dacă sunt deranjate animalele se întorc cu partea ventrală în sus, își arcuiesc spatele expunând partea ventrală puternic colorată și își acoperă ochii cu membrele anterioare -unken reflex-.</p> <p>Ouăle sunt depuse izolat sau în grămezi mici, fixate de plantele acvatice sau de ramuri submerse. O pontă poate cuprinde 80-100 de ouă, iar aceeași femelă poate depune de două – trei ori pe an.</p> <p>Larva eclozează la aproximativ o săptămână de la depunerea pontei, iar intervalul de timp până la metamorfoză poate dura până la 90 de zile. Corpul este de 1,5 ori mai mare decât coada, iar aceasta din urmă este mai mult lungă decât înaltă și se termină obtuz. Creasta superioară este convexă și de dimensiuni aproape egale cu cele ale crestei inferioare, infracaudale, și se întinde până între ochi. Ochii sunt situați aproape dorsal. Spiraculumul este situat pe linia mediană, în treimea posterioară a corpului. Anusul este de asemenea situat median și are diametrul mai mare decât cel al spiraculumului. Coloritul larvelor este brun dorsal, cu două dungi deschise longitudinale în dreptul ochilor. Ventral sunt alb-cenușii cu sau fără pete brune. Întregul corp este acoperit cu o reticulație fină, neagră, liniile intersectându-se în unghi drept.</p> <p>Biologie și ecologie. Specie acvatică și socială, poate fi întâlnită în număr destul de mare, plutind cu picioarele depărtate pe suprafața apei. La cel mai</p>

		<p>mic pericol se ascund în mълul de pe fundul apei. Vânează și pe uscat, mai ales noapte și după ploaie, juvenilii putând să se îndepărteze chiar și 500 m de apă.</p> <p>Apare în apă chiar de la mijlocul lui martie, retrăgându-se pe uscat pentru iernare la sfârșitul lui septembrie – începutul lui octombrie. Hibernează în gropi, galerii de rozătoare, sub pietre și bușteni.</p> <p>Reproducerea începe prin aprilie, primele ponte apărând chiar la sfârșitul lui aprilie. Amplexul este lombar, ouăle sunt depuse izolat sau în grămezi mici, fixate de plantele acvatice sau pe ramuri submerse. Perioada de reproducere poate dura câteva luni, iar o femelă poate depune ponte de 2-3 ori pe an. Juvenilii devin apti pentru reproducere la vârsta de 1-3 ani.</p>
6	Perioade critice	Animalele sunt mai vulnerabile în cursul reproducerii.
7	Cerințe de habitat	<p>Specia este puțin pretențioasă, putând fi întâlnită în bălți, băltoace, canale, pâraie lin curgătoare, marginile lacurilor, ochiuri de apă efemere, zone inundate și altele asemenea Hibernează în gropi, galerii de rozătoare, sub pietre și bușteni.</p> <p>Vânează atât în apă, cât și pe uscat, analizele conținutului stomacal demonstrând că se hrănește predominant cu coleoptere, himenoptere, ortoptere și altele asemenea</p>
8	Arealul speciei	Răspândită în estul Europei, din Danemarca și sudul Suediei în vest, Cehia și fosta Iugoslavia în sud iar în Rusia până aproape de Urali. Lipsește din peninsula Crimeea.
9	Distribuția în România	În România este prezentă pretutindeni în zonele de șes: Câmpia Română, Bărăganul, Dobrogea inclusiv Delta Dunării, Crișana, Podișul Transilvaniei și Podișul Moldovei..
10	Populația națională	Nu există date referitoare la populația națională.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei *Bombina bombina* la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
	Specia	1188 - <i>Bombina bombina</i> - prezentă în anexele II și IV ale Directivei Habitate, respectiv anexele 3 și 4a din Legea 49/2011
2.	Informații specifice speciei	Specia nu este pretențioasă în ceea ce privește alegerea habitatelor de reproducere, ea putând fi întâlnită în bălți, canale, marginile lacurilor, șanțuri sau chiar bălți efemere din perimetrul sitului.

3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Bombina bombina</i>
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în diferite habitate umede de la nivelul sitului, din zona lacurilor Dunăreni, Oltina, Iortmac, dar și pe valea Canlia și în Canaraua Fetei.
5.	Statutul de prezență temporal-	- rezident
6.	Statutul de prezență spațial-	- larg răspândită
7.	Statutul de prezență management-	- nativă
8.	Abundență	comună
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul 2014

1220 *Emys orbicularis*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1220
2	Denumirea științifică	<i>Emys orbicularis</i>
3	Denumirea populară	Română: Țestoasa de apă Engleză: European Pond Terrapin
4	Statutul de conservare în România	NT - Aproape amenințat/Near Threatened, IUCN Europa, 2009 VU - Vulnerabil, IUCN EU 27, 2009 VU - Vulnerabil, Cartea roșie a vertebratelor din România
5	Descrierea speciei	Adultul. Țestoasa de apă este de fapt o specie semi-acvatică -putând fi întâlnită și la 1 până la 4 km de apă-, de talie medie, adulții având carapacea teșită, rotunjită sau eliptică, puțin mai lată în partea posterioară, în general până la 20 cm, în cazuri excepționale ajungând până la 35 cm. Plastronul este plat, cu marginea ușor scobită la femele, relativ flexibil la juvenili, devine rigid la adulți. Coadă cu solzi mai mult sau mai puțin netezi dispuși în verticil;

		<p>la juvenili este la fel de lungă ca și carapacea. Masculii au coada mai groasă decât femelele, cloaca este situată mai aproape de vârf și ghearele curbate.</p> <p>Culoarea neagră, negricioasă, brun-roșietică sau verzuie, cu un model tipic de pete mici, deschise la culoare, albe sau galbene. Partea ventrală este galbenă cu negru în raport variabil.</p> <p>Oul are o formă oval - alungită, cu coajă tare, albă.</p> <p>Biologie și ecologie. Este o specie destul de timidă, la cel mai mic pericol se scufundă în apă cu mișcări surprinzător de rapide.</p> <p>Hibernează tot în apă, din septembrie-octombrie până în martie-aprilie.</p> <p>Reproducerea are loc primăvara -martie – aprilie-; ponta este depusă spre sfârșitul lunii mai -uneori iunie sau chiar iulie-; femelele depun ouăle în gropi pe care le sapă singure în locuri însorite cu soluri nisipoase, afânate. Alegerea locului poate să dureze mai multe zile, femelele putând să se îndepărteze chiar și 150 m de apă pentru a-și depune ouăle. Locurile favorabile pot să conțină cuiburi de la mai multe femele. De asemenea, femelele manifestă o fidelitate față de aceste locuri de depunere a ponteii, revenind în fiecare an în același punct atâta timp cât nu intervin modificări -de exemplu prin creșterea arborilor care ar determina umbrirea zonei-.</p> <p>Incubația durează 3 - 4 luni, iar supraviețuirea juvenililor este dependentă de condițiile de mediu. Juvenilii pot să hiberneze pe uscat și să migreze spre apă doar primăvara următoare.</p> <p>Masculii se maturizează la 6-13 ani, în timp ce femelele pot să se reproducă la vârsta de 18-20 de ani, după ce carapacea depășește dimensiunea de 12 cm. Ating vârste cuprinse între 40-60 ani, deși în cazuri excepționale pot ajunge chiar la 120 de ani.</p>
6	Perioade critice	Specia este vulnerabilă mai ales în perioada de împerechere, martie-aprilie, în perioada de depunere a ponteii - sfârșitul lunii mai - începutul lui iulie- și atunci când juvenilii proaspăt eclozați migrează spre apă - toamna sau primăvara următoare -.
7	Cerințe de habitat	<p>De obicei trăiește în ape stătătoare sau lin curgătoare, cu vegetație bogată, inclusiv lacuri, bălți, canale, șanțuri, iazuri, uneori chiar în ape salmastre. Optimul termic se realizează între 20-24°C. Preferă locurile însorite de pe marginea apelor, unde se soarește pe vegetație, bușteni, pietre și altele asemenea</p> <p>Hrana constă din viermi, melci, insecte acvatice, mai ales larve de diptere, pești, tritoni, mormoloci, broaște. Atât prinderea prăzii cât și înghițirea se petrec sub apă; deși înnoată destul de rapid și de multe ori își caută prada activ, de obicei folosesc ambuscada pentru a prinde pești sau alte specii rapide. Deși dieta este predominant carnivoră, țestoasele consumă și materie vegetală pentru a-și îmbunătăți procesele digestive.</p>
8	Arealul speciei	Europa centrală și de sud: Spania, Franța, Italia, Olanda, nordul Germaniei, Polonia, Lituania, Belarus, Peninsula Balcanică.

9	Distribuția în România	Specia este prezentă la nivelul întregii țări în zonele de șes și deal, acolo unde există habitate umede adecvate. Distribuția speciei <i>Emys orbicularis</i> în România după Cogălniceanu și colab., 2013b.
10	Populația națională	Nu există date referitoare la populația națională.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei *Emys orbicularis* la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	1220 - <i>Emys orbicularis</i> - prezentă în anexele II și IV ale Directivei Habitate, respectiv anexele 3 și 4a din Legea 49/2011
2.	Informații specifice speciei	Specia trăiește în variate tipuri de habitate umede, de la bălți, canale, marginea lacurilor, iazuri și altele asemenea, înconjurate de habitate naturale. Pentru depunerea pontei are nevoie de zone însoțite cu soluri nisipoase, afânate unde să-și poată îngropa ouăle.
3.	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Emys orbicularis</i>
4.	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este răspândită în habitatele umede din sit, în zona lacurilor Dunăreni, Oltina și Iortmac și în apropierea localității Răzoarele.
5.	Statutul de prezență - temporal-	Rezident
6.	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7.	Statutul de prezență - management-	Nativă
8.	Abundență	Comună
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul 2014

1219 *Testudo graeca*

A. Date generale ale speciei *Testudo graeca*

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1219
2	Denumirea științifică	<i>Testudo graeca</i>
3	Denumirea populară	Română: Țestoasa dobrogeană Engleză: Spur-thighed tortoise
4	Statutul de conservare în România	VU - Vulnerabil IUCN Europa și EU27 EN - Periclitat Cartea roșie a vertebratelor din România
5	Descrierea speciei	<p>Adultul. Specie de țestoasă de dimensiuni medii, cu lungimea carapacei adulților de 25 – 30, chiar 37 cm. Destul de similară cu <i>Testudo hermanni</i>, de care se deosebește prin prezența unui tubercul mare, cornos, conic, în zona femurului, dar și prin absența vârfului cornos din capătul cozii. De obicei placa supracaudală este nedivizată. Carapacea convexă, mai mult lungă decât lată, cu partea posterioară ușor lătită. La masculi, placa supracaudală este de obicei îndoită spre coadă, mai bombată, iar marginea inferioară a acestei plăci este situată sub nivelul celorlalte plăci învecinate; de asemenea, plastronul este curbat spre interior, în timp ce la femele acesta este plat. Masculii sunt de obicei mai mici decât femelele, au coada mai lungă iar deschiderea cloacală este situată mai departe de baza cozii.</p> <p>Coloritul este gălbui, verzui, cenușiu, cu negru în proporții variabile. Fiecare placă are un centru-areolă- înconjurat de cercuri concentrice. Plastronul de obicei galben sau cenușiu-gălbui. Inelele de creștere permit estimarea vârstei până la 7-10 ani.</p> <p>La juvenili, carapacea este mai deschisă la culoare și moale.</p> <p>Oul. Are formă ovală, cu dimensiuni de 30-45 mm lungime și 20-30 mm lățime și coajă groasă.</p> <p>Biologie și ecologie. În octombrie intră în hibernare, îngropându-se în pământ sau folosind diverse grote în zone cu expoziție sudică sau sud-estică. Iese din hibernare primavara, la sfârșitul lui martie - începutul lui aprilie. Primăvara și toamna are loc jocul nupțial, când masculul urmărește femela, o poate mușca de membrele posterioare și își ciocnesc repetat carapacele, după care are loc acuplarea. La începutul verii, femela depune 1-7, până la 12 ouă într-o groapă pe care o sapă cu picioarele posterioare. Eclozarea se produce după circa 3 luni. În special în perioada de reproducere, indivizii se pot deplasa pe distanțe destul de mari. Masculii se maturizează la 7-8 ani, în timp ce femelele la 9-10 ani. În captivitate pot să trăiască chiar și 100 de ani.</p>

		Specie diurnă, termofilă, se ascunde noaptea sau în amiezile călduroase sub tufe, măcăcișuri sau chiar în grote calcaroase acolo unde acestea sunt disponibile.
6	Perioade critice	Specia este vulnerabilă mai ales în perioada de împerechere, martie - aprilie, în perioada de depunere a pontei, sfârșitul lunii mai - începutul lui iulie și toamna când migrează spre hibernacule.
7	Cerințe de habitat	Este comună în păduri, stepe, pajiști, vii, în regiunile cu stâncărie și vegetație. Specie ierbivoră, în general se hrănește cu tot felul de plante, de obicei ierboase, fructe, flori, dar uneori consumă și diverse nevertebrate sau sunt chiar coprofage.
8	Arealul speciei	Este prezentă din nordul Africii până în Caucaz și Asia Mica. În Europa este distribuită în Balcani, în zone restrânse din sudul Spaniei, Italia, Sardinia, Sicilia, Malta.
9	Distribuția în România	În România este distribuită doar în Dobrogea, în numeroase localități.
10	Populația națională	Nu există date referitoare la populația națională.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei *Testudo graeca* la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	1219 - <i>Testudo graeca</i> - prezentă în anexele II și IV ale Directivei Habitare, respectiv anexele 3 și 4a din Legea 49/2011
2.	Informații specifice speciei	Preferă zonele însorite atât cu pajiști și păduri, în special în zonele de deal, fiind destul de tolerantă la ariditate.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Testudo graeca</i>
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Prezentă în diferite habitate din sit, în special pe pante însorite cu pajiști, stâncării, păduri, dar și în livezi sau vii în apropierea localităților Canlia, Satu Nou, Goruni, Băneasa, Răzoarele, Lipnița, Coslugea, Dunăreni, Viile, dar și în rezervația Canaraua Fetei.
5.	Statutul de prezență -temporal-	rezident

6.	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7.	Statutul de prezență - management-	nativă
8.	Abundență	comună
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul 2014

1217 *Testudo hermanni*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1217
2	Denumirea științifică	<i>Testudo hermanni</i>
3	Denumirea populară	Română: Țestoasa bănățeană Engleză: Hermann's tortoise
4	Statutul de conservare în România	NT - Aproape amenințat IUCN Europa și EU27 EN - Periclitat Cartea roșie a vertebratelor din România
5	Descrierea speciei	<p>Adultul. Lungimea carapacei de obicei ajunge până la 20 cm, ocazional mai mult, masculii fiind de regulă mai mici decât femelele. Carapace convexă, mai mult lungă decât lată. Placa supracaudală este dublă, divizată median, iar coada prezintă un înveliș cornos în formă de pinten; aceste caractere, împreună cu absența tuberculilor conici din regiunea posterioară a coapsei, reprezintă principalele trăsături care diferențiază această specie de <i>Testudo graeca</i>. Carapacea este gălbuie, portocalie, maronie sau verzuie, fiecare scut având central o pată neagră sau brună. Animalele mai bătrâne pot fi uneori foarte închise la culoare și pot avea tot felul de cicatrici.</p> <p>La juvenili carapacea este mai deschisă la culoare și moale.</p> <p>Oul. Are formă ovală, cu dimensiuni de 30-45 mm lungime și 20-30 mm lățime și coajă groasă.</p> <p>Biologie și ecologie. Duce o viață diurnă, fiind o specie termofilă; pe timpul nopții sau în amiezile călduroase de vară se adăpostește sub tufișuri sau măracinișuri, iar în locurile cu stâncărie se ascunde în grote.</p> <p>Hibernarea durează din octombrie până la începutul lunii aprilie. Primăvara are loc un joc nupțial, în urma căruia se produce copulația. La începutul verii femela depune 8-12 ouă într-o gaură săpată cu membrele posterioare în nisip</p>

		sau sol afânat. După aproximativ 3 luni ouăle eclozează iar puii, cu dimensiuni de aprox. 3.5 cm, ies la suprafață. Masculii se maturizează la 8-12 ani, femelele la 11-13 ani. Pot să atingă vârsta de 100 de ani în captivitate.
6	Perioade critice	Specia este vulnerabilă mai ales în perioada de împerechere între martie - aprilie, în perioada de depunere a pontei, sfârșitul lunii mai - începutul lui iulie și toamna când migrează spre hibernacule.
7	Cerințe de habitat	Sunt animale foarte bine adaptate la habitate aride, dar pot fi întâlnite și în zone mai umede. Nu este foarte pretențioasă la habitat, fiind găsită atât în pajiști, cât și în păduri și vii. Preferă locurile însorite și de aceea poate fi găsită frecvent pe dealuri și în zone cu stâncării. Se hrănește cu diverse vegetale; totuși dieta poate include insecte, răme, melci sau chiar cadavre.
8	Arealul speciei	Este o specie strict europeană, prezentă în Balcani, în zone restrânse din Spania și Franța, în sudul Italiei și în majoritatea insulelor din Mediterană, Baleare, Corsica, Sardinia, Sicilia, Malta.
9	Distribuția în România	În România este prezentă în sudul Banatului și în sud-vestul Olteniei.
10	Populația națională	Nu există date referitoare la populația națională.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure
12	Fotografii	

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	1217 - <i>Testudo hermanni</i> - prezentă în anexele II și IV ale Directivei Habitate, respectiv anexele 3 și 4a din Legea 49/2011
2.	Informații specifice speciei	Preferă zonele însorite atât cu pajiști și păduri, în special în zonele de deal, fiind destul de tolerantă la ariditate.
3.	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Testudo hermani</i>
4.	Distribuția speciei - interpretare-	Specia a fost identificată în sit în zona Canaraua Fetei, pe pante însorite cu pajiști, stâncării, păduri.

5.	Statutul de prezență - temporal-	rezident
6.	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7.	Statutul de prezență - management-	introdusă?
8.	Abundență	rară
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul 2014

2.3.3.5 Ornitofaună

Specii de păsări de interes comunitar aflate pe teritoriul Sitului Natura 2000 ROSPA 0008 Băneasa - Canaraua Fetei

837 *Accipiter brevipes*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	837
2	Denumirea științifică	<i>Accipiter brevipes</i>
3	Denumirea populară	Uliu cu picioare scurte
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Masculul are supraalare gri-albastre, vârful aripilor sunt întunecate, restul aripilor fiind albe în interior, cu striții. Prezintă un colorit dorsal gri-albăstrui iar ventral este roșiatic-cărămiziu. Femela se distinge prin spatele de nuanță cafeniu închis și strițiile ventrale, foarte evidente, de culoare cărămiziu închis.</p> <p>Hrană: Consumă insecte mari și reptile.</p> <p>Reproducere: Depune ponta începând cu mijlocul lunii mai – începutul lunii iunie. Cuibul este construit pe crengile arborilor la înălțimea de 5-10m.</p>
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Păduri mici și relativ rare din regiunile aride deschise.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Grecia, România, Rusia și Turcia.

9	Distribuția în România	Răspândit în sudul Olteniei, sudul Munteniei și sudul Dobrogei.
10	Populația națională	60 – 100 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate în ROSPA 008 Băneasa Canaraua Feti

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Accipiter brevipes</i> , cod EUNIS 837, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare în sit cu un efectiv estimat de 3-5 perechi.
2	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
3	Distribuția speciei	Specia preferă pentru cuibărit zonele împădurite din sit, inclusiv plantațiile de conifere, hrănindu-se preferențial pe pășunile adiacente acestora
4	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
5	Statutul de prezență - spațial-	izolată
6	Statutul de prezență - management-	nativă
7	Abundență	rară
8	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
9	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Accipiter brevipes</i> , cod EUNIS 837, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie de pasaj pentru acest sit, cu un efectiv de 60 - 100 indivizi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia folosește situl în perioadele de migrație ca teritoriu de hrănire și odihnă, sau doar în tranzit

5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	Comună
8	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

882 Anthus campestris

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	882
2	Denumirea științifică	<i>Anthus campestris</i>
3	Denumirea populară	Fâsă de câmp
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: De dimensiunea unei codobaturi. Partea dorsală a corpului este cafeniu deschisă, cu striații mai închise pe aripi. Pieptul și burta sunt de culoare albă, cu foarte puține striații. Are sprâncene albe, evidente.</p> <p>Hrană: Consumă insecte.</p> <p>Reproducere: Cuibărește pe sol. Doar femela clocește pontă, însă ambii parteneri hrănesc puii. Poate depune 2 ponte într-un sezon.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Zone deschise, cu vegetație nu foarte înaltă; câmpuri, pajiști, stepe, dealuri. Preferă zonele aride.
8	Arealul speciei	Efective mari în centrul Europei: România, Polonia, Ungaria, Ucraina.
9	Distribuția în România	Fâsa de câmp poate fi întâlnită în majoritatea zonelor din țară, cu excepția lanțului carpatic.
10	Populația națională	150.000 – 220.000 perechi

11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale
----	---	---

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Anthus campestris</i> , cod EUNIS 882, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În ROSPA 0008 Băneasa - Canaraua Fetei, specia este cuibăritoare, având un efectiv estimat de 40 - 60 de perechi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia cuibărește în majoritatea habitatele deschise, de pășuni și terenuri arabile de pe cuprinsul sitului
5	Statutul de prezență temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

895 *Aquila clanga*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	895
2	Denumirea științifică	<i>Aquila clanga</i>
3	Denumirea populară	Acvilă țipătoare mare

4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de dimensiune mare, cu aripi foarte late. Adulții au culoare cafenie închisă. Subalarele au o nuanță mai închisă decât penele de zbor. La baza remigelor primare se observă o pată difuză albă. Juvenilii sunt negri-cafenii, spatele având pete albe.</p> <p>Hrană: Consumă în principal păsări de mărime medie, mamifere, dar și broaște, șerpi, pești.</p> <p>Reproducere: Cuibul este construit în partea superioară a unui arbore. În luna mai este depusă pontă -1-3 ouă- iar după 43 de zile puii eclozează. Ambii părinți au grijă de pui, până în luna august.</p>
6	Perioade critice	Perioadele de migrație de primăvară și de toamnă, iarna izolat
7	Cerințe de habitat	Regiuni împădurite în vecinătatea bazinelor acvatice. Petrece iarna în delte, lacuri, mlaștini sau ferme piscicole.
8	Arealul speciei	Începând cu estul Europei, traversând Asia într-un culoar larg până la Pacific.
9	Distribuția în România	Distribuție izolată: sud-estul țării, doar în perioada de pasaj și de iernare
10	Populația națională	0 - 2 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă – date insuficiente sau nesigure.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Aquila clanga</i> , cod EUNIS 895, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada de migrație, un efectiv estimat de 1-5 indivizi de acvilă țipătoare mare tranzitează acest sit.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia folosește situl în perioadele de migrație ca teritoriu de hrănire și odihnă, sau doar în tranzit
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj

6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	foarte rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

897 *Aquila heliaca*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	897
2	Denumirea științifică	<i>Aquila heliaca</i>
3	Denumirea populară	Acvilă de câmp
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de dimensiune mare, cu aripi foarte late. Adulții sunt maro-negri, ceafa fiind aurie iar umerii sunt acoperiți de 2 pete albe. La juvenili, penele de zbor au culoare neagră, supraalarele și subalarele fiind cafenii/pestrițe. Păsările subadulte au un penaj cafeniu închis.</p> <p>Hrană: Consumă în principal mamifere mici și păsări de mărime medie. În sud-estul Europei, hrana preferată este reprezentată de popândăi.</p> <p>Reproducere: Cuibul este construit în partea superioară a unui arbore. Ponta este formată din 2-3 ouă ce sunt incubate 43 de zile de către ambii părinți. Un singur pui atinge vârsta de 60 zile, când zboară din cuib și devine independent după alte 2 săptămâni.</p>
6	Perioade critice	Martie-August
7	Cerințe de habitat	Preferă zone deschise sau semi-deschise, câmpii și pajiști cu arbori izolați ori corpuri de pădure.
8	Arealul speciei	Acvila de câmp poate fi întâlnită în estul și centrul Europei, Rusia, Kazakhstan, Turcia.

9	Distribuția în România	Distribuție izolată: sudul și sud-estul țării.
10	Populația națională	0 - 3 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă – date insuficiente sau nesigure.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Aquila heliaca</i> , cod EUNIS 897, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada de migrație, se estimează că 1-5 indivizi de acvilă de câmp tranzitează acest sit.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia folosește situl în perioadele de migrație ca teritoriu de hrănire și odihnă, sau doar în tranzit
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	foarte rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

899 *Aquila pomarina*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	899
2	Denumirea științifică	<i>Aquila pomarina</i>
3	Denumirea populară	Acvilă țipătoare mică

4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de talie mică asemănătoare cu un șorecar comun, de care se poate diferenția prin aripa mai lată și digitată, dar și datorită penajului. Când planează aripile sunt arcuite în jos. Adultul este maro-închis, cu supraalarele mici și mijlocii de o nuanță evident mai deschisă, cap maro deschis. Prezintă o zonă mai deschisă pe partea superioară a aripii.</p> <p>Hrană: se hrănesc cu rozătoare, șopârle, amfibieni și insecte mari, ce sunt prinse direct pe sol.</p> <p>Reproducere: cuibărește în copaci bătrâni, în regiunile colinare și de șes, relativ aproape de liziere. Cuibul este construit în general la 10-20 metri și este împodobit cu frunze. Depune 2 ouă, dar zboară foarte rar doi pui din același cuib.</p> <p>Sosesc în România în martie/aprilie și părăsesc teritoriile de cuibărit în septembrie.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-iulie
7	Cerințe de habitat	Păduri de diferite tipuri, în apropierea pajiștilor umede alternând cu terenuri agricole, pășuni
8	Arealul speciei	Albania, Estonia, Germania, Letonia, Lituania, Belarus, Polonia, Rusia, Slovenia și Ucraina, România – unde sunt întâlnite efective mai mari. În rest, întâlnită și în alte țări din Europa.
9	Distribuția în România	În ținuturile păduroase din zona submontană, colinară și de șes; distribuție neuniformă, considerabil mai frecventă în Transilvania decât în Moldova, Muntenia și Dobrogea
10	Populația națională	2500-2800 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Aquila pomarina</i> , cod EUNIS 899, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Sunt estimate 4-5 perechi cuibăritoare în sit.
3	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei

4	Distribuția speciei	Ca specia cuibăritoare, este prezentă în sit în zonele împădurite respectiv folosește mai ales pășunile dar și terenurile arabile ca zone de hrănire
5	Statutul de prezență	reproducere
6	Statutul de prezență	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Aquila pomarina</i> , cod EUNIS 899, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	600 până la 800 de acvile țipătoare mici trec prin sit în perioadele de pasaj.
3	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei	Specia folosește situl în perioadele de migrație ca teritoriu de hrănire și odihnă, sau doar în tranzit
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

919 *Bubo bubo*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	919
2	Denumirea științifică	<i>Bubo bubo</i>
3	Denumirea populară	Buhă, bufniță mare
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: cea mai mare și puternică dintre speciile europene de bufnițe. Culoare relativ uniformă; când este văzută în zbor, deasupra este maro, iar dedesubt galben-ruginie. Moțuri mari deasupra urechilor. Hrană: vânează și consumă aproape orice specii de mamifere mici și medii -inclusiv iepuri-, alte specii de păsări, Reproducere: ponta este depusă începând cu a doua jumătate a lunii martie. Cuibul este construit în scobituri de stânci, rar cuiburi vechi, chiar și direct pe sol. Depun 2-4 ouă.
6	Perioade critice	Februarie-iunie
7	Cerințe de habitat	Prezentă în regiuni montane, de deal și câmpie stâncoase, împădurite sau neîmpădurite.
8	Arealul speciei	Cehia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Norvegia, Rusia, Spania, Suedia, Turcia – cu efective mai mari. Efective mai scăzute sunt înregistrate și în alte țări din Europa.
9	Distribuția în România	Specie prezentă mai ales în zone din Transilvania, Dobrogea și Moldova dar și în alte regiuni ale țării, relativ localizat.
10	Populația națională	750-1000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere populație rezidentă
1	Specia	<i>Bubo bubo</i> , cod EUNIS 919, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Pentru situl Băneasa - Canarua Fetei, pe baza observațiilor au fost estimate 2-3 perechi rezidente/cuibăritoare.

3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în habitatele caracteristice, de stâncării din zona centrală a sitului, în canarale
5	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

928 *Buteo rufinus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	928
2	Denumirea științifică	<i>Buteo rufinus</i>
3	Denumirea populară	Șorecar mare
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cel mai mare șorecar din Europa. Aripile sunt lungi. Culoarea generală este cafeniu-cărămiziu. Dedesubt, remigele primare și secundare sunt albe și barate cu negru. Capul și pieptul au o nuanță deschisă, iar partea ventrală este maro închis. Observată de deasupra, coada este roșiatică, având partea bazală albă. Juvenilii au culori mai deschise. La această specie, există variații de culoare: putem întâlni indivizi foarte închiși la culoare, ori foarte deschiși.</p> <p>Hrană: vertebrate mici și medii - păsări, mamifere și reptile.</p> <p>Reproducere: cuibul de dimensiuni mari este construit pe un perete stâncos, rareori pe arbori. Depune 3-4 ouă, a căror incubație durează 29 de zile. După 46 de zile, puii zboară din cuib, dar sunt hrăniți de părinți încă aproximativ 1 lună.</p>
6	Perioade critice	Martie-iulie
7	Cerințe de habitat	Zone aride, deschise; preferă stepele și dealurile stâncoase.

8	Arealul speciei	Specie localizată în sud-estul Europei, Orientul apropiat și cel mijlociu.
9	Distribuția în România	Cuibărește în sud-estul și sudul țării, dar poate fi întâlnit și în Moldova, Transilvania.
10	Populația națională	60 - 80 de perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Buteo rufinus</i> , cod EUNIS 928, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Pentru acest sit, au fost semnalate 8-10 perechi cuibăritoare.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibăritoare, este prezentă în sit atât în zonele împădurite cât și în cele cu arbori izolați sau pe văile stâncoase folosind mai ales pășunile dar și terenurile arabile ca zone de hrănire
5	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

929 *Calandrella brachydactyla*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	929
2	Denumirea științifică	<i>Calandrella brachydactyla</i>

3	Denumirea populară	Ciocârlie de stol
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Are dimensiunea unei vrăbii. Este cea mai mică specie de ciocârlie din țara noastră. Pieptul este lipsit de striații, astfel încât nu poate fi confundată cu celelalte specii de ciocârlii. Deasemenea, are un comportament gregar: adesea putem observa grupuri de indivizi hrănindu-se, ori chiar cuibărind în mini-colonii.</p> <p>Hrană: Consumă insecte și semințe.</p> <p>Reproducere: Cuibărește pe sol. Femela clocește pona, însă ambii parteneri hrănesc puii. Poate depune 2 ponte într-un sezon. Din momentul în care au fost depuse ouăle până când puii vor fi capabili să zboare, sunt necesare aproximativ 24 de zile.</p>
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Zone de câmpie, aride/ uscate; terenuri cultivate.
8	Arealul speciei	Este întâlnită în sudul și sud-estul Europei. Populații importante se găsesc în Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Această specie cuibărește în Dobrogea, dar și în sudul României. În perioada de pasaj poate fi observată și în alte zone.
10	Populația națională	10.000 – 12.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Calandrella brachydactyla</i> , cod EUNIS 929, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare, evaluată la 40 - 60 de perechi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în habitatele deschise de pășune sau teren arabil cu vegetație mărunță de pe cuprinsul sitului
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită

7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

941 Caprimulgus europaeus

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	941
2	Denumirea științifică	<i>Caprimulgus europaeus</i>
3	Denumirea populară	Caprimulg
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: specie nocturnă, greu de observat. Penaj gri-marونیu, criptic. Masculul prezintă pete albe pe aripi și pe marginile cozii, vizibile în zbor. Hrană: Consumă insecte nocturne, mai ales lepidoptere, capturate în zbor. Reproducere: cuibul este construit pe sol. Ponta -2 ouă- este depusă în luna mai.
6	Perioade critice	Mai-august
7	Cerințe de habitat	Preferă zonele uscate și deschise. Preferă pădurile cu poieni și rariști.
8	Arealul speciei	Belarus, Franța, Grecia, Letonia, Lituania, Spania, Turcia, Portugalia – înregistrează efective mari. Specia mai poate fi întâlnită și în alte țări din Europa, dar înregistrând efective mai mici.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită în toate regiunile țării, mai frecventă în zonele aride din Dobrogea, sudul Moldovei, Muntenia, dar și în multe zone din Transilvania, până la altitudinea coniferelor.
10	Populația națională	12.000-15.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Caprimulgus europaeus</i> , cod EUNIS 941, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare în sit: 30 - 50 perechi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în zonele împădurite din sit -predominant liziere, poiene - și zone stâncoase cu tufișuri
5	Statutul de prezență temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

969 *Ciconia ciconia*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	969
2	Denumirea științifică	<i>Ciconia ciconia</i>
3	Denumirea populară	Barza albă
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: este o pasăre ușor de observat datorită predilecției de a construi cuiburile în apropierea oamenilor. Penajul este preponderent

		<p>alb, cu remigele negre. Are gâtul și picioarele lungi. Ciocul este lung și roșu. Sub aripi prezintă un model caracteristic alb-negru cu subalarele albe și remigele negre. Păsările tinere au un colorit caracteristic identic cu al adulților, însă au vârful ciocului de culoare neagră.</p> <p>Habitat: în sate și la periferiile unor orașe, în ținuturile joase și de deal. Condiția prezenței perechilor clocitoare este existența în apropierea cuiburilor a unor habitate adecvate pentru hrănire -pajiști umede, terenuri agricole, smârcuri, mlaștini-. Mai pot fi întâlnite și în ținuturile mai umede din zonele submontane sau depresionare, lunci de râuri, vecinătăți ale lacurilor de baraj.</p> <p>Reproducere: cuibărește aproape în exclusivitate în zone antropizate, case, coșuri, stâlpi ai rețelelor electrice de joasă tensiune. În prezent, tot mai puține cuiburi sunt amplasate pe construcții și extrem de puține pe copaci.</p> <p>Oaspete de vară, sosește în România începând cu luna martie. Cuibăresc în perioada aprilie-iulie. Ponta este reprezentată de 3-4, excepțional 5 ouă. Părăsesc România începând cu luna august.</p>
6	Perioade critice	Martie-iulie
7	Cerințe de habitat	Berzele se hrănesc pe câmpurile agricole, miriști și pârlouge, pășuni, zone umede
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Poate fi întâlnită în: Albania, Armenia, Austria, Belarus, Bulgaria, Belgia, Bosnia și Herțegovina, Croația, Republica Ceha, Danemarca, Elveția, Estonia, Franța, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Letonia, Lituania, Macedonia, Rep. Moldova, Olanda, Polonia, Portugalia, România, Rusia, Serbia, Muntenegru, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Turcia, Ucraina.
9	Distribuția în România	Este larg răspândită în România, cuibărind în localități. Apare în număr redus în zonele montane. Migrează în număr mare prin Transilvania, Dobrogea și Moldova. Cuiburi numeroase sunt localizate în sate aflate în apropierea zonelor umede.
10	Populația națională	4000 – 5000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Ciconia ciconia</i> , cod EUNIS 969, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

2	Informații specifice speciei	În perioada pasajului, între 1000 și 1500 de berze albe vizitează acest sit.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia poate fi întâlnită în perioadele de pasaj în stoluri, uneori mari, utilizând diverse zone din sit pentru hrănire, cu precădere în terenuri arabile și pășuni, sau doar tranzitând situl.
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

970 *Ciconia nigra*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	970
2	Denumirea științifică	<i>Ciconia nigra</i>
3	Denumirea populară	Barza neagră
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: dimensiune mai mică decât barza albă. Corpul este negru, exceptând burta și axilarele. Ciocul și picioarele adulților sunt roșii, iar la juvenili sunt cenușiu-verzui. În plus, corpul juvenililor este verde-negricios. Hrană: amfibieni, insecte, pești, melci, crabi, rozătoare mici.

		Reproducere: cuibul este masiv, amplasat în arbori bătrâni, înalți; foarte rar putem găsi cuiburi pe terasele stâncilor. Cuibul este refolosit de-a lungul anilor. 3-4 ouă sunt depuse în luna mai, a căror incubatie durează 36 de zile. Puii zboară după 66 de zile.
	Perioade critice	Aprilie-august
7	Cerințe de habitat	Păduri întinse, de amestec ori conifere, intercalate cu râuri, mlaștini
8	Arealul speciei	Franța, Spania, Grecia, Bulgaria, centrul Europei, Rusia, Turkmenistan, Kazahkstan, Mongolia, China și Africa de Sud.
9	Distribuția în România	Cuibărește în Carpați, dar poate fi întâlnită în multe regiuni pe timpul migrației.
10	Populația națională	160 - 250 de perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Ciconia nigra</i> , cod EUNIS 970, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Pentru acest sit, au fost semnalate 1-2 perechi cuibăritoare.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibăritoare în efectiv foarte redus, este prezentă în sit în anumite zone împădurite
5	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	foarte rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Ciconia nigra</i> , cod EUNIS 970,

		Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada pasajului, între 300 și 400 de berze negre vizitează acest sit.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia poate fi întâlnită în perioadele de pasaj în stoluri sau exemplare izolate utilizând diverse zone din sit pentru hrănire, cu precădere în terenuri arabile și pășuni, sau doar tranzitând situl.
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

972 *Circaetus gallicus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	972
2	Denumirea științifică	<i>Circaetus gallicus</i>
3	Denumirea populară	Șerpar
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: acvilă de mărime medie; zboară cu mișcări lente ale aripilor. Partea de deasupra este cafenie: supraalarele au culoare cafeniu deschis iar remigele primare și secundare sunt mai închise, formând astfel un contrast. Coada are 3 dungi transversale. Dedesubt, corpul este alb, cu numeroase pete punctiforme dispuse în linii de-a

		<p>lungul aripilor. La juvenili, aceste pete nu sunt foarte evidente. Capul și gâtul adulților, precum și a juvenililor, este cafeniu.</p> <p>Hrană: vânează în mod special șerpi și șopârle. Ocazional, prinde amfibieni, păsări ori mamifere.</p> <p>Reproducere: își construiește cuibul în arbori, la 4-7 metri de la sol. Ponta este formată dintr-un singur ou. Puiul este hrănit de părinți aproape 80 de zile.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-august
7	Cerințe de habitat	Regiuni aride/ uscate, parțial împădurite, cu zone deschise, unde poate vâna.
8	Arealul speciei	Șerparul este prezent în Iberia, Franța, Italia, Ungaria, Slovacia, România, Polonia, statele baltice, Specia cuibărește și în India, Turkmenistan,
9	Distribuția în România	Transilvania, Banat, Dobrogea și Moldova
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Circaetus gallicus</i> , cod EUNIS 972, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În interiorul acestui sit, există 4-5 perechi cuibăritoare.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Indivizii speciei preferă pentru cuibărit zonele împădurite de pe cuprinsul sitului, folosind predominant pășunile și terenurile arabile ca teritorii de hrănire.
5	Statutul de prezență temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	nativă

8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

973 *Circus aeruginosus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	973
2	Denumirea științifică	<i>Circus aeruginosus</i>
3	Denumirea populară	Erete de stuf
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: specie de dimensiunea unui șorecar, cu aripile mai late decât ceilalți ereți. Masculul gri-argintiu pe aripi și pe coadă -o urmă de alb la baza cozii-. Ușor de confundat cu eretele vânăt, se deosebește de acesta prin abdomenul ruginiu. Femela este maro-închis cu portiuni alb-gălbui.</p> <p>Hrană: vânează atât pe terenuri agricole, cât și în zone umede. Se hrănesc cu mamifere și păsări mici, pești, reptile, insecte. Vânează deasupra solului.</p> <p>Reproducere: Cuibul este construit pe sol. Depun între 3 și 8 ouă, începând cu sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai.</p>
6	Perioade critice	martie-iulie
7	Cerințe de habitat	Cuibăresc în principal în zone umede cu stufărișuri întinse. În număr mic, pot fi întâlniți cuibărind în terenuri agricole cultivate cu cereale sau în zone cu stufăriș, localizate printre zonele mlăștinoase.
8	Arealul speciei	Eretele de stuf cuibărește în multe țări europene, dar și în Rusia, Turkmenistan, Uzbekistan, Kazakhstan,
9	Distribuția în România	Cu excepția arcului carpatic, cuibărește în toate regiunile principale ale României.
10	Populația națională	1700 - 2500
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1.	Specia	<i>Circus aeruginosus</i> , cod EUNIS 973, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2.	Informații specifice speciei	Populația cuibăritoare pentru acest sit este evaluată la 0-1 perechi cuibăritoare.
3.	Distribuția speciei - harta distribuției-	n/a
4.	Distribuția speciei - interpretare-	Specie este prezentă ca specie probabil cuibăritoare în număr foarte redus de perechi
5.	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6.	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7.	Statutul de prezență -management-	nativă
8.	Abundență	foarte rară
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Mai - Octombrie 2014
10.	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Circus aeruginosus</i> , cod EUNIS 973, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În lunile de migrație, 200 până la 250 de indivizi sunt estimați pentru acest sit.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia utilizează suprafața sitului în perioada de pasaj în tranzit sau pentru hrănire, în special pe terenurile arabile și pășuni
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită

7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

974 *Circus cyaneus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	974
2	Denumirea științifică	<i>Circus cyaneus</i>
3	Denumirea populară	Erete vânăt
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: _păsări de pradă de mărime medie, cu aripi și coadă lungi. Masculii au un colorit general gri, prezintă târțița albă iar pata neagră de la vârful aripii are o formă caracteristică. Femelele sunt maronii, cu târțița tot albă, cu aripi mai scurte și mai rotunjite.</p> <p>Reproducere: nu cuibărește în România, ci în nordul Europei. Cuibul este construit pe sol, în vegetație deasă. Depun ouă în aprilie – mai. Sosec în România începând cu luna octombrie.</p>
6	Perioade critice	Octombrie - Martie - perioada de prezență în sit.
7	Cerințe de habitat	<p>Habitat: _în migrație și în timpul iernii este întâlnit pe pajiști, terenuri arabile și mlaștini.</p> <p>Se hrănesc cu paseriforme și mamifere mici.</p>
8	Arealul speciei	Specie prezentă la cuibărit în Belarus, Finlanda, Franța, Rusia, Suedia și Marea Britanie. În perioada iernii poate fi întâlnită în: Armenia, Austria, Croația, Ungaria, Polonia, Serbia, Muntenegru,, Slovacia și Ucraina; România.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită frecvent întâlnită pe pășuni, pajiști si terenuri agricole în perioadele de migrație și iarna.
10	Populația națională	n/a

11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a
----	---	-----

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere pasaj
1	Specia	<i>Circus cyaneus</i> , cod EUNIS 974, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie de pasaj. 50-100 indivizi trec prin sit în timpul migrației.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	În perioada de pasaj, situl reprezintă teritoriu de hrănire pentru un număr de exemplare ce utilizează în special terenurile arabile și pășunile.
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

975 *Circus macrourus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	975
2	Denumirea științifică	<i>Circus macrourus</i>
3	Denumirea populară	Erete alb

4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Masculul are penaj alb pe partea inferioară, iar spatele și partea superioară a aripilor sunt gri-deschise. Are -degete- negre. Femela este cafenie; remigele secundare și terțiale sunt negricioase. Femela și juvenilul au un colier evident, caracteristic doar acestei specii de erete. Juvenilul are o culoare cărămizie.</p> <p>Hrană: Consumă rozătoare, reptile, ocazional păsări de talie mică.</p> <p>Reproducere: Deși au fost observați indivizi adulți în perioada de cuibărit, nu au fost descoperite cuiburi până în prezent</p>
6	Perioade critice	Perioadele de migrație de primavar și toamna
7	Cerințe de habitat	Câmpii și platouri din zona de șes. Lanuri cu cereale -orz, ovăz, grâu-
8	Arealul speciei	Cuibărește în Rusia și Turcia.
9	Distribuția în România	Indivizii acestei specii pot fi întâlniți în perioadele de pasaj.
10	Populația națională	0 – 6 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Circus macrourus</i> , cod EUNIS 975, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În migrație, situl este tranzitat de aproximativ 30-50 de indivizi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia tranzitează situl în perioada de migrație, respectiv unele exemplare utilizează suprafețele din sit pentru odihnă și hrănire -cu precădere pășuni-
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă

8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

976 *Circus pygargus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	976
2	Denumirea științifică	<i>Circus pygargus</i>
3	Denumirea populară	Erete sur
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Aripile sunt lungi și înguste. La mascul, au o nuanță gri-albăstruie pe spate, iar dedesubt sunt cenușiu-deschise, cu striții cafenii; capătul aripilor este negru. Femela are penajul cafeniu închis pe spate, ventral prezentând o combinație de cafeniu deschis cu puternice strații. Juvenilul are o culoare cărămizie.</p> <p>Hrană: Consumă rozătoare, reptile, ocazional păsări de talie mică.</p> <p>Reproducere: Depune ponta începând cu mijlocul lunii mai. Cuibul este amplasat pe sol, de obicei în lanurile de cereale.</p>
6	Perioade critice	Perioadele de migrație de primavara și toamna, mai-iulie pentru perechile cuibaritoare
7	Cerințe de habitat	Câmpii și platouri din zona de șes. Terenuri cultivate cu cereale -orz, ovăz, grâu-
8	Arealul speciei	Cuibărește pe tot teritoriul Europei, însă efective semnificative pot fi întâlnite în Polonia, Belarus și Ucraina.
9	Distribuția în România	În mod sporadic, pot fi observate perechi cuibăritoare în Dobrogea.
10	Populația națională	1 – 12 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă – date insuficiente sau nesigure.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Circus pygargus</i> , cod EUNIS 976, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, situl este tranzitat de 50 - 100 indivizi.
3	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei	Specia tranzitează situl în perioada de migrație, respectiv unele exemplare utilizează suprafețele din sit pentru odihnă și hrănire.
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

989 *Coracias garrulus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	989
2	Denumirea științifică	<i>Coracias garrulus</i>
3	Denumirea populară	Dumbrăveancă.
4	Statutul de conservare în România	Aproape amenințat.

5	Descrierea speciei	Descrierea: specie de talie medie asemănătoare cu stâncuța, prezintă un colorit albastru cu maro. Astfel, aripile și mare parte a corpului sunt albastre, spate maro castaniu deschis, iar cotul aripii și partea inferioară a tectricelor alare de un albastru-violet intens.
6	Perioade critice	Mai-Iulie
7	Cerințe de habitat	Prezentă în regiuni deschise, în special pajiști de unde își procură hrana. Cuibărește în scorburi de copaci sau cavități în maluri de pământ. Consumă nevertebrate, în special insecte, dar și reptile sau, ocazional, rozătoare. Reproducere: își construiește cuibul în scorburi sau cavități în pereții de loess . Depune 3-5 ouă începând cu jumătatea lunii mai.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa, poate fi întâlnită în Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Bulgaria, Cipru, Grecia, Ungaria, Italia, Macedonia, Rusia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită în sudul României, Dobrogea, Muntenia și Transilvania.
10	Populația națională	4.600 – 6.500 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Coracias garrulus</i> , cod EUNIS 989, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare, cu un efectiv estimat de 20 - 40 perechi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia cuibărește în habitatele propice, atât la lizierele suprafețelor împădurite din sit, cât și în zona pășunilor, terenurilor arabile cu arbori izolați, cu condiția să fie disponibile locuri de cuibărit
5	Statutul de prezență temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență spațial-	izolată

7	Statutul de prezență management- - nativă	
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1011 Dendrocopos medius

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1011
2	Denumirea științifică	<i>Dendrocopos medius</i>
3	Denumirea populară	Ciocănitore de stejar
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Femela și masculul au scapulare albe și creștet roșu. Prezintă flancuri striate și tectrice subcodale roz deschis, iar abdomenul cafeniu-gălbui.</p> <p>Hrană: Insecte culese din crăpăturile scoarțelor și a trunchiurilor. Hrana este suplimentată cu fructe, semințe și seva copacilor.</p> <p>Reproducere: Depun pona la sfârșitul lunii aprilie, într-o scorbură excavată în crengi mai groase, înclinate sau aproape orizontale. Cuibul este construit în lemn putred. Depun 5-6 ouă.</p>
6	Perioade critice	Martie-iunie
7	Cerințe de habitat	Păduri mature cu frunze căzătoare, în special de stejar și amestecuri de cvercinee
8	Arealul speciei	Foarte răspândită în Europa. Poate fi întâlnită în efective mai importante: Armenia, Austria, Belarus, Belgia, Bulgaria, Croația, Cehia, Franța, Germania, Grecia, Olanda, Letonia, Lituania, Macedonia, Polonia, Rusia, România, Serbia, Slovacia, Spania, Turcia, Ungaria și Ucraina.
9	Distribuția în România	Specie răspândită în Transilvania, în special în pădurile cu gorunete în compoziție dar și în celelalte regiuni ale țării, atunci când găsește condiții prielnice pentru cuibărit și hrănire.

10	Populația națională	20.000 – 24.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere populație rezidentă
1	Specia	<i>Dendrocopos medius</i> , cod EUNIS 1011, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Ciocănitorea de stejar este specie rezidentă în perimetrul acestui sit, cu un efectiv estimat de 115 - 144 perechi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este caracteristică zonelor împădurite din sit, care au în compoziție stejar sau păduri de amestec cu stejar și esență moale
5	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1013 *Dendrocopos syriacus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1013
2	Denumirea științifică	<i>Dendrocopos syriacus</i>
3	Denumirea populară	Ciocănitorea de grădini
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă

5	Descrierea speciei	Descriere: Flancurile sunt ușor striate, abdomen alb, spate negru iar masculul are roșu în spatele capului. Linia neagră ce pornește de la baza ciocului nu ajunge până la ceafă. Hrană: Se hrănește cu insecte, păianjeni și fructe. Reproducere: Depune ponta începând cu mijlocul lunii aprilie. Își construiește cuibul în arborii bătrâni. Depun 4-7 ouă.
6	Perioade critice	Martie - Iunie
7	Cerințe de habitat	Parcuri, livezi, vii, alei cu plopi.
8	Arealul speciei	Foarte răspândită în Europa. Efective mari în: Bulgaria, Grecia, Cehia, Ungaria, Macedonia, Republica Moldova, România, Rusia, Serbia, Slovacia, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Răspândită în aproape toată țara.
10	Populația națională	24.000 – 32.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere populație rezidentă
1	Specia	<i>Dendrocopos syriacus</i> , cod EUNIS 1013, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Ciocănitorea de grădini este specie rezidentă în sit, prezentă în tot cursul anului, cu o populație estimată de 20 - 26 perechi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în sit, cu precădere în plantațiile sau livezile din vecinătatea localităților, cât și în zonele cu arbori izolați sau în interiorul așezărilor, uneori și la liziera pădurilor.
5	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014

10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
----	--------------------------	------------------------------------

1014 *Dryocopus martius*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1014
2	Denumirea științifică	<i>Dryocopus martius</i>
3	Denumirea populară	Ciocănitore neagră
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cea mai mare ciocănitore din Europa. Prezintă penajul negru, uniform. Masculul are creștetul complet roșu, iar femela doar partea din spate a creștetului.</p> <p>Hrană: consumă nimfe de furnici și larve ale acestora și a altor specii în căutarea cărora excavează găuri mari în copacii bătrâni; își pot căuta hrana și pe sol.</p> <p>Reproducere: specie teritorială. Teritoriile sunt relativ mari. Cuibul este construit într-o scorbură cu o orificiu larg. Depun 4-6 ouă.</p>
6	Perioade critice	Martie-iunie
7	Cerințe de habitat	Pădurile bătrâne, cu frunze căzătoare, mixte și de conifere.
8	Arealul speciei	Larg răspândită în Europa. Efective importante se înregistrează în: Austria, Belarus, Bulgaria, Cehia, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Letonia, Lituania, Macedonia, Olanda, Norvegia, Polonia, Rusia, România, Serbia, Slovacia, Slovenia, Suedia, Elveția, Turcia și Ucraina
9	Distribuția în România	Răspândită în diferite tipuri de păduri din întreaga țară.
10	Populația națională	40.000 – 60.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere populație rezidentă
----	------------	-------------------------------

1	Specia	<i>Dryocopus martius</i> , cod EUNIS 1014, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Populația rezidentă a acestei specii este estimată la 5 - 10 perechi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este caracteristică zonelor împădurite din sit, în special pe văi sau în general acolo unde se regăsesc și arbori mari
5	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1024 *Emberiza hortulana*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1024
2	Denumirea științifică	<i>Emberiza hortulana</i>
3	Denumirea populară	Presură de grădină
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: presură de talie medie. Masculul prezintă un cap de culoare verde-albăstrui, gâtul și mustața fiind galbene. Pieptul și burta sunt portocalii-cafenii. La femelă, aceleași culori sunt în nuanțe mult mai șterse. Ambele sexe au spatele cafeniu striat și inel perorbital galben.</p> <p>Hrană: consumă diferite tipuri de semințe.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat în arbuști, foarte aproape de nivelul solului. Ponta este formată din 4-5 ouă, femela fiind cea care îngrijește puii.</p>

6	Perioade critice	Aprilie-iunie
7	Cerințe de habitat	Este întâlnită în zone deschise, stepe, pajiști ori zone cultivate, unde sunt prezente grupuri de arbuști ori corpuri de pădure de foioase.
8	Arealul speciei	Distribuită cu precădere în sudul, centrul, estul și nordul Europei, dar și în Rusia.
9	Distribuția în România	În țara noastră, poate fi observată în sud și sud-est, dar și în Transilvania ori Moldova.
10	Populația națională	125.000 – 255.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Emberiza hortulana</i> , cod EUNIS 1024, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Perechi cuibăritoare în sit: 177 - 320.
3	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei	Specia este întâlnită într-o varietate de habitate, cuprinzând atât zone împădurite -la lizierele acestora- cât și livezi, pășuni cu arbori izolați, grădini, terenuri arabile cu tufișuri și copaci.
5	Statutul de prezență temporal-	- reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1034 *Falco columbarius*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1034
2	Denumirea științifică	<i>Falco columbarius</i>
3	Denumirea populară	Vânturel de iarnă
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cel mai mic șoim din Europa. Masculul adult are supraalare de culoare albastru deschis, la fel spatele și partea bazală a cozii. Jumătatea terminală a aripilor este de culoare închisă. Coada are bandă terminală neagră. Burta este de culoare orange-cafeniu cu striații. Femela este cafenie, foarte închis pe spate dar o nuanță deschisă pe partea ventrală.</p> <p>Hrană: consumă paseriforme, pe care le prinde în zbor.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat pe sol ori în arbori, poate folosi cuiburi vechi de corvide. Ponta de 4-5 ouă este depusă în luna mai și incubația durează 30 de zile. După alte 30 de zile, puii sunt capabili de zbor.</p>
6	Perioade critice	octombrie-martie
7	Cerințe de habitat	Păduri de mesteacăn ori salcie, zone umede din taiga, zone costiere deschise.
8	Arealul speciei	Specie holarctică, cuibărește în Islanda, Marea Britanie, Scandinavia, Rusia și țările baltice.
9	Distribuția în România	În sezonul rece, poate fi observat în multe regiuni ale țării, excepând arcul carpatic.
10	Populația națională	
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Falco columbarius</i> , cod EUNIS 1034, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

2	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, situl găzduiește un efectiv estimat de 5 - 10 indivizi aparținând acestei specii.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în perioada de iarnă predominant în zonele deschise, pe terenuri arabile și pășuni
5	Statutul de prezență temporal- - iernare	
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management- - nativă	
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1042 *Falco vespertinus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1042
2	Denumirea științifică	<i>Falco vespertinus</i>
3	Denumirea populară	Vânturel de seară
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: masculul este gri-albastru, cu -pantalonii- și subcodalele roșii-cărămizii. Femela este de culoare cafeniu deschis, cu striții fine ruginii dedesubt. La adulți, baza ciocului și picioarele sunt roșu-portocalii. Hrană: Se hrănesc mai ales cu insecte, dar și șopârle, rozătoare mici, rareori păsări juvenile.

		Reproducere: nu își construiesc cuib propriu, ci folosesc cuibul ciorilor de semănătură, după ce puii acestora au zburat. Depun 2-4 ouă în luna mai.
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Liziere, păduri de luncă, perdele forestiere, plantații, arbori înalți din lungul drumurilor, pâlcuri de copaci în silvostepă, întodeauna localizați în apropierea terenurilor agricole deschise, unde proliferază insectele.
8	Arealul speciei	Vânturelul de seară cuibărește în centrul și estul Europei.
9	Distribuția în România	În SPA-urile localizate în zona de deal și șes, de cele mai multe ori, acolo unde întâlnesc terenuri agricole și copaci solitari sau în plantațiile de la marginea șoselelor. În perioada migrației pot trece munții la altitudini mari.
10	Populația națională	1300-1600 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Falco vespertinus</i> , cod EUNIS 1042, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, situl este tranzitat de un număr estimat de 50 până la 200 de indivizi.
3	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei	În perioadele de pasaj, situl este tranzitat de efective de mai multe sute de indivizi, ce utilizează predominant zonele de pășune și cele agricole pentru hrănire
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună

9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1073 *Haliaeetus albicilla*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1073
2	Denumirea științifică	<i>Haliaeetus albicilla</i>
3	Denumirea populară	Codalb
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de dimensiuni mari, cu aripi late și lungi; degetele sunt evidente. Coadă este relativ scurtă, de culoare albă la adulți. Gâtul este lung iar ciocul puternic, de culoare galbenă. Corpul este cafeniu, având o nuanță mai deschisă pe piept. Juvenili sunt cafenii-închiși. Păsările tinere au penaj intermediar între juvenili și adulți, fiind relativ ușor de aproximat vârsta în teren.</p> <p>Hrană: consumă în principal pește și păsări de apă. În timpul iernii se hrănește și cu cadavre.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit în arbori înalți ori pe terasele stâncilor. Cuibul este reutilizat de-a lungul anilor. Cei 1-2 pui sunt îngrijiți de ambii parteneri, până când învață să vâneze singuri.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Specie dependentă de bazinele acvatice. Poate fi observată lângă malul mărilor, cursul râurilor sau lacuri interioare cu apă dulce.
8	Arealul speciei	Distribuită într-un culoar larg din Europa până în nordul Asiei, Japonia, India și China.
9	Distribuția în România	Cuibărește în Delta Dunării și de-a lungul râurilor mari, respectiv frecvent în proximitatea zonelor umede extinse
10	Populația națională	28-33 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Haliaeetus albicilla</i> , cod EUNIS 1073, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, situl este tranzitat de 5- 6 indivizi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	În perioadele de pasaj, situl este tranzitat de câțiva indivizi ai speciei, ce pot folosi zona lacului Iortmac pentru hrănire.
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1075 *Hieraaetus pennatus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1075
2	Denumirea științifică	<i>Hieraaetus pennatus</i>
3	Denumirea populară	Acvilă mică
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat

5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Păsări de dimensiunea unui șorecar comun. Sunt cunoscute 2 variații distincte de penaj. Indivizii deschiși la culoare au subalarele albe, respectiv supraalarele de culoare cafenie; penele de zbor sunt negre. Păsările de culoare închisă au supraalarele și subalarele cafenii-ruginii, penele de zbor fiind cenușii.</p> <p>Hrană: vânează păsări de talie medie, șopârle mari ori mamifere mici.</p> <p>Reproducere: Depune ponta începând cu mijlocul lunii mai. Cuibul este amplasat în arbori, în zone cu deranj minim.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Specie limitată la zonele împădurite, învecinate cu zone de arbuști, pajiști și terenuri cultivate.
8	Arealul speciei	Cuibărește în partea de sud și sud-vest a Europei, sud-est și est.
9	Distribuția în România	Acvila mică poate fi întâlnită în Dobrogea, Transilvania și Muntenia.
10	Populația națională	80 – 120 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Hieraaetus pennatus</i> , cod EUNIS 1075, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În cadrul acestui sit, sunt estimate 6-9 perechi cuibăritoare.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în ca specie cuibăritoare în zonele împădurite din sit, folosind pentru hrănire pășunile și terenurile agricole din apropiere.
5	Statutul de prezență temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	comună

9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Hieraaetus pennatus</i> , cod EUNIS 1075, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Pentru perioada de migrație, sunt estimate 20 - 30 de acvile mici în perimetrul acestui sit.
3	Distribuția speciei -harta-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	În perioadele de pasaj, specia tranzitează zona sau utilizează situl ca zonă de hrănire și odihnă, preferând pășunile pentru hrănire respectiv zonele împădurite pentru odihnă
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1098 *Lanius collurio*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1098
2	Denumirea științifică	<i>Lanius collurio</i>
3	Denumirea populară	Sfrâncioc roșiatic

4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	Descriere: _masculul prezintă spatele maro-castaniu, creștet și ceafă gri, coadă negru cu alb, partea inferioară a corpului alb-rozalie. Femela este maro cu linii transversale semilunare pe spate și piept. Hrană: _vânează insecte mari, șopârle și rozătoare. Prada o înfige în spini sau ramuri ascuțite, pentru a o depozita Reproducere: cuib construit în tufe sau arbuști. Poate depune mai multe ponte -4-7 ouă- la jumătatea lunii mai sau în iunie.
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Regiuni deschise, pe pajiști, fânețe, terenuri agricole, unde găsește tufe sau arbuști.
8	Arealul speciei	Larg răspândită în toată Europa
9	Distribuția în România	Larg răspândită în România
10	Populația națională	1.380.000-2.600.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Lanius collurio</i> , cod EUNIS 1098, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Populația de perechi cuibăritoare pentru acest sit atinge efectivul de 146-300 de perechi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specie prezentă în majoritatea habitatelor deschise, pășuni cu tufărișuri, arbori izolați, terenuri arabile cu tufe și margini de vegetație
5	Statutul de prezență temporal-	- reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună

9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1100 *Lanius minor*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1100
2	Denumirea științifică	<i>Lanius minor</i>
3	Denumirea populară	Sfrâncioc cu fruntea neagră.
4	Statutul de conservare în România	Aproape amenințat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: pasăre de dimensiuni mici, cu cap relativ mare, cioc puternic și încovoiat la vârf, coada lungă, colorit viu. Prezintă o bandă neagră pe frunte și o pată albă, pe aripă.</p> <p>Hrană: insecte, sopârle.</p> <p>Reproducere: cuibărește în colonii răzlețe mici de 2-10 perechi. În general, depun o pontă pe an de 5-6 ouă. Cuibul este construit în arborii aflați de-a lungul drumurilor situați lângă terenurile agricole cu parcele mici sau în copaci și tufărișuri izolate situați în regiuni deschise, în pajiști colinare sau de șes.</p> <p>Se hrănesc în special cu insecte.</p>
6	Perioade critice	Mai-Iulie.
7	Cerințe de habitat	Habitat: preferă pajiștile colinare sau de șes în care sunt prezenți copaci solitari sau tufărișuri.
8	Arealul speciei	Larg răspândită în Europa, poate fi observată cuibărind în: Armenia, Azerbaidjan, Bulgaria, Belgia, Croația, Grecia, Ungaria, Italia, Macedonia, Republica Moldova, Rusia, Slovacia, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	În România, această specie este larg răspândită, putând fi întâlnită în efective numeroase în Dobrogea, Moldova și Muntenia. Mai rară în Transilvania.
10	Populația națională	364.000 – 857.000 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Lanius minor</i> , cod EUNIS 1100, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În acest sit, cuibăresc 27 - 60 de perechi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specie prezentă în majoritatea habitatelor deschise, pășuni cu tufărișuri, arbori izolați, terenuri arabile, preferând pășunile cu arbori izolați, lizierele; este mai puțin numeros și frecvent decât cel roșiatic
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1126 *Lullula arborea*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1126
2	Denumirea științifică	<i>Lullula arborea</i>
3	Denumirea populară	Ciocârlie de pădure
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: ciocârlie de talie mică, ce prezintă un colorit maro, relativ uniform. Se aseamănă foarte mult cu ciocârlia de câmp, de care se diferențiază prin coada mai scurtă, sprânceana evidentă – deschisă la culoare ce ajunge până pe ceafă, creasta scurtă.

		Hrană: în perioada de cuibărit, se hrănesc cu insecte. În restul anului dieta e suplimentată cu semințe. Reproducere: specie teritorială. Baza cuibului este o adâncitură, ascunsă sub un smoc de iarbă, căptușită cu fire fine. Sunt depuse 3-5 ouă începând cu jumătatea lunii aprilie.
6	Perioade critice	Aprilie-iunie
7	Cerințe de habitat	Preferă marginea pădurilor de foioase, liziere și zone cu pășuni. Importante sunt prezența ierbii scurte și zone lipsite de vegetație.
8	Arealul speciei	Poate fi întâlnită pe tot cuprinsul Europei.
9	Distribuția în România	Larg răspândită în România.
10	Populația națională	65.000 – 87.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Lullula arborea</i> , cod EUNIS 1126, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În prezent, numărul total de perechi cuibăritoare în sit este de 100 - 160.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în special în habitatele de pădure deschisă ce alternează cu pășuni saau parcele de teren arabil, la liziere, în zone cu arbori izolați, pășuni.
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1136 *Melanocorypha calandra*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1136
2	Denumirea științifică	<i>Melanocorypha calandra</i>
3	Denumirea populară	Ciocârlie de Bărăgan
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: Este o ciocârlie mare, cu aripi late și lungi. Precum celelalte specii de ciocârlii, are sprânceană albă evidentă, dar se deosebește prin perechea de pete mari, negre, aflate pe părțile laterale ale gâtului. În zbor, dedesubtul aripilor este de culoare închisă. Hrană: Consumă diverse semințe, dar și insecte, în timpul verii. Reproducere: Cuibărește pe sol, într-un mănunchi de iarbă. Doar femela clocește pona, însă ambii parteneri hrănesc puii.
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Zone deschise: câmpuri, pajiști, terenuri cultivate.
8	Arealul speciei	Este răspândită în sudul Europei. State precum Spania și Turcia susțin populații importante.
9	Distribuția în România	Această specie de ciocârlie cuibărește în sud-estul și sudul țării.
10	Populația națională	85.000 – 105.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Melanocorypha calandra</i> , cod EUNIS 1136, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare: 126 - 250 perechi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei

4	Distribuția speciei - interpretare-	Specie prezentă în zonele deschise, predominant în terenurile arabile de pe suprafața sitului, dar și pajiști, fiind mai puțin frecventă decât ciocârlia de câmp
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1155 *Neophron percnopterus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1155
2	Denumirea științifică	<i>Neophron percnopterus</i>
3	Denumirea populară	Hoitar
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: vultur de dimensiune medie. Ușor de recunoscut după contrastul dintre penele de zbor negre și corpul alb -piept, spate, coadă, supraalare, subalare-. Capul și gâtul sunt cafeniu deschise. Juvenilul este cafeniu închis iar subadultii sunt cafenii, cu pete albe.</p> <p>Hrană: consumă cadavre și alte tipuri de resturi organice. Poate fi observat la gropile de gunoi, malul mării,</p> <p>Reproducere: cuibul este construit din bețe, cârpe, diferite ierburi, lână și este amplasat pe terase stâncoase, crevase în stânci, Ambii părinți incubează cele 2 ouă timp de 42 de zile. Puii sunt hrăniți de părinți până la vârsta de 84 de zile.</p>
6	Perioade critice	Perioadele de migrație de toamnă și de primăvară

7	Cerințe de habitat	Zone aride și deschise cu fațade stâncoase. De obicei în apropierea așezărilor omenești și a gropilor de gunoi.
8	Arealul speciei	Localizat în bazinul mediteranean, țări din Europa centrală, Georgia, Azerbaidjan, Pakistan, etc,
9	Distribuția în România	În trecut, a cuibărit în Dobrogea.
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Neophron percnopterus</i> , cod EUNIS 1155, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, situl este tranzitat de 1 - 3 indivizi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	În perioadele de pasaj, specia poate tranzita zona sau utiliza situl ca zonă de hrănire și odihnă.
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	foarte rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1176 *Pandion haliaetus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
----	------------	-----------

1	Cod Specie EUNIS -	1176
2	Denumirea științifică	<i>Pandion haliaetus</i>
3	Denumirea populară	Uligan pescar
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de dimensiune medie, cu aripi lungi. Partea ventrală este albă, penele de zbor fiind striate. Spatele este cafeniu închis, uniform. Deasemenea, prezintă un colier cafeniu, de multe ori nu foarte evident. Juvenilul are spatele cafeniu, cu striatii albicioase.</p> <p>Hrană: specie exclusiv ihtiofagă. Zboară staționar deasupra apei iar când localizează prada, plonjează în apă pentru a o captura.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit într-un arbore înalt, pe o fațadă de stâncă, ori chiar pe sol. Femela incubează cele 2-4 ouă timp de 37 de zile. După eclozare, femela îngrijește puii, iar masculul vânează. După circa 50 de zile, puii zboară, fiind dependenți de părinți încă 2 luni.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-iulie
7	Cerințe de habitat	Specie localizată exclusiv lângă bazinele acvatice: lacuri, râuri, mări, oceane.
8	Arealul speciei	Specie cosmopolitană, putând fi observată pe toate continentele, cu excepția Antarcticii. În America de Sud apare doar în migrație.
9	Distribuția în România	Specie migratoare
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Pandion haliaetus</i> , cod EUNIS 1176, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În timpul perioadelor de pasaj, situl este tranzitat de 5 - 10 indivizi.
3	Distribuția speciei -harta-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei

4	Distribuția speciei	Specia folosește situl doar pentru tranzit, eventual folosind lacul Iortmac ca zonă de hrănire. Are nevoie de suprafețe de apă pentru a-și procura hrana –pești-
5	Statutul de prezență temporal-	pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență	nativă
8	Abundență	foarte rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1195 *Pernis apivorus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1195
2	Denumirea științifică	<i>Pernis apivorus</i>
3	Denumirea populară	Viespar
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: se diferențiază de șorecar prin capul mai mic și gâtul mai subțire. Când planează, aripile sunt ținute aproape orizontal. Masculul prezintă cap cenușiu, ochi galbeni. Deasupra este maro-cenușiu, iar dedesubt prezintă dungi pronunțate maro. Femela este maro pe cap și are mai mult negru pe vârful aripii. Coada prezintă dungi de culoare închisă, una la vârf și două la bază.</p> <p>Hrană: sunt specializați, se hrănesc cu larvele și ouăle insectelor cu aripi membranoase: albine, viespii, bondari. Atunci când nu găsesc himenoptere, se pot hrăni și cu șopârle, alte insecte, mamifere mici și chiar puii altor păsări.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit în arbori la aproximativ 10-20 metri înălțime. Pot să își construiască singuri cuibul, dar pot folosi și</p>

		cuiburi deja construite de șorecari. Cuibul este continuu înprospătat cu noi frunze și plante verzi. Depun o singură pontă -1-3 ouă-, în mai. Sosesc în România în aprilie/mai și părăsesc teritoriul de cuibărit începând cu luna septembrie.
6	Perioade critice	Aprilie-iulie
7	Cerințe de habitat	Păduri de foioase și de conifere, dar pot fi prezenți și în alte tipuri de pădure –molidișuri-, cu condiția să existe o intercalare a pajiștilor cu arboretele, precum și apide prezente.
8	Arealul speciei	Larg răspândit în Europa. Prezent cu efective mai numeroase în: Austria, Belarus, Croația, Cehia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Letonia, Norvegia, Polonia, Rusia, România, Spania, Suedia, Elveția, Ucraina.
9	Distribuția în România	Prezent în pădurile din regiunile de șes și colinară, până în zona montană.
10	Populația națională	2000-2600 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Pernis apivorus</i> , cod EUNIS 1195, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	8-11 perechi cuibăresc în acest sit.
3	Distribuția speciei -harta-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei	Specia este cuibăritoare în majoritatea zonelor împădurite din sit, acolo unde există și pădure bătrână
5	Statutul de prezență temporal-	- reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună

9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Pernis apivorus</i> , cod EUNIS 1195, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	500 - 600 indivizi traversează situl în perioada de pasaj.
3	Distribuția speciei -harta-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei	În perioadele de pasaj, specia tranzitează zona sau utilizează situl ca zonă de hrănire și odihnă, preferând pășunile pentru hrănire respectiv zonele împădurite pentru odihnă
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1218 *Picus canus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1218
2	Denumirea științifică	<i>Picus canus</i>
3	Denumirea populară	Ghionoaie sură

4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	Descriere: puțin mai mică decât ghionoaia verde, cu mai puțin gri și roșu pe frunte. Doar masculul prezintă roșu doar pe partea frontală a capului. Hrană: consumă insecte de pe scoarța copacilor, precum și pe sol, în special cu larve, dar și semințe. Reproducere: depun ponda la sfârșitul lunii aprilie, într-o scorbură excavată de ambii părinți.
6	Perioade critice	Martie-iunie
7	Cerințe de habitat	Preferă pădurile mai umede, rarefiate, precum și zăvoaiele, pâlcurile din pășuni, parcuri
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Efective mai mari în: Belarus, Bulgaria, Cehia, Croația, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Lituania, Polonia, Rusia, Spania, Suedia, Ucraina.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită frecvent în Transilvania dar și Dobrogea, Moldova sau Muntenia.
10	Populația națională	45.000 – 60.000 de perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere populație rezidentă
1	Specia	<i>Picus canus</i> , cod EUNIS 1218, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În acest sit, există o populație rezidentă a cărei efectiv atinge 70 -100 perechi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în zonele împădurite, în special în pădure rară, liziere, pâlcuri de arbori, arbori izolați pe pașuni, plantații din apropierea localităților
5	Statutul de prezență temporal-	rezident
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată

7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1303 *Sylvia nisoria*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1303
2	Denumirea științifică	<i>Sylvia nisoria</i>
3	Denumirea populară	Silvie porumbacă
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: adultul are dedesubt striuri fine, transversale și ochi galben deschis, două dungă albicioase pe aripă. Masculul are spatele albastrui închis iar femela - gri verzui. Juvenilul are ochii închiși la culoare și striuri doar pe subcodale, culoarea generală a corpului fiind cafenie.</p> <p>Hrană: se hrănește cu nevertebrate mici și fructe de pădure.</p> <p>Reproducere: sepunde ponta în luna mai, între 4 și 5 ouă, perioada de incubare durează între 12 și 13 zile.</p>
6	Perioade critice	Mai - iunie
7	Cerințe de habitat	Regiuni deschise cu tufărișuri, cu copaci izolați sau în luminișuri cu tufișuri.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Belarus, Bulgaria, Croația, Cehia, Estonia, Germania, Ungaria, Republica Moldova, Polonia, România, Rusia, Serbia, și Ucraina.
9	Distribuția în România	Este întâlnită în extremitatea vestică a țării, în sudul Munteniei, în Transilvania și parțial în Dobrogea.
10	Populația națională	25.000 – 40.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Sylvia nisoria</i> , cod EUNIS 1303, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Perechi cuibăritoare în sit: 70 - 140.
3	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este caracteristică zonelor deschise cu multe tufărișuri, în special a pășunilor de pe suprafața sitului
5	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Specii de păsări de interes comunitar aflate pe teritoriul Sitului Natura 2000 ROSPA 0054 Lacul Dunăreni

843 *Acrocephalus melanopogon*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	843
2	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus melanopogon</i>
3	Denumirea populară	Privighetoare de baltă
4	Statutul de conservare în România	Neevaluat

5	Descrierea speciei	<p>Descriere: aproximativ de dimensiunea unei vrăbii. Prezintă sprâncene late, albe, evidente, capul având o calotă de culoare închisă. Gușa este albă. Spatele este cărămiziu, cu striții longitudinale negre. Burta este alburie.</p> <p>Hrană: consumă insecte, pe care le prinde în stufăriș ori la marginea apei.</p> <p>Reproducere: cuibul este împletit între bețele de stuf, iar cele 3-6 ouă sunt incubate timp de 15 zile. Specie monogamă.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iunie
7	Cerințe de habitat	Stufărișuri cu pipirig plus zone deschise către luciul apei.
8	Arealul speciei	Cuibărește în izolat în Spania, Ungaria, România, Ucraina, și împrejurul Mării Caspice.
9	Distribuția în România	Localizat în Dobrogea și Câmpia de Vest.
10	Populația națională	24.000-40.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Acrocephalus melanopogon</i> , cod EUNIS 843, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Prezent în sit în perioada de pasaj, fiind o apariție rară.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia poate să apară în perioadele de pasaj în zone cu stufăriș de pe suprafața sitului
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	foarte rară

9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

855 *Alcedo atthis*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	855
2	Denumirea științifică	<i>Alcedo atthis</i>
3	Denumirea populară	Pescărel albastru
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cap mare, cioc lung, aripi late, picioare și coadă scurtă. Deasupra - albastru sau verde strălucitor. Dedesubt portocaliu roșiatic. Ciocul masculului este negru cenușiu, iar la femelă - roșu la baza mandibulei.</p> <p>Hrană: consumă pește, în special alevin.</p> <p>Reproducere: cuibărește în lungul râurilor și canalelor încet-curgătoare, cu maluri nisipoase, abrupte în care își sapă cuibul. Depun 6-7 ouă începând cu luna mai.</p>
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Preferă râurile și canalele încet-curgătoare, cu maluri nisipoase, abrupte și vegetație pe margine.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Efective mari în: Belarus, Croația, Franța, Germania, Italia, Polonia, Portugalia, Rusia, Spania, Turcia, Ucraina, Marea Britanie.
9	Distribuția în România	Specie răspândită în zone umede din toate regiunile țării.
10	Populația națională	12.000 – 15.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Alcedo atthis</i> , cod EUNIS 855,

		Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Pentru Lacul Dunăreni, numărul de perechi cuibăritoare este estimat la 1 -3 perechi
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă într-un număr relativ redus, în zonele acvatice cu maluri, fermele piscicole, canale
5	Statutul de prezență temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

901 *Ardea purpurea*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	901
2	Denumirea științifică	<i>Ardea purpurea</i>
3	Denumirea populară	Stârc roșu
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	Descriere: penajul roșu purpuriu, gât lung și subțire. Ciocul este mai subțire decât cel al stârcului cenușiu. Hrană: se hrănește cu pești, broaște, insecte. Reproducere: depune ponta începând cu luna mai. Cuibărește în colonii mici, uneori cu alți stârci, de obicei în stufărișuri.
6	Perioade critice	Aprilie - august
7	Cerințe de habitat	Regiuni mlăștinoase, lacuri, stufărișuri.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Franța, Italia, Ungaria, România, Rusia, Serbia, Spania, Turcia și Ucraina.

9	Distribuția în România	Este întâlnit în zonele umede din sudul Olteniei, sudul Munteniei, nordul Dobrogei și în Moldova.
10	Populația națională	850 – 1.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Ardea purpurea</i> , cod EUNIS 901, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Un efectiv estimat de 2 - 7 perechi utilizează situl în perioada de reproducere.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în zonele cu stufăriș dens de pe suprafața sitului - în sudul acestuia- și utilizează diferite zone acvatice de mică adâncime sau pășuni inundate de pe maluri ca zone de hrănire.
5	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Ardea purpurea</i> , cod EUNIS 901, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În lunile de pasaj, poate fi observat un efectiv de 120 - 150 de indivizi în interiorul sitului ROSPA 0054 Lacul Dunăreni.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei

4	Distribuția speciei interpretare-	- Specia utilizează diferite habitate acvatice cu vegetație palustră în perioadele de pasaj, sau poate fi observată doar în tranzit.
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	- larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

903 *Ardeola ralloides*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	903
2	Denumirea științifică	<i>Ardeola ralloides</i>
3	Denumirea populară	Stârc galben
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: corpul și capul ocruciu pal, aripile și coada albe. În perioada de cuibărit ciocul este de culoare verde-gălbui cu albastru și cu vârf negru, în restul anului este verzui. Reproducere: depun pontă începând cu sfârșitul lunii aprilie. Cuibul este construit în stufăriș sau în arbori. Depun între 4 și 6 ouă. Hrană: pești, amfibieni, insecte și larvele acestora.
6	Perioade critice	Aprilie - august
7	Cerințe de habitat	Mlaștini, delte, lagune, bălți cu stufăriș sau arbori.
8	Arealul speciei	Efective mai importante în: România, Rusia, Serbia, Ucraina, Turcia și Spania.
9	Distribuția în România	Specie răspândită în zone umede, mai numeroasă în Dobrogea, sudul Moldovei și Muntenia.

10	Populația națională	5.500 – 6.500 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Ardeola ralloides</i> , cod EUNIS 903, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Anual, 0 - 7 de perechi sunt estimate a fi prezente în sit în perioada de reproducere.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	n/a
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în zonele cu stufăriș dens de pe suprafața sitului - predominant în sudul acestuia- și utilizează diferite zone acvatice de mică adâncime sau pășuni inundate de pe maluri ca zone de hrănire.
5	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Ardeola ralloides</i> , cod EUNIS 903, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În lunile de pasaj, pot fi observați între 234 și 340 de indivizi în interiorul sitului.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia utilizează diferite habitate acvatice cu vegetație palustră în perioadele de pasaj, sau poate fi observată doar în tranzit.
5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj

6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

911 *Aythya nyroca*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	911
2	Denumirea științifică	<i>Aythya nyroca</i>
3	Denumirea populară	Rață roșie
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Corpul prezintă o culoare uniformă a penajului: maronie la femele și castaniu roșiatice la masculi. Masculii au ochii albicioși. Tenta roșiatică este vizibilă în lumină bună. Subcodalele sunt albe. În zbor, pe toata lungimea aripii poate fi observată o dungă albă, clară. Se scufundă pentru procurarea hranei.</p> <p>Hrană: diferite plante acvatice</p> <p>Reproducere: depun ponta începând cu sfârșitul lunii aprilie. Cuibul este construit în apropierea apei sau pe vegetația palustră, în stufăriș.</p>
6	Perioade critice	mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Bazine acvatice cu apă mai adâncă de 1 metru, intercalate cu stufărișuri, mlaștini,
8	Arealul speciei	Efective mai mari înregistrate în: Croația, Ungaria, Rusia, România, Serbia, Turcia și Ucraina
9	Distribuția în România	Răspândită în zonele umede, pe lacuri cu stufăriș în toate regiunile țării dar mai numeroasă în Dobrogea, Muntenia, sudul Moldovei.
10	Populația națională	5.500-6.500 perechi

11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale
----	---	---

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Aythya nyroca</i> , cod EUNIS 911, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Acest sit deține un efectiv estimat de 5 - 12 perechi cuibăritoare.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia cuibărește pe bazinele acvatice cu stufăriș din interiorul fermelor, în zonele cu stufăriș și ochiuri de apă
5	Statutul de prezență temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Aythya nyroca</i> , cod EUNIS 911, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Efectivul estimat pentru perioada de migrație este 550 - 700 indivizi în interiorul sitului.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei

4	Distribuția speciei interpretare-	- Specia poate fi prezentă în majoritatea habitatelor acvatice cu suprafețe de lăcuș de apă din sit în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	- larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

918 *Branta ruficollis*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	918
2	Denumirea științifică	<i>Branta ruficollis</i>
3	Denumirea populară	Gâsca cu gât roșu
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: considerată cea mai frumoasă specie de gâscă din lume. Gâtul este scurt și gros, capul rotund iar ciocul mic. Pieptul și părțile laterale ale capului sunt roșii - cărămizii, delimitate de o bandă albă. Aripile, spatele și burta sunt negre. Fundul este alb. Deasemenea, prezintă o bandă albă ce delimitează aripile de partea inferioară a corpului. În zbor, se observă 2 dungi albe pe fiecare aripă. Juvenilii au 4-5 dungi pe aripă iar culorile corpului nu sunt atât de intense.</p> <p>Hrană: la locul de cuibărit consumă diverse ierburi și muguri, frunze. În migrație și la locul de iernare dieta este compusă din grâu, orz, rapiță ori diverse semințe rămase în câmp după treierat.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat într-o depresiune a solului, de 10 cm adâncime și lată de 20 cm. Cuibul este căptușit cu puf și iarbă, fiind de obicei localizat lângă cuiburi de păsări răpitoare, pentru a fi protejată de prădătorii tereștri.</p>

6	Perioade critice	Noiembrie - martie, perioadă petrecută la cartierul de iernare în România.
7	Cerințe de habitat	Pentru cuibărit, în tundră, preferă zonele relativ înalte și uscate aflate lângă râuri, cu vegetație săracă. Teritoriile de iernare: stepe deschise, zone costiere, terenuri cultivate, miriști, pajiști în apropierea lacurilor cu apă dulce.
8	Arealul speciei	Cuibărește în nordul Siberiei, în peninsula Taimyr. Traversând Rusia și Kazakhstan, ierneză în Ucraina, România și Bulgaria.
9	Distribuția în România	În perioada de iarnă, este întâlnită în Dobrogea, dar și în județele Brăila, Ialomița, Călărași.
10	Populația națională	4.300 - 21.500 indivizi ierneză pe teritoriul României.
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere iernat
1	Specia	<i>Branta ruficollis</i> , cod EUNIS 918, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Acest sit reprezintă loc de iernare pentru aproximativ 200 - 300 de indivizi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia utilizează lacul ca zonă de odihnă în efective variabile în perioada de iarnă
5	Statutul de prezență temporal-	de iernare
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014

10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
----	--------------------------	------------------------------------

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Branta ruficollis</i> , cod EUNIS 918, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada pasajului aproximativ 400 - 500 de gâște cu gât roșu tranzitează situl.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia poate utiliza situl în perioadele de migrație în efective variabile pentru odihnă sau doar în tranzit.
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

958 *Charadrius alexandrinus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	958
2	Denumirea științifică	<i>Charadrius alexandrinus</i>
3	Denumirea populară	Prundăraș de sărătură
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil

5	Descrierea speciei	<p>Descriere: pasăre limicolă de dimensiuni mici. Burta este albă, spatele este uniform, având culoarea cafeniu deschis. În penajul de vară, masculul are ceafa cărămizie; pe părțile laterale ale gâtului prezintă 2 dungi negre ce par a forma un colier. Are comportament gregar.</p> <p>Hrană: diverse insecte, crustacee și viermi.</p> <p>Reproducere: depun 3 ouă într-o mică depresiune excavată de mascul. Ambele sexe incubează timp de 26 de zile. Părinții apără puii timp de 5 săptămâni, dar nu le oferă hrană. De multe ori, unul din parteneri părăsește puii pentru a depune o pontă nouă cu un partener nou.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-iunie
7	Cerințe de habitat	Zone costiere, malul râurilor - terenuri acoperite de pietriș ori noroi, cu vegetație rară.
8	Arealul speciei	Se întâlnește pe coastele vestice și sudice ale Europei, regiunile costiere din Africa de Nord și malurile Mării Roșii. Kazakhstan, Rusia,
9	Distribuția în România	Cuibărește izolat în Dobrogea și Muntenia.
10	Populația națională	400-700 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Charadrius alexandrinus</i> , cod EUNIS 958, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Efectivul acestei specii a fost reevaluat la 0 perechi cuibăritoare datorită absenței habitatelor specifice –sărături- pe cuprinsul sitului. Cuibăritul nu a fost confirmat în ani recenti.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	n/a
4	Distribuția speciei -interpretare-	Efectivul acestei specii a fost reevaluat la 0 perechi cuibăritoare datorită absenței habitatelor specifice -sărături- pe cuprinsul sitului. Cuibăritul nu a fost confirmat în ani recenti.
5	Statutul de prezență temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată

7	Statutul de prezență management- - nativă	
8	Abundență	prezență incertă
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Charadrius alexandrinus</i> , cod EUNIS 958, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În fiecare perioadă de pasaj, un efectiv redus estimat la 3 - 5 prundărași de sărătură folosesc acest sit pentru odihnă și hrănire.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	n/a
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia poate utiliza, în efective foarte reduse, malurile lacului sau alte habitate caracteristice speciilor limicole pentru hrănire și odihnă
5	Statutul de prezență temporal- -	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management- - nativă	
8	Abundență	foarte rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

965 *Chlidonias hybrida*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	965

2	Denumirea științifică	<i>Chlidonias hybrida</i>
3	Denumirea populară	Chirighiță cu obraz alb
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: chiră cu cioc puternic, partea superioară a capului este neagră, culoare ce se prelungește și pe ceafă. Ciocul este roșu iar partea inferioară a capului este albă. Culoarea generală a corupului este cenușie. Picioarele sunt roșii.</p> <p>Hrană: insecte, crustacee, ocazional pește.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit pe frunze ori alte elemente vegetale ce plutesc deasupra apei. Ambii parteneri participă la incubajie și creșterea puilor.</p>
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Zone umede de diferite tipuri: lacuri, râuri, mlaștini, zone costiere.
8	Arealul speciei	Specia este întâlnită izolat în vestul, centrul și estul Europei, Africa de Sud, China, Australia, Noua Zeelandă.
9	Distribuția în România	Banat, Muntenia, Moldova și Dobrogea.
10	Populația națională	8000-12000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Chlidonias hybrida</i> , cod EUNIS 965, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În sit au fost estimate 14 - 21 perechi în perioada de reproducere.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia cuibărește predominant în jumătatea nordică a sitului pe vegetația natantă de pe marginile lacului.
5	Statutul de prezență temporal-	reproducere

6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Chlidonias hybrida</i> , cod EUNIS 965, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Peste 2000 de indivizi pot fi observați în acest sit, în perioadele de pasaj.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia utilizează majoritatea habitatelor acvatice de pe cuprinsul sitului în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

967 *Chlidonias niger*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
----	------------	-----------

1	Cod Specie EUNIS -	967
2	Denumirea științifică	<i>Chlidonias niger</i>
3	Denumirea populară	Chirighiță neagră
4	Statutul de conservare în România	Neevaluat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: această specie face parte din grupul chirelor și chirighițelor. Inconfundabilă în perioada de cuibărit datorită penajului închis la culoare: cap și piept aproape negre, aripi gri închis. Subcodalele sunt albe, iar dedesuptul aripilor este gri deschis. În penaj de iarnă se deosebește de chirighița cu aripi albe prin pata închisă de pe laturile gâtului, partea superioară a aripii puțin mai închisă și, de regulă, supracodalele gri și nu albicioase.</p> <p>Hrană: dieta este constituită în principal din insecte, dar consumă și viermi, crustacee, pești.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit pe frunze ori alte elemente vegetale ce plutesc deasupra apei, sau pe sol. Ambii parteneri participă la incubație -22 de zile- și puii pot zbura după 25 de zile, fiind hrăniți de părinți încă aproximativ 2 săptămâni.</p>
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Zone umede de diferite tipuri: lacuri, mlaștini, zone costiere.
8	Arealul speciei	America de Nord, estul și centrul Europei, Rusia.
9	Distribuția în România	Dobrogea, Muntenia și Moldova.
10	Populația națională	1200 2500 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Chlidonias niger</i> , cod EUNIS 967, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Peste 200 de indivizi pot fi observați în sit, pe perioada migrației.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei

4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia utilizează majoritatea habitatelor acvatice de pe cuprinsul sitului în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

969 *Ciconia ciconia*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS	969
2	Denumirea științifică	<i>Ciconia ciconia</i>
3	Denumirea populară	Barza albă
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: este o pasăre ușor de observat datorită predilecției de a construi cuiburile în apropierea oamenilor. Penajul este preponderent alb, cu remigele negre. Are gâtul și picioarele lungi. Ciocul este lung și roșu. Sub aripi prezintă un model caracteristic alb-negru cu subalarele albe și remigele negre. Păsările tinere au un colorit caracteristic identic cu al adulților, însă au vârful ciocului de culoare neagră.</p> <p>Habitat: în sate și la periferiile unor orașe, în ținuturile joase și de deal. Condiția prezenței perechilor clocitoare este existența în apropierea cuiburilor a unor habitate adecvate pentru hrănire -pajiști umede, terenuri agricole, smârcuri, mlaștini-. Mai pot fi întâlnite și în</p>

		<p>ținuturile mai umede din zonele submontane sau depresionare, lunci de râuri, vecinătăți ale lacurilor de baraj.</p> <p>Reproducere: cuibărește aproape în exclusivitate în zone antropizate - case, coșuri, stâlpi ai rețelelor electrice de joasă tensiune. În prezent, tot mai puține cuiburi sunt amplasate pe construcții și extrem de puține pe copaci.</p> <p>Oaspete de vară, sosește în România începând cu luna martie. Cuibăresc în perioada aprilie-iulie. Ponta este reprezentată de 3-4, excepțional 5 ouă. Părăsesc România începând cu luna august.</p>
6	Perioade critice	Martie-iulie
7	Cerințe de habitat	Berzele se hrănesc pe câmpurile agricole, miriști și pârloage, pășuni, zone umede
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Poate fi întâlnită în: Albania, Armenia, Austria, Belarus, Bulgaria, Belgia, Bosnia și Herțegovina, Croația, Republica Ceha, Danemarca, Elveția, Estonia, Franța, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Letonia, Lituania, Macedonia, Rep. Moldova, Olanda, Polonia, Portugalia, România, Rusia, Serbia, Muntenegru, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Turcia, Ucraina.
9	Distribuția în România	Este larg răspândită în România, cuibărind în localități. Apare în număr redus în zonele montane. Migrează în număr mare prin Transilvania, Dobrogea și Moldova. Cuiburi numeroase sunt localizate în sate aflate în apropierea zonelor umede.
10	Populația națională	4000 – 5000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Ciconia ciconia</i> , cod EUNIS 969, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perimetrul sitului, au fost evaluate 8-12 perechi cuibăritoare, predominant în satul Dunăreni.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia cuibărește cu precădere în satul Dunăreni, utilizând cu precădere pășunile inundate de pe malurile lacului sau terenurile arabile pentru hrănire

5	Statutul de prezență temporal-	de reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Ciconia ciconia</i> , cod EUNIS 969, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	200 - 500 de berze albe au fost estimate pentru sit în perioada pasajului.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia utilizează habitatele învecinate lacului în perioadele de pasaj, sau poate fi observată doar în tranzit
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

972 *Circaetus gallicus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	972
2	Denumirea științifică	<i>Circaetus gallicus</i>
3	Denumirea populară	Șerpar
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de mărime medie; zboară cu mișcări lente ale aripilor. Partea de deasupra este cafenie: supraalarele au culoare cafeniu deschis iar remigele primare și secundare sunt mai închise, formând astfel un contrast. Coada are 3 dungi transversale. Dedesubt, corpul este alb, cu numeroase pete punctiforme dispuse în linii de-a lungul aripilor. La juvenili, aceste pete nu sunt foarte evidente. Capul și gâtul adulților, precum și a juvenililor, este cafeniu.</p> <p>Hrană: vânează în mod special șerpi și șopârle. Ocazional, prinde amfibieni, păsări ori mamifere.</p> <p>Reproducere: își construiește cuibul în arbori, la 4-7 metri de la sol. Ponta este formată dintr-un singur ou. Puiul este hrănit de părinți aproape 80 de zile.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-august
7	Cerințe de habitat	Regiuni aride/ uscate, parțial împădurite, cu zone deschise, unde poate vâna.
8	Arealul speciei	Șerparul este prezent în Iberia, Franța, Italia, Ungaria, Slovacia, România, Polonia, statele baltice, Specia cuibărește și în India, Turkmenistan,
9	Distribuția în România	Transilvania, Banat, Dobrogea și Moldova
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
----	------------	--------------------

1	Specia	<i>Circaetus gallicus</i> , cod EUNIS 972, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie semnalată rar în perioada de migrație pe suprafața sitului
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specie semnalată rară în perioada de migrație pe suprafața sitului
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

973 *Circus aeruginosus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	973
2	Denumirea științifică	<i>Circus aeruginosus</i>
3	Denumirea populară	Erete de stof
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	Descriere: specie de dimensiunea unui șorecar, cu aripile mai late decât ceilalți ereți. Masculul gri-argintiu pe aripi și pe coadă -o urmă de alb la baza cozii-. Ușor de confundat cu eretele vânăt, se deosebește de acesta prin abdomenul ruginiu. Femela este maro-închis cu porțiuni alb-gălbui.

		Hrană: vânează atât pe terenuri agricole, cât și în zone umede. Se hrănesc cu mamifere și păsări mici, pești, reptile, insecte. Vânează deasupra solului. Reproducere: Cuibul este construit pe sol. Depun între 3 și 8 ouă, începând cu sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai.
6	Perioade critice	Martie-iulie
7	Cerințe de habitat	Cuibăresc în principal în zone umede cu stufărișuri întinse. În număr mic, pot fi întâlniți cuibărind în terenuri agricole cultivate cu cereale sau în zone cu stufăriș, localizate printre zonele mlăștinoase.
8	Arealul speciei	Eretele de stuf cuibărește în multe țări europene, dar și în Rusia, Turkmenistan, Uzbekistan, Kazakhstan,
9	Distribuția în România	Cu excepția arcului carpatic, cuibărește în toate regiunile principale ale României.
10	Populația națională	1700 - 2500
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Circus aeruginosus</i> , cod EUNIS 973, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În lunile de reproducere efectivul estimat este între 3 și 5 perechi de ereți de stuf.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia cuibărește în număr redus de perechi în zonele cu stufăriș, predominant în partea sudică a sitului.
5	Statutul de prezență temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014

10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
----	--------------------------	------------------------------------

951 *Egretta alba*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	951
2	Denumirea științifică	<i>Egretta alba sin. Casmerodius albus sin. Ardea alba</i>
3	Denumirea populară	Egreta mare
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: pasăre de dimensiuni mari. Penajul este alb pe tot corpul, în toate perioadele anului. În perioada nupțială picioarele și degetele sunt negre, tibia fiind maroniu-gălbuie sau roșiatică, iar ciocul este aproape complet negru. În afara perioadei nupțiale ciocul devine complet galben. Este asemănătoare cu egreta mică, dar este mai mare și nu prezintă contrastul între degetele galbene și tarsometatarsul negru care poate fi observat la egreta mică.</p> <p>Această specie vizitează România ca oaspete de vară, începând cu luna martie și părăsește aceste teritorii în septembrie. Un număr mic de exemplare iernează la noi.</p> <p>Hrană: pești de dimensiune mică, reptile, amfibieni.</p> <p>Reproducere: cuibărește în număr mare în Delta Dunării. În afara perioadei de înmulțire poate fi întâlnită pe lacurile mari cu apă puțin adâncă, pe malurile râurilor sau pe terenurile agricole învecinate marilor corpuri de apă. Cuiburile sunt construite în stufăriș sau, mai rar, pe sălcii joase. Ponta constă din 4 ouă.</p> <p>Exemplarele observate iarna stau pe bălțile neînghețate.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iulie
7	Cerințe de habitat	Habitat: cuibărește destul de rar în colonii în stufărișurile întinse și intacte, mlaștinile, deltele și lagunele din sud-estul Europei. Deseori și în eleșteie mari. Preferă stufărișurile în care sunt și copaci izolați: salcie, arin.
8	Arealul speciei	În Europa, această specie poate fi observată în efective mari în Austria, Ungaria, Rusia și Ucraina. În efective mai puțin numeroase, este prezentă și în alte țări.
9	Distribuția în România	Specie larg răspândită în România, întâlnită în zonele umede, bălți și lacuri întinse, cu stuf și alte plante palustre, atât din Dobrogea, cât și

		în Muntenia, prezentând efective mari. Mai poate fi întâlnită și în Moldova și Transilvania, în număr mai mic.
10	Populația națională	900-1.100 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere iernat
1	Specia	<i>Egretta alba sin. Casmerodius albus sin. Ardea alba</i> , cod EUNIS 951, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În sezonul rece, situl reprezintă teritoriu de iernat pentru 10-20 indivizi de egretă mare.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în perioada de iarnă în zonele de pe suprafața sitului cu vegetație palustră, pe canale, heleștee
5	Statutul de prezență -temporal-	iernare
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Egretta alba</i> , cod EUNIS 951, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Situl reprezintă loc de popas în timpul migrației pentru 90 - 123 indivizi de egretă mare.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în perioada de pasaj în zonele de pe suprafața sitului cu vegetație palustră, pe canale, heleștee

5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	Larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1016 *Egretta garzetta*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1016
2	Denumirea științifică	<i>Egretta garzetta</i>
3	Denumirea populară	Egreta mică
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: complet albă, picioare negre cu degete galbene. Ciocul este complet negru. Scapule alungite și pene ornamentale pe ceafă prezente doar vara.</p> <p>Hrană: insecte, larve de insecte, râme, melci, crustacee, șopârle, șerpi, amfibieni, pești de mici dimensiuni și mamifere mici.</p> <p>Reproducere: depun pontă începând cu sfârșitul lui aprilie. Își fac cuiburile în copacii din apropierea bălților. Depun 3 sau 4 ouă.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - August
7	Cerințe de habitat	Zone mlăștinoase, delte, bălți cu pâlcuri de copaci.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Bulgaria, Franța, Grecia, Italia, Portugalia, România, Rusia, Serbia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Poate fi întâlnită în lunca Dunării, Muntenia, Dobrogea și Moldova.
10	Populația națională	4.000 – 5.000 perechi

11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale
----	---	---

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Egretta garzetta</i> , cod EUNIS 1016, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Efectivul estimat pentru sit pentru perioada de reproducere este de 0 - 10 perechi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este posibil cuibăritoare în stufărișul din jumătatea sudică a sitului respectiv folosește majoritatea habitatelor acvatice cu vegetație, canale, heleștee pentru hrănire
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Egretta garzetta</i> , cod EUNIS 1016, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada de pasaj, 400 - 500 indivizi reprezintă efectivul estimat pentru sit.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia utilizează diferite habitate acvatice cu vegetație palustră în perioadele de pasaj, sau poate fi observată doar în tranzit.
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj

6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1066 *Glareola pratincola*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1066
2	Denumirea științifică	<i>Glareola pratincola</i>
3	Denumirea populară	Ciovlică ruginie
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: siluetă similară cu a unei chire. Aripă lungi și coadă bifurcată. Culoare generală - cafeniu, mai închis pe spate și mai deschis pe piept. Gușa galbenă este delimitată de o bandă îngustă neagră. Burta albă.</p> <p>Hrană: insecte, pe care le capturează în zbor, cu mișcări acrobatice.</p> <p>Reproducere: cuibul este o mică depresiune în soluri nisipoase sau noroioase, dar uscate.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iulie
7	Cerințe de habitat	Terenuri întinse, deschise, uscate, cu vegetație scundă, lângă stufărișuri sau zone mlăștinoase, zone de sărătură,
8	Arealul speciei	Răspândită izolat în sudul și centrul Europei, coastele Marocului și ale Algeriei, dar și Egipt, Pakistan, Afghanistan.
9	Distribuția în România	Prezentă în sud - estul țării și în Oltenia.
10	Populația națională	450 – 800 perechi

11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale
----	---	---

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Glareola pratincola</i> , cod EUNIS 1066, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Efectivul acestei specii a fost reevaluat la 0 perechi cuibăritoare pe cuprinsul sitului. Cuibăritul nu a fost confirmat în ani recentți.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	n/a
4	Distribuția speciei - interpretare-	Efectivul acestei specii a fost reevaluat la 0 perechi cuibăritoare pe cuprinsul sitului. Cuibăritul nu a fost confirmat în ani recentți.
5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	prezență incertă
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Glareola pratincola</i> , cod EUNIS 1066, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioadele de pasaj se estimează un efectiv de 200 - 400 indivizi pentru acest sit
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în majoritatea zonelor cu habitate semiacvatice din vecinătatea lacului în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	

		larg răspândită
7	Statutul de prezență management- - nativă	
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1073 *Haliaeetus albicilla*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1073
2	Denumirea științifică	<i>Haliaeetus albicilla</i>
3	Denumirea populară	Codalb
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de dimensiuni mari, cu aripi late și lungi; degetele sunt evidente. Coadă este relativ scurtă, de culoare albă la adulți. Gâtul este lung iar ciocul puternic, de culoare galbenă. Corpul este cafeniu, având o nuanță mai deschisă pe piept. Juvenili sunt cafenii-închiși. Păsările tinere au penaj intermediar între juvenili și adulți, fiind relativ ușor de aproximat vârsta în teren.</p> <p>Hrană: consumă în principal pește și păsări de apă. În timpul iernii se hrănește și cu cadavre.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit în arbori înalți ori pe terasele stâncilor. Cuibul este reutilizat de-a lungul anilor. Cei 1-2 pui sunt îngrijiți de ambii parteneri, până când învață să vâneze singuri.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Specie dependentă de bazinele acvatice. Poate fi observată lângă malul mărilor, cursul râurilor sau lacuri interioare cu apă dulce.
8	Arealul speciei	Distribuită într-un culoar larg din Europa până în nordul Asiei, Japonia, India și China.

9	Distribuția în România	Cuibărește în Delta Dunării.
10	Populația națională	28-33 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Haliaeetus albicilla</i> , cod EUNIS 1073, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, situl este tranzitat de 4- 6 indivizi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia frecventeaza toată suprafața sitului, utilizând zona pentru hrănire
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1076 *Himantopus himantopus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1076
2	Denumirea științifică	<i>Himantopus himantopus</i>

3	Denumirea populară	Piciorong
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: face parte din grupul limicolelor. Se diferențiază de celelalte specii prin picioarele foarte lungi, roșu-închis sau roz. Din punct de vedere al coloritului prezintă corpul alb cu aripile negre. Ciocul este lung, drept, subțire și ascuțit. Prezintă dimorfism sexual. În zbor poate fi recunoscut după picioarele foarte lungi în comparație cu corpul și aripile închise la culoare negre ce contrastează puternic cu albul corpului.</p> <p>Hrană: consumă în principal insecte.</p> <p>Reproducere: oaspete de vară în România, poate fi întâlnit din aprilie până în septembrie. Cuibărește în mici colonii. Depun 4-5 ouă în luna mai, iar puii și juveniile pot fi observați în lunile iunie-iulie.</p>
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Mlaștini cu apă dulce sau ușor salmastră, puțin adânci maximum 20-25 cm, cu fund mîlos, plaje descoperite cu vegetație joasă sau pâlcuri de vegetație mai înaltă; iazuri abandonate în curs de renaturare; maluri joase cu smârcuri ale apelor lent curgătoare.
8	Arealul speciei	Cuibărește în sudul Europei, coastele Atlanticului în Franța, cursul mijlociu și inferior al Dunării, Turcia, Iran.
9	Distribuția în România	Poate fi întâlnit în Banat, Muntenia și Dobrogea.
10	Populația națională	400 – 600 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Himantopus himantopus</i> , cod EUNIS 1076, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie a cărei efectiv în perioada de reproducere a fost evaluat la 2 - 4 perechi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este ocazional prezentă în perioada de cuibărit, în habitate semiacvatice cu vegetație palustră și apă de mică adâncime.

5	Statutul de prezență temporal-	de reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Himantopus himantopus</i> , cod EUNIS 1076, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Această specie este migratoare în sit cu un efectiv estimat de 120 - 135 indivizi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în zone cu habitate semiacvatice din vecinătatea lacului în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1090 *Ixobrychus minutus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1090
2	Denumirea științifică	<i>Ixobrychus minutus</i>
3	Denumirea populară	Stârc pitic
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: specie din grupul stârcilor, penajul aripilor este de culoare ruginiu – închis. La adulți, ceafa, capul și spatele sunt de culoare închisă, spre negru, iar la juvenili sunt mai deschise la culoare, pătate cu roșcat și cafeniu. Gât scurt, cioc galben, picioare galben-verzui. În zbor, pe partea superioară a aripilor se observă o pată mare, deschisă la culoare.</p> <p>Oaspete de vară în România. Sosesc începând cu luna aprilie și părăsesc țara noastră în luna octombrie.</p> <p>Hrană: pești, insecte, amfibieni.</p> <p>Reproducere: cuibărește în perechi izolate în stuf sau tufișuri, în număr mare în Delta Dunării și în habitatele propice în zonele umede de șes și din zonele colinare, dar în număr mai redus.</p>
6	Perioade critice	Mai-Iulie.
7	Cerințe de habitat	Preferă aproape exclusiv zonele întinse de stufăriș cu apă dulce sau salmastră; stufărișurile dense, cu un nivel scăzut al apei și cu tufișuri/sălcii sau arin, în habitat. Ocazional ocupă și tufărișuri dense de pe marginea râurilor sau lacurilor.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Efective numeroase sunt înregistrate în Armenia, Azerbaidjan, Bulgaria, Croația, Ungaria, Republica Moldova, Rusia, Serbia, Muntenegru, Spania, Italia, Ucraina și Turcia. Specia este prezentă și în alte țări din Europa, dar înregistrează efective reduse.
9	Distribuția în România	În România specia este prezentă în zonele umede caracterizate prin zone întinse de stufăriș, apă mică, cu tufișuri sălcii și arini.
10	Populația națională	8.500-10.000 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
----	------------	--------------------

1	Specia	<i>Ixobrychus minutus</i> , cod EUNIS 1090, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare în sit, a cărei efectiv a fost estimat la 12 - 17 perechi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este caracteristică zonelor cu stufăriș de pe cuprinsul sitului
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1113 *Larus melanocephalus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1113
2	Denumirea științifică	<i>Larus melanocephalus</i>
3	Denumirea populară	Pescăruș cu cap negru
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: aripile sunt albe în totalitate. Supraalarele sunt de culoare argintie foarte deschisă. Ciocul este roșu. Capul este negru, cu inel perorbital alb. În penajul de iarnă, capul devine alb, cu o serie de striații negre. Picioarele sunt negre.</p> <p>Hrană: insecte acvatice și terestre, gastropode, pești de dimensiune mică și chiar rozătoare.</p> <p>Reproducere: cuibărește în colonii, într-o mică depresiune pe sol, căptușită cu elemente vegetale. Ponta este formată din 2 ouă.</p>
6	Perioade critice	Mai - iulie

7	Cerințe de habitat	Lagune, estuare, zone de coastă, zone umede din regiunea de câmpie. Preferă zonele cu vegetație izolată, rară.
8	Arealul speciei	Poate fi observat în sezonul cald în Franța, Spania, Europa centrală de-a lungul unor râuri, pe cursul Dunării, Deasemenea, Bulgaria, Grecia, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Cuibărește în Dobrogea, în coloniile de pescăruș râzător.
10	Populația națională	120-250 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Larus melanocephalus</i> , cod EUNIS 1113, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Aproximativ 400 - 600 de indivizi tranzitează situl în perioada de pasaj.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia se regăsește în principal pe suprafețe acvatice din sit, însă ocazional și pe terenurile arabile învecinate
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1114 *Larus minutus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1114
2	Denumirea științifică	<i>Larus minutus</i>
3	Denumirea populară	Pescăruș mic
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cel mai mic dintre pescăruși. Adult prezintă tot timpul anului aripile alb-cenușii deasupra și negricioase dedesubt, cu o margine posterioară albă. În zbor, vârful aripilor par rotunjite. Coloritul sub aripi este negricios. Vara, prezintă o calotă de un negru foarte intens ce se întinde până pe ceafă.</p> <p>Hrană: specie insectivoră, prinde libelule, cărăbuși, în perioada de iernare consumă pești mici.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat într-o mică depresiune pe sol ori au o structură bine definită. Sunt positionate în vegetație, în vecinătatea apei. De obicei, cuibărește în colonii. Ponta este compusă din 1-3 ouă ce sunt incubate timp de 24 de zile. Puii sunt ați de zbor după 22 de zile.</p>
6	Perioade critice	Perioadele de migrație de primăvară și de toamnă
7	Cerințe de habitat	Specie întâlnită în zona litorală, dar și pe lacurile interioare. Totuși, preferă zona de coastă cu plaje nisipoase și/sau măloase.
8	Arealul speciei	În perioada de cuibărit înregistrează efective importante în Belarus, Estonia, Finlanda, Letonia, Lituania, Rusia, Suedia și Ucraina, iar în perioada de iarnă poate fi întâlnit în Azerbaidjan, Germania, Franța, Italia, Letonia, Olanda, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	În România specia poate fi întâlnită în migrație, în zonele umede în efective mari în Dobrogea și Muntenia. Mai poate fi observat și în Moldova de exemplu Lacurile Fălticeni, Lunca Siretului Inferior
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Larus minutus</i> , cod EUNIS 1114, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Un efectiv estimat de 400 - 800 de indivizi tranzitează situl în perioada de pasaj.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia se regăsește în pasaj în zona habitatelor acvatice din sit.
5	Statutul de prezență temporal-	de odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență spațial-	de larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	de nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	de septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1162 *Nycticorax nycticorax*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1162
2	Denumirea științifică	<i>Nycticorax nycticorax</i>
3	Denumirea populară	Stârc de noapte
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil

5	Descrierea speciei	Descriere: corp robust, penaj colorat în negru, gri și alb, are gâtul și picioarele relativ scurte. Juvenilii sunt maro cu multe pete cafenii. Hrană: Consumă insecte, amfibieni și pești. Reproducere: Depun 3-5 ouă începând cu sfârșitul luni aprilie. Cuibărește în copaci, în colonii cu alți stârci.
6	Perioade critice	Aprilie - iulie
7	Cerințe de habitat	Mlaștini și bălți cu apă dulce sau sărată.
8	Arealul speciei	Efective mai mari pot fi întâlnite în: Bulgaria, Franța, Ungaria, Italia, Republica Moldova, România, Rusia, Serbia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Răspândit în zone umede, lunca Dunării, sudul Munteniei și nordul Dobrogei.
10	Populația națională	6.500 – 8.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Nycticorax nycticorax</i> , cod EUNIS 1162, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioadele de pasaj efectivul estimat pentru această specie este de 120 - 400 indivizi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia utilizează diferite habitate acvatice cu vegetație palustră în perioadele de pasaj, plantații, paduri de luncă sau poate fi observată doar în tranzit.
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014

10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
----	--------------------------	------------------------------------

1176 *Pandion haliaetus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1176
2	Denumirea științifică	<i>Pandion haliaetus</i>
3	Denumirea populară	Uligan pescar
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de dimensiune medie, cu aripi lungi. Partea ventrală este albă, penele de zbor fiind striate. Spatele este cafeniu închis, uniform. Deasemenea, prezintă un colier cafeniu, de multe ori nu foarte evident. Juvenilul are spatele cafeniu, cu striatii albicioase.</p> <p>Hrană: specie exclusiv ihtiofagă. Zboară staționar deasupra apei iar când localizează prada, plonjează în apă pentru a o captura.</p> <p><u>Reproducere:</u> cuibul este construit într-un arbore înalt, pe o fațadă de stâncă, ori chiar pe sol. Femela incubează cele 2-4 ouă timp de 37 de zile. După eclozare, femela îngrijește puii, iar masculul vânează. După circa 50 de zile, puii zboară, fiind dependenți de părinți încă 2 luni.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-iulie
7	Cerințe de habitat	Specie localizată exclusiv lângă bazinele acvatice: lacuri, râuri, mări, oceane.
8	Arealul speciei	Specie cosmopolitană, putând fi observată pe toate continentele, cu excepția Antarcticii. În America de Sud apare doar în migrație.
9	Distribuția în România	Specie migratoare
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Pandion haliaetus</i> , cod EUNIS 1176, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În timpul perioadelor de pasaj, este o specie rară în sit
3	Distribuția speciei -harta-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei	Specia poate fi prezentă în majoritatea zonele acvatice de pe suprafața sitului, predominant în zona suprafeței lacului, de unde își procură hrana -pește-
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire; pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014

1190 *Pelecanus crispus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1190
2	Denumirea științifică	<i>Pelecanus crispus</i>
3	Denumirea populară	Pelican creț
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	Descriere: cea mai mare specie de pasăre din Europa. Adultul are pene curbate / ondulate pe cap, ceafă și gât. Corpul este cenușiu, iar în perioada de reproducere adulții au ciocul de un roșu intens. Dedesubt, aripile au o linie terminală neagră, puțin evidentă. Deasupra însă, remigele primare sunt negre. Hrană: Consumă pește -caras, biban, roșioară, -

		Reproducere: cuibul este construit din stuf și bețe, înalt de 1m, pe o insulă plutitoare, naturală sau artificială. Cuibărește în colonii. Cele 2-4 ouă sunt incubate timp de 31 de zile. După 6 săptămâni, puii se adună în cârduri și devini apti de zbor la vârsta de 80 de zile.
6	Perioade critice	Decembrie-Februarie
7	Cerințe de habitat	Zone umede cu apă dulce, dar și lagune, estuare, delte, regiuni cu apă salmastră.
8	Arealul speciei	În perioada de reproducere, este observat în Grecia, Bulgaria, România, Turcia și lângă Marea Caspică. Deasemenea, Kazahkstan, China și Mongolia.
9	Distribuția în România	Cuibărește în sistemul lagunar și în delta dunării. În iarnă poate fi observat în sud-estul țării.
10	Populația națională	400 – 550 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere iernare
1	Specia	<i>Pelecanus crispus</i> , cod EUNIS 1190, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Efectivul speciei estimat ca iernezează în sit este de aproximativ 4 indivizi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în perioada de iernare cu precădere pe suprafața lacului și malurile acestuia.
5	Statutul de prezență temporal-	iernare
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014

10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
----	--------------------------	------------------------------------

Nr	Informație	Descriere migrație
•	Specia	<i>Pelecanus crispus</i> , cod EUNIS 1190, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
•	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, specia este prezentă în sit, cu un efectiv de 41 - 50 păsări.
•	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
•	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în perioadele de pasaj cu precădere pe suprafața lacului și malurile acestuia.
•	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
•	Statutul de prezență -spațial-	izolată
•	Statutul de prezență management-	- nativă
•	Abundență	rară
•	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
•	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1191 *Pelecanus onocrotalus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1191
2	Denumirea științifică	<i>Pelecanus onocrotalus</i>
3	Denumirea populară	Pelican comun
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil

5	Descrierea speciei	<p>Descriere: adultul are penajul alb, dar în perioada de reproducere pieptul are o nuanță orange. Prezintă o creastă în spatele capului. Sacul gular are culoarea galben închis. În zbor, se observă contrastul clar între penele de zbor negre și corpul alb. Juvenili sunt cafenii - cenușii.</p> <p>Hrană: Consumă pește -caras, biban, roșioară, -</p> <p>Reproducere: construiește un cuib din stuf și bețe sau depune ponta într-o mică depresiune pe sol, pe o insulă plutitoare de obicei. Cuibărește în colonii. Cele 2 ouă sunt incubate de femelă timp de 31 de zile. Pui devini apti de zbor la vârsta de 80 de zile.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Bazine acvatice cu stufărișuri întinse: zone umede cu apă dulce sau salmastră, lagune, delte, golfuri.
8	Arealul speciei	În perioada de reproducere, este observat în Croația, Grecia, Bulgaria, România, Turcia și Azerbaijan. Deasemenea, Kazahkstan, Israel și Afghanistan.
9	Distribuția în România	Cuibărește în sistemul lagunar și în delta dunării.
10	Populația națională	3500 – 4000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1.	Specia	<i>Pelecanus onocrotalus</i> , cod EUNIS 1191, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2.	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, specia este prezentă în sit cu efective estimate între 120 - 160 de indivizi.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în perioadele de pasaj cu precădere pe suprafața lacului și malurile acestuia, sau doar în tranzit.
5.	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6.	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită

7.	Statutul de prezență management- -	nativă
8.	Abundență	comună
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10.	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1202 *Phalacrocorax pygmeus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1202
2	Denumirea științifică	<i>Phalacrocorax pygmeus</i>
3	Denumirea populară	Cormoran mic
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: În penajul nupțial capul și gâtul sunt de culoare maro-castaniu închis, corpul negru. Spre deosebire de celelalte specii de cormoran, acesta este mai mic, are cioc scurt și coadă mai lungă.</p> <p>Hrană: Pești mici, crustacee și lipitori.</p> <p>Reproducere: Depun pontă începând cu sfârșitul lui aprilie. Cuibărește în colonii, în arbuști lângă lacuri și râuri unde se află stufărișuri întinse.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Lacuri și râuri cu stufărișuri întinse.
8	Arealul speciei	Efective mai mari în: Grecia, România, Serbia și Turcia.
9	Distribuția în România	Răspândit în Dobrogea, Sudul Munteniei și lunca Dunării.
10	Populația națională	11.500 – 14.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere iernare
1	Specia	<i>Phalacrocorax pygmeus</i> , cod EUNIS 1202, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Efectivul care este estimat că iernează în sit este de aproximativ 120 - 140 indivizi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este predominant prezentă în habitatele acvatice cu apă de mică adâncime, pe canale, heleștee , preferând pentru odihnă arborii, tufele de salcie sau stufărișurile
5	Statutul de prezență temporal-	iernare
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Phalacrocorax pygmeus</i> , cod EUNIS 1202, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În lunile de pasaj, se estimează aproximativ 500 - 600 de indivizi în interiorul sitului.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este predominant prezentă în habitatele acvatice cu apă de mică adâncime, pe canale, heleștee , preferând pentru odihnă arborii, tufele de salcie sau stufărișuri
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită

7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1204 *Phalaropus lobatus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1204
2	Denumirea științifică	<i>Phalaropus lobatus</i>
3	Denumirea populară	Notatiță
4	Statutul de conservare în România	Neevaluat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: în penajul nupțial, adultul este alb pe burtă și piept, spatele fiind brun închis cu benzi cafenii. Ciocul este negru iar gușa albă. Părțile laterale ale gâtului sunt roșii, culoarea fiind mai intensă la femelă. În iarnă, corpul este în principal alb, cu gri pe spate, negru pe cap și la ochi.</p> <p>Hrană: insecte, crustacee, melci, viermi.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat într-un smoc de iarbă. 4 ouă sunt incubate timp de 18 zile. Femela părăsește partenerul după ce puii eclozează iar masculul va hrăni singur puii.</p>
6	Perioade critice	Aprilie –mai și august-septembrie
7	Cerințe de habitat	Cuibărește în zona arctică, în tundră, lângă lacuri, iazuri, lagune ori alte bazine acvatice permanente. În perioada de migrație vizitează lacuri saline interioare, lacuri salmastre și mlaștini litorale. În iarnă petrece mult timp pe mare, unde consumă plancton.
8	Arealul speciei	Zona arctică: Siberia, Islanda, Groenlanda, Canada.
9	Distribuția în România	Doar în perioada de migrație.

10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Phalaropus lobatus</i> , cod EUNIS 1204, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie prezentă rar în sit în lunile de pasaj.
3	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia utilizează predominant habitatele acvatice deschise cu apă de mică adâncime.
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1206 *Philomachus pugnax*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1206
2	Denumirea științifică	<i>Philomachus pugnax</i>

3	Denumirea populară	Bătăuș.
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: în perioada de împerechere, masculul prezintă un guler mare de pene, foarte variat colorat, care este diferit de la un individ la altul. Coloritul la nivelul corpului este mai mult sau mai puțin cafeniu cu pete mai închise, iar gulerul și smocurile din dreptul urechilor pot fi albe, negre, brune, zebraate pe fond maron, galben, negru, portocaliu. În aceeași perioadă și coloritul ciocului și al picioarelor este variabil, ciocurile putând fi roșii, galbene, negricioase, cafenii, iar picioarele verzi, oranj, galbene sau portocalii. Masculii sunt mult mai mari decât femelele.</p> <p>În perioada de pasaj prezintă doar urme ale coloritului din perioada nupțială.</p> <p>Femelele sunt maro deschis, deasupra prezentând pete negre mari, picioare variabile roșii-portocalii, maro-galbene sau verzui.</p> <p>În zbor se observă banda mediană închisă la culoare și părțile laterale albe ale târțiței.</p>
6	Perioade critice	Martie-Mai și August-inceput de Octombrie
7	Cerințe de habitat	<p>Habitat: în afara perioadei de cuibărit preferă zonele mlăștinoase din jurul lacurilor și a bălților, a râurilor și a altor cursuri de apă, dar pot fi întâlniți și pe terenuri inundabile și suprafețe irigate.</p> <p>Hrană: Nevertebrate, semințe și resturi de plante.</p>
8	Arealul speciei	<p>Specie larg răspândită în Europa, înregistrează efective importante în: Belarus, Finlanda, Norvegia, Rusia și Suedia – teritorii de cuibărit.</p> <p>Cartierul de iernare pentru specie este reprezentat de: Spania, Serbia, Muntenegru,, Olanda, Belgia și Franța.</p>
9	Distribuția în România	Specia poate fi observată în migrație în Delta Dunării, zonele umede din Dobrogea și Muntenia. Efective mai mici sunt întâlnite în Transilvania și Moldova.
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Philomachus pugnax</i> , cod EUNIS 1206, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

2	Informații specifice speciei	În fiecare perioadă de pasaj, situl reprezintă loc de popas pentru un efectiv estimat de 1200 - 1400 de indivizi.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în zone cu habitate acvatice și semiacvatice din vecinatatea lacului -maluri, pășuni inundate - în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1220 *Platalea leucorodia*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1220
2	Denumirea științifică	<i>Platalea leucorodia</i>
3	Denumirea populară	Lopătar
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: aproximativ de mărimea unei egrete mari. Corpul este alb, picioarele negre. Prezintă un colier nu foarte evident, de culoare gălbuie. Gușa este galbenă. Ciocul este negru, lung și puternic, terminat cu o spatulă a cărei margini sunt galbene. Juvenilul are ciocul de culoare deschisă, iar aripile sunt tivite cu negru.</p> <p>Hrană: insecte, larve, melci, crustacee, broaște și mormoloci, pești de dimensiune mică.</p>

		Reproducere: cuibărește pe sol -doar pe insule- și la înălțime, în vegetație deasă, în stufăriș ori în arbori. Cuibul poate fi amplasat la peste 20 kilometri de locul de hrănire. Femela incubează cele 3-4 ouă timp de 24 de zile.
6	Perioade critice	Aprilie - iunie
7	Cerințe de habitat	Habitat: bazine acvatice întinse, cu apă puțin adâncă, substrat de mâl ori nisip. Lacuri cu apă dulce, salmastră sau sărată învecinate cu stufărișuri ori arbori izolați. Delte, estuare, lagune.
8	Arealul speciei	Răspândită izolat în Spania, Franța, Cehia, Ungaria, România, litoralul Mării Roșii, nordul Mării Caspice, China, Mongolia, Kazakhstan și India.
9	Distribuția în România	Cuibărește în partea de sud - est a țării.
10	Populația națională	1100 - 1500 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Platalea leucorodia</i> , cod EUNIS 1220, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În fiecare perioadă de pasaj, situl reprezintă loc de popas pentru un efectiv estimat de 310 - 360 de indivizi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	În perioadele de pasaj specia este prezentă în habitate acvatice cu apă de mică adâncime pentru hrănire sau doar în tranzit
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1222 *Plegadis falcinellus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1222
2	Denumirea științifică	<i>Plegadis falcinellus</i>
3	Denumirea populară	Țigănuș
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: păsăre de apă, de dimensiunea unei egrete mici. Corpul este ruginiu închis, din depărtare pare negru. Observat la distanță mică, aripile au irizații de culoare verde - violet. Ciocul este curbat în jos. Juvenilul are corpul verzui. Zboară în stoluri aparent dezordonate.</p> <p>Hrană: insecte, larve, melci, crustacee, broaște și mormoloci, pești de dimensiune mică.</p> <p>Reproducere: cuibul este o platformă de bețe, la înălțime nu foarte mare, deasupra apei, în stuf, arbori mici ori arbuști. Ponta de 3-4 ouă este incubată de ambii parteneri, iar după 22 de zile puii eclozează. După alte 26 de zile, pot zbura.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iunie
7	Cerințe de habitat	Habitat: zone umede continentale, lacuri cu apă mică, mlaștini, iazuri, cursuri de râuri, delte, zone litorale.
8	Arealul speciei	Coasta de est a Americii, India, Australia, Turkmenistan, Kazakhstan, Ucraina, România, Albania, Italia.
9	Distribuția în România	Cuibărește în partea de sud - est a țării.
10	Populația națională	2500 - 2800 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Plegadis falcinellus</i> , cod EUNIS 1222, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În fiecare perioadă de pasaj, situl reprezintă loc de popas pentru un efectiv estimat de 270 - 340 de indivizi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei

4	Distribuția speciei - interpretare-	În perioadele de pasaj specia este prezentă în habitate acvatice cu apă de mică adâncime, respectiv pășuni inundate, pentru hrănire sau doar în tranzit
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1254 *Recurvirostra avosetta*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1254
2	Denumirea științifică	<i>Recurvirostra avosetta</i>
3	Denumirea populară	Ciocîntors.
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: constituție zveltă și delicată. Penaj alb strălucitor cu pete negre. Picioare lungi, gri-albastre. Cioc puternic, îndoit puternic în sus, pe care îl mișcă dintr-o parte în alta, pe sub apă, atunci când își caută hrana. Înoată des. Zboară cu bătaii de aripi destul de rapide, dar nu bruște.</p> <p>În România, această specie poate fi întâlnită ca oaspete de vară și în pasaj. Sosesc în luna aprilie și părăsesc țara începând cu luna septembrie. Câteva exemplare rămân să petreacă iarna aici.</p> <p>Hrană: nevertebrate acvatice: insecte, crustacee și viermi.</p> <p>Reproducere: depun o singură pontă începând cu jumătatea lunii aprilie. Cuibul este construit pe sol în apropierea zonelor cu apă mică; ocazional în vegetație scundă, dar tot în apropierea apei. Depun 3-4 ouă în luna mai. Poate fi întâlnită cuibărind împreună cu chirele.</p>
6	Perioade critice	Perioada de cuibărit: mai-iulie.

7	Cerințe de habitat	Lacuri salmastre, mlaștini cu apă mică, cu adâncime sub 20 cm și substrat mâlos, în locuri, în general lipsite de vegetație palustră, pe lângă maluri și insule. Local pe litoralul mării, pe țărmurile joase nisipoase cu vegetație sărăcăcioasă. De asemenea, pe țărmurile cu nisip sau prundiș ale unor ape dulci stagnante sau curgătoare.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Cuibărește în: Austria, Azerbaidjan, Belgia, Bulgaria, Danemarca, Franța, Grecia, Italia, Ungaria, Olanda, Portugalia, Rusia, Spania, Suedia, Turcia, Ucraina și Marea Britanie . Teritoriul de iernare este mult mai restrâns. Efective numeroase sunt înregistrate în: Spania, Franța, Grecia și Portugalia.
9	Distribuția în România	Specia poate fi observată în Delta Dunării, zonele umede din Dobrogea, dar și în lungul Dunării.
10	Populația națională	300-500 perechi cuibăritoare.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Recurvirostra avosetta</i> , cod EUNIS 1254, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Efectivul acestei specii a fost reevaluat în 2014 la 0 perechi cuibăritoare. Cuibăritul nu a fost confirmat în anii recenti.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	n/a
4	Distribuția speciei - interpretare-	Efectivul acestei specii a fost reevaluat în 2014 la 0 perechi cuibăritoare. Cuibăritul nu a fost confirmat în ani recenti.
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	prezență incertă
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
----	------------	--------------------

1	Specia	<i>Recurvirostra avosetta</i> , cod EUNIS 1254, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În lunile de pasaj, au fost evaluați între 90 și 123 de indivizi în interiorul sitului.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în zone cu habitate semiacvatice din vecinătatea lacului în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență temporal-	de odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	de larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	de nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1279 *Sterna albifrons*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1279
2	Denumirea științifică	<i>Sterna albifrons</i> sin. <i>Sternula albifrons</i>
3	Denumirea populară	Chiră mică
4	Statutul de conservare în România	de Periclitat
5	Descrierea speciei	Descriere: chiră de dimensiuni mici, cu aripi înguste și bătăi rapide de aripi. Capul este negru, cu frunte albă. Partea din față a corpului este albă, spatele și aripile fiind de culoare cenușiu deschisă. Vârful aripilor este negru. Cioc galben cu vârf negru. Hrană: pești de dimensiune mică și nevertebrate.

		Reproducere: cuibărește solitar ori în colonii mici. Cele 1-3 ouă sunt depuse pe sol, într-o adâncitură, pe strat de nisip, pietriș, scoici, Ambii părinți clocesc timp de 19 zile. Puii pot zbura după 22 de zile.
6	Perioade critice	Mai - iulie
7	Cerințe de habitat	De obicei, observată nu departe de litoral. Preferă zone de coastă, plaje nisipoase fără vegetație ori cu vegetație săracă, bazine cu apă mică.
8	Arealul speciei	Litoralul Spaniei, Franței, Marii Britanii, Danemarca, Suedia, Italia, România, dar și Africa de Sud, China, Japonia, Rusia.
9	Distribuția în România	Prezentă în sudul țării, de-a lungul Dunării, în sistemul lagunar și pe litoral.
10	Populația națională	500 - 800 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Sterna albifrons</i> , cod EUNIS 1279, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie prezentă în sit în lunile de pasaj cu un efectiv cuprins între 60 - 70 indivizi.
3	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei interpretare-	- Specia se regăsește în pasaj în zona habitatelor acvatice din sit.
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență spațial-	- larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare	septembrie 2013 – septembrie 2014

	datelor din teren	
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1282 *Sterna hirundo*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1282
2	Denumirea științifică	<i>Sterna hirundo</i>
3	Denumirea populară	Chiră de baltă
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: în penaj nupțial calota capului este neagră, cu cioc roșu-portocaliu cu vârf negru, penaj dorsal gri deschis, ventral alb. Remigele secundare formează dedesubt o pată clară albă, iar remigele primare sunt întunecate. Picioare scurte, roșii. În repaus, aripile nu depășesc vârful cozii.</p> <p>Hrană: pești de dimensiune mică, crustacee, nevertebrate.</p> <p>Reproducere: cuibul reprezintă o mică depresiune sau o adâncitură a solului, în zone cu vegetație redusă și substrat nisipos. Depun 1-4 ouă.</p>
6	Perioade critice	Mai - iulie
7	Cerințe de habitat	Preferă o gamă largă de habitate, de la regiunile costale și lacurile continentale, până la cele semi-aride și tropicale. Cuibăresc mai ales în zonele de șes, în perechi izolate sau colonii mici. Preferă mlaștinile, lacurile, lagunele costale.
8	Arealul speciei	Specie cosmopolitană, larg răspândită în America de Nord, Europa și Asia.
9	Distribuția în România	Câmpia de Vest, cursul Dunării, Dobrogea, Delta Dunării.
10	Populația națională	5500 - 7500 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
----	------------	--------------------

1	Specia	<i>Sterna hirundo</i> , cod EUNIS 1282, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie prezentă în sit în lunile de pasaj cu un efectiv estimat între 1000 - 1200 indivizi.
3	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia se regăsește în pasaj în zona habitatelor acvatice din sit.
5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1303 *Sylvia nisoria*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1303
2	Denumirea științifică	<i>Sylvia nisoria</i>
3	Denumirea populară	Silvie porumbacă
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: adultul are dedesubt striuri fine, transversale și ochi galben deschis, două dungi albicioase pe aripă. Masculul are spatele albastrui închis iar femela - gri verzui. Juvenilul are ochii închiși la culoare și striuri doar pe subcodale, culoarea generală a corpului fiind cafenie.</p> <p>Hrană: se hrănește cu nevertebrate mici și fructe de pădure.</p> <p>Reproducere: sepunde ponta în luna mai, între 4 și 5 ouă, perioada de incubare durează între 12 și 13 zile.</p>
6	Perioade critice	Mai - iunie

7	Cerințe de habitat	Regiuni deschise cu tufărișuri, cu copaci izolați sau în luminișuri cu tufișuri.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Belarus, Bulgaria, Croația, Cehia, Estonia, Germania, Ungaria, Republica Moldova, Polonia, România, Rusia, Serbia, și Ucraina.
9	Distribuția în România	Este întâlnită în extremitatea vestică a țării, în sudul Munteniei, în Transilvania și parțial în Dobrogea.
10	Populația națională	25.000 – 40.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Sylvia nisoria</i> , cod EUNIS 1303, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie rară în timpul migrației.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia preferă zonele adiacente lacului, pășunile cu tufărișuri compacte
5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1309 *Tadorna ferruginea*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1309

2	Denumirea științifică	<i>Tadorna ferruginea</i>
3	Denumirea populară	Călifar roșu
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Corpul este de culoare ruginie, picioarele fiind negre. Capul este cafeniu deschis, masculul având și un colier negru în perioada de reproducere. În zbor, remigele sunt negre, supraalarele și subalarele fiind albe. Are comportament gregar.</p> <p>Hrană: specie omnivoră, consumă semințe ori muguri, semințe de pe câmpurile cultivate, crustacee, pești mici. amfibieni,</p> <p>Reproducere: cuibărește în vizuini, orificii în nisip sau pereți de lut, copaci goi pe interior, crevase în pereți de stâncă, Depune 8-9 ouă, ce sunt incubate de către femelă timp de 29 de zile. Ambii parteneri îngrijesc puii, ce zboară după 55 de zile.</p>
6	Perioade critice	Mai - iulie
7	Cerințe de habitat	Lacuri continentale cu apă dulce, râuri ori zone litorale cu apă sărată sau salmastră. Stepe și platouri, ajungând chiar la 5000 metri altitudine în Himalaya.
8	Arealul speciei	Maroc, Grecia, Bulgaria, România, Turcia, Irak, Kazakhstan, China și Mongolia.
9	Distribuția în România	Cuibărește în Dobrogea.
10	Populația națională	20-25 de perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Tadorna ferruginea</i> , cod EUNIS 1309, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În sit au fost evaluate între 8 - 15 perechi cuibăritoare.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în vizuini în pereții de loess din vecinătatea lacului, utilizând majoritatea habitatelor acvatice sau malurile lacului pentru odihnă și hrănire
5	Statutul de prezență - temporal-	reproducere

6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Tadorna ferruginea</i> , cod EUNIS 1309, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioadele de pasaj, efectivul estimat pentru această specie este de 22-31 de indivizi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	În perioadele de pasaj, indivizii speciei sunt prezenți în sit utilizând majoritatea habitatelor acvatice sau malurile lacului pentru odihnă și hrănire
5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1321 *Tringa glareola*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1321
2	Denumirea științifică	<i>Tringa glareola</i>

3	Denumirea populară	Fluierar de mlaștină
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: face parte din grupul fluierarilor și se aseamănă cu fluierarul de zăvoi -<i>Tringa ochropus</i>-. Se deosebește de acesta din urmă prin: spatel cu un colorit mai pronunțat - maro-cafeniu, împetriștat puternic cu pete de culoare deschisă. Târțița și coada nu sunt foarte albe, petele de pe gușă se estompează treptat spre albul de pe piept, iar subalarele apar în zbor de culoare deschisă, sură.</p> <p>Hrană: insecte, viermi.</p> <p>Reproducere: nu cuibărește în România. Cuibul este construit pe sol sau pot folosi cuiburile abandonate ale altor păsări, localizate în copaci bătrâni.</p>
6	Perioade critice	Aprilie –mai și august-octombrie
7	Cerințe de habitat	Este o specie nordică, destul de comună în mlaștini cu rogoz, de asemenea în pădurile umede de mesteacăn din regiunile montane de pe taiga. Numeroasă în pasaj, pe malurile mlăștinoase ale lacurilor, ocazional în stoluri de până la 30-40 de exemplare.
8	Arealul speciei	Cuibărește în Nordul Europei și Rusia, până la oceanul Pacific. Iernează în Africa, India, Australia,
9	Distribuția în România	În perioada de migrație, poate fi observat în majoritatea regiunilor din țară
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Tringa glareola</i> , cod EUNIS 1321, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie prezentă în sit în lunile de pasaj ca specie relativ comună.
3	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în zone cu habitate acvatiche sau semiacvatiche cu apă de mică adâncime din vecinătatea lacului în perioada de pasaj

5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

989 *Coracias garrulus*

A.Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	989
2	Denumirea științifică	<i>Coracias garrulus</i>
3	Denumirea populară	Dumbrăveancă.
4	Statutul de conservare în România	Aproape amenințat.
5	Descrierea speciei	Descrierea: specie de talie medie asemănătoare cu stăncuța, prezintă un colorit albastru cu maro. Astfel, aripile și mare parte a corpului sunt albastre, spate maro castaniu deschis, iar cotul aripilor și partea inferioară a tectricelor alare de un albastru-violet intens.
6	Perioade critice	Mai-Iulie
7	Cerințe de habitat	Prezentă în regiuni deschise, în special pajiști de unde își procură hrana. Cuibărește în scorburi de copaci sau cavități în maluri de pământ. Consumă nevertebrate, în special insecte, dar și reptile sau, ocazional, rozătoare. Reproducere: își construiește cuibul în scorburi sau cavități în pereții de loess . Depune 3-5 ouă începând cu jumătatea lunii mai.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa, poate fi întâlnită în Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Bulgaria, Cipru, Grecia, Ungaria, Italia, Macedonia, Rusia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită în sudul României, Dobrogea, Muntenia și Transilvania.
10	Populația națională	4.600 – 6.500 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1.	Specia	<i>Coracias garrulus</i> , cod EUNIS 989, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2.	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare cu efectiv estimat de 10-20 de perechi.
3.	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4.	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în habitatele propice predominant în zona malurilor înalte de loess
5.	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
6.	Statutul de prezență - spațial-	localizată
7.	Statutul de prezență - management-	nativă
8.	Abundență	comună,
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 - septembrie 2014
10.	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Specii de păsări de interes comunitar aflate pe teritoriul Sitului Natura 2000 ROSPA 0056 Lacul Oltina

843 *Acrocephalus melanopogon*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	843
2	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus melanopogon</i>
3	Denumirea populară	Privighetoare de baltă
4	Statutul de conservare în România	Neevaluat.

5	Descrierea speciei	<p>Descriere: aproximativ de dimensiunea unei vrăbii. Prezintă sprâncene late, albe, evidente, capul având o calotă de culoare închisă. Gușa este albă. Spatele este cărămiziu, cu striții longitudinale negre. Burta este alburie.</p> <p>Hrană: consumă insecte, pe care le prinde în stufăriș ori la marginea apei.</p> <p>Reproducere: cuibul este împletit între bețele de stuf, iar cele 3-6 ouă sunt incubate timp de 15 zile. Specie monogamă.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iunie
7	Cerințe de habitat	Stufărișuri cu pipirig plus zone deschise către luciul apei.
8	Arealul speciei	Cuibărește în izolat în Spania, Ungaria, România, Ucraina, și împrejurul Mării Caspice.
9	Distribuția în România	Localizat în Dobrogea și Câmpia de Vest.
10	Populația națională	24.000-40.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Acrocephalus melanopogon</i> , cod EUNIS 843, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Prezent în sit în perioada de pasaj, fiind o apariție rară.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia poate să apară în perioadele de pasaj în zone cu stufăriș de pe suprafața sitului
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	foarte rară

9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

855 *Alcedo atthis*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	855
2	Denumirea științifică	<i>Alcedo atthis</i>
3	Denumirea populară	Pescărel albastru
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cap mare, cioc lung, aripi late, picioare și coadă scurtă. Deasupra - albastru sau verde strălucitor. Dedesubt portocaliu roșiatic. Ciocul masculului este negru cenușiu, iar la femelă - roșu la baza mandibulei.</p> <p>Hrană: consumă pește, în special alevin.</p> <p>Reproducere: cuibărește în lungul râurilor și canalelor încet-curgătoare, cu maluri nisipoase, abrupte în care își sapă cuibul. Depun 6-7 ouă începând cu luna mai.</p>
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Preferă râurile și canalele încet-curgătoare, cu maluri nisipoase, abrupte și vegetație pe margine.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Efective mari în: Belarus, Croația, Franța, Germania, Italia, Polonia, Portugalia, Rusia, Spania, Turcia, Ucraina, Marea Britanie.
9	Distribuția în România	Specie răspândită în zone umede din toate regiunile țării.
10	Populația națională	12.000 – 15.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Alcedo atthis</i> , cod EUNIS 855, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

2	Informații specifice speciei	Pentru acest sit, numărul de perechi cuibăritoare este estimat la 10-15.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă într-un număr relativ redus, în zonele acvatice cu maluri, fermele piscicole, canale
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

901 *Ardea purpurea*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	901
2	Denumirea științifică	<i>Ardea purpurea</i>
3	Denumirea populară	Stârc roșu
4	Statutul de conservare în România	Periclitată
5	Descrierea speciei	Descriere: penajul roșu purpuriu, gât lung și subțire. Ciocul este mai subțire decât cel al stârcului cenușiu. Hrană: se hrănește cu pești, broaște, insecte. Reproducere: depune ponta începând cu luna mai. Cuibărește în colonii mici, uneori cu alți stârci, de obicei în stufărișuri.
6	Perioade critice	Aprilie - august
7	Cerințe de habitat	Regiuni mlăștinoase, lacuri, stufărișuri.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Franța, Italia, Ungaria, România, Rusia, Serbia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Este întâlnit în zonele umede din sudul Olteniei, sudul Munteniei, nordul Dobrogei și în Moldova.

10	Populația națională	850 – 1.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Ardea purpurea</i> , cod EUNIS 901, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Un efectiv estimat de 20 - 48 de perechi utilizează situl în perioada de reproducere.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în zonele cu stufăriș dens de pe suprafața sitului și utilizează diferite zone acvatice de mică adâncime sau pășuni inundate de pe maluri ca zone de hrănire.
5	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Ardea purpurea</i> , cod EUNIS 901, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În lunile de pasaj, poate fi observat un efectiv între 120 și 150 de indivizi în interiorul sitului.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia utilizează diferite habitate acvatice cu vegetație palustră în perioadele de pasaj, sau poate fi observată doar în tranzit.

5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

903 Ardeola ralloides

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	903
2	Denumirea științifică	<i>Ardeola ralloides</i>
3	Denumirea populară	Stârc galben
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabilă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: corpul și capul ocruciu pal, aripile și coada albe. În perioada de cuibărit ciocul este de culoare verde-gălbui cu albastru și cu vârful negru, în restul anului este verzui.</p> <p>Reproducere: depun punga începând cu sfârșitul lunii aprilie. Cuibul este construit în stufăriș sau în arbori. Depun între 4 și 6 ouă.</p> <p>Hrană: pești, amfibieni, insecte și larvele acestora.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - august
7	Cerințe de habitat	Mlaștini, delte, lagune, bălți cu stufăriș sau arbori.
8	Arealul speciei	Efective mai importante în: România, Rusia, Serbia, Ucraina, Turcia și Spania.
9	Distribuția în România	Specie răspândită în zone umede, mai numeroasă în Dobrogea, sudul Moldovei și Muntenia.
10	Populația națională	5.500 – 6.500 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Ardeola ralloides</i> , cod EUNIS 903, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Anual, un efectiv estimat de 10 - 20 de perechi sunt prezente în sit în perioada de reproducere.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în zonele cu stufăriș dens de pe suprafața sitului și utilizează diferite zone acvatice de mică adâncime sau pășuni inundate de pe maluri ca zone de hrănire.
5	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Ardeola ralloides</i> , cod EUNIS 903, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În lunile de pasaj, efectiv estimat este de 234 - 340 de indivizi în interiorul sitului.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia utilizează diferite habitate acvatice cu vegetație palustră în perioadele de pasaj, sau poate fi observată doar în tranzit.
5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună

9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

911 *Aythya nyroca*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	911
2	Denumirea științifică	<i>Aythya nyroca</i>
3	Denumirea populară	Rață roșie
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabilă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Corpul prezintă o culoare uniformă a penajului: maronie la femele și castaniu roșiatic la masculi. Masculii au ochii albicioși. Tenta roșiatică este vizibilă în lumină bună. Subcodalele sunt albe. În zbor, pe toată lungimea aripii poate fi observată o dungă albă, clară. Se scufundă pentru procurarea hranei.</p> <p>Hrană: diferite plante acvatice</p> <p>Reproducere: depun pontă începând cu sfârșitul lunii aprilie. Cuibul este construit în apropierea apei sau pe vegetația palustră, în stufăriș.</p>
6	Perioade critice	mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Bazine acvatice cu apă mai adâncă de 1 metru, intercalate cu stufărișuri, mlaștini,
8	Arealul speciei	Efective mai mari înregistrate în: Croația, Ungaria, Rusia, România, Serbia, Turcia și Ucraina
9	Distribuția în România	Răspândită în zonele umede, pe lacuri cu stufăriș în toate regiunile țării dar mai numeroasă în Dobrogea, Muntenia, sudul Moldovei.
10	Populația națională	5.500-6.500 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
----	------------	--------------------

1	Specia	<i>Aythya nyroca</i> , cod EUNIS 911, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Acest sit deține un efectiv de 29 - 48 perechi cuibăritoare.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește pe bazinele acvatice cu stufăriș din interiorul fermelor piscicole, în zonele cu stufăriș și ochiuri de apă
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Aythya nyroca</i> , cod EUNIS 911, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Efectivul estimat este între 216 și 344 indivizi în perioada de migrație.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia poate fi prezentă în majoritatea habitatelor acvatice cu suprafețe de luciu de apă din sit în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014

10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
----	--------------------------	------------------------------------

918 *Branta ruficollis*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	918
2	Denumirea științifică	<i>Branta ruficollis</i>
3	Denumirea populară	Gâsca cu gât roșu
4	Statutul de conservare în România	Periclitată
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: considerată cea mai frumoasă specie de gâscă din lume. Gâtul este scurt și gros, capul rotund iar ciocul mic. Pieptul și părțile laterale ale capului sunt roșii - cărămizii, delimitate de o bandă albă. Aripile, spatele și burta sunt negre. Fundul este alb. Deasemenea, prezintă o bandă albă ce delimitează aripile de partea inferioară a corpului. În zbor, se observă 2 dungi albe pe fiecare aripă. Juvenilii au 4-5 dungi pe aripă iar culorile corpului nu sunt atât de intense.</p> <p>Hrană: la locul de cuibărit consumă diverse ierburi și muguri, frunze. În migrație și la locul de iernare dieta este compusă din grâu, orz, rapiță ori diverse semințe rămase în câmp după treierat.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat într-o depresiune a solului, de 10 cm adâncime și lată de 20 cm. Cuibul este căptușit cu puf și iarbă, fiind de obicei localizat lângă cuiburi de păsări răpitoare, pentru a fi protejată de prădătorii tereștri.</p>
6	Perioade critice	Noiembrie - martie, perioadă petrecută la cartierul de iernare în România.
7	Cerințe de habitat	Pentru cuibărit, în tundră, preferă zonele relativ înalte și uscate aflate lângă râuri, cu vegetație săracă. Teritoriile de iernare: stepe deschise, zone costiere, terenuri cultivate, miriști, pajiști în apropierea lacurilor cu apă dulce.
8	Arealul speciei	Cuibărește în nordul Siberiei, în peninsula Taimyr. Traversând Rusia și Kazakhstan, ierneză în Ucraina, România și Bulgaria.
9	Distribuția în România	În perioada de iarnă, este întâlnită în Dobrogea, dar și în județele Brăila, Ialomița, Călărași.
10	Populația națională	4.300 - 21.500 indivizi ierneză pe teritoriul României.

11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;
----	---	---

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere iernat
1	Specia	<i>Branta ruficollis</i> , cod EUNIS 918, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Acest sit reprezintă loc de iernare pentru 700 - 1200 de indivizi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia utilizează lacul ca zonă de odihnă în efective variabile în perioada de iarnă
5	Statutul de prezență -temporal-	iernare
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Branta ruficollis</i> , cod EUNIS 918, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada pasajului un efectiv estimat de aproximativ 700 - 1200 de găște cu gât roșu tranzitează situl.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia poate utiliza situl în perioadele de migrație în efective variabile pentru odihnă sau doar în tranzit.
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj

6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

958 *Charadrius alexandrinus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	958
2	Denumirea științifică	<i>Charadrius alexandrinus</i>
3	Denumirea populară	Prundăraș de sărătură
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: pasăre limicolă de dimensiuni mici. Burta este albă, spatele este uniform, având culoarea cafeniu deschis. În penajul de vară, masculul are ceafa cărămizie; pe părțile laterale ale gâtului prezintă 2 dungi negre ce par a forma un colier. Are comportament gregar.</p> <p>Hrană: diverse insecte, crustacee și viermi.</p> <p>Reproducere: depun 3 ouă într-o mică depresiune excavată de mascul. Ambele sexe incubează timp de 26 de zile. Părinții apără puii timp de 5 săptămâni, dar nu le oferă hrană. De multe ori, unul din parteneri părăsește puii pentru a depune o pontă nouă cu un partener nou.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-iunie
7	Cerințe de habitat	Zone costiere, malul râurilor - terenuri acoperite de pietriș ori noroi, cu vegetație rară.
8	Arealul speciei	Se întâlnește pe coastele vestice și sudice ale Europei, regiunile costiere din Africa de Nord și malurile Mării Roșii. Kazakhstan, Rusia,
9	Distribuția în România	Cuibărește izolat în Dobrogea și Muntenia.

10	Populația națională	400-700 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Charadrius alexandrinus</i> , cod EUNIS 958, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În fiecare perioadă de pasaj, un efectiv estimat de 3 - 5 prundărași de sărătură folosesc acest sit pentru odihnă și hrănire.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia poate utiliza malurile lacului sau alte habitate caracteristice speciilor limicole pentru hrănire și odihnă
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	foarte rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

965 *Chlidonias hybrida*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	965
2	Denumirea științifică	<i>Chlidonias hybrida</i>
3	Denumirea populară	Chirighiță cu obraz alb
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.

5	Descrierea speciei	<p>Descriere: chiră cu cioc puternic, partea superioară a capului este neagră, culoare ce se prelungește și pe ceafă. Ciocul este roșu iar partea inferioară a capului este albă. Culoarea generală a corupului este cenușie. Picioarele sunt roșii.</p> <p>Hrană: insecte, crustacee, ocazional pește.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit pe frunze ori alte elemente vegetale ce plutesc deasupra apei. Ambii parteneri participă la incubație și creșterea puilor.</p>
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Zone umede de diferite tipuri: lacuri, râuri, mlaștini, zone costiere.
8	Arealul speciei	Specia este întâlnită izolat în vestul, centrul și estul Europei, Africa de Sud, China, Australia, Noua Zeelandă.
9	Distribuția în România	Banat, Muntenia, Moldova și Dobrogea.
10	Populația națională	8000-12000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Chlidonias hybrida</i> , cod EUNIS 965, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	358 - 410 de perechi au fost evaluate în sit în perioada de reproducere.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în colonii predominant în jumătatea nordică a sitului pe vegetația natantă de pe marginile lacului.
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014

10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
----	--------------------------	------------------------------------

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Chlidonias hybrida</i> , cod EUNIS 965, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Peste 2000 de indivizi sunt evaluați pentru acest sit, în perioada migrației.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia utilizează majoritatea habitatelor acvatice de pe cuprinsul sitului în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

967 *Chlidonias niger*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	967
2	Denumirea științifică	<i>Chlidonias niger</i>
3	Denumirea populară	Chirighiță neagră
4	Statutul de conservare în România	Neevaluat
5	Descrierea speciei	Descriere: această specie face parte din grupul chirelor și chirighițelor. Inconfundabilă în perioada de cuibărit datorită penajului închis la culoare: cap și piept aproape negre, aripi gri închis. Subcodalele sunt albe, iar dedesuptul aripilor este gri deschis. În penaj de iarnă se deosebește de chirighița cu aripi albe

		<p>prin pata închisă de pe laturile gâtului, partea superioară a aripilor puțin mai închisă și, de regulă, supracodalele gri și nu albicioase.</p> <p>Hrană: dieta este constituită în principal din insecte, dar consumă și viermi, crustacee, pești.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit pe frunze ori alte elemente vegetale ce plutesc deasupra apei, sau pe sol. Ambii parteneri participă la incubație -22 de zile- și puii pot zbura după 25 de zile, fiind hrăniți de părinți încă aproximativ 2 săptămâni.</p>
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Zone umede de diferite tipuri: lacuri, mlaștini, zone costiere.
8	Arealul speciei	America de Nord, estul și centrul Europei, Rusia.
9	Distribuția în România	Dobrogea, Muntenia și Moldova.
10	Populația națională	1200 2500 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Chlidonias niger</i> , cod EUNIS 967, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	10-20 perechi sunt estimate în sit în perioada de cuibărit
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia utilizează majoritatea habitatelor acvatice de pe cuprinsul sitului în perioada de pasaj. În 2014 specia a cuibărit pe vegetația natantă de pe bazinele piscicole din zona sudică a lacului
5	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Chlidonias niger</i> , cod EUNIS 967, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Peste 200 de indivizi pot fi observați în sit, pe perioada migrației.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia utilizează majoritatea habitatelor acvatice de pe cuprinsul sitului în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

969 *Ciconia ciconia*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS	969
2	Denumirea științifică	<i>Ciconia ciconia</i>
3	Denumirea populară	Barza albă
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: este o pasăre ușor de observat datorită predilecției de a construi cuiburile în apropierea oamenilor. Penajul este preponderent alb, cu remigele negre. Are gâtul și picioarele lungi. Ciocul este lung

		<p>și roșu. Sub aripi prezintă un model caracteristic alb-negru cu subalarele albe și remigele negre. Păsările tinere au un colorit caracteristic identic cu al adulților, însă au vârful ciocului de culoare neagră.</p> <p>Habitat: în sate și la periferiile unor orașe, în ținuturile joase și de deal. Condiția prezenței perechilor clocitoare este existența în apropierea cuiburilor a unor habitate adecvate pentru hrănire -pajiști umede, terenuri agricole, smârcuri, mlaștini-. Mai pot fi întâlnite și în ținuturile mai umede din zonele submontane sau depresionare, lunci de râuri, vecinătăți ale lacurilor de baraj.</p> <p>Reproducere: cuibărește aproape în exclusivitate în zone antropizate - case, coșuri, stâlpi ai rețelelor electrice de joasă tensiune. În prezent, tot mai puține cuiburi sunt amplasate pe construcții și extrem de puține pe copaci.</p> <p>Oaspete de vară, sosește în România începând cu luna martie. Cuibăresc în perioada aprilie-iulie. Ponta este reprezentată de 3-4, excepțional 5 ouă. Părăsesc România începând cu luna august.</p>
6	Perioade critice	Martie-iulie
7	Cerințe de habitat	Berzele se hrănesc pe câmpurile agricole, miriști și pârlouge, pășuni, zone umede
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Poate fi întâlnită în: Albania, Armenia, Austria, Belarus, Bulgaria, Belgia, Bosnia și Herțegovina, Croația, Republica Ceha, Danemarca, Elveția, Estonia, Franța, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Letonia, Lituania, Macedonia, Rep. Moldova, Olanda, Polonia, Portugalia, România, Rusia, Serbia, Muntenegru, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Turcia, Ucraina.
9	Distribuția în România	Este larg răspândită în România, cuibărind în localități. Apare în număr redus în zonele montane. Migrează în număr mare prin Transilvania, Dobrogea și Moldova. Cuiburi numeroase sunt localizate în sate aflate în apropierea zonelor umede.
10	Populația națională	4000 – 5000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Ciconia ciconia</i> , cod EUNIS 969, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perimetrul sitului, sunt estimate 26-31 de perechi cuibăritoare.

3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în toate localitățile învecinate sitului, respectiv în număr considerabil de perechi în satul Oltina
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Ciconia ciconia</i> , cod EUNIS 969, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	200 - 500 de berze albe sunt evaluate în sit, în perioada pasajului.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia utilizează habitatele învecinate lacului în perioadele de pasaj, sau poate fi observată doar în tranzit
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

970 *Ciconia nigra*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	970
2	Denumirea științifică	<i>Ciconia nigra</i>
3	Denumirea populară	Barza neagră
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: dimensiune mai mică decât barza albă. Corpul este negru, exceptând burta și axilarele. Ciocul și picioarele adulților sunt roșii, iar la juvenili sunt cenușiu-verzui. În plus, corpul juvenililor este verde-negricios.</p> <p>Hrană: amfibieni, insecte, pești, melci, crabi, rozătoare mici.</p> <p>Reproducere: cuibul este masiv, amplasat în arbori bătrâni, înalți; foarte rar putem găsi cuiburi pe terasele stâncilor. Cuibul este refolosit de-a lungul anilor. 3-4 ouă sunt depuse în luna mai, a căror incubatie durează 36 de zile. Puii zboară după 66 de zile.</p>
	Perioade critice	Aprilie-august
7	Cerințe de habitat	Păduri întinse, de amestec ori conifere, intercalate cu râuri, mlaștini
8	Arealul speciei	Franța, Spania, Grecia, Bulgaria, centrul Europei, Rusia, Turkmenistan, Kazahkstan, Mongolia, China și Africa de Sud.
9	Distribuția în România	Cuibărește în Carpați, dar poate fi întâlnită în multe regiuni pe timpul migrației.
10	Populația națională	160 - 250 de perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Ciconia nigra</i> , cod EUNIS 970, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada pasajului, 13 - 14 berze negre vizitează acest sit.

3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia utilizează habitatele învecinate lacului în perioadele de pasaj, sau poate fi observată doar în tranzit
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

972 *Circaetus gallicus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	972
2	Denumirea științifică	<i>Circaetus gallicus</i>
3	Denumirea populară	Șerpar
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabilă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de mărime medie; zboară cu mișcări lente ale aripilor. Partea de deasupra este cafenie: supraalarele au culoare cafeniu deschis iar remigele primare și secundare sunt mai închise, formând astfel un contrast. Coadă are 3 dungi transversale. Dedesubt, corpul este alb, cu numeroase pete punctiforme dispuse în linii de-a lungul aripilor. La juvenili, aceste pete nu sunt foarte evidente. Capul și gâtul adulților, precum și a juvenililor, este cafeniu.</p> <p>Hrană: vânează în mod special șerpi și șopârle. Ocazional, prinde amfibieni, păsări ori mamifere.</p> <p>Reproducere: își construiește cuibul în arbori, la 4-7 metri de la sol. Ponta este formată dintr-un singur ou. Puiul este hrănit de părinți aproape 80 de zile.</p>
6	Perioade critice	Martie-mai si August-Octombrie

7	Cerințe de habitat	Regiuni aride/ uscate, parțial împădurite, cu zone deschise, unde poate vâna.
8	Arealul speciei	Șerparul este prezent în Iberia, Franța, Italia, Ungaria, Slovacia, România, Polonia, statele baltice, Specia cuibărește și în India, Turkmenistan,
9	Distribuția în România	Transilvania, Banat, Dobrogea și Moldova
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Circaetus gallicus</i> , cod EUNIS 972, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie semnalată rară în perioada de migrație pe suprafața sitului
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specie semnalată rară în perioada de migrație pe suprafața sitului
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

973 *Circus aeruginosus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	973
2	Denumirea științifică	<i>Circus aeruginosus</i>
3	Denumirea populară	Erete de stof
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: specie de dimensiunea unui șorecar, cu aripile mai late decât ceilalți ereți. Masculul gri-argintiu pe aripi și pe coadă -o urmă de alb la baza cozii-. Ușor de confundat cu eretele vânat, se deosebește de acesta prin abdomenul ruginiu. Femela este maro-închis cu portiuni alb-gălbui.</p> <p>Hrană: vânează atât pe terenuri agricole, cât și în zone umede. Se hrănesc cu mamifere și păsări mici, pești, reptile, insecte. Vânează deasupra solului.</p> <p>Reproducere: Cuibul este construit pe sol. Depun între 3 și 8 ouă, începând cu sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai.</p>
6	Perioade critice	Martie-iulie
7	Cerințe de habitat	Cuibăresc în principal în zone umede cu stufărișuri întinse. În număr mic, pot fi întâlniți cuibărind în terenuri agricole cultivate cu cereale sau în zone cu stufăriș, localizate printre zonele mlăștinoase.
8	Arealul speciei	Eretele de stof cuibărește în multe țări europene, dar și în Rusia, Turkmenistan, Uzbekistan, Kazakhstan,
9	Distribuția în România	Cu excepția arcului carpatic, cuibărește în toate regiunile principale ale României.
10	Populația națională	1700 - 2500
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Circus aeruginosus</i> , cod EUNIS 973, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În lunile de reproducere, între 2 și 6 perechi de ereți de stof sunt prezente în sit.

3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în număr redus de perechi în zonele cu stufăriș, predominant în partea sudică a sitului.
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1004 *Cygnus cygnus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1004
2	Denumirea științifică	<i>Cygnus cygnus</i>
3	Denumirea populară	Lebăda de iarnă.
4	Statutul de conservare în România	Neevaluat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: pasăre cu un penaj complet alb ce cuibărește în nordul Siberiei. Face parte din grupul lebedelor. Ciocul este negru, prezentând baza galbenă ce se extinde dincolo de nări. Fruntea aplatizată, picioarele negre.</p> <p>Reproducere: nu cuibărește în România, ci în Islanda, peninsula Scandinavă, Finlanda și nordul Rusiei. Cuibul este construit în apropierea apei și căptușit cu plante. Depun 3-7 ouă, în funcție de regiunea de cuibărit.</p> <p>Oaspete de iarnă, sosesc în România începând cu sfârșitul lunii octombrie și părăsesc țara noastră în martie.</p>
6	Perioade critice	Sfârșit de octombrie-început de martie
7	Cerințe de habitat	Habitat: lacuri întinse, dulci sau salmastre, naturale sau artificiale. Poate fi observată și pe mare. Iarna se hrănește în special pe terenurile arabile.

		Se hrănesc preponderent cu vegetația acvatică. Recent au fost observate și în terenurile agricole.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa în perioada iernii. În luna octombrie părăsesc teritoriile de cuibărit și ierneză în Germania, Danemarca și Suedia, dar și în țările din partea estică a Mării Mediterane și a Mării Negre.
9	Distribuția în România	Această specie poate fi întâlnită în zonele umede reprezentate prin suprafețe mari de apă, ce nu îngheață în totalitate în timpul iernii. Poate fi observată în Delta Dunării, lacurile mari din Dobrogea și râuri precum Olt, Prut, dar și în zonele umede de-a lungul Dunării.
10	Populația națională	2.000-4.500 indivizi – iarna.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Bună.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere iernare
1	Specia	<i>Cygnus cygnus</i> , cod EUNIS 1004, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Un efectiv estimat de 120 - 130 de indivizi ierneză în sit.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia utilizează luciul de apă sau zona heleșteelor pentru odihnă, respectiv se hrănește pe pășunile de pe malurile lacului sau pe terenurile arabile din vecinătatea sitului
5	Statutul de prezență temporal-	iernare
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

951 *Egretta alba*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	951
2	Denumirea științifică	<i>Egretta alba</i> sin. <i>Casmerodius albus</i> sin. <i>Ardea alba</i>
3	Denumirea populară	Egreta mare
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: pasăre de dimensiuni mari. Penajul este alb pe tot corpul, în toate perioadele anului. În perioada nupțială picioarele și degetele sunt negre, tibia fiind maroniu-gălbuie sau roșiatică, iar ciocul este aproape complet negru. În afara perioadei nupțiale ciocul devine complet galben. Este asemănătoare cu egreta mică, dar este mai mare și nu prezintă contrastul între degetele galbene și tarsometatarsul negru care poate fi observat la egreta mică.</p> <p>Această specie vizitează România ca oaspete de vară, începând cu luna martie și părăsește aceste teritorii în septembrie. Un număr mic de exemplare ierneză la noi.</p> <p>Hrană: pești de dimensiune mică, reptile, amfibieni.</p> <p>Reproducere: cuibărește în număr mare în Delta Dunării. În afara perioadei de înmulțire poate fi întâlnită pe lacurile mari cu apă puțin adâncă, pe malurile râurilor sau pe terenurile agricole învecinate marilor corpuri de apă. Cuiburile sunt construite în stufăriș sau, mai rar, pe sălcii joase. Ponta constă din 4 ouă.</p> <p>Exemplarele observate iarna stau pe bălțile neînghețate.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iulie
7	Cerințe de habitat	Habitat: cuibărește destul de rar în colonii în stufărișurile întinse și intacte, mlaștinile, deltele și lagunele din sud-estul Europei. Deseori și în eleșteie mari. Preferă stufărișurile în care sunt și copaci izolați: salcie, arin.
8	Arealul speciei	În Europa, această specie poate fi observată în efective mari în Austria, Ungaria, Rusia și Ucraina. În efective mai puțin numeroase, este prezentă și în alte țări.
9	Distribuția în România	Specie larg răspândită în România, întâlnită în zonele umede, bălți și lacuri întinse, cu stuf și alte plante palustre, atât din Dobrogea, cât și în Muntenia, prezentând efective mari. Mai poate fi întâlnită și în Moldova și Transilvania, în număr mai mic.
10	Populația națională	900-1.100 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere iernat
1	Specia	<i>Egretta alba sin. Casmerodius albus sin. Ardea alba</i> , cod EUNIS 951, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În sezonul rece, situl reprezintă teritoriu de iernat pentru > 70 indivizi de egretă mare.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în perioada de iarnă în zonele de pe suprafața sitului cu vegetație palustră, pe canale, heleștee
5	Statutul de prezență - temporal-	iernare
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Egretta alba</i> , cod EUNIS 951, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada de reproducere, efectivul estimat este de 6 - 10 perechi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în zonele cu stufăriș dens de pe suprafața sitului, predominant în jumătatea sudică și utilizează diferite zone acvatice de mică adâncime sau pășuni inundate de pe maluri ca zone de hrănire.
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă

8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Egretta alba</i> , cod EUNIS 951, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Situl reprezintă loc de popas în timpul migrației pentru un efectiv estimat de 90 - 123 indivizi de egretă mare.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în perioada de pasaj în zonele de pe suprafața sitului cu vegetație palustră, pe canale, heleștee
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1016 *Egretta garzetta*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1016
2	Denumirea științifică	<i>Egretta garzetta</i>
3	Denumirea populară	Egreta mică
4	Statutul de conservare în România	Periclitat

5	Descrierea speciei	<p>Descriere: complet albă, picioare negre cu degete galbene. Ciocul este complet negru. Scapule alungite și pene ornamentale pe ceafă prezente doar vara.</p> <p>Hrană: insecte, larve de insecte, râme, melci, crustacee, șopârle, șerpi, amfibieni, pești de mici dimensiuni și mamifere mici.</p> <p>Reproducere: depun ponta începând cu sfârșitul lui aprilie. Își fac cuiburile în copacii din apropierea bălților. Depun 3 sau 4 ouă.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - August
7	Cerințe de habitat	Zone mlăștinoase, delte, bălți cu pâlcuri de copaci.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Bulgaria, Franța, Grecia, Italia, Portugalia, România, Rusia, Serbia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Poate fi întâlnită în lunca Dunării, Muntenia, Dobrogea și Moldova.
10	Populația națională	4.000 – 5.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Egretta garzetta</i> , cod EUNIS 1016, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada de reproducere, efectivul estimat este de 3 - 10 perechi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în colonia de stârci situată pe malul nordic al lacului respectiv folosește majoritatea habitatelor acvatice cu vegetație, canale, heleștee pentru hrănire
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014

10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
----	--------------------------	------------------------------------

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Egretta garzetta</i> , cod EUNIS 1016, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada de pasaj, 400 - 500 indivizi sunt prezenți în sit.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia utilizează diferite habitate acvatice cu vegetație palustră în perioadele de pasaj, sau poate fi observată doar în tranzit.
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1066 *Glareola pratincola*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1066
2	Denumirea științifică	<i>Glareola pratincola</i>
3	Denumirea populară	Ciovlică ruginie
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil

5	Descrierea speciei	Descriere: siluetă similară cu a unei chire. Aripă lungi și coadă bifurcată. Culoare generală - cafeniu, mai închis pe spate și mai deschis pe piept. Gușa galbenă este delimitată de o bandă îngustă neagră. Burta albă. Hrană: insecte, pe care le capturează în zbor, cu mișcări acrobatice. Reproducere: cuibul este o mică depresiune în soluri nisipoase sau noroioase, dar uscate.
6	Perioade critice	Aprilie - iulie
7	Cerințe de habitat	Terenuri întinse, deschise, uscate, cu vegetație scundă, lângă stufărișuri sau zone mlăștinoase, zone de sărătură,
8	Arealul speciei	Răspândită izolat în sudul și centrul Europei, coastele Marocului și ale Algeriei, dar și Egipt, Pakistan, Afghanistan.
9	Distribuția în România	Prezentă în sud - estul țării și în Oltenia.
10	Populația națională	450 – 800 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Glareola pratincola</i> , cod EUNIS 1066, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada de pasaj, efectivul semnalat este de 200 - 400 indivizi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în majoritatea zonelor cu habitate semiacvatice din vecinătatea lacului în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014

10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
----	--------------------------	------------------------------------

1073 *Haliaeetus albicilla*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS	1073
2	Denumirea științifică	<i>Haliaeetus albicilla</i>
3	Denumirea populară	Codalb
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitată
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de dimensiuni mari, cu aripi late și lungi; degetele sunt evidente. Coadă este relativ scurtă, de culoare albă la adulți. Gâtul este lung iar ciocul puternic, de culoare galbenă. Corpul este cafeniu, având o nuanță mai deschisă pe piept. Juvenili sunt cafenii-închiși. Păsările tinere au penaj intermediar între juvenili și adulți, fiind relativ ușor de aproximat vârsta în teren.</p> <p>Hrană: consumă în principal pește și păsări de apă. În timpul iernii se hrănește și cu cadavre.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit în arbori înalți ori pe terasele stâncilor. Cuibul este reutilizat de-a lungul anilor. Cei 1-2 pui sunt îngrijiți de ambii parteneri, până când învață să vâneze singuri.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Specie dependentă de bazinele acvatică. Poate fi observată lângă malul mărilor, cursul râurilor sau lacuri interioare cu apă dulce.
8	Arealul speciei	Distribuită într-un culoar larg din Europa până în nordul Asiei, Japonia, India și China.
9	Distribuția în România	Cuibărește în Delta Dunării.
10	Populația națională	28-33 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Haliaeetus albicilla</i> , cod EUNIS 1073, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioadele de pasaj, 4-6 indivizi frecventează situl. De asemenea, există semnalări cu privire la o pereche cuibăritoare în pădurea de luncă din zona nordică a sitului, exemplarele adulte frecventand situl
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia frecventeaza toată suprafața sitului, utilizând zona pentru hrănire
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1076 *Himantopus himantopus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1076
2	Denumirea științifică	<i>Himantopus himantopus</i>
3	Denumirea populară	Piciorong
4	Statutul de conservare în România	Periclitat

5	Descrierea speciei	<p>Descriere: face parte din grupul limicolelor. Se diferențiază de celelalte specii prin picioarele foarte lungi, roșu-închis sau roz. Din punct de vedere al coloritului prezintă corpul alb cu aripile negre. Ciocul este lung, drept, subțire și ascuțit. Prezintă dimorfism sexual. În zbor poate fi recunoscut după picioarele foarte lungi în comparație cu corpul și aripile închise la culoare -negre- ce contrastează puternic cu albul corpului.</p> <p>Hrană: consumă în principal insecte.</p> <p>Reproducere: oaspete de vară în România, poate fi întâlnit din aprilie până în septembrie. Cuibărește în mici colonii. Depun 4-5 ouă în luna mai, iar puii și juvenilii pot fi observați în lunile iunie-iulie.</p>
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Mlaștini cu apă dulce sau ușor salmastră, puțin adânci -maximum 20-25 cm-, cu fund mâlos, plaje descoperite cu vegetație joasă sau pâlcuri de vegetație mai înaltă; iazuri abandonate în curs de renaturare; maluri joase cu smârcuri ale apelor lent curgătoare.
8	Arealul speciei	Cuibărește în sudul Europei, coastele Atlanticului în Franța, cursul mijlociu și inferior al Dunării, Turcia, Iran.
9	Distribuția în România	Poate fi întâlnit în Banat, Muntenia și Dobrogea.
10	Populația națională	400 – 600 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Himantopus himantopus</i> , cod EUNIS 1076, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie a fost semnalată ca fiind cuibăritoare în trecut în sit, la momentul evaluării, în 2014 nefiind identificate perechi
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	n/a
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este ocazional prezentă în perioada de cuibărit, în habitate semiacvatice cu vegetație palustră și apă de mică adâncime, în trecut fiind semnalată ca specie cuibăritoare
5	Statutul de prezență temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	

		izolată
7	Statutul de prezență management- -	nativă
8	Abundență	prezență incertă
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Himantopus himantopus</i> , cod EUNIS 1076, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Efectiv migrator în sit estimat la 120 - 135 indivizi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în zone cu habitate semiacvatice din vecinătatea lacului în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1090 *Ixobrychus minutus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1090
2	Denumirea științifică	<i>Ixobrychus minutus</i>

3	Denumirea populară	Stârc pitic
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: specie din grupul stârcilor, penajul aripilor este de culoare ruginiu – închis. La adulți, ceafa, capul și spatele sunt de culoare închisă, spre negru, iar la juvenili sunt mai deschise la culoare, pătate cu roșcat și cafeniu. Gât scurt, cioc galben, picioare galben-verzui. În zbor, pe partea superioară a aripilor se observă o pată mare, deschisă la culoare.</p> <p>Oaspete de vară în România. Sosesc începând cu luna aprilie și părăsesc țara noastră în luna octombrie.</p> <p>Hrană: pești, insecte, amfibieni.</p> <p>Reproducere: cuibărește în perechi izolate în stuf sau tufișuri, în număr mare în Delta Dunării și în habitatele propice în zonele umede de șes și din zonele colinare, dar în număr mai redus.</p>
6	Perioade critice	Mai-Iulie.
7	Cerințe de habitat	Preferă aproape exclusiv zonele întinse de stufăriș cu apă dulce sau salmastră; stufărișurile dense, cu un nivel scăzut al apei și cu tufișuri/sălcii sau arin, în habitat. Ocazional ocupă și tufărișuri dense de pe marginea râurilor sau lacurilor.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Efective numeroase sunt înregistrate în Armenia, Azerbaidjan, Bulgaria, Croația, Ungaria, Republica Moldova, Rusia, Serbia, Muntenegru, Spania, Italia, Ucraina și Turcia. Specia este prezentă și în alte țări din Europa, dar înregistrează efective reduse.
9	Distribuția în România	În România specia este prezentă în zonele umede caracterizate prin zone întinse de stufăriș, apă mică, cu tufișuri sălcii și arini.
10	Populația națională	8.500-10.000 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Ixobrychus minutus</i> , cod EUNIS 1090, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare în sit, a cărei efectiv atinge 36 - 64 perechi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei

4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este caracteristică zonelor cu stufăriș de pe cuprinsul sitului
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1113 *Larus melanocephalus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1113
2	Denumirea științifică	<i>Larus melanocephalus</i>
3	Denumirea populară	Pescăruș cu cap negru
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: aripile sunt albe în totalitate. Supraalarele sunt de culoare argintie foarte deschisă. Ciocul este roșu. Capul este negru, cu inel perorbital alb. În penajul de iarnă, capul devine alb, cu o serie de striții negre. Picioarele sunt negre.</p> <p>Hrană: insecte acvatice și terestre, gastropode, pești de dimensiune mică și chiar rozătoare.</p> <p>Reproducere: cuibărește în colonii, într-o mică depresiune pe sol, căptușită cu elemente vegetale. Ponta este formată din 2 ouă.</p>
6	Perioade critice	Mai - iulie
7	Cerințe de habitat	Lagune, estuare, zone de coastă, zone umede din regiunea de câmpie. Preferă zonele cu vegetație izolată, rară.

8	Arealul speciei	Poate fi observat în sezonul cald în Franța, Spania, Europa centrală de-a lungul unor râuri, pe cursul Dunării, Deasemenea, Bulgaria, Grecia, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Cuibărește în Dobrogea, în coloniile de pescăruș răsător.
10	Populația națională	120-250 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Larus melanocephalus</i> , cod EUNIS 1113, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Aproximativ 400 - 600 de indivizi tranzitează situl în perioada de pasaj.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia se regăsește în principal pe suprafețe acvatice din sit, însă ocazional și pe terenurile arabile învecinate
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1114 *Larus minutus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
----	------------	-----------

1	Cod Specie EUNIS -	1114
2	Denumirea științifică	<i>Larus minutus</i>
3	Denumirea populară	Pescăruș mic
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cel mai mic dintre pescăruși. Adult prezintă tot timpul anului aripile alb-cenușii deasupra și negricioase dedesubt, cu o margine posterioară albă. În zbor, vârful aripilor par rotunjite. Coloritul sub aripi este negricios. Vara, prezintă o calotă de un negru foarte intens ce se întinde până pe ceafă.</p> <p>Hrană: specie insectivoră, prinde libelule, cărăbuși, în perioada de iernare consumă pești mici.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat într-o mică depresiune pe sol ori au o structură bine definită. Sunt positionate în vegetație, în vecinătatea apei. De obicei, cuibărește în colonii. Ponta este compusă din 1-3 ouă ce sunt incubate timp de 24 de zile. Puii sunt apti de zbor după 22 de zile.</p>
6	Perioade critice	Perioadele de migrație de primăvară și de toamnă
7	Cerințe de habitat	Specie întâlnită în zona litorală, dar și pe lacurile interioare. Totuși, preferă zona de coastă cu plaje nisipoase și/sau măloase.
8	Arealul speciei	În perioada de cuibărit înregistrează efective importante în Belarus, Estonia, Finlanda, Letonia, Lituania, Rusia, Suedia și Ucraina, iar în perioada de iarnă poate fi întâlnit în Azerbaidjan, Germania, Franța, Italia, Letonia, Olanda, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	În România specia poate fi întâlnită în migrație, în zonele umede în efective mari în Dobrogea și Muntenia. Mai poate fi observat și în Moldova de exemplu Lacurile Fălticeni, Lunca Siretului Inferior
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Larus minutus</i> , cod EUNIS 1114, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

2	Informații specifice speciei	Anual, 400 - 800 de indivizi tranzitează situl în perioada de pasaj.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia se regăsește în pasaj în zona habitatelor acvatice din sit.
5	Statutul de prezență temporal-	de odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență spațial-	de larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	de nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	de septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1162 *Nycticorax nycticorax*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1162
2	Denumirea științifică	<i>Nycticorax nycticorax</i>
3	Denumirea populară	Stârc de noapte
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: corp robust, penaj colorat în negru, gri și alb, are gâtul și picioarele relativ scurte. Juvenilii sunt maro cu multe pete cafenii. Hrană: Consumă insecte, amfibieni și pești.

		Reproducere: Depun 3-5 ouă începând cu sfârșitul luni aprilie. Cuibărește în copaci, în colonii cu alți stârci.
6	Perioade critice	Aprilie - iulie
7	Cerințe de habitat	Mlaștini și bălți cu apă dulce sau sărată.
8	Arealul speciei	Efective mai mari pot fi întâlnite în: Bulgaria, Franța, Ungaria, Italia, Republica Moldova, România, Rusia, Serbia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Răspândit în zone umede, lunca Dunării, sudul Munteniei și nordul Dobrogei.
10	Populația națională	6.500 – 8.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Nycticorax nycticorax</i> , cod EUNIS 1162, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada de cuibărit, efectivul estimat al acestei specii este de 19-30 perechi
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia cuibărește în colonia de stârci situată pe malul nordic al lacului respectiv folosește majoritatea habitatelor acvatice cu vegetație, canale, heleștee pentru hrănire
5	Statutul de prezență temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Nycticorax nycticorax</i> , cod EUNIS 1162, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În fiecare perioadă de pasaj, între 120 - 400 indivizi pot fi numărați în sit.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia utilizează diferite habitate acvatice cu vegetație palustră în perioadele de pasaj, plantații, paduri de luncă sau poate fi observată doar în tranzit.
5	Statutul de prezență temporal-	de odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	de larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	de - nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1176 *Pandion haliaetus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1176
2	Denumirea științifică	<i>Pandion haliaetus</i>
3	Denumirea populară	Uligan pescar
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: acvilă de dimensiune medie, cu aripi lungi. Partea ventrală este albă, penele de zbor fiind striate. Spatele este cafeniu închis,

		uniform. Deasemenea, prezintă un colier cafeniu, de multe ori nu foarte evident. Juvenilul are spatele cafeniu, cu striatii albicioase. Hrană: specie exclusiv ihtiofagă. Zboară staționar deasupra apei iar când localizează prada, plonjează în apă pentru a o captura. Reproducere: cuibul este construit într-un arbore înalt, pe o fațadă de stâncă, ori chiar pe sol. Femela incubează cele 2-4 ouă timp de 37 de zile. După eclozare, femela îngrijește puii, iar masculul vânează. După circa 50 de zile, puii zboară, fiind dependenți de părinți încă 2 luni.
6	Perioade critice	Martie-Mai si August-Octombrie
7	Cerințe de habitat	Specie localizată exclusiv lângă bazinele acvatice: lacuri, râuri, mări, oceane.
8	Arealul speciei	Specie cosmopolitană, putând fi observată pe toate continentele, cu excepția Antarcticii. În America de Sud apare doar în migrație.
9	Distribuția în România	Specie migratoare
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Pandion haliaetus</i> , cod EUNIS 1176, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În timpul perioadelor de pasaj, situl este vizitat de un efectiv estimat de până la 8 indivizi.
3	Distribuția speciei -harta-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei	Specia poate fi prezentă în majoritatea zonele acvatice de pe suprafața sitului, predominant în zona suprafeței lacului, de unde își procură hrana -pește-
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire; pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență	nativă
8	Abundență	rară

9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1190 *Pelecanus crispus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1190
2	Denumirea științifică	<i>Pelecanus crispus</i>
3	Denumirea populară	Pelican creț
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cea mai mare specie de pasăre din Europa. Adultul are pene curbate / ondulate pe cap, ceafă și gât. Corpul este cenușiu, iar în perioada de reproducere adulții au ciocul de un roșu intens. Dedesubt, aripile au o linie terminală neagră, puțin evidentă. Deasupra însă, remigele primare sunt negre.</p> <p>Hrană: Consumă pește -caras, biban, roșioară, -</p> <p>Reproducere: cuibul este construit din stuf și bețe, înalt de 1m, pe o insulă plutitoare, naturală sau artificială. Cuibărește în colonii. Cele 2-4 ouă sunt incubate timp de 31 de zile. După 6 săptămâni, puii se adună în cârduri și devini apti de zbor la vârsta de 80 de zile.</p>
6	Perioade critice	Perioadele de migrație: februarie-martie și septembrie-decembrie
7	Cerințe de habitat	Zone umede cu apă dulce, dar și lagune, estuare, delte, regiuni cu apă salmastră.
8	Arealul speciei	În perioada de reproducere, este observat în Grecia, Bulgaria, România, Turcia și lângă Marea Caspică. Deasemenea, Kazahkstan, China și Mongolia.
9	Distribuția în România	Cuibărește în sistemul lagunar și în delta dunării. În iarnă poate fi observat în sud-estul țării.
10	Populația națională	400 – 550 perechi

11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;
----	---	---

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere iernare
1	Specia	<i>Pelecanus crispus</i> , cod EUNIS 1190, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	80 - 200 indivizi petrec iarna în acest sit.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în perioada de iernare cu precădere pe suprafața lacului și malurile acestuia.
5	Statutul de prezență temporal-	- iernare
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1.	Specia	<i>Pelecanus crispus</i> , cod EUNIS 1190, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2.	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, specia este prezentă în sit, cu un efectiv estimat de 300 - 400 păsări.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în perioadele de pasaj cu precădere pe suprafața lacului și malurile acestuia.
5.	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj

6.	Statutul de prezență -spațial-	Izolată
7.	Statutul de prezență management-	Nativă
8.	Abundență	Rară
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10.	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1191 *Pelecanus onocrotalus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie EUNIS -	1191
2	Denumirea științifică	<i>Pelecanus onocrotalus</i>
3	Denumirea populară	Pelican comun
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: adultul are penajul alb, dar în perioada de reproducere pieptul are o nuanță orange. Prezintă o creastă în spatele capului. Sacul gutural are culoarea galben închis. În zbor, se observă contrastul clar între penele de zbor negre și corpul alb. Juvenilii sunt cafenii - cenușii.</p> <p>Hrană: Consumă pește -caras, biban, roșioară, -</p> <p>Reproducere: construiește un cuib din stuf și bețe sau depune ponta într-o mică depresiune pe sol, pe o insulă plutitoare de obicei. Cuibărește în colonii. Cele 2 ouă sunt incubate de femelă timp de 31 de zile. Puii devini apti de zbor la vârsta de 80 de zile.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Bazine acvatice cu stufărișuri întinse: zone umede cu apă dulce sau salmastră, lagune, delte, golfuri.
8	Arealul speciei	În perioada de reproducere, este observat în Croația, Grecia, Bulgaria, România, Turcia și Azerbaijan. Deasemenea, Kazahkstan, Israel și Afghanistan.

9	Distribuția în România	Cuibărește în sistemul lagunar și în delta dunării.
10	Populația națională	3500 – 4000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
11.	Specia	<i>Pelecanus onocrotalus</i> , cod EUNIS 1191, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
12.	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, specia este prezentă în acest sit cu efective estimate între 630 - 900 de indivizi.
13.	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
14.	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în perioadele de pasaj cu precădere pe suprafața lacului și malurile acestuia.
15.	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
16.	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
17.	Statutul de prezență -management-	nativă
18.	Abundență	comună
19.	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
20.	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1202 *Phalacrocorax pygmeus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1202
2	Denumirea științifică	<i>Phalacrocorax pygmeus</i>
3	Denumirea populară	Cormoran mic
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil

5	Descrierea speciei	<p>Descriere: În penajul nupțial capul și gâtul sunt de culoare maro-castaniu închis, corpul negru. Spre deosebire de celelalte specii de cormoran, acesta este mai mic, are cioc scurt și coadă mai lungă.</p> <p>Hrană: Pești mici, crustacee și lipitori.</p> <p>Reproducere: Depun pona începând cu sfârșitul lui aprilie. Cuibărește în colonii, în arbuști lângă lacuri și râuri unde se află stufărișuri întinse.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Lacuri și râuri cu stufărișuri întinse.
8	Arealul speciei	Efective mai mari în: Grecia, România, Serbia și Turcia.
9	Distribuția în România	Răspândit în Dobrogea, Sudul Munteniei și lunca Dunării.
10	Populația națională	11.500 – 14.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Phalacrocorax pygmeus</i> , cod EUNIS 1202, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada de reproducere, 20-40 de perechi sunt estimate pentru acest sit
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în colonia de stârci situată pe malul nordic al lacului respectiv folosește majoritatea habitatelor acvatice cu vegetație, canale, heleștee pentru hrănire
5	Statutul de prezență - temporal-	Reproducere
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014

10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
----	--------------------------	------------------------------------

Nr	Informație	Descriere iernare
1	Specia	<i>Phalacrocorax pygmeus</i> , cod EUNIS 1202, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În lunile de iarnă, efectivul estimat este de 190 - 450 de indivizi în cadrul sitului.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este predominant prezentă în habitatele acvatice cu apă de mică adâncime, pe canale, heleștee , preferând pentru odihnă arborii, tufele de salcie sau stufărișurile
5	Statutul de prezență - temporal-	iernare
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Phalacrocorax pygmeus</i> , cod EUNIS 1202, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În lunile de pasaj, sunt estimați un efectiv între 700 și 1200 de indivizi în interiorul sitului.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este predominant prezentă în habitatele acvatice cu apă de mică adâncime, pe canale, heleștee , preferând pentru odihnă arborii, tufele de salcie sau stufărișuri
5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită

7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1204 *Phalaropus lobatus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1204
2	Denumirea științifică	<i>Phalaropus lobatus</i>
3	Denumirea populară	Notatiță
4	Statutul de conservare în România	Neevaluat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: în penajul nupțial, adultul este alb pe burtă și piept, spatele fiind brun închis cu benzi cafenii. Ciocul este negru iar gușa albă. Părțile laterale ale gâtului sunt roșii, culoarea fiind mai intensă la femelă. În iarnă, corpul este în principal alb, cu gri pe spate, negru pe cap și la ochi.</p> <p>Hrană: insecte, crustacee, melci, viermi.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat într-un smoc de iarbă. 4 ouă sunt incubate timp de 18 zile. Femela părăsește partenerul după ce puii eclouază iar masculul va hrăni singur puii.</p>
6	Perioade critice	Perioadele de migrație: aprilie-mai și august -septembrie
7	Cerințe de habitat	Cuibărește în zona arctică, în tundră, lângă lacuri, iazuri, lagune ori alte bazine acvatice permanente. În perioada de migrație vizitează lacuri salin interioare, lacuri salmastre și mlaștini litorale. În iarnă petrece mult timp pe mare, unde consumă plancton.
8	Arealul speciei	Zona arctică: Siberia, Islanda, Groenlanda, Canada.
9	Distribuția în România	Doar în perioada de migrație.
10	Populația națională	n/a

11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a
----	---	-----

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Phalaropus lobatus</i> , cod EUNIS 1204, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie prezentă în sit în lunile de pasaj, cu un efectiv estimat de 3-5 indivizi.
3	Distribuția speciei	
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia utilizează predominant habitatele acvatice deschise cu apă de mică adâncime, preferând malurile lacului
5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1206 *Philomachus pugnax*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1206
2	Denumirea științifică	<i>Philomachus pugnax</i>
3	Denumirea populară	Bătăuș.
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	Descriere: în perioada de împerechere, masculul prezintă un guler mare de pene, foarte variat colorat, care este diferit de la un individ la

		<p>altul. Coloritul la nivelul corpului este mai mult sau mai puțin cafeniu cu pete mai închise, iar gulerul și smocurile din dreptul urechilor pot fi albe, negre, brune, zebrațe pe fond maron, galben, negru, portocaliu. În aceeași perioadă și coloritul ciocului și al picioarelor este variabil, ciocurile putând fi roșii, galbene, negricioase, cafenii, iar picioarele verzi, oranj, galbene sau portocalii. Masculii sunt mult mai mari decât femelele.</p> <p>În perioada de pasaj prezintă doar urme ale coloritului din perioada nupțială.</p> <p>Femelele sunt maro deschis, deasupra prezentând pete negre mari, picioare variabile roșii-portocalii, maro-galbene sau verzui.</p> <p>În zbor se observă banda mediană închisă la culoare și părțile laterale albe ale târțiței.</p>
6	Perioade critice	n/a
7	Cerințe de habitat	<p>Habitat: în afara perioadei de cuibărit preferă zonele mlăștinoase din jurul lacurilor și a bălților, a râurilor și a altor cursuri de apă, dar pot fi întâlniți și pe terenuri inundabile și suprafețe irigate.</p> <p>Hrană: Nevertebrate, semințe și resturi de plante.</p>
8	Arealul speciei	<p>Specie larg răspândită în Europa, înregistrează efective importante în: Belarus, Finlanda, Norvegia, Rusia și Suedia – teritorii de cuibărit.</p> <p>Cartierul de iernare pentru specie este reprezentat de: Spania, Serbia, Muntenegru., Olanda, Belgia și Franța.</p>
9	Distribuția în România	Specia poate fi observată în migrație în Delta Dunării, zonele umede din Dobrogea și Muntenia. Efective mai mici sunt întâlnite în Transilvania și Moldova.
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Philomachus pugnax</i> , cod EUNIS 1206, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În fiecare perioadă de pasaj, situl reprezintă loc de popas pentru un efectiv estimat de 1200 - 1400 de indivizi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în zone cu habitate semiacvatice din vecinătatea lacului -maluri, pășuni inundate - în perioada de pasaj

5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1220 *Platalea leucorodia*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1220
2	Denumirea științifică	<i>Platalea leucorodia</i>
3	Denumirea populară	Lopătar
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: aproximativ de mărimea unei egrete mari. Corpul este alb, picioarele negre. Prezintă un colier nu foarte evident, de culoare gălbuie. Gușa este galbenă. Ciocul este negru, lung și puternic, terminat cu o spatulă a cărei margini sunt galbene. Juvenilul are ciocul de culoare deschisă, iar aripile sunt tivite cu negru.</p> <p>Hrană: insecte, larve, melci, crustacee, broaște și mormoloci, pești de dimensiune mică.</p> <p>Reproducere: cuibărește pe sol -doar pe insule- și la înălțime, în vegetație deasă, în stufăriș ori în arbori. Cuibul poate fi amplasat la peste 20 kilometri de locul de hrănire. Femela incubează cele 3-4 ouă timp de 24 de zile.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iunie
7	Cerințe de habitat	Habitat: bazine acvatice întinse, cu apă puțin adâncă, substrat de mâl ori nisip. Lacuri cu apă dulce, salmastră sau sărată învecinate cu stufărișuri ori arbori izolați. Delte, estuare, lagune.

8	Arealul speciei	Răspândită izolat în Spania, Franța, Cehia, Ungaria, România, litoralul Mării Roșii, nordul Mării Caspice, China, Mongolia, Kazakhstan și India.
9	Distribuția în România	Cuibărește în partea de sud - est a țării.
10	Populația națională	1100 - 1500 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Platalea leucorodia</i> , cod EUNIS 1220, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioada de cuibărit, efectivul evaluat pentru această specie este de 10-20 perechi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia a fost semnalată ca fiind cuibăritoare în colonia de stârci situată pe malul nordic al lacului respectiv este prezentă în habitate acvatice cu apă de mică adâncime pentru hrănire.
5	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Platalea leucorodia</i> , cod EUNIS 1220, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În fiecare perioadă de pasaj, situl reprezintă loc de popas pentru 310 - 360 de indivizi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei

4	Distribuția speciei - interpretare-	În perioadele de pasaj specia este prezentă în habitate acvatice cu apă de mică adâncime pentru hrănire sau doar în tranzit
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1222 *Plegadis falcinellus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1222
2	Denumirea științifică	<i>Plegadis falcinellus</i>
3	Denumirea populară	Țigănuș
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: păsăre de apă, de dimensiunea unei egrete mici. Corpul este ruginiu închis, din depărtare pare negru. Observat la distanță mică, aripile au irizații de culoare verde - violet. Ciocul este curbat în jos. Juvenilul are corpul verzui. Zboară în stoluri aparent dezordonate.</p> <p>Hrană: insecte, larve, melci, crustacee, broaște și mormoloci, pești de dimensiune mică.</p> <p>Reproducere: cuibul este o platformă de bețe, la înălțime nu foarte mare, deasupra apei, în stuf, arbori mici ori arbuști. Ponta de 3-4 ouă este incubată de ambii parteneri, iar după 22 de zile puii eclozează. După alte 26 de zile, pot zbura.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iunie
7	Cerințe de habitat	Habitat: zone umede continentale, lacuri cu apă mică, mlaștini, iazuri, cursuri de râuri, delte, zone litorale.
8	Arealul speciei	Coasta de est a Americii, India, Australia, Turkmenistan, Kazakhstan, Ucraina, România, Albania, Italia.
9	Distribuția în România	Cuibărește în partea de sud - est a țării.

10	Populația națională	2500 - 2800 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Plegadis falcinellus</i> , cod EUNIS 1222, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specia este probabil cuibăritoare în sit cu un efectiv estimat de 0-20 perechi
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia a fost semnalată ca potențial cuibăritoare în colonia de stârci situată pe malul nordic al lacului respectiv este prezentă în habitate acvatice cu apă de mică adâncime pentru hrănire.
5	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	localizată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Plegadis falcinellus</i> , cod EUNIS 1222, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioadele de pasaj, situl este tranzitat de un efectiv estimat de 270 - 340 de indivizi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	În perioadele de pasaj specia este prezentă în habitate acvatice cu apă de mică adâncime, respectiv pășuni inundate, pentru hrănire sau doar în tranzit

5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1254 *Recurvirostra avosetta*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1254
2	Denumirea științifică	<i>Recurvirostra avosetta</i>
3	Denumirea populară	Ciocîntors.
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: constituție zveltă și delicată. Penaj alb strălucitor cu pete negre. Picioare lungi, gri-albastre. Cioc puternic, îndoit puternic în sus, pe care îl mișcă dintr-o parte în alta, pe sub apă, atunci când își caută hrana. Înoată des. Zboară cu bătaii de aripi destul de rapide, dar nu bruște.</p> <p>În România, această specie poate fi întâlnită ca oaspete de vară și în pasaj. Sosesc în luna aprilie și părăsesc țara începând cu luna septembrie. Câteva exemplare rămân să petreacă iarna aici.</p> <p>Hrană: nevertebrate acvatică: insecte, crustacee și viermi.</p> <p>Reproducere: depun o singură pontă începând cu jumătatea lunii aprilie. Cuibul este construit pe sol în apropierea zonelor cu apă mică; ocazional în vegetație scundă, dar tot în apropierea apei. Depun 3-4 ouă în luna mai. Poate fi întâlnită cuibărind împreună cu chirele.</p>
6	Perioade critice	Perioada de cuibărit: mai-iulie.
7	Cerințe de habitat	Lacuri salmastre, mlaștini cu apă mică, cu adâncime sub 20 cm și substrat mâlos, în locuri, în general lipsite de vegetație palustră, pe lângă maluri și insule. Local pe litoralul mării, pe țărmurile joase

		nisipoase cu vegetație sărăcăcioasă. De asemenea, pe țărmurile cu nisip sau prundiș ale unor ape dulci stagnante sau curgătoare.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Cuibărește în: Austria, Azerbaidjan, Belgia, Bulgaria, Danemarca, Franța, Grecia, Italia, Ungaria, Olanda, Portugalia, Rusia, Spania, Suedia, Turcia, Ucraina și Marea Britanie . Teritoriul de iernare este mult mai restrâns. Efective numeroase sunt înregistrate în: Spania, Franța, Grecia și Portugalia.
9	Distribuția în România	Specia poate fi observată în Delta Dunării, zonele umede din Dobrogea, dar și în lungul Dunării.
10	Populația națională	300-500 perechi cuibăritoare.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Recurvirostra avosetta</i> , cod EUNIS 1254, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie a fost semnalată ca fiind cuibăritoare în trecut în sit, la momentul evaluării, în 2014 nefiind identificate perechi
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este ocazional prezentă în perioada de cuibărit, în habitate semiacvatice cu vegetație palustră și apă de mică adâncime, în trecut fiind semnalată ca specie cuibăritoare
5	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	Prezență incertă
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Recurvirostra avosetta</i> , cod EUNIS 1254,

		Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În lunile de pasaj, sunt estimați între 90 și 120 de indivizi în interiorul sitului.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în zone cu habitate semiacvatice din vecinătatea lacului în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1279 *Sterna albifrons*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1279
2	Denumirea științifică	<i>Sterna albifrons</i> sin. <i>Sternula albifrons</i>
3	Denumirea populară	Chiră mică
4	Statutul de conservare în România	Periclitată
5	Descrierea speciei	Descriere: chiră de dimensiuni mici, cu aripi înguste și bătăi rapide de aripi. Capul este negru, cu frunte albă. Partea din față a corpului este albă, spatele și aripile fiind de culoare cenușiu deschisă. Vârful aripilor este negru. Cioc galben cu vârf negru. Hrană: pești de dimensiune mică și nevertebrate.

		Reproducere: cuibărește solitar ori în colonii mici. Cele 1-3 ouă sunt depuse pe sol, într-o adâncitură, pe strat de nisip, pietriș, scoici, Ambii părinți clocesc timp de 19 zile. Puii pot zbura după 22 de zile.
6	Perioade critice	Mai - iulie
7	Cerințe de habitat	De obicei, observată nu departe de litoral. Preferă zone de coastă, plaje nisipoase fără vegetație ori cu vegetație săracă, bazine cu apă mică.
8	Arealul speciei	Litoralul Spaniei, Franței, Marii Britanii, Danemarca, Suedia, Italia, România, dar și Africa de Sud, China, Japonia, Rusia.
9	Distribuția în România	Prezentă în sudul țării, de-a lungul Dunării, în sistemul lagunar și pe litoral.
10	Populația națională	500 - 800 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Sterna albifrons</i> , cod EUNIS 1279, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie prezentă în sit doar în lunile de pasaj cu un efectiv estimat de 60 - 70 indivizi.
3	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia se regăsește în pasaj în zona habitatelor acvatice din sit.
5	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1282 *Sterna hirundo*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1282
2	Denumirea științifică	<i>Sterna hirundo</i>
3	Denumirea populară	Chiră de baltă
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: în penaj nupțial calota capului este neagră, cu cioc roșu-portocaliu cu vârf negru, penaj dorsal gri deschis, ventral alb. Remigele secundare formează dedesubt o pată clară albă, iar remigele primare sunt întunecate. Picioare scurte, roșii. În repaus, aripile nu depășesc vârful cozii. Hrană: pești de dimensiune mică, crustacee, nevertebrate. Reproducere: cuibul reprezintă o mică depresiune sau o adâncitură a solului, în zone cu vegetație redusă și substrat nisipos. Depun 1-4 ouă.
6	Perioade critice	Mai - iulie
7	Cerințe de habitat	Preferă o gamă largă de habitate, de la regiunile costale și lacurile continentale, până la cele semi-aride și tropicale. Cuibăresc mai ales în zonele de șes, în perechi izolate sau colonii mici. Preferă mlaștinile, lacurile, lagunele costale.
8	Arealul speciei	Specie cosmopolitană, larg răspândită în America de Nord, Europa și Asia.
9	Distribuția în România	Câmpia de Vest, cursul Dunării, Dobrogea, Delta Dunării.
10	Populația națională	5500 - 7500 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Sterna hirundo</i> , cod EUNIS 1282, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specia cuibărește în sit, însă la nivelul anului 2014 a fost evaluată cu un efectiv foarte redus față de trecut, de doar 1 - 2 perechi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei

4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește ocazional în zone acvatice cu vegetație palustră abundentă, construind cuibul pe vegetație la nivelul apei
5	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Sterna hirundo</i> , cod EUNIS 1282, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie comună prezentă în sit în lunile de pasaj cu un efectiv estimat de 1000 - 1200 indivizi.
3	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia utilizează majoritatea habitatelor acvatice de pe cuprinsul sitului în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1303 *Sylvia nisoria*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
----	------------	-----------

1	Cod Specie - EUNIS	1303
2	Denumirea științifică	<i>Sylvia nisoria</i>
3	Denumirea populară	Silvie porumbacă
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: adultul are dedesubt striuri fine, transversale și ochi galben deschis, două dungi albicioase pe aripă. Masculul are spatele albăstrui închis iar femela - gri verzui. Juvenilul are ochii închiși la culoare și striuri doar pe subcodale, culoarea generală a corpului fiind cafenie.</p> <p>Hrană: se hrănește cu nevertebrate mici și fructe de pădure.</p> <p>Reproducere: sepunde ponta în luna mai, între 4 și 5 ouă, perioada de incubare durează între 12 și 13 zile.</p>
6	Perioade critice	Mai - iunie
7	Cerințe de habitat	Regiuni deschise cu tufărișuri, cu copaci izolați sau în luminișuri cu tufișuri.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Belarus, Bulgaria, Croația, Cehia, Estonia, Germania, Ungaria, Republica Moldova, Polonia, România, Rusia, Serbia, și Ucraina.
9	Distribuția în România	Este întâlnită în extremitatea vestică a țării, în sudul Munteniei, în Transilvania și parțial în Dobrogea.
10	Populația națională	25.000 – 40.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Sylvia nisoria</i> , cod EUNIS 1303, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie este semnalată rar în perioadele de migrație.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia preferă zonele adiacente lacului cu tufărișuri compacte
5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență - spațial-	izolată

7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1309 *Tadorna ferruginea*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1309
2	Denumirea științifică	<i>Tadorna ferruginea</i>
3	Denumirea populară	Călifar roșu
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Corpul este de culoare ruginie, picioarele fiind negre. Capul este cafeniu deschis, masculul având și un colier negru în perioada de reproducere. În zbor, remigele sunt negre, supraalarele și subalarele fiind albe. Are comportament gregar.</p> <p>Hrană: specie omnivoră, consumă semințe ori muguri, semințe de pe câmpurile cultivate, crustacee, pești mici. amfibieni,</p> <p>Reproducere: cuibărește în vizuini, orificii în nisip sau pereți de lut, copaci goi pe interior, crevase în pereți de stâncă, Depune 8-9 ouă, ce sunt incubate de către femelă timp de 29 de zile. Ambii parteneri îngrijesc puii, ce zboară după 55 de zile.</p>
6	Perioade critice	Mai - iulie
7	Cerințe de habitat	Lacuri continentale cu apă dulce, râuri ori zone litorale cu apă sărată sau salmastră. Stepe și platouri, ajungând chiar la 5000 metri altitudine în Himalaya.
8	Arealul speciei	Maroc, Grecia, Bulgaria, România, Turcia, Irak, Kazakhstan, China și Mongolia.
9	Distribuția în România	Cuibărește în Dobrogea.
10	Populația națională	20-25 de perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Tadorna ferruginea</i> , cod EUNIS 1309, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În cadrul sitului au fost estimate 21 - 34 perechi cuibăritoare.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în vizuini în pereții de loess din vecinătatea lacului, utilizând majoritatea habitatelor acvatice sau malurile lacului pentru odihnă și hrănire
5	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Tadorna ferruginea</i> , cod EUNIS 1309, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În perioadele de pasaj, efectivul estimat pentru această specie este 120-150 de indivizi.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	În perioadele de pasaj, indivizii speciei sunt prezenți în sit utilizând majoritatea habitatelor acvatice sau malurile lacului pentru odihnă și hrănire
5	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj

6	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1321 *Tringa glareola*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1321
2	Denumirea științifică	<i>Tringa glareola</i>
3	Denumirea populară	Fluierar de mlaștină
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: face parte din grupul fluierarilor și se aseamănă cu fluierarul de zăvoi -<i>Tringa ochropus</i>-. Se deosebește de acesta din urmă prin: spatel cu un colorit mai pronunțat - maro-cafeniu, împestrițat puternic cu pete de culoare deschisă. Târțița și coada nu sunt foarte albe, petele de pe gușă se estompează treptat spre albul de pe piept, iar subalarele apar în zbor de culoare deschisă, sură.</p> <p>Hrană: insecte, viermi.</p> <p>Reproducere: nu cuibărește în România. Cuibul este construit pe sol sau pot folosi cuiburile abandonate ale altor păsări, localizate în copaci bătrâni.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-Mai și august-septembrie
7	Cerințe de habitat	Este o specie nordică, destul de comună în mlaștini cu rogoz, de asemenea în pădurile umede de mestecăn din regiunile montane de pe taiga. Numeroasă în pasaj, pe malurile mlăștinoase ale lacurilor, ocazional în stoluri de până la 30-40 de exemplare.
8	Arealul speciei	Cuibărește în Nordul Europei și Rusia, până la oceanul Pacific. Iernează în Africa, India, Australia,
9	Distribuția în România	În perioada de migrație, poate fi observat în majoritatea regiunilor din țară
10	Populația națională	n/a

11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a
----	---	-----

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere migrație
1	Specia	<i>Tringa glareola</i> , cod EUNIS 1321, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie prezentă în sit în lunile de pasaj cu un efectiv estimat de 43 - 120 indivizi.
3	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în zone cu habitate semiacvatice din vecinătatea lacului sau în zona malurilor lacului în perioada de pasaj
5	Statutul de prezență temporal-	- odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

919 *Bubo bubo*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	919
2	Denumirea științifică	<i>Bubo bubo</i>
3	Denumirea populară	Buhă, bufniță mare
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil

5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cea mai mare și puternică dintre speciile europene de bufnițe. Culoare relativ uniformă; când este văzută în zbor, deasupra este maro, iar dedesubt galben-ruginie. Moțuri mari deasupra urechilor.</p> <p>Hrană: vânează și consumă aproape orice specii de mamifere mici și medii -inclusiv iepuri-, alte specii de păsări,</p> <p>Reproducere: ponta este depusă începând cu a doua jumătate a lunii martie. Cuibul este construit în scobituri de stânci, rar cuiburi vechi, chiar și direct pe sol. Depun 2-4 ouă.</p>
6	Perioade critice	Februarie-iunie
7	Cerințe de habitat	Prezentă în regiuni montane, de deal și câmpie stâncoase, împădurite sau neîmpădurite.
8	Arealul speciei	Cehia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Norvegia, Rusia, Spania, Suedia, Turcia – cu efective mai mari. Efective mai scăzute sunt înregistrate și în alte țări din Europa.
9	Distribuția în România	Specie prezentă mai ales în zone din Transilvania, Dobrogea și Moldova dar și în alte regiuni ale țării, relativ localizat.
10	Populația națională	750-1000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere populație rezidentă
1	Specia	<i>Bubo bubo</i> , cod EUNIS 919, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Pentru lacul Oltina pe baza observațiilor au fost estimate 1-2 perechi rezidente/cuibăritoare.
3	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în habitatele caracteristice, în zona pereților înalți de loess cu vegetație de pe malurile lacului.
5	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	foarte rară

9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

989 *Coracias garrulus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	989
2	Denumirea științifică	<i>Coracias garrulus</i>
3	Denumirea populară	Dumbrăveancă.
4	Statutul de conservare în România	Aproape amenințat.
5	Descrierea speciei	Descrierea: specie de talie medie asemănătoare cu stâncuța, prezintă un colorit albastru cu maro. Astfel, aripile și mare parte a corpului sunt albastre, spate maro castaniu deschis, iar cotul aripii și partea inferioară a tectricelor alare de un albastru-violet intens.
6	Perioade critice	Mai-Iulie
7	Cerințe de habitat	Prezintă în regiuni deschise, în special pajiști de unde își procură hrana. Cuibărește în scorburi de copaci sau cavități în maluri de pământ. Consumă nevertebrate, în special insecte, dar și reptile sau, ocazional, rozătoare. Reproducere: își construiește cuibul în scorburi sau cavități în pereții de loess . Depune 3-5 ouă începând cu jumătatea lunii mai.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa, poate fi întâlnită în Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Bulgaria, Cipru, Grecia, Ungaria, Italia, Macedonia, Rusia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită în sudul României, Dobrogea, Muntenia și Transilvania.
10	Populația națională	4.600 – 6.500 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
11.	Specia	<i>Coracias garrulus</i> , cod EUNIS 989,

		Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
12.	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare cu efecti estimat de 50-60 de perechi.
13.	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
14.	Distribuția speciei - interpretare-	Specia cuibărește în habitatele propice, atât la lizierele suprafețelor împădurite din sit, cât mai ales în zona malurilor înalte de loess
15.	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
16.	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
17.	Statutul de prezență - management-	nativă
18.	Abundență	comună
19.	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 - septembrie 2014
20.	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

941 *Caprimulgus europaeus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	941
2	Denumirea științifică	<i>Caprimulgus europaeus</i>
3	Denumirea populară	Caprimulg
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: specie nocturnă, greu de observat. Penaj gri-marونیu, criptic. Masculul prezintă pete albe pe aripi și pe marginile cozii, vizibile în zbor.</p> <p>Hrană: Consumă insecte nocturne, mai ales lepidoptere, capturate în zbor.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit pe sol. Ponta -2 ouă- este depusă în luna mai.</p>
6	Perioade critice	Mai-iulie

7	Cerințe de habitat	Preferă zonele uscate și deschise. Preferă pădurile cu poieni și rariști.
8	Arealul speciei	Belarus, Franța, Grecia, Letonia, Lituania, Spania, Turcia, Portugalia – înregistrează efective mari. Specia mai poate fi întâlnită și în alte țări din Europa, dar înregistrând efective mai mici.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită în toate regiunile țării, mai frecventă în zonele aride din Dobrogea, sudul Moldovei, Muntenia, dar și în multe zone din Transilvania, până la altitudinea coniferelor.
10	Populația națională	12.000-15.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Caprimulgus europaeus</i> , cod EUNIS 941, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare în sit: 3 - 5 perechi
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în număr mic în zonele împădurite din sit precum și în zonele pereților înalți de loess cu vegetație arbustivă
5	Statutul de prezență temporal-	- reproducere
6	Statutul de prezență -spațial-	localizată
7	Statutul de prezență management-	- nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

2.3.3.6 Alte specii de păsări nemenționate în anexa 1 a Directivei Consiliului 2009/147/EC, aflate pe teritoriului siturilor

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	842
2.	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>
3.	Denumirea populară	Lăcar mare
4.	Observații	Această specie este relativ comună în sit, în perioada de reproducere.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	845
2.	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus palustris</i>
3.	Denumirea populară	Lăcar de mlaștină
4.	Observații	Această specie este relativ comună în sit, în perioada de reproducere.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	846
2.	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>
3.	Denumirea populară	Lăcar mic
4.	Observații	În perioada de reproducere, această specie este o prezență relativ comună în perimetrul sitului.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	847
2.	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus scirpaceus</i>
3.	Denumirea populară	Lăcar de stuf
4.	Observații	În perioada de cuibărit, această specie este o prezență relativ comună.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	848
2.	Denumirea științifică	<i>Actitis hypoleucos</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar de munte
4.	Observații	În perioada de migrație, este o specie relativ comună în sit.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	853
2.	Denumirea științifică	<i>Alauda arvensis</i>

3.	Denumirea populară	Ciocârlie de câmp
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de pasaj.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	864
2.	Denumirea științifică	<i>Anas acuta</i>
3.	Denumirea populară	Rață sulițar
4.	Observații	Specia apare în sit în timpul pasajului, cu un efectiv de 120 - 150 exemplare.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	866
2.	Denumirea științifică	<i>Anas clypeata</i>
3.	Denumirea populară	Rață lingurar
4.	Observații	Specia este prezentă în sit, în lunile de migrație, cu un efectiv de 200 - 300 indivizi.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	867
2.	Denumirea științifică	<i>Anas crecca</i>
3.	Denumirea populară	Rață mică
4.	Observații	Specia poate fi observată în timpul migrației -200 - 400 ex.-.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	868
2.	Denumirea științifică	<i>Anas penelope</i>
3.	Denumirea populară	Rață fluierătoare
4.	Observații	Specia apare în sit în timpul pasajului, cu un efectiv de 120 - 500 exemplare.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	869
2.	Denumirea științifică	<i>Anas platyrhynchos</i>
3.	Denumirea populară	Rață mare
4.	Observații	Specia cuibărește în sit, cu un efectiv de 120 perechi. Ierneză în sit, cu un efectiv de 4400 - 9000 indivizi. Deasemenea, în timpul pasajului pot fi observați 1200 - 1400 de indivizi.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	871
2.	Denumirea științifică	<i>Anas querquedula</i>
3.	Denumirea populară	Rață cârâitoare
4.	Observații	Specia apare în sit, în lunile de pasaj, cu un efectiv de 200 - 300 indivizi. Deasemenea, populația cuibăritoare în sit este >20 perechi.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	872
2.	Denumirea științifică	<i>Anas strepera</i>
3.	Denumirea populară	Rață pestriță
4.	Observații	Specia apare în sit, în lunile de pasaj, cu un efectiv de 360 - 430 indivizi.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	873
2.	Denumirea științifică	<i>Anser albifrons</i>
3.	Denumirea populară	Gârliță mare
4.	Observații	Specia ierneză în sit, cu un efectiv de 1200 - 1400 indivizi.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	876
2.	Denumirea științifică	<i>Anser anser</i>
3.	Denumirea populară	Gâscă de vară
4.	Observații	Specia cuibărește în sit, cu un efectiv de 20 - 22 perechi, iar în perioada migrației putem observa 240 - 600 indivizi.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	900
2.	Denumirea științifică	<i>Ardea cinerea</i>
3.	Denumirea populară	Stârc cenușiu
4.	Observații	Această specie este prezentă în sit, în timpul cuibăritului: 80 - 90 de perechi. În timpul lunilor de pasaj, putem întâlni >250 indivizi.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	906
2.	Denumirea științifică	<i>Asio otus</i>

3.	Denumirea populară	Ciuf de pădure
4.	Observații	Este o specie rară în lunile de cuibărit.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	908
2.	Denumirea științifică	<i>Aythya ferina</i>
3.	Denumirea populară	Rață cu cap castaniu
4.	Observații	Această specie este prezentă în sit în tot cursul anului, după cum urmează: - la cuibărit 20 - 40 perechi - în migrație 200 - 300 indivizi

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	909
2.	Denumirea științifică	<i>Aythya fuligula</i>
3.	Denumirea populară	Rață moțată
4.	Observații	Specia este prezentă în acest sit în timpul pasajului.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	934
2.	Denumirea științifică	<i>Calidris alpina</i>
3.	Denumirea populară	Fugaci de țârm
4.	Observații	Specia este comună în sit, în timpul pasajului.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	936
2.	Denumirea științifică	<i>Calidris ferruginea</i>
3.	Denumirea populară	Fugaci roșcat
4.	Observații	Specia este comună în sit, în timpul pasajului.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	938
2.	Denumirea științifică	<i>Calidris minuta</i>
3.	Denumirea populară	Fugaci mic
4.	Observații	Specia este comună în sit, în timpul pasajului.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	943

2.	Denumirea științifică	<i>Carduelis cannabina</i>
3.	Denumirea populară	Cânepar
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de migrație.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	944
2.	Denumirea științifică	<i>Carduelis carduelis</i>
3.	Denumirea populară	Sticlete
4.	Observații	Specie comună în sit în perioada de pasaj.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	945
2.	Denumirea științifică	<i>Carduelis chloris</i>
3.	Denumirea populară	Florinte
4.	Observații	Specie comună în sit în perioada de pasaj.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	957
2.	Denumirea științifică	<i>Cettia cetti</i>
3.	Denumirea populară	Stufărică
4.	Observații	Specie rară în cadrul sitului, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	960
2.	Denumirea științifică	<i>Charadrius dubius</i>
3.	Denumirea populară	Prundăraș gulerat mic
4.	Observații	În perioada de migrație, este o specie rară în interiorul sitului.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	961
2.	Denumirea științifică	<i>Charadrius hiaticula</i>
3.	Denumirea populară	Prundăraș gulerat mare
4.	Observații	În perioada de migrație, prundărașul gulerat mare este o specie rară în sit.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	966
2.	Denumirea științifică	<i>Chlidonias leucopterus</i>

3.	Denumirea populară	Chirighiță cu aripi albe
4.	Observații	În perioada de migrație, aceasta este o specie rară în sit.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	997
2.	Denumirea științifică	<i>Cuculus canorus</i>
3.	Denumirea populară	Cuc
4.	Observații	Specie relativ comună în perimetrul sitului, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1005
2.	Denumirea științifică	<i>Cygnus olor</i>
3.	Denumirea populară	Lebădă de vară
4.	Observații	Specie prezentă în sit, în perioada de cuibărit, >2 perechi și în lunile de pasaj, >200 indivizi.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1006
2.	Denumirea științifică	<i>Delichon urbica</i>
3.	Denumirea populară	Lăstun de casă
4.	Observații	Specie comună în sit în perioada de migrație.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1029
2.	Denumirea științifică	<i>Erithacus rubecula</i>
3.	Denumirea populară	Măcăleandru
4.	Observații	Specie comună în sit în perioada de migrație.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1048
2.	Denumirea științifică	<i>Fringilla coelebs</i>
3.	Denumirea populară	Cinteză
4.	Observații	Specie comună în sit, în perioada de pasaj.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1057
2.	Denumirea științifică	<i>Gallinago gallinago</i>
3.	Denumirea populară	Becațină comună

4.	Observații	Specie relativ comună în sit în perioada de migrație.
----	------------	---

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1106
2.	Denumirea științifică	<i>Larus cachinnans</i>
3.	Denumirea populară	Pescăruș pontic
4.	Observații	În perioada sezonului de migrație este o specie relativ comună în sit.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1107
2.	Denumirea științifică	<i>Larus canus</i>
3.	Denumirea populară	Pescăruș sur
4.	Observații	În perioada lunilor de migrație, este o specie relativ comună în sit.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1108
2.	Denumirea științifică	<i>Larus fuscus</i>
3.	Denumirea populară	Pescăruș negricios
4.	Observații	În perioada lunilor de migrație, poate fi observat în sit, dar este o specie rară.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1115
2.	Denumirea științifică	<i>Larus ridibundus</i>
3.	Denumirea populară	Pescăruș rătător
4.	Observații	În lunile de migrație, este o specie comună în sit.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1119
2.	Denumirea științifică	<i>Limosa limosa</i>
3.	Denumirea populară	Sitar de mal
4.	Observații	În lunile de migrație, această specie este comună în sit.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1121
2.	Denumirea științifică	<i>Locustella luscinioides</i>

3.	Denumirea populară	Grelușel de stuf
4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în perioada de cuibărire.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1128
2.	Denumirea științifică	<i>Luscinia megarhynchos</i>
3.	Denumirea populară	Privighetoare roșcată
4.	Observații	Specie comună în perimetrul sitului, în perioada de pasaj.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1142
2.	Denumirea științifică	<i>Miliaria calandra</i>
3.	Denumirea populară	Presură sură
4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în perioada pasajului.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1149
2.	Denumirea științifică	<i>Motacilla alba</i>
3.	Denumirea populară	Codobatură albă
4.	Observații	În perioada de cuibărit, este o specie relativ comună.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1151
2.	Denumirea științifică	<i>Motacilla flava</i>
3.	Denumirea populară	Codobatură galbenă
4.	Observații	Specia este comună în perioada de cuibărit, dar și în perioada migrației.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1154
2.	Denumirea științifică	<i>Muscicapa striata</i>
3.	Denumirea populară	Muscar sur
4.	Observații	În perioada de migrație, este o specie relativ comună.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1158
2.	Denumirea științifică	<i>Numenius arquata</i>
3.	Denumirea populară	Culic mare

4.	Observații	În perioada sezonului de pasaj, în sit această specie este comună.
----	------------	--

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1170
2.	Denumirea științifică	<i>Oriolus oriolus</i>
3.	Denumirea populară	Grangure
4.	Observații	Specie comună în perioada de pasaj.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1200
2.	Denumirea științifică	<i>Phalacrocorax carbo</i>
3.	Denumirea populară	Cormoran mare
4.	Observații	În perioada de cuibărit, există 120 - 150 perechi de cormorani mari, iar în perioada de migrație, este o specie comună.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1208
2.	Denumirea științifică	<i>Phoenicurus ochruros</i>
3.	Denumirea populară	Codroș de munte
4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în timpul migrației.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1226
2.	Denumirea științifică	<i>Podiceps cristatus</i>
3.	Denumirea populară	Corcodel mare
4.	Observații	În perioada cuibăritului, situl adăpostește 10 - 20 perechi.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1227
2.	Denumirea științifică	<i>Podiceps grisegena</i>
3.	Denumirea populară	Corcodel cu gât roșu
4.	Observații	În timpul perioadei de reproducere, în sit efectivul acestei specii este de 1- 2 perechi cuibăritoare. În timpul pasajului, este o specie rară.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1228
2.	Denumirea științifică	<i>Podiceps nigricollis</i>
3.	Denumirea populară	Corcodel cu gât negru

4.	Observații	4 - 5 perechi folosesc acest sit ca teritoriu de cuibărit.
----	------------	--

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1257
2.	Denumirea științifică	<i>Remiz pendulinus</i>
3.	Denumirea populară	Boicuș
4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1260
2.	Denumirea științifică	<i>Riparia riparia</i>
3.	Denumirea populară	Lăstun de mal
4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în timpul sezonului de reproducere. Specie comună în sit, în perioada de pasaj.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1263
2.	Denumirea științifică	<i>Saxicola rubetra</i>
3.	Denumirea populară	Mărăcinar mare
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de migrație.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1264
2.	Denumirea științifică	<i>Saxicola torquata</i>
3.	Denumirea populară	Mărăcinar negru
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de pasaj.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1292
2.	Denumirea științifică	<i>Sturnus vulgaris</i>
3.	Denumirea populară	Graur
4.	Observații	Specie comună în sit, în perioada de pasaj.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1307
2.	Denumirea științifică	<i>Tachybaptus ruficollis</i>
3.	Denumirea populară	Corcodel mic
4.	Observații	Această specie cuibărește în sit, cu o populație de 10 - 20 perechi.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1310
2.	Denumirea științifică	<i>Tadorna tadorna</i>
3.	Denumirea populară	Călifar alb
4.	Observații	Acest sit are o populație cuibăritoare de 5 - 6 perechi..

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1320
2.	Denumirea științifică	<i>Tringa erythropus</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar negru
4.	Observații	În perioada de pasaj, este o specie relativ comună.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1323
2.	Denumirea științifică	<i>Tringa nebularia</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar cu picioare verzi
4.	Observații	În perioada de pasaj, este o specie rară.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1324
2.	Denumirea științifică	<i>Tringa ochropus</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar de zăvoi
4.	Observații	În perioada de pasaj, este o specie relativ comună în sit.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1325
2.	Denumirea științifică	<i>Tringa stagnatilis</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar de lac
4.	Observații	În perioada de pasaj, fluierarul de lac este o specie rară în cadrul sitului.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1326
2.	Denumirea științifică	<i>Tringa totanus</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar cu picioare roșii
4.	Observații	În perioada de pasaj, este o specie comună.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1332
2.	Denumirea științifică	<i>Turdus merula</i>
3.	Denumirea populară	Mierlă
4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în lunile de pasaj.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1334
2.	Denumirea științifică	<i>Turdus philomelos</i>
3.	Denumirea populară	Sturz cântător
4.	Observații	Specie relativ comună în cadrul sitului, în perioada de migrație.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1340
2.	Denumirea științifică	<i>Upupa epops</i>
3.	Denumirea populară	Pupăză
4.	Observații	Specie relativ comună în cadrul sitului, în perioada de migrație.

Nr	Informație	Observație
1.	Codul speciei	1345
2.	Denumirea științifică	<i>Vanellus vanellus</i>
3.	Denumirea populară	Nagăț
4.	Observații	În perioada de pasaj, este o specie relativ comună în sit. În lunile de reproducere, aici cuibăresc 40 - 50 de perechi de nagăț.

2.3.3.7 Mamifere

1355 *Spermophilus citellus*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1335
2	Denumirea științifică	<i>Spermophilus citellus</i>
3	Denumirea populară	Română: Popândău Engleză: European souslik, European ground squirrel
4	Statutul de	VU – Vulnerabil/Vulnerable -IUCN Europa și EU27

	conservare România	în	VU - Vulnerabil -Cartea roșie a vertebratelor din România-
5	Descrierea speciei		<p>Popândăul -<i>Spermophilus citellus</i>- este un sciurid terestru de talie mijlocie, cu corpul adaptat la mersul în patru lăbuțe și viața fosorială. Crește până la o lungime de circa 20 cm și cântărește la maturitate între 160 g și 350 g. Greutatea sa depinde de sursele de hrană disponibile și de securitatea oferită de habitat. Înainte de intrarea în perioada de hibernare ia mult în greutate, ajungând până la 450 g. Blana este de culoare bruna-cenușie-gălbuie, uneori cu nuanțe mai deschise ca niște stropi.</p> <p>Popândăul prezintă mai multe sezoane de activitate: ieșirea din hibernare, mijlocul lunii martie - începutul lunii aprilie; împerecherea începutul lunii aprilie, apariția puilor – mijlocul lunii mai – sfârșitul lunii aprilie; intrarea în hibernare – sfârșitul lunii iulie – mijlocul lunii august.</p> <p>Perioadele de activitate sunt determinate de temperatură, astfel ca în general este activ din aprilie până în august, uneori perioada de activitate poate începe mai târziu mai și se poate termina în septembrie. În perioada activă este un animal diurn, începându-și activitatea în jurul orei 7 și terminând-o în jurul orei 19. Maximul de activitate este în jurul orelor 9-10 și 17-18. Iese din galerie la temperaturi de peste 15°C.</p> <p>Popândăii au un o pontă pe an, cu 5-8 pui. Se împerechează imediat după ce ies din hibernare, pentru a avea timp ca juvenilii să ia în greutate înainte de hibernare. Masculii hibernează solitar în galerii adânci de până la doi metri, iar femelele cu juvenilii din anul respectiv. Galeria au 5-10 cm în diametru și au o lungime de 0.7 până la 4.5 m. Pot merge până la adâncimi de 2 m, iar camera principală cuibul se situează la 0.5 – 1 m. Galeria au de obicei o intrare activă, dar în unele situații se pot întâlni chiar și 5 intrări. De regulă popândăul păstrează însă numai o intrare activă, pe celelalte astupându-le cu material vegetal, nisip, pământ.</p> <p>Se întâlnesc în pajiști, islazuri, poieni și altele asemenea, prezența lor depinzând de menținerea unei vegetații scunde de exemplu prin pășunat și de tolerarea de către localnici. În astfel de pajiști formează grupuri de colonii cu densități medii de circa 40 indivizi per hectar. În colonii popândăii ocupă un home range între 0.45 ha în pajiști și 0.20 ha în lucernă, cu valori mai mari la juvenili. Sunt prădați de câini, vulpi, șerpi, mustelidae și altele asemenea. Se hrănesc în special cu tulpini, frunze, muguri, semințe, insecte, miriapode, melci și altele asemenea</p>
6	Perioade critice		Specia este îndeosebi vulnerabilă în perioada de reproducere și în sezonul de recoltare a cerealelor.

7	Cerințe de habitat	Se întâlnesc în pajiști, islazuri, poieni și altele asemenea, prezența lor depinzând de menținerea unei vegetații scunde -de exemplu prin pășunat- și de tolerarea de către localnici.
8	Arealul speciei	Este întâlnit în regiunea extracarpatică din centrul și sud-estul Europei, până la altitudinea de 800 m Ucraina, Turcia-Asia Mica, Austria, Republica Ceha, Slovacia, Ungaria, Bulgaria, Macedonia, Grecia, Romania, Polonia-.
9	Distribuția în România	În regiunile de câmpie extracarpatică bine drenate din vestul, estul, sud-estul și sudul României.
10	Populația națională	Cca. 15000 indivizi Cartea roșie a vertebratelor din România
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
	Specia	1335 - <i>Spermophilus citellus</i> - prezentă în anexa II a Directivei Habitate, respectiv anexa 3 din Legea 49/2011
	Informații specifice speciei	Habitatul caracteristic al speciei include pajiști, islazuri, poieni și altele asemenea, prezența lor depinzând de menținerea unei vegetații scunde -de exemplu prin pășunat- și de tolerarea de către localnici.
	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea anexa nr.3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în habitatele de pajiște/islaz bine drenate de la nivelul sitului.
	Statutul de prezență temporal-	rezident
	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
	Statutul de prezență management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Aprilie 2014 – Septembrie 2014

1355 *Lutra lutra*

A.Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1355
2	Denumirea științifică	<i>Lutra lutra</i>
3	Denumirea populară	Română: Vidra Engleză: <i>European otter</i>
4	Statutul de conservare în România	NT - Aproape amenințat/Near Threatened -IUCN Europa și EU27-- EN - Vulnerabilă/Vulnerable -Cartea roșie a vertebratelor din România
5	Descrierea speciei	<p>Vidra este un mustelid de talie mare. Corpul, de la bot la trunchi, are o lungime de 50 - 95 cm, iar coada măsoară 30 - 50 cm. Datorită mărimii sale este ușor de recunoscut, speciile relativ asemănătoare -nurcă, bizam- având jumătate din mărimea ei. Membrele sale sunt foarte scurte și puternice, tălpile late, membranele interdigitale dezvoltate. Are 5 gheare neretractile care lasă urme vizibile pe sol. Urmele pe strat gros de zăpadă arată ca un șanț continuu, fără ca ghearele să se diferențieze. De regulă urmele de labe sunt grupate câte patru: o urmă în față, două la mijloc și una în spate.</p> <p>Vidrele sunt animale crepusculare și nocturne, ocazional diurne. În condițiile prezenței umane au doar activitate nocturnă. Sunt carnivore obligatorii, hrana fiind constituită din pește, amfibieni, reptile, crustacee -mai ales raci- și alte nevertebrate și, foarte rar, păsări și carcase de mamifere. Peștele constituie sursa de hrana cea mai importantă, dar pe perioade scurte de timp dieta poate fi completată cu amfibieni de exemplu <i>Rana</i> sp.</p> <p>Vidrele nu hibernează, fiind active tot timpul anului. Sunt animale cu longevitate mică. Trăiesc în medie 4 ani, putând atinge în mod excepțional și vârsta de 16 ani.</p> <p>Reproducerea este nesezonieră, femelele putând da naștere la pui oricând în timpul anului 2-3 pui, rar 4 sau 5. La reproducere femelele nu sunt foarte active, stând mai mult în vizuina natală și având teritorii de vânatoare mici până la 3 luni. Gestația durează circa 65 zile. Puii se nasc orbi, iar la 12 săptămâni sunt capabili să înoate. La naștere au 12 cm lungime, cresc lent, astfel că se dispersează abia la 15 luni. Ating maturitatea sexuală după 16 luni. Masculii nu au nici un rol direct în creșterea puilor, dar vizuina natală se află în interiorul home range-ului lor, având indirect un rol în apărarea intraspecifică.</p> <p>Vizuina natală este aleasă în interiorul home range-ului, în zone retrase ferite de inundații, câini, drumuri circulare și cu surse de hrană în apropiere. Vizuina este plasată în crăpăturile mari ale rocilor, sub rădăcini, scorburii și altele asemenea. De regulă, vizuina este plasată la maxim 100 m de râu, fără să traverseze un obstacol.</p>

		Vidrele sunt specii teritoriale care trăiesc solitar; în afara mamei cu puii, în natură sunt foarte rar observate împreună două vidre mature. Teritoriile masculilor nu se suprapun decât în proporție mică, iar teritoriile femelelor se află în interiorul teritoriilor masculilor. Un mascul poate include în teritoriul său mai multe femele. Home-range-ul are forma alungită; de regulă, indivizii nu se abat la mai mult de jumătate de kilometru față de râu. Home-range-ul include o zonă centrală, de circa 0,5 – 1 km, în care indivizii patrulează mai des. Vidrele se pot dispersa în căutarea altor teritorii. Studii de telemetrie din Marea Britanie au surprins frecvent dispersii de peste 20 km, iar în unele cazuri chiar 80 km.
6	Perioade critice	Specia este îndeosebi vulnerabilă în perioada de reproducere.
7	Cerințe de habitat	Ocupă teritorii pe râurile mari și afluenții permanenți ai acestora, în care adâncimea apei depășește pe segmente lungi 30 cm.
8	Arealul speciei	Eurasia și nord-vestul Africii, excluzând zonele de deșert, semideșert și tundre.
9	Distribuția în România	Pe toate râurile și pâraiele și lacurile cu adâncimi mai mari de 30 cm, până la altitudini de circa 1000 m.
10	Populația națională	Cca. 3000 indivizi Cartea roșie a vertebratelor din România
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure
12	Fotografii	

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
	Specia	1355 – <i>Lutra lutra</i> - prezentă în anexa II a Directivei Habitats, respectiv anexa 3 din Legea 49/2011
	Informații specifice speciei	Heleștee și pâraie cu adâncimi mai mari de 30 cm.
	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea anexa nr.3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în habitatele umede de la nivelul sitului.
	Statutul de prezență temporal- de rezident	

	Statutul de prezență -spațial-	rar
	Statutul de prezență management-	- nativă
	Abundență	rar
	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie 2014 – Noiembrie 2014

2635 *Vormela peregusna*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	2635
2	Denumirea științifică	<i>Vormela peregusna</i>
3	Denumirea populară	Română: Dihorul pătat Engleză: Marbled polecat
4	Statutul de conservare în România	VU - Vulnerabil -IUCN Europa și EU27 EN - Periclitat/Endangered -Cartea roșie a vertebratelor din România-
5	Descrierea speciei	<p><i>Vormela peregusna</i> este un mustelid cu corp elongat, cu botul ascuțit, rinariumul golaș, de culoare neagră. Nările sunt orientate lateral și separate între ele de un șanț. Ochii bine dezvoltati. Vibrizele rare și scurte. Perii din jumătatea superioară a urechii alcătuiesc smocuri proeminente, de culoare cafeniu-închisă, puternic contrastante cu albul perilor de pe marginea superioară a urechilor.</p> <p>Blana deasă, cu peri subțiri, moi și lucioși. Perii de contur dau culoarea roșcat cafenie pe spate, cu dungile și petele albe sau gălbui. Coada este gălbuie-albicioasă, iar vârful ei – întotdeauna negru, pe o lungime de cel puțin 4 mm. Abdomenul este de culoare cafenie, mai închisă decât pe vârful capului. Pe față există o mască din care frapează dunga de peri albi de pe frunte, pe deasupra ochilor, până în spatele urechilor. Aceasta dungă este mărginită spre vârful capului și spre bot, de peri cafenii. O altă dungă de culoare albă, tot transversală există și în regiunea cefei. În regiunea anală există glande tegumentare specializate, care secretă subsatanțe cu miros fetid.</p> <p>Are gheare puternice și lungi fiind un foarte bun săpător de galerii. Obișnuiește să se instaleze în galeriile părăsite de alte mamifere. Ziua stă retras în culcușurile din galeriile spațioase. Când se simte amenințat, eliberează și împoașcă secrețiile urât mirositoare ale glandelor anale.</p>

		Împerecherile au loc în ianuarie – februarie și imediat după fecundarea ovulului începe dezvoltarea embrionară. Gestația durează nouă săptămâni, iar în martie se nasc 4 – 8 pui. Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de un an.
6	Perioade critice	Specia este îndeosebi vulnerabilă în perioada de reproducere și iarna când trebuie să facă incursiuni lungi pentru a găsi hrană.
7	Cerințe de habitat	Trăiește în habitate deschise și în lizierele pădurilor de șes.
8	Distribuția în România	Dobrogea
9	Populația națională	Cca. 500 indivizi -Cartea roșie a vertebratelor din România-
10	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
	Specia	2635 – <i>Vormela peregusna</i> - prezentă în anexa II a Directivei Habitate, respectiv anexa 3 din Legea 49/2011
	Informații specifice speciei	Habitatele caracteristice al speciei includ habitate deschise și lizierele pădurilor de șes.
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	A se vedea harta distribuției în anexa 3 a planului de management
	Distribuția speciei interpretare-	Specia este prezentă în habitatele deschise -izlaz, pajiște, culturi agricole- și liziere de pădure de la nivelul sitului.
	Statutul de prezență temporal-	- rezident
	Statutul de prezență spațial-	rar
	Statutul de prezență management-	- nativă
	Abundență	rar
	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie 2014 – Noiembrie 2014

1302 *Rhinolophus mehelyi*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1302
2	Denumirea științifică	<i>Rhinolophus mehelyi</i> Denumire științifică -toate cele folosite în ultimii 50 de ani-: <i>Rhinolophus mehelyi</i>
3	Denumirea populară	Română: Rinoloful românesc; Rinoloful lui Mehelyi Engleză: Mehely's horseshoe bat -Valenciuc, 2000; Decu & al, 2003, Dietz, 2007-
4	Statutul de conservare în România	Vu / Vulnerabilă -IUCN, 2010- Statut de protecție pe plan național și internațional: 1. Directiva Habitate – Directiva Consiliului Europei 92/43 EEC, Anexa II & IV 2. Convenția de la Berna – Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979 – Anexa II. 3. Convenția de la Bonn, privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice 1979, Anexa II. 4. Acordul de la Londra -EUROBATS-, privind conservarea populațiilor de lilieci din Europa 1991 5. Directiva 92/43/ EEC a Consiliului Europei, privind conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice 1992
5	Descrierea speciei	<i>Rhinolophus mehelyi</i> - este o specie de talie mijlocie L= 79-93. Văzut din profil, vârful apendicelui superior al șei este ușor rotunjit, iar cel inferior, mai puțin rotunjit și puțin mai scurt - aproape la fel de lung ca cel superior-; văzut de deasupra apendicele inferior este lat și rotunjit; lanțeta este îngustată brusc începând de la mijloc înspre vârf; văzute din față marginile șei sunt concave; înălțimea antitragusului mai mică decât 1/2 din cea a urechii și este separat de marginea externă a urechii, printr-o adâncitură evidentă. Inelul periocular format din peri maro-închiși este prezent. Blana relativ groasă, este gri-brună dorsal și aproape albă ventral; potcoava și buzele sunt rozii, urechile și patagiul gri-brune.
6	Perioade critice	Specia este foarte sensibilă la deranjarea adăpostului, mai ales în perioada Mai-August -cea mai sensibilă perioadă- când are loc nașterea și creșterea puilor, precum și în perioada de hibernare decembrie-martie

7	Cerințe de habitat	Este o specie predominant cavernicolă, foarte gregară; populează zone carstice cu cavități subterane naturale sau artificiale din vecinătatea apelor, situate în general până la 500 m. Vânează la mică înălțime, în lungul pantelor, printre arbori și tufișuri.
8	Arealul speciei	SV -Paelearctică -corotip Mediteranean- și întreaga Europă/
9	Distribuția în România	A se vedea harta de distribuție a speciei în România în Anexa 3 a planului de management
10	Populația națională	Necunosută
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	1302 <i>Rhinolophus mehelyi</i>
2.	Informații specifice speciei	Specie predominant cavernicolă, foarte gregară care populează zone carstice cu cavități subterane naturale sau artificiale din vecinătatea apelor. Poate hiberna în colonii mixte și cu alte specii.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Specia nu a fost identificată în aria naturală protejată și prin urmare nu s-a putut întocmi o hartă de distribuție.
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Specia nu a fost identificată în aria naturală protejată.
5.	Statutul de prezență -temporal-	Specie sedentară
6.	Statutul de prezență -spațial-	Prezență rară.
7.	Statutul de prezență -management-	Nativă
8.	Abundență	Nu se poate estima abundența specia deoarece nu a fost identificată în aria naturală protejată.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	sept 2013 oct 2014

1310 *Miniopterus schreibersii*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1310
2	Denumirea științifică	<i>Miniopterus schreibersii</i> -Kuhl, 1817 Denumire științifică -toate cele folosite în ultimii 50 de ani-: <i>Miniopterus schreibersii</i>
3	Denumirea populară	Română: Liliacul cu aripi lungi Engleză: Common bent-wing bat -Valenciuc, 2000; Decu & al, 2003, Dietz, 2007
4	Statutul de conservare în România	7. LR nt - este ușor amenințată - IUCN, 2010- Statut de protecție pe plan național și internațional: 1. Directiva Habitatare – Directiva Consiliului Europei 92/43 EEC, Anexa II, IV 2. Convenția de la Berna – Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979 – Anexa 2. 3. Convenția de la Bonn, privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice -1979, Anexa II 4. Acordul de la Londra -EUROBATS-, privind conservarea populațiilor de lilieci din Europa -1991 5. Directiva 92/43/ EEC a Consiliului Europei, privind conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice - 1992
5	Descrierea speciei	<i>Miniopterus schreibersii</i> , are botul foarte scurt și o frunte bombată. Urechile sunt scurte și triunghiulare și nu depășesc vârful capului, care are o blăniță densă, scurtă și erectă, atingând spatele nasului. Blana de pe partea dorsală este gri-maronie, uneori maro sau negricioasă. Abdomenul are o nuanță de gri ceva mai deschis. Aripile sunt foarte lungi și înguste; în repaus al treilea și al patrulea deget sunt îndoite spre interior între prima și a doua falangă. LA: 42.0-48.0 mm
6	Perioade critice	Specia este foarte sensibilă la deranjarea adăpostului, mai ales în perioada Mai-August cea mai sensibilă perioadă când are loc nașterea și creșterea puilor.
7	Cerințe de habitat	Liliacul cu aripi lungi arată o preferință pentru zonele cu multe păduri. Are un zbor rapid și manevrabil, vânează sub coronamentul pădurii, peste suprafețe de apă, sau aproape de vegetație. Datorită mărimii coloniilor uneori exemplarele trebuie să zboare distanțe destul de mari de la adăposturi până la

		habitate favorabile. Este o specie migratoare pe distanțe medii, de 40-100 km, cu o distanță maximă înregistrată de 833 km - Dietz și colab., 2007.
8	Arealul speciei	Sud - Palearctica si Orientală si întreaga Europa
9	Distribuția în România	Are cea mai mare răspândire geografică cunoscută la vertebratele neantropofile A se vedea harta de distribuție a speciei în România în anexa 3 a planului de management
10	Populația națională	necunoscută
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1	Specia	<i>Miniopterus schreibersii</i>
2	Informații specifice speciei	Este o specie care se adăpostește în peșteri sau alte cavități subterane și are nevoie de o protecție specială / porți specifice la intrarea în adăpost
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea harta de distribuție a speciei în anexa 3 a planului de management
4	Distribuția speciei - interpretare-	Fiind specie în special cavernicolă, singura metodă de apreciere este cea vizuală -adăposturile cavernicole descoperite și cunoscute deja ca adăposturi de naștere / hibernare- - avem un singur habitat subteran în acest caz -Galeria de Mină din Canarua Fetei-.
5	Statutul de prezență - temporal-	Populație permanentă -sedentară/rezidentă- și migratorie
6	Statutul de prezență - spațial-	Pădurea și Valea Canarua Fetei – Iortmac, Galeria de Mină și Peștera nr. 15 de la Graniță
7	Statutul de prezență - management-	nativă
8	Abundență	500 exemplare
9	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 octombrie 2014

1321 *Myotis emarginatus*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
-----	------------	-----------

1	Cod Specie - EUNIS	1321
2	Denumirea științifică	<i>Myotis emarginatus</i> - Geoffroy Saint - Hilaire, 1806- Denumire științifică -toate cele folosite în ultimii 50 de ani-: <i>Myotis emarginatus</i>
3	Denumirea populară	Română: Liliacul cărămiziu Engleză: Geoffroy's bat -Valenciuc, 2000; Decu & al, 2003, Dietz, 2007
4	Statutul de conservare în România	7. Vu/ Vulnerabilă -IUCN, 2010- Statut de protecție pe plan național și internațional: 1. Directiva Habitate – Directiva Consiliului Europei 92/43 EEC, Anexa II, IV 2. Convenția de la Berna – Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979 – Anexa II. 3. Convenția de la Bonn, privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice -1979, Anexa II. 4. Acordul de la Londra EUROBATS, privind conservarea populațiilor de lilieci din Europa -1991 5. Directiva 92/43/ EEC a Consiliului Europei, privind conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice - 1992- - da
5	Descrierea speciei	<i>Myotis emarginatus</i> - este o specie de mărime medie, lungimea corpului de 41-53 mm, a antebratului de 36-42 mm. În treimea superioară a urechii prezintă o incizie aproape în unghi drept. Pintenul ajunge până la mijlocul uropatagiului. Spatele este cărămiziu sau de culoarea ruginii, iar burta gri-galbui. Specie abundentă, cu colonii de mii de exemplare, astăzi este periclitată în toată Europa. Originar o specie cu adăposturi în peșteri -în Europa de Sud-, în Europa-Centrală folosește din ce în ce mai des adăposturi din poduri de clădiri. Coloniile de vară pot fi găsite în podurile clădirilor, uneori chiar și în orașe mari, sau în peșteri. În adăpost majoritatea exemplarelor atârână liber, grupându-se strâns, respectiv putem întâlni exemplare solitare numai după ce colonia a fost perturbată. Formează frecvent colonii mari, de sute de exemplare, adesea împreună cu alte specii, în primul rând cu specii din genul <i>Rhinolophus</i> sau cu liliacul comun. Hibernează în peșteri, mine, pivnițe, ca indivizi izolați sau în grupuri mici, la temperaturi relativ ridicate -6-12°C.
6	Perioade critice	Specia este foarte sensibilă la deranjarea adăpostului, mai ales în perioada Mai-August cea mai sensibilă perioadă când are loc

		nașterea și creșterea puilor, precum și în perioada de hibernare decembrie-martie.
7	Cerințe de habitat	<p>În adăpostul de vară, colonia alege locul ocupat în funcție de temperatură, în unele cazuri animalele pot forma mai multe grupuri. Grupurile mai mari atâră de obicei liber, în schimb cele mici pot fi găsite și în fisuri sau cavități. O colonie poate fi răspândită în mai multe clădiri, aflate la o distanță de câteva sute de metri, exemplarele deplasându-se frecvent între aceste adăposturi. Adăposturile folosite de liliacul cărămiziu sunt de obicei spațioase, frecvent fiind alcătuite din mai multe niveluri sau compartimente. Specia preferă adăposturile cu temperaturi nu foarte ridicate, acestea putând fi și semi-întunecate. Locațiile cu fluctuații mari ale temperaturii sunt folosite rar și, de obicei, numai temporar. Temperatura optimă în adăposturile folosite de liliacul cărămiziu este de 25-30°C, fiind evitate temperaturile peste 33°C. Este importantă existența unor deschizături care fac posibilă intrarea în zbor în adăpost, deși sunt cunoscute cazuri când indivizii intră în adăpost prin deschizături atât de mici, încât intrarea este posibilă numai prin cățărare.</p> <p>Între adăpost și habitatele de hrănire, liliacul cărămiziu zboară de-a lungul unor elemente lineare de vegetație -șiruri de arbuști, arbori- sau prin păduri, grupuri de arbori. Vânează în păduri de foioase, deasupra pășunilor cu arbori, tufărișurilor, evitând habitatele deschise. Zboară aproape de vegetație și în coronament, capturând prada și de pe frunze. Este o specie fidelă față de adăpost și habitat, distanțele parcurse între adăposturile de iarnă și cele de vară fiind sub 40 km, cu distanța maximă de 105 km -Dietz și colab., 2007.</p>
8	Arealul speciei	Vest Palearctică -corotip Turanic-Europeo-Mediterranean, cu extindere în Peninsula Arabica și întreaga Europa
9	Distribuția în România	A se vedea hartă de distribuție a speciei în anexa 3 a planului de management
10	Populația națională	Necunoscută
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă
12	Fotografii	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	1321 <i>Myotis emarginatus</i>
2.	Informații specifice speciei	Specie relativ rară, necesită protecția habitatelor; populează pădurile de foioase, câmpiile și calcarele grotifere submontane,

		parcuri, grădini, malurile cursurilor de apă; poate forma colonii mixte cu alte specii la hibernare; necesită studii aprofundate.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Specia nu a fost identificată în aria naturală protejată și prin urmare nu s-a putut întocmi o hartă de distribuție.
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Specia nu a fost identificată în aria naturală protejată.
5.	Statutul de prezență -temporal-	Preodinant sedentară; migrează pe distanțe foarte scurte -între 40 - 100 km
6.	Statutul de prezență -spațial-	Prezență rară.
7.	Statutul de prezență -management-	nativă
8.	Abundență	Nu se poate estima abundența specia deoarece nu a fost identificată în aria naturală protejată.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	sept 2013 oct 2014

1304 *Rhinolophus ferrumequinum*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1304
2	Denumirea științifică	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i> -Schreber, 1774- Denumire științifică -toate cele folosite în ultimii 50 de ani:- <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>
3	Denumirea populară	Română: Liliacul mare cu potcoavă Engleză: Greater Horseshoe Bat -Valenciuc, 2000; Decu & al, 2003, Dietz, 2007-
4	Statutul de conservare Românie de în	7. Lr: nt / Periclitată cu risc scăzut -IUCN, 2010- Statut de protecție pe plan național și internațional: 1. Directiva Habitare – Directiva Consiliului Europei 92/43 EEC, Anexa II & IV. 2. Convenția de la Berna – Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979 – Anexa II. 3. Convenția de la Bonn, privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice -1979- - Anexa II.

		<p>4. Acordul de la Londra -EUROBATS-, privind conservarea populațiilor de lilieci din Europa -1991</p> <p>5. Directiva 92/43/ EEC a Consiliului European, privind conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice -1992</p>
5	Descrierea speciei	<p>Cel mai mare dintre cei cinci lilieci cu potcoavă din Europa, lungimea antebrățului, în majoritatea cazurilor depășește 54 mm LA între 54.0-62.4 mm, valoarea minimă 51.0 mm. Proeminența superioară a șeii înaltă și bine rotunjită. Privită din față șaua are o formă caracteristică, fiind de obicei contractată în mijloc, iar lancea este, în general, lungă și are un vârf subțire.</p> <p>Între adăposturi și habitatele de hrănire, liliacul mare cu potcoavă zboară lângă elemente lineare de vegetație, șiruri de arbori, sau garduri vii. Vânează în păduri de foioase, sau peste pășuni, livezi, garduri vii, tufărișuri. Zborul este lent, în general la înălțimi joase, aproape de sol sau de vegetație. Migrația spre adăposturile de maternitate, de obicei are loc în a doua jumătate a lunii Aprilie, iar părăsirea acestor adăposturi începe cu luna August, însă exemplare pot fi găsite până în Octombrie, sau chiar Noiembrie. Distanța maximă de migrare este de 500 km, specia fiind în general sedentară, cu distanțe sub 100 km -Dietz și colab., 2009.</p>
6	Perioade critice	Specia este foarte sensibilă la deranjarea adăpostului, mai ales în perioada Mai-August cea mai sensibilă perioadă când are loc nașterea și creșterea puilor, dar și în perioada de hibernare.
7	Cerințe de habitat	<p>Originar doar cu adăposturi în peșteri, specia s-a adaptat într-o măsură ridicată la construcțiile omenești. Coloniile de hibernare se găsesc în adăposturi subterane de regulă cu temperaturi de peste 7°C, dar coloniile de maternitate se pot găsi din ce în ce mai des în poduri de clădiri. Specia de obicei folosește poduri mari, spațioase, fără curenți de aer, chiar dacă acestea sunt puțin luminoase. Temperatura optimă în interiorul adăpostului este între 25-30°C. Folosește numai adăposturi unde poate să pătrundă în zbor, astfel grilajele, plasele de sârmă puse împotriva porumbeilor transformă aceste adăposturi inaccesibile pentru lilieci mari cu potcoavă. Atât coloniile de vară, cât și cele de hibernare, au în interiorul adăpostului un loc preferat, unde se pot găsi în general. În perimetrul locației preferate colonia își poate schimba locul, datorită posibilităților schimbării de temperatură. Liliacul mare cu potcoavă poate forma colonii de peste 1.000 de exemplare, uneori împreună cu alte specii. În adăposturi, indivizii întotdeauna atârnă liber. De obicei, exemplarele dintr-o colonie țin o oarecare distanță față de ceilalți și numai în cazul temperaturilor scăzute exemplarele se grupează mai strâns, intrând în contact direct cu ceilalți indivizi din colonia respectivă.</p>
8	Arealul speciei	Sud Plaeartică -corotip Central-Asiatic-European- și întreaga Europă
9	Distribuția în România	Largă

		A se vedea harta de distribuție a speciei în România în anexa 3 a planului de management
10	Populația națională	Nu există astfel de date
11	Calitatea datelor privind populația națională	Bună

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>
2.	Informații specifice speciei	Specie predominant troglofilă, populează regiuni calde, semiîmpădurite, de preferință calcare, cu ape stagnante sau curgătoare. Se pot întâlni atât indivizi izolați cât și sub formă de colonie numeroasă. Hibernează exclusiv în subteran.
3.	Distribuția speciei - harta distribuției-	Specia nu a fost identificată în aria naturală protejată și prin urmare nu s-a putut întocmi o hartă de distribuție.
4.	Distribuția speciei - interpretare-	Specia nu a fost identificată în aria naturală protejată.
5.	Statutul de prezență - temporal-	Predominant sedentară; migrează pe distanțe foarte scurte.
6.	Statutul de prezență - spațial-	Prezență rară.
7.	Statutul de prezență - management-	nativă
8.	Abundență	Nu se poate estima abundența specia deoarece nu a fost identificată în aria naturală protejată.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	sept 2013 oct 2014

1303 *Rhinolophus hipposideros*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1303
2	Denumirea științifică	<i>Rhinolophus hipposideros</i> - Bechstein, 1800- Denumire științifică -toate cele folosite în ultimii 50 de ani: <i>Rhinolophus hipposideros</i>
3	Denumirea	Română: Liliacul mic cu potcoavă

	populară	Engleză: Lesser horseshoe bat -Valenciuc, 2000; Decu & al, 2003, Dietz, 2007
4	Statutul de conservare în România	7. Vu / Vulnerabil -IUCN, 2010- Statut de protecție pe plan național și internațional: 1. Directiva Habitate – Directiva Consiliului Europei 92/43 EEC, Anexa II & IV 2. Convenția de la Berna – Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 sept. septembrie 1979 – Anexa II. 3. Convenția de la Bonn, privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice -1979 Anexa II. 4. Acordul de la Londra EUROBATS, privind conservarea populațiilor de lilieci din Europa -1991 5. Directiva 92/43/ EEC a Consiliului Europei, privind conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice -1992 mbrie 1979 – Anexa II.
5	Descrierea speciei	Rhinolophus hipposideros - este cel mai mic dintre lilieci cu potcoava. Partea superioară a sei este scurtă și rotunjită, iar cea inferioară este vizibil mai lungă și ascuțită din profil. Are mărimea corpului de 37-45 mm, antebrațul de 37-42.5 mm lungime. Spatele are culoare maro-fumuriu și burta gri-albicioasă. Acestei specii îi sunt caracteristice coloniile mici, laxe, de maxim 30 de exemplare, în mod excepțional 100. Coloniile se formează la intrarea în pesteri, sau în podurile clădirilor parasite.
6	Perioade critice	Specia este foarte sensibilă la deranjarea adăpostului, mai ales în perioada Mai-August cea mai sensibilă perioadă când are loc nașterea și creșterea puilor și perioada de hibernare decembrie-martie.
7	Cerințe de habitat	Este o specie întâlnită frecvent, dar în număr mic de indivizi. Vânează de obicei la înălțimi mici sau medii în păduri de foioase sau mixte mature și la marginea acestora. Zborul este foarte agil, vânează în general aproape de vegetație, chiar și în coronament dens. Specie cu o fidelitate ridicată față de adăpostul ocupat și de habitatul folosit Dietz și colab., 2009, nu migrează pe distanțe mari în cele mai multe cazuri sub 20 km, distanța maximă înregistrată fiind de 153 km. Migrația spre adăposturile de maternitate, de obicei, începe în luna Aprilie, iar formarea coloniilor de maternitate poate să dureze până mijlocul lunii Iunie. Părăsirea adăpostului de maternitate poate începe în luna August și se poate întinde până la sfârșitul lunii Septembrie sau Octombrie.
8	Arealul speciei	Vest - Palearctica și marginal Afrotropicala corotip Turanic -Europeo-Mediteranean și întreaga Europa.

9	Distribuția în România	A se vedea harta de distribuție a speciei în anexa 3 a planului de management
10	Populația națională	Necunsocută
11	Calitatea datelor privind populația națională	Bună

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație	Descriere
1.	Specia	1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>
2.	Informații specifice speciei	Specie predominant troglofilă, întâlnită la câmpie și în regiunile calde, în special calcaroase. În sudul țării vara preferă adăposturile subterane calde, dar și artificiale mari. Hibernează tot în peșteră, solitari.
3.	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea harta de distribuție a speciei în anexa 3 a planului de management
4.	Distribuția speciei - interpretare-	Peștera nr. 2 din Canaraua Fetei Peștera nr. 15 din Canaraua Fetei Tunelul din Canaraua Fetei
5.	Statutul de prezență -temporal-	Specie sedentară
6.	Statutul de prezență -spațial-	Fiind o specie singulară , izolată se găsește în habitatele subterane din arealul protejat în Pădurea și Valea Canaraua Fetei – Iortmac, câteva exemplare în Galeria de Mină și Peștera nr. 15 de la Graniță
7.	Statutul de prezență -management-	Nativă
8.	Abundență	50 exemplare
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	septembrie 2013 octombrie 2014

2.4 Informații socio-economice și culturale

2.4.1 Comunitățile locale și factorii interesați

A. Comunități locale

Lista unităților administrativ-teritoriale

Lista unităților administrativ-teritoriale care sunt identificate în cadrul ariei naturale protejate este pusă la dispoziția custodelui și provine din harta unităților administrativ-teritoriale

de la nivelul ariei naturale protejate în urma analizei GIS realizată având la bază harta unităților teritoriale administrative la nivel național.

Lista unităților administrative identificate conform Ordinului nr. 2387/2011

Județ	Localitate	Procent din UAT inclus in ANP	Suprafata UAT -ha-	Suprafata din sit in UAT	Procent din ANP acoperit de UAP
Constanța	Băneasa	26	11637	3025,62	21,5
Constanța	Lipnița	18	18026	3244,68	23,1
Constanța	Oltina	39	11762	4587,18	32,6
Constanța	Ion Corvin	18	11389	2050,02	14,6
Constanța	Aliman	8	12596	1007,68	7,2
Constanța	Dobromir	1	13704	137,04	1,0
				14052,22	100

Caracterizarea unităților administrativ-teritoriale

În continuare sunt prezentate aspectele demografice și economice principale ale localităților pe raza cărora se află ariile naturale protejate.

Date demografice privind comunitatea locală

Populația localităților aflate în interiorul ariilor naturale protejate					
Nr crt.	Județ	Localitate	Sexe	An de referință 2008	An de analizat 2013
1	Constanța	Ion Corvin	Total	2126	2077
			Masculin	1086	1105
			Feminin	1040	972
2	Constanța	Lipnița	Total	3360	3145
			Masculin	1691	1598
			Feminin	1669	1547
3	Constanța	Oltina	Total	2918	2736
			Masculin	1442	1334
			Feminin	1476	1402
4	Constanța	Dobromir	Total	2954	3016
			Masculin	1534	1583
			Feminin	1420	1433

5	Constanța	Băneasa	Total	5498	5508
			Masculin	2759	2743
			Feminin	2739	2765
6	Constanța	Aliman	Total	2955	2891
			Masculin	1552	1521
			Feminin	1403	1370

Migrație: Stabiliri de reședință în localitățile aflate în interiorul ariilor naturale protejate				
Nr crt.	Județ	Localitate	An de referință	An de analizat
			2008	2013
1	Constanța	Băneasa	63	40
2	Constanța	Lipnița	24	17
3	Constanța	Oltina	14	7
4	Constanța	Ion Corvin	6	7
5	Constanța	Aliman	1	1
6	Constanța	Dobromir	57	5

Notă: anul de referință trebuie să fie mai mic cu cel puțin 3 ani față de anul analizat pentru ca datele furnizate să poată fi comparate

Utilități publice

Utilități publice din anul 2012, pentru localitățile aflate în interiorul ariilor naturale protejate						
Județ	Localitate	Alimentare apa	Canalizare	Gaze	Servicii salubritate	ETC
Constanța	Băneasa	Da	Da	Nu	Da	Da
Constanța	Lipnița	Da	Da	Nu	Da	Da
Constanța	Oltina	Da	Nu	Nu	Da	Da
Constanța	Ion Corvin	Da	Nu	Nu	Da	Da
Constanța	Aliman	Da	Nu	Nu	Da	Da
Constanța	Dobromir	Da	Nu	Nu	Da	Da

Efective de animale

Efectivele de animale, pe principalele categorii de animale, județe și localități, referitor la anul 2003, pentru localitățile aflate în interiorul ariei naturale protejate					
Județ	Localitate	Număr de animale potrivit recensământului agricol			
		Bovine	Ovine	Porcine	Păsări
Constanța	Băneasa	307	7093	285	12346
Constanța	Lipnita	199	5880	964	8242
Constanța	Oltina	120	5230	1500	11450
Constanța	Ion Corvin	1136	11045	816	3093
Constanța	Aliman	395	12043	541	6887
Constanța	Dobromir	1344	12631	0	1230

Date privind activitățile economice

Domeniu activitate - CAEN-	Descriere domeniu activitate	Județ	Localitate	Nr. S.C.
CAEN 0	Altele - nespecificat	Constanța	Băneasa	1
CAEN 0111	Agricultura - cultura plantelor	Constanța	Băneasa	2
CAEN 0113	Agricultura - cultura plantelor	Constanța	Băneasa	1
CAEN 0146	Creșterea animalelor	Constanța	Băneasa	1
CAEN 0161	Activități auxiliare agriculturii și activități după recoltare	Constanța	Băneasa	2
CAEN 0240	Silvicultura și exploatare forestieră	Constanța	Băneasa	1
CAEN 0312	Pescuitul și acvacultura	Constanța	Băneasa	1
CAEN 0322	Pescuitul și acvacultura	Constanța	Băneasa	1
CAEN 1071	Fabricarea produselor de brutărie și a produselor făinoase	Constanța	Băneasa	2

CAEN 3511	Producția și furnizarea de energie electrică și termică, gaze, apă caldă și aer condiționat	Constanța	Băneasa	1
CAEN 4520	Comerț cu ridicata și cu amănuntul, întreținerea și repararea autovehiculelor și a motocicletelor	Constanța	Băneasa	1
CAEN 4532	Comerț cu ridicata și cu amănuntul, întreținerea și repararea autovehiculelor și a motocicletelor	Constanța	Băneasa	1
CAEN 4621	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanța	Băneasa	1
CAEN 4671	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanța	Băneasa	1
CAEN 4711	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanța	Băneasa	6
CAEN 4719	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanța	Băneasa	1
CAEN 4729	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanța	Băneasa	1
CAEN 4771	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanța	Băneasa	1
CAEN 4773	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanța	Băneasa	1
CAEN 4775	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanța	Băneasa	1
CAEN 4941	Transporturi terestre și transporturi prin conducte	Constanța	Băneasa	3
CAEN 5610	Restaurante și alte activități de servicii de alimentație	Constanța	Băneasa	1
CAEN 6920	Activități juridice și de contabilitate	Constanța	Băneasa	1
CAEN 7022	Activități ale direcțiilor centralelor, birourilor administrative centralizate; activități de management și de consultanță în management	Constanța	Băneasa	1
CAEN 7500	Activități veterinare	Constanța	Băneasa	1
CAEN 8553	Învățământ	Constanța	Băneasa	1

CAEN 0111	Agricultura - cultura plantelor	Constanța	Lipnița	2
CAEN 0161	Activități auxiliare agriculturii și activități după recoltare	Constanța	Lipnița	1
CAEN 4334	Lucrări speciale de construcții	Constanța	Lipnița	1
CAEN 4711	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanța	Lipnița	2
CAEN 4771	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanța	Lipnița	1
CAEN 5630	Restaurante și alte activități de servicii de alimentație	Constanța	Lipnița	1
CAEN 7022	Activități ale direcțiilor-centralelor-, birourilor administrative centralizate; activități de management și de consultanță în management	Constanța	Lipnița	1
CAEN 0111	Agricultura - cultura plantelor	Constanța	Oltina	1
CAEN 0161	Activități auxiliare agriculturii și activități după recoltare	Constanța	Oltina	2
CAEN 2550	Industria construcțiilor metalice și a produselor din metal, exclusiv mașini, utilaje și instalații	Constanța	Oltina	1
CAEN 4120	Construcții de clădiri	Constanța	Oltina	1
CAEN 4711	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanța	Oltina	2
CAEN 4729	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanța	Oltina	1
CAEN 4941	Transporturi terestre și transporturi prin conducte	Constanța	Oltina	2
CAEN 5520	Hoteluri și alte facilități de cazare	Constanța	Oltina	1
CAEN 5590	Hoteluri și alte facilități de cazare	Constanța	Oltina	1
CAEN 5610	Restaurante și alte activități de servicii de alimentație	Constanța	Oltina	1
CAEN 5630	Restaurante și alte activități de servicii de alimentație	Constanța	Oltina	1
CAEN 1051	Fabricarea produselor lactate	Constanța	Ion Corvin	1

CAEN 1071	Fabricarea produselor de brutărie și a produselor făinoase	Constanța	Ion Corvin	1
CAEN 4673	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanța	Ion Corvin	1
CAEN 4677	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanța	Ion Corvin	1
CAEN 0111	Agricultura - cultura plantelor	Constanța	Aliman	1
CAEN 0150	Activități mixte creșterea animalelor și cultivarea plantelor	Constanța	Aliman	1
CAEN 0161	Activități auxiliare agriculturii și activități după recoltare	Constanța	Aliman	3
CAEN 4941	Transporturi terestre și transporturi prin conducte	Constanța	Aliman	1
CAEN 0111	Agricultura - cultura plantelor	Constanța	Dobromir	1
CAEN 4120	Construcții de clădiri	Constanța	Dobromir	1
CAEN 4677	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanța	Dobromir	1
CAEN 4711	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanța	Dobromir	2
CAEN 5610	Restaurante și alte activități de servicii de alimentație	Constanța	Dobromir	1

B. Factorii interesați

Factori interesați, care se manifestă și implică cu privire la ariile naturale protejate

Nr.	Denumire factor interesat	Tip	Aria de interes
1.	Consiliul Județean Constanța	Autoritate publică	Administrație
2.	Consiliul local Băneasa	Autoritate publică	Administrație
3.	Consiliul local Lipnița	Autoritate publică	Administrație

4.	Consiliul local Oltina	Autoritate publică	Administrație
5.	Consiliul local Ion Corvin	Autoritate publică	Administrație
6.	Consiliul local Aliman	Autoritate publică	Administrație
7.	Consiliul local Dobromir	Autoritate publică	Administrație
8.	Agenția pentru Protecția Mediului Constanța	Instituție publică	Protecția mediului
9.	Garda Națională de Mediu – Comisariatul Județean Constanța	Instituție publică	Protecția mediului
10.	Administrația Bazinală de Apă Dobrogea Litoral	Instituție publică	Managementul resurselor de apă
11.	SGA Constanța	Instituție publică	Managementul resurselor de apă
12.	Asociația Județeană a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Constanța	Societate comercială	Vânătoare / Pescuit
13.	AVPS Clubul HISTRIA	ONG	Vânătoare / Pescuit
14.	Asociația club Crap Corbu CCC	ONG	Vânătoare / Pescuit
15.	RNP ROMSILVA Direcția Silvică Constanța	Instituție publică	Managementul resurselor forestiere
16.	Ocolul Silvic Băneasa	Instituție publică	Managementul resurselor forestiere
17.	Direcția pentru Agricultură Județeană Constanța	Instituție publică	Agricultură
18.	Inspectoratul de jandarmi județean Constanța	Instituție publică	Ordine publică
19.	Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol	Instituție publică	Pescuit
20.	SC Danubius Elite SRL	Societate comercială	Exploatație piscicolă. Ferma piscicolă Dunăreni
21.	SC Chevron Romania Exploration and Production SRL, reprezentând sucursala în România a firmei Chevron Romania Holding BV	Societate comercială	Explorări seismice
22.	S.C. RABOLUS S.R.L.	Societate comercială	Acvacultură în ape dulci – cod CAEN rev2: 0322 la sediul din comuna Lipnița, incinta Ferma Iortmac – Saharlale

			Acvacultură în ape dulci – cod CAEN rev2: 0322 la sediul din comuna Oltina, incinta Ferma Ceamurlia, județul Constanța
23.	S.C. AQUAROM ELITE DISTRIBUTIONS S.R.L.	Societate comercială	Modernizarea fermei piscicole Oltina
24.	C.N. de Transport a Energiei Electrice – Transelectrica Sucursala de Transport Constanța	Societate comercială	Transport energie electrică prin linii aeriene in interiorul ariilor protejate

2.4.2 Utilizarea terenului

Lista tipurilor de utilizări ale terenului, conform claselor „Corine Land Cover, care sunt identificate în cadrul ariilor naturale protejate -suprafața totală a suprapunerilor- este următoarea:

Nr.	Clasă CLC	Denumire clasă CLC	Suprafață -ha-	Ponderea din suprafața totală a suprapunerilor - %
1	112	Spațiu urban discontinuu și spațiu rural	31,26	0,1929
2	211	Terenuri arabile neirigate	4.369,14	26,9585
3	221	Vii	750,92	4,6333
4	222	Livezi	37,15	0,2292
5	242	Tipare complexe de cultivare	326,23	2,0129
6	243	Terenuri predominant agricole în amestec cu vegetație naturală	2.048,00	12,6366
7	311	Păduri de foioase	4.232,83	26,1175
8	321	Păduri de conifere	795,86	4,9106
9	324	Zone de tranziție dintre pădure și arbuști	0,09	0,0006
10	411	Mlaștini	1.289,57	7,9569
11	512	Acumulări de apă	2.325,87	14,3511
TOTAL			16.206,90	100,0000

2.4.3 Situația juridică a terenurilor

Centralizarea situației juridice a terenurilor

Domeniu	Procent din suprafața ANP
Domeniu public	80%
Domeniu privat	15%

Proprietate necunoscută	5%
--------------------------------	-----------

2.4.4 Administratori și gestionari

Cei mai importanți administratori pentru suprafețele incluse în ariile naturale protejate sunt:

Nr.	Administrator/ Gestionar	Perioada Adm./ Gest.	Suprafață totală ha	Detalii
1.	Administrația Bazinală de Apă Dobrogea Litoral	nedeterminată		
2.	RNP ROMSILVA Direcția Silvică Constanța, OS Băneasa	nedeterminată		
3.	A.J.V.P.S. Constanța			Gestionare fond cinegetic
4.	S.C. Danubius Elite S.R.L.			Concesionare lac pentru exploatare piscicolă
5.	S.C. RABOLUS S.R.L			Concesionare lac pentru exploatare piscicolă

2.4.5 Infrastructură și construcții

Locuințe existente în anul 2012, grupate pe localități				
Nr.	Județ	Localitate	An de referință	An de analizat
			2008	2012
1	Constanța	Băneasa	1650	1655
2	Constanța	Lipnița	1262	1262
3	Constanța	Oltina	1209	1230
4	Constanța	Ion Corvin	828	828
5	Constanța	Aliman	1059	1059
6	Constanța	Dobromir	735	735

Situația socio-economică:

Investiții majore Băneasa:

- amplasare a 3 parcuri eoliene cu un număr total de 37 de turbine;
- amplasare a 3 parcuri de producere a energiei electrice cu panouri fotovoltaice;

- crearea centrului național de informare și promovare turistică;
- construire bază sportivă în localitatea Negureni;
- reabilitarea grădiniței din oraș;

Investiții majore Lipnița:

- - firma Ostrovit SA în domeniul cultivarea strugurilor – viticultură,
- - construcția de abator și prelucrarea produselor agricole,
- - construcția unui parc,
- - sistem de alimentare cu apă a comunei Lipnița,
- - construcția unei grădinițe,
- - reabilitarea școlilor,
- - modernizarea bisericii,
- - drum transfrontalier Lipnița-Kainargea,
- - înființarea unui nou punct de frontieră cu Bulgaria.

Investiții în curs de finalizare:

- - asfaltarea și modernizarea drumului intravilan, și a drumurilor intra comunale,
- - reabilitare cămin cultural Coslugea,
- - construire grădiniță Coslugea.

Investiții potențiale: Înființare de ferme agricole și de creștere a animalelor

Investiții majore Oltina:

- - modernizare drumuri comunale;
- - canalizare menajeră și stație de epurare;
- - construire grădiniță în localitatea Răzoarele;
- - reabilitare rețea de alimentare cu apă Răzoarele.

Investiții majore Ion Corvin:

- - amenajări spații verzi;
- - alimentare cu apă în Crângu și Rariștea;
- - reabilitare sediu administrativ primărie;
- - spații ecologice pentru deșeuri;
- - dezvoltarea agroturismului.

Investiții majore Aliman:

- - construirea unui cămin cultural;
- - construire rețea de canalizare și stație de epurare.

Investiții majore Dobromir:

- - alimentare cu apă și canalizare menajeră în satul Văleni;
- - reabilitare Cămin Cultural al satelor Văleni și Lespezi;
- - modernizarea drumul turistic transfrontalier Pobrich-Krușcari-Karitem-

Dobromir-Băneasa, drum vicinal DV 1187 situat în prelungirea DC 32;

- - Reparație generală Școala Dobromir din Deal;
- - construirea unui parc eolian.

2.4.6**Patrimoniul cultural**

Descrierea bunurilor culturale clasate în patrimoniul cultural

Nr	Județ	Localitate	Tip monument istoric -cod LMI 2004-	Bunuri clasate în patrimoniul cultural	Observații
1	Constanța	Băneasa	CT-I-s-B-02706	Situl arheologic de la Negureni	
2	Constanța	Băneasa	CT-I-m-B-02706.01	Așezare	sat Negureni
3	Constanța	Băneasa	CT-I-m-B-02706.02	Așezare	sat Negureni
4	Constanța	Băneasa	CT-I-s-B-02707	Apeduct	sat Negureni
5	Constanța	Băneasa	CT-I-s-B-02708	Așezare	sat Negureni
6	Constanța	Băneasa	CT-I-s-B-02709	Așezare	sat Negureni
7	Constanța	Băneasa	CT-I-s-B-02590	Așezare rurală	sec. II - III p. Chr., Epoca romană
8	Constanța	Băneasa	CT-I-s-B-02591	Necropolă	
9	Constanța	Băneasa	CT-I-s-B-02592	Așezare rurală	
10	Constanța	Băneasa	CT-I-s-B-02657	Necropolă	sat Făurei
11	Constanța	Lipnița	CT-I-s-B-02598	Situl arheologic de la Canlia, punct Gura Canaliei	sat Canalia
12	Constanța	Lipnița	CT-I-m-B-02598.01	Așezare	Epoca medieval timpurie
13	Constanța	Lipnița	CT-I-m-B-02598.02	Așezare	sec. I - II p. Chr., epoca romana
14	Constanța	Lipnița	CT-I-m-B-02598.03	Necropolă de înhumare și incinerare	
15	Constanța	Lipnița	CT-I-m-B-02598.04	Așezare	Latène, Cultura geto - dacică
16	Constanța	Lipnița	CT-I-m-B-02598.05	Așezare	Hallstatt
17	Constanța	Lipnița	CT-I-s-B-02599	Situl arheologic de la Canlia, punct Dealul Dervent	sat Canalia
18	Constanța	Lipnița	CT-I-m-B-02599.01	Fortificație bizantină	
19	Constanța	Lipnița	CT-I-m-B-02599.02	Așezare	Epoca romană
20	Constanța	Lipnița	CT-I-m-B-02599.03	Așezare	Epoca fierului

21	Constanța	Lipnița	CT-I-m-B-02599.04	Așezare	Epoca bronzului
22	Constanța	Lipnița	CT-I-m-B-02599.05	Așezare	Neolitic
23	Constanța	Lipnița	CT-I-s-A-02641	Așezare tip davă	sat Coslucea
24	Constanța	Lipnița	CT-I-s-A-02691	Situl arheologic de la Izvoarele	
25	Constanța	Lipnița	CT-I-m-A-02691.01	Fortificație medievală	
26	Constanța	Lipnița	CT-I-m-A-02691.02	Așezare	
27	Constanța	Lipnița	CT-I-m-A-02691.03	Cetatea Sucidava	
28	Constanța	Lipnița	CT-I-m-A-02691.04	Cetate	
29	Constanța	Lipnița	CT-I-s-A-02694	Ansamblu tumuli	
30	Constanța	Lipnița	CT-II-m-B-02882	Mănăstirea Dervent	
31	Constanța	Lipnița	CT-II-m-A-02893	Biserica Sf. Mare Mucenic Dimitrie	
32	Constanța	Lipnița	CT-II-s-B-02894	Sit rural	
33	Constanța	Lipnița	CT-II-m-B-02895	Cișmea din piatră	1902
34	Constanța	Lipnița	CT-IV-m-B-02959	Cruce de piatră	1876
35	Constanța	Oltina	CT-I-s-B-02717	Situl arheologic Cetatea Altinum - Oltina	
36	Constanța	Oltina	CT-I-m-B-02717.01	Cetatea Altinum	
37	Constanța	Oltina	CT-I-m-B-02717.02	Cuptoare de ars ceramică	
38	Constanța	Oltina	CT-I-s-A-02718	Ansamblu tumuli	
39	Constanța	Oltina	CT-I-s-A-02743	Situl arheologic de la Satu Nou	
40	Constanța	Oltina	CT-I-m-B-02743.01	Așezare fortificată	
41	Constanța	Oltina	CT-I-m-B-02743.02	Necropolă de incinerare	
42	Constanța	Oltina	CT-I-m-A-02743.03	Așezarea fortificată Dava	
43	Constanța	Oltina	CT-I-m-A-02743.04	Fortificație de tip davă	
44	Constanța	Oltina	CT-I-s-B-20168	Așezare fortificată	
45	Constanța	Oltina	CT-II-m-B-02914	Cișmea din piatră	
46	Constanța	Oltina	CT-II-m-A-02915	Biserica Înălțarea Domnului	
47	Constanța	Ion Corvin	CT-I-s-B-02679	Fortificație de plan poligonal	Epoca romană

48	Constanța	Ion Corvin	CT-I-s-B-02680	Val de pământ	
49	Constanța	Aliman	CT-I-s-A-20171	Val de pământ	
50	Constanța	Dobromir	CT-I-m-B-02727	Așezare rurală	sat Pădureni
51	Constanța	Oltina	CT-IV-m-B-02966	Obelisc în memoria eroilor din primul război mondial	sat Văleni
52	Constanța	Oltina	CT-I-s-A-02621	Situl arheologic de la Cetatea	sat Cetatea
53	Constanța	Oltina	CT-I-m-A-02621.01	Cetatea Hisarlâc	sat Cetatea
54	Constanța	Oltina	CT-I-m-A-02621.02	Așezare	sat Cetatea

2.4.7 Obiective turistice

Descrierea obiectivelor turistice

Localitate	Obiective turistice	Tip obiectiv turistic
Băneasa	Rezervația de mufloni Negureni	Complex de vânătoare pentru muflon și căprior - vânătoare
Băneasa	Mănăstirea Sf. Cuv. Gherman	Lăcaș de cult
Băneasa	Pădurea Canaraua Fetei, Valea Canaraua Fetei, Peștera Canaraua Fetei	Monument al naturii
Lipnița	Mănăstirea Derwent, Mănăstirea Sfântul Ioan Botezătorul	Lăcaș de cult
	Cetatea Păcuil lui Soare	Monument istoric
Lipnița	Amplasarea pe malul Dunării, vegetația și fauna piscicolă, caracteristice Deltei	Monument al naturii
Oltina	Mănăstirea Sfinții Mihail și Gavril	
Oltina	Rezervația naturală „Lacul Oltina	
Ion Corvin	Mănăstirea Sf. Apostol Andrei	Lăcaș de cult
Ion Corvin	Cișmeaua Mihai Eminescu	
Aliman	Punct fosilifer Aliman	Monument al naturii
Aliman	Cetatea Sucidava	Monument istoric - așezare geto-dacică și mai apoi castru roman fortificat secolele II-VII e.n.
Aliman	Rezervația naturală Lacul Vederosa	Monument al naturii
Aliman	Lacul Dunăreni	Monument al naturii

2.4.8 Evaluarea impacturilor asupra speciilor

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	A04 pășunatul intensiv
A.1	Specia	1219 <i>Testudo graeca</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -geometrie-	A se vedea Anexa nr. 7 la Planul de management - Harta presiunii actuale A02.03 Înlocuirea pășunii cu terenuri arabile.
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - descriere	În special pe pășunile din zona Rasova - Băneasa.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Atunci când este realizat în limitele capacității de suport ale pășunilor, pășunatul este favorabil pentru speciile de țestoase terestre. În cazul suprapășunatului însă se distruge covorul vegetal ceea ce facilitează eroziunea, țestoasele fiind lipsite de hrană, locuri de ascunziș, precum și de locuri favorabile de depunere a pontei.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	A 11. Alte activități agricole decât cele listate mai sus
A.1	Specia	1219 <i>Testudo graeca</i> 1217 <i>Testudo hermanni</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - geometrie	A se vedea Anexa nr. 7 la Planul de management - Harta presiunii actuale A02.03 Înlocuirea pășunii cu terenuri arabile.
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -descriere-	La nivelul întregului sit.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Medie – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice.
E.6	Detalii	Arderea miriștii este frecvent practică pe câmpurile agricole din interiorul și din vecinătatea ariei protejate. În cazul extinderii focului pe pajiști

		poate avea efecte dezastruoase, omorând numeroase exemplare și distrugând covorul vegetal.
--	--	--

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	D01.02 drumuri, autostrăzi
A.1	Specia	1219 <i>Testudo graeca</i> 1217 <i>Testudo hermanni</i> 1220 <i>Emys orbicularis</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei- geometrie	A se vedea Anexa nr. 7 la Planul de management - Harta presiunii actuale A02.03 Înlocuirea pășunii cu terenuri arabile.
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -descriere-	Drumurile DN3, DJ391A și DJ223 care traversează situl.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Mortalitate crescută cauzată de traficul auto și fragmentarea habitatului.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	E06.01 demolarea de clădiri și structuri umane
A.1	Specia	1219 <i>Testudo graeca</i> 1217 <i>Testudo hermanni</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -geometrie-	A se vedea Anexa nr. 7 la Planul de management - Harta presiunii actuale A02.03 Înlocuirea pășunii cu terenuri arabile.
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - descriere	Cariera abandonată din Canaraua Fetei.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Clădirile și construcțiile abandonate reprezintă adevărate capcane pentru amfibieni și reptile.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	F02 Pescuit și recoltarea resurselor acvatice

A.1	Specia	1220 <i>Emys orbicularis</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - geometrie	A se vedea Anexa nr. 7 la Planul de management - Harta presiunii actuale A02.03 Înlocuirea pășunii cu terenuri arabile.
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei- descriere	Lacurile Olteni, Dunăreni și Iortmac.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Țestoasele de apă pot fi pescuite accidental sau pot fi capturate în plasele sau năvoadele lăsate în punct fix o perioadă mai lungă de timp.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	F03.02.01 colectare de animale
A.1	Specia	1219 <i>Testudo graeca</i> 1217 <i>Testudo hermanni</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -geometrie-	A se vedea Anexa nr. 7 la Planul de management - Harta presiunii actuale A02.03 Înlocuirea pășunii cu terenuri arabile.
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - descriere	În întregul sit, mai accentuat în zonele mai turistice - rezervația naturală Canaraua Fetei-
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Animalele pot fi colectate de amatori sau pentru comercializare în pet-shop-uri.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	G01.03.02 conducerea în afara drumului a vehiculelor motorizate
A.1	Specia	1219 <i>Testudo graeca</i> 1217 <i>Testudo hermanni</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - geometrie	A se vedea Anexa nr. 7 la Planul de management - Harta presiunii actuale A02.03 Înlocuirea pășunii cu terenuri arabile.
E.3	Localizarea impacturilor	În special în rezervația Canaraua Fetei.

	cauzate de presiunile actuale asupra speciei - descriere	
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Animalele sunt afectate de distrugerea covorului vegetal și intensificarea eroziunii, perturbarea cauzată de zgomot și riscul mortalității datorate traficului.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	H01.05 poluarea difuză a apelor de suprafață, cauzată de activități agricole și forestiere
A.1	Specia	1993 <i>Triturus dobrogicus</i> 1188 <i>Bombina bombina</i> 1220 <i>Emys orbicularis</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - geometrie	A se vedea Anexa nr. 7 la Planul de management - Harta presiunii actuale A02.03 Înlocuirea pășunii cu terenuri arabile.
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - descriere	La nivelul întregului sit.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Pesticidele și îngrășămintele folosite pe câmpurile agricole din interiorul și din jurul ariei protejate pot polua apele de suprafață din sit, afectând succesul reproductiv și astfel supraviețuirea.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	I01 specii invazive non-native - alogene
A.1	Specia	1220 <i>Emys orbicularis</i> 1219 <i>Testudo graeca</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - geometrie	Se va completa ulterior.
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale	La nivelul întregului sit.

	asupra speciei -descriere-	
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Invazia speciilor <i>Ailanthus altissima</i> și <i>Amorpha fruticosa</i> determină modificarea habitatelor, limitând dispersia indivizilor și prin umbrire făcându-le nefavorabile pentru depunerea ponteii.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	J01.01 incendii
A.1	Specia	1993 <i>Triturus dobrogicus</i> 1188 <i>Bombina bombina</i> 1220 <i>Emys orbicularis</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - geometrie	A se vedea Anexa nr. 7 la Planul de management - Harta presiunii actuale A02.03 Înlocuirea pășunii cu terenuri arabile.
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - descriere	În jurul habitatelor acvatice de pe suprafața sitului.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Medie – viabilitatea pe termen lung a tipului de habitat, în locul respectiv, este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Stufărișul uscat din jurul lacurilor este frecvent incendiat. Deoarece acest lucru se întâmplă în special primăvara, când indivizii ies din hibernare sau migrează spre locurile de reproducere, supraviețuirea populației poate fi major afectată.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	J03 Alte modificări ale ecosistemelor
A.1	Specia	1993 <i>Triturus dobrogicus</i> 1188 <i>Bombina bombina</i> 1220 <i>Emys orbicularis</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - geometrie	A se vedea Anexa nr. 7 la Planul de management - Harta presiunii actuale A02.03 Înlocuirea pășunii cu terenuri arabile.
E.3	Localizarea impacturilor	În jurul lacului Dunăreni.

	cauzate de presiunile actuale asupra speciei - descriere	
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Ridicată – viabilitatea pe termen lung a tipului de habitat, în locul respectiv, este major afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	În jurul lacului Dunăreni este săpat un canal cu apă cu adâncime peste 1,5 m și lățime 2-3 m care limitează accesul amfibienilor la zonele de reproducere și al țestoaselor la zonele de depunere a pantei și limitează dispersia acestora.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	K03.06 antagonism cu animale domestice
A.1	Specia	1220 <i>Emys orbicularis</i> 1219 <i>Testudo graeca</i> 1217 <i>Testudo hermanni</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - geometrie	A se vedea Anexa nr. 7 la Planul de management - Harta presiunii actuale A02.03 Înlocuirea pășunii cu terenuri arabile.
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei - descriere	În întregul sit, în special în apropierea zonelor locuite și al stânelor.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Prezența în număr mare a câinilor de la stâne și vagabonzi afectează supraviețuirea pe termen lung a speciilor de reptile, deoarece aceștia prădează atât cuiburile cu ouă, cât și juveniii acestor specii.

2.4.9 Evaluarea impacturilor cauzate de amenințările viitoare asupra speciilor

Tabelul F: Evaluarea impacturilor cauzate de amenințările viitoare asupra speciei

Cod	Parametru	Descriere
F.1	Amenințare viitoare	M01.02 secete și precipitații reduse
A.1	Specia	1993 <i>Triturus dobrogicus</i> 1188 <i>Bombina bombina</i> 1220 <i>Emys orbicularis</i>
F.2	Localizarea impactului cauzat de	A se vedea Anexa nr. 7 la Planul de management -

	amenințările viitoare asupra speciei - geometrie	Harta presiunii actuale A02.03 Înlocuirea pășunii cu terenuri arabile.
F.3	Localizarea impactului cauzat de amenințările viitoare asupra speciei - descriere	La nivelul habitatelor acvatice din sit.
F.4	Intensitatea localizată a impactului cauzat de amenințările viitoare asupra speciei	Medie – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată
F.5	Confidențialitate	Informații publice
F.6	Detalii	Aridizarea accentuată a zonei ar conduce la diminuarea și/sau dispariția habitatelor acvatice. Suprapășunatul accelerează de asemenea aridizarea și eroziunea solului.

3. EVALUAREA STĂRII DE CONSERVARE A SPECILOR SI HABITATELOR DE INTERES CONSERVATIV

Ca urmare a datelor culese din teren în perioada 2013-2014 și a corelării acestora cu impactul asociat pentru fiecare specie și habitat de interes conservativ a fost stabilită starea de conservare pentru acestea.

Evaluarea stării globale de conservare a fiecărui tip de habitat s-a realizat pe baza evaluării stării de conservare a tipului de habitat din punct de vedere al:

- suprafeței ocupate;
- structurii și funcțiilor sale specifice
- perspectivelor sale în viitor.

ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac

Habitatul	Parametrii pentru evaluarea stării de conservare																
	Suprafața ocupată				Structură și funcții				Perspective de viitor ale habitatului				Starea globală				
	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X	
3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație de <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i>	x				x					x					X		

3260 Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din <i>Ranunculion fluitantis</i> și <i>Callitricho-Batrachion</i>				X				x				x				x
40C0* Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice		x			x				x					X		
62C0* Stepe ponto-sarmatice		X				x				x				x		
6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin				x				x					x			X
91AA* Vegetație ponto-sarmatică cu stejar pufos		x				x				x				X		
91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>Quercus</i> spp.		x				x				x				x		
91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun		x					x			x					x	

Evaluarea stării globale de conservare a fiecărei specii s-a realizat pe baza evaluării stării de conservare a speciei din punct de vedere al:

- populației speciei;
- habitatului speciei;
- perspectivelor speciei în viitor.

Specia	Parametrii pentru evaluarea stării de conservare			
	Populația speciei	Habitatul speciei	Perspectivă de viitor ale speciei	Starea globală

	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X	
Plante																	
<i>Potentilla emilii-popii</i>		x			x					x				x			
<i>Himantoglossum jankae</i>		x				x				x				x			
<i>Marsilea quadrifolia</i>		x				x				x				x			
<i>Echium russicum</i>				x				x				x				x	
Pesti																	
<i>Aspius aspius</i>	x				x				x				x				
<i>Rhodeus sericeus amarus</i>	x				x				x				x				
<i>Misgurnus fossilis</i>	x				x				x				x				
<i>Pelecus cultratus</i>	x				x				x				x				
<i>Gobio albipinnatus</i>	x				x				x				x				
Nevertebrate																	
<i>Lucanus cervus</i>		x				x				x				x			
<i>Lycaena dispar</i>		x				x				x				x			
<i>Eriogaster catax</i>				x				x				x				x	
<i>Erannis ankeraria</i>				x				x				x				x	
<i>Paracaloptenus caloptenoides</i>				x				x				x				x	
<i>Pseudophilotes bavius</i>				x				x				x				x	
<i>Cerambix cerdo</i>		x				x				x				x			
<i>Euphydryas maturna</i>		x				x				x				x			
<i>Callimorpha quadripunctaria</i>		x				x				x				x			
Amfibieni																	
<i>Triturus dobrogicus</i>				x	x								x				x
<i>Bombina bombina</i>	x				x				x					x			
<i>Emys orbicularis</i>	x				x				x					x			
<i>Testudo graeca</i>	x				x				x					x			
<i>Testudo hermanni</i>	x				x				x					x			
Mamifere																	
<i>Spermophilus citellus</i>	x				x				x					x			

<i>Lutra lutra</i>	x				x				x				x			
<i>Vormela peregusna</i>	x				x				x				x			
<i>Miniopterus schreibersii</i>	x					x					x				x	
<i>Rhinolophus hipposideros</i>		x				x			x					x		
<i>Rhinolophus mehelyi</i>				x				x					x			x
<i>Myotis emarginatus</i>				x				x					x			x
<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>				x				x					x			x
																x

ROSPA0008 Băneasa - Canaraua Fetei

Specia	Parametrii pentru evaluarea stării de conservare															
	Populația speciei				Habitatul speciei				Perspective de viitor ale speciei				Starea globală			
	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X
Păsări																
<i>Accipiter brevipes</i>	x				x				x				x			
<i>Anthus campestris</i>	x				x				x				x			
<i>Aquila clanga</i>	x				x				x				x			
<i>Aquila heliaca</i>	x				x				x				x			
<i>Aquila pomarina</i>	x				x				x				x			
<i>Aquila pomarina</i>	x				x				x				x			
<i>Bubo bubo</i>	x				x				x				x			
<i>Buteo rufinus</i>	x				x				x				x			
<i>Calandrella brachydactyla</i>	x				x				x				x			
<i>Caprimulgus europaeus</i>	x				x				x				x			
<i>Ciconia ciconia</i>	x				x				x				x			
<i>Ciconia nigra</i>	x				x				x				x			
<i>Circus aeruginosus</i>	x				x				x				x			
<i>Circaetus gallicus</i>	x				x				x				x			
<i>Circus macrourus</i>	x				x				x				x			
<i>Circus pygargus</i>	x				x				x				x			
<i>Coracias garrulus</i>	x				x				x				x			
<i>Dendrocopos medius</i>	x				x				x				X			

<i>Dendrocopos syriacus</i>	x				x				x				X			
<i>Dryocopus martius</i>	x				x				x				X			
<i>Emberiza hortulana</i>	x				x				x				X			
<i>Falco columbarius</i>	x								x				X			
<i>Falco vespertinus</i>	x				x				x				X			
<i>Haliaeetus albicilla</i>				x	x				x				X			
<i>Hieraaetus pennatus</i>	x				x				x				X			
<i>Lanius collurio</i>	x				x				x				X			
<i>Lanius minor</i>	x				x				x				X			
<i>Lullula arborea</i>	x				x				x				X			
<i>Melanocorypha calandra</i>	x				x				x				X			
<i>Neophron percnopterus</i>	x				x				x				X			
<i>Pandion haliaetus</i>	x				x				x				X			
<i>Pernis apivorus</i>	x				x				x				X			
<i>Picus canus</i>	x				x				x				X			
<i>Sylvia nisoria</i>	x				x				x				X			

ROSPA0054 Lacul Dunăreni

Specia	Parametrii pentru evaluarea stării de conservare															
	Populația speciei				Habitatul speciei				Perspective de viitor ale speciei				Starea globală			
	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X
Păsări																
<i>Acrocephalus melanopogon</i>				x	x					x				X		
<i>Alcedo atthis</i>	x				x					x				X		
<i>Ardea purpurea</i>	x				x					x				X		
<i>Ardeola ralloides</i>	x				x					x				X		
<i>Aythya nyroca</i>	x				x					x				X		
<i>Branta ruficollis</i>	x				x					x				X		
<i>Charadrius alexandrinus</i>	x				x					x				X		
<i>Chlidonias hybridus</i>	x				x					x				X		
<i>Chlidonias niger</i>	x				x					x				X		
<i>Ciconia ciconia</i>	x				x					x				X		
<i>Circus aeruginosus</i>	x				x					x				X		
<i>Coracias garrulus</i>	x				x					x				X		
<i>Egretta alba</i>	x				x					x				X		
<i>Egretta garzetta</i>	x				x					x				X		
<i>Glareola pratincola</i>	x				x					x				X		
<i>Haliaeetus albicilla</i>	x				x					x				X		
<i>Himantopus himantopus</i>	x				x					x				X		
<i>Ixobrychus minutus</i>	x				x					x				X		

<i>Larus melanocephalus</i>	x				x				x				X			
<i>Nycticorax nycticorax</i>	x				x				x				X			
<i>Pelecanus crispus</i>	x				x				x				X			
<i>Pelecanus onocrotalus</i>	x				x				x				X			
<i>Phalaropus lobatus</i>	x				x				x				X			
<i>Philomachus pugnax</i>	x				x				x				X			
<i>Platalea leucorodia</i>	x				x				x				X			
<i>Plegadis falcinellus</i>	x				x				x				X			
<i>Recurvirostra avosetta</i>	x				x				x				X			
<i>Sterna albifrons</i>	x				x				x				X			
<i>Sterna hirundo</i>	x				x				x				X			
<i>Sylvia nisoria</i>	x				x				x				X			
<i>Tadorna ferruginea</i>	x				x				x				X			
<i>Tringa glareola</i>	x				x				x				X			

ROSPA0056 Lacul Oltina

Specia	Parametrii pentru evaluarea stării de conservare															
	Populația speciei				Habitatul speciei				Perspective de viitor ale speciei				Starea globală			
	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X	FV	U1	U2	X
Păsări																
<i>Acrocephalus melanopogon</i>				x	x							x				x
<i>Alcedo atthis</i>	x				x				x				x			
<i>Ardea purpurea</i>	x				x				x				x			
<i>Ardeola ralloides</i>	x				x				x				x			
<i>Aythya nyroca</i>	x				x				x				x			
<i>Branta ruficollis</i>	x				x				x				x			
<i>Bubo bubo</i>	x				x				x				x			
<i>Caprimulgus europaeus</i>	x				x				x				x			
<i>Charadrius alexandrinus</i>	x				x				x				x			
<i>Chlidonias hybridus</i>	x				x				x				x			
<i>Chlidonias niger</i>	x				x				x				x			
<i>Ciconia ciconia</i>	x				x				x				x			
<i>Ciconia nigra</i>	x				x				x				x			
<i>Circus aeruginosus</i>	x				x				x				x			
<i>Circaetus gallicus</i>				x	x				x				x			
<i>Coracias garrulus</i>	x				x				x				x			
<i>Cygnus cygnus</i>	x				x				x				x			
<i>Egretta alba</i>	x				x				x				x			

<i>Egretta garzetta</i>	x				x				x				x			
<i>Glareola pratincola</i>	x				x				x				x			
<i>Haliaeetus albicilla</i>	x				x				x				x			
<i>Himantopus himantopus</i>	x				x				x				x			
<i>Ixobrychus minutus</i>	x				x				x				x			
<i>Larus melanocephalus</i>	x				x				x				x			
<i>Larus minutus</i>	x				x				x				x			
<i>Nycticorax nycticorax</i>	x				x				x				x			
<i>Pandion haliaetus</i>	x				x				x				x			
<i>Pelecanus crispus</i>	x				x				x				x			
<i>Pelecanus onocrotalus</i>	x				x				x				x			
<i>Phalaropus lobatus</i>	x				x				x				x			
<i>Phalacrocorax pygmaeus</i>	x				x				x				x			
<i>Philomachus pugnax</i>	x				x				x				x			
<i>Platalea leucorodia</i>	x				x				x				x			
<i>Plegadis falcinellus</i>	x				x				x				x			
<i>Recurvirostra avosetta</i>	x				x				x				x			
<i>Sterna albifrons</i>	x				x				x				x			
<i>Sterna hirundo</i>	x				x				x				x			
<i>Sylvia nisoria</i>	x				x				x				x			
<i>Tadorna feruginea</i>	x				x				x				x			

<i>Tringa glareola</i>	x				x				x				x			
------------------------	---	--	--	--	---	--	--	--	---	--	--	--	---	--	--	--

Legendă:

- FV – favorabilă,
- U1 – nefavorabilă - inadecvată,
- U2 – nefavorabilă - rea,
- X – necunoscută

4. PLANUL DE MANAGEMENT

4.1 Scopul planului de management

Scopul prezentului plan de management este: atingerea și/sau menținerea stării de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor pentru care au fost declarate sit-urile Natura 2000 ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac, ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii, ROSPA0054 Lacul Dunăreni, ROSPA0056 Lacul Oltina și rezervațiile naturale 2.363 Rezervația Naturală Pădurea Canaraua Fetii, IV.29 Rezervația Naturală Lacul Dunăreni, IV.27 Rezervația Naturală Lacul Oltina în contextul dezvoltării durabile a comunităților locale ce se găsesc pe teritoriul Sitului.

4.2 Temele și obiectivele planului de management

O temă de management reprezintă o secțiune a planului care abordează un set de subiecte ce au legătură între ele. Obiectivele generale reprezintă țintele, ce trebuie atinse, pe termen lung, în urmărirea îndeplinirii scopului planului de management.

Au fost identificate următoarele teme ale planului de management și au fost asociate următoarele obiective generale:

Cod_T	Tema de management	Cod_OG	Obiectiv general
T1	Conservarea și managementul biodiversității sitului - al habitatelor și speciilor de interes conservativ	OG1	Asigurarea conservării habitatelor și speciilor pentru care a fost declarat situl, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
T2	Monitoringul biodiversității sitului	OG2	Actualizarea bazei de informații/date referitoare la habitatele și speciile pentru care a fost

			declarat situl - inclusiv starea de conservare a acestora - cu scopul de a oferi suportul necesar pentru managementul conservării biodiversității și evaluarea eficienței managementului
T3	Administrarea și managementul efektiv al sitului și asigurarea durabilității managementului	OG3	Asigurarea unui management eficient al sitului pe termen lung
T4	Comunicare, educație ecologică și conștientizarea publicului	OG4	Creșterea nivelului de conștientizare - îmbunătățirea cunoștințelor și schimbarea atitudinii și comportamentului pentru grupurile interesate care au impact asupra conservării biodiversității
T5	Utilizarea durabilă a resurselor naturale ale sitului	OG5	Promovarea utilizării durabile a resurselor naturale, ce asigură suportul pentru speciile și habitatele de interes conservativ
T6	Turism durabil prin intermediul valorilor naturale și culturale	OG6	Crearea de oportunități pentru desfășurarea unui turism durabil prin intermediul valorilor naturale și culturale

4.3 Obiectivele specifice

Obiectivele specifice reprezintă obiectivele pe termen scurt, care contribuie la realizarea obiectivelor generale ale planului de management.

Au fost propuse, pentru a fi dezbătute, următoarele obiective specifice subsecvente obiectivelor generale ale planului de management:

Obiective specifice			
Cod_OG	Cod_OS		Titlu
OG1	OS1		Asigurarea conservării habitatelor, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS1	OS1.1	Asigurarea conservării habitatului, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopotamion sau Hydrocharition
OG1	OS1	OS1.2	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 40CO* Tufişuri de foioase ponto-sarmatice
OG1	OS1	OS1.3	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 62CO* Stepe ponto-sarmatice

OG1	OS1	OS1.4		Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 6430 Comunități de liziera cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin
OG1	OS1	OS1.5		Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos
OG1	OS1	OS1.6		Asigurarea conservării habitatului, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>Quercus</i> spp.
OG1	OS1	OS1.7		Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun
OG1	OS1	OS1.8		Asigurarea conservării habitatului, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 3260 Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din <i>Ranunculion fluitantis</i> și <i>Callitricho-Batrachion</i>
OG1	OS2			Asigurarea conservării speciilor, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.1		Asigurarea conservării speciilor de plante superioare, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.1	OS2.1.1	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Marsilea quadrifolia</i>
OG1	OS2	OS2.1	OS2.1.2	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Echium russicum</i>
OG1	OS2	OS2.1	OS2.1.3	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Potentilla emilii-popii</i>
OG1	OS2	OS2.1	OS2.1.4	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Himantoglossum caprinum</i>
OG1	OS2	OS2.2		Asigurarea conservării speciilor de herpetofaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.2	OS2.2.1	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Bombina bombina</i>
OG1	OS2	OS2.2	OS2.2.2	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Emys orbicularis</i>

OG1	OS2	OS2.2	OS2.2.3	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Testudo graeca</i>
OG1	OS2	OS2.2	OS2.2.4	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Testudo hermanni</i>
OG1	OS2	OS2.2	OS2.2.5	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Triturus dobrogicus</i>
OG1	OS2	OS2.3		Asigurarea conservării speciilor de nevertebrate, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.1	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Cerambix cerdo</i>
OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.2	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Erannis ankeraria</i>
OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.3	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Eriogaster catax</i>
OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.4	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Lucanus cervus</i>
OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.5	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Lycaena dispar</i>
OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.6	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Paracaloptenus caloptenoides</i>
OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.7	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Callimorpha quadripunctaria</i>
OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.8	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Euphydryas maturna</i>
OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.9	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Pseudophilotes bavius</i>
OG1	OS2	OS2.4		Asigurarea conservării speciilor de ihtiofaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.4	OS2.4.1	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Gobio albipinnatus</i>
OG1	OS2	OS2.4	OS2.4.2	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Misgurnus fossilis</i>

OG1	OS2	OS2.4	OS2.4.3	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Pelecus cultratus</i>
OG1	OS2	OS2.4	OS2.4.4	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Rhodeus sericeus amarus</i>
OG1	OS2	OS2.4	OS2.4.5	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Aspius aspius</i>
OG1	OS2	OS2.5		Asigurarea conservării speciilor de mamifere, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.5	OS2.5.1	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Lutra lutra</i>
OG1	OS2	OS2.5	OS2.5.2	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Spermophilus citellus</i>
OG1	OS2	OS2.5	OS2.5.3	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Vormela peregusna</i>
OG1	OS2	OS2.5	OS2.5.4	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Miniopterus schreibersi</i>
OG1	OS2	OS2.5	OS2.5.5	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Rhinolophus mehelyi</i>
OG1	OS2	OS2.5	OS2.5.6	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Myotis emarginatus</i>
OG1	OS2	OS2.5	OS2.5.7	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>
OG1	OS2	OS2.5	OS2.5.8	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Rhinolophus hipposideros</i>
OG1	OS2	OS2.6		Asigurarea conservării speciilor de avifaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.6	OS2.6.1	Asigurarea conservării speciilor de păsări, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.6	OS2.6.2	Asigurarea unor condiții optime de hrănire pe durata implementării planului de management în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ.

OG1	OS2	OS2.6	OS2.6.3	Reducerea deranjului speciilor de păsări din sit în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ.
OG1	OS2	OS2.6	OS2.6.4	Reducerea mortalității speciilor de păsări cauzată de activitățile umane în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ
OG2	OS3			Actualizarea inventarelor pentru habitatele de interes conservativ
OG2	OS4			Actualizarea inventarelor pentru speciile de interes conservativ
OG2	OS4	OS4.1		Actualizarea inventarelor pentru plantele superioare
OG2	OS4	OS4.2		Actualizarea inventarelor pentru herpetofaună
OG2	OS4	OS4.3		Actualizarea inventarelor pentru nevertebrate
OG2	OS4	OS4.4		Actualizarea inventarelor pentru ihtiofaună
OG2	OS4	OS4.5		Actualizarea inventarelor pentru mamifere
OG2	OS4	OS4.6		Actualizarea inventarelor pentru avifaună
OG2	OS5			Actualizarea inventarelor pentru elementele abiotice de interes pentru conservarea biodiversității în aria naturală protejată.
OG2	OS6			Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a habitatelor de interes conservativ
OG2	OS7			Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a speciilor de interes conservativ
OG2	OS7	OS7.1		Realizarea/ implementarea monitorizării stării de conservare a plantelor superioare
OG2	OS7	OS7.2		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a herpetofaunei
OG2	OS7	OS7.3		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a nevertebratelor
OG2	OS7	OS7.4		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a ihtiofaunei
OG2	OS7	OS7.5		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a mamiferelor
OG2	OS7	OS7.6		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a avifaunei
OG3	OS8			Funcționarea corelată a structurilor de administrare
OG3	OS9			Materializarea limitelor pe teren și menținerea acestora
OG3	OS10			Urmărirea respectării regulamentului și a prevederilor planului de management

OG3	OS11			Asigurarea finanțării/bugetului necesar pentru implementarea planului de management
OG3	OS12			Asigurarea logisticii necesare pentru administrarea eficientă a ariei naturale protejate
OG3	OS13			Monitorizarea implementării planului de management
OG3	OS14			Dezvoltarea capacității personalului implicat în administrarea/managementul sitului
OG3	OS15			Realizarea raportărilor necesare către autorități
OG4	OS16			Elaborarea/actualizarea Strategiei și a Planului de acțiune privind comunicarea, educația ecologică și conștientizarea publicului
OG4	OS17			Implementarea Strategiei și a Planului de acțiune privind comunicarea, educația ecologică și conștientizarea publicului
OG5	OS18			Promovarea utilizării durabile a resurselor forestiere /adaptarea lucrărilor silvice la nevoile de conservare
OG5	OS19			Promovarea utilizării durabile a pescăriilor -stuf, calitatea și nivelul apei, modalități de gestionare--
OG5	OS20			Promovarea utilizării durabile a pajiștilor -pășuni, fânețe--
OG5	OS21			Promovarea utilizării durabile a terenurilor agricole
OG5	OS22			Promovarea unei dezvoltări urbane durabile a localităților aflate pe teritoriul sau în vecinătatea sitului
OG5	OS23			Promovarea exploatării durabile a materialelor de construcții de pe teritoriul ariei naturale protejate, în special-balastiere și cariere-- cu includerea prevederilor planului de management
OG5	OS24			Promovarea realizării și comercializării de produse tradiționale
OG6	OS25			Elaborarea Strategiei de management a vizitatorilor
OG6	OS26			Implementarea Strategiei de management a vizitatorilor

4.4 Măsurile de conservare/management

Măsurile de conservare și management reprezintă totalitatea demersurilor/acțiunilor întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor specifice.

Au fost propuse, pentru a fi dezbătute, următoarele măsuri de conservare/management necesare îndeplinirii obiectivelor specifice ale planului de management:

OS1	Asigurarea conservării habitatelor, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
------------	---

OS1.1 Asigurarea conservării habitatului, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip *Magnopotamion* sau *Hydrocharition*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_M M	Impact --P/A	Măsura de management	Descriere
1.1.1	B01.02; J02; J02.01;J02.01.0 1; J02.04; J02.05.03	Păstrarea și creșterea pe cât posibil suprafețelor actuale ale habitatului	Reducerea suprafeței ocupate de habitat trebuie să se mențină sub 5%. Îmbunătățirea regimului hidrologic și menținerea unui nivel cât mai constant al apei.
1.1.2	J01	Prevenirea incendiilor vegetației palustre	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în tot situl prin care se va face cunoscută interzicerea incendierii stufului
1.1.3	J02	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului	Se va încerca limitarea pe cât posibil a activităților cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului, precum: desecări, regularizări, drenări și altele asemenea în tot situl. Taluzarea malurilor apelor, desecările, regularizările nu se vor realiza în perimetrul habitatului, iar în sit vor fi realizate cu respectarea legislației în vigoare și după obținerea avizului favorabil din partea administrației sitului
1.1.4	H05.01	Prevenirea depozitării deșeurilor pe malurile apelor	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în tot situl prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor pe malurile apelor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor pe malurile apelor
1.1.5	B01.02	Limitarea schimbării destinației terenurilor	Se va încerca limitarea pe cât posibil a schimbării destinației terenurilor în imediata apropiere/vecinătate a limitelor de distribuție a habitatului, pe o rază de 200 m.
1.1.6	A04.01.05.	Reglementarea pășunatului în zonele de maluri mlăștinoase	Se va limita pășunatul animalelor, precum și staționarea acestora pe malul lacurilor, atât în cazul lacului Vederoasa, în zona comunităților cu <i>Hippurus vulgaris</i> , cât și în cazul lacului Plopeni.

OS1.2 Asigurarea conservării habitatului, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 40CO* Tufişuri de foioase ponto-sarmatice

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_M M	Impact --P/A	Măsura de management	Descriere
1.2.1	A10.01	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a suprafețelor actuale ale habitatului	Se va realiza eliminarea selectivă a arborilor înalți prin tăiere care tind să domine vegetația arbustivă în perimetrul habitatului. Reducerea suprafeței ocupate de habitat trebuie să se mențină sub 5 %. Având în vedere că habitatul are o suprafață mică și extrem de fragmentată, se vor realiza studii de specialitate pentru dezvoltarea unor scheme de reconstrucție ecologică pentru extinderea suprafeței și îmbunătățirea conectivității habitatului.
1.2.2	J01	Prevenirea incendiilor vegetației ierboase	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în tot situl prin care se va face cunoscută interzicerea arderii vegetației ierboase și interdicția aprinderii focului în afara locurilor amenajate. Se vor amenaja zone speciale pentru picnic/grătar. Se vor efectua lucrări de curățare a vegetației uscate în anii secetoși
1.2.3	I01	Controlul speciilor alohtone și invazive	Se va realiza eliminarea selectivă a speciilor alohtone și invazive în tot situl, iar în perimetrul habitatului se vor lua măsuri active astfel încât acoperirea cu acestea să fie menținută sub 5%. Îndepărtarea speciilor alohtone și invazive se va face prin colectare și ardere în locuri special amenajate. Nu se vor folosi metode de combatere chimică sau biologică fără existența unui studiu științific și a unei evaluări de impact.
1.2.4	A10.01;D02.01;E01.02;	Limitarea schimbării destinației terenurilor	Se va încerca limitarea pe cât posibil a schimbării destinației terenurilor de exemplu terasări și plantări cu specii lemnoase în imediata apropiere/vecinătate a limitelor de distribuție a habitatului rază de 500 m. Se vor lua măsuri active de stopare a extinderii terenurilor agricole în perimetrul habitatului. Se va interzice introducerea de specii vegetale necaracteristice habitatului.
1.2.5	H05.01	Prevenirea depozitării deșeurilor	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare perimetrul habitatului prin care se

			va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
1.2.6	A04.02	Managementul adecvat al pășunatului	Se va realiza un studiu silvopastoral pentru stabilirea capacității de suport a pășunilor și dezvoltarea unor scheme de pășunat adaptate habitatului. Numărul maxim de animale care pot pășuna la un moment dat trebuie să respecte și să se încadreze în Ordinul nr. 544/21 iunie 2013 privind metodologia de calcul a încărcăturii optime de animale pe hectar. Se va practica pășunatul extensiv, cu numărul de animale optim rezultat din capacitatea de suport a pășunilor. Până la realizarea studiului silvopastoral târlirea se va realiza cu cel mult 1 oaie/m ² /noapte sau 1 vită/6m ² /noapte, dar nu mai mult de 2-3 nopți, în funcție de particularitățile structurale și funcționale ale pajiștilor. Se interzice menținerea saivanelor/stânelor în același loc în perimetrul habitatului pentru 2 ani consecutivi.
1.2.7	A10.01	Limitarea folosirii de substanțe chimice -- precum insecticide, fertilizatori și altele asemenea-	Se va interzice folosirea ierbicidelor și a îngrășămintelor chimice în perimetrul habitatului. Se vor realiza măsuri de control al aplicării îngrășămintelor organice și al amendamentelor.

OS1.3 Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă a habitatului 62C0* Stepe ponto-sarmatice in sit

Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_M M	Impact --P/A	Măsura de management	Descriere
1.3.1	B01.02; A02.03; H05.01; E01.02;D01.02	Păstrarea și creșterea, pe cât posibil, a suprafețelor actuale ale habitatului	Menținerea ecosistemelor ierboase prin cosit și pășunat in sit. Pasunatul nu trebuie sa fie intensiv si trebuie sa se desfasoare in conditiile respectarii Ghidului de bune practici pentru pasunat. Având în vedere că habitatul are o suprafață mică și extrem de fragmentată, se vor realiza studii de specialitate pentru dezvoltarea unor scheme de reconstrucție ecologica pentru extinderea suprafeței și îmbunătățirea conectivității habitatului.

1.3.2	J01	Prevenirea incendiilor vegetației ierboase	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în tot situl prin care se va face cunoscută interzicerea arderii vegetației ierboase și interdicția aprinderii focului în afara locurilor amenajate. Se vor amenaja zone speciale pentru picnic / grătar. Se vor efectua lucrări de curățare a vegetației uscate în anii secetoși
1.3.3	I01	Controlul speciilor alohtone și invazive	Se va realiza eliminarea selectivă a speciilor alohtone și invazive în tot situl, iar în perimetrul habitatului se vor lua măsuri active astfel încât acoperirea cu acestea să fie menținută sub 5%. Îndepărtarea speciilor alohtone și invazive se va face prin colectare și ardere în locuri special amenajate. Nu se vor folosi metode de combatere chimică sau biologică fără existența unui studiu științific și a unei evaluări de impact
1.3.4	B01.02; D01.02	Limitarea schimbării destinației terenurilor	Se va încerca limitarea pe cât posibil a schimbării destinației terenurilor de exemplu terasări și plantări cu specii lemnoase în imediata apropiere/vecinătate a limitelor de distribuție a habitatului rază de 500 m. Se vor lua măsuri active de stopare a extinderii terenurilor agricole în perimetrul habitatului. Se va interzice introducerea de specii vegetale necaracteristice habitatului.
1.3.5	H05.01	Prevenirea depozitării deșeurilor	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare perimetrul habitatului prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
1.3.6	A04.02	Managementul adecvat al pășunatului	Se va realiza un studiu silvopastoral pentru stabilirea capacității de suport a pășunilor și dezvoltarea unor scheme de pășunat adaptate habitatului. Numărul maxim de animale care pot pășuna la un moment dat trebuie să respecte și să se încadreze în Ordinul nr. 544/21 iunie 2013 privind metodologia de calcul a încărcăturii optime de animale pe hectar. Se va practica pășunatul extensiv, cu numărul de animale optim rezultat din capacitatea de suport a pășunilor. Până la realizarea studiului silvopastoral târlirea se va

			realiza cu cel mult 1 oaie/m ² /noapte sau 1 vită/6m ² /noapte, dar nu mai mult de 2-3 nopți, în funcție de particularitățile structurale și funcționale ale pajiștilor. Se interzice menținerea saivanelor/stânelor în același loc în perimetrul habitatului pentru 2 ani consecutivi.
--	--	--	---

OS1.4 Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 6430 Comunități de liziera cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin

Habitatul nu a fost identificat în perimetrul sitului în timpul evaluării de teren din sezonul 2014, dar este posibil să existe, ca atare nu a fost realizată evaluarea stării de conservare și nici impacturile presiunilor și amenințările nu au fost evaluate. Semnalarea acestui tip de habitat din sit s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare, în perioada mai-iunie, în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS1.5 Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos

Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_M M	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
1.5.1	B02.01.0 2	Păstrarea și creșterea pe cât posibil suprafețelor actuale ale habitatului	Având în vedere că habitatul are o suprafață mică și extrem de fragmentată, se vor realiza studii de specialitate pentru dezvoltarea unor scheme de reconstrucție ecologică pentru extinderea suprafeței și îmbunătățirea conectivității habitatului. Reducerea suprafeței ocupate de habitat trebuie să se mențină sub 5%.
1.5.2	B02.01.0 2	Promovarea regenerării naturale a habitatului	Se va promova regenerarea naturală ale speciei de stejar pufos. Se vor monitoriza regenerările naturale și se vor aplica lucrări specifice de ajutorare a regenerării naturale. Se interzice pășunatul în pădure, în zonele de regenerare în conformitate cu Codul Silvic conf. Art. 37.
1.5.3	B02.01.0 2	Efectuarea lucrărilor de reîmpădurire	Se va evita înființarea de monoculturi echine. Se interzice reîmpădurirea și completarea cu specii alohtone, necaracteristice habitatului.
1.5.4	B02.01.0 2	Efectuarea lucrărilor de îngrijire	Prin lucrări de îngrijire se vor promova cu precădere exemplarele provenite din sămânță.

1.5.5	B02.01.0 2	Promovarea unei structuri diversificate a arboretelor	Se va dirija compoziția arboretelor tinere înspre tipul natural fundamental de pădure și înspre structuri cât mai diversificate atât în plan orizontal cât și vertical.
1.5.6	B02.01.0 2	Exploatarea sustenabilă materialului lemnos	Se vor evita tăierile rase în cazul exploatărilor. În cazul în care plantațiile – monoculturile echiene ating maturitatea și trebuie exploatate se încurajează refacerea/restaurarea tipului natural fundamental de pădure. Rampele de depozitare a materialului lemnos vor ocupa suprafețe cât mai reduse și vor fi delimitate în teren conform normelor în vigoare.
1.5.7	B02.01.0 2	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	Se vor menține în pădure cel puțin 30% din arborii parțial uscați, bătrâni sau ruți care prezintă cavități și scorburii.
1.5.8	C01.04.0 1	Menținerea suprafețelor existente a habitatului	Interzicerea înființării unor cariere în zonele în care este prezentă habitatul, interzicerea oricărui tip de extragere de pietriș inclusiv extragerile ilegale de către localnici.
1.5.9	I01 B02.01.0 2	Controlul speciilor alohtone și invazive	Se va menține o acoperire ridicată a arboretului pentru nu permite invazia unor specii alohtone. Se va realiza eliminarea selectivă a speciilor alohtone și invazive în tot situl, iar în perimetrul habitatului se vor lua măsuri active astfel încât acoperirea cu acestea să fie menținută sub 5%. Îndepărtarea speciilor alohtone și invazive se va face prin colectare și ardere în locuri special amenajate. Nu se vor folosi metode de combatere chimică sau biologică fără existența unui studiu științific și a unei evaluări de impact

OS1.6 Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91I0* Vegetatie de silvostepă eurosiberiană cu *Quercus spp.*

Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_M M	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
1.6.1	B02.01.0 2	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a suprafețelor actuale ale habitatului	Cu toate ca starea de conservare a acestui tip de habitat este favorabila, se propune realizarea de studii de specialitate pentru dezvoltarea unor scheme de reconstrucție ecologică regenerare și împădurire pentru extinderea suprafeței și îmbunătățirea conectivității habitatului. Reducerea suprafeței ocupate de habitat trebuie să se mențină sub 1%

1.6.2	B02.01.0 2	Promova regenerării naturale a habitatului	Se va promova regenerarea naturală a speciilor de <i>Quercus</i> . Se vor monitoriza regenerările naturale și se vor aplica lucrări specifice de ajutorare a regenerării naturale. Se interzice pășunatul în pădure, în zonele de regenerare în acord cu Codul Silvic conf. Art. 37.
1.6.3	B02.01.0 2	Efectuarea lucrărilor de reîmpădurire	Se va evita înființarea de monoculturi echiene. Se interzice reîmpădurirea și completarea cu specii alohtone, necaracteristice habitatului.
1.6.4	B02.01.0 2	Efectuarea lucrărilor de îngrijire	Prin lucrări de îngrijire se vor promova cu precădere exemplarele provenite din sămânță.
1.6.5	B02.01.0 2	Promovarea unei structuri diversificate a arboretelor	Se va dirija compoziția arboretelor tinere înspre tipul natural fundamental de pădure și înspre structuri cât mai diversificate atât în plan orizontal cât și vertical.
1.6.6	B02.01.0 2	Exploatarea sustenabilă materialului lemnos	Se va evita tăierile rase în cazul exploatărilor. În cazul în care plantațiile – monoculturile echiene ating maturitatea și -trebuie- exploatate se încurajează refacerea/restaurarea tipului natural fundamental de pădure. Rampele de depozitare a materialului lemnos vor ocupa suprafețe cât mai reduse și vor fi delimitate în teren conform normelor în vigoare.
1.6.7	B02.01.0 2	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	Se vor menține în pădure cel puțin 30% din arborii parțial uscați, bătrâni sau ruți care prezintă cavități și scorburi.
1.6.8	B02.01.0 2	Prevenirea incendiilor de pădure	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în tot situl prin care se va face cunoscută interzicerea aprinderii focului în afara locurilor amenajate. Se vor amenaja zone speciale pentru picnic / grătar. Se vor efectua lucrări de curățare a vegetației uscate în anii secetoși.
1.6.9	I01 B02.01.0 2	Controlul speciilor alohtone și invazive	Se va menține o acoperire ridicată a arboretului pentru nu permite invazia unor specii alohtone. Se va realiza eliminarea selectivă a speciilor alohtone și invazive în tot situl, iar în perimetrul habitatului se vor lua măsuri active astfel încât acoperirea cu acestea să fie menținută sub 5%. Îndepărtarea speciilor alohtone și invazive se va face prin colectare și ardere în locuri special amenajate. Nu se vor folosi metode de combatere chimică sau biologică fără existența unui studiu științific și a unei evaluări de impact

1.6.10	B02.01.0 2	Prevenirea depozitării deșeurilor	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare perimetrul habitatului prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
1.6.11	C01.04.0 1	Menținerea suprafețelor existente a habitatului	Interzicerea înființării unor cariere în zonele în care este prezentă habitatul, interzicerea oricărui tip de extragere de pietriș -inclusiv extragerile ilegale de către localnici.

OS1.7 Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun

Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_M M	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
1.7.1	B02.01.0 2	Păstrarea suprafețelor actuale ale habitatului	Reducerea suprafeței ocupate de habitat trebuie să se mențină sub 5%
1.7.2	B02.01.0 2	Promova regenerării naturale a habitatului	Se va promova regenerarea naturală a pădurii. Se vor monitoriza regenerările naturale și se vor aplica lucrări specifice de ajutorare a regenerării naturale. Se interzice pășunatul în pădure, în zonele de regenerare în acord cu Codul Silvic conf. Art. 37.
1.7.3	B02.01.0 2	Efectuarea lucrărilor de reîmpădurire	Se va evita înființarea de monoculturi echiene. Se interzice reîmpădurirea și completarea cu specii alohtone, necaracteristice habitatului.
1.7.4	B02.01.0 2	Efectuarea lucrărilor de îngrijire	Prin lucrări de îngrijire se vor promova cu precădere exemplarele provenite din sămânță.
1.7.5	B02.01.0 2	Promovarea unei structuri diversificate a arboretelor	Se va dirija compoziția arboretelor tinere înspre tipul natural fundamental de pădure și înspre structuri cât mai diversificate atât în plan orizontal cât și vertical.
1.7.6	B02.01.0 2	Exploatarea sustenabilă materialului lemnos	Se va evita tăierile rase în cazul exploatărilor. În cazul în care plantațiile – monoculturile echiene ating maturitatea și se dorește exploatarea se încurajează refacerea/restaurarea tipului natural fundamental de pădure. Rampele de depozitare a materialului lemnos vor ocupa suprafețe cât mai reduse și vor fi delimitate în teren conform normelor în vigoare.

1.7.7	B02.01.0 2	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	Se vor menține în pădure cel puțin 30% din arborii parțial uscați, bătrâni sau ruți care prezintă cavități și scorburi.
1.7.8	B02.01.0 2	Prevenirea incendiilor de pădure	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în tot situl prin care se va face cunoscută interzicerea aprinderii focului în afara locurilor amenajate. Se vor amenaja zone speciale pentru picnic / grătar. Se vor efectua lucrări de curățare a vegetației uscate în anii secetoși
1.7.9	B02.01.0 2 I01	Controlul speciilor alohtone și invazive	Se va menține o acoperire ridicată a arboretului pentru nu permite invazia unor specii alohtone. Se va realiza eliminarea selectivă a speciilor alohtone și invazive în tot situl, iar în perimetrul habitatului se vor lua măsuri active astfel încât acoperirea cu acestea să fie menținută sub 5%. Îndepărtarea speciilor alohtone și invazive se va face prin colectare și ardere în locuri special amenajate. Nu se vor folosi metode de combatere chimică sau biologică fără existența unui studiu științific și a unei evaluări de impact

OS1.8 Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 3260 Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din *Ranunculon fluitantis* și *Callitricho-Batrachion*

Habitatul nu a fost identificat în perimetrul sitului în timpul evaluării de teren din sezonul 2014, dar este posibil să existe, ca atare nu a fost realizată evaluarea stării de conservare și nici impacturile presiunile și amenințările nu au fost evaluate. Semnalarea acestui tip de habitat din sit s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare, în perioada mai-iunie, în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS2	Asigurarea conservării speciilor, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
------------	---

OS2.1 Asigurarea conservării speciilor de plante superioare, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

OS2.1.1 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Marsilea quadrifolia*

Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
--------	---------------	----------------------	-----------

2.1.1.1	A02.03	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației mărimii populației speciei	Interzicerea colectării, comercializării și a distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației se poate realiza doar în scop științific. Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ
2.1.1.2	A02.03 C01.04.01 K02.01	Conservarea zonelor favorabile speciei	Conservarea habitatelor specifice, zonele deschise de tip pajiști pășuni, fânețe, tufărișuri.
2.1.1.3	A04.02.05	Managementul adecvat al pășunatului	Limitarea pășunatului pentru animale domestice, prin menținerea efectivelor de animale conform bonității fiecărei pășuni.
2.1.1.4	B02.01.02 D01.02	Limitarea schimbării destinației terenurilor	Evitarea cultivării în apropierea habitatelor favorabile speciei a culturilor de rapiță. Semințele de rapiță sunt foarte ușoare și sunt luate de vânt fie în momentul semănatului fie când planta este la maturitate și invadează zonele naturale unde se află speciile de interes modificând compoziția și structura comunităților naturale. Limitarea pe cât posibil a conversiei terenurilor în zonele deschise – pajiști, pășuni, fânețe, tufărișuri de exemplu terasări și plantări cu specii lemnoase.

OS2.1.2 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Echium russicum*

Până în prezent specia nu s-a regăsit în sit. Semnalarea speciei din zonă s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare, în perioada mai-iunie, în următorii 5 ani ai implementării planului de management. În perioada de implementare a planului de management măsurile de conservare care se aplică speciei vor fi cele enunțate pentru habitatele de interes comunitar din sit preferate de această specie 62C0* Stepe ponto-sarmatice.

OS2.1.3 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Potentilla emilii-popii*

Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.1.3.1	A02.03	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii	Interzicerea colectării, comercializării și a distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației se poate realiza doar în scop științific.

		populației mărimii populației speciei	Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ
2.1.3.2	A02.03 C01.04.01 K02.01	Conservarea zonelor favorabile speciei	Conservarea habitatelor specifice, zonele deschise de tip pajiști pășuni, fânețe, tufărișuri.
2.1.3.3	A04.02.05	Managementul adecvat al pășunatului	Limitarea pășunatului pentru animale domestice, prin menținerea efectivelor de animale conform bonității fiecărei pășuni.
2.1.3.4	B02.01.02 D01.02	Limitarea schimbării destinației terenurilor	Evitarea cultivării în apropierea habitatelor favorabile speciei a culturilor de rapiță. Semințele de rapiță sunt foarte ușoare și sunt luate de vânt fie în momentul semănatului fie când planta este la maturitate și invadează zonele naturale unde se află speciile de interes modificând compoziția și structura comunităților naturale. Limitarea pe cât posibil a conversiei terenurilor în zonele deschise – pajiști,-pășuni, fânețe, tufărișuri de exemplu terasări și plantări cu specii lemnoase.

OS2.1.4 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Himantoglossum caprinum*

Stare de conservare: Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.1.4.1	A02.03	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Interzicerea colectării, comercializării și a distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației se poate realiza doar în scop științific. Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ
2.1.4.2	A02.03 C01.04.01 K02.01	Conservarea zonelor favorabile speciei	Conservarea habitatelor specifice, zonele deschise de tip pajiști pășuni, fânețe, tufărișuri.
2.1.4.3	A04.02.05	Managementul adecvat al pășunatului	Limitarea pășunatului pentru animale domestice, prin menținerea efectivelor de animale conform bonității fiecărei pășuni.

2.1.4.4	B02.01.02	Limitarea schimbării destinației terenurilor	<p>Evitarea cultivării în apropierea habitatelor favorabile speciei a culturilor de rapiță. Semințele de rapiță sunt foarte ușoare și sunt luate de vânt fie în momentul semănatului fie când planta este la maturitate și invadează zonele naturale unde se află speciile de interes modificând compoziția și structura comunităților naturale.</p> <p>Limitarea pe cât posibil a conversiei terenurilor în zonele deschise – pajiști, pășuni, fânețe, tufărișuri de exemplu terasări și plantări cu specii lemnoase.</p>
---------	-----------	--	--

OS2.2 Asigurarea conservării speciilor de herpetofaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

OS2.2.1 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Bombina bombina*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.2.1.1	A 04; A 0501 ; D 0102 ; H 0501; K 0103; K 0104; M0201;	Păstrarea mărimii populației speciei	<p>Interzicerea colectării, comercializării și a distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației se poate realiza doar în scop științific.</p> <p>Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ</p>
2.2.1.2	K 0103; K 0104; M0201; D 0102; E 0103	Conservarea zonelor favorabile speciei	<p>Limitarea distrugerii locurilor cu multă vegetație de la malul lacului, locuri lipsite de vegetație, cu apă mică, bazine stătătoare mari sau mici, permanente sau temporare cum sunt lacurile, bălțile, cursurile line de apă, iazuri, și altele asemenea, în care se reproduce.</p> <p>Plantarea unor pâlcuri adiționale de vegetație, în zonele predilecte de cuibărire</p>
2.2.1.3	D 0102;	Limitarea activităților de transport persoane cu potențial impact negativ asupra speciei	<p>Atenționarea circulației rutiere prin instalarea de pancarte informative și indicatoare rutiere pe marginea șoselelor folosind semnul de circulație - Atenție trec animale, precum și limitarea vitezei autovehiculelor în zonele de migrație a herpetofaunei și amfibienilor.</p> <p>Evaluarea mortalității datorate traficului rutier - Alcătuirea unui raport cu privire la situația mortalității speciei de interes conservativ, datorată traficului rutier în sit</p>

			Accesul cu autovehicule, inclusiv cu autovehicule de tip off-road, de exemplu ATV, este permis doar pe drumurile deja existente.
2.2.1.4	H 05; H 0501;	Prevenirea depozitării deșeurilor	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoaie în zonele favorabile speciei. Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în sit prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
2.2.1.5	K 0103; K 0104;	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului	Limitarea intervențiilor negative asupra zonelor umede favorabile speciei desecări, drenări, taluzarea malurilor și altele asemenea sau orice alte măsuri de regularizare a apelor curgătoare tăierea meandrelor, betonarea sau pavarea fundului apelor și altele asemenea și a zonelor umede. Interzicerea/limitarea captării izvoarelor care alimentează bălțile favorabile speciei.
2.2.1.7	D 0102 – Drumuri, autostrăzi; E 0103 – Habitare dispersată -locuințe risipite, construcții- ;	Limitarea construcțiilor	Interzicerea fragmentării zonelor favorabile speciei prin construcții rezidențiale sau drumuri

OS2.2.2 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Emys orbicularis*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact --P/A	Măsura de management	Descriere
2.2.2.1	F 02 F 030201 H 0501 M 0201 F 0506 K 0104 B 03	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Interzicerea colectării, comercializării și a distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației se poate realiza doar în scop științific. Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ

	F 030201 M 0201		
2.2.2.2	D 01 D 0102 G 0103 H 0601 K 0103 F 030201	Limitarea activităților de transport persoane cu potențial impact negativ asupra speciei	Atenționarea circulației rutiere prin instalarea de pancarte informative și indicatoare rutiere pe marginea șoselelor folosind semnul de circulație -Atenție trec animale, precum și limitarea vitezei autovehiculelor în zonele de migrație a herpetofaunei și amfibienilor. Evaluarea mortalității datorate traficului rutier - Alcătuirea unui raport cu privire la situația mortalității speciei de interes conservativ, datorată traficului rutier în sit Accesul cu autovehicule, inclusiv cu autovehicule de tip off-road de exemplu ATV, este permis doar pe drumurile deja existente.
2.2.2.3	H 0501	Prevenirea depozitării deșeurilor	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoaie în zonele favorabile speciei. Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în sit prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
2.2.2.4	M 0201	Limitarea construcțiilor	Interzicerea fragmentării zonelor favorabile speciei prin construcții rezidențiale sau drumuri
2.2.2.5	J 0203	Prevenirea poluării apelor	Interzicerea deversărilor de substanțe chimice, sau a dejecțiilor de la fosele septice în apă

OS2.2.3 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Testudo graeca*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact --P/A	Măsura de management	Descriere
2.2.3.1	Medie A 01 A 04 A 0501 E 0103 H 05 H 0501 H 0601	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Având în vedere că specia are o reprezentare extrem de limitată pe teritoriul ariei protejate, se vor realiza studii de specialitate pentru dezvoltarea unor scheme de reconstrucție ecologică ce vor viza creșterea mărimii populației. Interzicerea colectării, comercializării și a distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației se poate realiza doar în scop științific.

	F 0506		Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ
2.2.3.2	M 0201	Conservarea habitatelor favorabile speciei	Menținerea și îmbunătățirea stării de conservare a habitatelor acvatice și terestre specifice herpetofaunei, imitarea distrugerii habitatelor în special a habitatelor 62C0, 40C0* prin fragmentare, construcții, defrișări, desecări, incendieri, poluare și altele asemenea
2.2.3.3	D 0102 D 01 F 030201 F 0506 M 0201	Identificarea zonelor periclitate care pot afecta viabilitatea speciei	Vor fi identificate zonele de habitat periclitat care pot afecta viabilitatea speciei. În cazul în care se observă că acestea sunt locuri de cuibărire va avea loc translocarea ouălor speciei de interes în zone învecinate, mai sigure.
2.2.3.4	M 0201	Reconstrucția habitatelor acvatice și terestre favorabile	Reconstrucția habitatelor acvatice și terestre favorabile pentru susținerea populațiilor de speciei din sit
2.2.3.5	D 0102 – D 01	Limitarea activităților de transport persoane cu potențial impact negativ asupra speciei	Atenționarea circulației rutiere prin instalarea de pancarte informative și indicatoare rutiere pe marginea șoselelor folosind semnul de circulație -Atenție trec animale, precum și limitarea vitezei mijloacelor auto autovehicule, ATV-uri, motocicletele și altele asemenea în zonele de migrație a speciei. Accesul cu autovehicule, inclusiv cu autovehicule de tip off-road ATV este permis doar pe drumurile existente. Evaluarea mortalității datorate traficului rutier - Alcătuirea unui raport cu privire la situația mortalității speciei de interes conservativ, datorată traficului rutier în sit
2.2.3.6	A 0501	Controlul prădătorilor	Combaterea proliferării câinilor și pisicilor fără stăpân sau a turmelor de mistreți, în unele zone, aceștia putând reduce mult rata de supraviețuire a puilor. Limitarea numărului de câini folosiți de către ciobani.
2.2.3.7	M 0201	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului	Limitarea intervențiilor negative asupra zonelor umede favorabile speciei desecări, drenări, taluzarea malurilor și altele asemenea sau orice alte măsuri de regularizare a apelor curgătoare tăierea meandrelor, betonarea sau pavarea fundului apelor și altele asemenea și a zonelor umede.

2.2.3.8	E 0103	Limitarea construcțiilor	Interzicerea fragmentării zonelor favorabile speciei prin construcții rezidențiale sau drumuri
2.2.3.9	H 0501	Prevenirea depozitării deșeurilor	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoaie în zonele favorabile speciei. Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în sit prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
2.2.3.10	A 04	Managementul adecvat al pășunatului	Limitarea pășunatului pentru animale domestice, prin menținerea efectivelor de animale conform bonității fiecărei pășuni

OS2.2.4 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Testudo hermanni*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact --P/A	Măsura de management	Descriere
2.2.4.1	Medie A 01 A 04 A 0501 E 0103 H 05 H 0501 H 0601 F 0506	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Având în vedere că specia are o reprezentare extrem de limitată pe teritoriul ariei protejate, se vor realiza studii de specialitate pentru dezvoltarea unor scheme de reconstrucție ecologică ce vor viza creșterea mărimii populației. Interzicerea colectării, comercializării și a distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației se poate realiza doar în scop științific. Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ
2.2.4.2	M 0201	Conservarea habitatelor favorabile speciei	Menținerea și îmbunătățirea stării de conservare a habitatelor acvatice și terestre specifice herpetofaunei, imitarea distrugerii habitatelor -in special a habitatelor 62C0, 40C0* prin fragmentare, construcții, defrișări, desecări, incendieri, poluare și altele asemenea
2.2.4.3	D 0102 D 01 F 030201 F 0506 M 0201	Identificarea zonelor periclitate care pot afecta viabilitatea speciei	Vor fi identificate zonele de habitat periclitat care pot afecta viabilitatea speciei. În cazul în care se observă că acestea sunt locuri de cuibărire va avea loc translocarea ouălor speciei de interes în zone învecinate, mai sigure.
2.2.4.4	M 0201	Reconstrucția habitatelor	Reconstrucția habitatelor acvatice și terestre favorabile pentru susținerea populațiilor de speciei din sit

		acvatică și terestre favorabile	
2.2.4.5	D 0102 – D 01	Limitarea activităților de transport persoane cu potențial impact negativ asupra speciei	<p>Atenționarea circulației rutiere prin instalarea de pancarte informative și indicatoare rutiere pe marginea șoselelor folosind semnul de circulație -Atenție trec animale, precum și limitarea vitezei mijloacelor auto autovehicule, ATV-uri, motociclete și altele asemenea în zonele de migrație a speciei.</p> <p>Accesul cu autovehicule, inclusiv cu autovehicule de tip off-road ATV este permis doar pe drumurile existente.</p> <p>Evaluarea mortalității datorate traficului rutier - Alcătuirea unui raport cu privire la situația mortalității speciei de interes conservativ, datorată traficului rutier în sit</p>
2.2.4.6	A 0501	Controlul prădătorilor	Combaterea proliferării câinilor și pisicilor fără stăpân sau a turmelor de mistreți, în unele zone, aceștia putând reduce mult rata de supraviețuire a puilor. Limitarea numărului de câini folosiți de către ciobani.
2.2.4.7	M 0201	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului	Limitarea intervențiilor negative asupra zonelor umede favorabile speciei desecări, drenări, taluzarea malurilor și altele asemenea sau orice alte măsuri de regularizare a apelor curgătoare tăierea meandrelor, betonarea sau pavarea fundului apelor și altele asemenea și a zonelor umede.
2.2.4.8	E 0103	Limitarea construcțiilor	Interzicerea fragmentării zonelor favorabile speciei prin construcții rezidențiale sau drumuri
2.2.4.9	H 0501	Prevenirea depozitării deșeurilor	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoai în zonele favorabile speciei. Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în sit prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
2.2.4.10	A 04	Managementul adecvat al pășunatului	Limitarea pășunatului pentru animale domestice, prin menținerea efectivelor de animale conform bonității fiecărei pășuni

OS2.2.5 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Triturus dobrogicus*

Stare de conservare: Necunoscută

Cod_MM	Impact --P/A	Măsura de management	Descriere
2.2.5.1	A 01 A 04 A 0501 B 03 D 01 E 0103 H 0501 J 0203 K 0103 K 0104 M 0201	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Interzicerea colectării, comercializării și a distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației se poate realiza doar în scop științific. Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ
2.2.5.2	D 01 E 0103	Limitarea activităților de transport persoane cu potențial impact negativ asupra speciei	Atenționarea circulației rutiere prin instalarea de pancarte informative și indicatoare rutiere pe marginea șoselelor folosind semnul de circulație - Atenție trec animale, precum și limitarea vitezei autovehiculelor în zonele de migrație a herpetofaunei și amfibienilor. Evaluarea mortalității datorate traficului rutier - Alcătuirea unui raport cu privire la situația mortalității speciei de interes conservativ, datorată traficului rutier în sit Accesul cu autovehicule, inclusiv cu autovehicule de tip off-road ATV este permis doar pe drumurile deja existente.
2.2.5.3	H 0501	Prevenirea depozitării deșeurilor	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoaie în zonele favorabile speciei. Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în sit prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
2.2.5.4	J 0203 K 0103 K 0104 M 0201	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului	Limitarea intervențiilor negative asupra zonelor umede favorabile speciei desecări, drenări, taluzarea malurilor și altele asemenea.

2.2.5.5	E 0103	Limitarea construcțiilor	Interzicerea fragmentării zonelor favorabile speciei prin construcții rezidențiale sau drumuri
---------	--------	--------------------------	--

OS2.3 Asigurarea conservării speciilor de nevertebrate, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

OS2.3.1 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Cerambix cerdo*

Stare de conservare: Necunoscută

Cod_MM	Impact --P/A	Măsura de management	Descriere
2.3.1.1		Conservarea habitatelor favorabile speciei	

OS2.3.2 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Erannis ankeraria*

Până în prezent specia nu s-a regăsit în sit. Semnalarea speciei din zonă s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS2.3.3 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Eriogaster catax*

Până în momentul actual specia nu s-a regăsit în sit. Semnalarea speciei din zonă s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS2.3.4 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Lucanus cervus*

Stare de conservare: Nefavorabilă inadecvată

Cod_MM	Impact --P/A	Măsura de management	Descriere
2.3.4.1	B02.04 B02	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Păstrarea zonele împădurite cu păduri bătrâne de foioase, în special pe cele de cvercinee. Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ

2.3.4.2	B02.04	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	Menținerea unui procent de minim 10% din arborii bătrâni și scorburoși; Menținerea unui procent ridicat peste 10% de lemn mort arbori căzuți, crengi și altele asemenea;
---------	--------	---	--

OS2.3.5 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Lycaena dispar*

Stare de conservare: Necunoscută

Cod_MM	Impact --P/A	Măsura de management	Descriere
2.3.5.1		Conservarea habitatelor favorabile speciei	

OS2.3.6 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Paracaloptenus caloptenoides*

Până în momentul actual specia nu s-a regăsit în sit. Semnalarea speciei din zonă s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS2.3.7 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Callimorpha quadripunctaria*

Stare de conservare: Necunoscută

Cod_MM	Impact --P/A	Măsura de management	Descriere
2.3.7.1		Conservarea habitatelor favorabile speciei	

OS2.3.8 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Euphydryas maturna*

Stare de conservare: Necunoscută

Cod_MM	Impact --P/A	Măsura de management	Descriere
2.3.8.1		Conservarea habitatelor favorabile speciei	

OS2.3.9 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Pseudophilotes bavius*

Până în momentul actual specia nu s-a regăsit în sit. Semnalarea speciei din zonă s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS2.4 Asigurarea conservării speciilor de ihtiofaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

OS2.4.1 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Gobio albipinnatus*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.4.1.1	J02.02.01 C01.01 F02.01 F02.02 F02.03 F06 H01.08 H01.04 H06.03 H03.03 I01	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ.
2.4.1.2	F02.01 F02.02 F02.03 F06	Prevenirea pescuitului distructiv	Combaterea pescuitului ilegal cu aparate electrice, pescuit distrugător neselectiv pentru specii și vârste
2.4.1.3	H01.08 H01.04 H06.03	Prevenirea poluării apelor	Controlul calității apei din ecosistemul lacustru.

OS2.4.2 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Misgurnus fossilis*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
--------	---------------	----------------------	-----------

2.4.2.1	J02.02.01 C01.01 F02.01 F02.02 F02.03 F06 H01.08 H01.04 H06.03 H03.03 I01	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ.
2.4.2.2	F02.01 F02.02 F02.03 F06	Prevenirea pescuitului distructiv	Combaterea pescuitului ilegal cu aparate electrice, pescuit distrugător neselectiv pentru specii și vârste
2.4.2.3	H01.08 H01.04 H06.03	Prevenirea poluării apelor	Controlul calității apei din ecosistemul lacustru.

OS2.4.3 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Pelecus cultratus*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.4.3.1	J02.02.01 C01.01 F02.01 F02.02 F02.03 F06 H01.08 H01.04 H06.03 H03.03 I01	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ.
2.4.3.2	F02.01 F02.02	Prevenirea pescuitului distructiv	Combaterea pescuitului ilegal cu aparate electrice, pescuit distrugător neselectiv pentru specii și vârste

	F02.03 F06		
2.4.3.3	H01.08 H01.04 H06.03	Prevenirea poluării apelor	Controlul calității apei din ecosistemul lacustru.

OS2.4.4 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Rhodeus sericeus amarus*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.4.4.1	J02.02.01 C01.01 F02.01 F02.02 F02.03 F06 H01.08 H01.04 H06.03 H03.03 I01	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ.
2.4.4.2	F02.01 F02.02 F02.03 F06	Prevenirea pescuitului distructiv	Combaterea pescuitului ilegal cu aparate electrice, pescuit distrugător neselectiv pentru specii și vârste
2.4.4.3	H01.08 H01.04 H06.03	Prevenirea poluării apelor	Controlul calității apei din ecosistemul lacustru.

OS2.4.5 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Aspius aspius*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.4.5.1	J02.02.01 C01.01	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a	Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ.

	F02.01 F02.02 F02.03 F06 H01.08 H01.04 H06.03 H03.03 I01	mărimii populației speciei	
2.4.5.2	F02.01 F02.02 F02.03 F06	Prevenirea pescuitului distructiv	Combaterea pescuitului ilegal cu aparate electrice, pescuit distrugător neselectiv pentru specii și vârste
2.4.5.3	H01.08 H01.04 H06.03	Prevenirea poluării apelor	Controlul calității apei din ecosistemul lacustru.

OS2.5 Asigurarea conservării speciilor de mamifere, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

OS2.5.1 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Lutra lutra*

Starea de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.5.1.1		Păstrarea mărimii populației speciei	Asigurarea conectivității populației din zona studiată în sensul prevenirii consagvinizării Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ.
2.5.1.2	A02.03	Limitarea schimbării destinației terenurilor	Menținerea habitatelor specifice în zonele cu vizuini
2.5.1.3	F03.02.04	Controlul prădătorilor	Controlul prădătorilor și în special a câinilor hoinari. Reducerea numărului de câini fără stăpân din perimetrul sitului

OS2.5.2 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Spermophilus citellus*

- Stare de conservare: Favorabilă -FV--

Cod_MM	Impact --P/A	Măsura de management	Descriere
2.5.2.1	A02.03 A04.01	Prevenirea convertirii pajiștilor/islazurilor în alte forme de utilizare a terenurilor și controlul dezvoltării vegetației.	Se va asigura un management adecvat al habitatelor prin pășunat de intensitate medie, cosire regulată iar acolo unde se dezvoltă arbuști pe suprafețe mai mari să fie luate măsuri pentru curățarea lor.
2.5.2.2	A07 A08 H01	Interzicerea/limitare a folosirii mijloacelor de combatere chimică de tip profilactic a dăunătorilor și a tratamentelor chimice într-un perimetru de 100 m în jurul habitatelor favorabile speciilor de mamifere mici.	Se interzice folosirea ierbicidelor, pesticidelor, amendamentelor, a îngrășămintelor chimice sau substanțelor de protecție a plantelor în zonele favorabile speciei. Se recomandă accesarea plășilor pentru proiecte de agro-mediu.
2.5.2.3	E03.01 E01.01	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoaie în zonele favorabile speciilor de mamifere mici.	Se vor interzice orice activități de depozitare a substanțelor poluante sau depozitare a deșeurilor de orice natură în habitatele terestre și acvatice sau în apropierea acestora.
2.5.2.4	A.11	Aplicarea riguroasă a legislației privind interzicerea arderii vegetației în perimetrul sitului.	Se va interzice îndepărtarea sau arderea vegetației din toate tipurile de habitat de pe arealul sitului.

2.5.2.5	E01.01	Reducerea numărului de câini fără stăpân din perimetrul sitului.	Controlul si minimizarea numarului cainilor fără stapân.
2.5.2.6	A07	Interzicerea folosirii raticidelor în zonele favorabile speciilor de mamifere mici.	Interzicerea folosirii acestor substante in habitatele naturale si in culturi agricole.

OS2.5.3 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Vormela peregusna*

- Stare de conservare: Favorabilă -FV-

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.5.3.1	A02.03 A04.01	Prevenirea convertirii pajiștilor/islazurilor în alte forme de utilizare a terenurilor și controlul dezvoltării vegetației.	Se va asigura un management adecvat al habitatelor prin pășunat de intensitate medie, cosire regulată iar acolo unde se dezvoltă arbuști pe suprafețe mai mari să fie luate măsuri pentru curățarea lor.
2.5.3.2	A07 A08 H01	Interzicerea/limitare a folosirii mijloacelor de combatere chimică de tip profilactic a dăunătorilor și a tratamentelor chimice într-un perimetru de 100 m în jurul habitatelor favorabile speciilor de mamifere mici.	Se interzice folosirea ierbicidelor, pesticidelor, amendamentelor, a îngrășămintelor chimice sau substanțelor de protecție a plantelor în zonele favorabile speciei. Se recomandă accesarea plășilor pentru proiecte de agro-mediu.
2.5.3.3	E03.01 E01.01	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoaie în zonele favorabile speciilor de mamifere mici.	Se vor interzice orice activități de depozitare a substanțelor poluante sau depozitare a deșeurilor de orice natură în habitatele trestre și acvatice sau în apropierea acestora.

2.5.3.4	A.11	Aplicarea riguroasă a legislației privind interzicerea arderii vegetației în perimetrul sitului.	Se va interzice îndepărtarea sau arderea vegetației din toate tipurile de habitat de pe arealul sitului.
2.5.3.5	E01.01	Reducerea numărului de câini fără stăpân din perimetrul sitului.	Controlul și minimizarea numărului cainilor fără stăpân.
2.5.3.6	A07	Interzicerea folosirii raticidelor în zonele favorabile speciilor de mamifere mici.	Interzicerea folosirii acestor substanțe în habitatele naturale și în culturi agricole.
2.5.3.7	D01.02 E01.01 G01.03.02	Interzicerea/limitare a utilizării mijloacelor auto - ATV, motociclete, autovehicule-- în zonele favorabile speciei din cadrul sitului.	Se va interzice accesul auto în afara drumurilor sau traseelor special amenajate și delimitate.

OS2.5.4 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Miniopterus schreibersi*

- Stare de conservare: Nefavorabilă-inadecvată

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.5.4.1	G01 E01.01	Protecția fizică a adăposturilor împotriva deranjării excesive.	Realizarea lucrărilor se va face în conformitate cu Ghidul metodologic „Lilieci și managementul adăposturilor subterane”
2.5.4.2	A10.01 A11 B02 B02.01.02 B02.02 B02.03 B02.04 B03	Managementul vegetației existente în jurul adăposturilor.	Managementul privind vegetația existentă în jurul intrării unui adăpost trebuie să aibă ca scop atingerea unui echilibru, oferind protecția traseelor de zbor folosite de lilieci, însă, totodată, trebuie să prevină blocarea intrării, afectând astfel lilieci sau condițiile microclimatice existente în adăpost. În general, scopul este de a menține cât mai multă vegetație în jurul intrării, oferind astfel trasee de zbor adecvate pentru lilieci, care le conferă protecție în fața prădătorilor sau a condițiilor meteorologice. În îndepărtarea vegetației

			trebuie să urmărim o abordare minimalistă, cu excepția acelor arbori care pot cauza surpări.
2.5.4.3		Asigurarea conectivității între adăposturi și habitatele de hrănire.	Se va urmări menținerea unor coridoare de vegetație arboricole între adăposturi și habitatele de hrănire ale speciilor de lilieci.
2.5.4.4	E01.01	Conștientizarea populației locale cu privire la importanța speciilor de lilieci.	
2.5.4.5	B02 B02.01.02 B02.02 B02.03 B02.04 B03 I01	Managementul habitatelor forestiere în favoarea speciilor de lilieci.	<p>Pădurile pot oferi adăposturi și hrană liliecilor, două resurse esențiale ce se pot îmbunătăți luând măsuri specifice:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asigurarea unei rețele de arbori care prezintă deja scorburi datorită descompunerii. - Distanța dintre zonele cu număr ridicat de scorburi nu trebuie să depășească 1000 m. - Dacă este posibil trebuie aleși arbori care deja prezintă semne de scorburi sau condiții ecologice pentru formarea lor. - Trebuie marcați și protejați copacii care oferă adăposturi liliecilor. - Organizarea de limite naturale de-a lungul potecilor din interiorul pădurilor, de exemplu prin menținerea plantelor ierboase perene înalte. - Dezvoltarea zonelor de lizieră minim 30 m de lizieră până la intrarea în pădure prin succesiune naturală, ca zone de ecoton între pădure și zonele cultivate deschise, continuate de garduri vii, șiruri de copaci, canale de apă și altele asemenea - Excluderea folosirii pesticidelor, în special a insecticidelor în cazul infestărilor, accentul trebuie pus pe folosirea măsurilor preventive. - Menținerea/reintroducerea speciilor de foioase specifice locului, de exemplu stejar, carpen specii cu abundență mare de insecte.

OS2.5.5 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Rhinolophus mehelyi*

Până în momentul actual specia nu s-a regăsit în sit. Semnalarea speciei din zonă s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS2.5.6 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Myotis emarginatus*

Până în momentul actual specia nu s-a regăsit în sit. Semnalarea speciei din zonă s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS2.5.7 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Rhinolophus ferrumequinum*

Până în momentul actual specia nu s-a regăsit în sit. Semnalarea speciei din zonă s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS2.5.8 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Rhinolophus hipposideros*

- Stare de conservare: Nefavorabilă-inadecvată

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.5.8.1	G01 E01.01	Protecția fizică a adăposturilor împotriva deranjării excesive.	Realizarea lucrărilor se va face în conformitate cu Ghidul metodologic „Liliecii și managementul adăposturilor subterane”
2.5.8.2	A10.01 A11 B02 B02.01.02 B02.02 B02.03 B02.04 B03	Managementul vegetației existente în jurul adăposturilor.	Managementul privind vegetația existentă în jurul intrării unui adăpost trebuie să aibă ca scop atingerea unui echilibru, oferind protecția traseelor de zbor folosite de lilieci, însă, totodată, trebuie să prevină blocarea intrării, afectând astfel liliecii sau condițiile microclimatice existente în adăpost. În general, scopul este de a menține cât mai multă vegetație în jurul intrării, oferind astfel trasee de zbor adecvate pentru lilieci, care le conferă protecție în fața prădătorilor sau a condițiilor meteorologice. În îndepărtarea vegetației trebuie să urmărim o abordare minimalistă, cu excepția acelor arbori care pot cauza surpări.

2.5.8.3		Asigurarea conectivității între adăposturi și habitatele de hrănire.	Se va urmări menținerea unor coridoare de vegetație arboricole între adăposturi și habitatele de hrănire ale speciilor de lilieci.
2.5.8.4	E01.01	Conștientizarea populației locale cu privire la importanța speciilor de lilieci.	
2.5.8.5	B02 B02.01.02 B02.02 B02.03 B02.04 B03 I01	Managementul habitatelor forestiere în favoarea speciilor de lilieci.	<p>Pădurile pot oferi adăposturi și hrană liliecilor, două resurse esențiale ce se pot îmbunătăți luând măsuri specifice:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asigurarea unei rețele de arbori care prezintă deja scorburi datorită descompunerii. - Distanța dintre zonele cu număr ridicat de scorburi nu trebuie să depășească 1000 m. - Dacă este posibil trebuie aleși arbori care deja prezintă semne de scorburi sau condiții ecologice pentru formarea lor. - Trebuie marcați și protejați copacii care oferă adăposturi liliecilor. - Organizarea de limite naturale de-a lungul potecilor din interiorul pădurilor, de exemplu prin menținerea plantelor ierboase perene înalte. - Dezvoltarea zonelor de lizieră minim 30 m de lizieră până la intrarea în pădure prin succesiune naturală, ca zone de ecoton între pădure și zonele cultivate deschise, continuate de garduri vii, șiruri de copaci, canale de apă și altele asemenea - Excluderea folosirii pesticidelor, în special a insecticidelor în cazul infestărilor, accentul trebuie pus pe folosirea măsurilor preventive. - Menținerea/reintroducerea speciilor de foioase specifice locului, de ex. stejar, carpen specii cu abundență mare de insecte.

OS2.6. Asigurarea conservării speciilor de avifaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

OS2.6.1 Asigurarea conservării speciilor de păsări, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

- Stare de conservare: Favorabilă-FV-- pentru toate speciile de păsări

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.6.1.1	A11 B02	Declararea de zone tampon în jurul cuiburilor și limitarea/controlul activităților forestiere în zona tampon, în perioada de cuibărit pentru protecția speciilor de răpitoare diurne.	Lucrările forestiere în imediata apropiere a cuiburilor speciilor de păsări răpitoare sau a berzelor negre, în special dacă sunt desfășurate în prima parte a sezonului de cuibărit, pot compromite succesul reproductiv în acel an. În anul respectiv, succesul reproductiv al perechilor afectate este nul în cele mai multe cazuri. În acest sens, în jurul cuiburilor identificate se va institui o zonă tampon cu un diametru de 300 de metri în care, în perioada 15 martie-15 august, vor fi interzise activitățile silvice inclusiv tăieri de conservare, igienizare și altele asemenea. Aceste activități vor fi permise în afara perioadei menționate respectiv între 15 august – 15 martie. Măsura presupune și solicitarea actualizării amenajamentelor silvice de către proprietari sau deținătorii de drepturi reale în conformitate cu prevederile prezentului plan de management și participarea reprezentanților custodelui la aceste lucrări.
2.6.1.2	A02.03	Prevenirea transformării pajiștilor/pășunilor/ zonelor de stepă în terenuri arabile.	Această măsură are ca scop prevenirea transformării pajiștilor în terenuri arabile, transformare favorizată de existența unor mecanisme financiare care stimulează aratul pârloagelor. Ca efect secundar, în mai multe locuri din țară, este înregistrat aratul unor pajiști sau zone de stepă care nu figurează ca terenuri arabile. În scopul prevenirii acestor fenomene administratorul va menține o situație centralizată și actualizată a statutului pajiștilor/fânețelor/pășunilor din aria naturală protejată și va informa toate primăriile și proprietarii din zonă cu privire la interdicțiile legale

			de transformare a pajiștilor și pășunilor în terenuri arabile.
2.6.1.3	A04.01 B06 B02	Îmbunătățirea condițiilor de cuibărit pentru speciile de răpitoare diurne.	Pentru speciile cuibăritoare în pâlcuri de arbori sau la lizierele pădurilor un factor de deranj îl constituie stânele amplasate aproape de liziera pădurilor și plantațiilor sau lângă pâlcurile de arbori izolați. În acest sens se va interzice amplasarea stânelor la mai puțin de 500 m de arborii izolați, pâlcurile de arbori și lizierele pădurilor din interiorul sitului. Această activitate este de tip măsură restrictivă.
2.6.1.4	B02 B02.02. B03	Rărirea pădurilor tinere și dense de stejari pentru a promova creșterea în diametru a copacilor și deschiderea pădurii.	Majoritatea pădurilor din sit sunt tinere prezentând puține locuri potențial importante pentru cuibăritul păsărilor răpitoare diurne de talie mare. În scopul îmbunătățirii în timp a acestor păduri se recomandă rărirea pădurilor tinere și dense de stejar pentru a promova creșterea în diametru a copacilor și deschiderea pădurii.
2.6.1.5	B02.01.02	Plantarea speciilor native de arbori, în special stejar, pentru a avantaja speciile răpitoare.	Multe zone forestiere din sit sunt plantate cu specii alohtone sau care nu favorizează cuibăritul speciilor de răpitoare diurne mari. În acest scop se recomandă ca plantările să fie făcute cu specii native, în special stejar.
2.6.1.6	B02 B02.04	Corelarea lucrărilor silvice cu cerințele de conservare a biodiversității.	atingerea în timp a unui procent semnificativ de pădure matură peste 80 de ani și derularea lucrărilor silvice în afara sezonului de cuibărit
2.6.1.7	B02 B02.04	Menținerea unei structuri forestiere mozaicate în cadrul unităților de producție, prin păstrarea de pâlcuri de 3-5 arbori bătrâni peste 80 ani la hectar în zonele de recoltare.	Pădurile din sit sunt foarte tinere iar zonele cu arbori maturi ce favorizează cuibăritul sunt restrânse și ne semnificative economic. Prin păstrarea acestor pâlcuri de arbori maturi se favorizează menținerea de condiții de cuibărit pentru speciile de răpitoare diurne, în special Aquila pomarina și Pernis apivorus. Dacă acești arbori vor fi exploatați atunci este foarte posibil ca pentru o perioadă lungă de timp o serie de specii să nu beneficieze de condiții optime de cuibărit, procentul de arbori maturi din pădurile din sit fiind foarte mic. Este foarte important ca acești arbori rămași să nu fie izolați unul față de altul, ci să fie

			păstrați în pâlcuri. Această măsură nu va avea rezultatul scontat în condițiile în care în jurul pâlcurilor rămase se realizează tăieri definitive decât dacă în jur există deja arboret în creștere. În cadrul parchetelor de exploatare, la tăierile definitive se pot păstra astfel de pâlcuri, ce se vor conserva și ulterior, în viitorul arboret, până la eliminarea naturală a arborilor respectivi.
2.6.1.8	B02 A04.01 B06	Menținerea vegetației lemnoase limitrofe stâncăriilor/malurilor lutoase.	Multe din zonele ocupate de buhă sunt mascate de vegetația lemnoasă. Îndepărtarea acestui tip de vegetație -in special arborii maturi scade calitatea locației ca zona de cuibărit. In acest se interzice orice fel de exploatare a masei lemnoase pe o arie de 50 de m in jurul malurilor loesoide din sit.
2.6.1.9	B02	Menținerea poienilor din pădure.	Custodele va menține o evidență a poienilor din pădurile din sit și a tipului major de vegetație al acestora. În funcție de necesități va efectua activități de evitare a împăduririi sau a invadării acestora cu tufărișuri într-o proporție mai mare de 30% din suprafața poienii.
2.6.1.10	B02 B02.04	Asigurarea unor condiții de cuibărit propice pentru specia <i>Coracias garrulus</i> .	Va fi prevăzută păstrarea, la liziera pădurii, cel puțin a unui arbore bătrân, peste 80 ani, la fiecare 200m. De asemenea, se va prevedea menținerea a cel puțin unui arbore uscat, peste 80 ani lemn mort pe picior, la hectar. În zonele cu aliniamente de arbori unde nu există păduri în apropiere și la lizierele zăvoaielor de plopi se vor amplasa cutii artificiale pentru cuibărit. Aceste măsuri vor favoriza cuibăritul speciei <i>Coracias garrulus</i> .
2.6.1.11	B02 B03	Menținerea și/sau refacerea aliniamentelor de arbori pentru asigurarea condițiilor de cuibărit pentru speciile <i>Lanius minor</i> , <i>Coracias garrulus</i>	În ultimii ani în sit au fost tăiate majoritatea aliniamentelor de arbori situate de-a lungul drumurilor. Aceste aliniamente, împreună cu pâlcurile de arbori izolați, reprezintă unul dintre habitatele preferate de cuibărit pentru aceste specii. Pentru a menține acest habitat se va interzice tăierea arborilor izolați sau a pâlcurilor de arbori situați pe pajiști, pășuni, teren cultivabil sau la marginea parcelelor de teren agricol, respectiv respectarea prevederilor GAEC 9 din Codul pentru

			bune condiții agricole și de mediu. Pentru cazul special al aliniamentelor de arbori – în special plopi de la baza drumurilor: acestea vor putea fi îndepărtate doar atunci când vor fi prevăzute măsuri obligatorii de replantare în aceleași zone sau în alte zone deschise cu specii similare autohtone. Se va interzice amplasarea stânelor la mai puțin de 500m de arborii izolați, pâlcurile de arbori și lizierele pădurilor din interiorul sitului. Această activitate este de tip măsură restrictivă.
2.6.1.12	B02 B02.04	Mentținerea unui număr mare de stejari bătrâni necesari pentru asigurarea condițiilor optime de cuibărit pentru speciile <i>Dryocopus Martius</i> , <i>Bubo bubo</i> , <i>Hieraetus pennatus</i> , <i>Pernis apivorus</i> , <i>Picus canus</i> , <i>Caprimulgus europaeus</i> , <i>Dendrocopos medius</i> , <i>Dendrocopos syriacus</i> , <i>Coracias garrulus</i>	Stejarii bătrâni peste 100 ani reprezintă un factor esențial ce influențează calitatea habitatului pentru specia <i>Dendrocopos medius</i> , atât în ceea ce privește oportunitățile de cuibărit cât și de hrănire. Pentru a asigura condiții optime de habitat, se va menține în orice condiții de exploatare/intervenții forestiere un număr de 3-4 arbori bătrâni la hectar în stejărete pure, respectiv 1-2 în cele pădurile de amestec cu <i>Quercus sp.</i> De asemenea, în aceste păduri se vor menține pe picior un număr de 2-3 arbori cu scorburi, neimportanți din punct de vedere economic, cu rolul de a asigura condiții optime pentru cuibărit. Pentru arboretele ce au depășit vârsta exploatabilității și care au fructificație satisfăcătoare, inclusiv regenerare naturală, se vor evita tratamentele silvice cu tăieri definitive. Pot fi aplicate doar tăieri de igienă / accidentale, însă marcarea arborilor se va face sub supravegherea administratorul ariei naturale protejate / specialistului ornitolog. La ora actuală în sit nu există astfel de stejari, în consecință se recomandă planificarea amenajamentelor astfel încât în timp să crească vârsta pădurilor și aplicarea măsurii. Până atunci măsura se aplică la arborii din clasa de vârstă V din sit.
2.6.1.13	A10.01	Mentținerea tufărișurilor indigene și a arborilor izolați.	În anumite zone din Dobrogea, puținele zone cu aspect de silvostepă -stepă alternând cu zone de tufărișuri și arbori izolați sunt distruse prin dislocarea zonelor de tufăriș și tăierea arborilor solitari. Acest habitat este folosit de mai multe

			specii de păsări <i>Emberiza hortulana</i> , <i>Lanius minor</i> și altele. Adicional are și o valoare peisagistică ridicată. În acest sens se interzice deteriorarea acestui tip de habitat în sit prin extracția tufișurilor sau a arborilor solitari sau prin suprapășunat. Această măsură nu face referire la specii de arbuști sau arbori invazive sau alohtone.
2.6.1.14		Menținerea cuiburilor de corvide și de răpitoare diurne de pe stâlpii de înaltă tensiune în sit sau limitrofe sitului.	Speciile de șoim inclusiv șoimul dunărean nu își construiesc propriul cuib, în acest sens folosind cuiburile construite de corvide sau de specii de răpitoare diurne <i>Buteo rufinus</i> . În timpul activităților de mentenanță a liniilor de înaltă tensiune cuiburile de corvide și de răpitoare diurne sunt distruse. La ora actuală toate cuiburile cunoscute în care cuibărește șoimul dunărean în România sunt localizate pe stâlpi de înaltă tensiune. În scopul îmbunătățirii condițiilor de cuibărit se interzice deteriorarea cuiburilor de răpitoare diurne și de corvide amplasate pe stâlpii de înaltă tensiune. Administratorul va aduce la cunoștința companiilor care se ocupă de distribuția energiei electrice și care administrează linii de înaltă tensiune care trec prin sit sau sunt limitrofe sitului această măsură restrictivă.
2.6.1.15	A02.03 A04.01	Îmbunătățirea condițiilor de cuibărit pentru șoimul dunărean	În ultimii ani nu au fost depistate cuiburi ale speciei în sit chiar dacă specia este observată, uneori inclusiv în timpul sezonului de cuibărit. În cazul în care se observă cuiburi ocupate de șoimul dunărean în sit sau în vecinătatea acestuia -cel mai probabil pe stâlpi de înaltă tensiune se va institui o zonă tampon cu o rază de 500 m în jurul cuibului/stâlpului în care vor fi reglementate activitățile umane în special pășunatul. Administratorul va organiza tabere de supraveghere continue a zonei tampon în scopul reducerii riscului de prădare a cuiburilor de către braconieri în scopul recoltării ouălor sau puilor specia este apreciată de șoimarii din toată lumea.
2.6.1.16		Amplasarea de cutii artificiale de cuibărit	Specia cuibărește cu succes în cutii artificiale de aluminiu localizate pe liniile electrice. Societatea

		<p>pentru șoimul dunărean pe liniile electrice de pe care lipsesc.</p>	<p>Ornitologică Română în Dobrogea și Asociația Grupul Milvus în vestul țării au amplasat cutii artificiale pe liniile de înaltă tensiune în cadrul proiectului LIFE 09 NAT/HU/000384 Conservation of Falco cherrug in Northeast Bulgaria, Hungary, Romania and Slovakia. Aceste activități au fost derulate într-o serie de locații pilot. În cazul în care pe liniile electrice de înaltă tensiune din sit sau de la periferia sitului aceste cuiburi artificiale lipsesc, administratorul împreună cu companiile de electricitate care administrează liniile electrice din sit vor monta cutii artificiale la o distanță de minim 2 km, una de alta. Detaliile tehnice și cerințele de amplasare ale cutiilor artificiale pot fi obținute de la Societatea Ornitologică Română.</p>
2.6.1.17		<p>Protecția coloniilor de ciori de semănătură din sit.</p>	<p>Vânturelul de seară <i>Falco vespertinus</i> cuibărește cu precădere în coloniile de ciori de semănătură, în cuiburi părăsite ale acestei specii. Uneori specia ocupă și cuiburi de coțofană sau cioară grivă. În scopul permanenței speciei în sit se interzice deteriorarea sau distrugerea intenționată sau accidentală a coloniilor de ciori de sit: această măsură se aplică atât la cuiburi propriu zis cât și la arborii și pâlcurile sau liniile de arbori în care este amplasată colonia.</p>
2.6.1.18	B02 B03	<p>Plantarea speciilor native, în special stejar pentru a avantaja speciile de ciocănitori</p>	<p>Multe zone forestiere din sit sunt plantate cu specii alohtone sau care nu favorizează prezența speciilor de ciocănitori. În acest scop se recomandă ca plantările să fie făcute cu specii native, în special stejar. Se va evita plantarea speciilor alohtone, salcâm <i>Robinia pseudo-acacia</i>, glădiță <i>Gleditschia triacanthos</i>, cenușer <i>Ailanthus altissima</i>, sălcioară <i>Eleagnus angustifolia</i>.</p>
2.6.1.19	G01 A04.01 E01.01	<p>Stabilirea suprafețelor de zone tampon în jurul cuiburilor și limitarea/controlul accesului și activităților umane în</p>	<p><i>Buteo rufinus</i> este o specie care de cele mai multe ori cuibărește în zone deschise. Accesul turmelor în zona cuibului poate reduce succesul reproductiv al perechii respective. În acest sens se impune instituirea unei zone tampon în jurul cuibului cu o rază de 150 m 300 m diametru unde să fie restricționat complet accesul și orice fel de</p>

		zona tampon, în perioada de cuibărit pentru protecția speciilor de răpitoare diurne.	activitate umană de exemplu pășunatul în perioada 15 martie-15 iulie. Aceeași regulă se aplică și pentru lucrările de mentenanță pentru stâlpii de înaltă tensiune exceptând situațiile de urgență.
2.6.1.20	A11 A08 A07	Aplicarea unor metode agricole compatibile cu biologia speciilor cuibăritoare pe terenurile agricole.	Această măsură are ca scop aplicarea unor metode agricole compatibile cu biologia speciilor cuibăritoare în zonele agricole. În acest sens se recomandă: încurajarea tipurilor de cereale care pot fi recoltate mai târziu, evitarea culturilor pe terenurile arabile necultivate în sezonul de reproducere -nu se ară de la 1 mai până la 15 iulie-- , se evaluează folosirea pesticide înainte de folosire. În acest sens administratorul va menține o evidență împreună cu proprietarii de terenuri agricole a tipurilor de culturi agricole pe diferite parcele, a diferitelor lucrări prognozate și a pesticide folosite.
2.6.1.21		Interzicerea împăduririi regiunilor de stepă.	Această măsură are ca scop limitarea posibilelor activități de împădurire a zonelor de stepă. În sit s-au întreprins mai multe activități de împădurire a zonelor de stepă de-a lungul timpului. Chiar dacă până la un anumit nivel aceste activități au un efect benefic asupra biodiversității din zonă, continuarea și extinderea acestor activități pune în pericol existența ariei protejate ca zonă stepică. Din acest motiv nu se vor autoriza alte activități de plantare cu specii lemnoase în zonele stepice din aria naturală protejată.

OS2.6.2. Asigurarea unor condiții optime de hrănire pe durata implementării planului de management în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ.

- Stare de conservare: Favorabilă-FV-- pentru toate speciile de păsări

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.6.2.1	A02.03 A04.01	Menținerea unor cote de pășunat sustenabile pe suprafața ariei	Supra-pășunatul poate crea probleme în sit prin degradarea compoziției floristice specifice și a solului, care au drept consecință diminuarea resurselor trofice necesare pentru speciile din zonă. Pentru a putea fi

		naturale protejate.	estimată presiunea exercitată de pășunat asupra florei locale se va realiza un studiu prin care să se stabilească capacitatea maximă de suport, zonele critice și eventual încărcătura maximă admisibilă astfel încât să se evite supra-pășunatul. Până când rezultatele acestui studiu vor fi disponibile administratorul va autoriza un nivel maxim de pășunat de 0,7 UVM/ha în zonele folosite ca pășune în sit. În zonele din sit desemnate pentru protecția a diverse specii sau asociații de plante administratorul poate interzice pășunatul dacă considerentele de conservare o cer.
2.6.2.2	A07 A08 G01.03.02	Menținerea unui nivel optim de populații pradă pentru speciile de răpitoare diurne.	În scopul menținerii unor nivele optime de populații pradă pentru speciile de răpitoare mari diurne se impun o serie de activități punctuale. Aceste activități vizează interzicerea vânării iepurilor sau stabilirea restricțiilor temporare unde populația lor e scăzută, implementarea măsurilor de restaurare a habitatului și a populațiilor de iepuri prin procesele naturale, cartarea coloniilor de popândăi, interzicerea accesului câinilor comunitari sau a câinilor de stână în zonele cu colonii de popândăi, limitarea numărului de câini de stână în conformitate cu cerințele legale.
2.6.2.3	B02 B02.04	Menținerea lemnului mort pentru asigurarea condițiilor specifice de habitat pentru speciile de ciocănitori	Cantitatea disponibilă de lemn mort este un factor esențial pentru prezența speciilor de ciocănitori. Prezența lemnului mort influențează calitatea habitatului pentru majoritatea speciilor de ciocănitori de exemplu <i>Picus canus</i> . În consecință, pentru toate subparcele /u.a.-urile, în cazul unor intervenții lucrări de îngrijire sau exploatare forestiere se va lăsa un număr de 4-8 arbori/ha din categoria iescarilor, arborilor groși, scorburoși, parțial uscați, în funcție de particularitățile fiecărui u.a.
2.6.2.4	E01.01 G01 A04.01	Protecția coloniilor de popândăi din interiorul sitului SCI, SPA.	Prin această măsură se interzice distrugerea coloniilor de popândăi din sit SPA și SCI fie direct, fie indirect prin avizarea unor activități sau infrastructuri care vor duce la deteriorarea coloniilor. Adicional în zona coloniilor va fi restricționat accesul câinilor de turmă.

2.6.2.5	A11	Menținerea miriștii până în februarie și interzicerea arderii acestora	Această măsură are ca scop îmbunătățirea calității terenurilor arabile ca teritoriu de vânătoare pentru speciile de răpitoare diurne sedentare, de pasaj sau oaspeți de iarnă.
2.6.2.6		Menținerea sau creșterea unei fâșii necultivate de minim 0,5 m - ideal 1,5m-- în exteriorul terenurilor arabile.	Această măsură are ca scop îmbunătățirea calității terenurilor arabile ca teritoriu de vânătoare pentru speciile de răpitoare diurne și ca loc de cuibărire pentru speciile de terenuri deschise <i>Anthus campestris</i> . În zonele cu terenuri arabile din sit custodele va aduce la cunoștința proprietarilor de terenuri agricole și va verifica implementarea obligației de a menține o bandă necultivată de cel puțin 0,5 m la marginea parcelelor mai mari de 1 ha. Aceste benzi pot fi cosite după data de 15 iulie.

OS2.6.3. Reducerea deranjului speciilor de păsări din sit în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ.

- Stare de conservare: Favorabilă-FV-- pentru toate speciile de păsări

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.6.3.1	E01.01 G01	Implementarea unor măsuri restrictive de folosire a aparatelor de redat sunete - boxe audio, fixe sau auto în scopul diminuării deranjului fonic.	Păsările cuibăritoare din sit pot fi puternic deranjate prin poluarea fonică ocazională, cauzată de o serie de turiști în special prin muzică generată de boxele autoturismelor în timpul picnicurilor. În acest sens este necesară includerea în regulamentul ariei protejate a unor restricții referitoare la conduita turiștilor care vizitează aria protejată care să cuprindă o serie de interdicții referitoare la redarea de muzică sau sunete prin diverse mijloace.
2.6.3.2	G01 G01.03.02 F02.03	Delimitarea zonelor în care este permis accesul turiștilor în funcție de	Accesul necontrolat al turiștilor poate avea efecte negative puternice asupra avifaunei, în special în perioada de cuibărit. Efectele negative se înregistrează în perioadele cu aflus mare de turiști -în perioada de weekend pentru picnicuri, sărbători legale, diverse

		necesitățile de conservare ale speciilor.	evenimente religioase. Picnicul necontrolat poate avea efecte negative asupra succesului reproductiv al speciilor care cuibăresc în imediata apropiere a zonei de picnic. În acest sens, în funcție de zonele importante pentru biodiversitate, custodele va delimita zonele de picnic în aria protejată, în zone neimportante pentru biodiversitate. In weekenduri, sărbători legale sau religioase custodele va organiza patrulă în sit pentru a se asigura că nu se organizează picnicuri în sit în afara zonelor special amenajate.
2.6.3.3	E01.01	Implementarea legislației referitoare la autorizarea imobilelor care se construiesc în extravilan.	La ora actuală există un trend ascendent de amplasare a imobilelor în extravilan. Deși legislația prevede doar construcția de dependințe agricole în extravilan cu respectarea unui set de condiții, multe imobile construite nu deservește în realitate rolul de dependență agricolă. În acest sens custodele împreună cu organele abilitate vor verifica legalitatea tuturor imobilelor amplasate pe teritoriul ariei protejate în extravilanul localităților. Pentru cereri noi de amplasare a imobilelor se vor introduce următorul set de restricții: a. nu se vor amplasa nici un fel de construcții pe pajiște, b. nu se vor amplasa nici un fel de construcții noi la mai puțin de 400 m de păduri sau zone umede lacuri, mlaștini, cursuri de apă, și altele asemenea. Construcțiile pot fi amplasate doar pe terenuri arabile, cu respectarea cerințelor de la punctul b.
2.6.3.4	A04.01	Interzicerea pășunatului în zonele stâncoase.	Multe din locațiile potențiale din sit pentru specie sunt drastic deranjate de turmele care tranzitează sau pășunează în zona. Pentru a reduce acest deranj și îmbunătăți calitatea acestui tip de habitat se interzice pășunatul și accesul turmelor pe o rază de 30 de m în jurul stâncărilor.
2.6.3.5	C01.01	Limitarea autorizării de noi activități de minerit și evaluarea necesității de restricționare a extragerii deja	În sit sau la periferia sitului există două cariere de extragere de mari dimensiuni. Custodele va monitoriza dacă aceste cariere beneficiază de un plan de reabilitare a zonei. În momentul în care vor fi epuizate stocurile de extragere autorizate prin prezentele autorizații, va verifica implementarea planurilor de reabilitare a zonei care trebuie să fie în concordanță cu măsurile de conservare din planul de

		autorizate. Planurile de reabilitare trebuie să se conformeze cu planul de management a zonei.	management al ariei protejate. În egală măsură se interzice autorizarea altor cariere pe suprafața sitului.
--	--	---	---

OS2.6.4. Reducerea mortalității speciilor de păsări cauzată de activitățile umane în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ

- Stare de conservare: Favorabilă-FV-- pentru toate speciile de păsări

Cod_MM	Impact -- P/A	Măsura de management	Descriere
2.6.4.1	C03.03	Implementarea unor măsuri restrictive privind amplasarea fermelor eoliene pe o rază de 3 km în jurul ariei protejate.	Nu se vor acorda avize în vecinătate fermelor eoliene amplasate la mai puțin de 3 km de aria protejată. Pentru fermele eoliene deja avizate se va ține cont de această prevedere în momentul în care se pune problema de înnoire a avizelor.
2.6.4.2	D02.01.01	Izolarea liniilor de medie tensiune prin colaborarea cu companiile de transport a energiei electrice.	Liniile electrice neizolate, în special cele de medie tensiune, reprezintă una din cauzele majore de mortalitate în rândul răpitoarelor de zi și a berzelor. Principala cauză este electrocutarea la nivelul stâlpilor folosiți de păsări. În scopul prevenirii acestui fenomen, în sit și în zonele limitrofe sitului, vor fi izolate nivelul stâlpilor liniile de medie tensiune cu izolatorii de pe stâlpi orientați în sus. În măsura posibilităților, alte alternative linii subterane vor fi preferate izolării. Se aplica la nivelul întregii secțiuni de linii de medie tensiune de pe suprafața sitului.
2.6.4.3		Implementarea legislației	În cele mai multe cazuri, pe suprafața sitului și în vecinătate numărul de câini de stână ce însoțesc

		referitoare la numărul de câini însoțitori permis la o turmă în zonele de câmpie.	turmele de oi depășesc cu mult numărul maxim prevăzut de lege pentru zonele de câmpie. Manifestând un comportament de prădător, acești câini au un puternic impact negativ asupra speciilor de păsări cuibăritoare pe sol, în special asupra puilor ne zburători ai acestora, respectiv asupra mamiferelor mici. Pentru combaterea acestui fenomen, se vor efectua patrulări regulate pentru a se verifica efectivele de câini însoțitori ai turmelor de oi, urmată de aplicarea măsurilor legale.
2.6.4.4		Interzicerea vânătorii cu alice	Folosirea alicelor de plumb cauzează o acumulare de plumb în zonele în care vânătoarea este practică cu regularitate. Mai multe studii situează intoxicația cu alice de plumb fiind o cauză majoră de mortalitate pentru păsările acvatice sau cele care se hrănesc cu păsări rănite sau moarte cum este codalbul. În Statele Unite ale Americii și în mai multe state din Europa vânătoarea cu alice de plumb este deja interzisă și demersuri în acest sens se fac în majoritatea statelor.

OS3	Actualizarea inventarelor pentru habitatele de interes conservativ
------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
3.1	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i>	Evaluarea detaliată a habitatului la un interval de maxim 5 ani.
3.2	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 40CO* Tufișuri de foioase ponto-sarmatice	Evaluarea detaliată a habitatului la un interval de maxim 5 ani.
3.3	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 62C0* Stepe ponto-sarmatice	Evaluarea detaliată a habitatului la un interval de maxim 5 ani.
3.4	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 6430 Comunități de liziera cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Greșit identificat
3.5	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos	Evaluarea detaliată a habitatului la un interval de maxim 5 ani.

3.6	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91I0* Vegetatie de silvostepa eurosiberiană cu <i>Quercus</i> spp.	Evaluarea detaliată a habitatului la un interval de maxim 5 ani.
3.7	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun	Evaluarea detaliată a habitatului la un interval de maxim 3 ani.
3.8	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 3260 Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din <i>Ranunculus fluitantis</i> și <i>Callitriche-Batrachion</i>	Greșit identificat

OS4	Actualizarea inventarelor pentru speciile de interes conservativ
------------	---

OS4.1 Realizarea/actualizarea inventarelor pentru plantele superioare

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
4.1.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Marsilea quadrifolia</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.1.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Echium russicum</i>	Greșit identificată
4.1.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Potentilla emilii-popii</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.1.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Himantoglossum caprinum</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.

OS4.2 Actualizarea inventarelor pentru herpetofaună

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
4.2.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Bombina bombina</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.2.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Emys orbicularis</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.2.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Testudo graeca</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a

		efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.2.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Testudo hermanni</i>	Greșit identificată
4.2.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Triturus dobrogicus</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.

OS4.3 Actualizarea inventarelor pentru nevertebrate

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
4.3.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Cerambyx cerdo</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.3.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Erannis ankeraria</i>	Greșit identificată
4.3.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Eriogaster catax</i>	Greșit identificată
4.3.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Lucanus cervus</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.3.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Lycaena dispar</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.3.6	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Paracaloptenus caloptenoides</i>	Greșit identificată
4.3.7	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.3.8	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Euphydryas maturna</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.3.9	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Pseudophilotes bavius</i>	Greșit identificată

OS4.4 Actualizarea inventarelor pentru ihtiofaună

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
4.4.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Gobio albipinnatus</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.4.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Misgurnus fossilis</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 3 ani.
4.4.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Pelecus cultratus</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.4.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.4.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Aspius aspius</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.

OS4.5 Actualizarea inventarelor pentru mamifere

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
4.5.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Lutra lutra</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.5.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Spermophilus citellus</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.5.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Vormela pargusna</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.5.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Miniopterus schreibersi</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.

4.5.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Rhinolophus mehelyi</i>	Greșit identificată
4.5.6	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Myotis emarginatus</i>	Greșit identificată
4.5.7	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Greșit identificată
4.5.8	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Rhinolophus hipposideros</i>	Greșit identificată

OS4.6 Actualizarea inventarelor pentru avifaună

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
4.6.1	Actualizarea inventarelor pentru speciile de avifauna	Evaluarea detaliată a distribuției speciilor și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.

OS5	Actualizarea inventarelor pentru elementele abiotice de interes pentru conservarea biodiversității în aria naturală protejată
------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
5.1	Evaluarea detaliată a geologiei sitului	În cadrul evaluării detaliate a geologiei ariei naturale protejate va avea loc și cartarea zonelor de stâncărie și a celor calcaroase.
5.2	Evaluarea detaliată a hidrologiei/hidrografiei sitului	
5.3	Investigarea poluării apelor cu reziduri și evaluarea tipurilor de pesticide folosite în pajiștile, pășunile și terenurile agricole din sit	Se va investiga poluarea apelor cu reziduri și se va evalua tipurile substanțe chimice folosite în pajiștile, pășunile, pădurile și terenurile agricole din sit. Se va alcătui un raport referitor la folosința și impactul substanțelor chimice în sit

OS6	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a habitatelor de interes conservativ
------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
6.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
6.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 40CO* Tufişuri de foioase ponto-sarmatice	Monitorizarea se realizează conform protocolului
6.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 62CO* <i>Stepe ponto-sarmatice</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
6.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 6430 Comunități de liziera cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Greșit identificat
6.5	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos	Monitorizarea se realizează conform protocolului
6.6	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 91I0* Vegetație de silvostepa eurosiberiană cu <i>Quercus</i> spp.	Monitorizarea se realizează conform protocolului
6.7	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun	Monitorizarea se realizează conform protocolului
6.8	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 3260 Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din <i>Ranunculus fluitantis</i> și <i>Callitriche-Batrachion</i>	Greșit identificat

OS7	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a speciilor de interes conservativ
------------	---

OS7.1 Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a plantelor superioare

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
7.1.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Marsilea quadrifolia</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.1.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Echium russicum</i>	Greșit identificată
7.1.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Potentilla emilii-popii</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului

7.1.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Himantoglossum caprinum</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
-------	--	--

OS7.2 Realizarea monitorizării stării de conservare a herpetofaunei

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
7.2.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Bombina bombina</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.2.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Emys orbicularis</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.2.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Testudo graeca</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.2.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Testudo hermanni</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.2.5	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Triturus dobrogicus</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului

OS7.3 Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a nevertebratelor

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
7.3.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Cerambix cerdo</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.3.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Erannis akeraria</i>	Greșit identificată
7.3.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Eriogaster catax</i>	Greșit identificată
7.3.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Lucanus cervus</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.3.5	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Lycaena dispar</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.3.6	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Paracaloptenus caloptenoides</i>	Greșit identificată
7.3.7	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.3.8	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Euphydryas maturna</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.3.9	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Pseudophilotes bavius</i>	Greșit identificată

OS7.4 Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a ihtiofaunei

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
7.4.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Gobio albipinnatus</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.4.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Misgurnus fossilis</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.4.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Pelecus cultratus</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.4.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.4.5	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Aspius aspius</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului

OS7.5 Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a mamiferelor

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
7.5.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Lutra lutra</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.5.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Spermophilus citellus</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.5.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Vormela peregusna</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.5.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Miniopterus schreibersi</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.5.5	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Rhinolophus mehelyi</i>	Greșit identificată
7.5.6	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Myotis emarginatus</i>	Greșit identificată
7.5.7	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Rhinolophus hipposideros</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului

OS7.6 Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a avifaunei

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
7.6.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru avifaună	Monitorizarea se realizează conform protocolului

OS8	Funcționarea corelată a structurilor de administrare
------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
8.1	Implicarea unor instituții/organizații partenere pentru realizarea unui management participativ	Custodele sitului va iniția și organiza întâlniri periodice cu

		instituții/organizații având atribuții referitoare la conservarea biodiversității în sit, cu scopul de a discuta problemele legate de implementarea planului de management și realizarea funcționării corelate a tuturor structurilor de administrare din zona sitului – inclusiv a administrațiilor localităților din cadrul și din vecinătatea ariei
8.2	Asigurarea personalului necesar administrării sitului	Custodele va asigura resursele materiale pentru personalul necesar administrării sitului

OS9	Materializarea limitelor pe teren și menținerea acestora
------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
9.1	Realizarea și instalarea bornelor, panourilor și indicatoarelor, pentru evidențierea limitelor sitului	Se vor monta elementele de identificare borne, panouri, indicatoare cu precădere la drumurile publice prin care se asigură accesul în sit
9.2	Întreținerea mijloacelor de semnalizare	Mijloacele de semnalizare vor fi verificate și întreținute periodic

OS10	Urmărirea respectării regulamentului și a prevederilor planului de management
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
10.1	Realizarea de patrulare periodice pe teritoriul sitului	Efectuarea de patrulare periodice pe teritoriul sitului în vederea asigurării reglementărilor și prevederilor planului de management
10.2	Acordarea de avize negative/pozitive pentru proiectele și planurile/programele care se realizează pe teritoriul sitului	Proiectele și planurile/programele vor fi analizate dpdv. al impactului potențial asupra speciilor și habitatelor de interes

		conservativ și se va urmări acordarea de avize pozitive celor care nu au impact negativ și sunt în conformitate cu prevederile planului de management
--	--	---

OS11	Asigurarea finanțării/bugetului necesar pentru implementarea planului de management
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
11.1	Identificarea de surse de finanțare	Custodele va avea obligația de a identifica sursele de finanțare necesare implementării prevederilor planului de management
11.2	Elaborarea de cereri de finanțare pentru diferite fonduri și programe de finanțare	Custodele va elabora și depune cereri de finanțare a sitului pentru diferite fonduri și programe de finanțare identificate
11.3	Desfășurarea de activități de autofinanțare	Custodele va identifica și realiza activități de autofinanțare a sitului
11.4	Realizarea de campanii de strângere de fonduri - inclusiv 2%	Custodele va organiza campanii de strângere de fonduri -inclusiv 2% care se vor constitui ca și venit pentru implementarea planului de management
11.5	Perceperea de taxe pentru avizele acordate	Custodele va percepe o taxă pentru evaluarea cererilor de avize care se va constitui ca și venit pentru implementarea planului de management

OS12	Asigurarea logisticii necesare pentru administrarea eficientă a ariei naturale protejate
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
12.1	Achiziționarea elementelor de logistică necesare	Se vor achiziționa elementele de logistică necesare -sediul, mașină, barcă, echipamente

		de teren, echipamente de birou și altele asemenea
12.2	Întreținerea elementelor de logistică	Se vor întreține periodic elementele de logistică din dotare sediu, mașină, barcă, echipamente de teren, echipamente de birou și altele asemenea

OS13	Monitorizarea implementării planului de management
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
13.1	Urmărirea realizării indicatorilor de monitorizare calitativi și cantitativi, milestone-urilor și a livrabilelor planului de management.	Se va monitoriza implementarea planului de management
13.2	Ajustarea/modificarea indicatorilor funcție de modificarea implementării planului de management	Se vor efectua ajustări și modificări ale indicatorilor în funcție de modificarea planului de management

OS14	Dezvoltarea capacității personalului implicat în administrarea/managementul sitului
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
14.1	Evaluarea nevoilor de formare a personalului implicat în managementul sitului	Se va face evaluarea nevoilor de formare a personalului implicat în managementul sitului și se va încerca asigurarea mijloacelor logistice și financiare pentru dezvoltarea financiară a personalului/voluntarilor implicați
14.2	Desfășurarea cursurilor de instruire necesare	Se va organiza sau participa la cursurile de instruire în funcție de rezultatele evaluării
14.3	Participarea la conferințe de specialitate	Se va participa la conferințe de specialitate pentru a fi la curent cu cele mai noi cunoștințe de specialitate

OS15	Realizarea raportărilor necesare către autorități
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
15.1	Elaborarea rapoartelor de activitate și financiare, necesare	Custodele va elabora rapoartele de activitate și financiare
15.2	Trimiterea și completarea acestora funcție de solicitările autorităților	Custodele va răspunde solicitărilor de raportare primite de la autoritățile competente Garda de Mediu, Ministerul Mediului, Agenția Națională pentru Protecția Mediului,.

OS16	Elaborarea/actualizarea Strategiei și a Planului de acțiune privind comunicarea, educația ecologică și conștientizarea publicului
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
16.1	Constituirea unui Grup de lucru pentru elaborarea/actualizarea Strategiei și a Planului	Se va constitui un grup de lucru pentru elaborarea/actualizarea Strategiei și a Planului de acțiune privind comunicarea, educația ecologică și conștientizarea publicului
16.2	Realizarea de întâlniri pentru elaborarea Strategiei și a Planului	Se vor realiza întâlniri periodice în timpul elaborării Strategiei și Planului cu factorii interesați

OS17	Implementarea Strategiei și a Planului de acțiune privind comunicarea, educația ecologică și conștientizarea publicului
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
17.1	Realizarea de materiale informative referitoare la sit	Se vor realiza materiale informative -broșuri, pliante, postere, cărți și alte modalități de informare pentru educarea și conștientizarea continuă a oamenilor asupra necesității ocrotirii speciilor și a habitatelor în care trăiesc
17.2	Realizarea/actualizarea site-ului web al sitului	Se va realiza și actualiza periodic site-ului web al ariei

17.3	Realizarea și difuzarea unui film documentar referitor la sit	Se va realiza un film documentar pentru promovarea biodiversității din zonă
17.4	Realizarea unor trasee de interpretare a valorilor naturale ale sitului	Se vor realiza trasee turistice de vizitare
17.5	Realizarea de panouri educative	Se vor realiza panouri educative privind importanța speciilor și habitatelor de interes conservativ din zonă, precum și panouri educative privind reguli de comportament în sit
17.6	Realizarea unui manual de educație ecologică	Se va realiza un manual de educație ecologică
17.7	Realizarea unui curs opțional de educație	Se va realiza un curs opțional de educație ecologică pe baza manualului adresat școlilor de pe teritoriul și din vecinătatea sitului, incluzând lecții în natură
17.8	Realizarea de expoziții foto itinerante cu valorile sitului	Se vor realiza expoziții foto itinerante cu valorile sitului
17.9	Evaluarea impactului activităților de comunicare, informare, conștientizare și educație ecologică realizate	Se vor realiza sondaje și chestionare sociologice pentru evaluarea impactului activităților de comunicare, informare, conștientizare și educație ecologică realizate

OS18	Promovarea utilizării durabile a resurselor forestiere
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
18.1	Adoptarea certificării forestiere FSC pentru pădurile aflate pe teritoriul sitului	Se vor adopta măsurile impuse pentru îndeplinirea condițiilor de certificare forestieră FSC pentru pădurile aflate pe teritoriul sitului
18.2	Includerea prevederilor Planului de management al sitului -măsurile referitoare la habitatele forestiere în amenajamentul silvic	Se va urmări o uniformizare a măsurilor din planul de management al sitului și planurile de amenajamente silvice

18.3	Promovarea recoltării și valorificării produselor nelemnoase ale pădurii	Se va promova recoltarea și valorificarea produselor nelemnoase ale pădurii fructe de pădure, ciuperci, soc și altele asemenea
------	--	--

OS19	Promovarea utilizării durabile a pescăriilor -stuf, calitatea și nivelul apei, modalități de gestionare--	
-------------	--	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
19.1	Elaborarea unui ghid privind managementul durabil al pescăriilor și promovarea acestuia în rândurile administratorilor de ferme piscicole	Se va elaborarea un ghid privind managementul durabil al pescăriilor și se vor face acțiuni de promovare a acestuia în rândurile administratorilor de ferme piscicole
19.2	Includerea măsurilor și regulilor de administrare durabilă a pescăriilor în contractele de administrare ale fermelor piscicole	La încheierea unor noi contracte sau la reînnoirea celor existente se vor include măsurile și regulile de administrare durabilă a pescăriilor
19.3	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a fermelor piscicole	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a fermelor piscicole prin Programul Operațional pentru Pescuit

OS20	Promovarea utilizării durabile a pajiștilor -pășuni, fânețe--	
-------------	--	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
20.1	Elaborarea unui ghid, cuprinzând cele mai bune practici de administrare a pajiștilor și promovarea acestuia în rândurile proprietarilor/gestionarilor de pajiști	Se va elaborarea un ghid privind cele mai bune practici de administrare a pajiștilor și promovarea acestuia în rândurile proprietarilor/gestionarilor de pajiști
20.2	Includerea măsurilor și regulilor de gestionare durabilă a pajiștilor în contractele de închiriere a suprafețelor de pajiște	La încheierea unor noi contracte sau la reînnoirea celor existente se vor include

		măsurile și regulile de gestionare durabilă a pajiștilor
20.3	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a pajiștilor -ex.: Planul Național de Dezvoltare Rurală--	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a pajiștilor prin Planul Național de Dezvoltare Rurală

OS21	Promovarea utilizării durabile a terenurilor agricole
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
21.1	Promovarea Ghidului privind cele mai bune practici agricole și a Codului pentru bune condiții agricole și de mediu GAEC în rândul agricultorilor	Se va promova Ghidul privind cele mai bune practici agricole și a Codului pentru bune condiții agricole și de mediu GAEC în rândul agricultorilor de pe teritoriul și din zona învecinată sitului
21.2	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a terenurilor agricole	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a terenurilor agricole prin Planul Național de Dezvoltare Rurală

OS22	Promovarea unei dezvoltări urbane durabile a localităților aflate pe teritoriul sau în vecinătatea sitului
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
22.1	Luarea în considerare a prevederilor Planului de management în procesul de elaborare a planurilor de urbanism PUG, PUZ	Asigurarea uniformității între prevederile Planului de management și cele ale planurilor de urbanism PUG, PUZ aparținând localităților de pe teritoriul și din zona învecinată sitului
22.2	Promovarea unor proiecte model de case	Promovarea unor proiecte model dpdv al arhitecturii, materialelor utilizate pentru case, adecvate statutului de arie protejată

OS23	Promovarea exploatareii durabile a materialelor de construcții de pe teritoriul ariei naturale protejate -balastiere, cariere-, cu includerea prevederilor planului de management
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
23.1	Elaborarea unui Ghid cuprinzând cele mai bune tehnologii și metode de exploatare a materialelor de construcții de pe teritoriul sitului	Se va elaborarea un ghid privind cele mai bune tehnologii și metode de exploatare a materialelor de construcții de pe teritoriul sitului
23.2	Includerea prevederilor planului de management în cadrul condițiilor impuse asociate acordului/autorizației de mediu emisă pentru activitatea de exploatare a materialelor de construcții	La emiterea acordului/autorizației de mediu emisă pentru activitatea de exploatare a materialelor de construcții vor fi incluse prevederile din planul de management

OS24	Promovarea realizării și comercializării de produse tradiționale
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
24.1	Conceperea și distribuirea siglei sitului către producătorii din zonă	Se va realiza și pune la dispoziția producătorilor locali de produse tradiționale a siglei sitului
24.2	Realizarea de cursuri și promovarea obținerea certificărilor necesare comercializării produselor tradiționale	Se vor realiza cursuri pentru producătorii locali în vederea obținerea certificărilor necesare comercializării produselor tradiționale
24.3	Promovare a produselor tradiționale	Se va face promovarea produselor tradiționale din zonă pe pagina web a sitului, precum și in alte materiale si evenimente de promovare a ariei

OS25	Elaborarea Strategiei de management a vizitatorilor
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
25.1	Constituirea unui Grup de lucru pentru elaborarea Strategiei	Se va constitui un grup de lucru pentru elaborarea

		Strategiei management a vizitatorilor
25.2	Realizarea de întâlniri pentru elaborarea Strategiei	Se vor realiza întâlniri periodice în timpul elaborării Strategiei cu factorii interesați

OS26	Implementarea Strategiei de management a vizitatorilor
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
26.1	Realizarea de publicații de promovare a valorilor naturale și culturale	Se vor realiza publicații de promovare a valorilor naturale și culturale: broșuri, pliante, postere, cărți și alte materiale de promovare
26.2	Realizarea de cursuri pentru ghizi locali de prezentare a valorilor naturale și culturale	Se vor realiza cursuri pentru ghizi locali de prezentare a valorilor naturale și culturale
26.3	Realizarea de cursuri și promovarea realizării de eco-pensiuni	Se vor realiza cursuri privind realizarea de eco-pensiuni
26.4	Realizarea unui ghid adresat pensiunilor de includere în activitatea acestora a unor programe de prezentare a valorilor naturale și culturale	Se va realiza un ghid adresat pensiunilor de includere în activitatea acestora a unor programe de prezentare a valorilor naturale și culturale
26.5	Realizarea infrastructurii de vizitare	Se va realiza infrastructura de vizitare: trasee, zone de popas și picnic, centru de vizitare și informare

5. PLAN DE ACTIVITĂȚI

COD Obiectiv/	Cod masura	Denumire	Anul 1				Anul 2				Anul 3				Anul 4				Anul 5				Prioritate	Responsabil	Partener		
			T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3	T4					
OS 1		Asigurarea conservării habitatelor, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																									
OS 1.1	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i>																										
	1.1.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil suprafețelor actuale ale habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x														R	CUS TOD E		
	1.1.2	Prevenirea incendiilor vegetației palustre	x	x	x	x	x	x	x	x															R	CUS TOD E	
	1.1.3	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.1.4	Prevenirea depozitării deșeurilor pe malurile apelor	x	x	x	x	x	x		x		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.1.5	Limitarea schimbării destinației terenurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.1.6	Reglementarea pășunatului în zonele de maluri mlăștinoase	x	x	x	x	x	x	x	x															R	CUS TOD E	
OS 1.2	Asigurarea conservării habitatului, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 40CO* Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice																										
1.2.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a suprafețelor actuale ale habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		

	1.2.2	Prevenirea incendiilor vegetației ierboase	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.2.3	Controlul speciilor alohtone și invazive	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.2.4	Limitarea schimbării destinației terenurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.2.5	Prevenirea depozitării deșeurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.2.6	Managementul adecvat al pășunatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.2.7	Limitarea folosirii de substanțe chimice -precum insecticide, fertilizatori și altele asemenea-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 62C0* Stepe ponto-sarmatice																							
OS 1.3	1.3.1	Păstrarea și creșterea, pe cât posibil, a suprafețelor actuale ale habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.3.2	Prevenirea incendiilor vegetației ierboase	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.3.3	Controlul speciilor alohtone și invazive	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.3.4	Limitarea schimbării destinației terenurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.3.5	Prevenirea depozitării deșeurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.3.6	Managementul adecvat al pășunatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
OS 1.5	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos																							

	1.5.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil suprafețelor actuale ale habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
	1.5.2	Promovarea regenerării naturale a habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	M	CUS TOD E		
	1.5.3	Efectuarea lucrărilor de reîmpădurire		x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		M		D S	
	1.5.4	Efectuarea lucrărilor de îngrijire		x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		M	CUS TOD E		
	1.5.5	Promovarea unei structuri diversificate a arboretelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	M	CUS TOD E		
	1.5.6	Exploatarea sustenabilă materialului lemnos	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
	1.5.7	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	M	CUS TOD E		
	1.5.8	Menținerea suprafețelor existente a habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
	1.5.9	Controlul speciilor alohtone și invazive	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
OS 1.6	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 9110* Vegetatie de silvostepă eurosiberiană cu Quercus spp																									
	1.6.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a suprafețelor actuale ale habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
	1.6.2	Promova regenerării naturale a habitatului		x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E	D S	
	1.6.3	Efectuarea lucrărilor de reîmpădurire		x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E	D S	

	1.6.4	Efectuarea lucrărilor de îngrijire	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	D S		
	1.6.5	Promovarea unei structuri diversificate a arboretelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	D S		
	1.6.6	Exploatarea sustenabilă materialului lemnos	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	D S		
	1.6.7	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	D S		
	1.6.8	Prevenirea incendiilor de pădure	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
	1.6.9	Controlul speciilor alohtone și invazive	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
	1.6.10	Prevenirea depozitării deșeurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
	1.6.11	Menținerea suprafețelor existente a habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
OS 1.8	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun																										
	1.8.1	Păstrarea suprafețelor actuale ale habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
	1.8.2	Promova regenerării naturale a habitatului		x	x			x	x				x	x			x	x				x	x	R	CUS TOD E	D S	
	1.8.3	Efectuarea lucrărilor de reîmpădurire		x	x			x	x				x	x			x	x					x	x	R	CUS TOD E	D S
	1.8.4	Efectuarea lucrărilor de îngrijire	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	D S	

	1.8.5	Promovarea unei structuri diversificate a arboretelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	D S
	1.8.6	Exploatarea sustenabilă materialului lemnos	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	D S
	1.8.7	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	D S
	1.8.8	Prevenirea incendiilor de pădure	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	1.8.9	Controlul speciilor alohtone și invazive	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
OS 2	Asigurarea conservării speciilor, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																							
OS 2.1	Asigurarea conservării speciilor de plante superioare, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																							
OS 2.1. 3	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Potentilla emilii-popii</i>																							
	2.1.3. 1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
	2.1.3. 2	Conservarea zonelor favorabile speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
	2.1.3. 3	Managementul adecvat al pășunatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
	2.1.3. 4	Limitarea schimbării destinației terenurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
OS 2.1. 4	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Himantoglossum caprinum</i>																							
	2.1.4. 1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
	2.1.4. 2	Conservarea zonelor favorabile speciei																			R	CUS TOD E		

	2.1.4.3	Managementul adecvat al pășunatului																																					R	CUS TOD E			
	2.1.4.4	Limitarea schimbării destinației terenurilor																																							R	CUS TOD E	
OS 2.2	Asigurarea conservării speciilor de herpetofaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																																										
Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Bombina bombina</i>																																											
OS 2.2. 1	2.2.1.1	Păstrarea mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E				
	2.2.1.2	Conservarea zonelor favorabile speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E				
	2.2.1.3	Limitarea activităților de transport persoane cu potențial impact negativ asupra speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E				
	2.2.1.4	Prevenirea depozitării deșeurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E				
	2.2.1.5	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E				
	2.2.1.6	Limitarea construcțiilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E				
Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Emys orbicularis</i>																																											
OS 2.2. 2	2.2.2.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E				
	2.2.2.2	Limitarea activităților de transport persoane cu potențial impact negativ asupra speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E				
	2.2.2.3	Prevenirea depozitării deșeurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E				

	2.2.2.4	Limitarea construcțiilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.2.2.5	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Testudo graeca</i>																						
OS 2.2. 3	2.2.3.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.2.3.2	Conservarea habitatelor favorabile speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.2.3.3	Identificarea zonelor periclitate care pot afecta viabilitatea speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.2.3.4	Reconstrucția habitatelor acvatice și terestre favorabile	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.2.3.5	Limitarea activităților de transport persoane cu potențial impact negativ asupra speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.2.3.6	Controlul prădătorilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.2.3.7	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.2.3.8	Limitarea construcțiilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.2.3.9	Prevenirea depozitării deșeurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.2.3.10	Managementul adecvat al pășunatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Triturus dobrogicus</i>																							

OS 2.2. 5	2.2.5.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
	2.2.5.2	Limitarea activităților de transport persoane cu potențial impact negativ asupra speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
	2.2.5.3	Prevenirea depozitării deșeurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
	2.2.5.4	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
	2.2.5.5	Limitarea construcțiilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
OS 2.2. 6	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Elaphe quatorlineata</i>																										
	2.2.6.1	Protejarea habitatelor favorabile speciei -trupuri de padure de foioase, marginite de pajisti insorite- in zonele unde a fost semnalata specia.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
	2.2.6.2	Mentinerea conectivitatii tipurilor de habitate favorabile speciei.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
	2.2.6.3	Monitorizarea mortalitatii cauzata de traficul rutier si luarea de masuri care sa combata acest fenomen, atunci cand e cazul.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
	2.2.6.4	Interzicerea/limitarea folosirii mijloacelor de combatere chimică de tip profilactic a dăunătorilor și a tratamentelor chimice într-un perimetru de 100 m în jurul habitatelor favorabile speciei.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
	2.2.6.5	Regularizarea numărului prădătorilor care ataca îndeosebi juvenilii.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
2.2.6.6	Reglementarea pășunatului, prin menținerea efectivelor de animale la un	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E				

	2.4.1.2	Reglementarea pescuitului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	2.4.1.3	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
OS 2.4. 2	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Misgurnus fossilis</i>																								
	2.4.2.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	2.4.2.2	Reglementarea pescuitului	x	x	x	x	x	x	x														R	CUS TOD E	
	2.4.2.3	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x															R	CUS TOD E
OS 2.4. 3	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Pelecus cultratus</i>																								
	2.4.3.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	2.4.3.2	Reglementarea pescuitului	x	x	x	x	x	x	x														R	CUS TOD E	
	2.4.3.3	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x															R	CUS TOD E
OS 2.4. 4	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Rhodeus sericeus amarus</i>																								
	2.4.4.1	Păstrarea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	2.4.4.2	Conservarea zonelor favorabile speciei	x	x	x	x	x	x	x														R	CUS TOD E	
	2.4.4.3	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x															R	CUS TOD E
Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Aspius aspius</i>																									

OS 2.4. 5	2.4.5. 1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E			
	2.4.5. 3	Reglementarea pescuitului	x	x	x	x	x	x	x	x													R	CUS TOD E			
	2.4.5. 4	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x	x														R	CUS TOD E		
OS 2.4. 6	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Cobitis taenia</i>																										
	2.4.6. 1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
	2.4.6. 2	Prevenirea pescuitului distructiv	x	x	x	x	x	x	x	x														R	CUS TOD E		
	2.4.6. 3	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x	x														R	CUS TOD E		
OS 2.5	Asigurarea conservării speciilor de mamifere, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																										
OS 2.5. 1	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Lutra lutra</i>																										
	2.5.1. 1	Păstrarea mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
	2.5.1. 2	Limitarea schimbării destinației terenurilor	x	x	x	x	x	x	x	x																	
	2.5.1. 3	Controlul prădătorilor	x	x	x	x	x	x	x	x														R	CUS TOD E		
OS 2.5. 2	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Spermophilus citellus</i>																										
	2.5.2. 1	Prevenirea convertirii pajiștilor/islazurilor în alte forme de utilizare a terenurilor și controlul dezvoltării vegetației.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
	2.5.2. 2	Interzicerea/limitarea folosirii mijloacelor de combatere chimică de tip profilactic a dăunătorilor și a tratamentelor chimice într-un	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		

	2.5.3.7	Interzicerea/limitarea utilizării mijloacelor auto -ATV, motociclete, autovehicule- în zonele favorabile speciei din cadrul sitului.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
OS 2.5. 4	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Miniopterus schreibersi</i>																							
	2.5.4.1	Protecția fizică a adăposturilor împotriva deranjării excesive.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.5.4.2	Managementul vegetației existente în jurul adaposturilor.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.5.4.3	Asigurarea conectivității între adăposturi și habitatele de hrănire.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.5.4.4	Conștientizarea populației locale cu privire la importanța speciilor de lilieci.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.5.4.5	Managementul habitatelor forestiere în favoarea speciilor de lilieci.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
OS 2.5. 5	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Rhinolophus mehelyi</i>																							
	2.5.5.1	Protecția fizică a adăposturilor împotriva deranjării excesive.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.5.5.2	Managementul vegetației existente în jurul adaposturilor.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.5.5.3	Asigurarea conectivității între adăposturi și habitatele de hrănire.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.5.5.4	Conștientizarea populației locale cu privire la importanța speciilor de lilieci.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
2.5.5.5	Managementul habitatelor forestiere în favoarea speciilor de lilieci.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
OS 2.6.	Asigurarea conservării speciilor de avifaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																							
Asigurarea conservării speciilor de păsări, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																								

OS 2.6. 1	2.6.1.1	Declararea de zone tampon în jurul cuiburilor și limitarea/controlul activităților forestiere în zona tampon, în perioada de cuibărit pentru protecția speciilor de răpitoare diurne.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.1.2	Prevenirea transformării pajiștilor/pășunilor/ zonelor de stepă în terenuri arabile.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.1.3	Îmbunătățirea condițiilor de cuibărit pentru speciile de răpitoare diurne.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.1.4	Rărirea pădurilor tinere și dense de stejari pentru a promova creșterea în diametru a copacilor și deschiderea pădurii.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.1.5	Plantarea speciilor native de arbori, în special stejar, pentru a avantaja speciile răpitoare.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.1.6	Corelarea lucrărilor silvice cu cerințele de conservare a biodiversității.	x	x	x	x	x	x	x	x	x												R	CUS TOD E
	2.6.1.7	Menținerea unei structuri forestiere mozaicate în cadrul unităților de producție, prin păstrarea de pâlcuri de 3-5 arbori bătrâni -peste 80 ani- la hectar în zonele de recoltare.	x	x	x	x																	R	CUS TOD E
	2.6.1.8	Menținerea vegetației lemnoase limitrofe stâncăriilor/malurilor lutoase.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.1.9	Menținerea poienilor din pădure.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.1.10	Asigurarea unor condiții de cuibărit propice pentru specia <i>Coracias garrulus</i> .	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.1.11	Menținerea și/sau refacerea aliniamentelor de arbori pentru asigurarea condițiilor de cuibărit	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E

	2.6.1.21	Interzicerea împăduririi regiunilor de stepă.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	Asigurarea unor condiții optime de hrănire pe durata implementării planului de management în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ																							
OS 2.6. 2	2.6.2.1	Menținerea unor cote de pășunat sustenabile pe suprafața ariei naturale protejate.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.2.2	Menținerea unui nivel optim de populații pradă pentru speciile de răpitoare diurne.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.2.3	Menținerea lemnului mort pentru asigurarea condițiilor specifice de habitat pentru speciile de ciocănitori	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.2.4	Protecția coloniilor de popândăi din interiorul sitului -SCI, SPA-.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.2.5	Menținerea miriștii până în februarie și interzicerea arderii acestora	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.2.6	Menținerea sau creșterea unei fâșii necultivate de minim 0,5 m -ideal 1,5m- în exteriorul terenurilor arabile.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	Reducerea deranjului speciilor de păsări din sit în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ.																							
OS 2.6. 3	2.6.3.1	Implementarea unor măsuri restrictive de folosire a aparatelor de redat sunete -boxe audio, fixe sau auto- în scopul diminuării deranjului fonic.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.3.2	Delimitarea zonelor în care este permis accesul turiștilor în funcție de necesitățile de conservare ale speciilor.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.3.3	Implementarea legislației referitoare la autorizarea imobilelor care se construiesc în extravilan.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.3.4	Interzicerea pășunatului in zonele stâncoase.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E

OS 2.6. 4	2.6.3. 5	Limitarea autorizării de noi activități de minerit și evaluarea necesității de restricționare a extragerii deja autorizate. Planurile de reabilitare trebuie să se conformeze cu planul de management a zonei.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	Reducerea mortalității speciilor de păsări cauzată de activitățile umane în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ																							
	2.6.4. 1	Implementarea unor măsuri restrictive privind amplasarea fermelor eoliene pe o rază de 3 km în jurul ariei protejate.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.4. 2	Izolarea liniilor de medie tensiune prin colaborarea cu companiile de transport a energiei electrice.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	2.6.4. 3	Implementarea legislației referitoare la numărul de câini însoțitori permis la o turmă în zonele de câmpie.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
2.6.4. 4	Interzicerea vânătorii cu alice	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
OS 3	Actualizarea inventarelor pentru habitatele de interes conservativ																							
	3.1	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i>		x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E
	3.2	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 40CO* Tufişuri de foioase ponto-sarmatice		x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E
	3.3	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 62CO* Stepe ponto-sarmatice		x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E
	3.4	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 6430 Comunități de liziera cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin		x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E
	3.5	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos		x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E

	3.6	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91I0* Vegetatie de silvostepa eurosiberiană cu <i>Quercus</i> spp.	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E
	3.7	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91F0 Păduri ripariene mixte cu <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> , din lungul marilor râuri - <i>Ulmion minoris</i> -	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E
	3.8	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E
OS 4	Realizarea/actualizarea inventarelor -evaluarea detaliată- pentru speciile de interes conservativ																		
	Realizarea/actualizarea inventarelor -evaluarea detaliată- pentru plantele superioare																		
OS 4.1	4.1.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Centaurea jankae</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E
	4.1.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Echium russicum</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E
	4.1.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Potentilla emilii-popii</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E
	4.1.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Himantoglossum caprinum</i>		x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E
	Realizarea/actualizarea inventarelor -evaluarea detaliată- pentru herpetofaună																		
OS 4.2	4.2.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Bombina bombina</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E
	4.2.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Emys orbicularis</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E
	4.2.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Testudo graeca</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUS TOD E

	4.2.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Testudo hermanni</i>		x	x			x	x					x	x			x	x			R	CUS TOD E
	4.2.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Triturus dobrogicus</i>		x	x			x	x					x	x			x	x			R	CUS TOD E
	4.2.6	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Elaphe quatorlineata</i>		x	x			x	x					x	x			x	x			R	CUS TOD E
		Realizarea/actualizarea inventarelor -evaluarea detaliată- pentru nevertebrate																					
	4.3.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Catopta thrips</i>		x	x			x	x					x	x			x	x			R	CUS TOD E
	4.3.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Erannis ankeraria</i>		x	x			x	x					x	x			x	x			R	CUS TOD E
OS 4.3	4.3.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Eriogaster catax</i>		x	x			x	x					x	x			x	x			R	CUS TOD E
	4.3.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Lucanus cervus</i>		x	x			x	x					x	x			x	x			R	CUS TOD E
	4.3.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Lycaena dispar</i>		x	x			x	x					x	x			x	x			R	CUS TOD E
		Realizarea/actualizarea inventarelor -evaluarea detaliată- pentru ihtiofaună																					
	4.4.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Gobio albipinnatus</i>		x	x			x	x					x	x			x	x			R	CUS TOD E
	4.4.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Misgurnus fossilis</i>		x	x			x	x					x	x			x	x			R	CUS TOD E
OS 4.4	4.4.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Pelecus cultratus</i>		x	x			x	x					x	x			x	x			R	CUS TOD E
	4.4.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Rhodeus sericeus amarus</i>		x	x			x	x					x	x			x	x			R	CUS TOD E

	4.4.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Aspius aspius</i>		x	x			x	x			x	x			x	x			R	CUS TOD E	
	4.4.6	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Cobitis taenia</i>		x	x			x	x			x	x			x	x			R	CUS TOD E	
		Realizarea/actualizarea inventarelor -evaluarea detaliată- pentru mamifere																				
	4.5.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Lutra lutra</i>		x	x			x	x			x	x			x	x			R	CUS TOD E	
	4.5.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Spermophilus citellus</i>		x	x			x	x			x	x			x	x			R	CUS TOD E	
OS 4.5	4.5.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Vormela pargusna</i>		x	x			x	x			x	x			x	x			R	CUS TOD E	
	4.5.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Miniopterus schreibersi</i>		x	x			x	x			x	x			x	x			R	CUS TOD E	
	4.5.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Rhinolophus mehelyi</i>		x	x			x	x			x	x			x	x			R	CUS TOD E	
OS 4.6		Realizarea/actualizarea inventarelor -evaluarea detaliată- pentru avifaună																				
	4.6.1	Actualizarea inventarelor pentru specile de avifauna		x	x			x	x			x	x			x	x			R	CUS TOD E	
OS 5		Actualizarea inventarelor pentru elementele abiotice de interes pentru conservarea biodiversității în aria naturală protejată																				
	5.1	Evaluarea detaliată a geologiei sitului		x	x			x	x			x	x			x	x			R	CUS TOD E	
	5.2	Evaluarea detaliată a hidrologiei/hidrografiei sitului		x	x			x	x			x	x			x	x			R	CUS TOD E	
	5.3	Investigarea poluării apelor cu reziduri și evaluarea tipurilor de pesticide folosite în pajiștile, pășunile și terenurile agricole din sit		x	x			x	x			x	x			x	x			R	CUS TOD E	

	6.8	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 91M0 Păduri balcано-panonice de cer și gorun	x	x			x	x				x	x				x	x			R	CUS TOD E
OS 7		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a speciilor de interes conservativ																				
OS 7.1		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a plantelor superioare																				
	7.1.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Centaurea jankae</i>	x	x			x	x				x	x				x	x			R	CUS TOD E
	7.1.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Echium russicum</i>	x	x			x	x				x	x				x	x			R	CUS TOD E
	7.1.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Potentilla emilii-popii</i>	x	x			x	x				x	x				x	x			R	CUS TOD E
	7.1.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Himantoglossum caprinum</i>	x	x			x	x				x	x				x	x			R	CUS TOD E
OS 7.2		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a herpetofaunei																				
	7.2.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Bombina bombina</i>	x	x			x	x				x	x				x	x			R	CUS TOD E
	7.2.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Emys orbicularis</i>	x	x			x	x				x	x				x	x			R	CUS TOD E
	7.2.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Testudo graeca</i>	x	x			x	x				x	x				x	x			R	CUS TOD E
	7.2.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Testudo hermanni</i>	x	x			x	x				x	x				x	x			R	CUS TOD E
	7.2.5	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Triturus dobrogicus</i>	x	x			x	x				x	x				x	x			R	CUS TOD E
	7.2.6	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Elaphe quatorlineata</i>	x	x			x	x				x	x				x	x			R	CUS TOD E

	13.2	Ajustarea/modificarea indicatorilor funcție de modificarea implementării planului de management	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
OS 14		Dezvoltarea capacității personalului implicat în administrarea/managementul sitului																						
	14.1	Evaluarea nevoilor de formare a personalului implicat în managementul sitului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	14.2	Desfășurarea cursurilor de instruire necesare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	14.3	Participarea la conferințe de specialitate	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
OS 15		Realizarea raportărilor necesare către autorități																						
	15.1	Elaborarea rapoartelor de activitate și financiare, necesare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	15.2	Trimiterea și completarea acestora funcție de solicitările autorităților	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
OS 16		Elaborarea/actualizarea Strategiei și a Planului de acțiune privind comunicarea, educația ecologică și conștientizarea publicului																						
	16.1	Constituirea unui Grup de lucru pentru elaborarea/actualizarea Strategiei și a Planului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	16.2	Realizarea de întâlniri pentru elaborarea Strategiei și a Planului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
OS 17		Implementarea Strategiei și a Planului de acțiune privind comunicarea, educația ecologică și conștientizarea publicului																						
	17.1	Realizarea de materiale informative referitoare la sit	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	17.2	Realizarea/actualizarea site-ului web al sitului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E

	17.3	Realizarea și difuzarea unui film documentar referitor la sit	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	17.4	Realizarea unor trasee de interpretare a valorilor naturale ale sitului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	17.5	Realizarea de panouri educative	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	17.6	Realizarea unui manual de educație ecologică	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	17.7	Realizarea unui curs opțional de educație	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	17.8	Realizarea de expoziții foto itinerante cu valorile sitului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	17.9	Evaluarea impactului activităților de comunicare, informare, conștientizare și educație ecologică realizate	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
OS 18		Promovarea utilizării durabile a resurselor forestiere																							
	18.1	Adoptarea certificării forestiere -FSC- pentru pădurile aflate pe teritoriul sitului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	18.2	Includerea prevederilor Planului de management al sitului -măsurile referitoare la habitatele forestiere- în amenajamentul silvic	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	18.3	Promovarea recoltării și valorificării produselor nelemnoase ale pădurii	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
OS 19		Promovarea utilizării durabile a pescăriilor -stuf, calitatea și nivelul apei, modalități de gestionare-																							
	19.1	Elaborarea unui ghid privind managementul durabil al pescăriilor și promovarea acestuia în rândurile administratorilor de ferme piscicole	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	

	19.2	Includerea măsurilor și regulilor de administrare durabilă a pescăriilor în contractele de administrare ale fermelor piscicole	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	19.3	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a fermelor piscicole	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
OS 20		Promovarea utilizării durabile a pajiștilor -pășuni, fânețe-																						
	20.1	Elaborarea unui ghid, cuprinzând cele mai bune practici de administrare a pajiștilor și promovarea acestuia în rândurile proprietarilor/gestionarilor de pajiști	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	20.2	Includerea măsurilor și regulilor de gestionare durabilă a pajiștilor în contractele de închiriere a suprafețelor de pajiște	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	20.3	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a pajiștilor -ex.: Planul Național de Dezvoltare Rurală-	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
OS 21		Promovarea unei dezvoltări urbane durabile a localităților aflate pe teritoriul sau în vecinătatea sitului																						
	21.1	Promovarea Ghidului privind cele mai bune practici agricole și a Codului pentru bune condiții agricole și de mediu -GAEC- în rândul agricultorilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
	21.2	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a terenurilor agricole	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E
OS 22		Promovarea realizării și comercializării de produse tradiționale																						
	22.1	Conceperea și distribuirea siglei sitului către producătorii din zonă	x	x	x	x	x	x	x														R	CUS TOD E

	22.2	Realizarea de cursuri și promovarea obținerea certificărilor necesare comercializării produselor tradiționale	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E		
	22.3	Promovare a produselor tradiționale	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
OS 23		Elaborarea Strategiei de management a vizitatorilor																								
	23.1	Constituirea unui Grup de lucru pentru elaborarea Strategiei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	23.2	Realizarea de întâlniri pentru elaborarea Strategiei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
OS 24		Implementarea Strategiei de management a vizitatorilor																								
	24.1	Realizarea de publicații de promovare a valorilor naturale și culturale	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	
	24.2	Realizarea infrastructurii de vizitare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUS TOD E	

6. Bibliografie

Albert, J., Platek, M. & Cizek, L. -2012- Vertical stratification and microhabitat selection by the Great Capricorn Beetle -*Cerambyx cerdo*- -Coleoptera: Cerambycidae- in open-grown, veteran oaks. Eur. J. Entomol., 109: 553-559.

Alderton, D. -2008-, Encyclopedia of European Birds, Parragon Books, United Kingdom;

Almasan H., Vasiliu G.D. 1987. Zur Kenntnis der Rumanischen Karpatenbar. Acta theriologica, vol. XII, p. 47-66. Bialowieza.

Almasan H.s.a. 1989 Bonitatea fondurilor de vânătoare si efectivele la principalele specii de vânat. Redactia de propaganda tehnica agricola. Bucuresti.

Arcuş M., Lupaşcu A. -2004-. Aspecte privind ocrotirea plantelor rare în pădurile Canaraua Fetii și Esehioi din silvostepa Dobrogei de Sud, Factori și Procese Pedogenetice din Zona Temperată 3, Seria Nouă, Universitatea Ovidius, Constanța, p.149-152.

Arnold, E.N., Burton, J.A. 2004. Reptiles and Amphibians of Britain and Europe. Collins Field Guide, London.

Bănărescu P., 1964. Fauna Republicii Populare Române, Pisces-Osteichthyes. Academia R.P.R. București, p. 962.

Bilz, M., Kell, S.P., Maxted, N. and Lansdown, R.V. 2011. European Red List of Vascular Plants. Luxembourg: Publications Office of the European Union.

BirdLife International -2004-, Birds in Europe: population estimates, trends and conservation status, Cambridge, UK: BirdLife International. -BirdLife Conservation Series No.12- ;

Botnariuc, N., Tatole V. -ed.- 2005. Cartea roșie a vertebratelor din România. Edit. Acad. Rom. și Muz. Nat. Ist. Nat. Grigore Antipa, București

Brehm A. 1922. Brehms Tierleben. Die Saugetiere – IV. Bibliographisches Institut. Leipzig.

Bunnelle F. 1984. Bears. In Mac Donald D. -Ed.- The Encyclopaedia of Mammals, 1, George Allend Unwin, London

Buse, J., Scroder, B. & Assmann, T. -2007- Modelling habitat and spatial distribution of an endangered longhorn beetle – A case study for saproxylic insect conservation. Biological Conservation, 137-3-: 372-381.

Bușniță Th. și I. Alexandrescu, 1963. Atlasul peștilor din apele R.P.R. Ed. Științifică București, p. 270.

Centrul Tematic European pentru Biodiversitate, 2011, Assessment and reporting under Article 17 of the Habitats Directive: Explanatory Notes and Guidelines for the period 2007-2012.

Cogălniceanu D., Szekely P., Samoilă C., Iosif R., Tudor M., Plăiașu R., Stănescu F., Rozyłowicz L., -2013-: Diversity and distribution of amphibians in Romania, Zookeys 296:25-57.

COGĂLNICEANU, D. 1997. Practicum de ecologie a amfibienilor. Metode și tehnici în studiul ecologiei amfibienilor. Edit. Universității București.

COGĂLNICEANU, D., AIOANEI, F., MATEI, B. 2002. Amfibienii din România. Determinator. Edit. Ars Docendi, București.

Combroux, I., Schowoyerer C. 2007. Evaluarea statului de conservare al habitatelor și speciilor de interes comunitar din România - ghid metodologic. Editura Balcanic, Timișoara, România

Comisia Europeană – Interpretation Manual of European Union Habitats, EUR27, 2007. 144 p.

Cotta V. 1982. Vânatul. Editura Ceres. București.

Cotta V., Bodea M. 1969. Vânatul României. Editura Agro-Silvica de Stat. Bucuresti.

Council directive 92/43/EEC of 21 May 1992 on the conservation of natural habitats and of wild fauna and flora.

Covaciu-Marcov S.D. et al., -2006-: Contributions to knowledge regarding the geographical distribution of the herpetofauna of Dobrudja, Romania. North-Western Jurnal of Zoology, Vol. 2, No.2, pp. 88-125;

Cuzic M., -2004-: Contribuții la studiul mamiferelor și reptilelor din zona limanelor fluviatile Bugeac, Oltina, Dunăreni și Vederoasa, Delta Dunării II, Tulcea, 2004, 167-174.

Dihoru G., Negrean G. 2009. Cartea Roșie a plantelor vasculare din România. Edit. Academiei Române

Dobroruka L. J., Berger Z. 1998. Guide des mamiferes d Europe. Hatier. Paris.

Dobroruka L. J., Berger Z. 1998. Guide des mamiferes d Europe. Hatier. Paris.

Doniță, N., Popescu, A., Paucă-Comănescu, M., Mihăilescu, S., Biriș, I. A. -2005-2006-. Habitatele din România, Ed. Tehnică Silvică, București.

Duvăz M., 1959. Migrațiile peștilor, Edit. Stiințifică București, p. 83 – 88.

E., Nygaard, B., Møller, P.F., Riis-Nielsen, T., & Buttenschøn, R.M., 2007. Criteria for favourable conservation status in Denmark. Natural habitat types and species covered by the EEC EC, 2008, Composite Report on the Conservation Status of Habitat Types and Species As Required under Article 17 of the Habitats Directive.

EC, 2008, Composite Report on the Conservation Status of Habitat Types and Species As Required under Article 17 of the Habitats Directive.

European Union Protected Habitats in Latvia. Interpretation Manual -2013- Auniș, A. - ed.-, Riga, Latvian Fund for Nature, Ministry of Environmental Protection and Regional Development, 320 pp.

Ferguson-Lees, J. and David A. Christie -2001-, Raptors of the World, Houghton Mifflin Company, New York;

Forsman, D., -1999-, The Raptors of Europe and the Middle East, T & AD Poyser, London;

Fuhn I. E., Vancea Șt., -1960-: Fauna R.P.R.. Amphibia. Vol. XIV, fasc. 1, Ed. Academiei R.P.R., București, 288 pp.

Gafta, D., Anastasiu, P., Bărbos, M., Nicolin, A., Niculescu, M., Oprea, A. -eds.- -2008-. Natura 2000 in Romania. Habitat Fact Sheets, Ministerul Mediului și a Dezvoltării Durabile.

Gafta, D., Mountford, J. O. -2008-. Manual de interpretare a habitatelor Natura 2000 din România, Ed. Risoprint, Cluj-Napoca.

Gasc J.P., Cabela A., Crnobrnja-Isailovic, Domen D., Groessenbacher K., Haffner P., Lescure J., Martens H., Marinez Rica J.P., Maurin H., Oliveira M.E., Sofianidou T.S., Veith M., Zuiderwijk A., -1997-: Atlas of Amphibians and Reptiles in Europe. Societas Europaea Herpetologica & Museum National d'Histoire Naturelle Paris.

George F. Smith, Paul O'Donoghue, Katie O'Hora and Eamonn Delaney, 2011., Best practice guidance for habitat survey and mapping, The Heritage Council Church Lane, Kilkenny, Ireland.

Goriup P. 2008. NATURA 2000 in Romania species fact sheets. EU Phare Project on Implementation of Natura 2000 Network in Romania EU Phare EuropeAid/12/12160/D/SV/RO for Ministry of Environment and Sustainable Development

Gould St. J. -sous red.-. 1991. Les Mamiferes. Ed. Bordas. Paris.

Gould St. J. -sous red.-. 1991. Les Mamiferes. Ed. Bordas. Paris.

Habitats Committee, DG Environment, EC, 2005, Assessment, monitoring and reporting of conservation status. Preparing the 2001-2006 report under Article 17 of the Habitats Directive - DocHab-04-03/03 rev.3-.

Habitats Directive and birds covered by the EEC Birds Directive. National Environmental Research Institute, University of Aarhus. 92 pp. – NERI Technical report No. 647.

Havass H., Peter F. 1962 Les mamiferes du monde entier. Nathan. Paris.

Havass H., Peter F. 1962 Les mamiferes du monde entier. Nathan. Paris.

Ichim R. 1988 Bazele ecologice ale gospodarii vânatului din zona montana. Editura Ceres. Bucuresti.

Ichim R. 1988 Bazele ecologice ale gospodarii vânatului din zona montana. Editura Ceres. Bucuresti.

Iftime A., -2005-: Amphibia. In: Botnariuc & Tatole -eds-: Cartea Roșie a Vertebratelor din România, Ed. Acad. Române, București.

INCDDD, 2009 - Contract nr. 397 / 2009 „Completarea studiului de impact de mediu referitor la finalizarea investiției CNE Cernavodă Unitățile 3 și 4, privind impactul asupra

biodiversității din zona de evacuare în Dunăre a apei de răcire, conform solicitărilor Ministerului Mediului

INCDDD, 2010 Contract 421- Evaluarea adecvată a impactului de mediu a Unităților 3

Jelaska, L.Š. & Dusek, J. -2009- Monitoring scheme for Stag Beetle -*Lucanus cervus*- and Great Capricorn Beetle -*Cerambyx cerdo*-. EU IPA: 2009 ~ NATURA 2000 Management and Monitoring

Kwet, A. 2009. European Reptile and Amphibian Guide. New Holland, London.

KWET, A. 2009. European Reptile and Amphibian Guide. New Holland, London.

Legea 49/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice,

Meeske, M.A.-C., Schneeweiß, N., BRIGGSM, L. 2009. Criteria for favourable conservation status for populations of European pond turtles, Fire-bellied toads and Great crested newts. Report – „Protection of European pond turtle and threatened amphibians in the North European lowlands -LIFE05NAT/LT/000094-.

Mróz W. -red.- 2013. Monitoring of natural habitats. Methodological guide. GIOŚ, Warszawa.

Nedici Gh. 1940. Istoria vânătoarei și a dreptului de vânătoare. Tipografia ziarului „Universul. Bucuresti.

Nedici Gh. 1940. Istoria vânătoarei și a dreptului de vânătoare. Tipografia ziarului „Universul. Bucuresti.

Negruțiu A., et al, 2007 Cultura vânatului și salmonicultură

Negruțiu A., et al, 2007 Cultura vânatului și salmonicultură

Nesterov V. 1984. Bolile vânatului. Editura Ceres. Bucuresti.

Nesterov V. 1984. Bolile vânatului. Editura Ceres. Bucuresti.

Nieto, A. & Alexander, K.N.A. -2010- European Red List of Saproxyllic Beetles. Luxembourg: Publications Office of the European Union.

Oțel V., 2007. Atlasul peștilor din rezervația Biosfera Delta Dunării. Ed. Centrul de Informare Tehnologică Delta Dunării, p. 481.

Papp, T., Fântână, C. -2008-, Ariile de Importanță Avifaunistică din România, Tîrgu-Mureș; Publicație comună a Societății Ornitologice Române și a Asociației Grupul Milvus

Petrescu, M. -2007-. Dobrogea și Delta Dunării. Conservarea florei și habitatelor, Institutul de Cercetări Eco-Muzeale, Tulcea

Raimundo, R., Algarvio, R., Casas Novas, P. & Figueredo, D. -1999- Relation between some xilophagous and xilomicetophagous insects and *Quercus* spp. -*Q. suber* and *Q. rotundifolia*-

. Centro de Ecologia Aplicada da universidade de Évora -CEA_EU-. Actas VIII Congresso Ibérico de Entomologia, Bol. Soc. Port. Ent., Supl. 6: 487-494.

Sanda, V., Ölleler, K., Burescu, P. -2008-. Fitocenozele din România. Sintaxonomie, structură, dinamică și evoluție. Ed. Ars Docendi, București.

Sanda, V., Popescu, A., Barabaș, N.. -1998-. Cenotaxonomia și caracterizarea grupărilor vegetale din România. Studii și Comunicări. Complexul Muzeal de Științele Naturii, Bacău.

Sârbu A., Negrean G., Pascale G., Anastasiu P. -2006-. Globally and European threatened plants in present in Dobrogea -South-Eastern Romania-, Environmental Science and Engineering, p. 116-122.

Sârbu I., Ștefan N., Oprea A. -2013-. Plante vasculare din România – Determinator ilustrat de teren, Editura Victor B Victor, București, 1320 p.

Săvulescu T. -ed.- -1952-1976- - Flora României, Volum IV., Ed. Academiei Române. București

Schilling D., s.a. 1986. Guide des Mammifères d Europe. Editura Delachaux et Niestle și 4 ale C.N.E. Cernavodă –Impactul asupra biodiversității

Skolka M., Paraschiv G. M., Făgăraș M. -2004-, Biodiversitatea Dobrogei, Editura Universității Ovidius, Constanța, 409 p

Søgaard, B., Skov, F., Ejrnæs, R., Pihl, S., Fredshavn, J., Nielsen, K.E., Clausen, P., Laursen, K., Bregnballe, T., Madsen, J, Baatrup-Pedersen, A., Søndergaard, M., Lauridsen, T.L., Aude, http://www.otterspecialistgroup.org/Species/Lutra_lutra.html

Svensson L., Mullarney K., Zetterström D., 2010, Collins Bird Guide 2nd Edition, HarperCollins;

Szabó, D. Z., Kelemen, A. M., Miholcsa, T., Daróczi, S. -2010-, Păsări comune din România, Cluj-Napoca

Szekely et al., -2009-: A preliminary record list of Amphibians in Dobrudja -Romania-, Analele Științifice ale Universității Al. I. Cuza Iași, s. Biologie animală, Tom LV;

Tatole V., -eds.-, -2010-: Managementul și Monitoringul Speciilor de Animale Natura 2000 din România.

Tatole V., Iftime A., Stan M., Iorgu E.I., Iorgu I., Otel V., -2009-: Speciile de animale Natura 2000 din România, Imperium Print, București, 174 pag.

Tăușan, I. & Bucșa, C. -2010- Genus *Cerambyx* L., 1758 -Coleoptera: Cerambycidae- in the Natural History Museum collections of Sibiu -Romania-. Brukenthal. Acta Musei, 5-3-: 607-612.

Teodorescu-Leonte R., L. Popescu, V. Leonte, I. Munteanu, A. Cristea and E. Cristea, 1957. Cîteva date asupra reproducerii scrumbiei -*Caspialosa pontica* Eichw.- în Dunăre. Buletinul Institutului de Cercetări Piscicole 16-1-:37-46.

The status and conservation of the bears of the world. Proc. Int. Conf. Bear Res. Manage. Monograph Series 2:1.32

Vasiliiu G.D., 1959. Peștii apelor noastre. Ed. Științifică, p. 405.

Vasiliu G.D., Ghe. Manea 1987. Istoria ihtiologiei românești. S.C.P. Nucet - Dâmbovița, p. 331.

Zoltan Kaszoni, 1981 – Pescuitul sportiv. Edit. Sport-Turism.

<http://en.wikipedia.org/wiki/Rallidae>

<http://www.iucnredlist.org/details/12419/0>

http://en.wikipedia.org/wiki/European_otter

http://www.otterspecialistgroup.org/Species/Lutra_lutra.html

<http://en.wikipedia.org/wiki/Rallidae>

<http://www.iucnredlist.org/details/12419/0>

http://en.wikipedia.org/wiki/European_otter

<http://biodiversitate.mmediu.ro/rio/natura2000/static/pdf/roschi0022.pdf>

http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/habitatsdirective/docs/2007_07_im.pdf

<http://biodiversitate.mmediu.ro/romanian-biodiversity/despre-arii-protejate/arpm/arpm-pitesti/situri-de-importanta-comunitara-1>

<http://www.lifenatura2000.ro/doc/Habitatele%20din%20Romania.pdf>

<http://eunis.eea.europa.eu/sites/ROSCI0022>

<http://eunis.eea.europa.eu/sites/ROSCI0088/faunaflora>

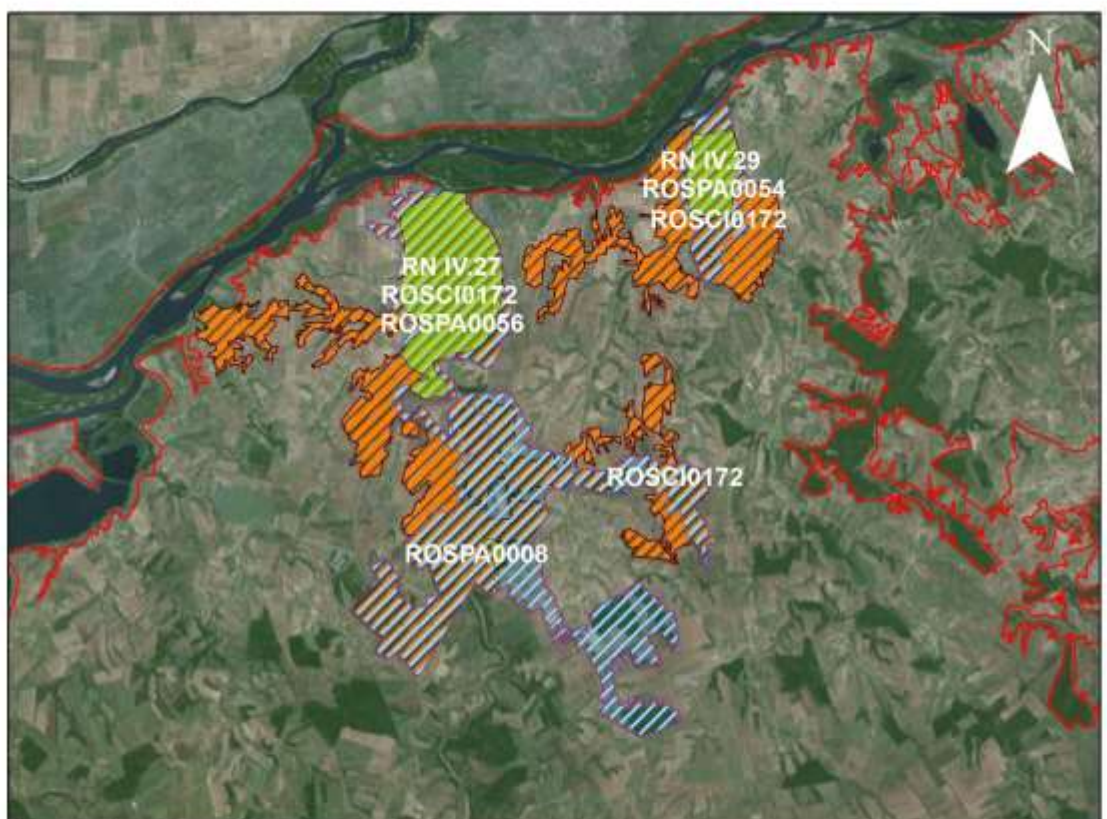
<http://www.birdlife.org>

<http://www.iucnredlist.org>

http://cdr.eionet.europa.eu/Converters/run_conversion?file=ro/eu/art12/envuzndka/RO_birds_reports.xml&conv=343&source=remotemul

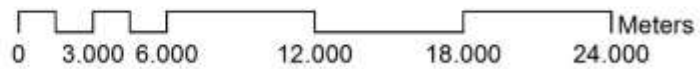

2. Harta suprapunerilor ariilor protejate

Legend

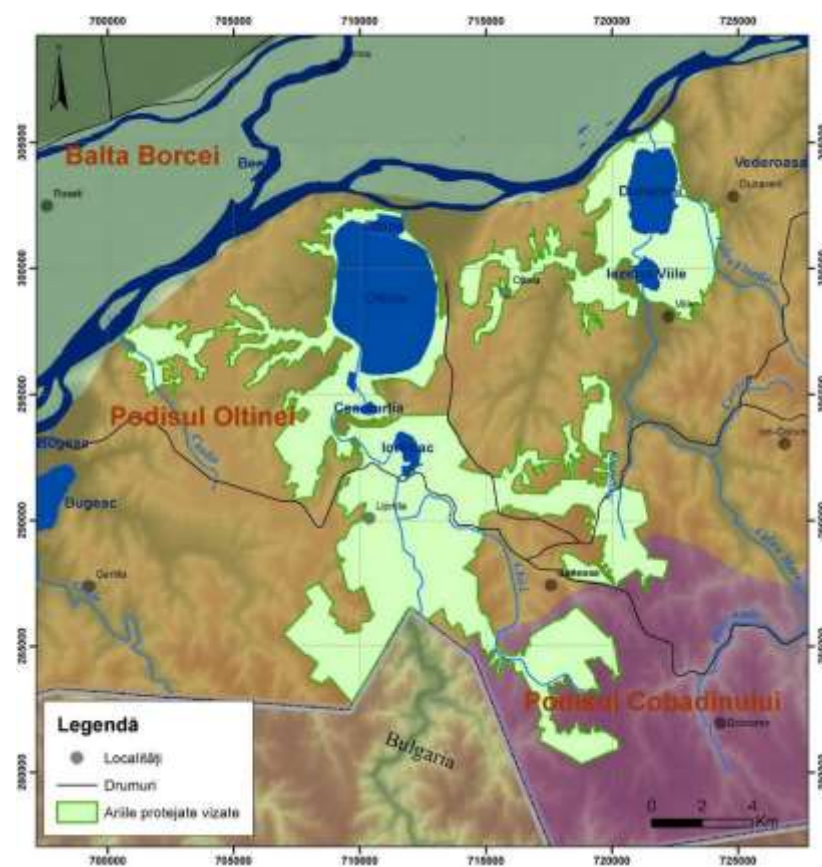
- ROSPA
- ROSCI
- Rezervatii Naturale
- RAMSAR

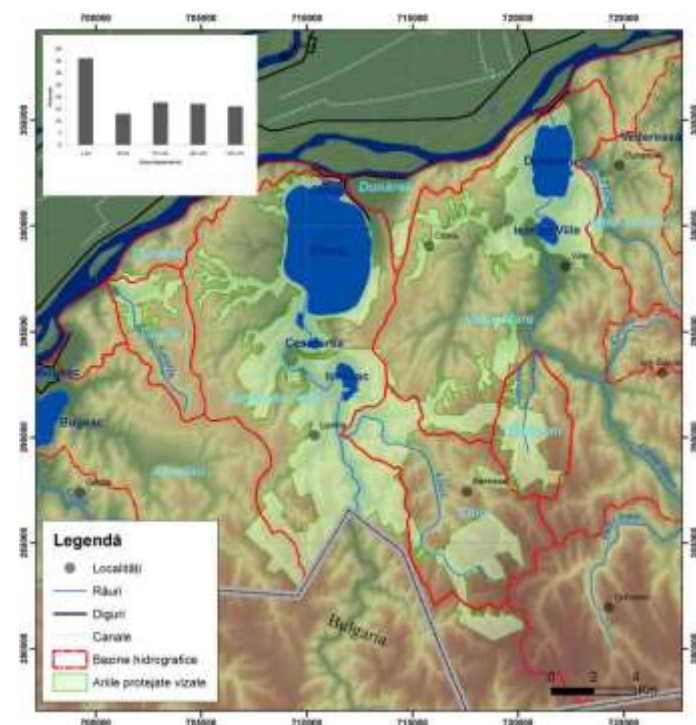

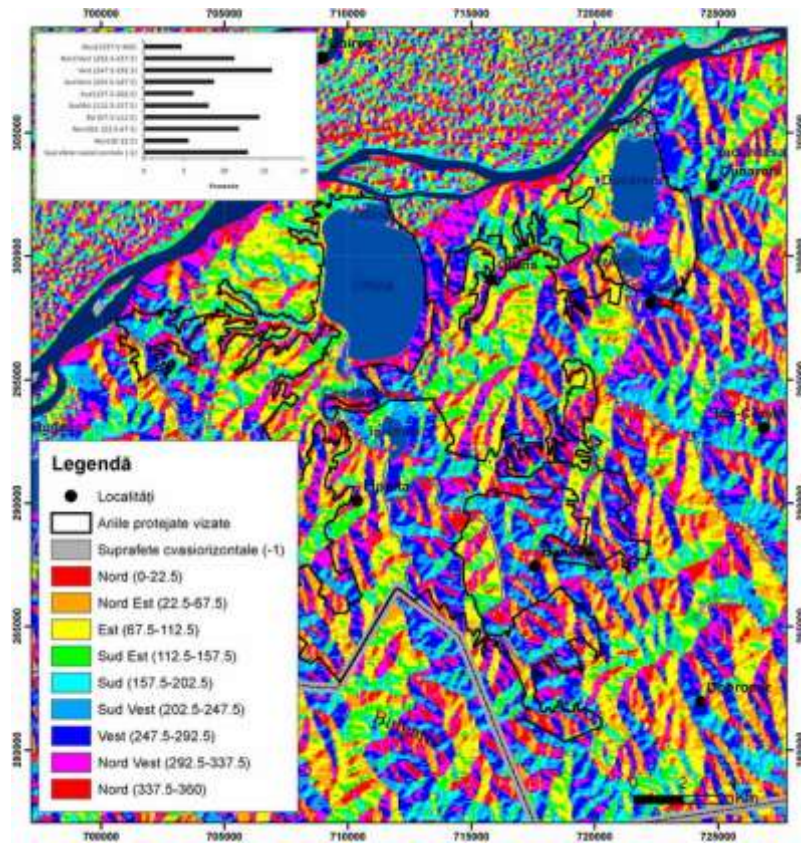
2. Unitățile de relief peste care se suprapune aria protejată

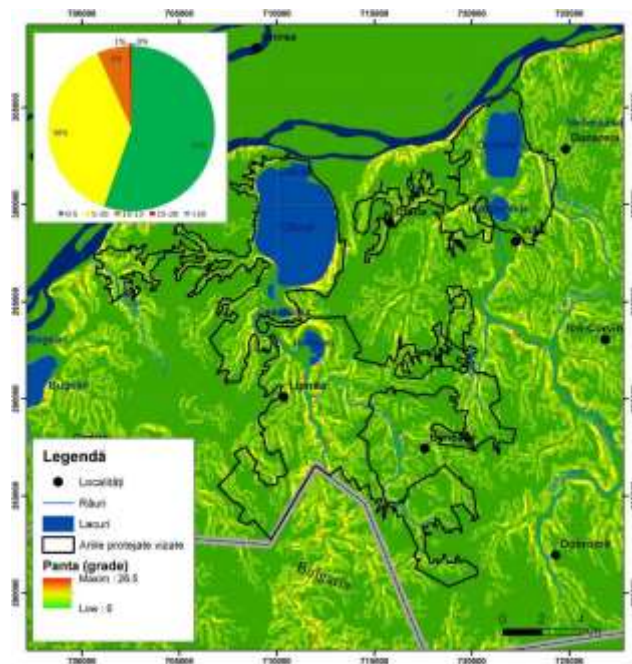
3. Modelul numeric altitudinal al terenului reclasificat în trepte hipsometrice ale reliefului

4. Harta Expoziția versanților în perimetrul sitului

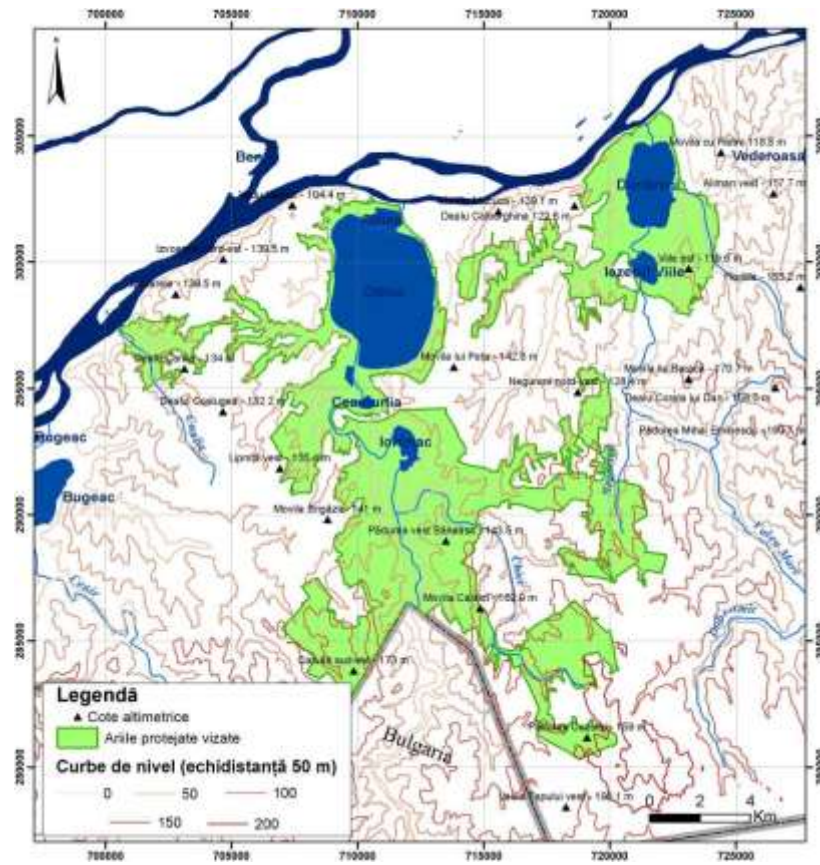

5. Harta Declivitatea terenului în regiunea sud-vestică a Dubrogei de Sud. Modelul de pantă a fost calculate pe baza modelului numeric altitudinal al terenului

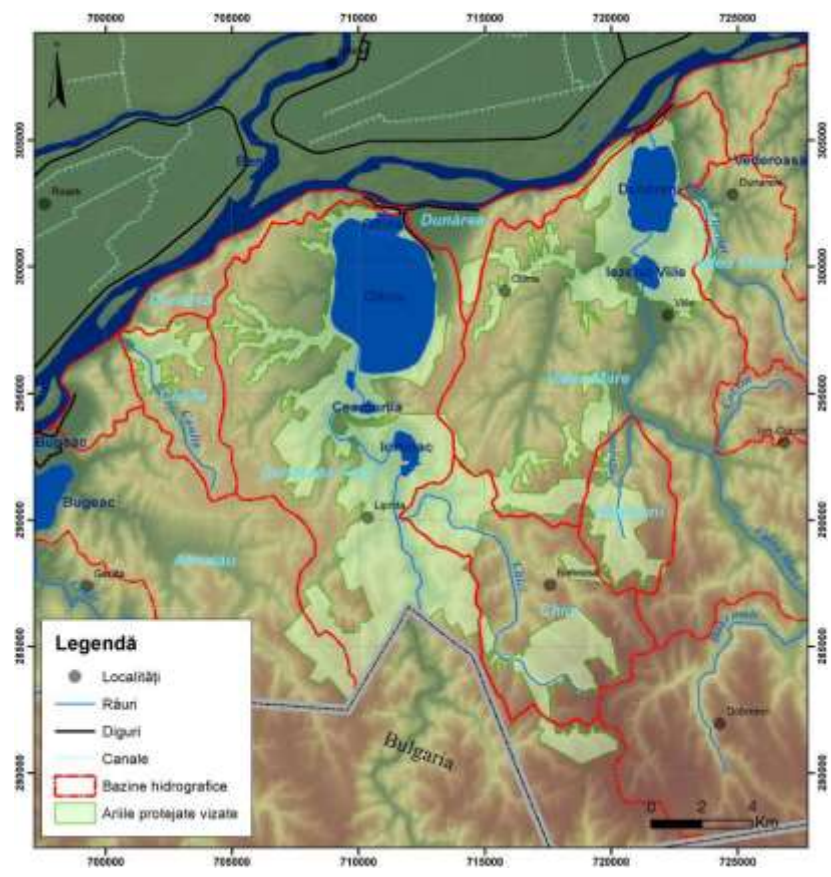

6. Harta Punctele de cotă și curbele de nivel

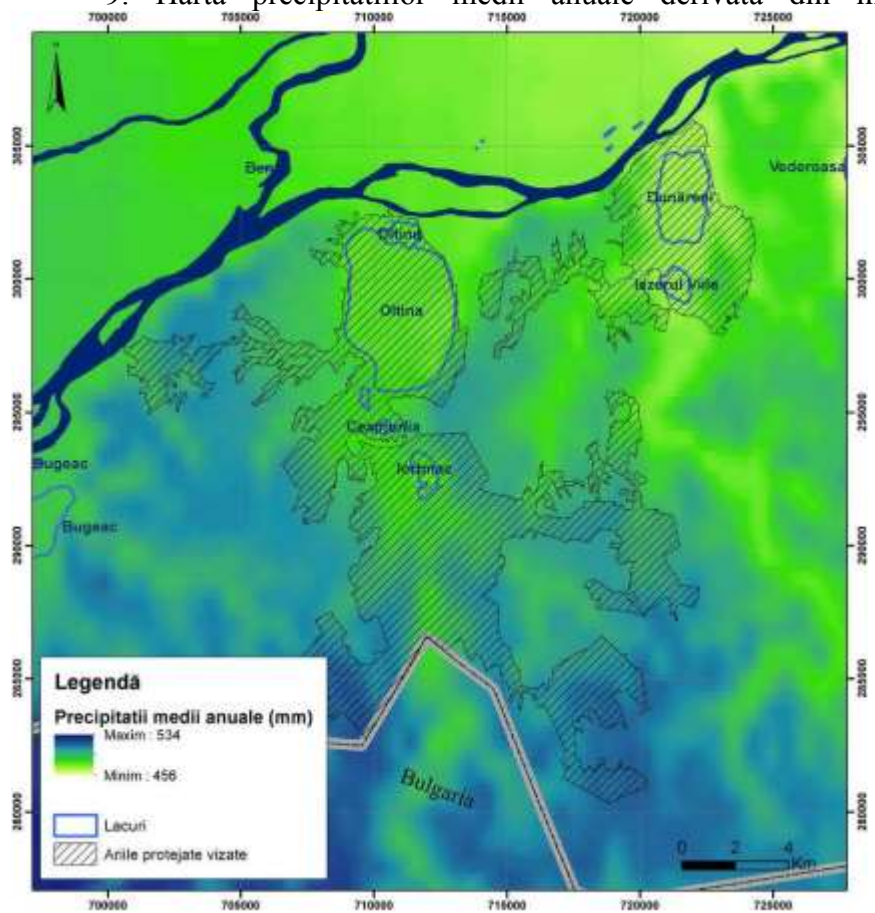
7. Harta hidrografică ce cuprinde ierarhizarea bazinelor până la ordinul IV

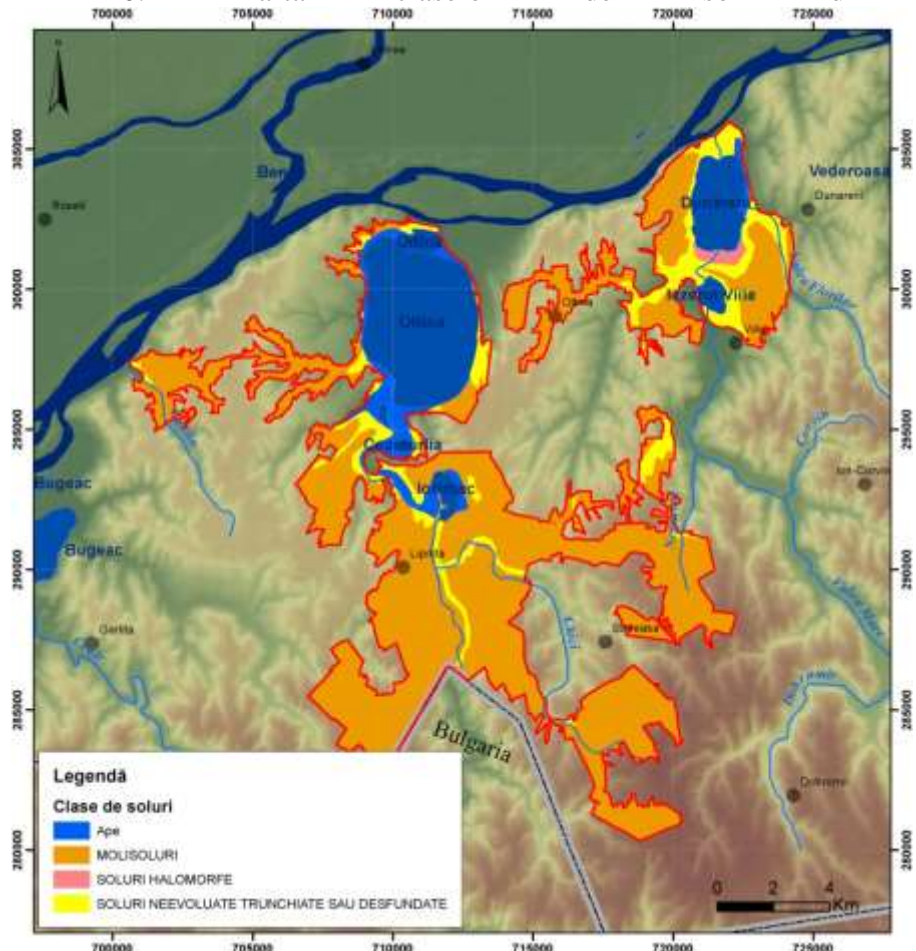

9. Harta precipitatiilor medii anuale derivată din modelul climatic WorldClim

10. Harta claselor de sol din perimetrul sitului

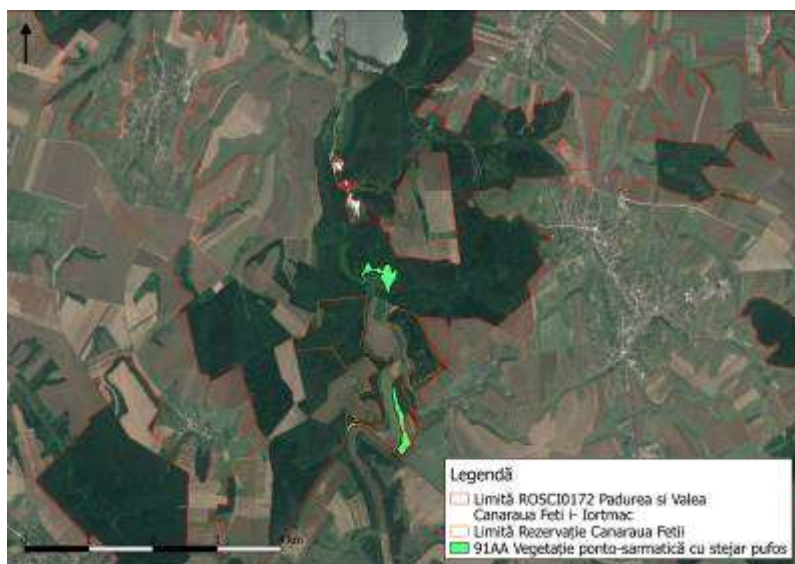

Hărți Mediul Biotic

1. Hărți distribuției tipul de habitat 40C0*

2. Hărți distribuției tipul de habitat 91 AA*

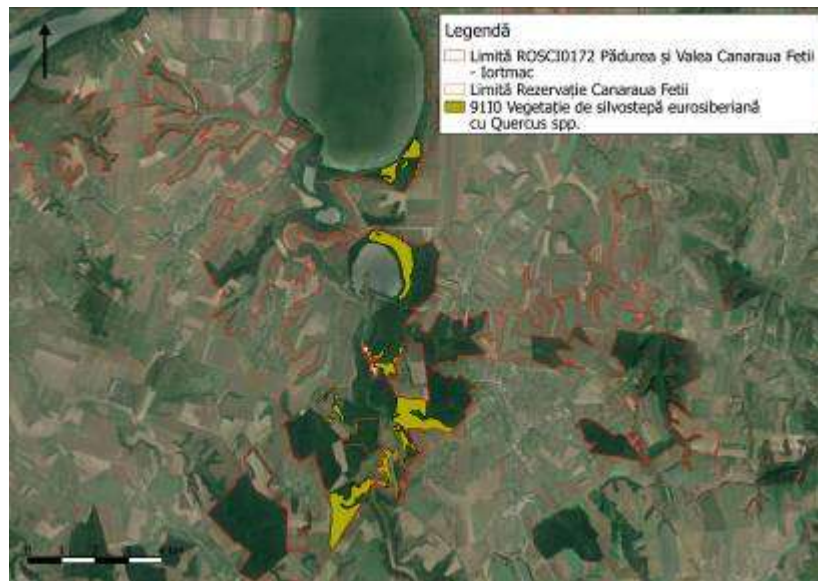

3. Harta distribuției tipul de habitat habitat 62C0*

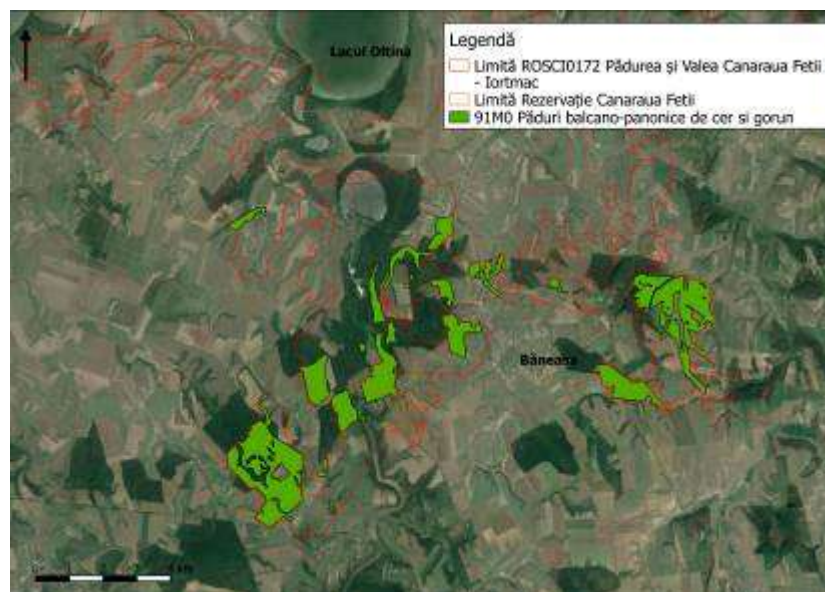

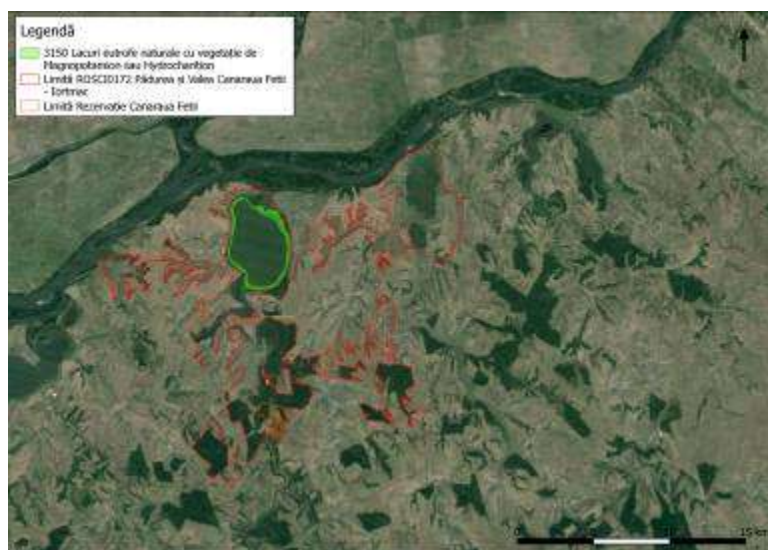
4. Harta distribuției tipul de habitat 9110*

5. Hărți distribuție tipul de habitat 91 MO

6. Hartă distribuție tipul de habitat 3150

7. Hartă de distribuție *Potentilla emilii-popii*

8. Hartă de distribuție *Himantoglossum jankae*

9. Hartă de distribuție *Marsilea quadrifolia*

10. Hartă de distribuție Răspândirea și distribuția habitatului speciei *Cerambyx cerdo*

11. Hartă de distribuție Răspândirea și distribuția habitatului speciei *Lycaena dispar*

12.Hartă de distribuție Răspândirea și distribuția habitatului speciei *Callimorpha (Euplagia) quadripunctaria*

13. Hartă de distribuție Răspândirea și distribuția habitatului speciei *Euphydryas maturna*

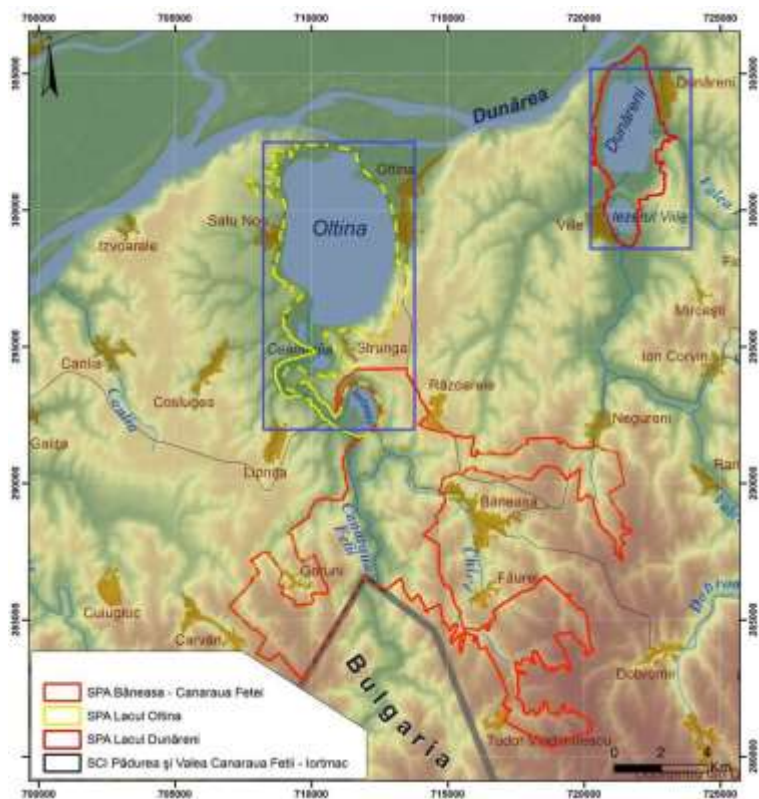

14.Hartă de distribuție Distribuția habitatului speciei *Lucanus cervus*

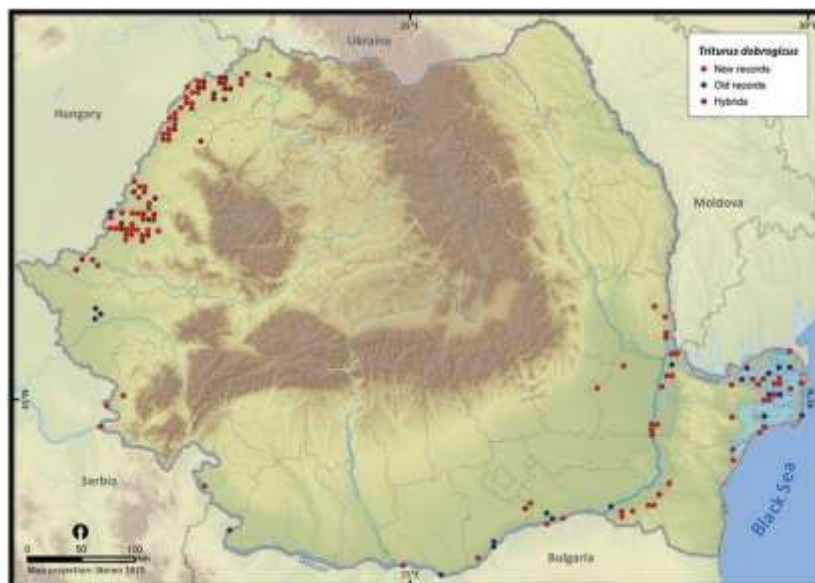

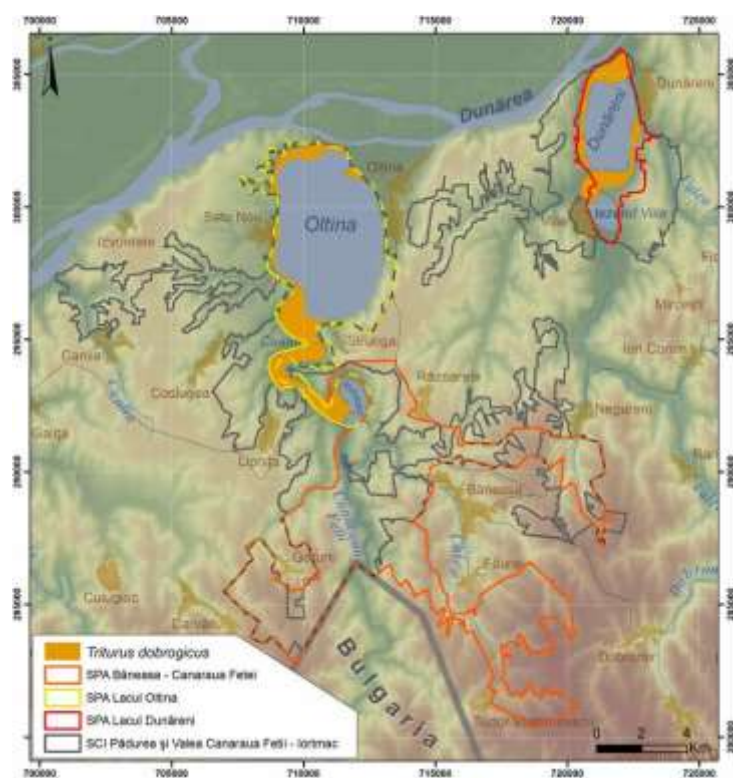
15. Hartă de distribuție Distribuția habitatului speciei *Aspius aspius*

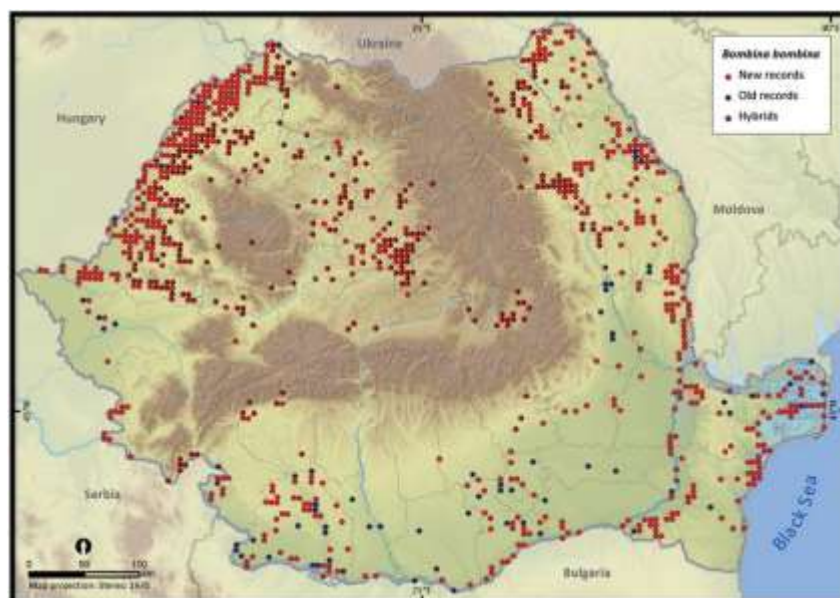
16. Hartă de distribuție Răspândirea și distribuția habitatului speciei *Triturus cristatus* în România

17. Hartă de distribuție specie *Triturus cristatus* în sit

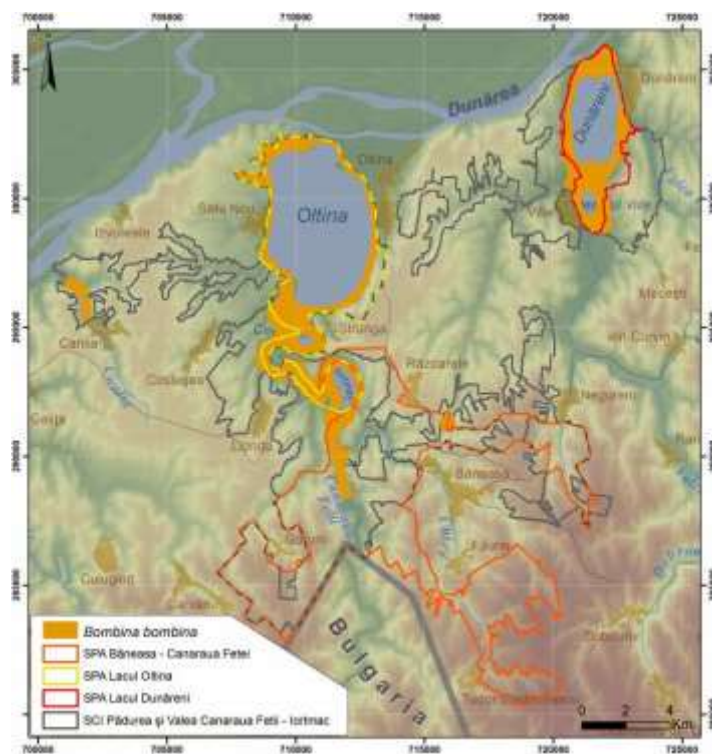

18. Hartă de distribuție specie *Bombina bombina*

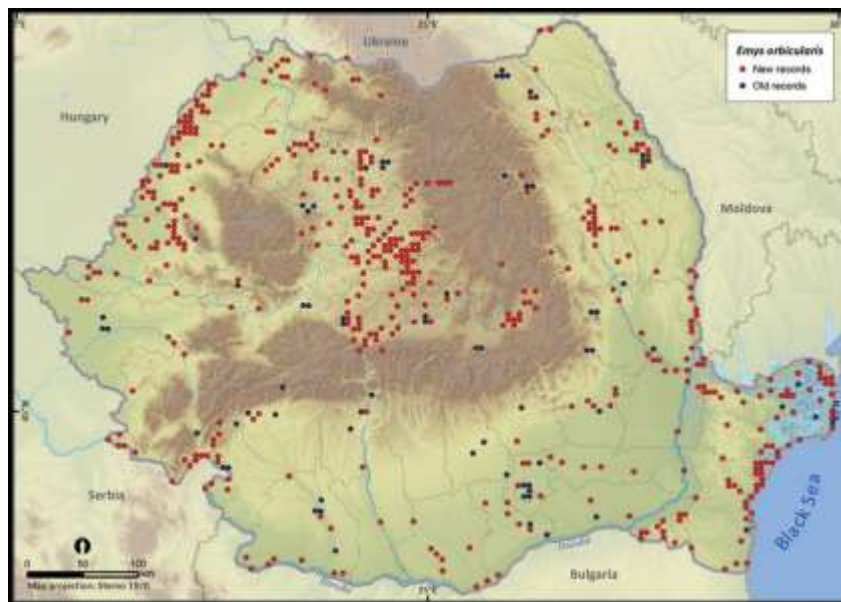

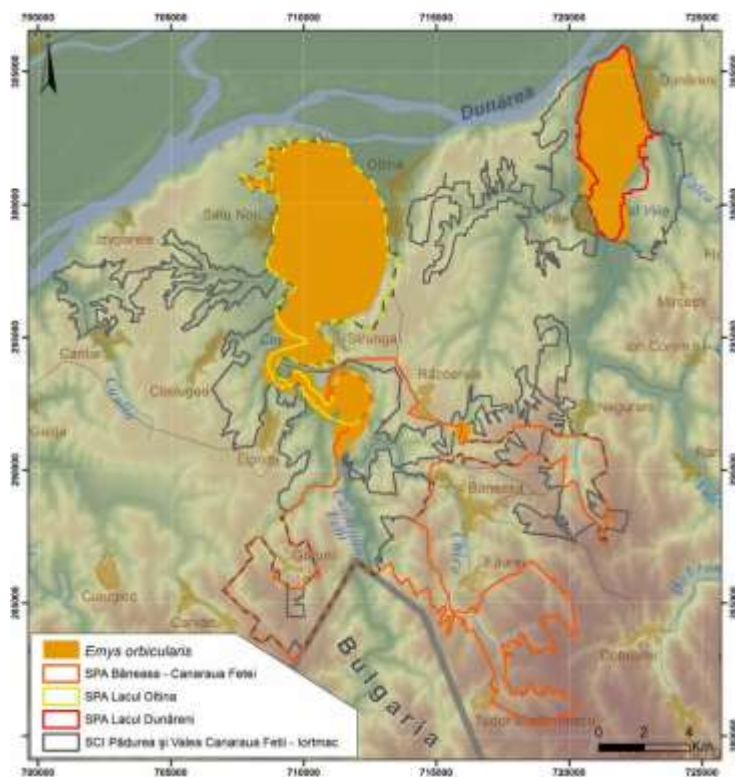
19. Hartă de distribuție *Bombina bombina*

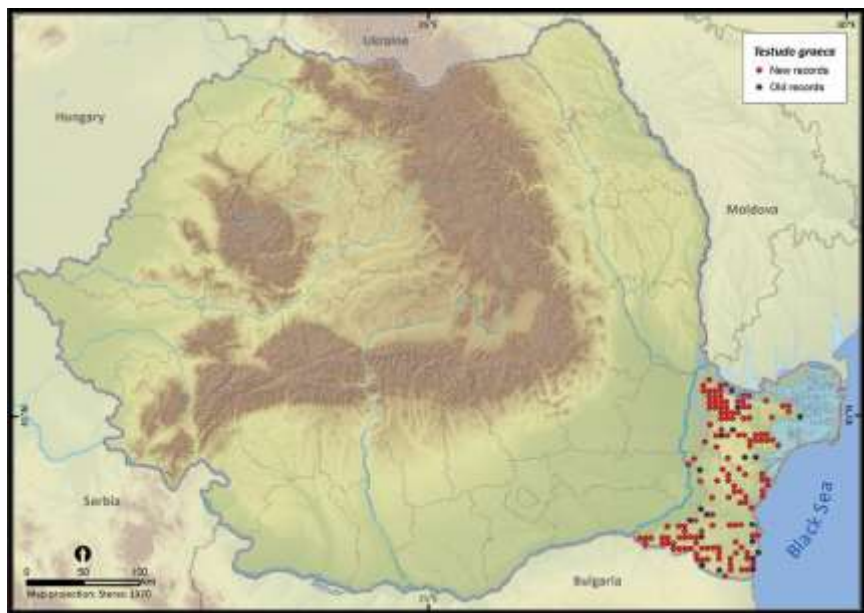
20. Hartă de distribuție *Emys orbicularis* în România

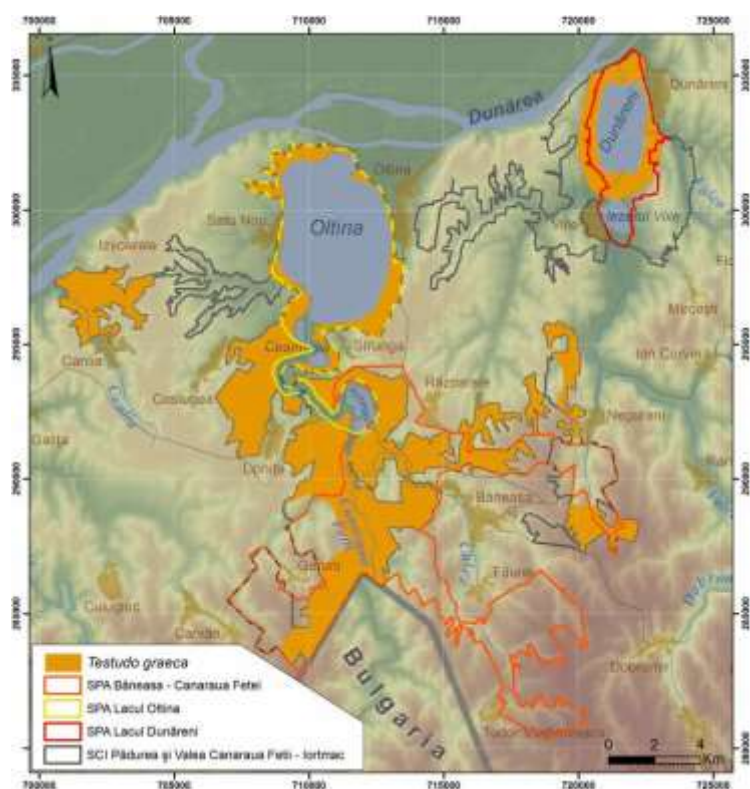
21.Hartă de distribuție *Emys orbicularis* în sit

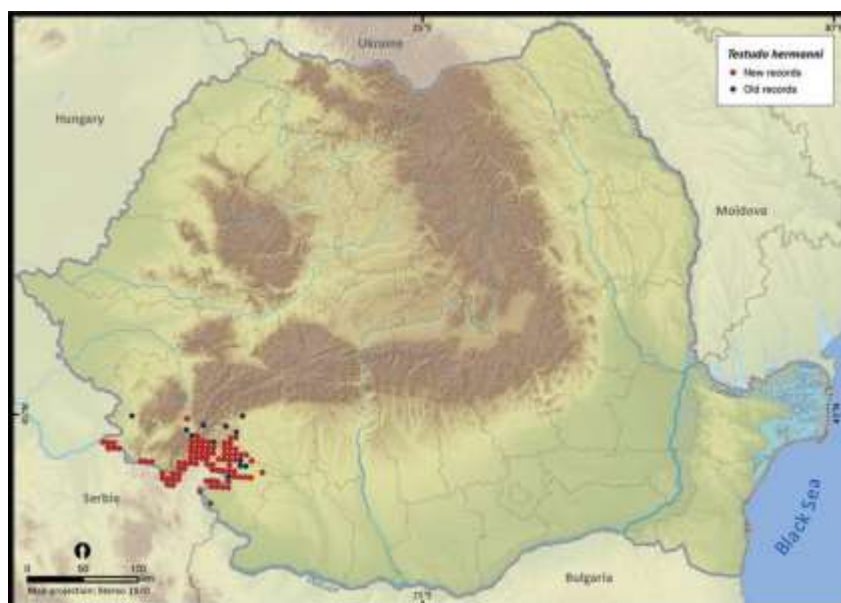
22.Harta distribuției speciei *Testudo graeca* în România

23. Harta distribuției specia *Testudo graeca* în sit

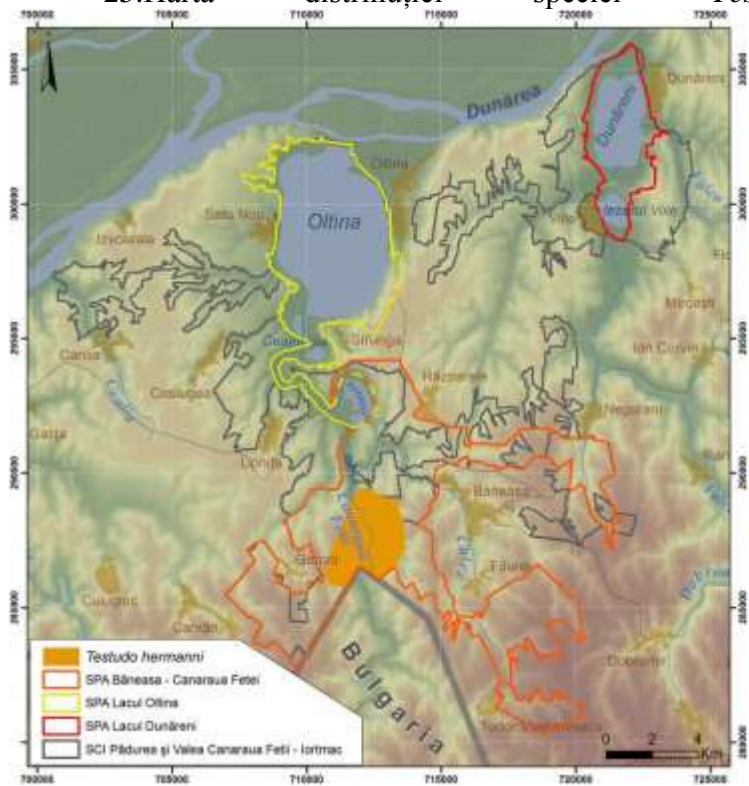

24. Harta distribuției *Testudo hermanni* în România

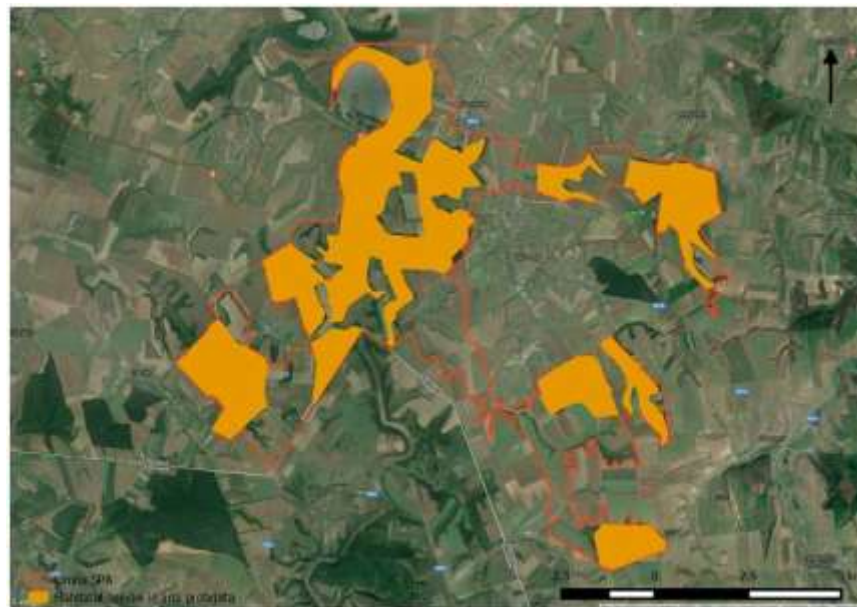

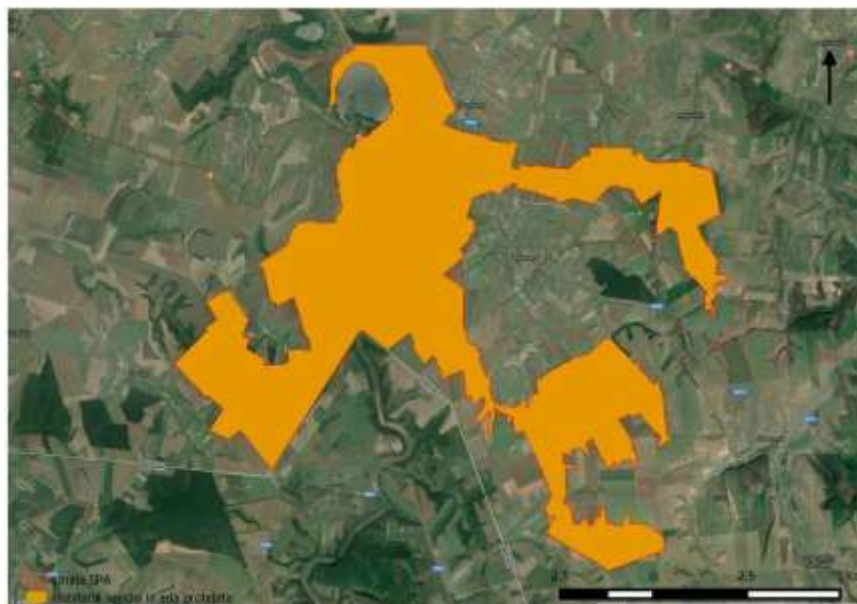
25. Harta distribuției speciei *Testudo hermanni* în sit

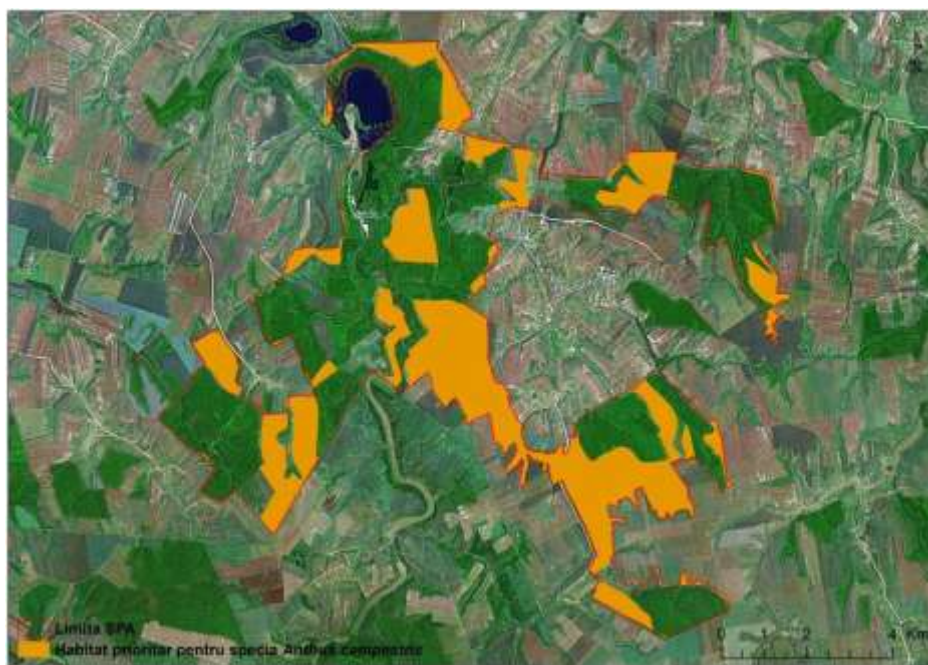
26. Hartă de distribuție cuibărit *Accipiter brevipes*.

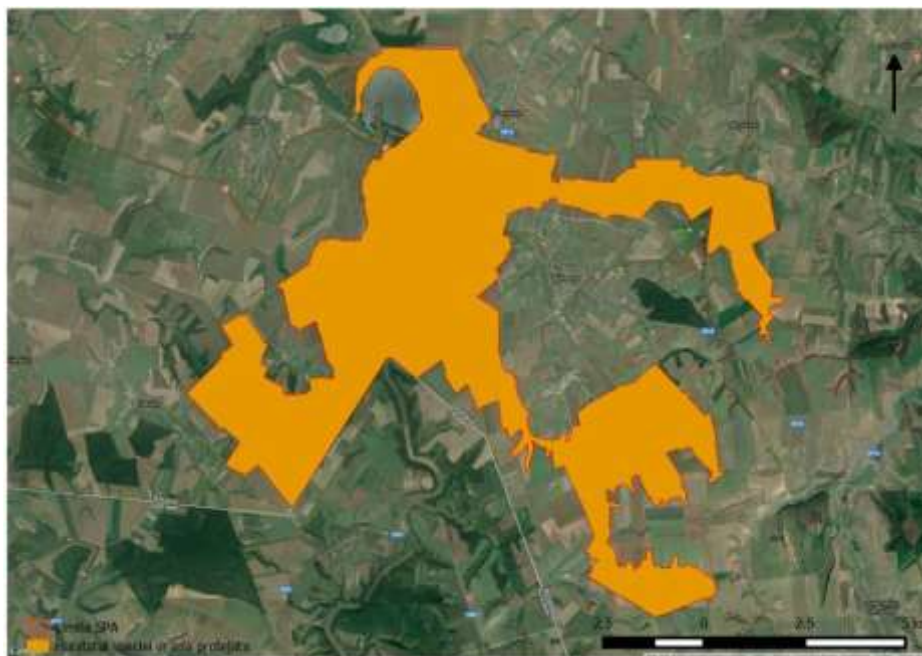
27. Hartă de distribuție pasaj *Accipiter brevipes*.

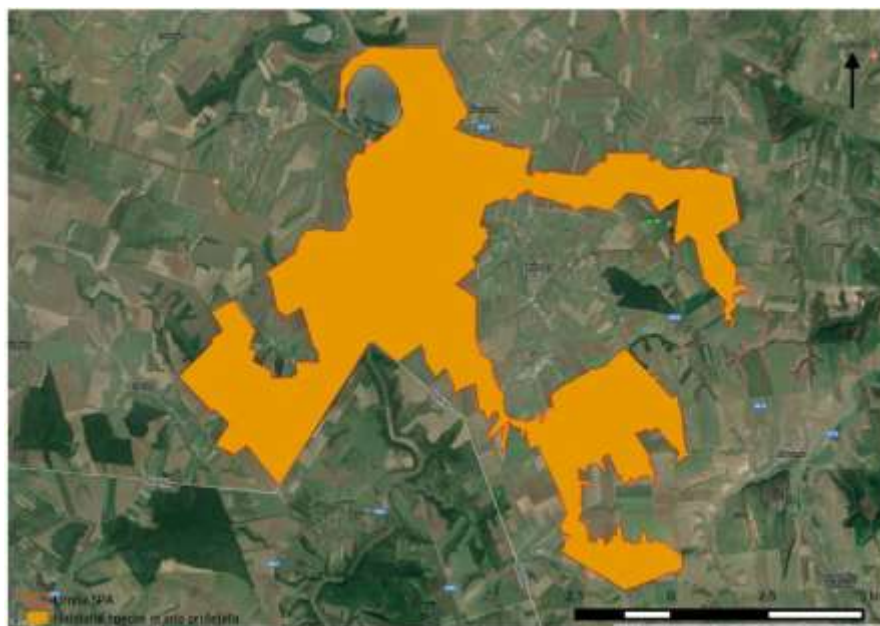
28. Hartă de distribuție cuibărit *Anthus campestris*.

29. Hartă de distribuție pasaj *Aquila clanga*.

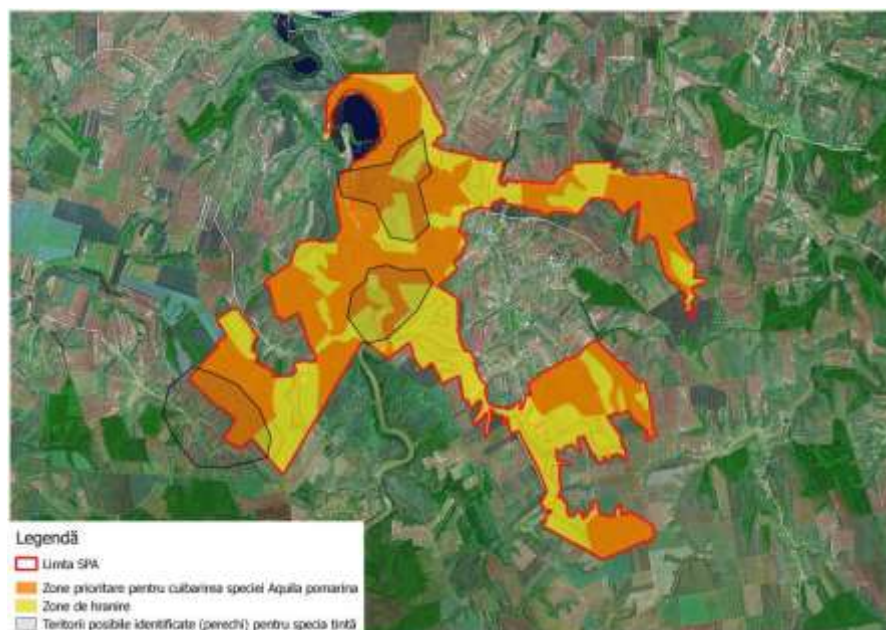

30. Hartă de distribuție pasaj *Aquila heliaca*.

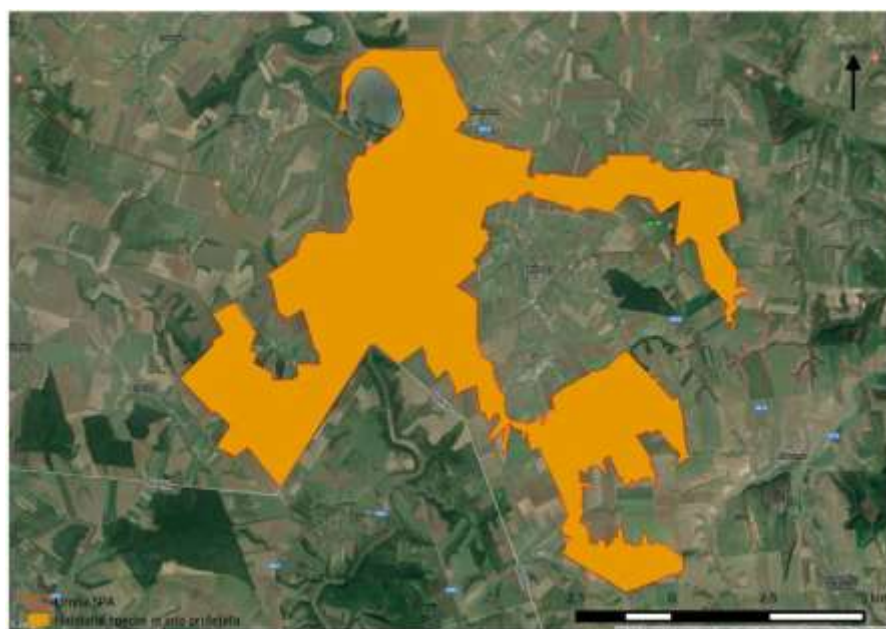

31. Hartă de distribuție cuibărit *Aquila pomarina*.

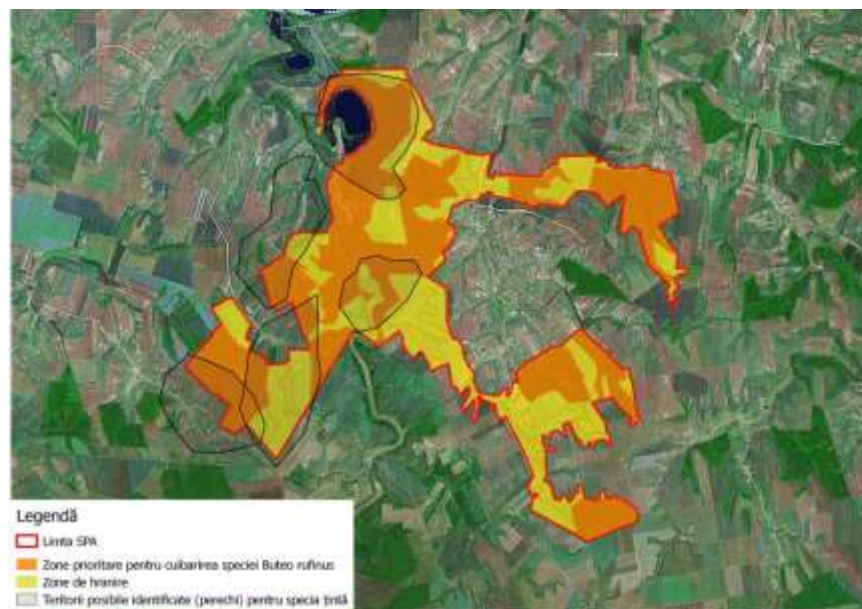
32. Hartă de distribuție pasaj *Aquila pomarina*.

33. Hartă de distribuție cuibărit *Bubo bubo*.

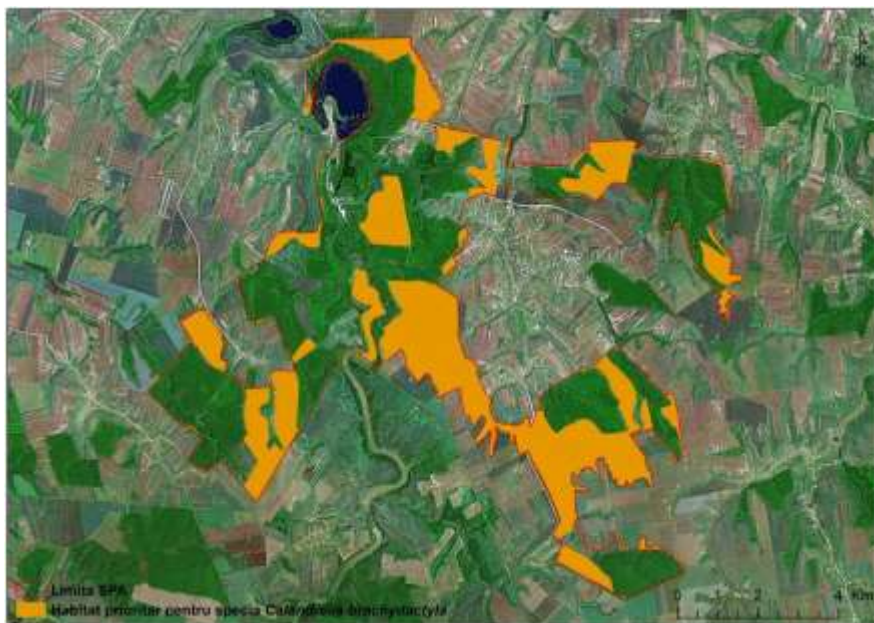

34. Hartă de distribuție cuibărit *Buteo rufinus*.

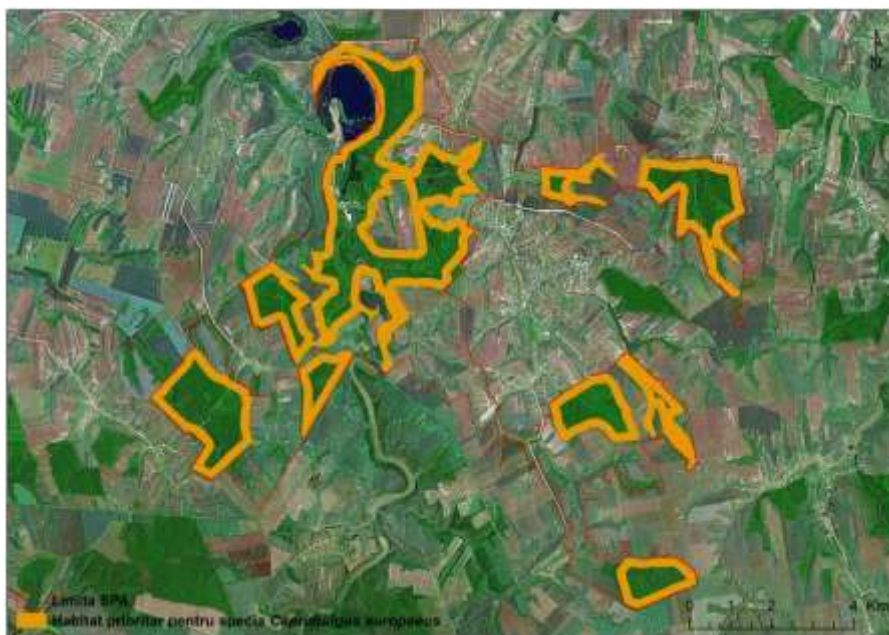

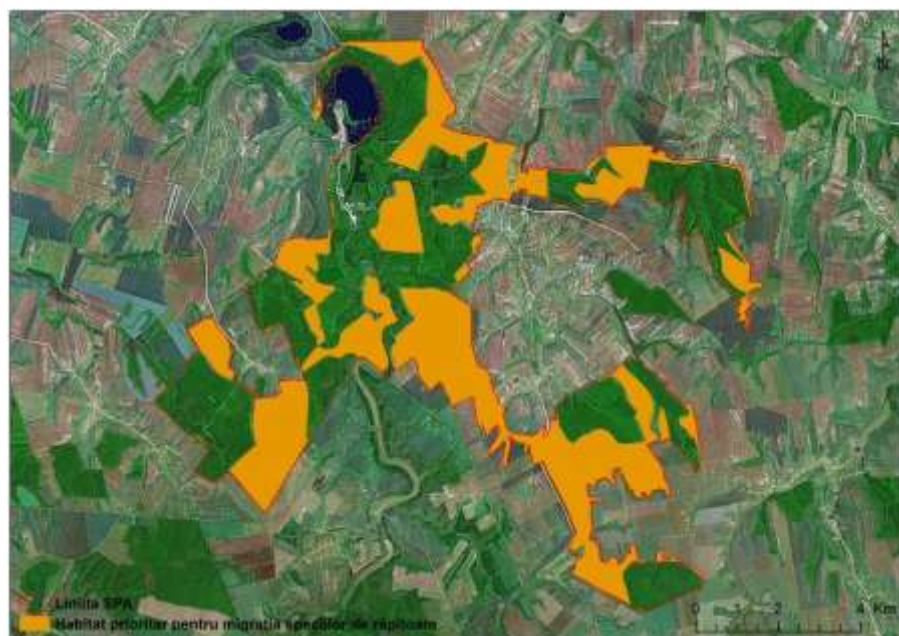
35.Hartă de distribuție cuibărit *Calandrella brachydactyla*.

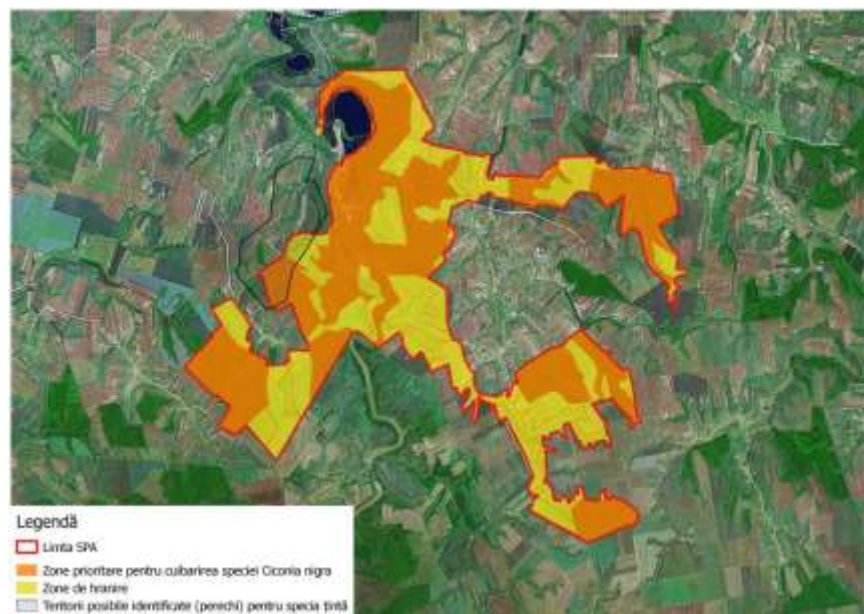
36.Hartă de distribuție cuibărit *Caprimulgus europaeus*.

37. Hartă de distribuție pasaj *Ciconia ciconia*.

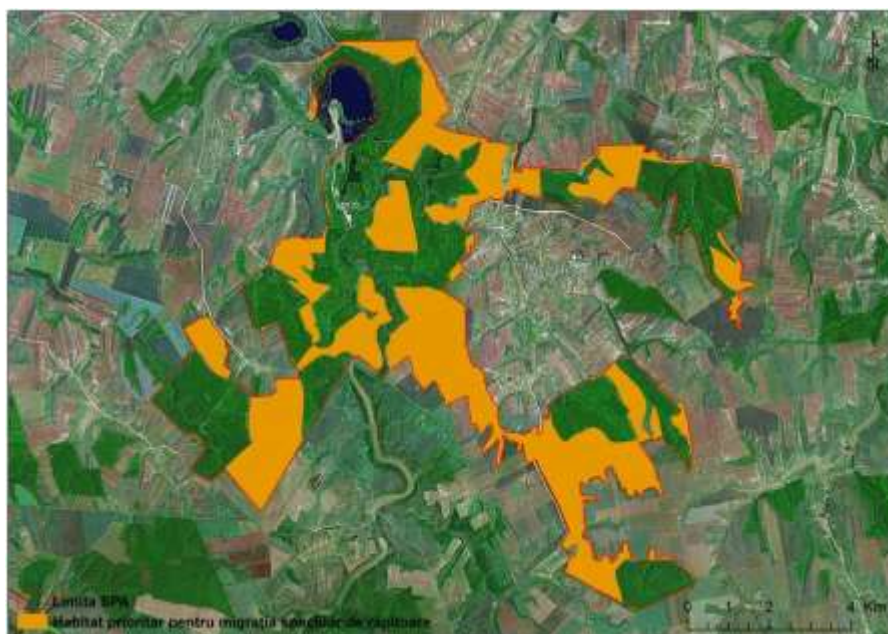

38. Hartă de distribuție cuibărit *Ciconia nigra*.

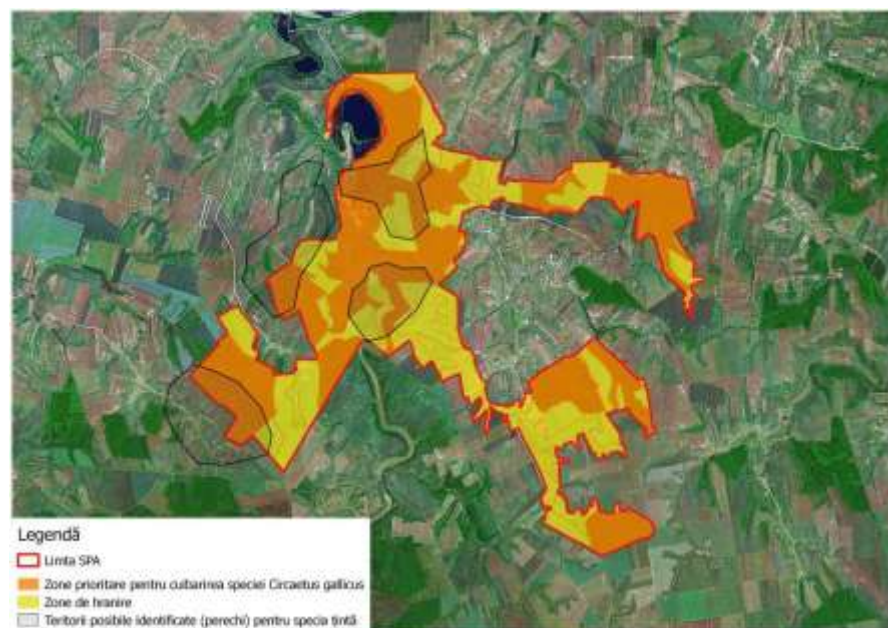

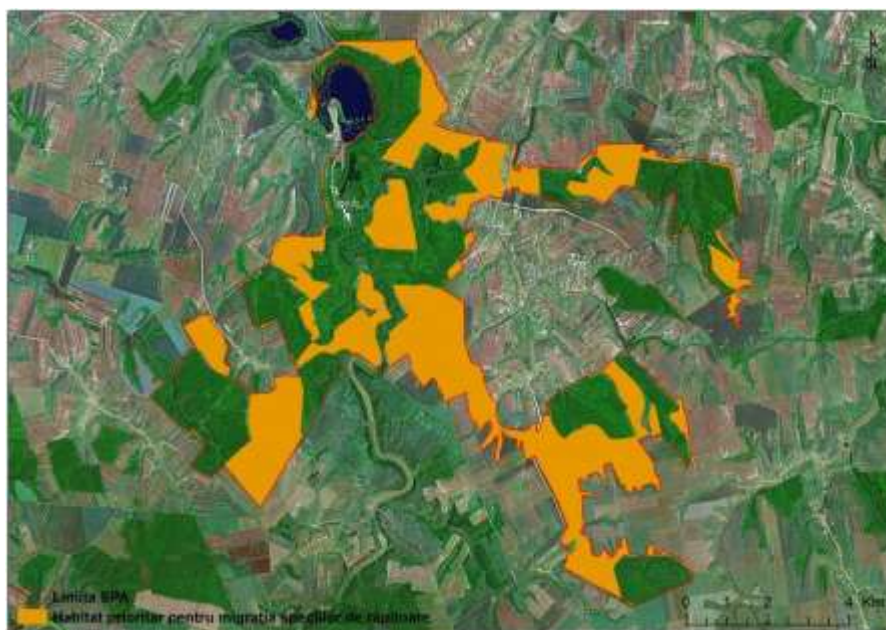
39. Hartă de distribuție pasaj *Ciconia nigra*.

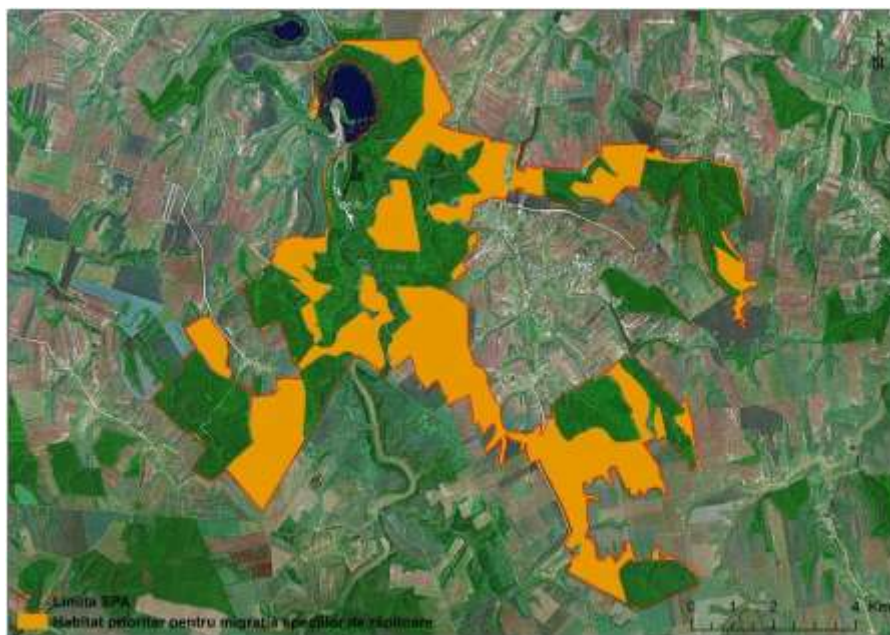
40. Hartă distribuție cuibărit *Circaetus gallicus*.

41. Hartă de distribuție pasaj *Circus aeruginosus*.

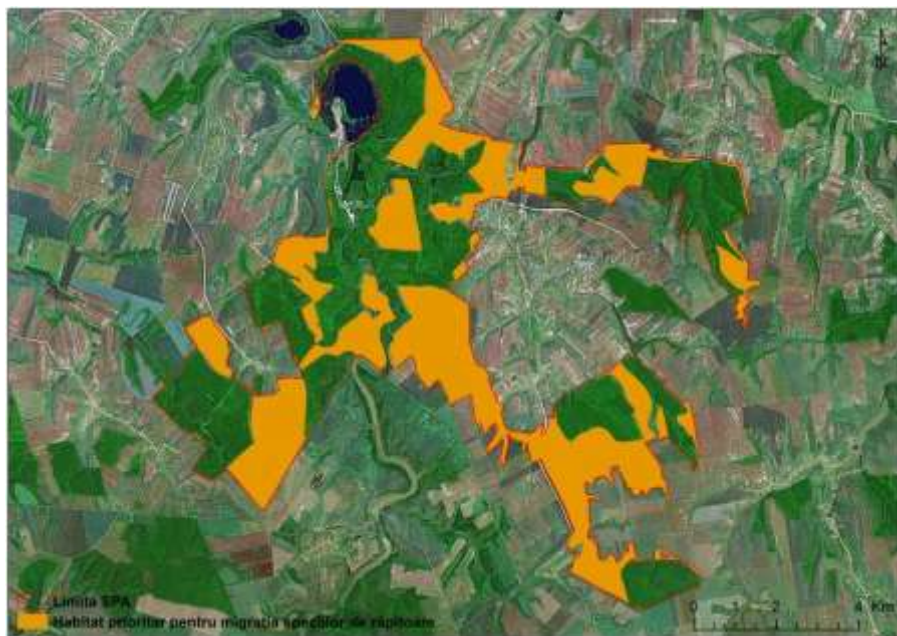

42. Hartă de distribuție pasaj *Circus cyaneus*.

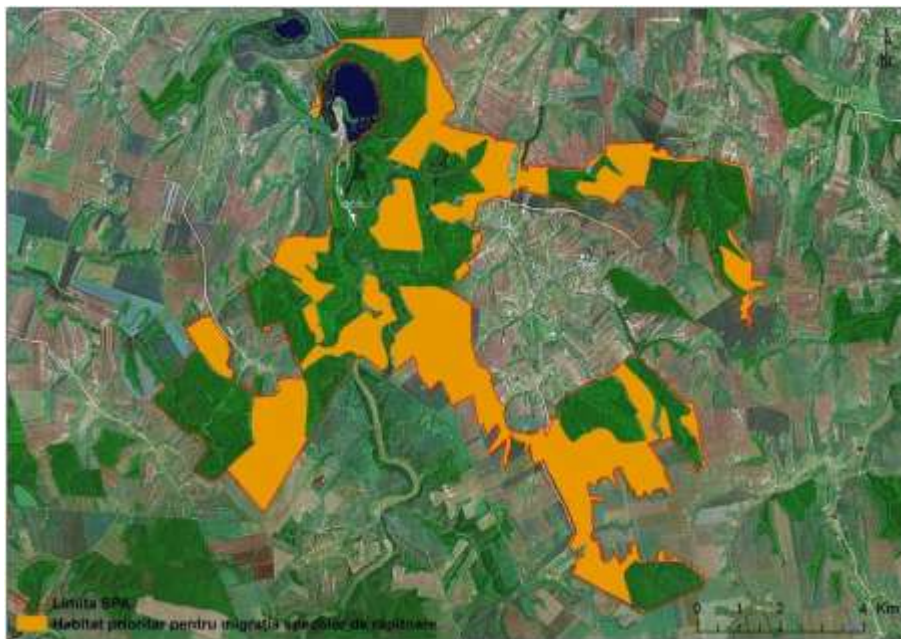

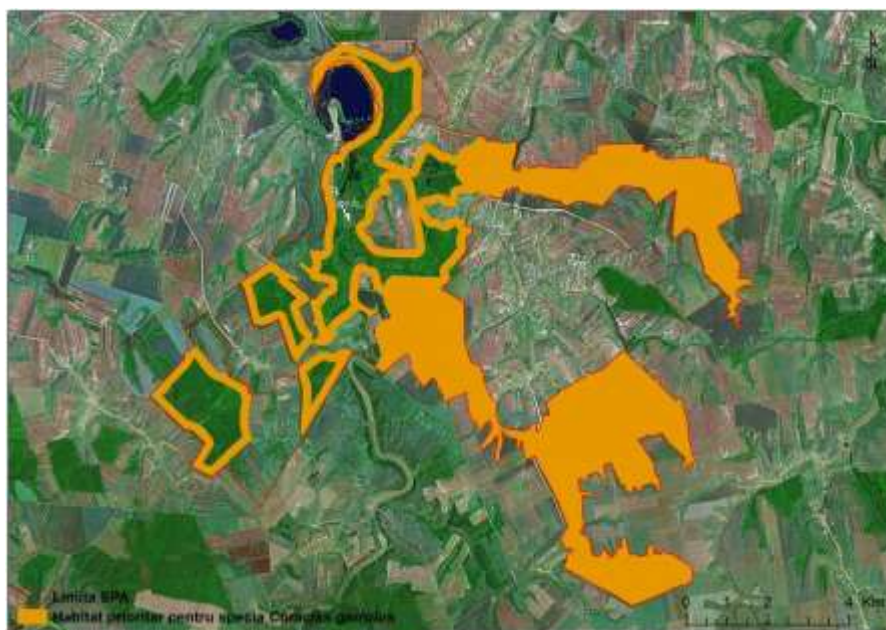
43.Hartă de distribuție pasaj *Circus macrourus*.

44.Hartă de distribuție pasaj *Circus pygargus*.

45. Hartă de distribuție cuibărit *Coracias garrulus*.

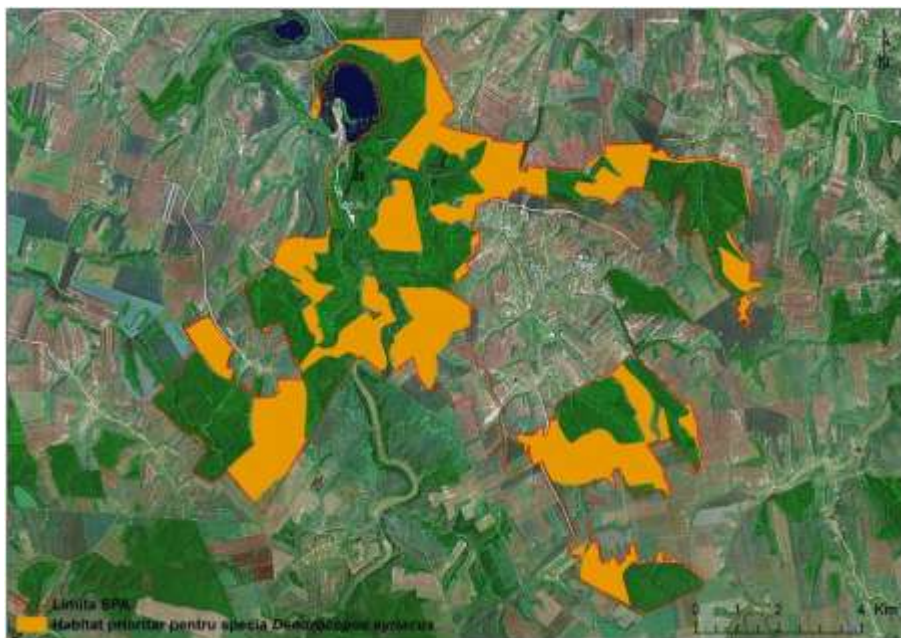

46. Hartă de distribuție *Dendrocopos medius*.

47. Hartă de distribuție *Dendrocopos syriacus*.

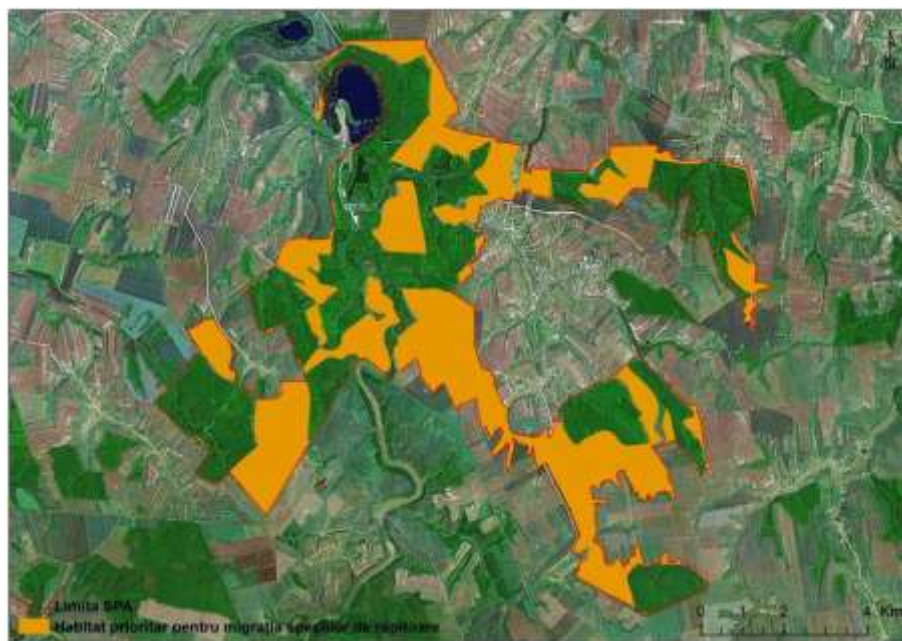
48. Hartă de distribuție *Dryocopus martius*.

49. Hartă de distribuție cuibărit *Emberiza hortulana*.

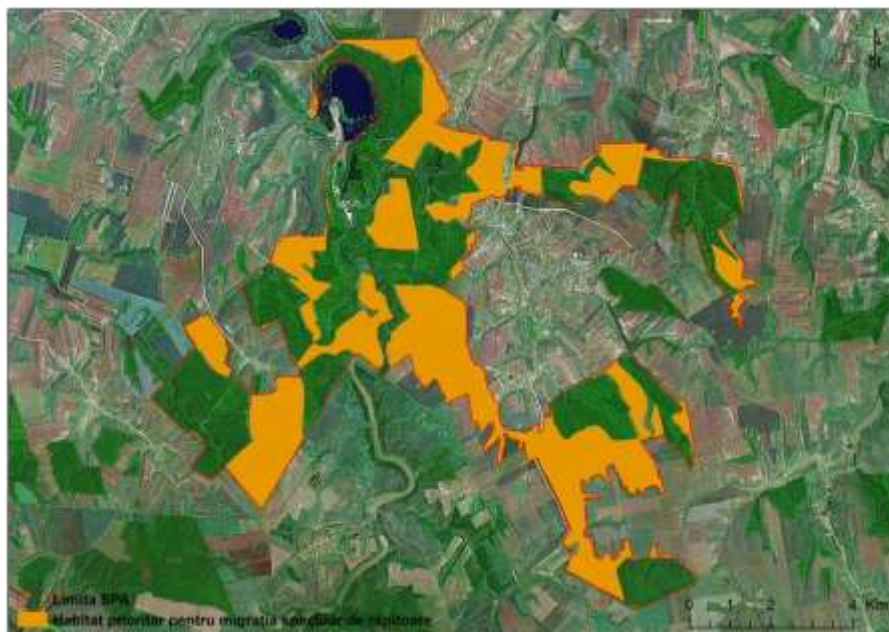

50. Hartă de distribuție pasaj *Falco columbarius*.

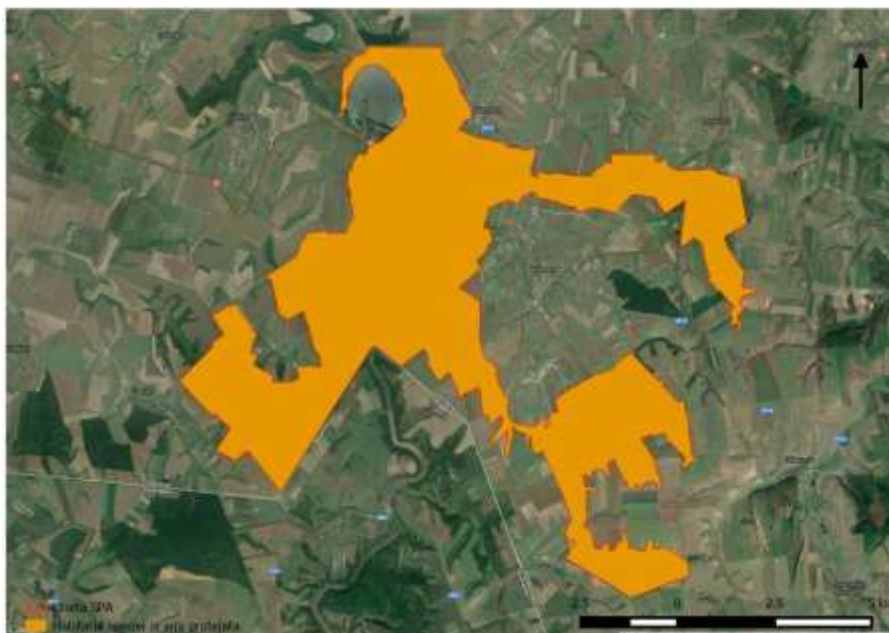

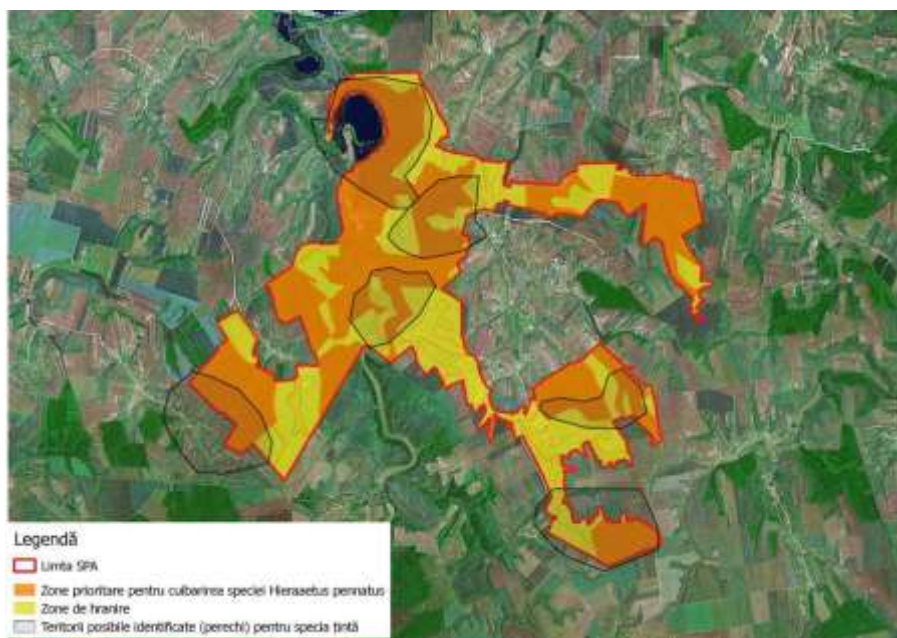
51. Hartă de distribuție pasaj *Falco vespertinus*.

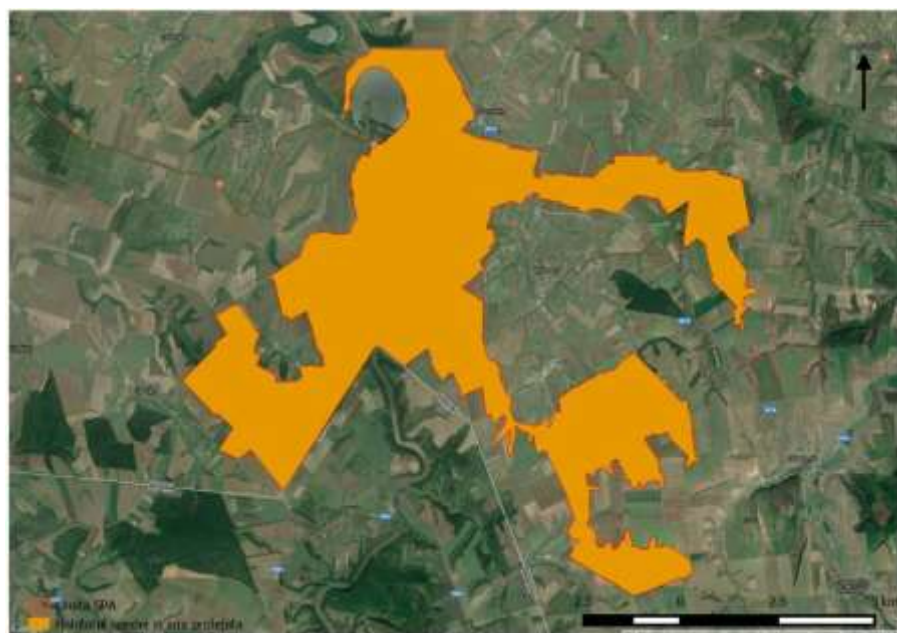
52. Hartă de distribuție pasaj *Haliaeetus albicilla*.

53. Hartă de distribuție cuibărit *Hieraaetus pennatus*.

54. Hartă de distribuție pasaj *Hieraaetus pennatus*.

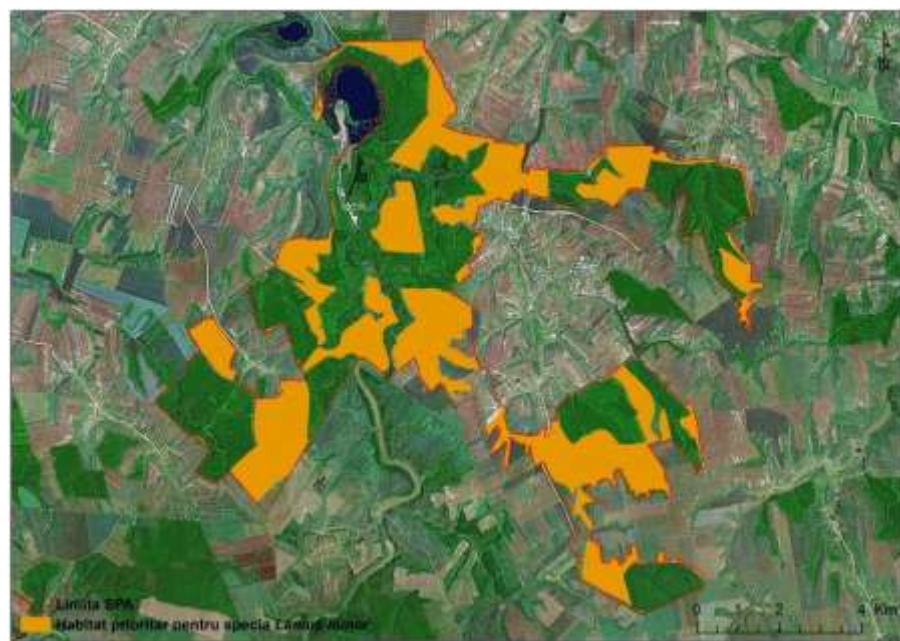

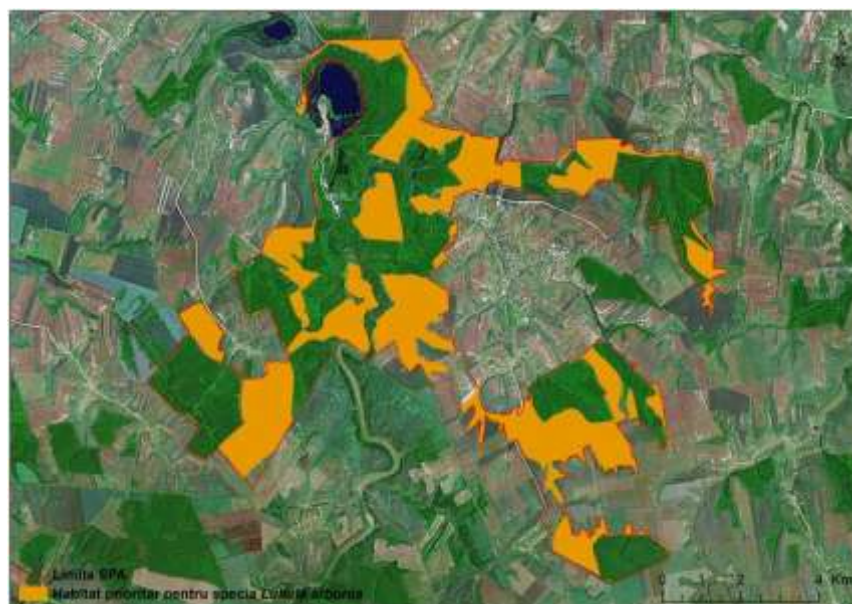
55.Hartă de distribuție cuibărit *Lanius collurio*.

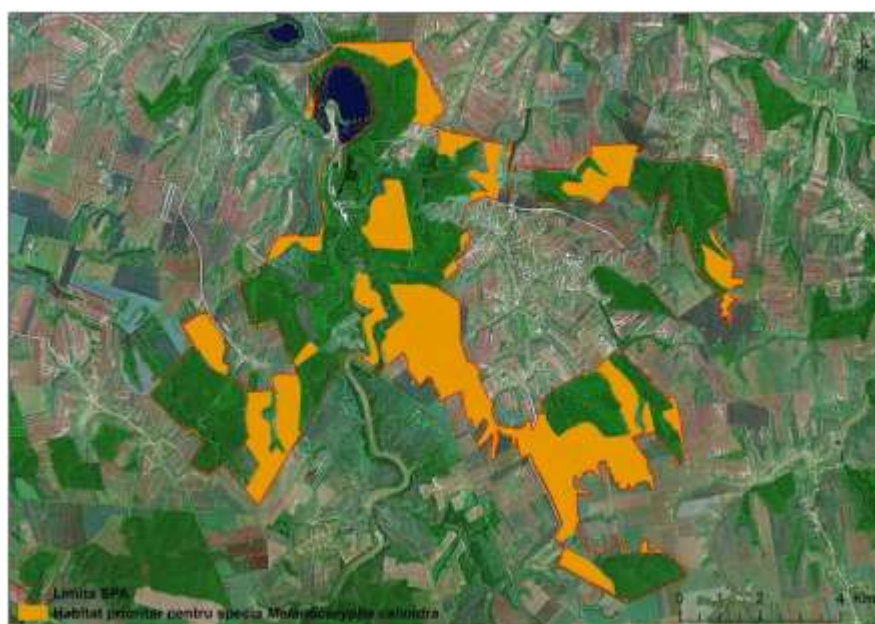
56.Hartă de distribuție cuibărit *Lanius minor*.

57.Hartă de distribuție cuibărit *Lullula arborea*.

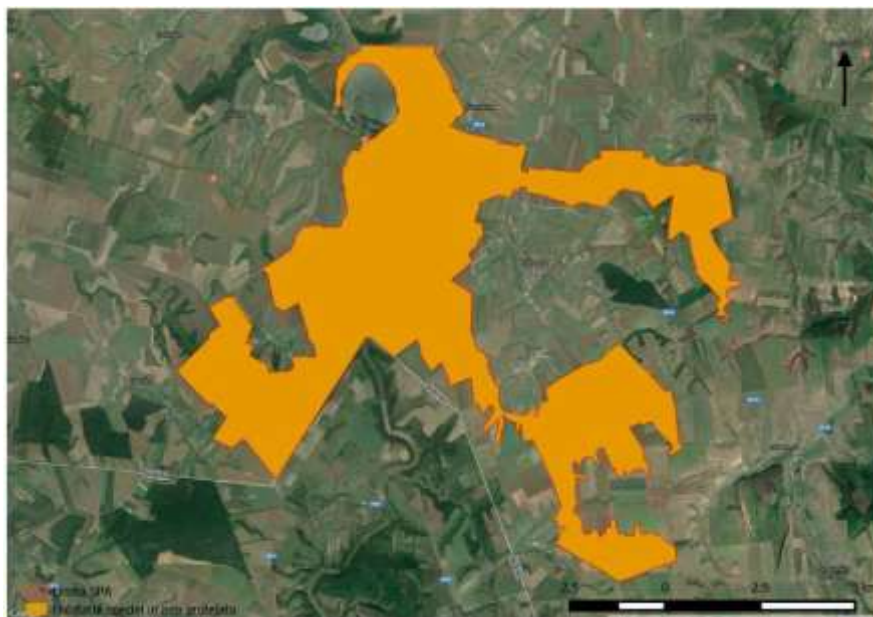

58.Hartă de distribuție cuibărit *Melanocorypha calandra*.

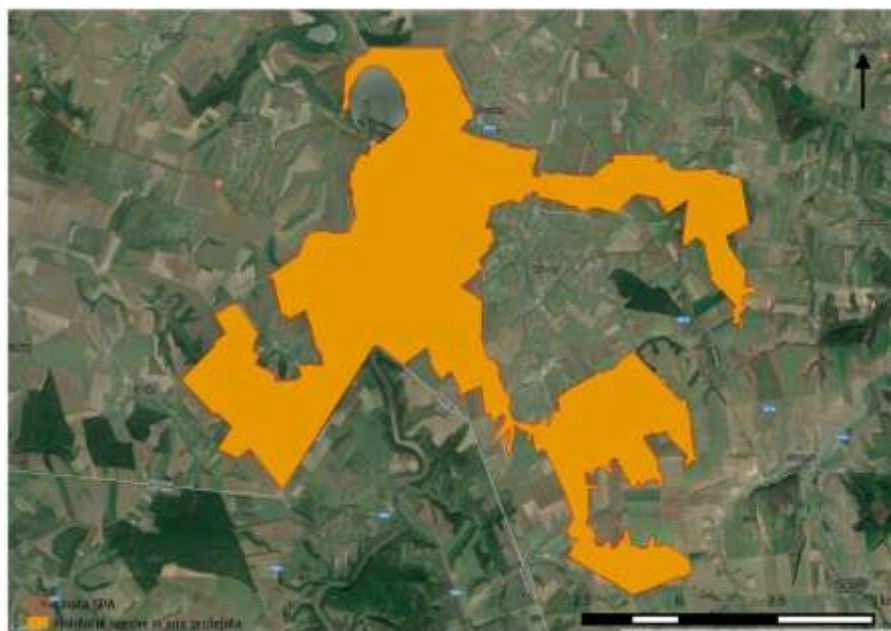

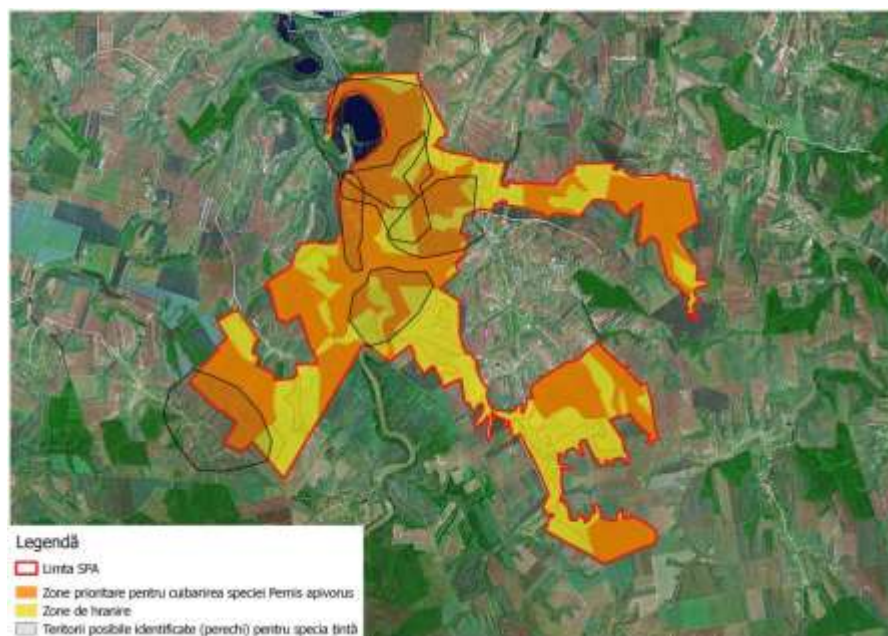
59. Hartă de distribuție pasaj *Neophron percnopterus*.

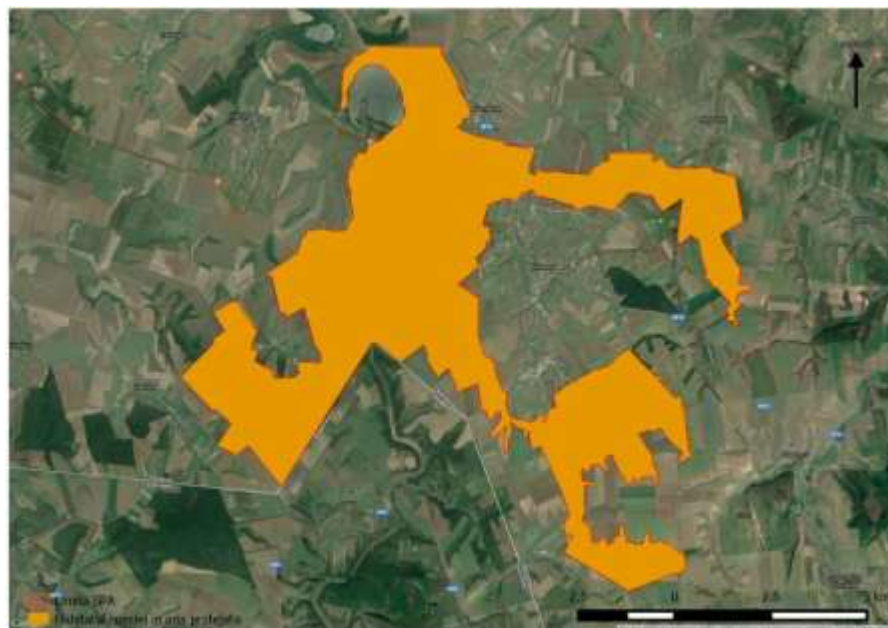
60. Hartă de distribuție pasaj *Pandion haliaetus*.

61. Hartă de distribuție cuibărit *Pernis apivorus*.

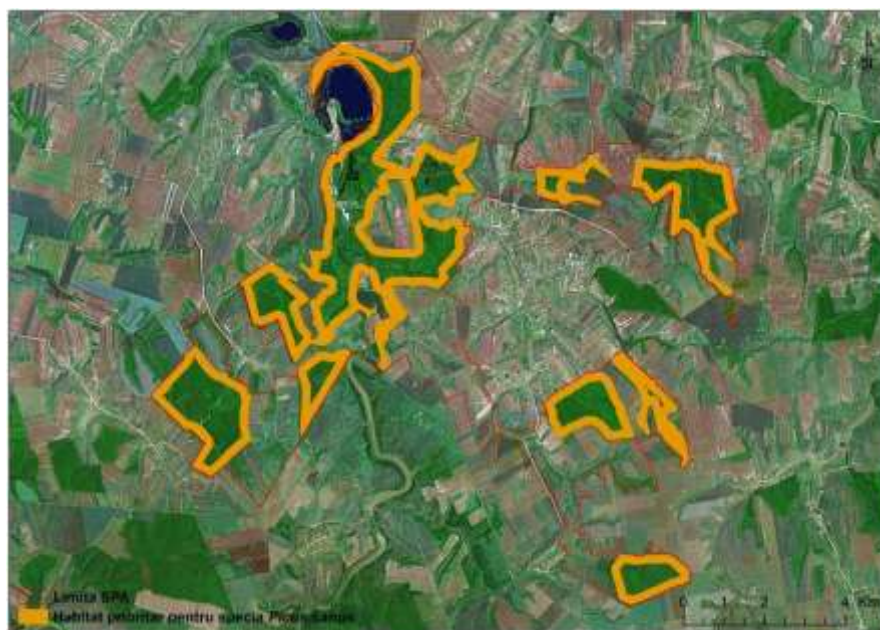

62. Hartă de distribuție pasaj *Pernis apivorus*.

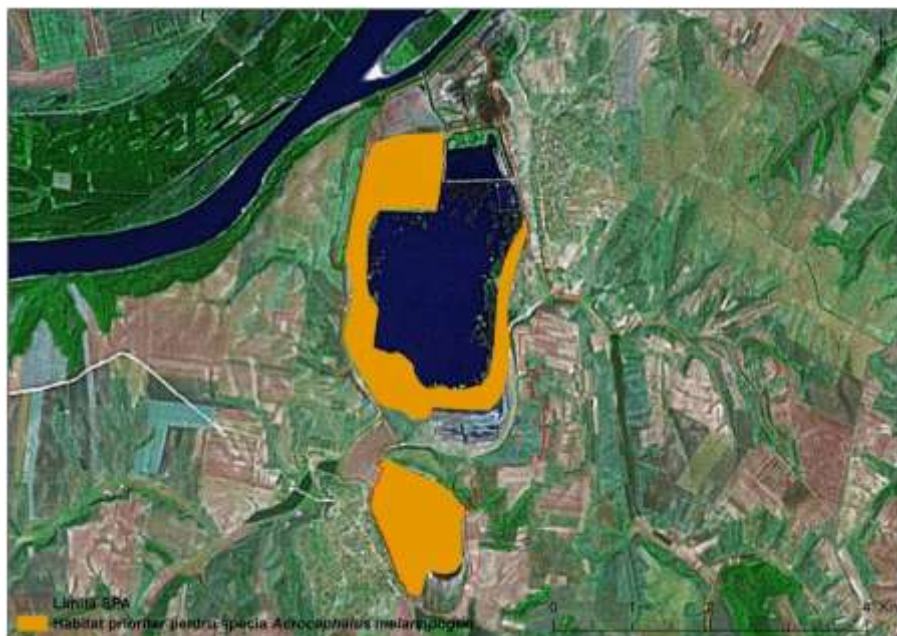
63. Hartă de distribuție *Picus canus*.

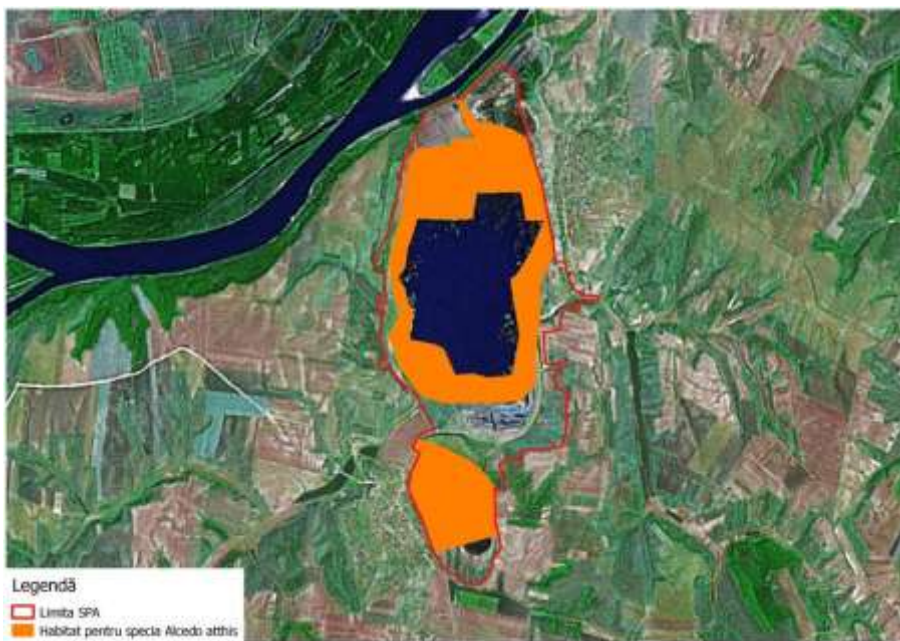
64. Hartă de distribuție cuibărit *Sylvia nisoria*.

65. Hartă de distribuție pasaj *Acrocephalus melanopogon*.

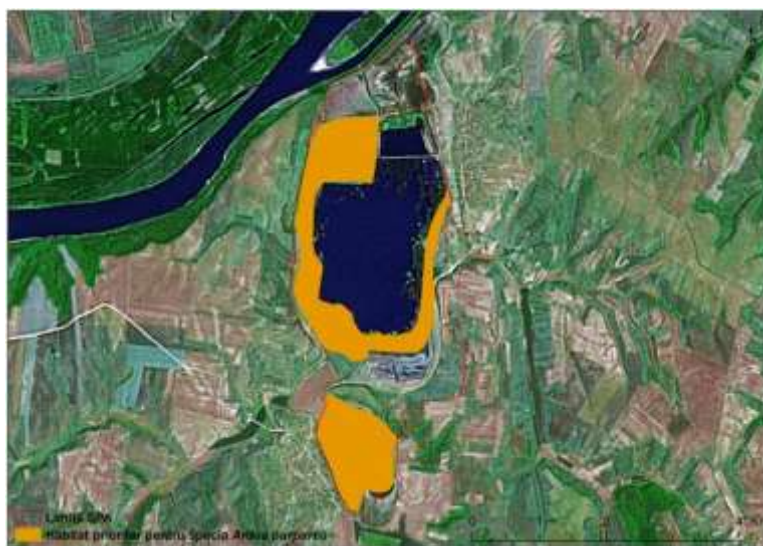

66. Hartă de distribuție cuibărit *Alcedo atthis*.

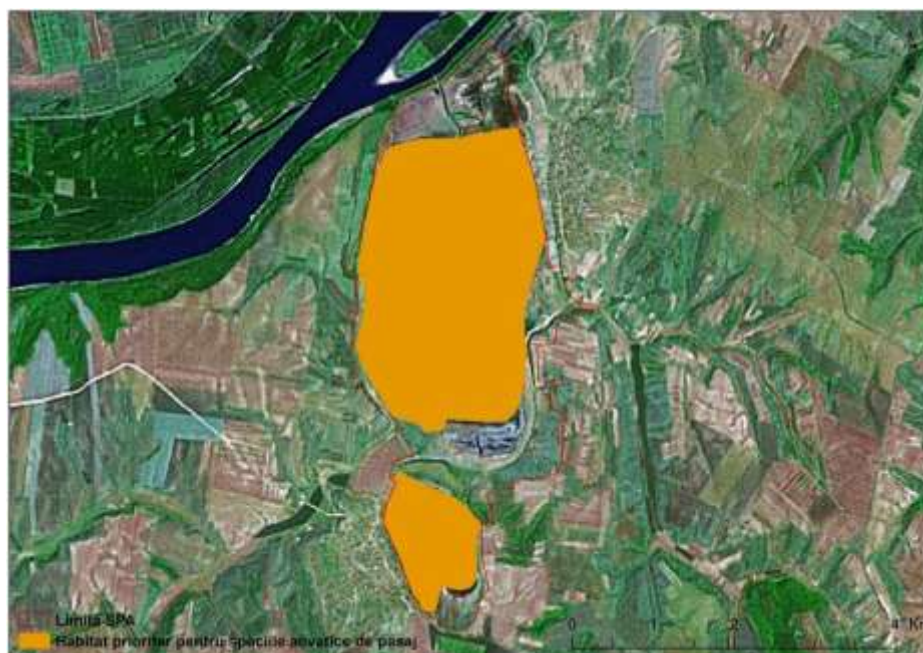

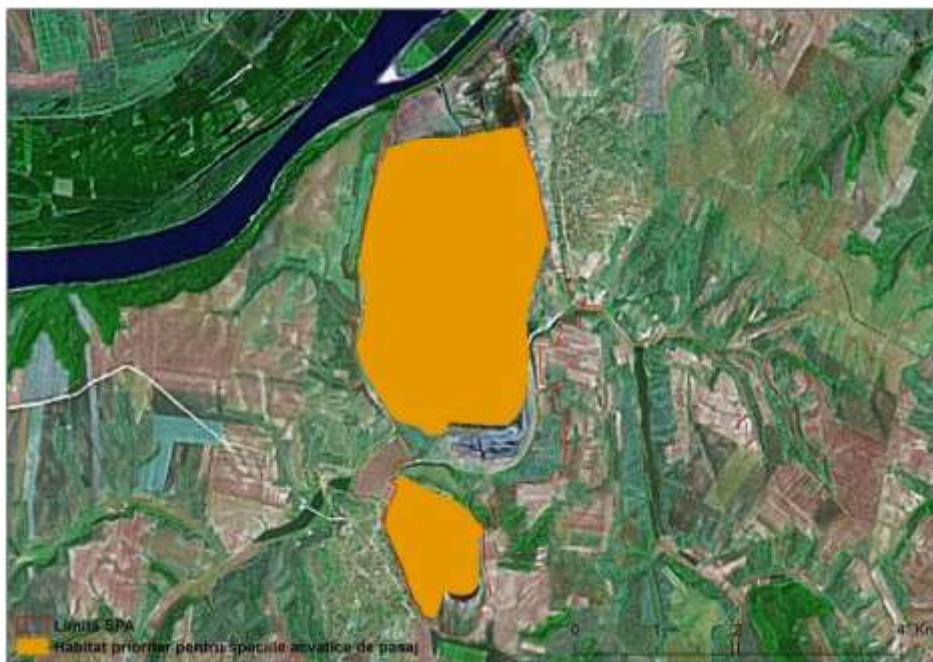
67. Hartă de distribuție cuibărit *Ardea purpurea*.

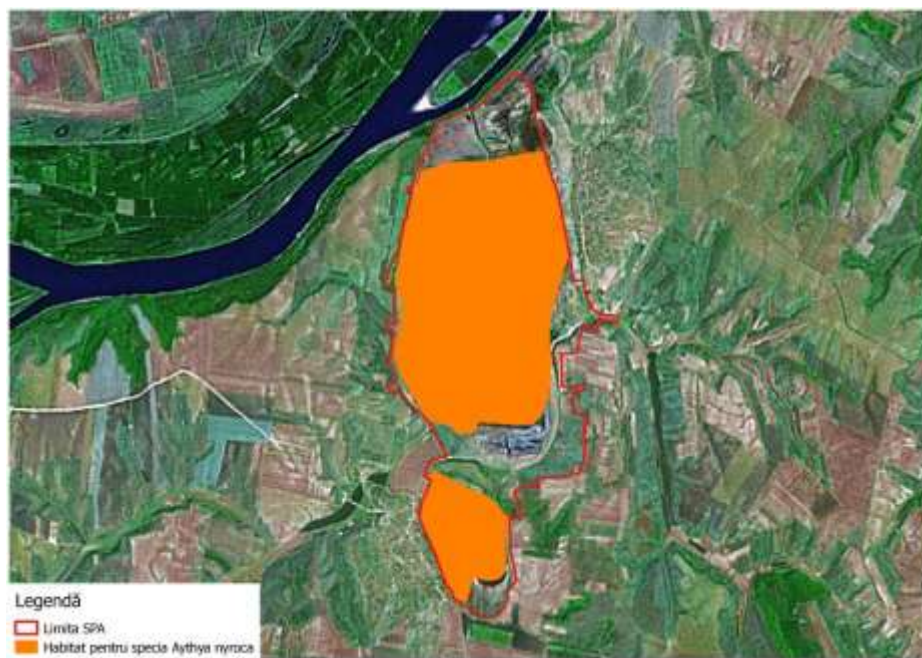
68. Hartă de distribuție pasaj *Ardea purpurea*.

69. Hartă de distribuție pasaj *Ardeola ralloides*.

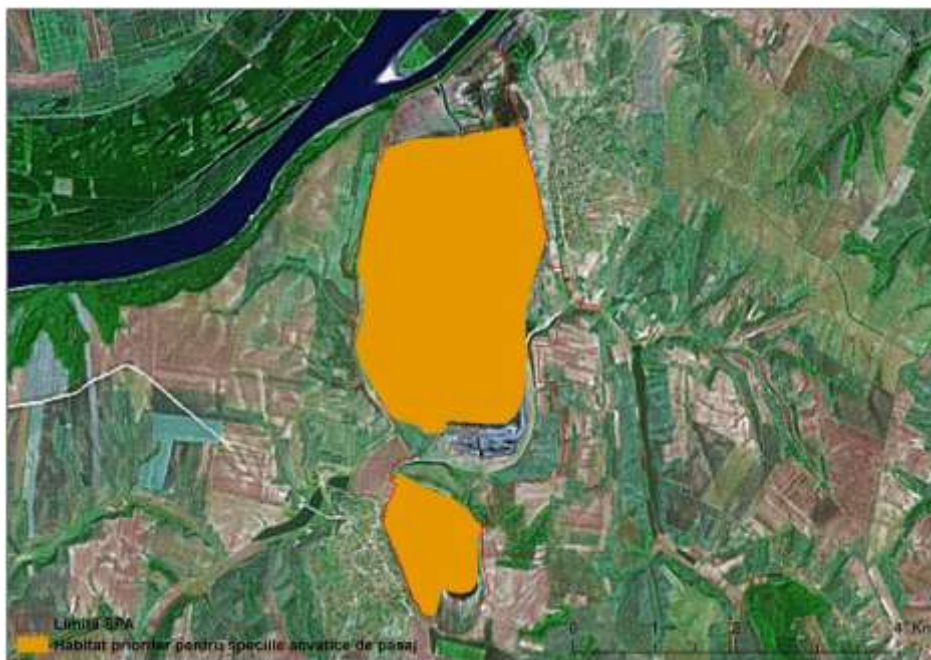

70. Hartă de distribuție cuibărit *Aythya nyroca*.

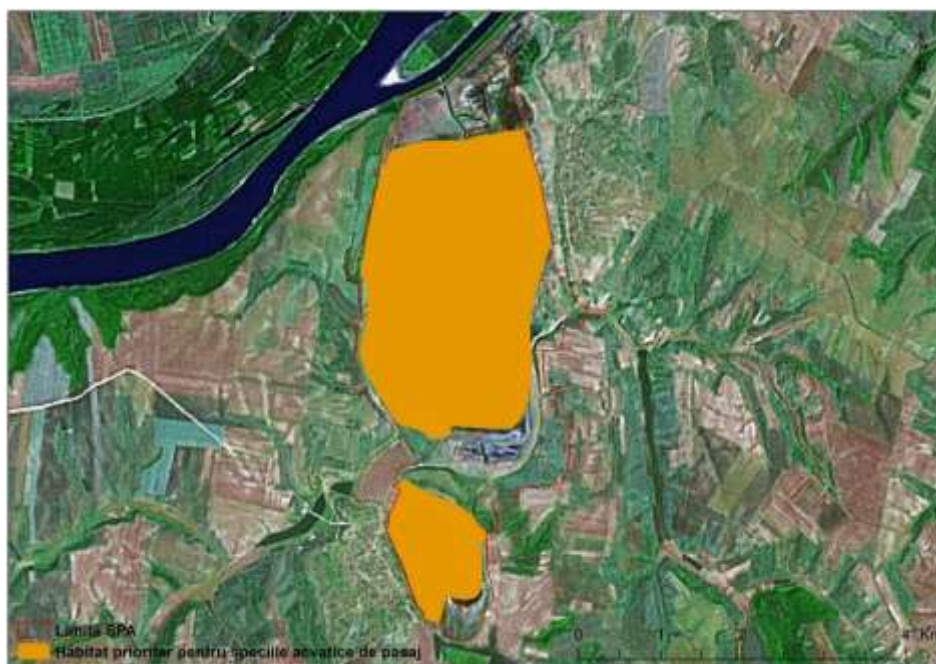
71.Hartă de distribuție pasaj *Aythya nyroca*.

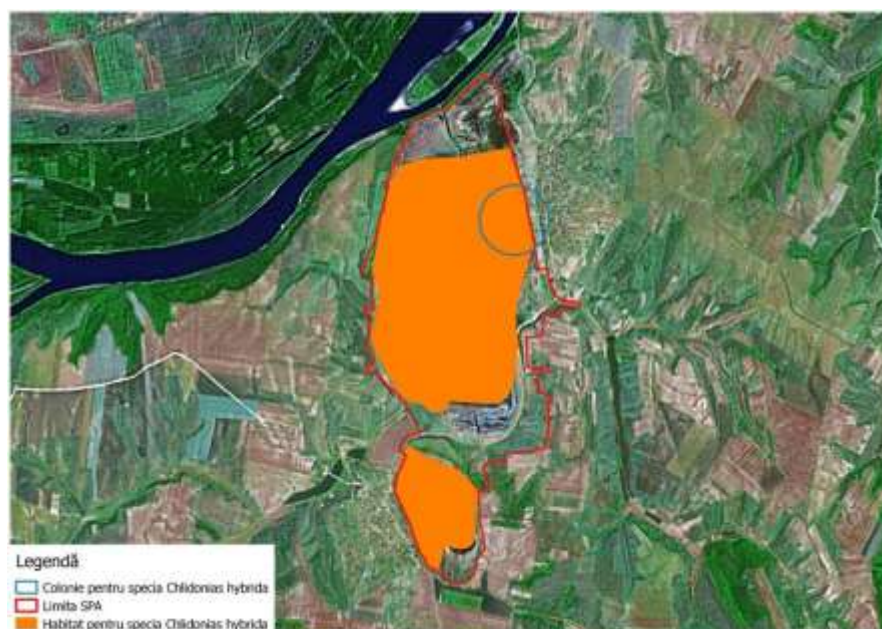
72.Hartă de distribuție iernat *Branta ruficollis*.

73. Hartă de distribuție pasaj *Branta ruficollis*.

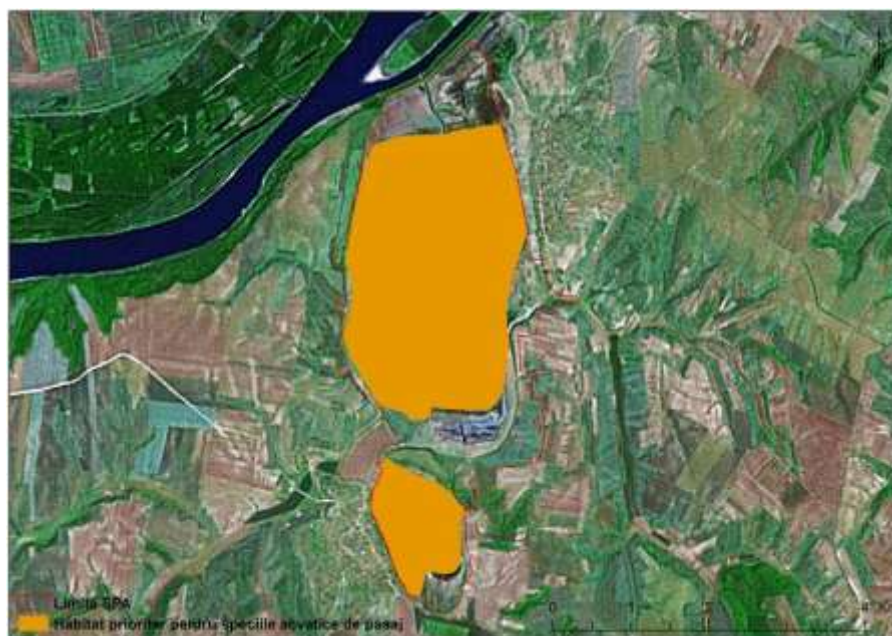

74. Hartă de distribuție cuibărit *Chlidonias hybrida*.

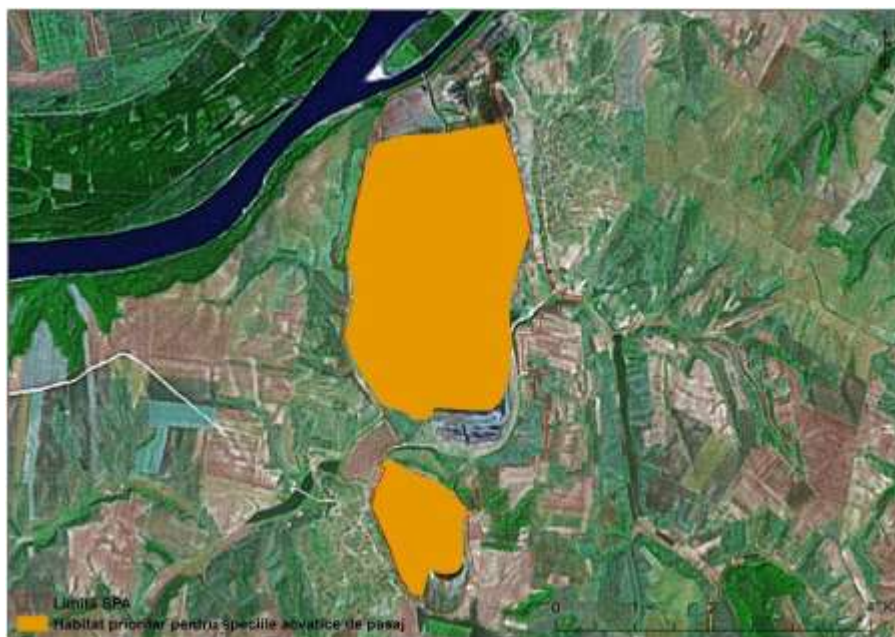

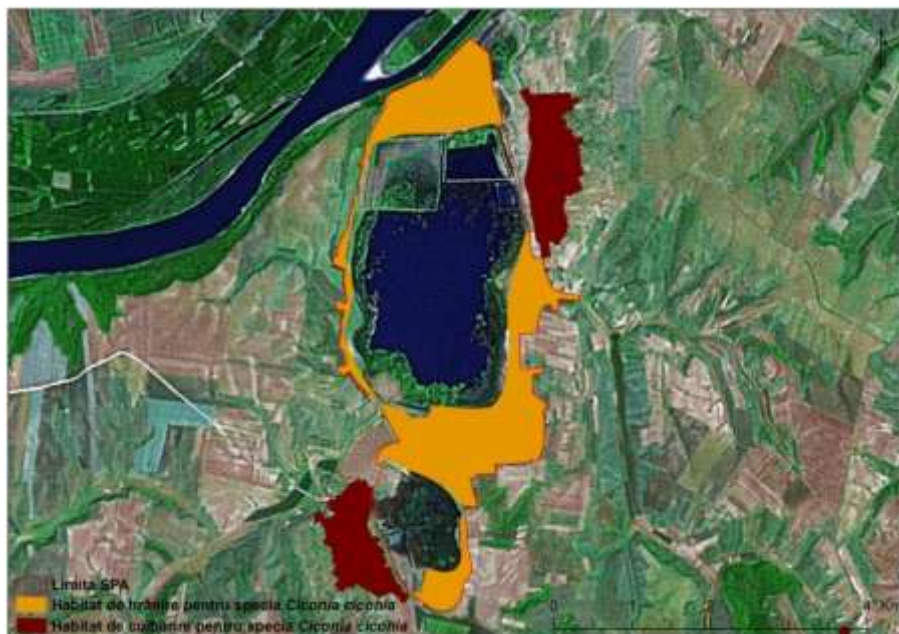
75.Hartă de distribuție pasaj *Chlidonias hybrida*.

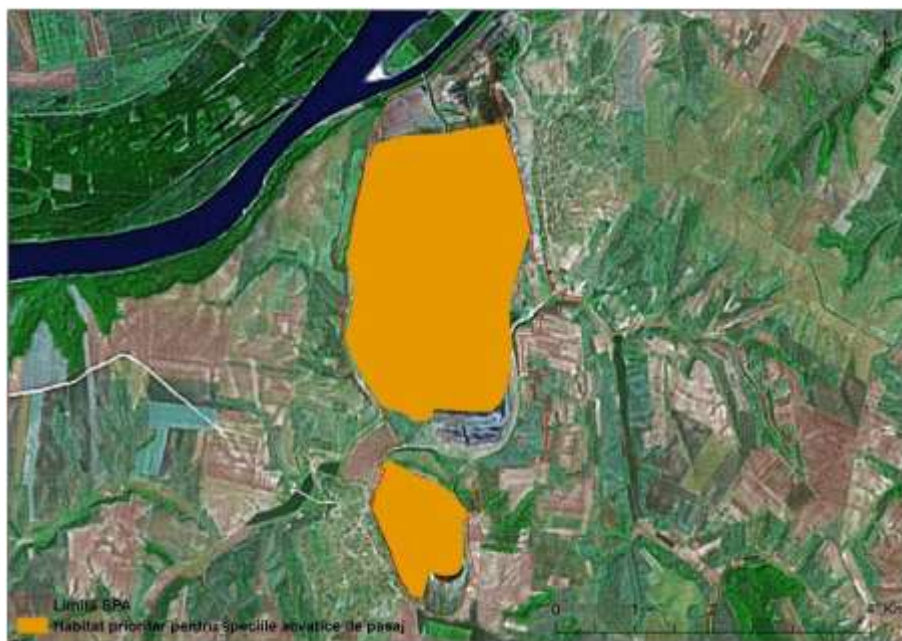
76.Hartă de distribuție pasaj *Chlidonias niger*.

77.Hartă de distribuție cuibărit *Ciconia ciconia*.

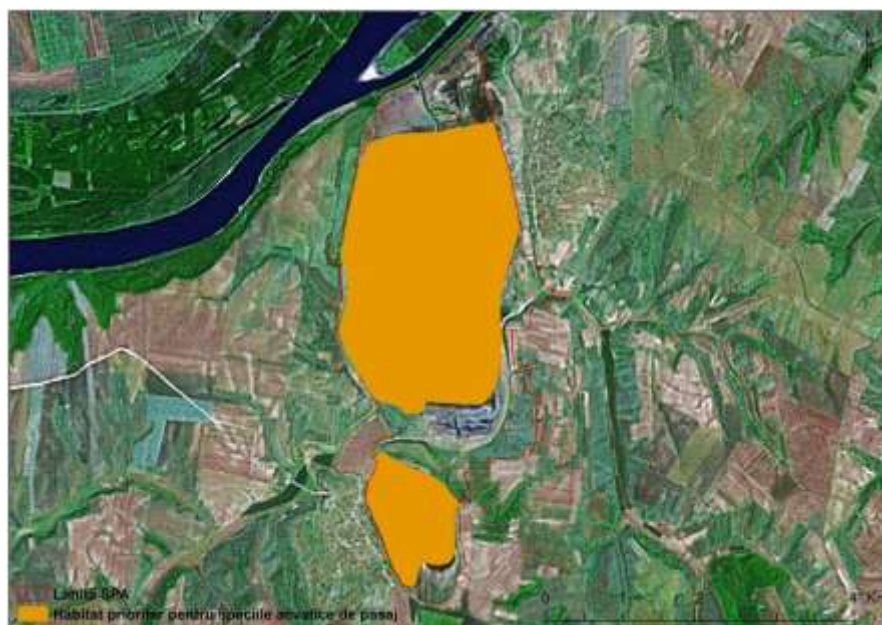

78.Hartă de distribuție pasaj *Ciconia ciconia*.

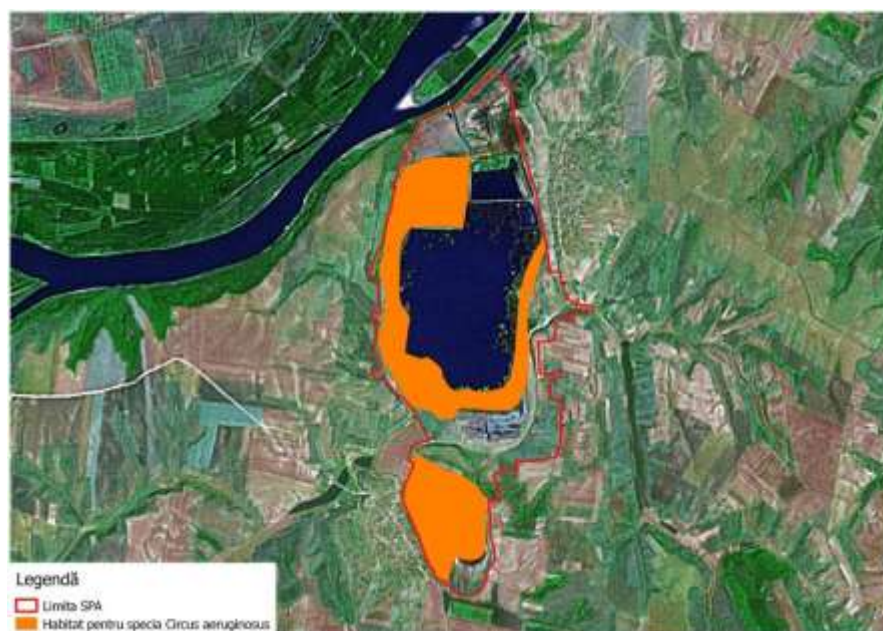

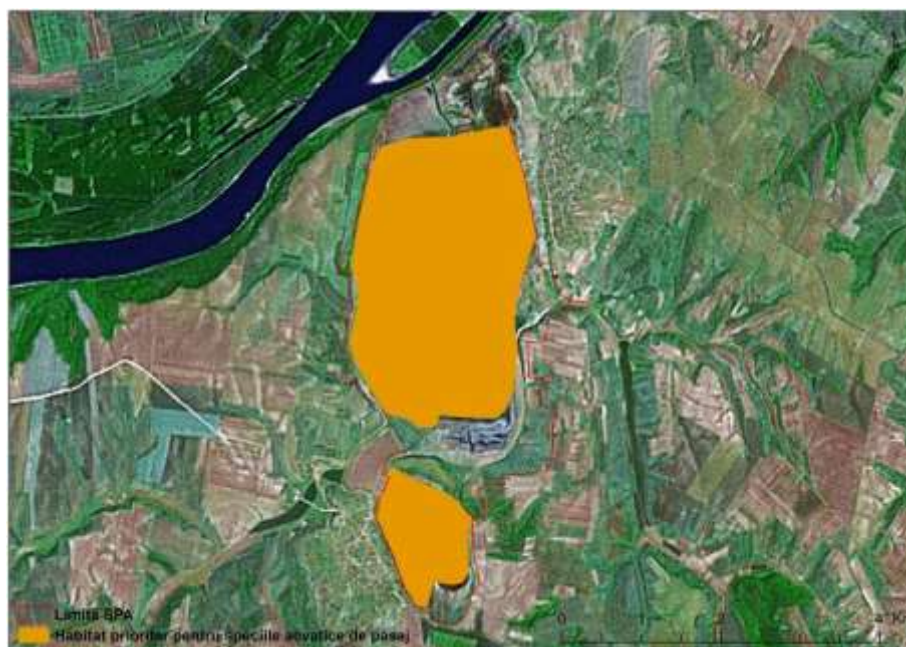
79. Hartă de distribuție pasaj *Circaetus gallicus*.

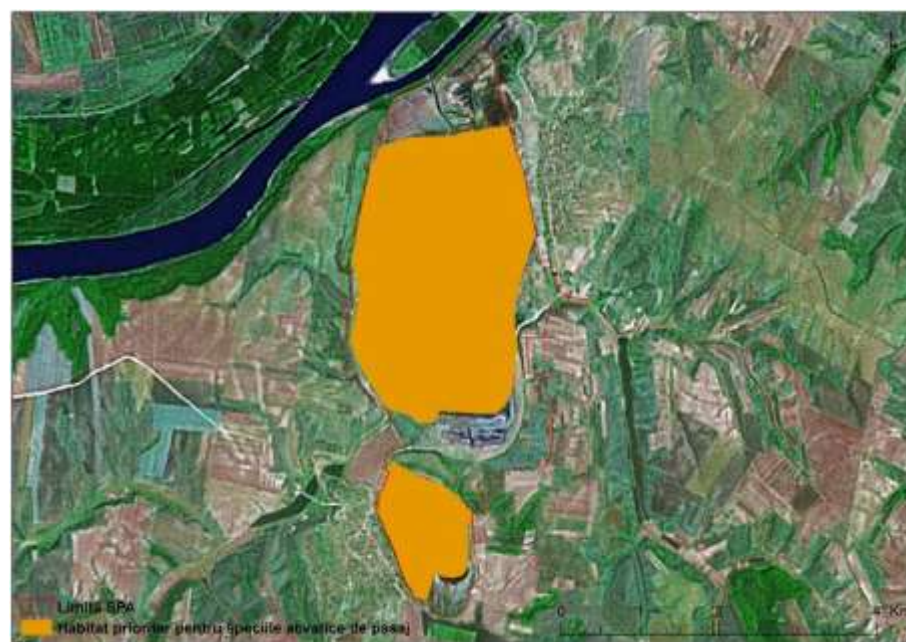
80. Hartă de distribuție cuibărit *Circus aeruginosus*.

81.Hartă de distribuție iarnat *Egretta alba* sin. *Casmerodius albus* sin. *Ardea alba*.

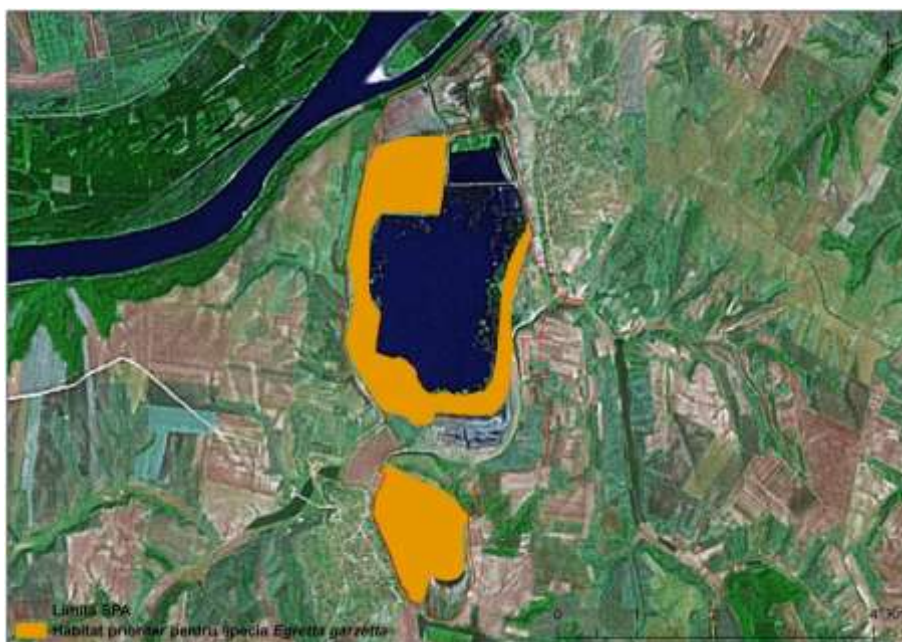

82.Hartă de distribuție pasaj *Egretta alba*.

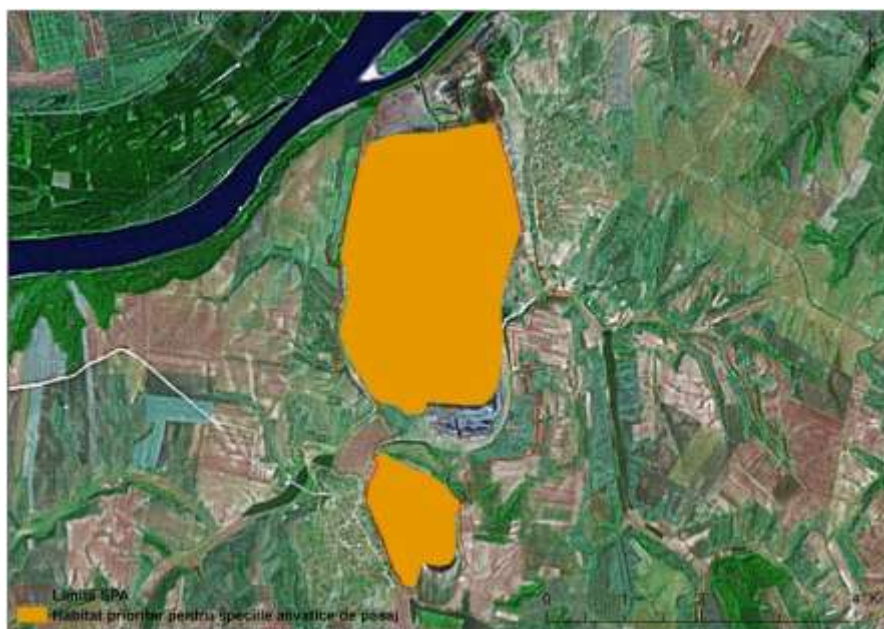

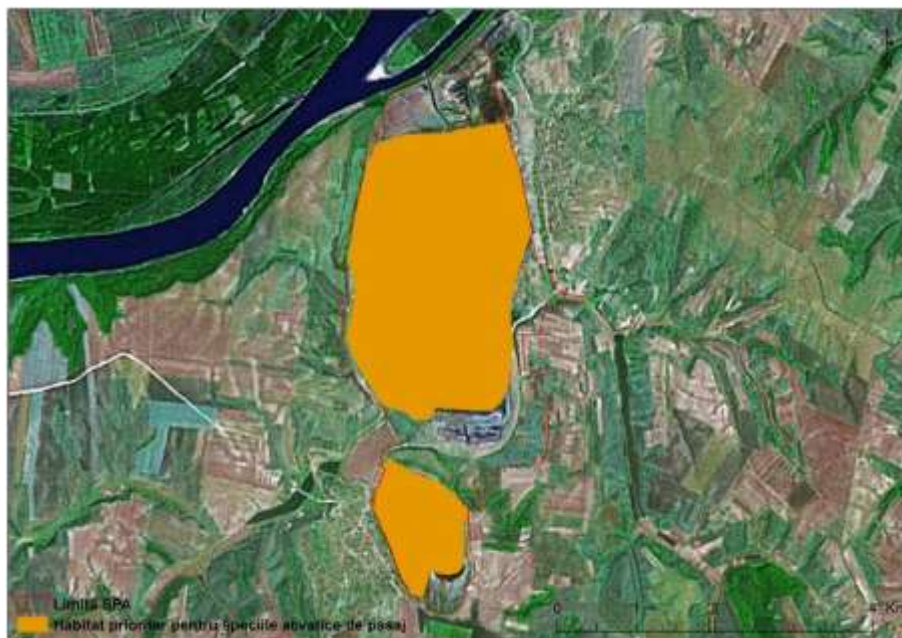
83.Hartă de distribuție cuibărit *Egretta garzetta*.

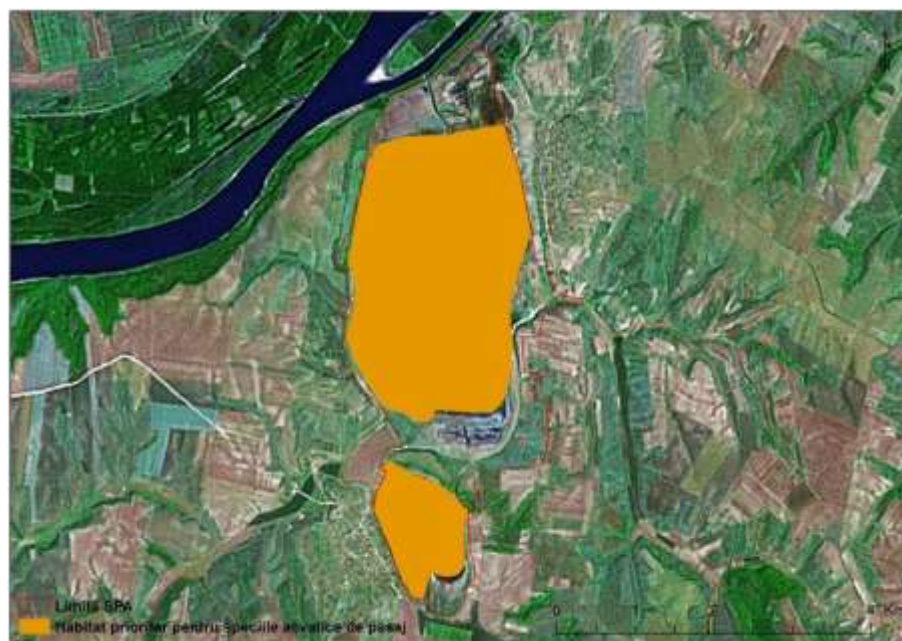
84.Hartă de distribuție pasaj *Egretta garzetta*.

85.Hartă de distribuție pasaj *Glareola pratincola*.

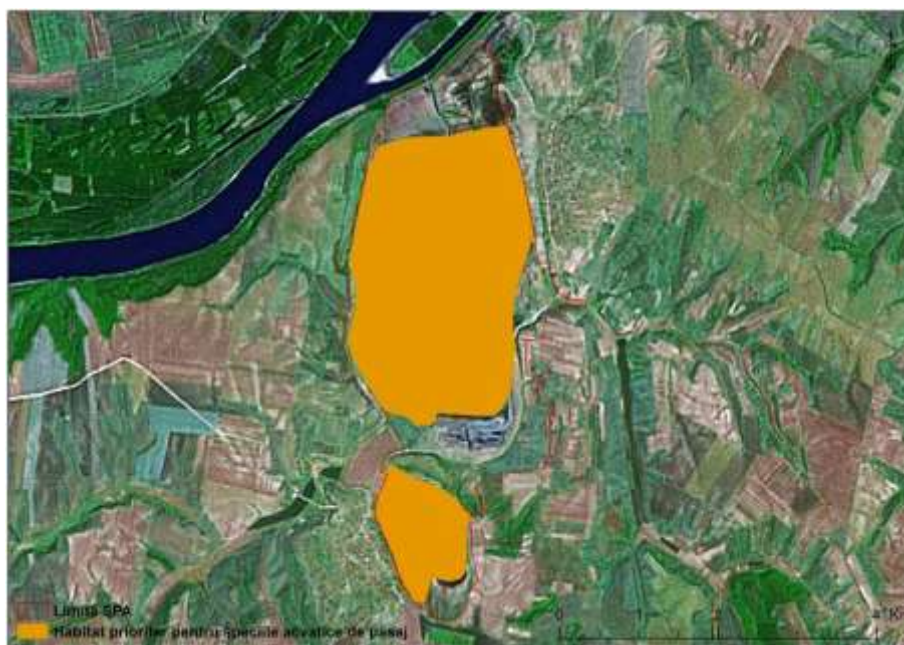

86.Hartă de distribuție pasaj *Haliaeetus albicilla*.

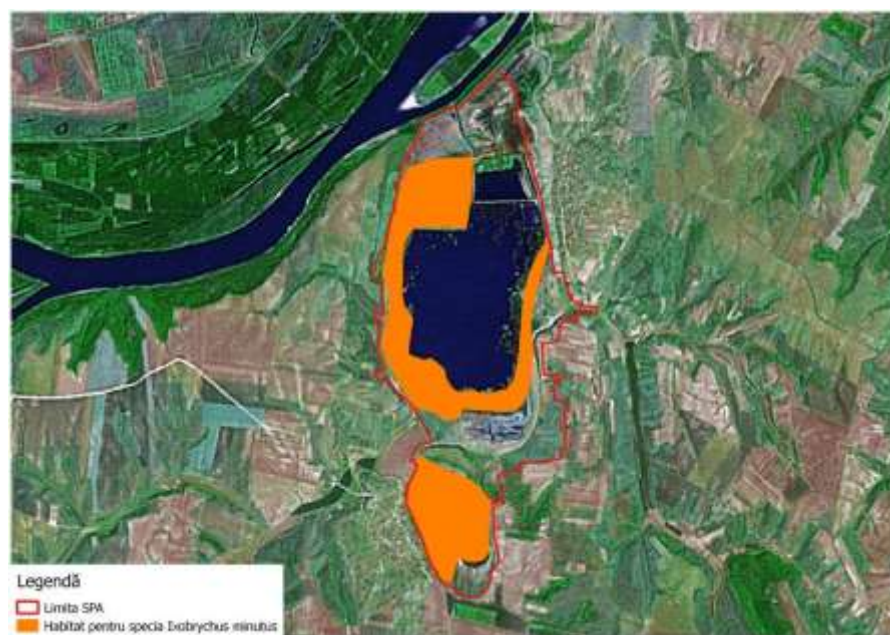

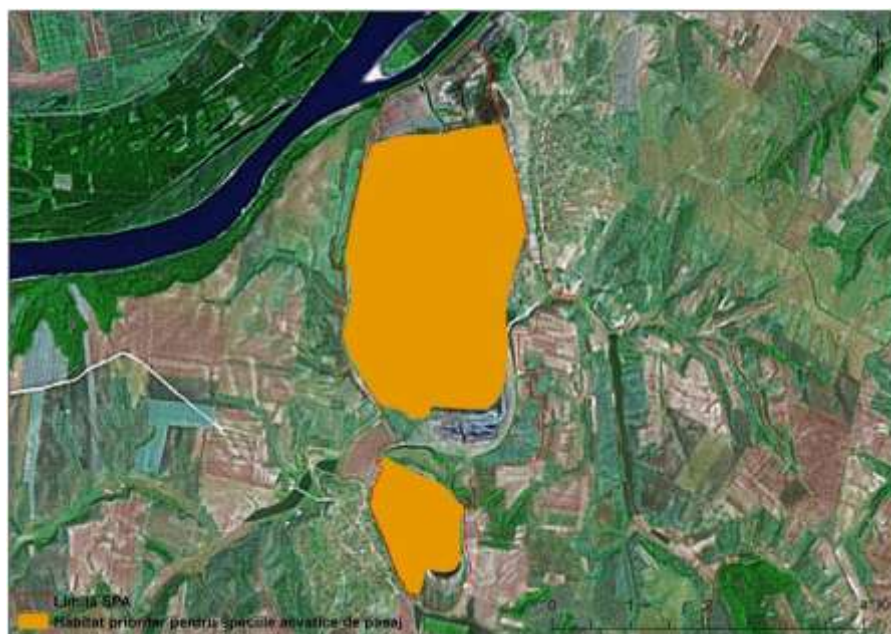
87. Hartă de distribuție pasaj *Himantopus himantopus*.

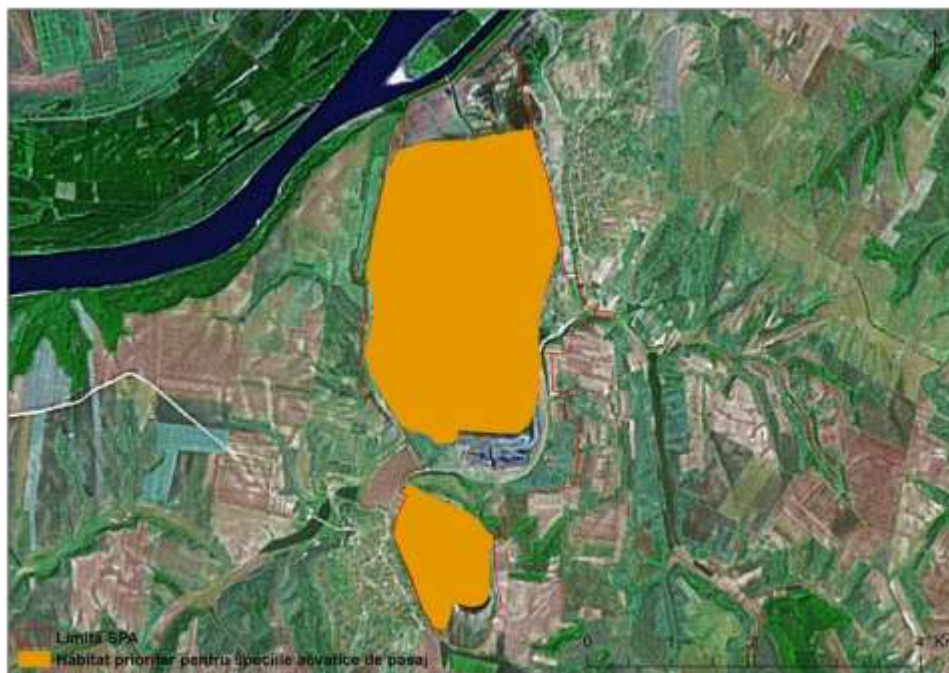
88. Hartă de distribuție cuibărit *Ixobrychus minutus*.

89. Hartă de distribuție pasaj *Larus melanocephalus*.

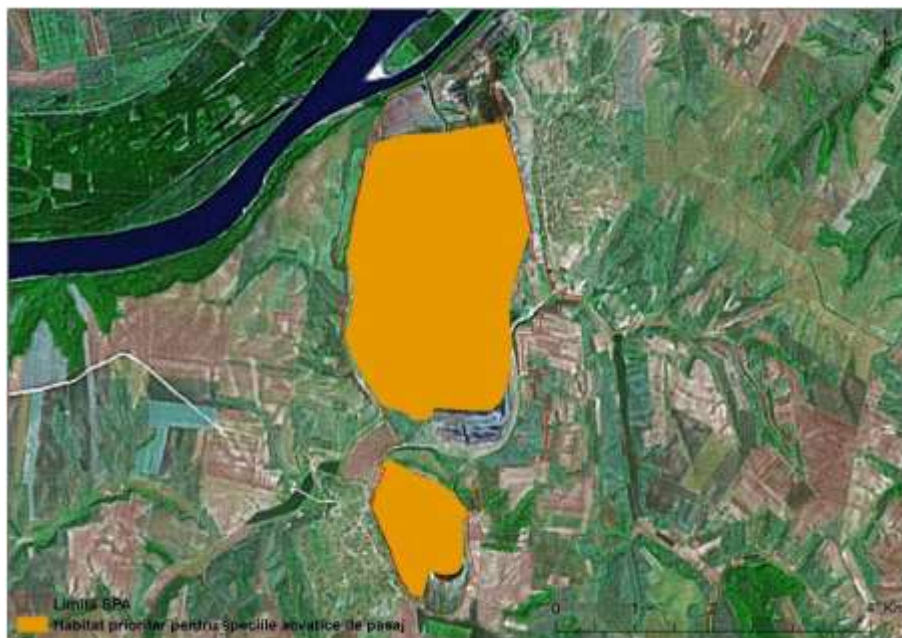

90. Hartă de distribuție pasaj *Larus minutus*.

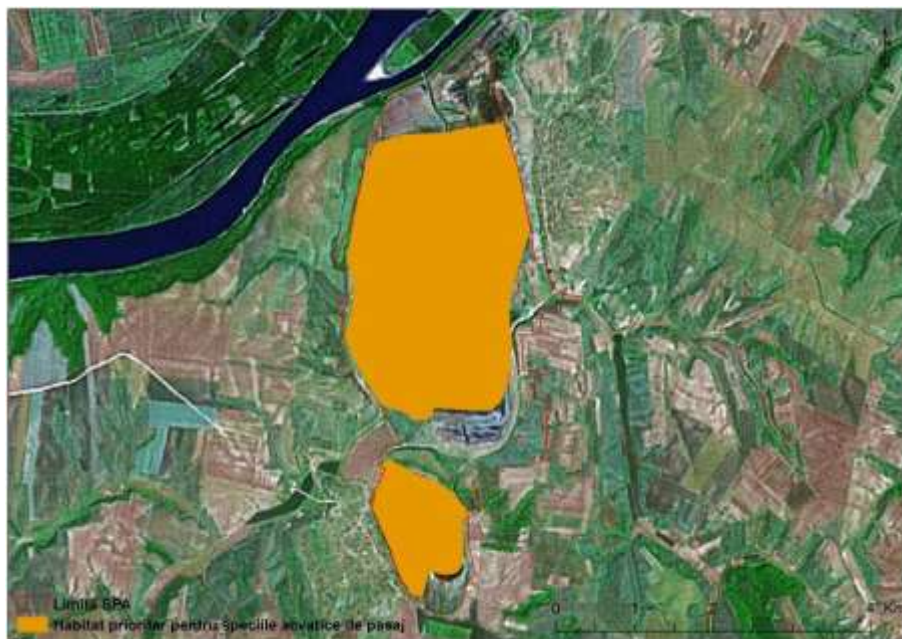

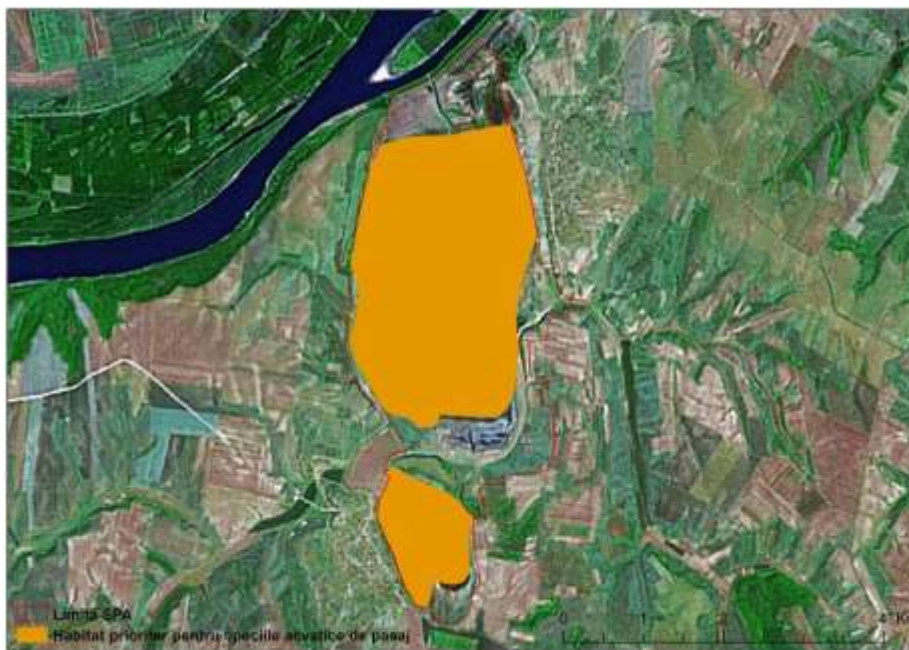
91.Hartă de distribuție pasaj *Nycticorax nycticorax*.

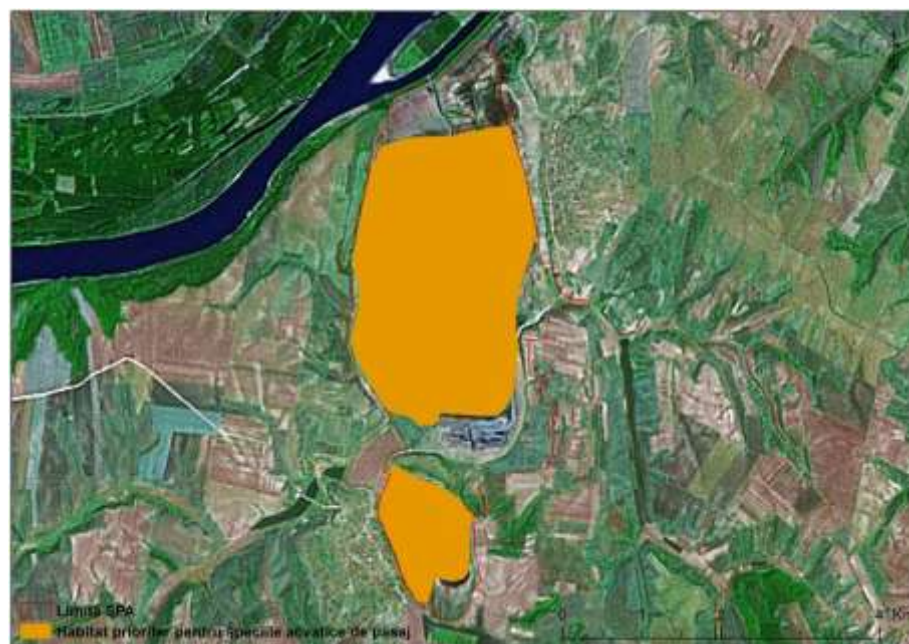
92.Hartă de distribuție pasaj *Pandion haliaetus*.

93.Hartă de distribuție iernat *Pelecanus crispus*.

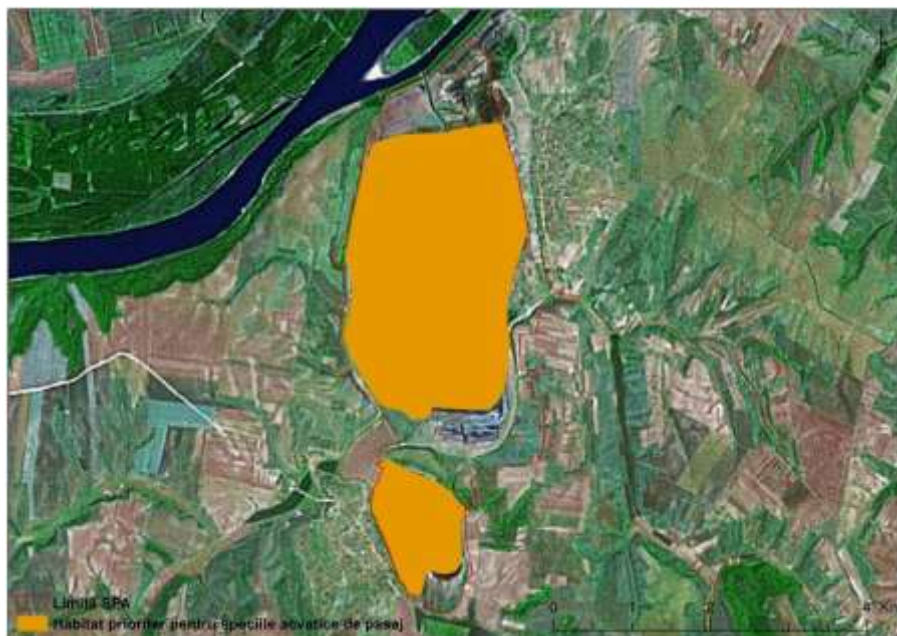

94.Hartă de distribuție pasaj *Pelecanus crispus*.

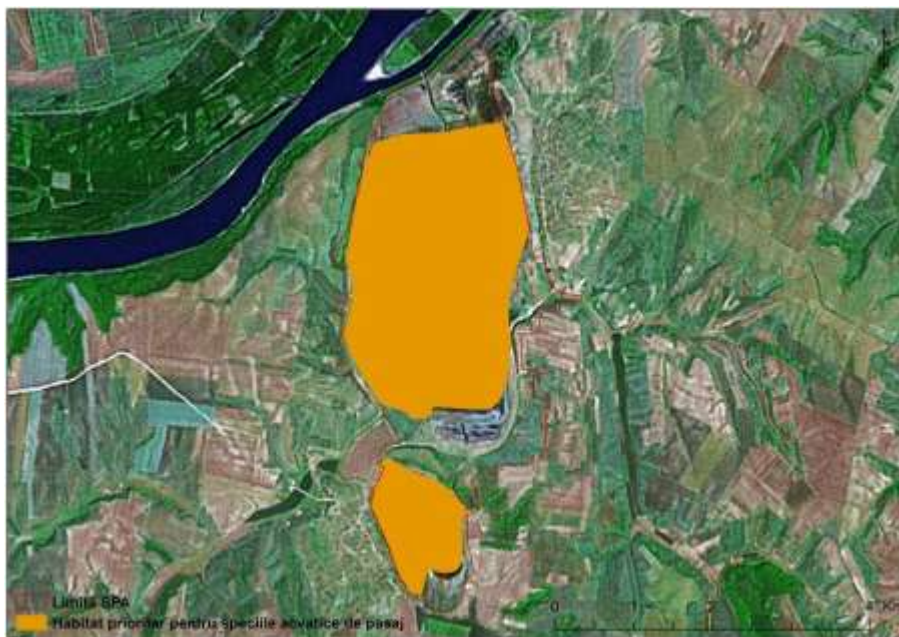

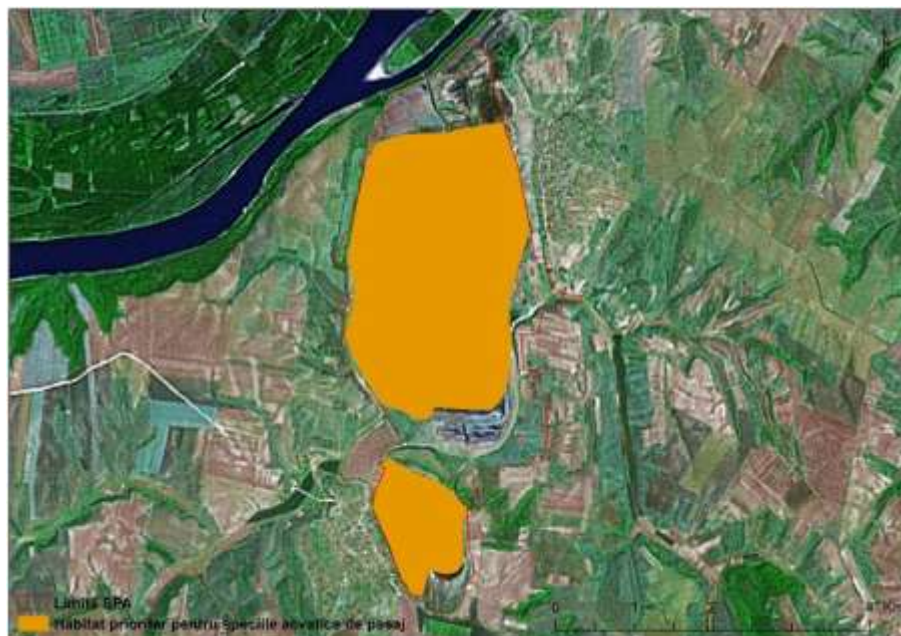
95.Hartă de distribuție pasaj *Pelecanus onocrotalus*.

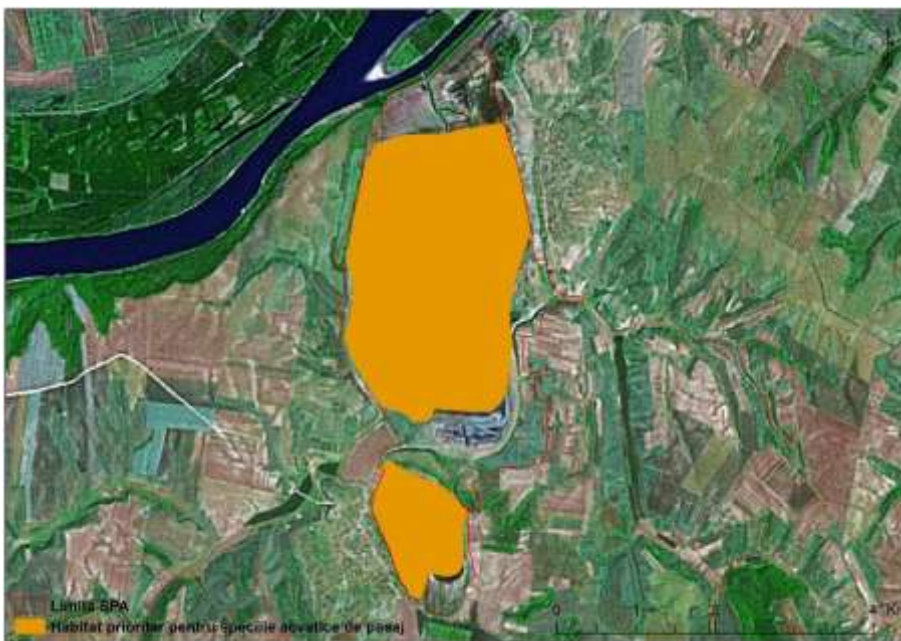
96.Hartă de distribuție iernat *Phalacrocorax pygmeus*.

97.Hartă de distribuție pasaj *Phalacrocorax pygmeus*.

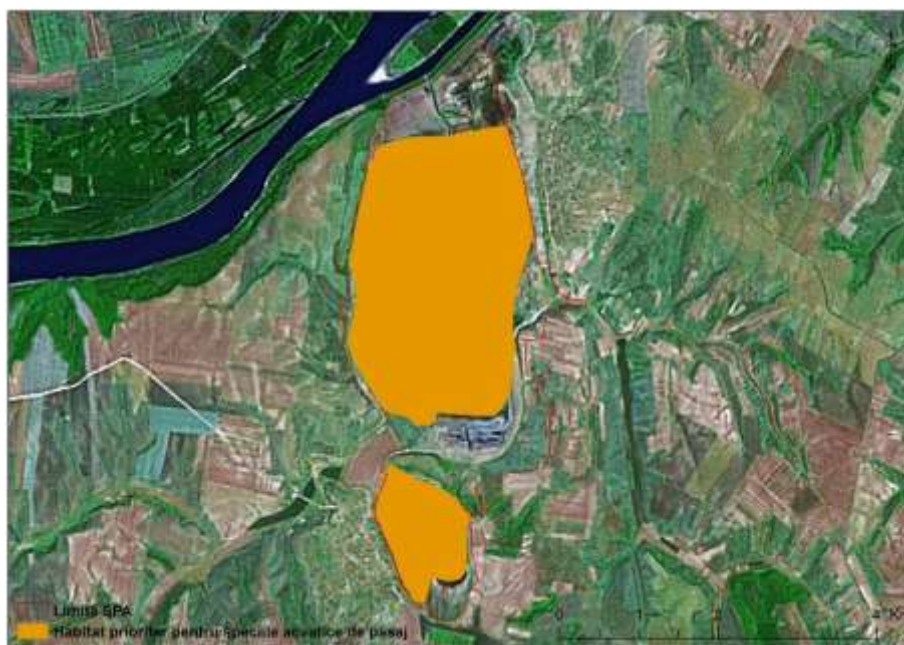

98.Hartă de distribuție pasaj *Phalaropus lobatus*.

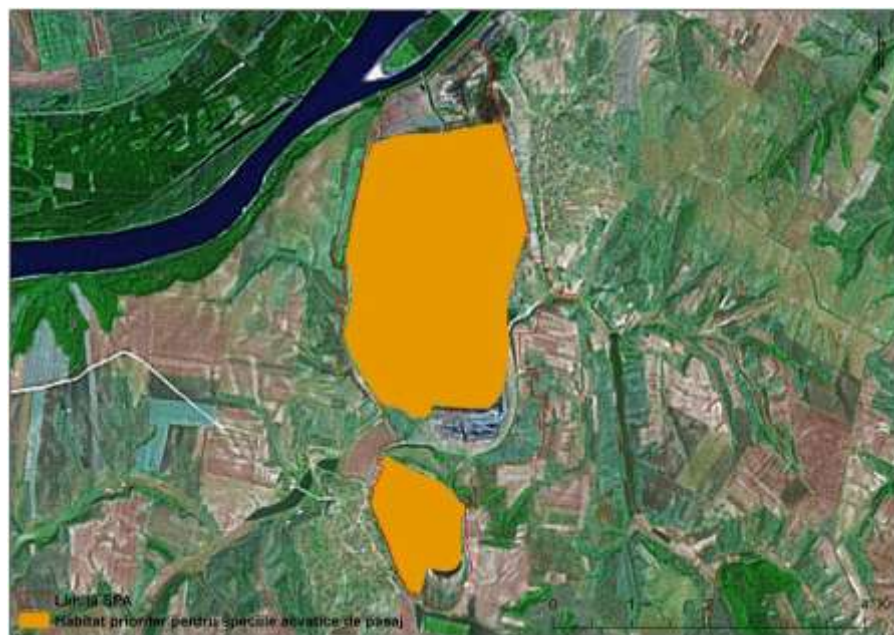

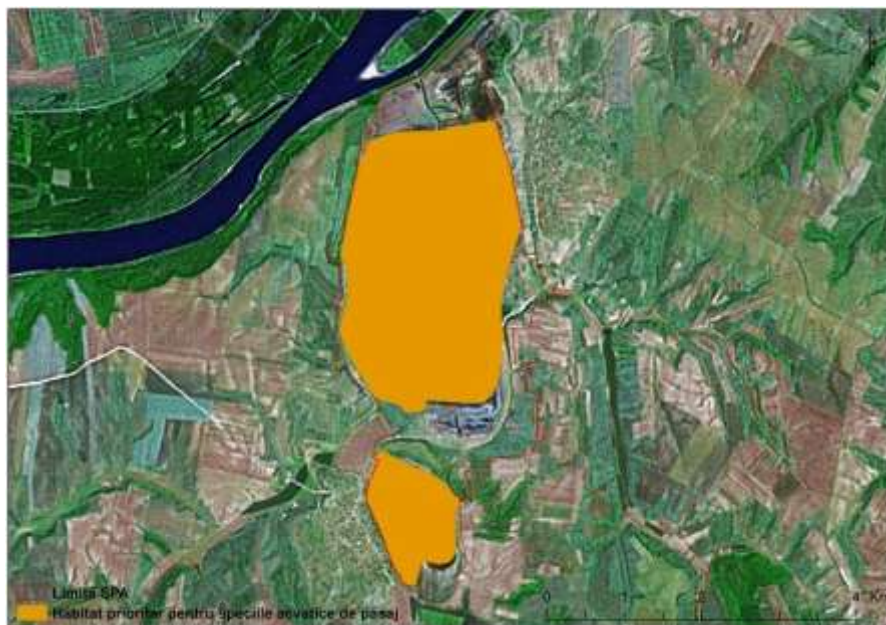
99.Hartă de distribuție pasaj *Philomachus pugnax*.

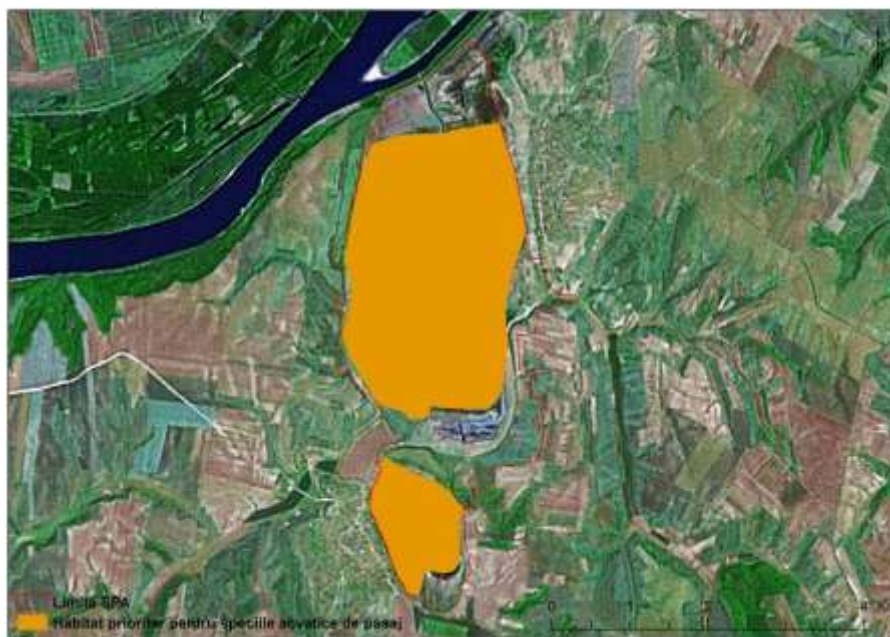
100.Hartă de distribuție pasaj *Platalea leucorodia*.

101.Hartă de distribuție pasaj *Plegadis falcinellus*.

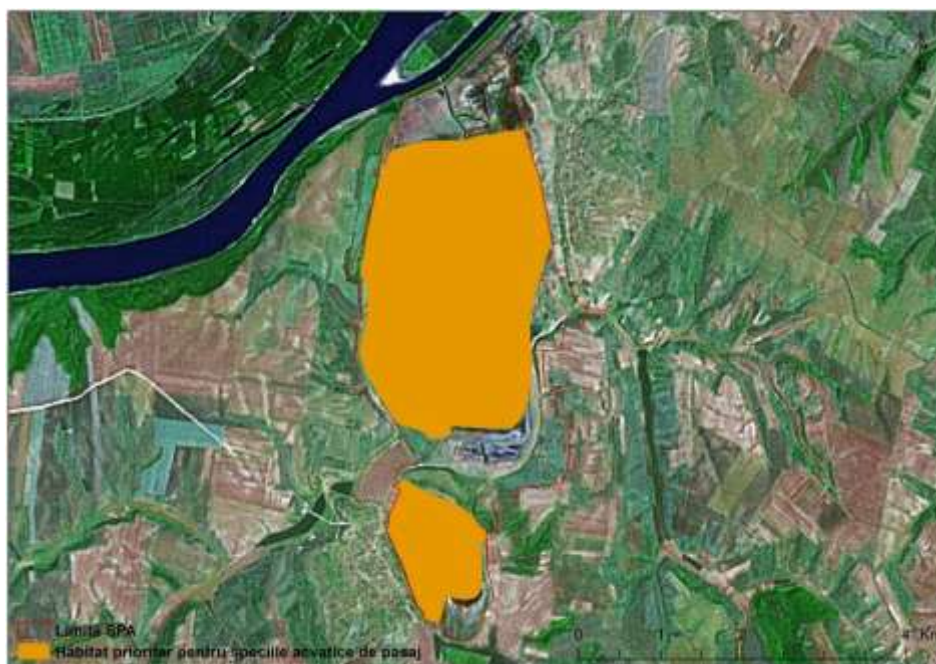

102.Hartă de distribuție pasaj *Recurvirostra avosetta*.

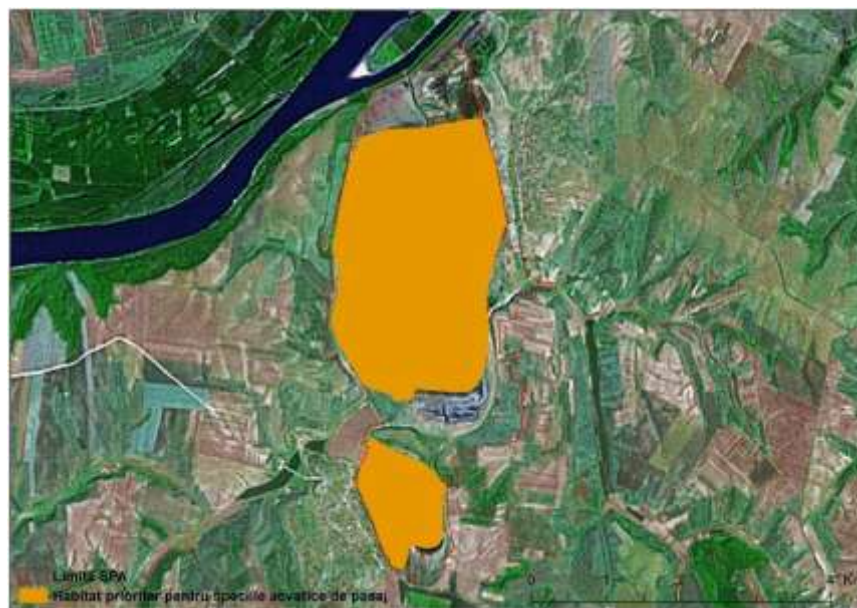

103. Hartă de distribuție pasaj *Sterna albifrons*.

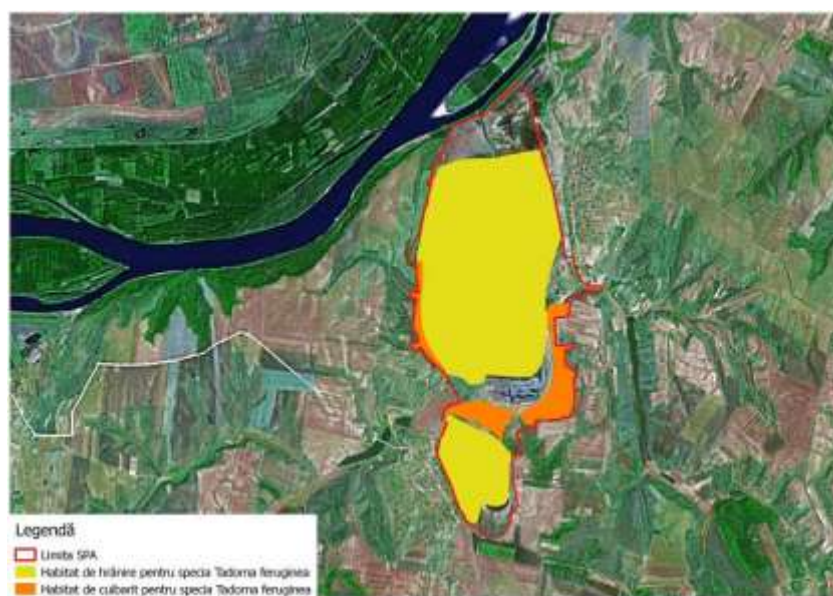
104. Hartă de distribuție pasaj *Sterna hirundo*.

105.Hartă de distribuție pasaj *Sylvia nisoria*.

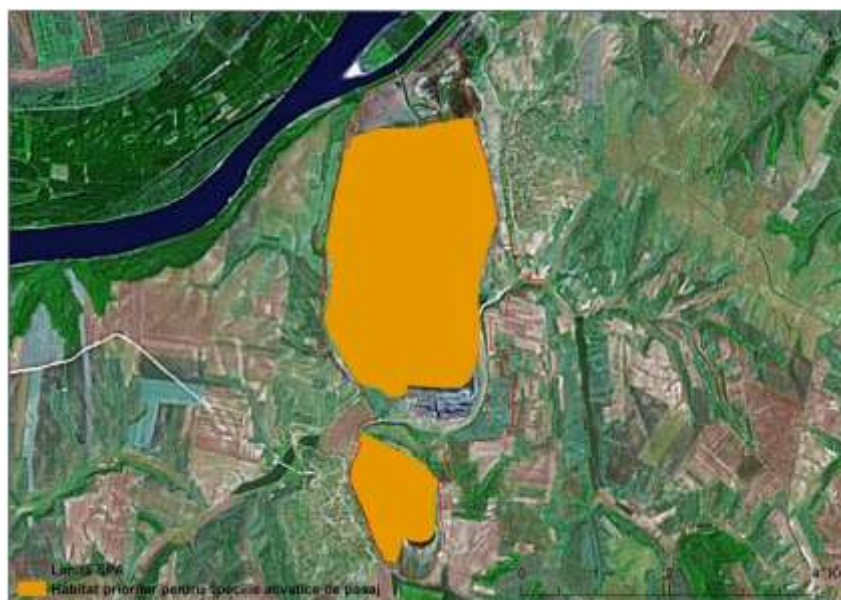

106.Hartă de distribuție cuibărit *Tadorna ferruginea*.

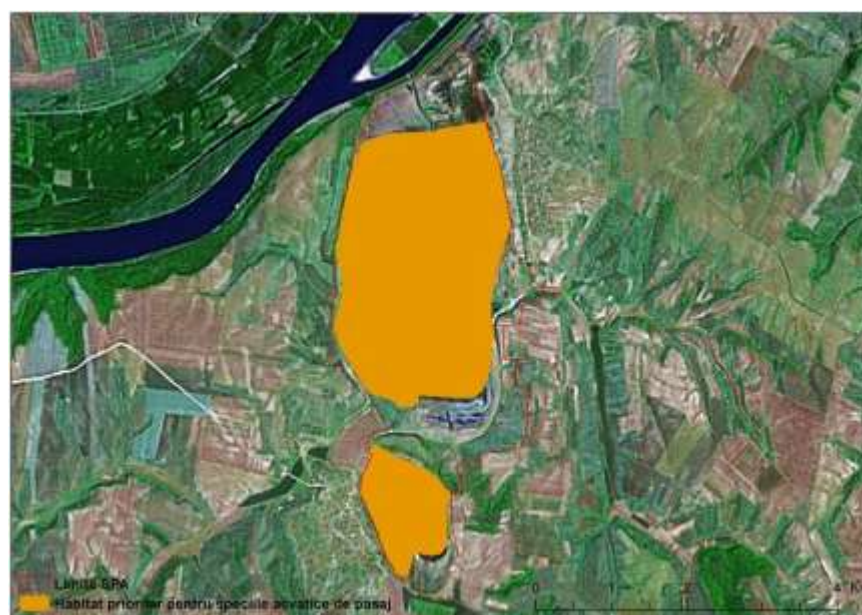

107. Hartă de distribuție pasaj *Tadorna ferruginea*.

108. Hartă de distribuție pasaj *Tringa glareola*.

109.Hartă de distribuție cuibărit *Coracias garrulus*.

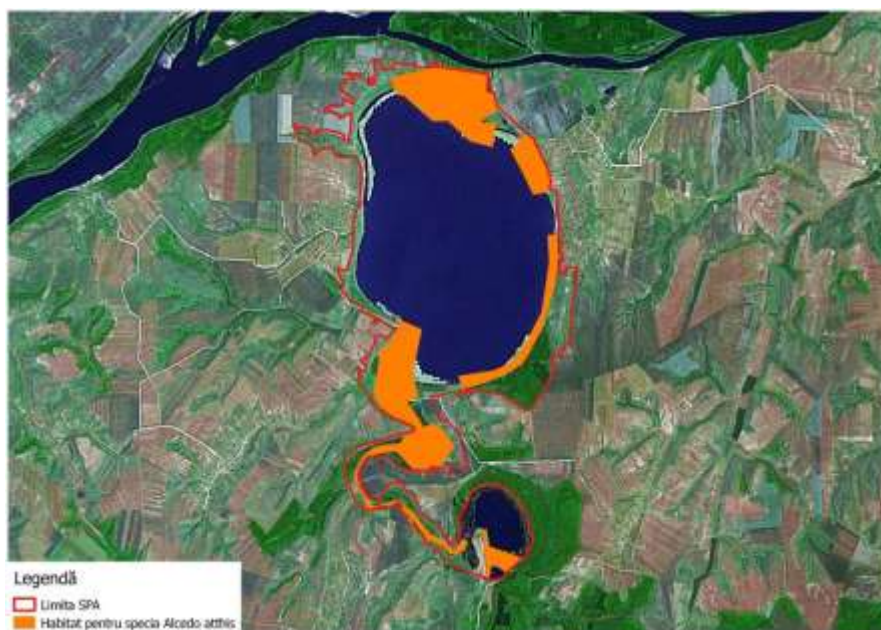

110.Hartă de distribuție pasaj *Acrocephalus melanopogon*.

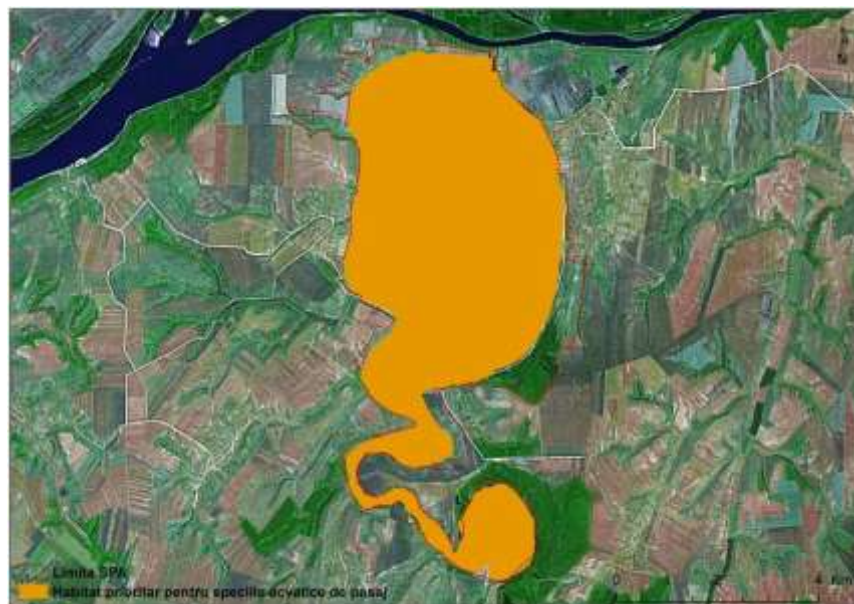
111.Hartă de distribuție cuibărit *Alcedo atthis*.

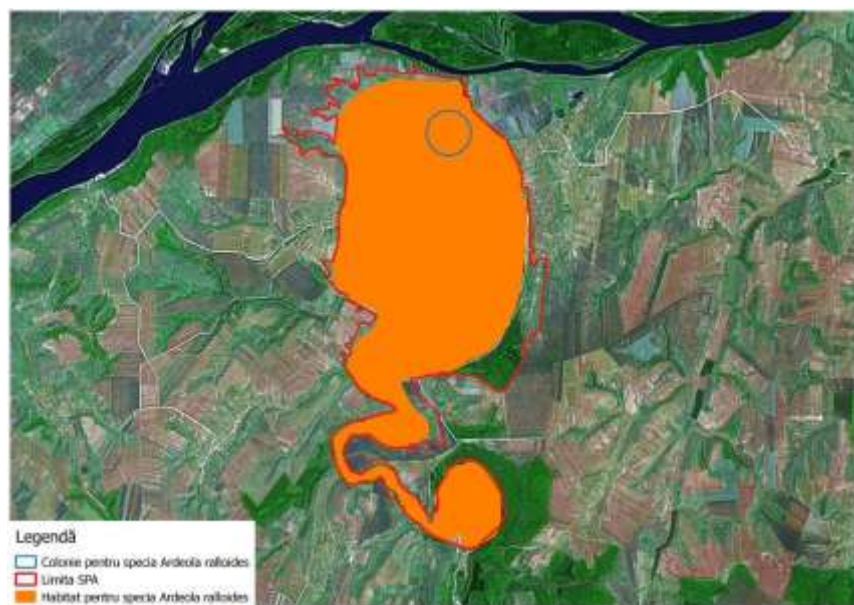
112.Hartă de distribuție cuibărit *Ardea purpurea*.

113. Hartă de distribuție pasaj *Ardea purpurea*.

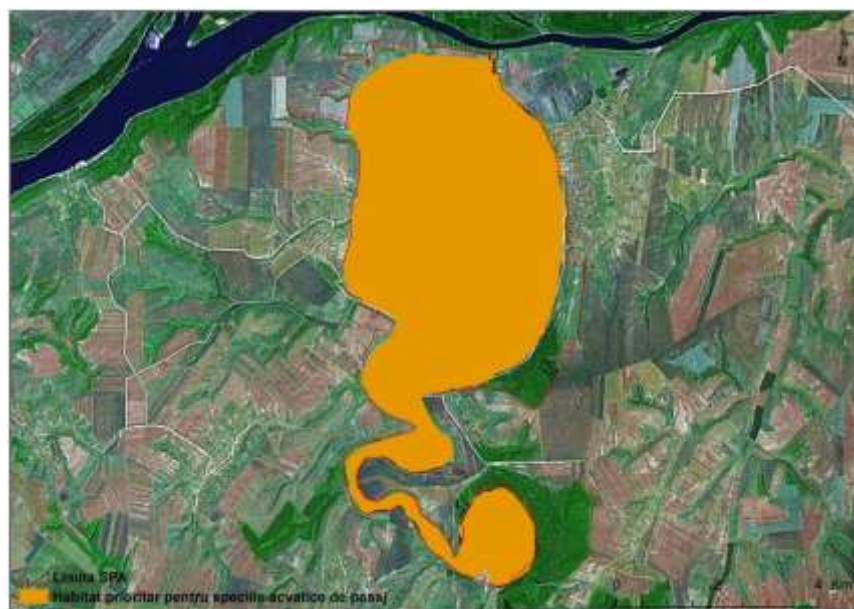

114. Hartă de distribuție cuibărit *Ardeola ralloides*.

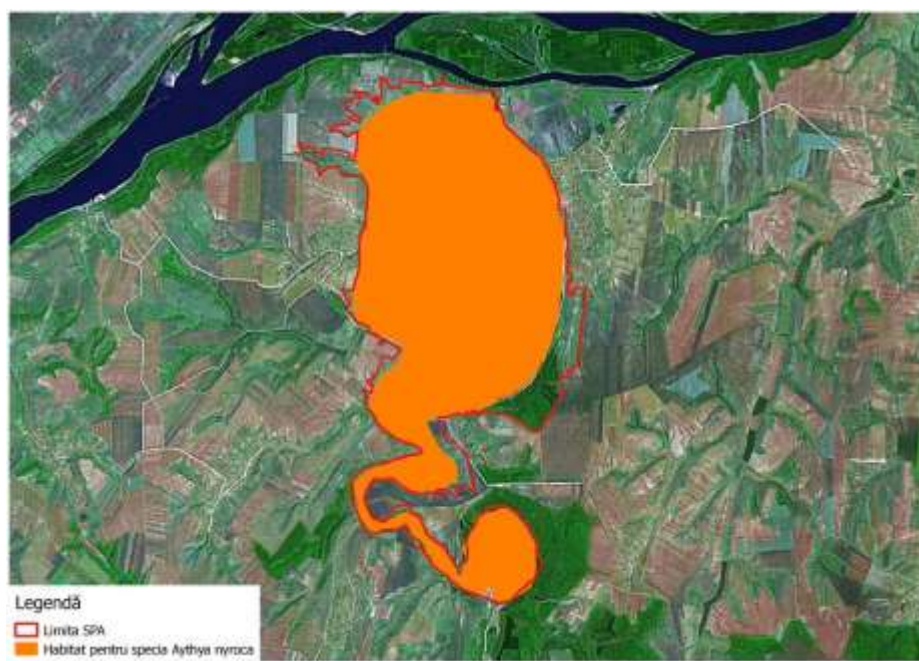

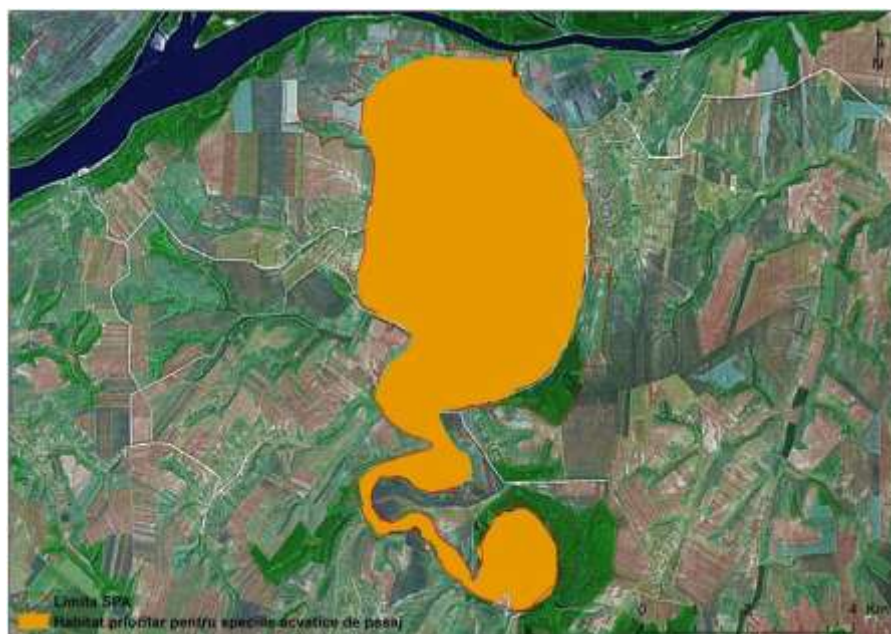
115.Hartă de distribuție pasaj *Ardeola ralloides*.

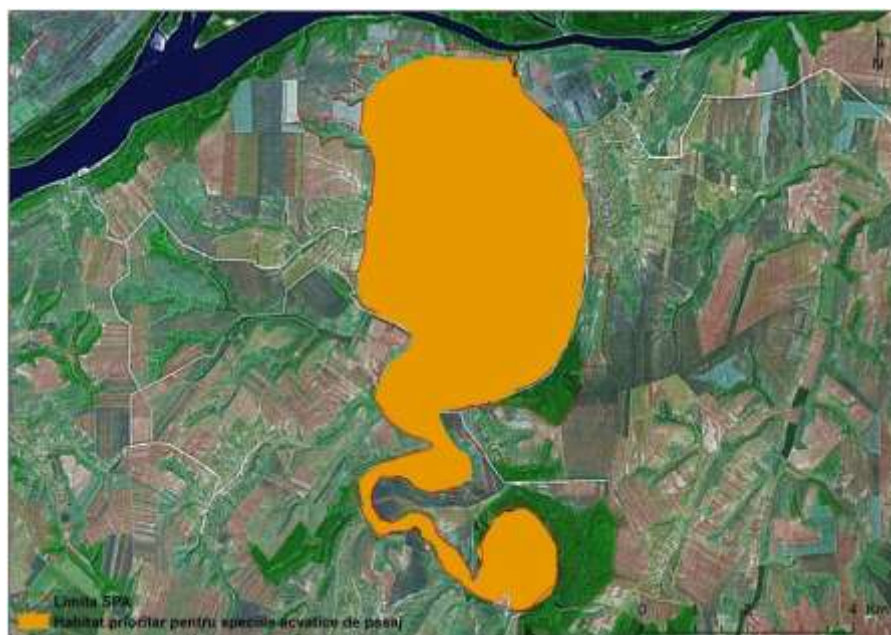
116.Hartă de distribuție cuibărit *Aythya nyroca*.

117.Hartă de distribuție pasaj *Aythya nyroca*.

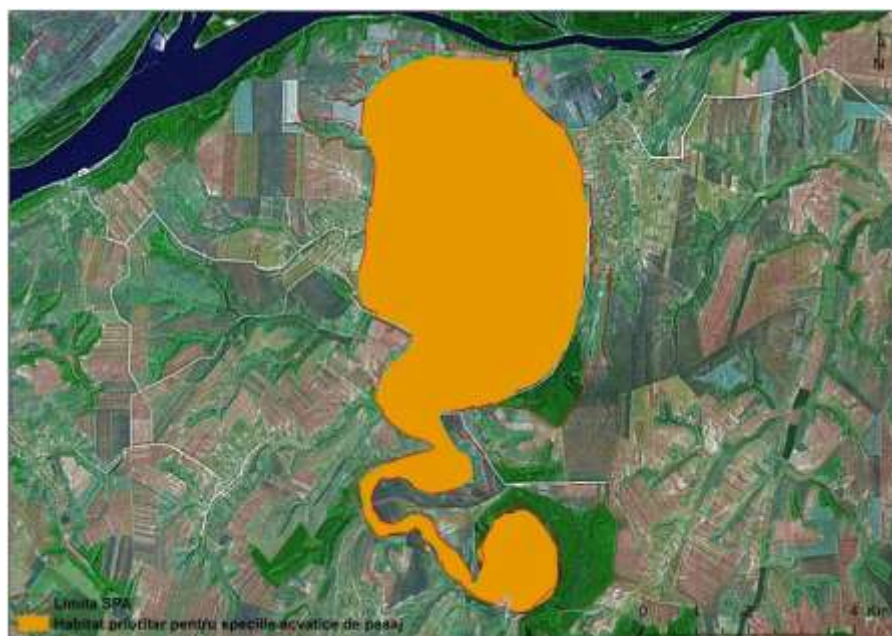

118.Hartă de distribuție iernat *Branta ruficollis*.

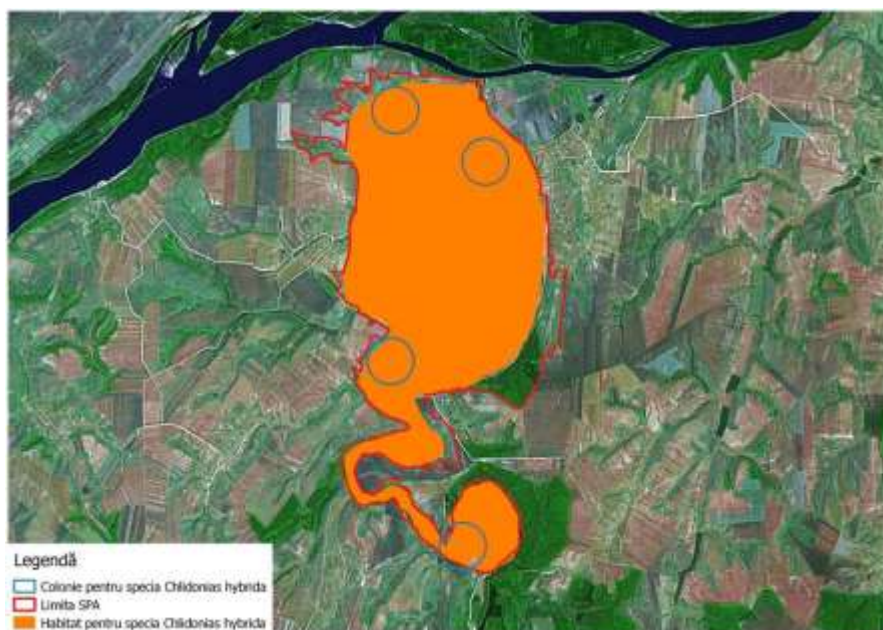
119.Hartă de distribuție pasaj *Branta ruficollis*.

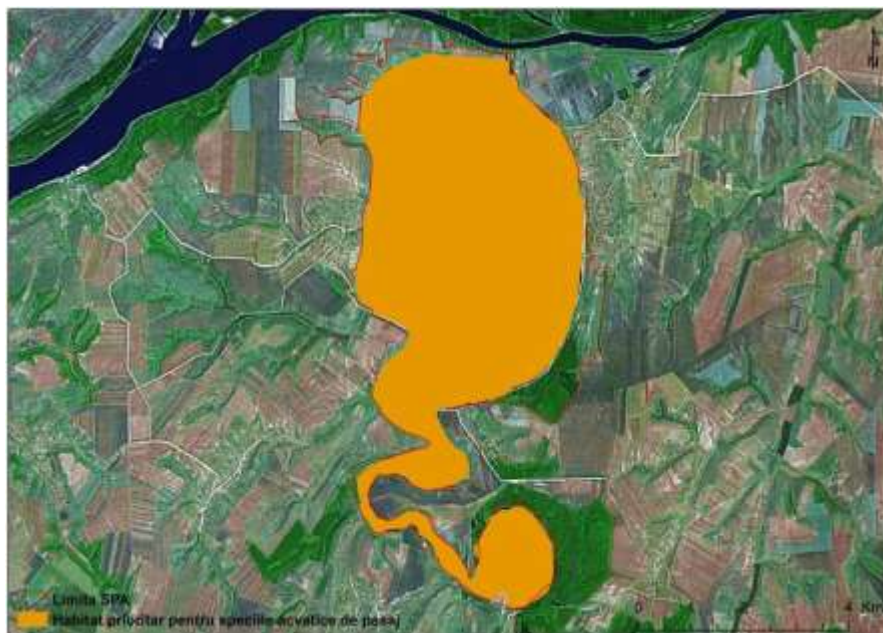
120.Hartă de distribuție pasaj *Charadrius alexandrinus*.

121. Hartă de distribuție cuibărit *Chlidonias hybrida*.

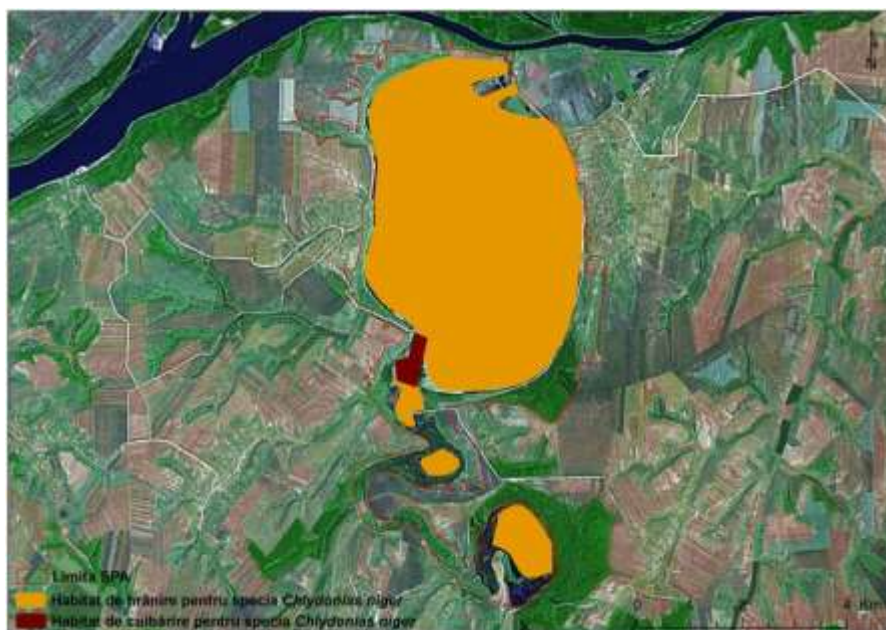

122. Hartă de distribuție pasaj *Chlidonias hybrida*.

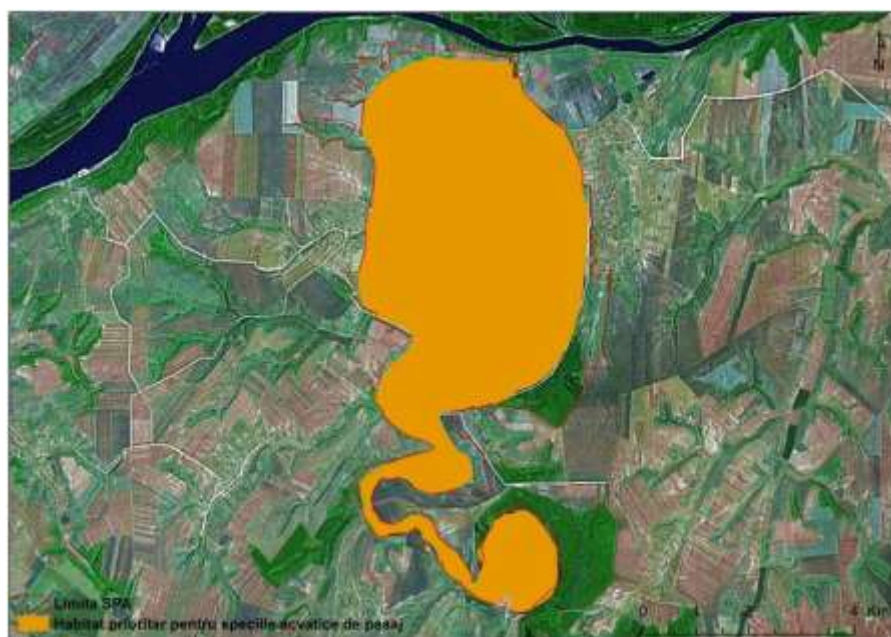

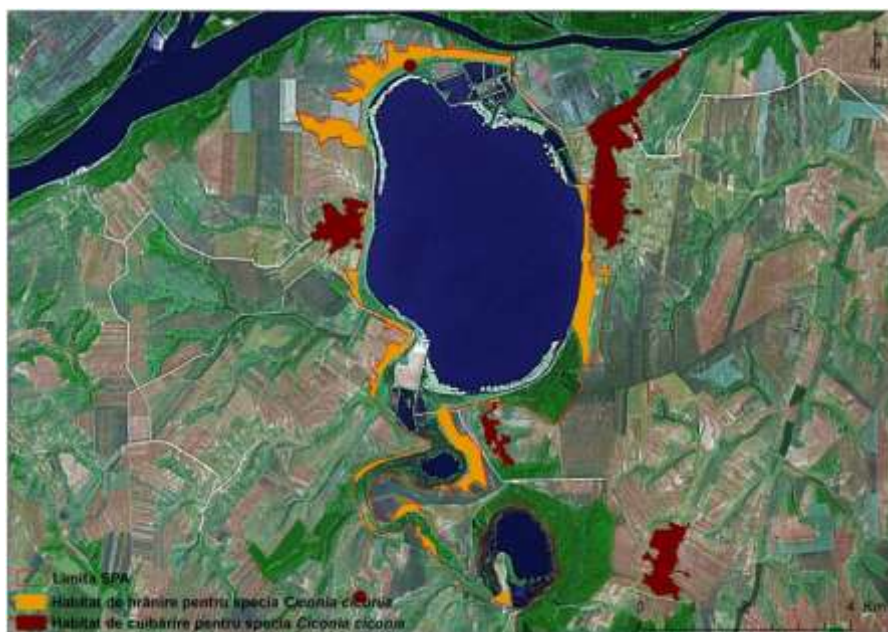
123. Hartă de distribuție cuibărit *Chlidonias niger*.

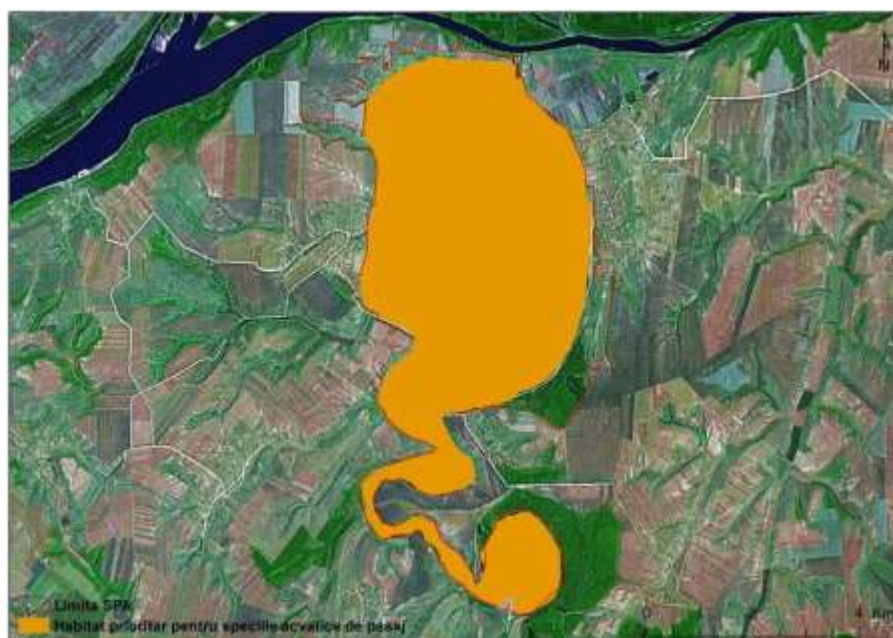
124. Hartă de distribuție pasaj *Chlidonias niger*.

125. Hartă de distribuție cuibărit *Ciconia ciconia*.

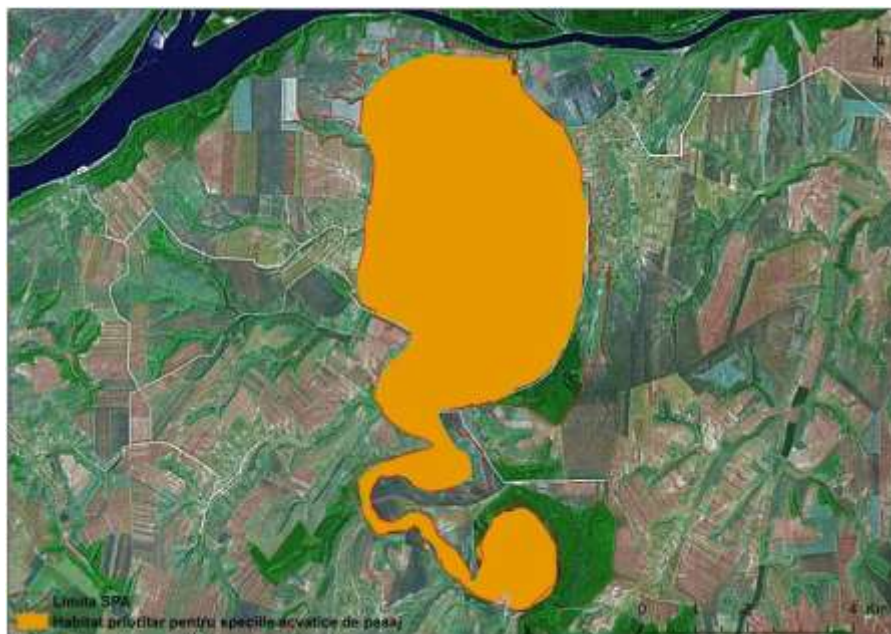

126. Hartă de distribuție pasaj *Ciconia ciconia*.

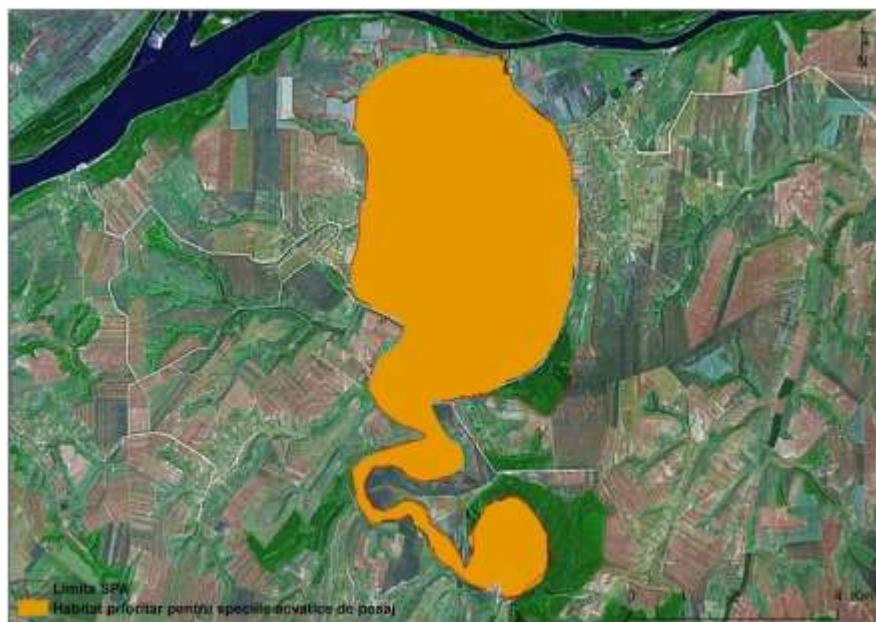

127.Hartă de distribuție pasaj *Ciconia nigra*.

128.Hartă de distribuție pasaj *Circaetus gallicus*.

129.Hartă de distribuție cuibărit *Circus aeruginosus*.

130.Hartă de distribuție iernat *Cygnus cygnus*.

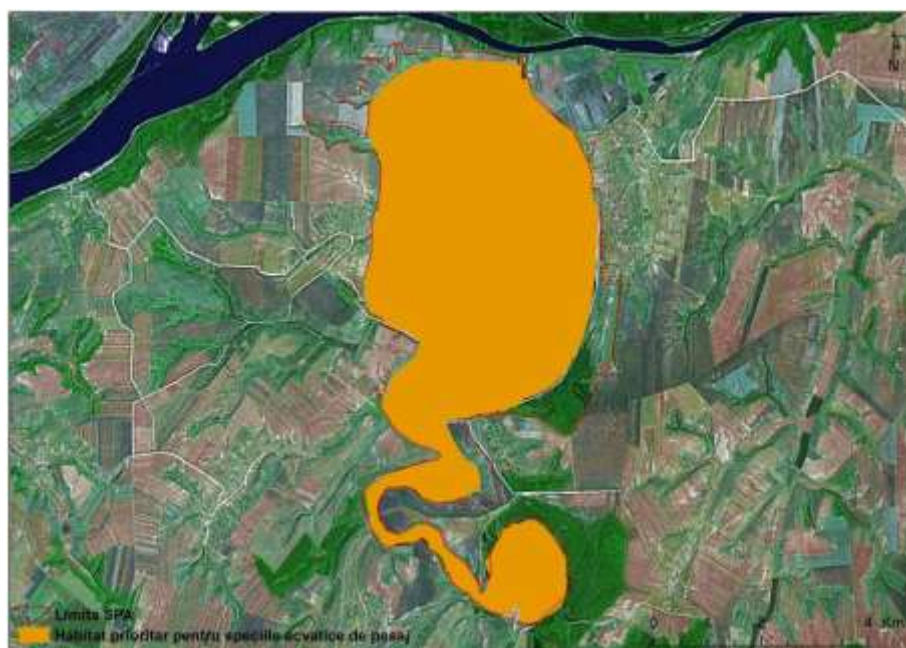

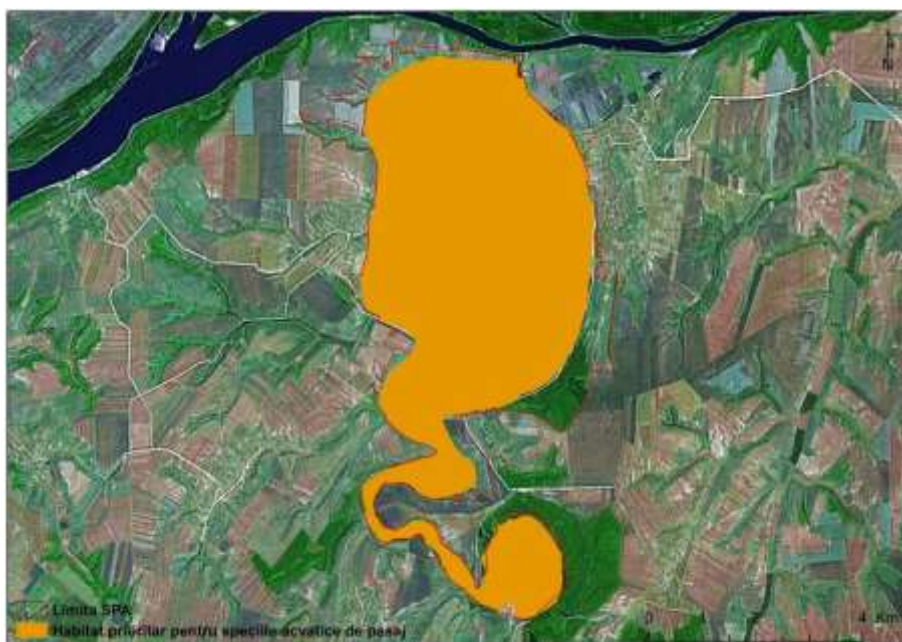
131.Hartă de distribuție iernat *Egretta alba*.

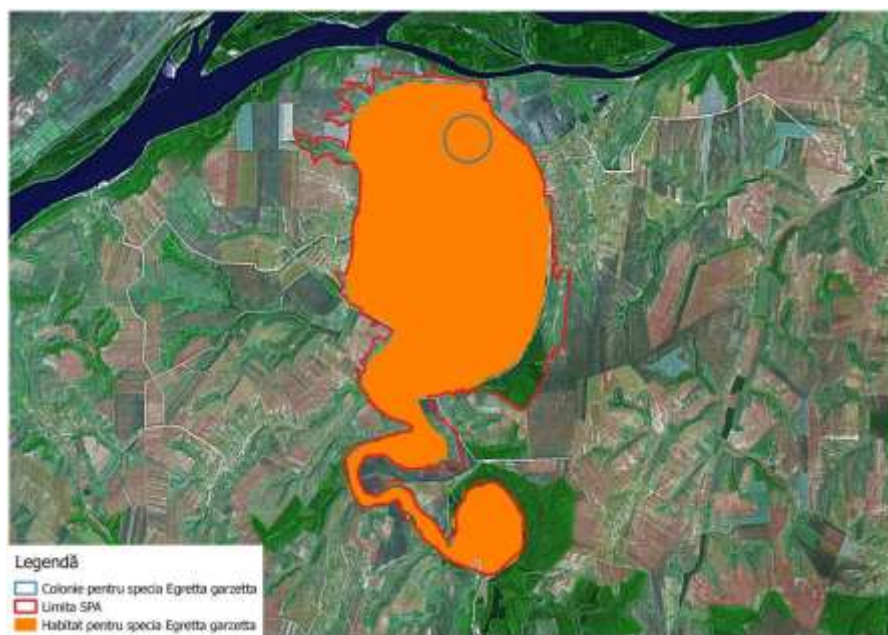
132.Hartă de distribuție cuibărit *Egretta alba*.

133. Hartă de distribuție pasaj *Egretta alba*.

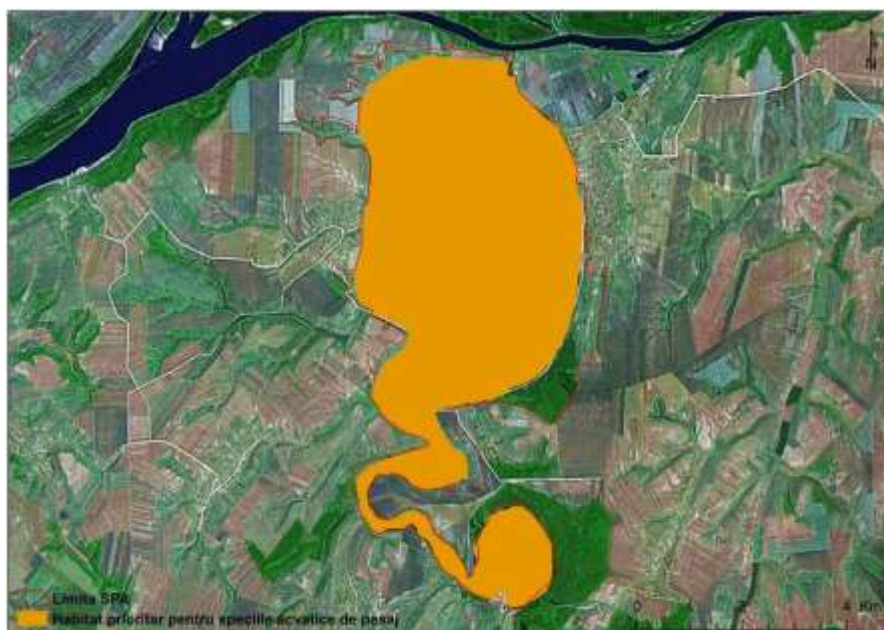

134. Hartă de distribuție cuibărit *Egretta garzetta*.

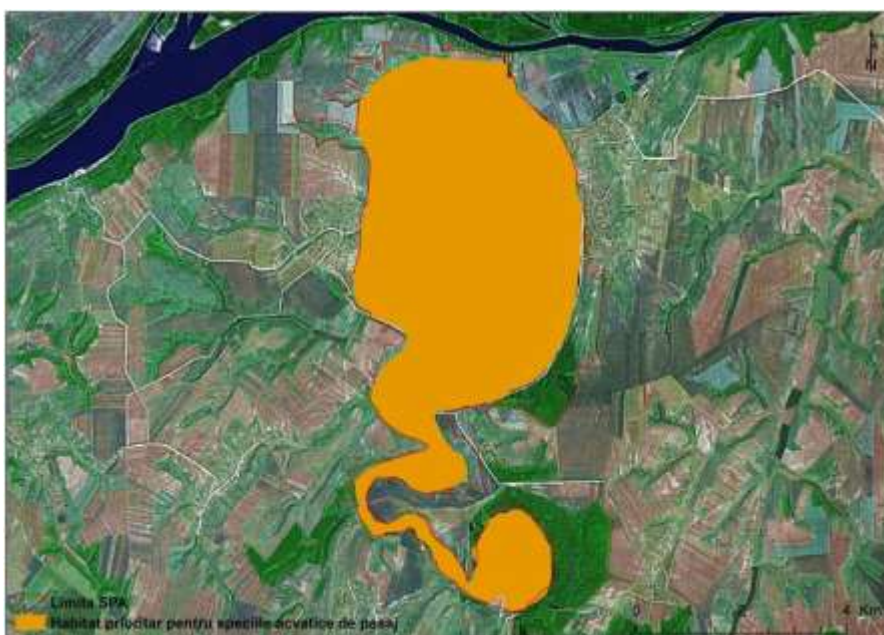

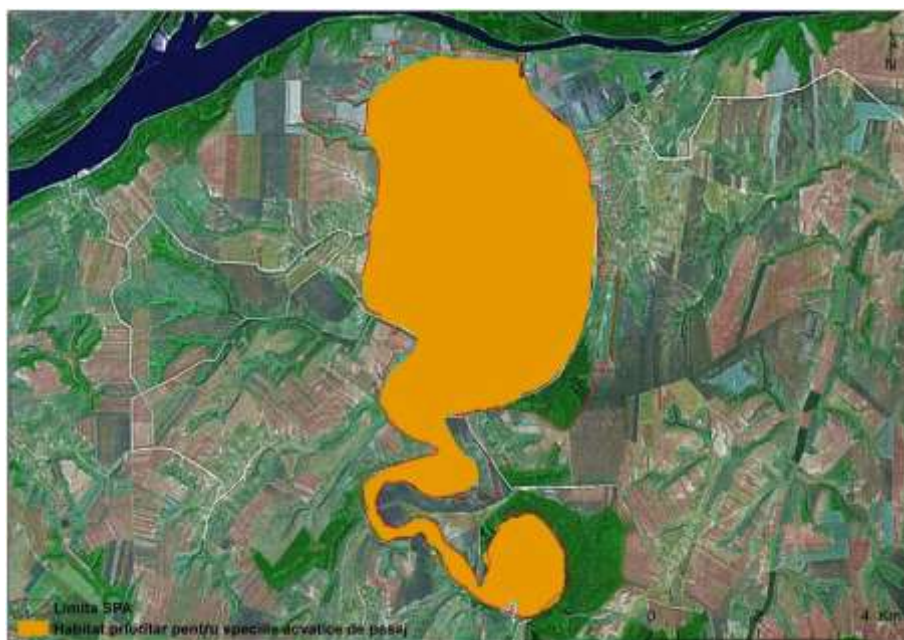
135. Hartă de distribuție pasaj *Egretta garzetta*.

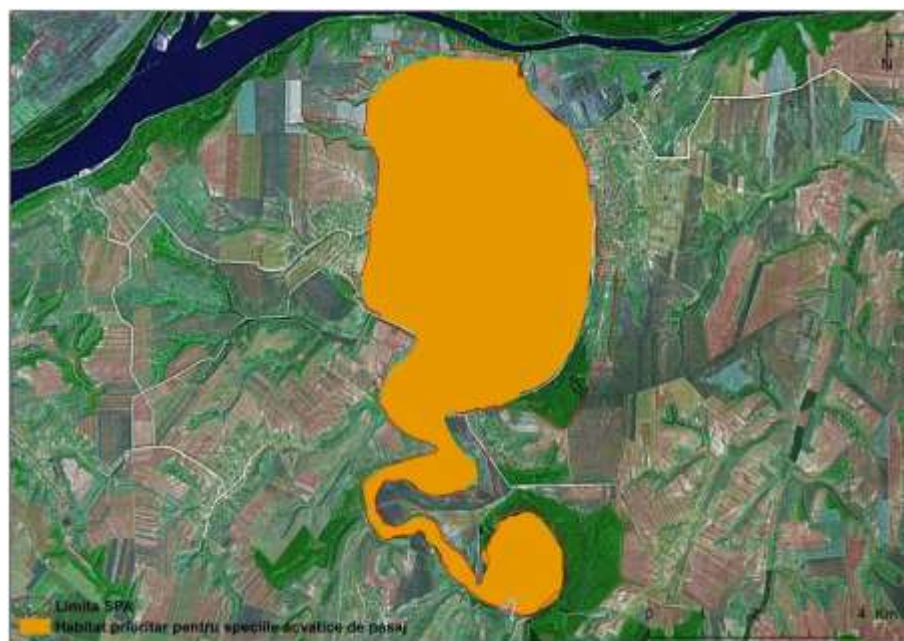
136. Hartă de distribuție pasaj *Glareola pratincola*.

137.Hartă de distribuție pasaj *Haliaeetus albicilla*.

138.Hartă de distribuție pasaj *Himantopus himantopus*.

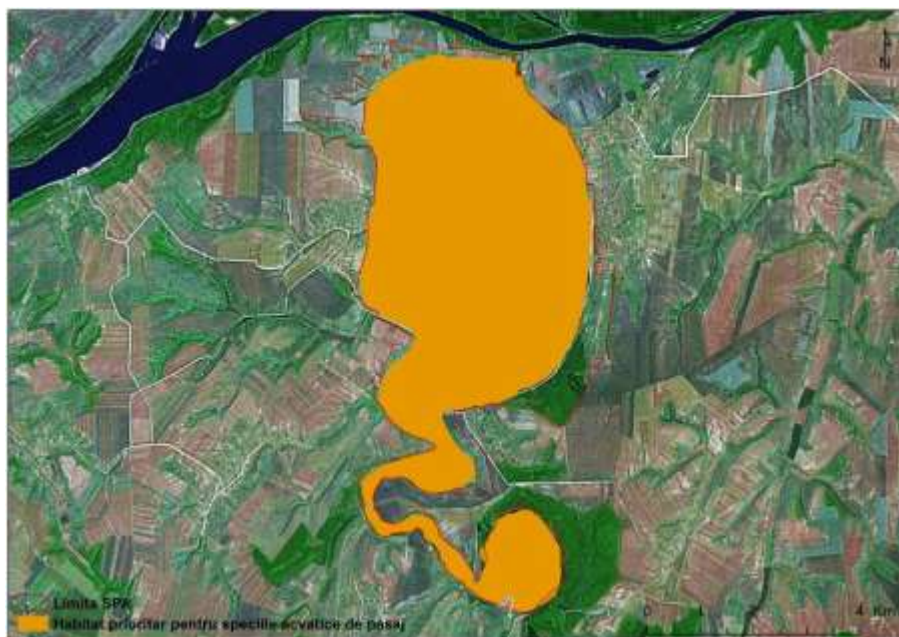

139. Hartă de distribuție cuibărit *Ixobrychus minutus*.

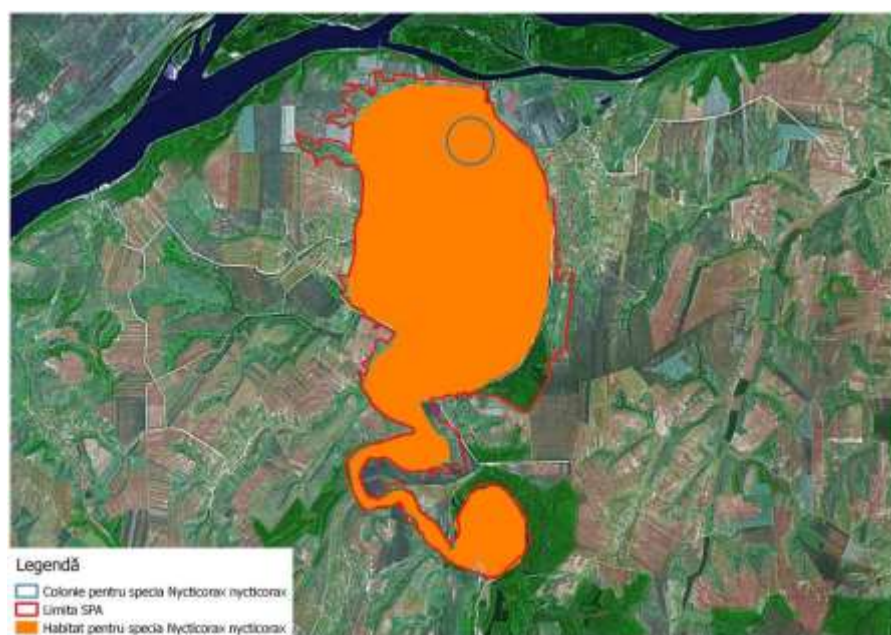
140. Hartă de distribuție pasaj *Larus melanocephalus*.

141. Hartă de distribuție pasaj *Larus minutus*.

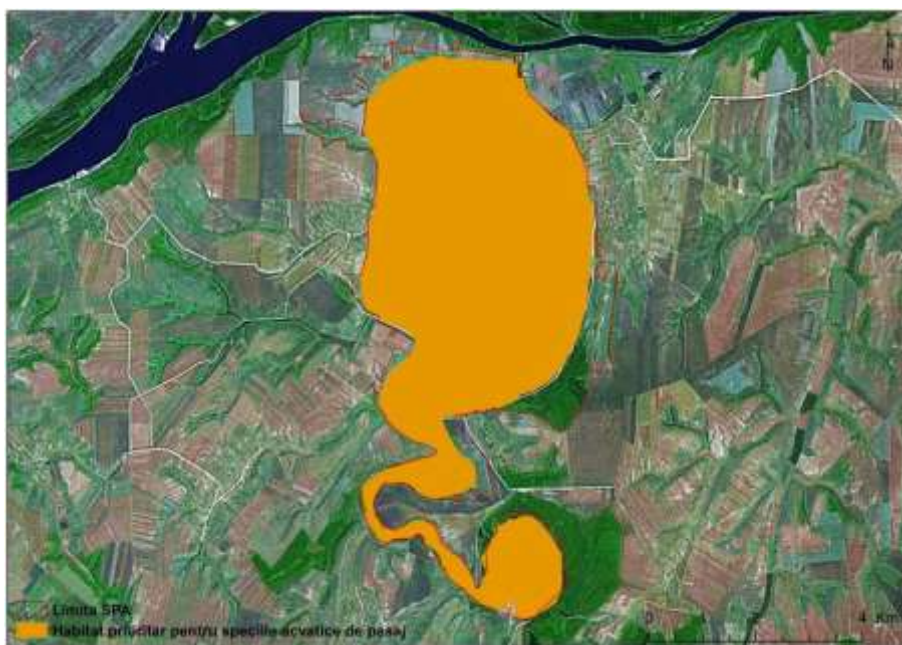

142. Hartă de distribuție cuibărit *Nycticorax nycticorax*.

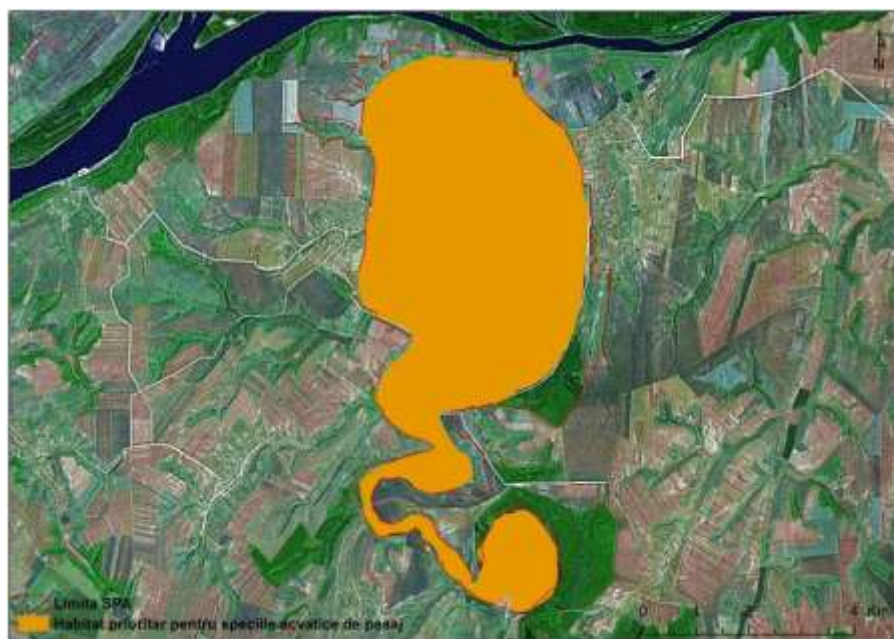

143. Hartă de distribuție pasaj *Nycticorax nycticorax*.

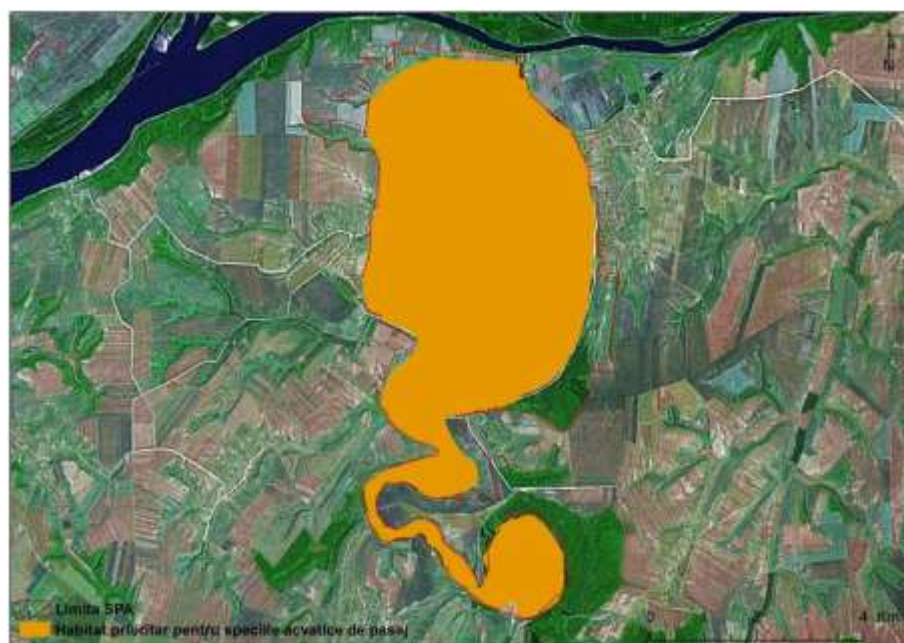
144. Hartă de distribuție pasaj *Pandion haliaetus*.

145. Hartă de distribuție iernat *Pelecanus crispus*.

146. Hartă de distribuție pasaj *Pelecanus crispus*.

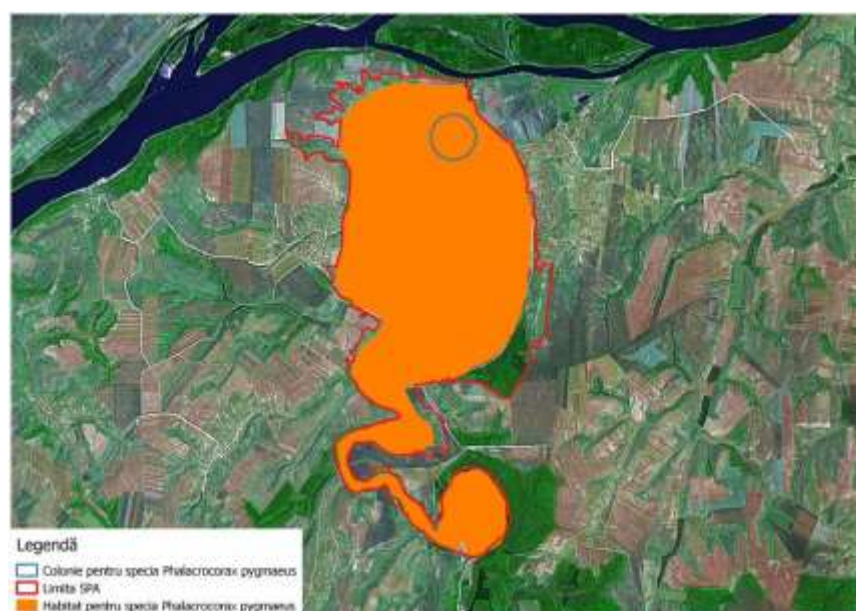

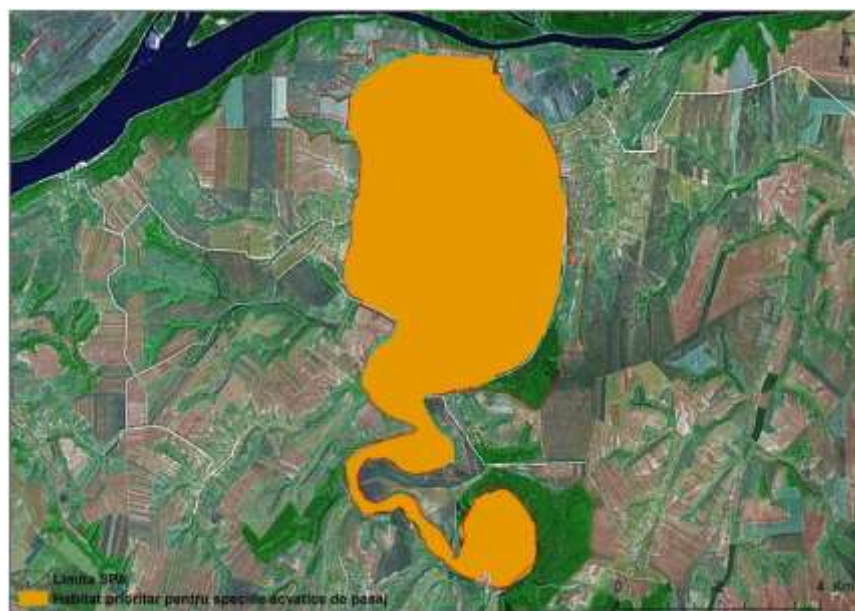
147. Hartă de distribuție pasaj *Pelecanus onocrotalus*.

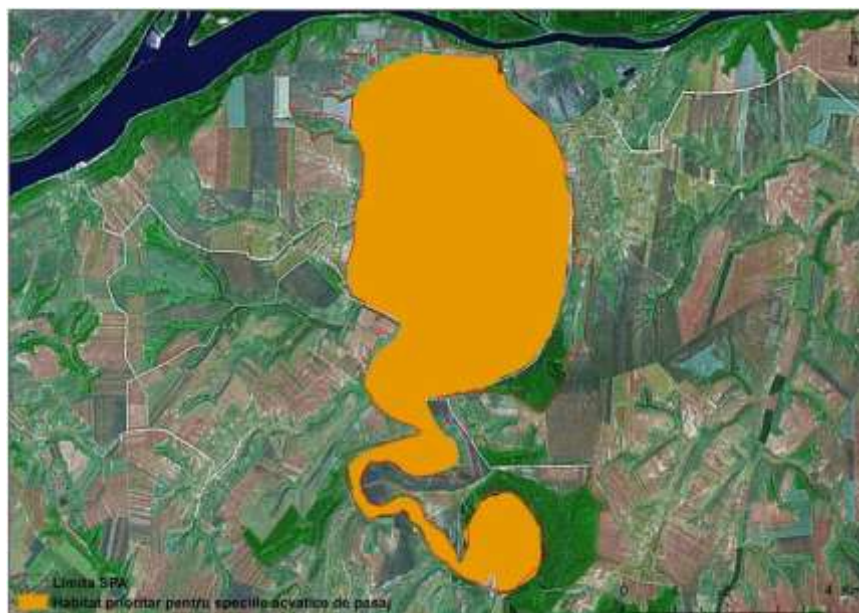
148. Hartă de distribuție cuibărit *Phalacrocorax pygmaeus*.

149. Hartă de distribuție iernat *Phalacrocorax pygmeus*.

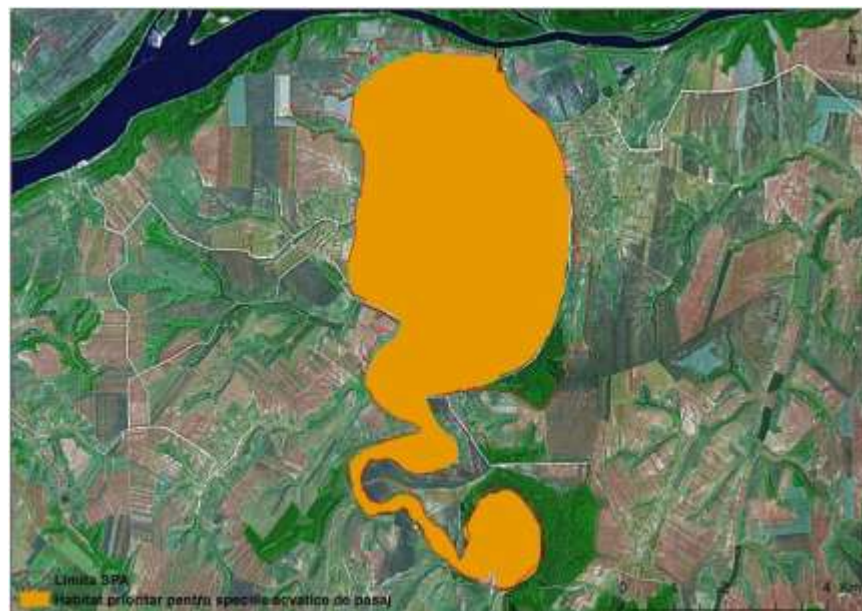

150. Hartă de distribuție pasaj *Phalacrocorax pygmeus*.

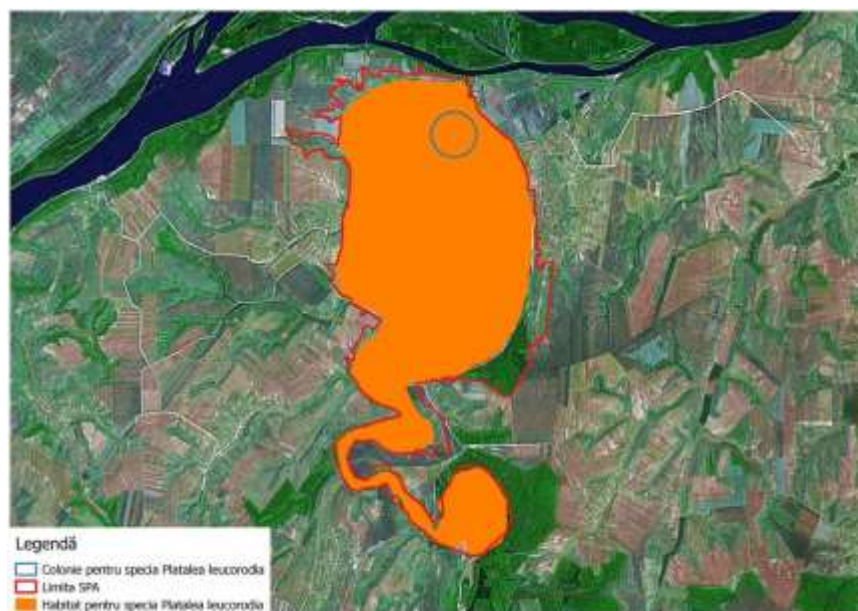
151.Hartă de distribuție pasaj *Phalaropus lobatus*.

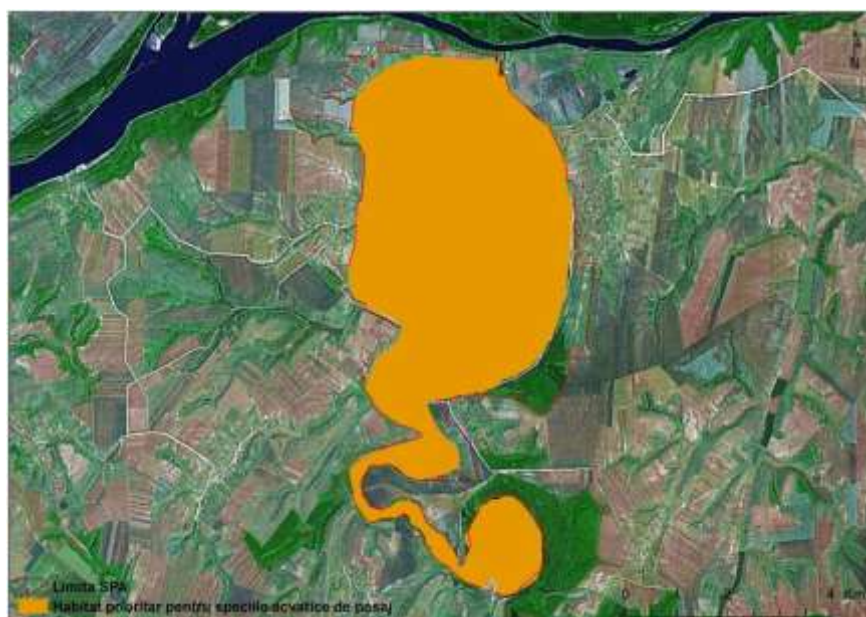
152.Hartă de distribuție pasaj *Philomachus pugnax*.

153. Hartă de distribuție cuibărit *Platalea leucorodia*.

154. Hartă de distribuție pasaj *Platalea leucorodia*.

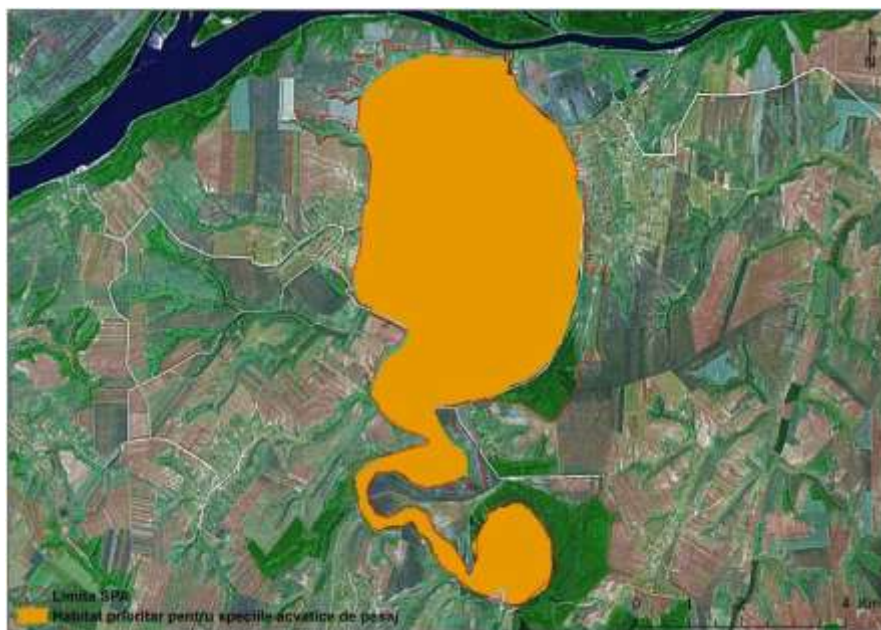

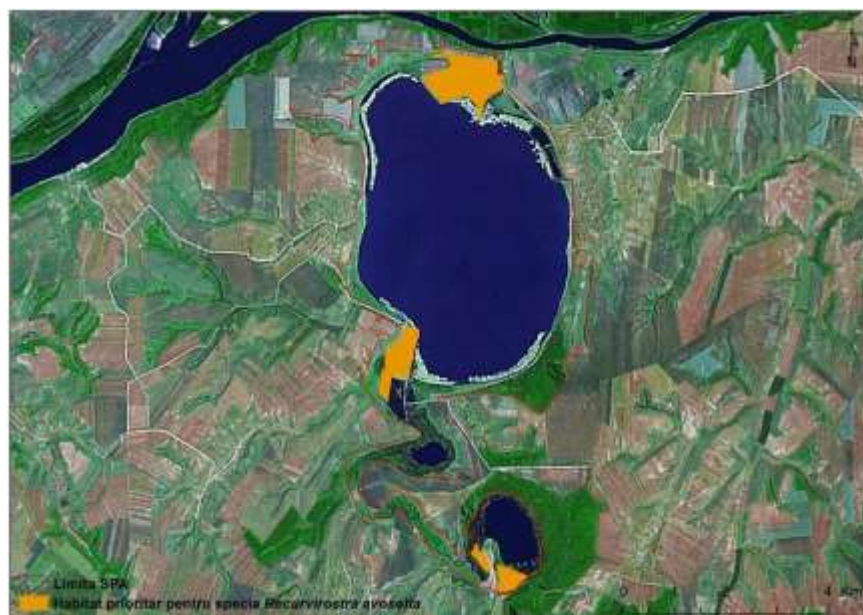
155. Hartă de distribuție cuibărit *Plegadis falcinellus*.

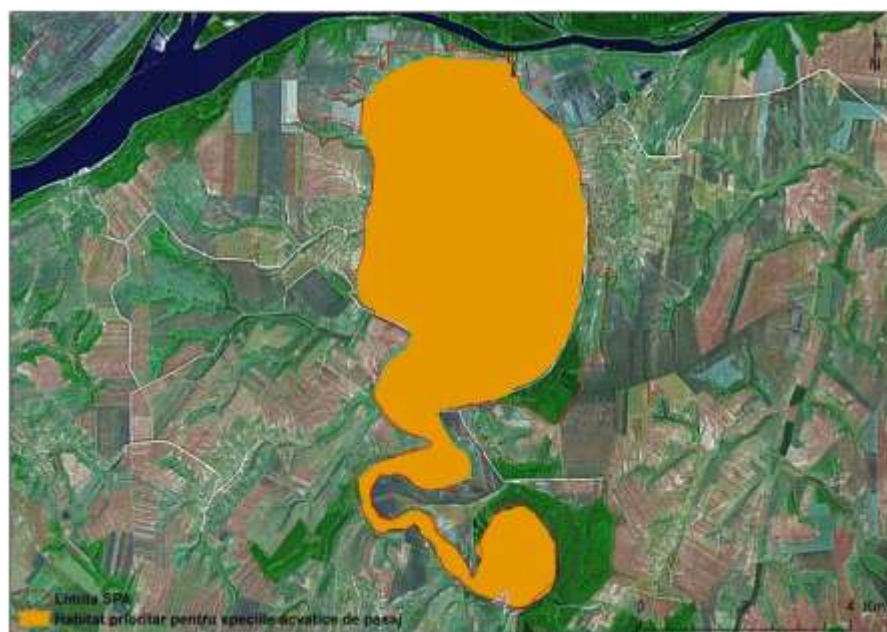
156. Hartă de distribuție pasaj *Plegadis falcinellus*.

157. Hartă de distribuție cuibărit *Recurvirostra avosetta*.

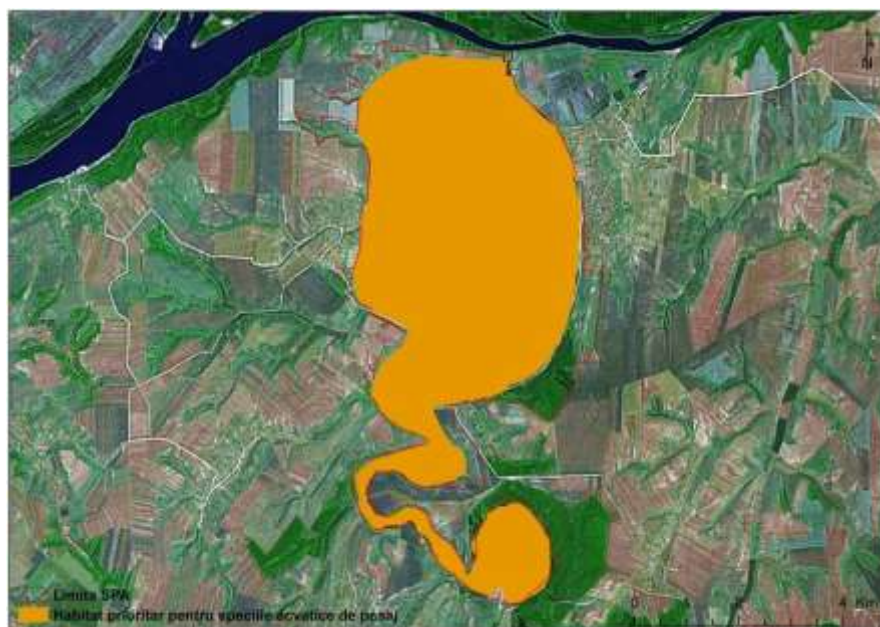

158. Hartă de distribuție pasaj *Recurvirostra avosetta*.

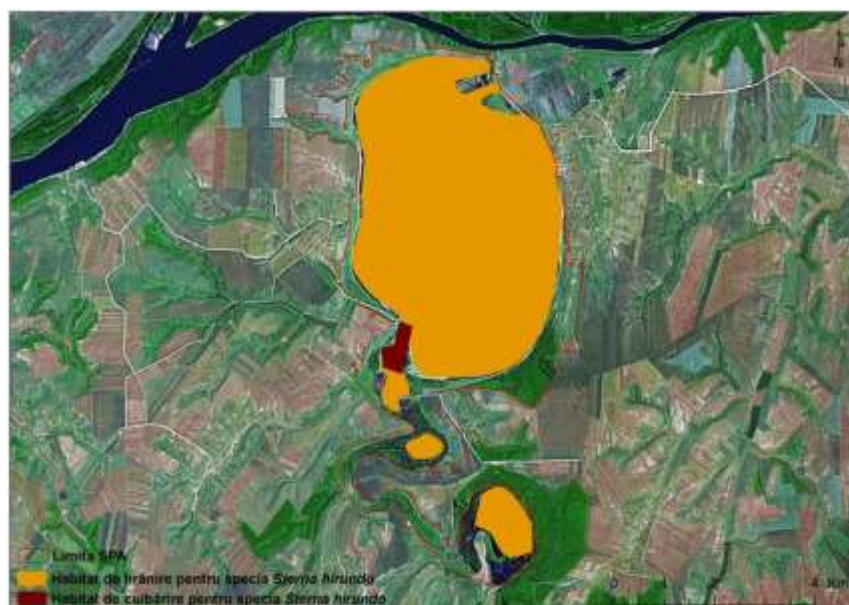

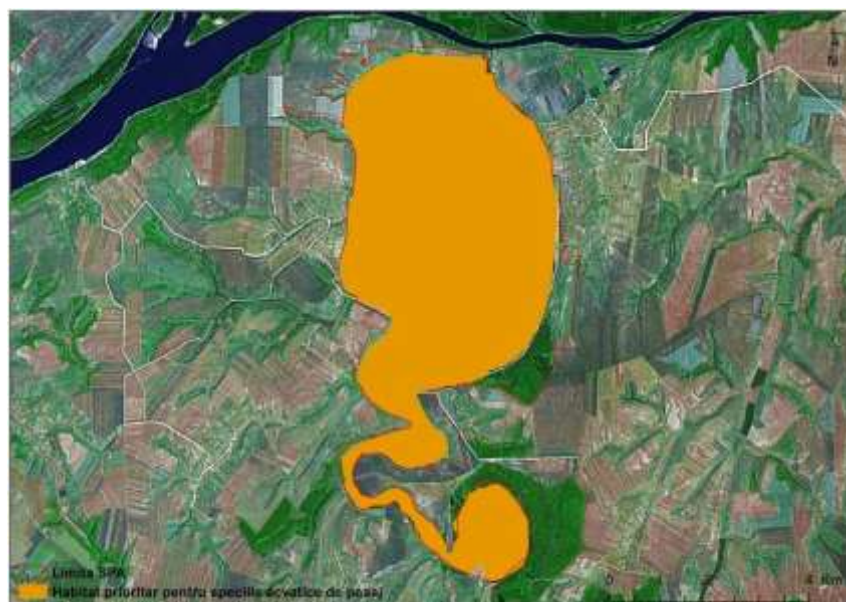
159.Hartă de distribuție pasaj *Sterna albifrons*.

160.Hartă de distribuție cuibărit *Sterna hirundo*.

161.Hartă de distribuție pasaj *Sterna hirundo*.

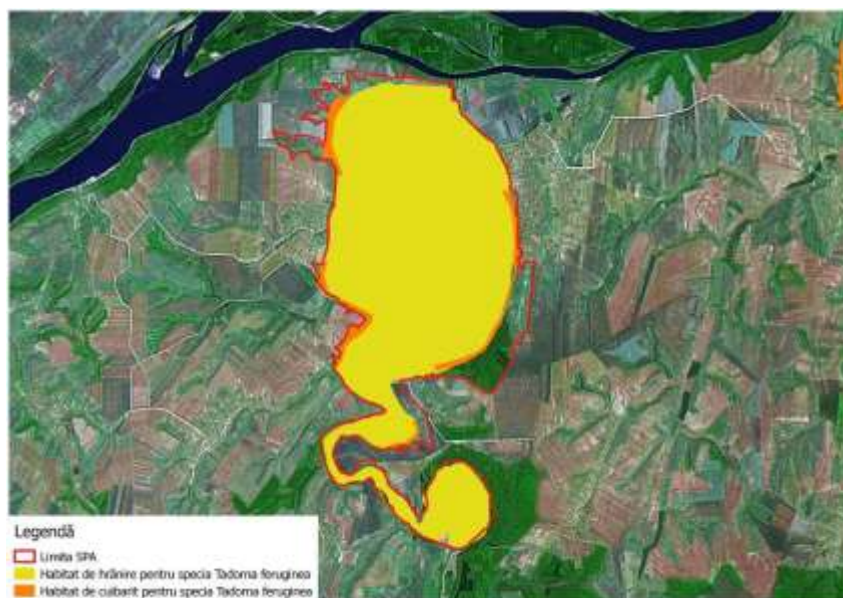

162.Hartă de distribuție pasaj *Sylvia nisoria*.

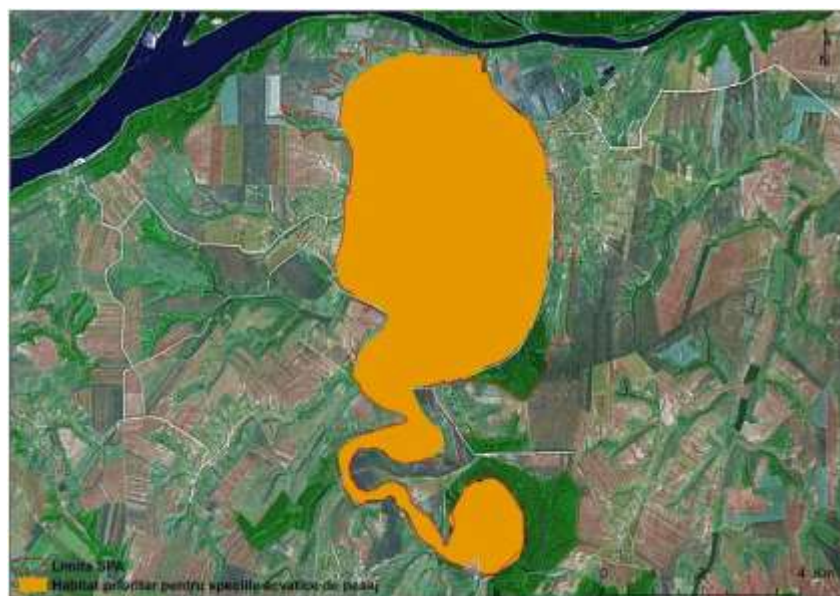

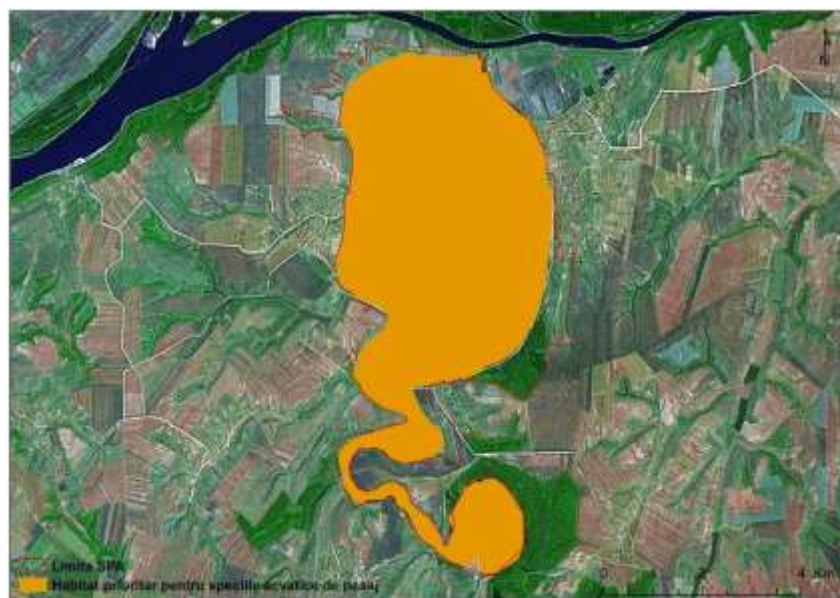
163. Hartă de distribuție cuibărit *Tadorna ferruginea*.

164. Hartă de distribuție pasaj *Tadorna ferruginea*.

165. Hartă de distribuție pasaj *Tringa glareola*.

166. Hartă de distribuție cuibărit *Bubo bubo*.

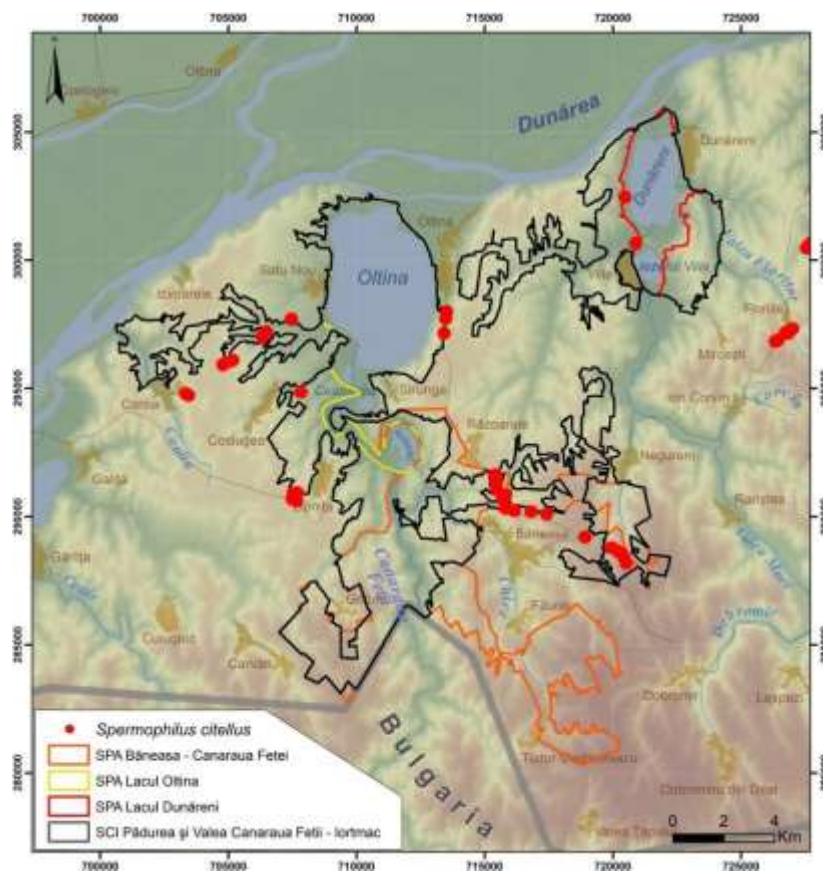

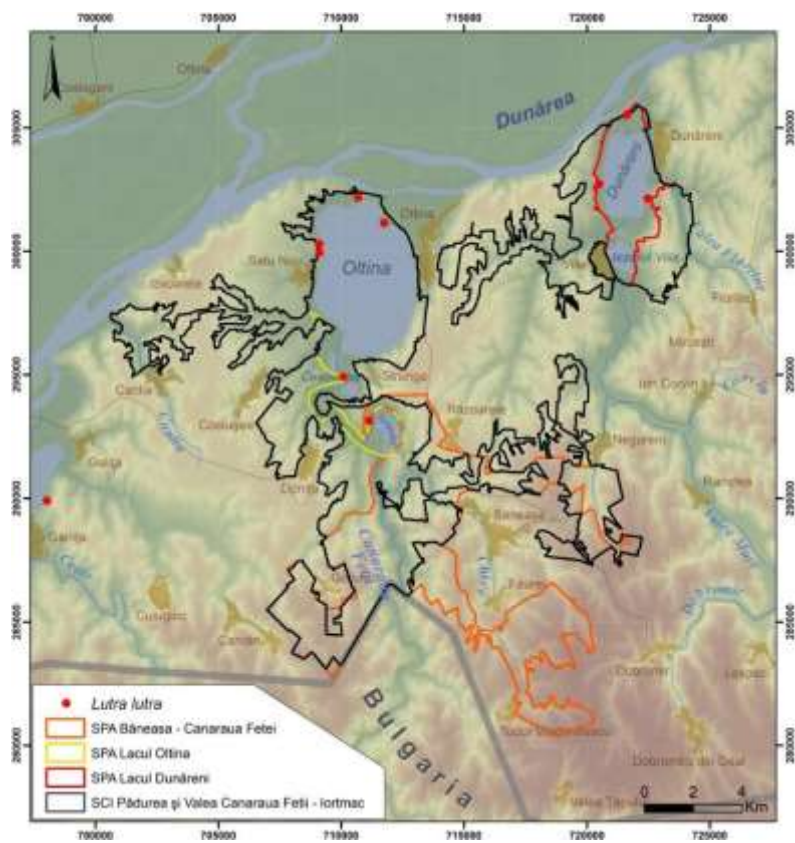
167. Hartă de distribuție cuibărit *Coracias garrulus*.

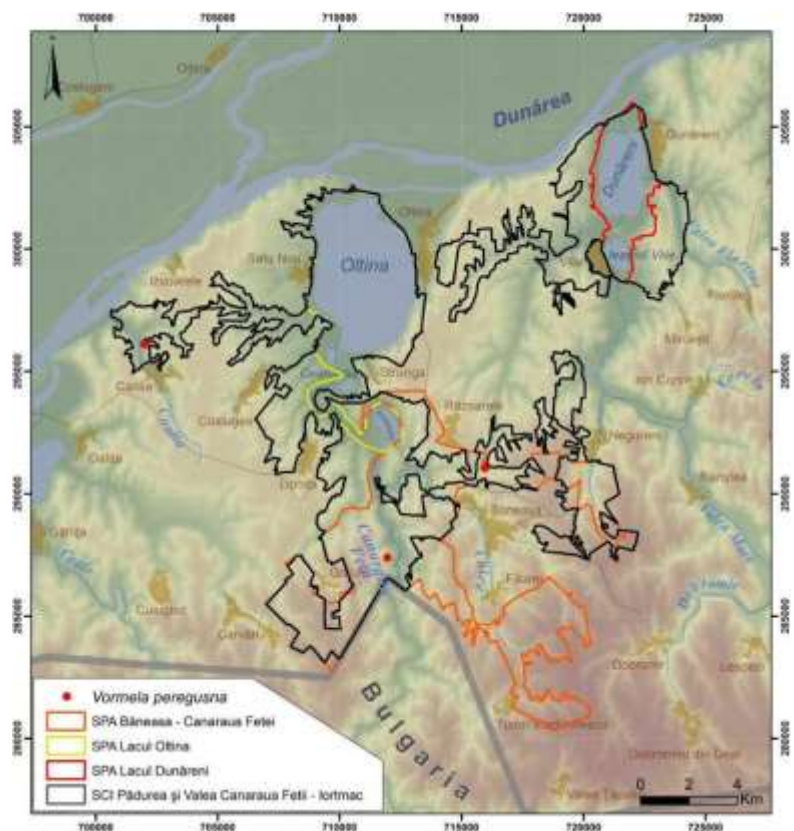
168. Harta distribuției speciei *Spermophilus citellus*

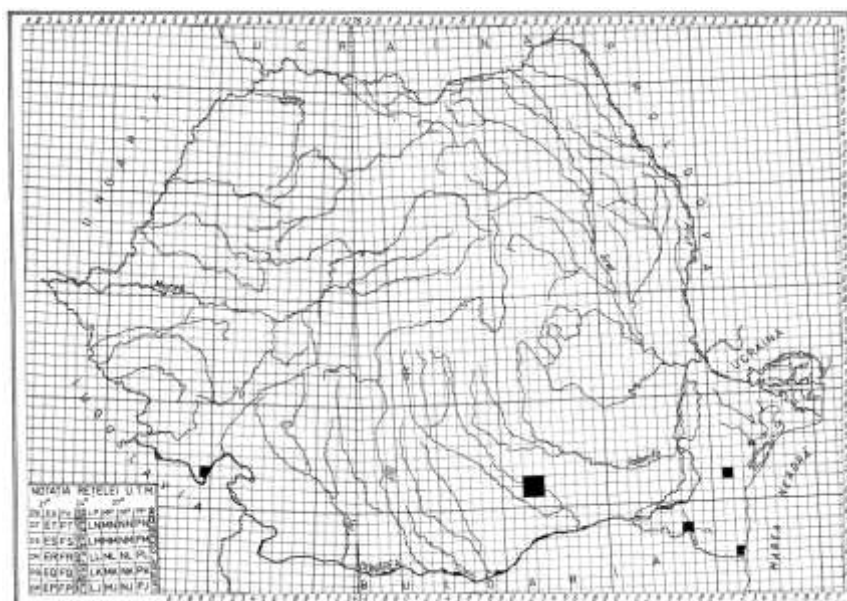
169. Harta distribuției speciei *Lutra lutra*

170. Harta distribuției speciei *Vormela peregusna*

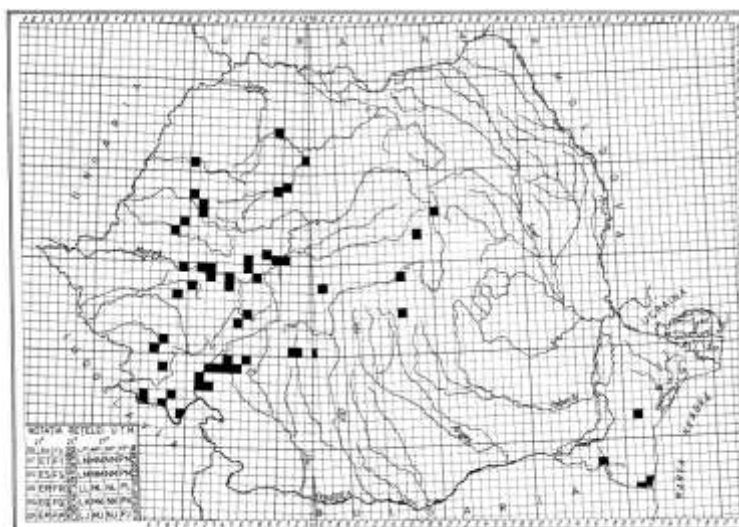

171. Harta distribuției speciei *Rhinolophus mehelyi* în România

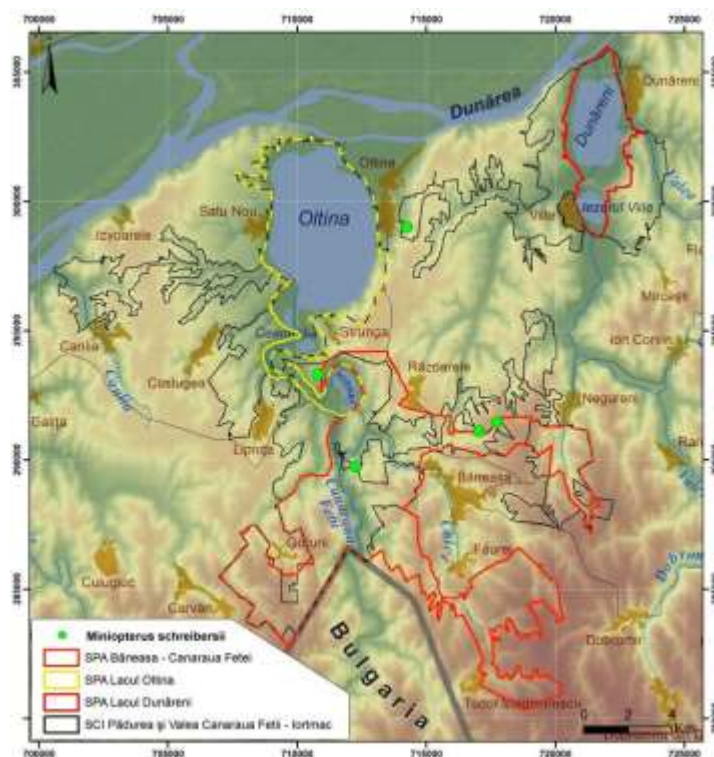

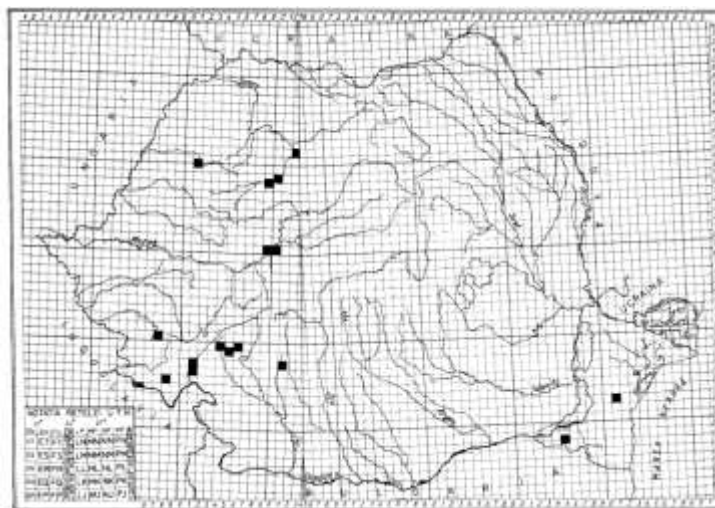
172. Harta distribuției specie *Miniopterus schreibersii* în România

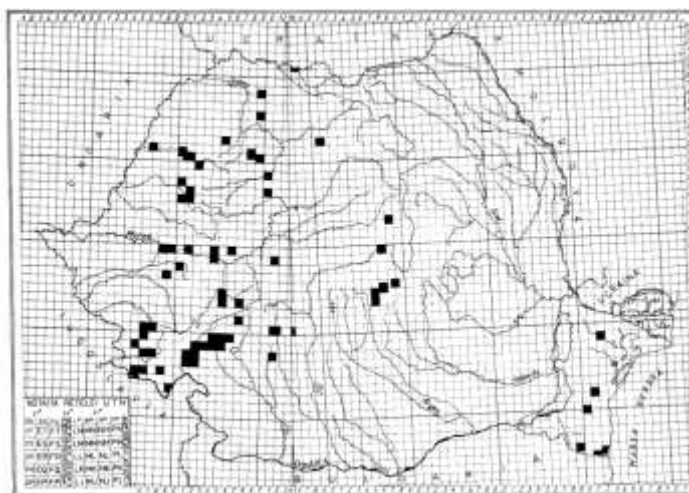
173. Harta distribuției specie *Miniopterus schreibersii* în sit

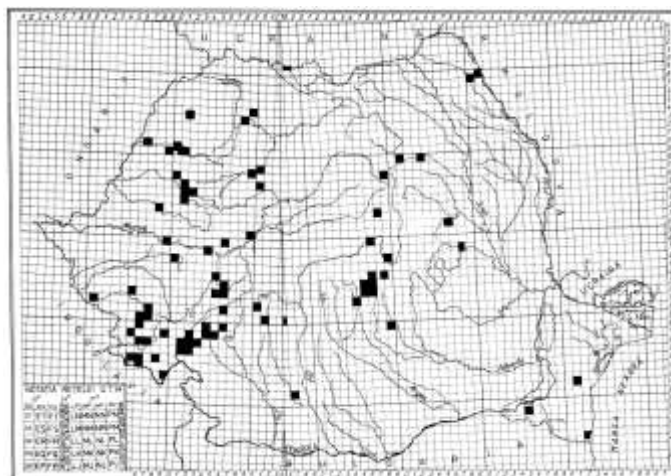
174. Distribuția speciei *Myotis emarginatus* în România

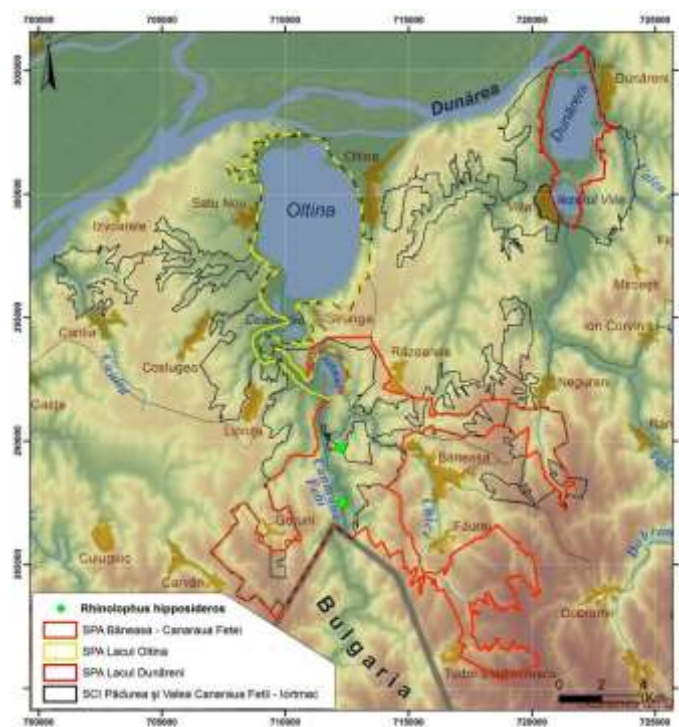
175. Distribuția speciei *Rhinolophus ferrumequinum* în România

176. Distribuția speciei *Rhinolophus hipposideros* în România

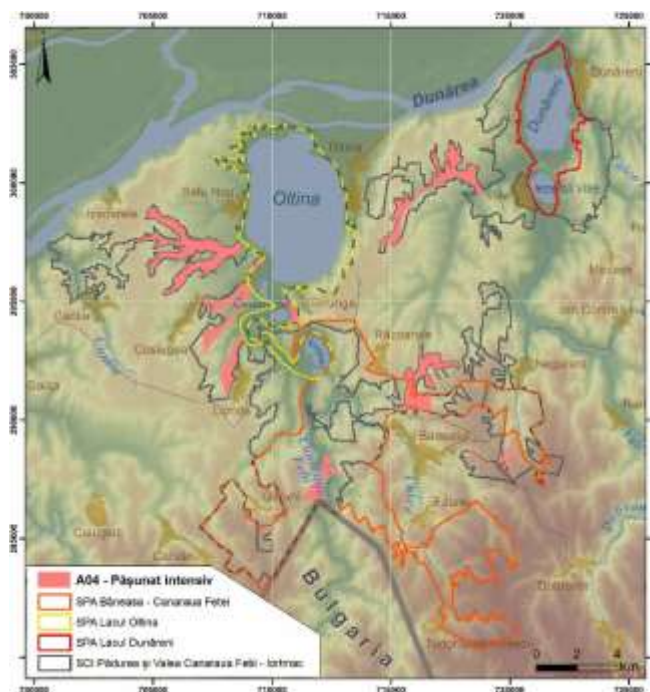
177. Distribuția speciei *Rhinolophus hipposideros* în sit

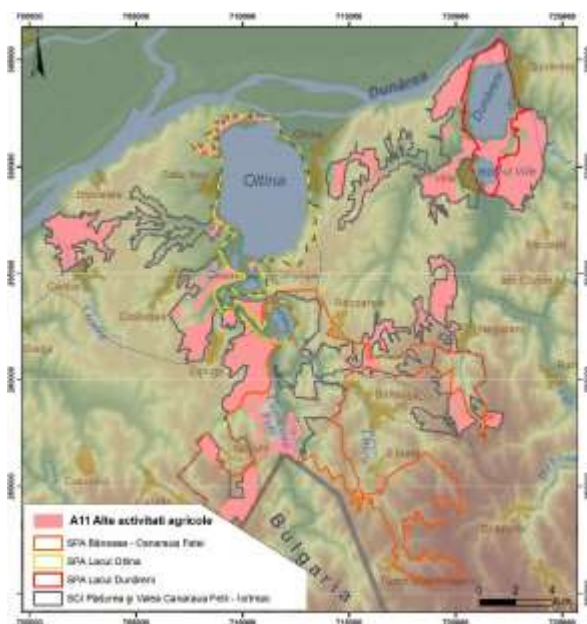

Evaluarea impacturilor asupra speciilor

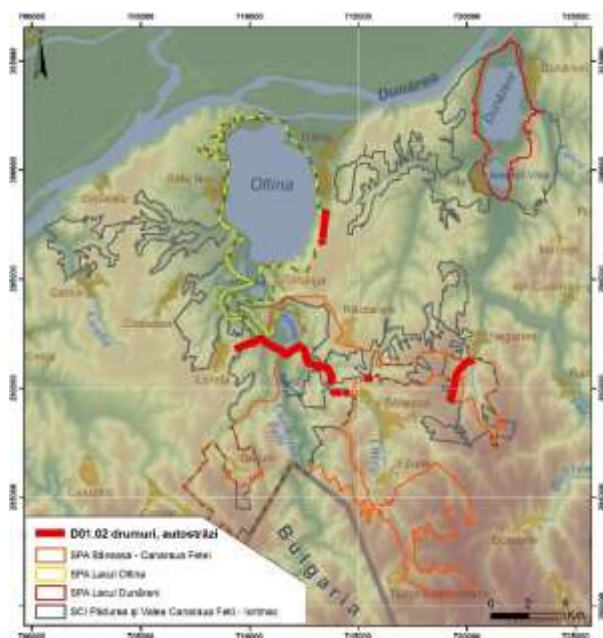
1. Harta amenințări *Testudo graeca*

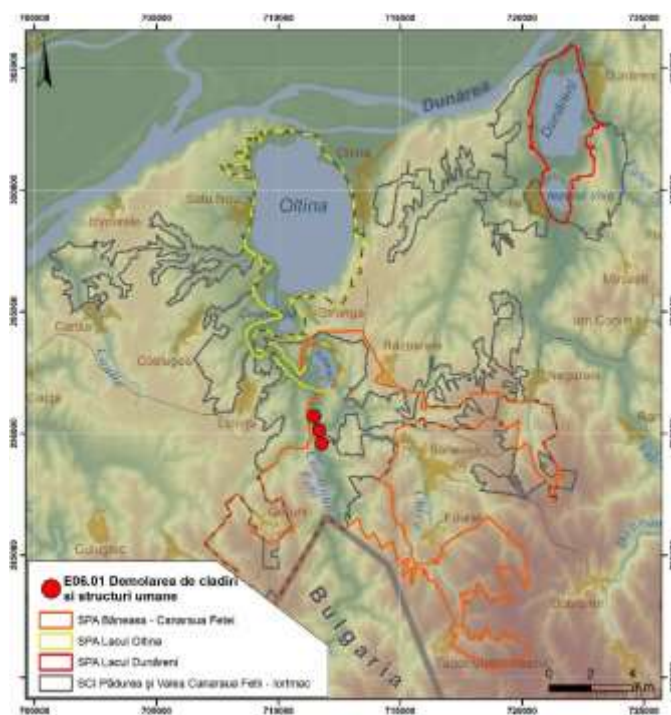
2. Harta amenințări *Testudo graeca*, *Testudo hermanni*

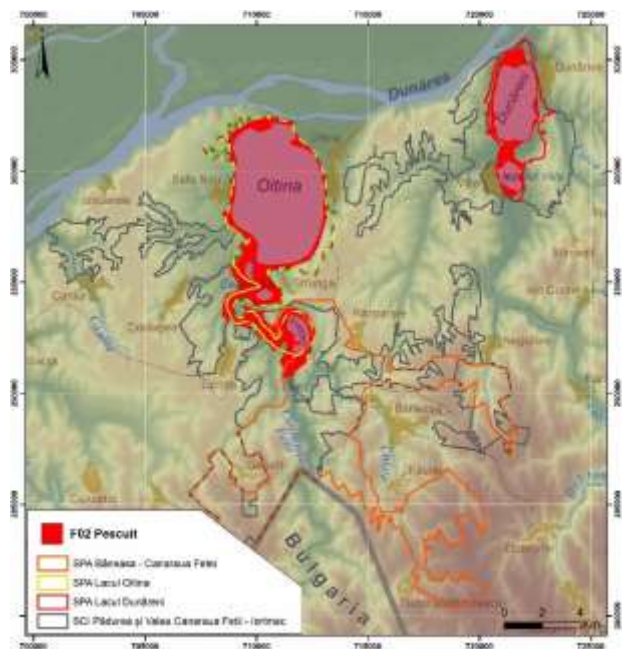
3. Harta amenințări *Emys orbicularis*, *Testudo graeca*, *Testudo hermanni*

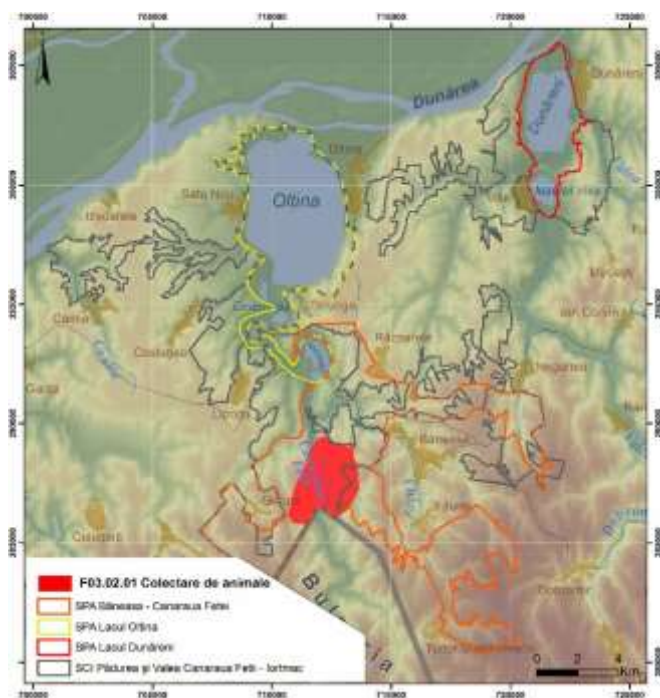
4. Harta amenințări *Testudo graeca*, *Testudo hermanni*

8. Harta amenințări *Emys orbicularis*

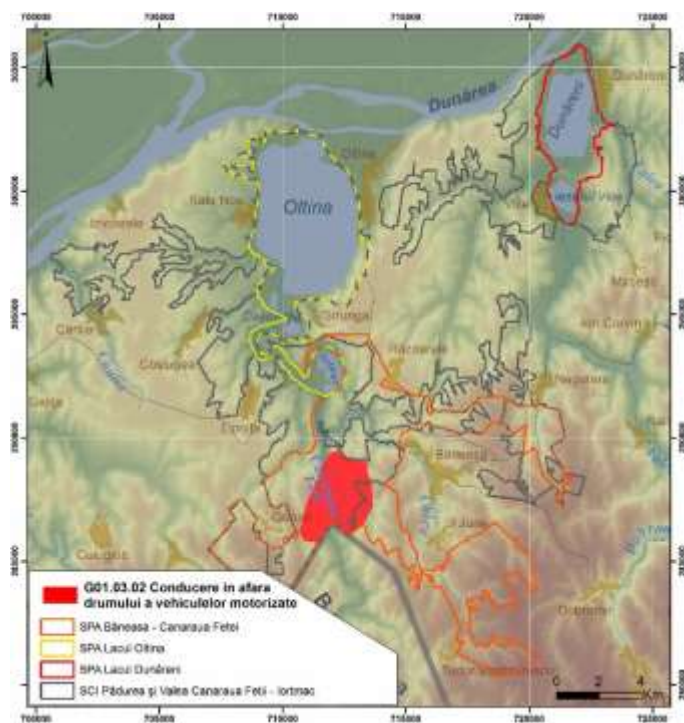

9. Harta amenințări *Testudo graeca*, *Testudo hermanni*

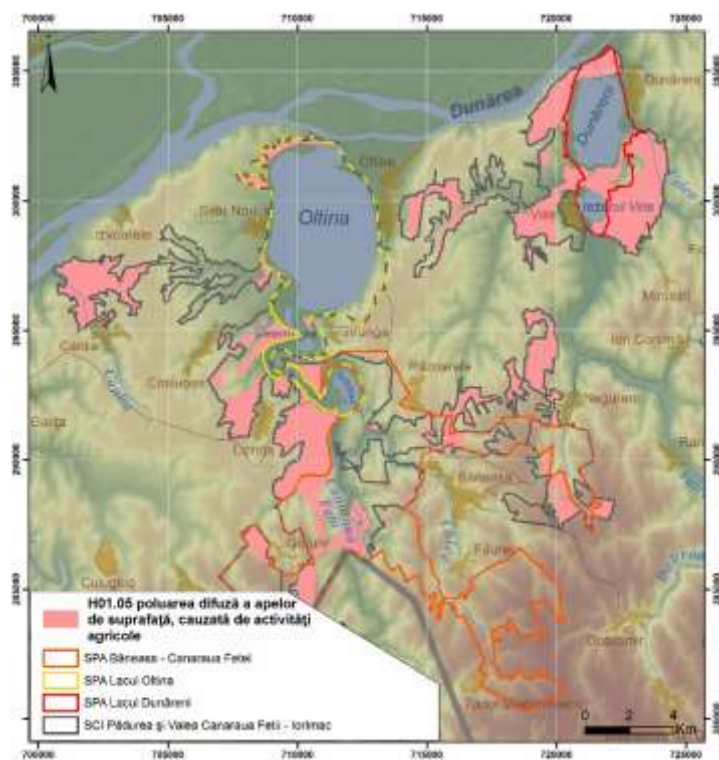

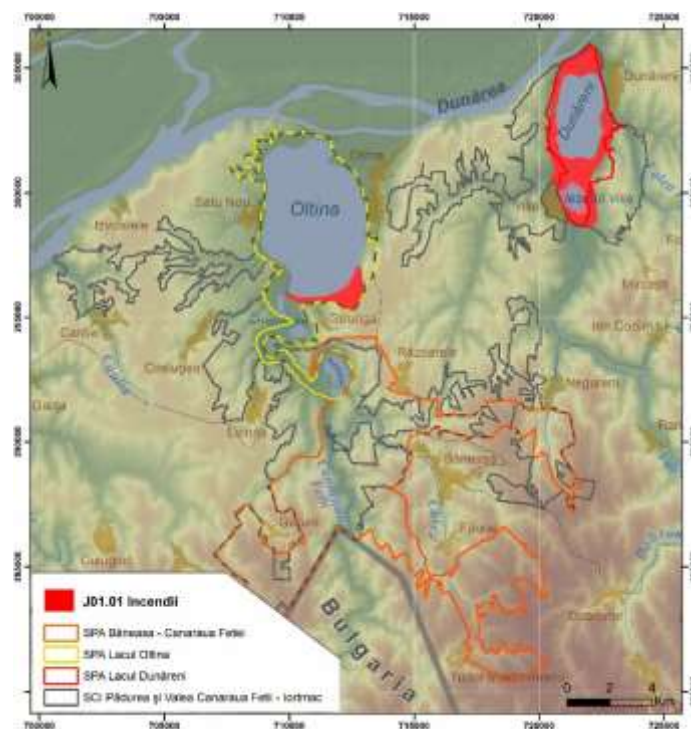
10. Harta amenințări *Testudo graeca*, *Testudo hermanni*

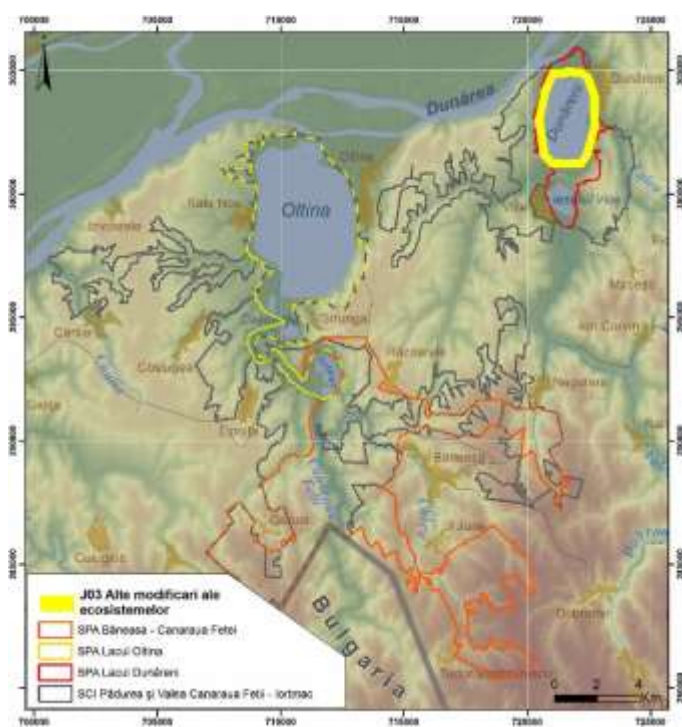
11. Harta amenințări *Triturus dobrogicus*, *Bombina bombina*, *Emys orbicularis*

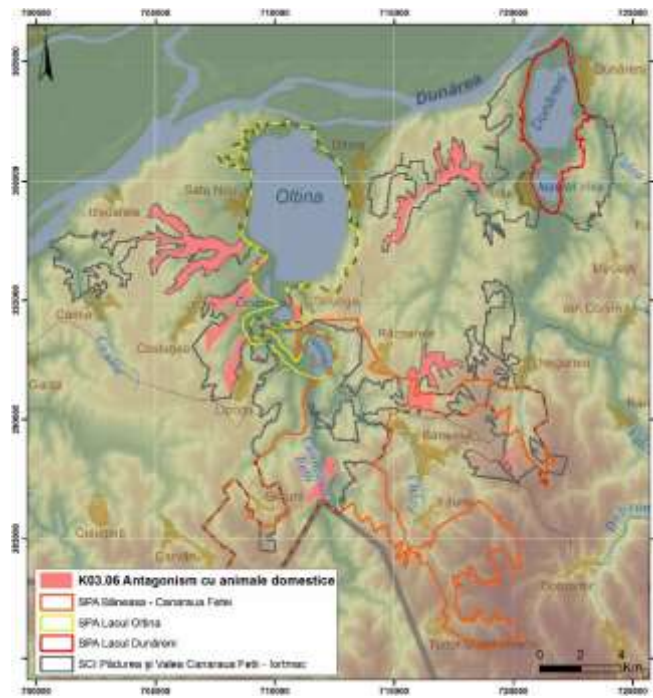
11. Harta amenințări *Triturus dobrogicus*, *Bombina bombina*, *Emys orbicularis*

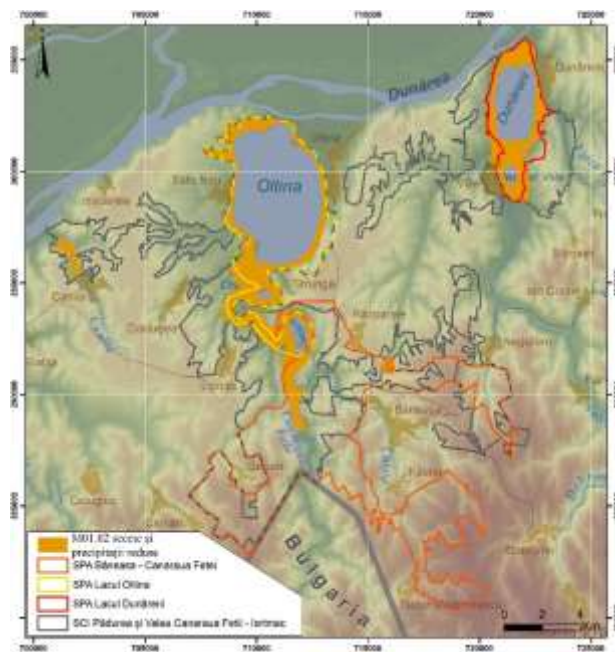
13. Hartă amenințări *Triturus dobrogicus*, *Bombina bombina*, *Emys orbicularis*

14. Hartă amenințări *Emys orbicularis*, *Testudo graeca*, *Testudo hermanni*

15. Harta amenințărilor *Triturus dobrogicus*, *Bombina bombina*, *Emys orbicularis*

REGULAMENTUL ariilor naturale protejate:

ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac

ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii

ROSPA0054 Lacul Dunăreni

ROSPA0056 Lacul Oltina

2.363 Rezervațiile naturale: Pădurea Canaraua Fetii

IV.29 Lacul Dunăreni

IV.27 Lacul Oltina

CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. Prezentul regulament este elaborat în conformitate cu prevederile OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. Regulamentul include toate prevederile legate de activitățile umane permise și modul lor de aprobare, precum și activitățile restricționate sau interzise pe teritoriul ariilor naturale protejate.

Art. 3. Respectarea prezentului regulament este obligatorie pentru administratorii ariilor naturale protejate, pentru autoritățile care reglementează activități pe teritoriul ariilor naturale protejate, precum și pentru persoanele fizice și juridice care dețin sau care administrează terenuri și alte bunuri și/sau care desfășoară activități în perimetrul și în vecinătatea ariilor naturale protejate.

CAPITOLUL II. ÎNFIINȚAREA, SCOPUL, LIMITELE ARIILOR NATURALE PROTEJATE DIN CADRUL CONTRACTULUI DE CUSTODIE NR. 0041/23.02.2010

Art. 4. Înființarea ariilor naturale protejate care fac obiectul prezentului regulament (numite în continuare „arii naturale protejate”):

(1) ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac a fost declarat sit de importanță comunitară prin Ordinul MMDD nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificat prin Ordinul nr. 2387 din 29.09.2011.

(2) ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii a fost instituită arie de protecție specială avifaunistică prin HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificată prin H.G. nr. 971 din 05/10/2011.

(3) ROSPA0054 Lacul Dunăreni a fost instituită arie de protecție specială avifaunistică prin HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificată prin H.G. nr. 971 din 05/10/2011.

(4) ROSPA0056 Lacul Oltina a fost instituită arie de protecție specială avifaunistică prin HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificată prin H.G. nr. 971 din 05/10/2011.

(5) Aria protejată de interes național Pădurea Canaraua Fetii a fost desemnată rezervație naturală prin Decizia 31/1980 a Consiliului Popular Constanța și reconfirmată prin

Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate (cod de arie protejată 2.363).

(6) Ariile protejate de interes național Lacul Dunăreni (IV.29), Lacul Oltina (IV.27) au fost desemnate rezervații naturale prin HG 2151/2004 ca urmare a Hotărârii CJ Constanța 213 din 02.07.2003.

Art. 5. Încadrarea administrativ-teritorială

„Ariile naturale protejate” se află în Regiunea de dezvoltare II Sud-Est Dobrogea, pe teritoriul administrativ al județului Constanța, astfel:

- ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Strunga, Răzoarele, Negureni, Lipnița, Băneasa, Goruni, Făurei, Carvăn, Dobromir, Tudor Vladimirescu.

- ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Strunga, Răzoarele, Negureni, Lipnița, Băneasa, Goruni, Făurei, Carvăn, Dobromir, Tudor Vladimirescu.

- ROSPA0054 Lacul Dunăreni se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Aliman, Ion Corvin, Dunăreni, Viile.

- ROSPA0056 Lacul Oltina se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Oltina, Satu Nou.

- Rezervația naturală Pădurea Canaraua Fetii (2.363) se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Băneasa, Negureni, Lipnița, Goruni, Făurei, Carvăn, Dobromir, Tudor Vladimirescu.

- Rezervația naturală Lacul Dunăreni (IV.29) se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Aliman, Ion Corvin, Dunăreni, Viile.

- Rezervația naturală Lacul Oltina (IV.27) se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Oltina, Satu Nou

Art. 6. Scopul și importanța

(1) Scopul ariilor naturale protejate este conservarea, menținerea și acolo unde este cazul, readucerea într-o stare de conservare favorabilă a habitatelor naturale și/sau a populațiilor speciilor pentru care au fost desemnate.

(2) ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac este important atât prin caracteristicile geomorfologice, paleontologice, botanice (7- habitate și 4 specii de plante de

importanță comunitară) și peisagistice, cât și prin elementele de faună (mamifere – 8 specii, herpetofaună – 5 specii, nevertebrate – 9 specii, pești – 5 specii).

(3) ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii prezintă o importanță deosebită prin cele 34 de specii de păsări de interes european pentru conservare prezente aici (specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC).

(4) ROSPA0054 Lacul Dunăreni prezintă o importanță deosebită prin cele 35 de specii de păsări de interes european pentru conservare prezente aici (specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC).

(5) ROSPA0056 Lacul Oltina prezintă o importanță deosebită prin cele 37 de specii de păsări de interes european pentru conservare prezente aici (specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC).

(6) Rezervația naturală Pădurea Canaraua Fetii (2.363) reprezintă o zonă de interes peisagistic și botanic ce protejază specii floristice caracteristice regiunii ponto-caspice și regiunii macaroneze-mediteraneene, fiind semnalate aproximativ 1000 de specii de plante superioare, reprezentând 27% din flora României. În ceea ce privește fauna, aria naturală protejată cuprinde numeroase specii de animale rare, de origine submediteraneană, balcanică sau pontică. Până în

prezent în cuprinsul ariei protejate au fost identificate 6 specii de plante amenințate din Lista Roșie națională, la care se adaugă încă 4 specii amenințate.

(7) Lacul Dunăreni (IV.29) reprezintă o zonă de ape stătătoare, mlaștini și terenuri arabile, ce adăpostește și găzduiește specii protejate de păsări acvatice migratoare, cât și specii de păsări care ierneză pe teritoriul ariei. În urma observațiilor ornitologice au fost identificate peste 100 de specii de păsări dintre care 35 protejate la nivel național și internațional.

(8) Lacul Oltina (IV.27) este important din punct de vedere floristic pentru prezența speciei vulnerabile, de interes comunitar, trifoiușul de baltă *Marsilea quadrifolia*, specie protejată pe plan internațional, cât și pentru prezența speciei liana grecească *Periploca graeca*, specie amenințată, de interes național.

Art. 7. Suprafața

(1) ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac are o suprafață de 13.631 ha și este suprapus peste ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii, Pădurea Canaraua Fetii, ROSPA 0054 Lacul Dunăreni, ROSPA0056 Lacul Oltina, ROSPA0039 Dunăre – Ostroave.

(2) ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii are o suprafață de 6.096 ha și se suprapune peste ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac și rezervația naturală Pădurea Canaraua Fetii.

(3) ROSPA0054 Lacul Dunăreni are o suprafață de 1.261 ha și se suprapune peste ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac și rezervația naturală Lacul Dunăreni (IV.29).

(4) ROSPA0056 Lacul Oltina are o suprafață de 3.303 ha și se suprapune peste ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii – Iortmac și rezervația naturală Lacul Oltina (IV.27).

(5) Rezervația naturală (mixtă: peisagistică și botanică) Pădurea Canaraua Fetii (2.363) are o suprafață de 168.3 ha (conform Legii nr. 5/2000) și se află suprapusă în ROSCI 0172 Pădurea

și Valea Canaraua Fetii – Iortmac și ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii. Rezervația se află în fond forestier de stat.

(6) Rezervația naturală Lacul Dunăreni (IV.29) are o suprafață de 4704 ha este inclusă în ROSPA0054 Lacul Dunăreni și ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac.

(7) Rezervația naturală Lacul Oltina (IV.27) are o suprafață de 3.303 ha este inclusă în ROSPA0056 Lacul Oltina și ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac.

(8) Suprafața totală a ariilor naturale protejate, ținând cont de suprapuneri este de 16206,8 ha.

Art. 8. Limite

(1) Limitele ROSCI0172 Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac au fost stabilite prin Anexa III la Ordinul MMDD nr. 1964/2007.

(2) Limitele ROSPA0008 Băneasa – Canaraua Fetii au fost stabilite prin Anexa II la HG nr. 1284/2007.

(3) Limitele ROSPA0054 Lacul Dunăreni au fost stabilite prin Anexa II la HG nr. 1284/2007.

(4) Limitele ROSPA0056 Lacul Oltina au fost stabilite prin Anexa II la HG nr. 1284/2007.

(5) Limitele în format vectorial (proiecție Stereo 70) se pot descărca de pe pagina oficială a autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 9. Custodia

(1) Custodia ariilor naturale protejate a fost atribuită Direcției Silvice Constanța, prin Contractul de custodie nr. 0041/23.02.2010 încheiat cu Ministerul Mediului și Pădurilor, prelungit ulterior prin act adițional.

(2) Custodele elaborează planul de management, prin care se realizează gospodărirea unitară și integrată a acestora, urmărește respectarea acestuia, organizează și desfășoară activități specifice și supraveghează toate activitățile care se desfășoară pe teritoriul „ariilor naturale

protejate”, astfel încât să se asigure îndeplinirea obiectivelor de management ale acestora, în conformitate cu obiectivele de arie naturală protejată stabilite prin OUG 57/2007.

(3) Activitățile Custodelui legate de conservarea biodiversității sunt realizate în colaborare cu instituții științifice și de învățământ superior, autorități publice, ONG-uri de specialitate și consultanții științifici implicați în programele și proiectele specifice.

CAPITOLUL III. REGLEMENTAREA ACTIVITĂȚILOR ÎN ARIILE NATURALE PROTEJATE DIN CADRUL CONTRACTULUI DE CUSTODIE NR. 0041/23.02.2010

Modul de avizare a activităților, proiectelor și planurilor

Art. 10. (1) Derularea oricăror activități, proiecte sau planuri care pot genera un impact asupra ariilor naturale protejate (atât în interiorul cât și în vecinătatea lor), vor fi supuse avizării de către Custode în condițiile legii.

(2) Pentru analiza documentațiilor depuse în vederea obținerii avizului, custodele poate percepe tarife, în conformitate cu prevederile legale.

Accesul, regulile de vizitare și turismul

Art. 11. Circulația cu mijloace motorizate în afara drumurilor publice este permisă numai pe trasee special amenajate și delimitate din sit cu avizul custodelui.

Art. 12. În ariile naturale protejate sunt permise activități de turism și de educație ecologică, cu respectarea regulilor de vizitare și acceptul custodelui.

Art. 13. Întreținerea marcajelor turistice, deschiderea de noi trasee și amplasarea panourilor indicatoare și informative se fac numai cu avizul Custodelui și, în cazul traseelor noi, după omologarea acestora conform prevederilor legale.

Art. 14. Camparea pe teritoriul ariilor se reglementează astfel:

(1) Camparea este permisă în locurile amenajate de deținătorii de terenuri cu avizul Custodelui.

(2) Săparea de șanțuri în jurul corturilor sau utilizarea oricăror materiale de origine vegetală (ferigi, mușchi, etc.) sub corturi este interzisă.

(3) Camparea în afara perimetrelor permise se poate face numai pentru personalul Custodelui și voluntarii care lucrează pe teritoriul „ariilor” cu aprobarea Custodelui, în situația în care sarcinile primite o impun.

Art. 15. Aprinderea focului pe teritoriul ariilor se reglementează astfel:

(1) Focurile de tabără sunt permise doar în vetrele special amenajate în acest scop în perimetrele permise pentru campare, cu lemn de foc asigurat de administratorii locului de campare. Se vor respecta normele de prevenire și stingere a incendiilor.

(2) Sunt strict interzise adunatul și defrișarea vegetației lemnoase de orice fel pentru facerea focului.

(3) Este interzisă aprinderea focului în fondul forestier și în zonele cu vegetație forestieră din afara fondului forestier, cu excepția locurilor special amenajate de către administratorii terenului. În locurile de campare în care nu se asigură lemn de foc de către proprietari, se permite doar utilizarea lemnului adus de turiști sau a primusului.

Art. 16. Organizarea de competiții și manifestări de grup de orice fel, cursuri de orice fel, care presupun accesul pe teren în zona ariilor naturale protejate se face numai cu avizul Custodelui.

Art. 17. Vizitatorii trebuie să achite, după caz, tarifele aprobate în conformitate cu prevederile legale. Tarifele practice sunt afișate în locul de acces în sit sau sunt comunicate persoanelor interesate la cerere. Excepții de la plata tarifului de vizitare: persoanele sub 18 ani și pensionarii, voluntarii care dovedesc, cu adresă oficială sau cu contract de voluntariat care menționează explicit scutirea de la plata tarifului de vizitare și este emis de Custode, că prestează o activitate utilă obiectivelor ariilor naturale protejate, personalul Custodelui, personalul silvic de la ocoalele silvice de pe raza ariilor naturale protejate, personalul Academiei Române, împuterniciții Custodelui, inclusiv reprezentanții altor instituții sau autorități publice aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu, deținătorii de terenuri situate în perimetrul ariilor naturale protejate și persoanele care dovedesc cu acte de identitate faptul că au domiciliul stabil într-una din localitățile din ariile naturale protejate, persoanele cu dizabilități, pentru care legislația în vigoare prevede scutirea de plata unor taxe.

Art. 18. Fotografierea și filmarea în scop comercial sunt permise numai cu acordul custodelui, pe baza achitării tarifului.

Art. 19. Deșeurile rezultate din activitățile de turism și/sau vizitare se evacuează de pe teritoriul „ariilor naturale protejate”, urmând a fi depuse la stațiile sau punctele de colectare autorizate.

Construcții și activități antropice

Art. 20. Deșeurile rezultate din activitățile de turism și/sau vizitare se evacuează de pe teritoriul „ariilor naturale protejate”, urmând a fi depuse la stațiile sau punctele de colectare autorizate.

Art. 21. Realizarea de construcții noi în afara zonelor de intravilan stabilite și aprobate prin Planurile Urbanistice este permisă cu avizul Custodelui numai în condițiile legii.

Art. 22. (1) Realizarea de lucrări speciale care afectează suprafețe mari, cum ar fi: aducțiuni de apă, baraje pentru centrale hidroelectrice, drumuri auto, linii de înaltă și medie tensiune,

conduce de transport gaz metan și altele asemenea se face cu respectarea prevederilor legale în vigoare și cu avizul custodelui.

(2) Custodele are dreptul să verifice existența autorizației de construcție, precum și modul de respectare a acesteia și să sesizeze instituțiile abilitate în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor acesteia.

Gospodărirea și exploatarea pajiștilor

Art. 23. Terenurile agricole din perimetrul ariilor, evidențiate ca pajiști, pășuni sau pășuni împădurite, indiferent de forma de proprietate, se folosesc în exclusivitate pentru pășunat, fâneață,

cultivarea plantelor de nutreț, în vederea obținerii de masă verde, fân sau semințe. Pe aceste suprafețe se pot amplasa perdele de protecție a pajiștilor.

Art. 24. (1) Utilizarea pajiștilor de pe teritoriul ariilor este permisă doar pentru localitățile care dețin pășuni în zonă, în condițiile prevăzute în prezentul Regulament, în baza unui contract încheiat cu administratorul legal al pășunii și acceptat de Custode.

(2) Închirierea pajiștilor din arealul ariilor naturale protejate, către deținători de animale din zona învecinată, se face pe bază de contract încheiat între părți cu acordul Custodelui.

(3) Amplasarea de stâne și locuri de târlire se face la o distanță de minim 300 m de malul apelor sau a habitatelor umede și numai cu acordul Custodelui.

Art. 25. Gospodărirea terenurilor cu vegetație erbacee, încadrate prin Planurile Urbanistice Generale în categoria pășuni sau fânețe se supune următoarelor reglementări:

- a. să nu fie arate, discuite, scarificate;
- b. se interzice schimbarea categoriei de folosință, fără aprobarea Custodelui;
- c. să nu fie incendiată vegetația ierboasă fără acordul custodelui;
- d. să nu se afecteze regimul hidrologic al pajiștilor, prin drenare, desecare;
- e. să fie îndepărtate speciile de plante exotice invazive;
- f. să fie păstrați arborii solitari sau pâlcurile de arbori existenți;
- g. să fie păstrate aliniamentele de arbori și arbuști de la marginea parcelelor.

Art. 26. Custodele monitorizează activitatea de pășunat în cadrul ariilor, pentru stabilirea impactului acestei activități asupra florei și faunei și pentru stabilirea unor eventuale restricții în zonele afectate.

Cultivarea terenurilor arabile

Art. 27. Este interzisă cultivarea sub orice formă a organismelor modificate genetic la mai puțin de 20 km de orice limită a ariilor naturale protejate.

Art. 28. Cultivarea terenurilor arabile se supune următoarelor reglementări:

- a. să nu fie construite clădiri sau alte construcții destinate activităților agricole, fără aprobarea Custodelui;
- b. să nu fie incendiată vegetația ierboasă, miriștile și resturile vegetale fără acordul custodelui;
- c. să fie îndepărtate speciile de plante exotice invazive;
- d. să fie păstrați arborii solitari sau pâlcurile de arbori existenți;
- e. să fie păstrate aliniamentele de arbori și arbuști de la marginea parcelelor;
- f. să fie păstrată o bandă nearată de minim 10 m de la malul habitatelor acvatice (râuri, pâraie) sau umede (mlaștini, brațe moarte).

Activități științifice

Art. 29. (1) Cercetarea științifică în ariile naturale protejate va fi orientată, pe cât posibil, spre realizarea scopului acestora, cel de conservare a habitatelor și speciilor protejate.

Art. 30. Activitatea de cercetare științifică, inclusiv realizarea studiilor de impact sau a altor tipuri de documentații, pe teritoriul ariilor naturale protejate se desfășoară cu notificarea prealabilă și acceptul Custodelui.

Protecția factorilor de mediu

Art. 31. Regimul deșeurilor pe teritoriul ariilor naturale protejate se reglementează astfel:

(1) Este interzisă abandonarea deșeurilor de orice fel pe teritoriul ariilor naturale protejate.

(2) Deșeurile rezultate din activitățile de turism și/sau vizitare a „ariilor naturale protejate” se evacuează de pe teritoriul acestora, de către cei care le-au produs, urmând a fi depuse la stațiile sau punctele de colectare amenajate.

(3) Autoritățile publice locale de pe raza ariilor naturale protejate au responsabilitatea asigurării colectării și transportului deșeurilor menajere din localități la punctele legale de colectare a deșeurilor.

(4) Autoritățile publice locale de pe raza ariilor naturale protejate au responsabilitatea de a desființa depozitele ilegale de deșuri aflate pe teritoriul lor administrativ.

(5) Deținătorii cu orice titlu a terenurilor din cuprinsul ariilor naturale protejate au obligația de a asigura luarea măsurilor de salubritate/curățare a terenurilor.

Art. 32. (1) Se interzice tăierea, incendierea, distrugerea sau degradarea prin orice mijloace a vegetației naturale.

(2) Se interzice tăierea, ruperea sau scoaterea din rădăcini a arborilor, puiștilor sau lăstarilor, precum și însușirea celor ruși sau doborâți de fenomene naturale sau de către alte persoane.

Art. 33. Colectarea de specii de floră, faună sălbatică în scopul comercializării se poate face numai de persoane autorizate conform legii și cu avizul Custodelui.

Art. 34. Se interzice folosirea substanțelor chimice periculoase pe teritoriul ariilor naturale protejate.

Art. 35. Este strict interzisă distrugerea sau degradarea panourilor informative și indicatoare, precum și a plăcilor, stâlpilor sau a semnelor de marcaj de pe traseele turistice.

Art. 36. Este interzis spălatul (vehicule, rufe, recipienti, etc.) și utilizarea de detergenți în apele din cuprinsul ariilor naturale protejate.

Art. 37. Se interzice prelevarea de apă din habitatele umede din cuprinsul ariilor naturale protejate fără acordul scris al custodelui.

CAPITOLUL IV. SANCTIUNI

Art. 38. Încălcarea dispozițiilor prezentului Regulament atrage, după caz, răspunderea civilă, materială, contravențională, sau penală, conform legislației în vigoare. Încălcările se vor constata și sancționa conform legislației în vigoare.

Art. 39. Aplicarea prezentului Regulament se face de către custode și de către personalul organelor statului cu competențe în zonă.

CAPITOLUL V. DISPOZIȚII FINALE

Art. 40. Personalul Custodelui, împuternicit cu legitimație de control, are dreptul de acces pe terenurile din cuprinsul ariilor naturale protejate, indiferent de formă de proprietate.

Art. 41. Orice persoană fizică sau juridică are obligația de a furniza informațiile și datele solicitate de Custode, pentru a asigura gospodărirea eficientă al ariilor.

Art. 42. Orice persoană fizică sau juridică are obligația de a asista personalul Custodelui în activitatea de verificare și control și a facilita controlul activităților ai căror titulari sunt, precum și prelevarea de probe.

Art. 43. În cazul producerii unor fenomene de forță majoră (inundații, incendii, calamități, focare de infecții etc.) instituțiile abilitate intervin conform prevederilor legale, cu obligativitatea înștiințării prealabile a Custodelui, care va participa activ la acțiunile de alertare și mobilizare în vederea prevenirii și eliminării efectelor unor asemenea evenimente.

Art. 44. (1) Regulamentul va fi pus la dispoziția publicului interesat și a autorităților publice locale, de către Custode.

(2) Prezentul Regulament poate fi modificat la propunerea Custodelui, în acord cu prevederile legislației în vigoare, prin argumentarea schimbărilor propuse, prin implicarea și consultarea tuturor factorilor interesați și cu aprobarea acestuia de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(3) Propunerile privind modificarea și adaptarea prezentului Regulament pot fi depuse la Custode, sub formă scrisă, de către toți factorii interesați prin argumentarea solidă și reală a propunerilor înaintate.